

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

In Dialogis
DIALOGI
LVCIANI

SELECTIONES, SV
perorum, Marinorum, & Infe
rorum. Quibus additi sunt

Prometheus, siue Caucasus.

Menippus, seu Necyomantia.

Timon, uel Misanthropos.

Præterea alij uenustiores istorum in
 locum substituti: qui Christianis
 auribus sunt indigni.

~~*Quibus additi sunt*~~
Cum conuersione uulgata.

Adiecta sunt Excerpta ex opere Valentini Erythraei: & argumenta Dialogorum, Latinis uerbis tractata: cum quarundam fabularum uulgarijs Ioannis Sambuci Tirnauensis Pannonij: & Michaelis Toxice R. boeti.

ARGENTINAE.

Per Paulum & Philippum
Cephalæos Fratres.

12 5 5 7.
12

[Illegible handwritten text]

[Illegible handwritten text]

VALENTI=
NVS ERYTHRAEVS,
Ioanni Christophoro Surgando
studio bonarum artium
adolescenti:
S. D.

*Aut prodesse volunt, aut delectare Poëtae:
Aut simul & iucunda, & idonea dicere vita.*

Sunt quidem hi fines, vt verè scribit
Horatius, omnium Poëtarum: sed
funt ~~etiam~~ aliorum Scriptorum: ut Ora
torum, atq; Historicorum: qui non so
lum docere Lectorem, verum etiam de
lectare volunt. Sed vt Poëtae iucunda
magis, quàm seria dicunt: ita qui hos
imitantur, etsi profunt: tamen voluptas
q; magis afficiunt animos legentium.
Quorum è numero hic Lucianus est,
scriptor purus, lepidus, & verè Atti
cus. Cuius inter cæteros libros nulli
mihi videntur esse puerili educationi
aptiores, quàm hi selecti Dialogi. Non
tam propter rerum variarum doctrin
nam;

Præfatio.

nam: quàm propter orationis, linguęq; Græcæ puritatem, & elegantiam. Non enim solum habent expositionem fabularum, quæ sunt apud Homerum, Euripidem, Aeschilum, Sophoclem, & epicos Poëtas fufius explicatæ: sed etiam permultas continent *ὑποθήκαι* & tanquam *ἐπιμύθαι*, hoc est, præcepta moralia. Quod cum ex alijs Dialogis, tum ex Menippo, & Timone licet animadvertere. Atque hæc est nonnulla horum librorum utilitas: sed est alia etiam maior: quæ non rerum, sed orationis est, atque linguæ. Primum enim sermo purus est, & quotidianæ consuetudinis. Itaq; utiliter cum præceptis Grammaticis coniungitur. Deinde stilo dicendi formæ cum puritate in illis extant, atque eminent, quas Hermogenes *ἁφύλασσι καὶ μελέταις*, id est, simplicitatem, atq; suauitatem nominat: quibus figuris morata potissimum conficitur oratio. Quanquam multa etiam *συνοῖς, λαμπρόις, σφοδρόις, τραχίοις, καὶ βαρύνουσιν* in illis proferuntur. Sed quoniam
ubiq;

Præfatio.

ubiq; fermè sales, lepores, & ioci excellunt: plurimum in ipsis constat esse iucunditatis. Postremò si imitandi rationem spectes: reperies infinita exempla eius generis: quod παράφρασις Rhetores appellant: qua ex oratione astricta numeris, fit soluta, ac pedestris: ex continua, interrogationibus & responsionibus interrupta, κατὰ μίτρας χρηματισμὸν: ex breui denique, copiosa, κατὰ μιτάφρασιν: & contrà ex dilatata, efficitur κατ' ἰπποκρίτων contracta dicendi forma. Et quoniam Lucianus in foro, vt ex Suida videre est, causas egit: credibile est in hoc se genere etiam ob eam causam diligentius exercuisse. Quod si homines Græci, quibus ea lingua vernacula fuit, tantam in illa re operæ posuerunt: quanto maiore studio in scribendi consuetudine versari nos oportet: ad eiusdem linguæ facultatem comparandam? Cum igitur hi Dialogi non modò propter rerum multarum liberalem cognitionem, & propter orationis puritatem, atque leporem prosint,

Præfatio.

sint : sed etiam delectent : digni profectò sunt : qui in Scholis retineantur. Atque utinam tam purè, atque eleganter in Latina lingua extarent scripti Dialogi : sic enim multi in colloquijs conscribendis magno suo labore potuissent supersedere. Quæcùm ita sint, Ioan. Christophore, commendo eos tibi liberos : hortorq; te : ut illos cùm Demosthenis orationibus Olynthiacis, Philippicisq;, quas audis, diligenter coniungas : quò facilius ad exoptatum studiorum tuorum finem peruenias : expectationiq; patris tui Theobaldi Surgandi, Iureconsulti clarissimi, & Andreae Stathmij, viri optimi, meiq; amatissimi, spei non solum satisfacias, verum etiam, ut te facturum esse confido, omni ratione vincas. Vale. Argentina. Tertio Idus Martij. 1556.

IOAN. SAM=

BVCVS, OPTIMAE SPEI

puero, Timotheo Apiano, Clariss.

Mathematici Petri Apiani

filio. S. D.

CRedo ego me quorundam repre-
hensionem subiturum Timothee:
quod istos qualescunq; versiculos his
Luciani Dialogis in vsum studiosorū
linguæ græcæ delectis, adiecerim. quia
tamen quibusdam, & eis non inerudi-
tis, probari illos video: nō laboro, quē
admodum Zoili criminando, suum de
pascant liuorem. Fateor equidem ple-
niores, elaboratamq; magis explica-
tionem hos dialogos requirere: quod
magna in eis & rerum & verborum est
copia, ὅλη γὰρ περιεκτικὴ μύθος: tamen quoniam
tenuius ingenium agnosco, minusque
subactum numerosa lectione, quàm vt
huic rei sufficere possit: alijs negotium
permitto. Omnino enim iusta exposi-
tio, fabularumq; ex omnibus annota-

Præfatio.

tio, nisi à polyhistore aliquo addi non potest. Ego πρᾶσιχα hæc pueris, velut aliud agens, composui: quibus breuiter, ac strictim dialogorum argumentum, atque etiam quorundam μυθολογιῶν complexus sum: quod mihi nemo, ut spero bonus, vitio ponet. Liberum est enim in istiusmodi fabulis, opinionibus, & coniecturis ludere. Non moueor, quod nasutus, qui ex inuidia laborant, displicent: verum quod rudioribus, & vero etiam tinctis solidiori doctrina probantur: id ipsum maximopere lætor. Etenim placere in vulgus, per mihi rarum videtur: πρὸ πανταχῇ λαϊκῶν εἶδ' ἔμμελλον, ὅ' ἱπποκρίτης: sed tamen ἀνδράσι καὶ λόγις θεμιτὴ περικυβερῶ, vt Pin-darus habet. Tibi autem, mi Apiane, hosce dialogos commendo, faciles, & mire elegantes: atq; rerum varietate refer-
tos, tuæq; ætati aptissimos, πρὸ ἐνέκατάπτε.
Siquidem ita percepisti Grammatica præcepta: vt his cognoscendis ea adhi-
bere sine mora possis. Meam vero satis indiligentem opellam: non tamen omni-
no infrugiferam, tibi mitto: tuoque no-
mini

Præfatio.

mihi dedico: vt intelligas, tibi me ex
 animo benè cupere: quod non obscure
 coram sum testatus: dum te ad optima
 rum artium studia cohortatus sum. Ha
 bes parentem clarissimum virum, sum
 mum Mathematicum: & apud Impera
 torem Carolum, aliosq; summos ma
 gistratus gratiosissimum: quem vt ob
 oculos tibi poneress, crebro admonui.
 Habes itē duos fratres studiosissimos,
 & optimos adolescentes: Philippum,
 & Theodorum: hunc iam in Gallia, il
 lū in Italia, meos intimos fratres: quo
 rum te velim quoq; studium inexhaus
 tum propemodum imitari. Ac quoniā
 mihi iam à primo necessitudinis tem
 pore, summo fuit studio, illis prodesse,
 vt ipse nosti: tua etiam studia optarim,
 si modo possem, promouere. Neque
 enim tu mihi nūc minus, quā reliqui
 fratres semper fuerunt, charus esse de
 bes. Tu igitur mi Timothee, perge, vt
 coepisti: quò spei parentum ac frarum,
 quā de te cōmouisti, satisfacias. Est tibi
 ingeniū ad res percipiendas promptis
 a s simum:

Præfatio.

Senum: memoria vero, quantum vix in
alio quoquam animaduerti: quib. tibi
aditum ad res magnas esse munitum,
scire debes. Iam etiam præceptores sa-
tis literati nō defunt: quibus quotidie
tuam das operam. Parentum quoq; in
suppeditandis rebus necessarijs animū
iam pridem ipse perspexisti. Itaq; nihil
obstat, quo minus persequi studia, exis-
miumq; virum te olim præstare facile
queas. Verū de his satis: siquidem ipse
iam *ταῖς ἐν τῇ παιδείᾳ*, vt Isocrates de Alex-
andro scribit, *τὰ δὲ ἑλκυστικὰ, καὶ τὰ πρὸς τὴν
ἐκείνου γλώττης, καὶ τὴν βέλτερον, ἑστῶτα πρὸς τὴν
ἐκείνου τὴν ἑλκυστικὴν: ἵνα καὶ ἡ παιδεία, καὶ ἡ βέλτερος*. Quod
reliquum est, Vale. & me *φίλος*, vt
facis. Argentorati. Idibus
Augusti: Anno
1550.

ARGV.

ARGVMENTVM IN

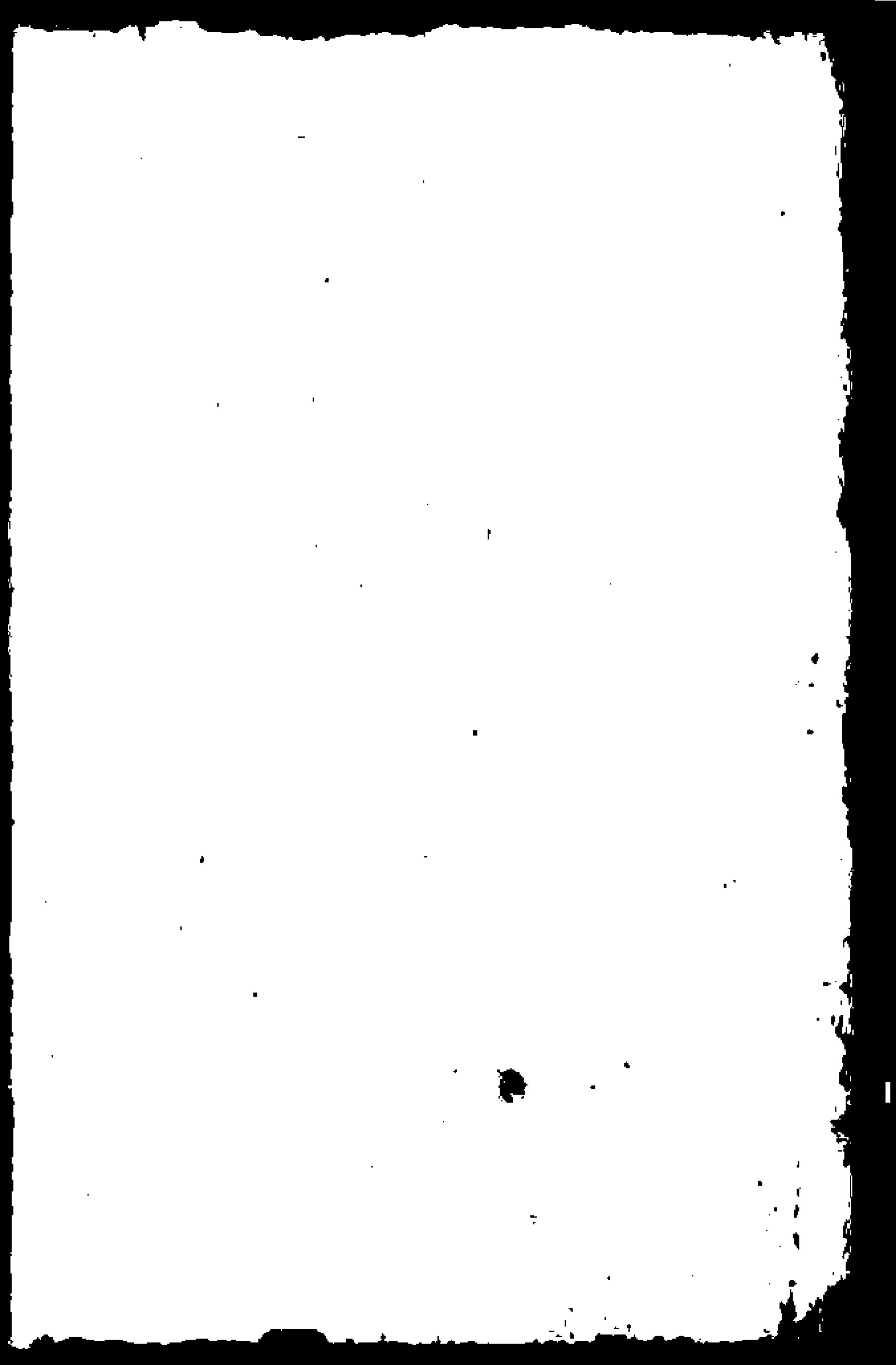
Dialogos Deorum.

Dialogi, qui sequuntur, tam supero-
rū, quàm inferorum Deorū, quasi
quandam syluam ac summā continent
omniū ferè fabularū, quę partim apud
Homerum & cæteros Epicos poetas,
partim à Tragicis, Aeschilo, Eurípide,
Sophocle, & reliquis tractantur. Sunt
aut vti breuiiores, ita argutiores quoq;
siue res, siue verba, & compositionem
species. Adeoq; germanā illam Atticæ
eloquentiæ festiuitatem & gratiam ex-
primunt. Videtur autē Lucianus non
hoc tantum agere voluisse, vt Deorum
gentilium, & Homericorum vanitatē
argueret, atq; irrideret. (Quis enim ve-
terū, saltem mediocriter sapientū, atq;
doctorū unquā fuit, qui huiuscemodi
nugis vllam fidē adhiberet: aut numen
nostris & humanis affectionibus obno-
xium esse crederet?) Verū illud quoq;
vt (quod in Prometheo ipse de se dicit)
Heroicam illam Dialogi personam, &
Tragicā grauitatem, Comico risu tem-
peraret.

Præfatio.

peraret. Et quia in omni genere scriptorum versatum esse oportet eum, qui veram, ac solidam eloquentiæ, atque doctrinæ laudem assequi cupit, quemadmodum ipsemet in Lexiphane præcipit: existimo equidem etiam exempli, & exercitationis causa ad hunc modum in hoc genere illū sese exercuisse. Nam ut hic Tragicorum & Homericorum fabulas, ita infra Comicorum quoque argumenta retractat, & ad Dialogorum festiuitatem reuocat. Interim tamen etiam seria obiter monet ac docet, ut in Cupidine, ubi tacite illud indicat, quod Cicero pro Cælio multis verbis commemorat: Studiosos, puta, & literarum amantes nullis externis, ac prauis cupiditatibus alligari, ac vinci. Quod idem & Theocritus de Musis aperte dicit.

Nam quos aspiciunt illæ (inquit) ex-
hilarantq; videndo,
Nulla venenosæ lædunt hos pocula Circes.

1870

1871

1872

1873

1874

1875

1876

1877

1878

1879

1880

1881

1882

1883

1884

1885

1886

1887

1888

1889

1890

1891

1892

1893

1894

1895

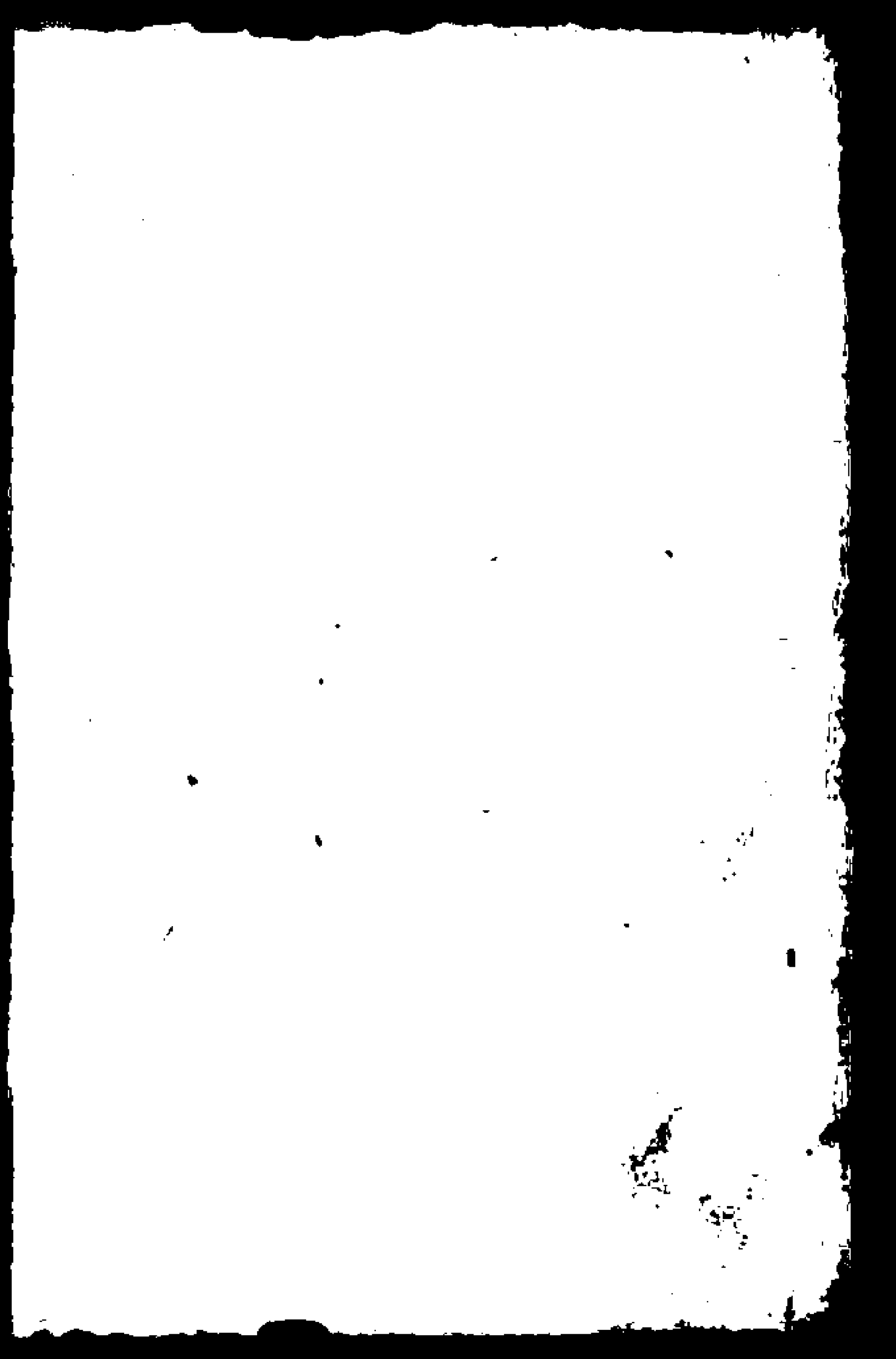
1896

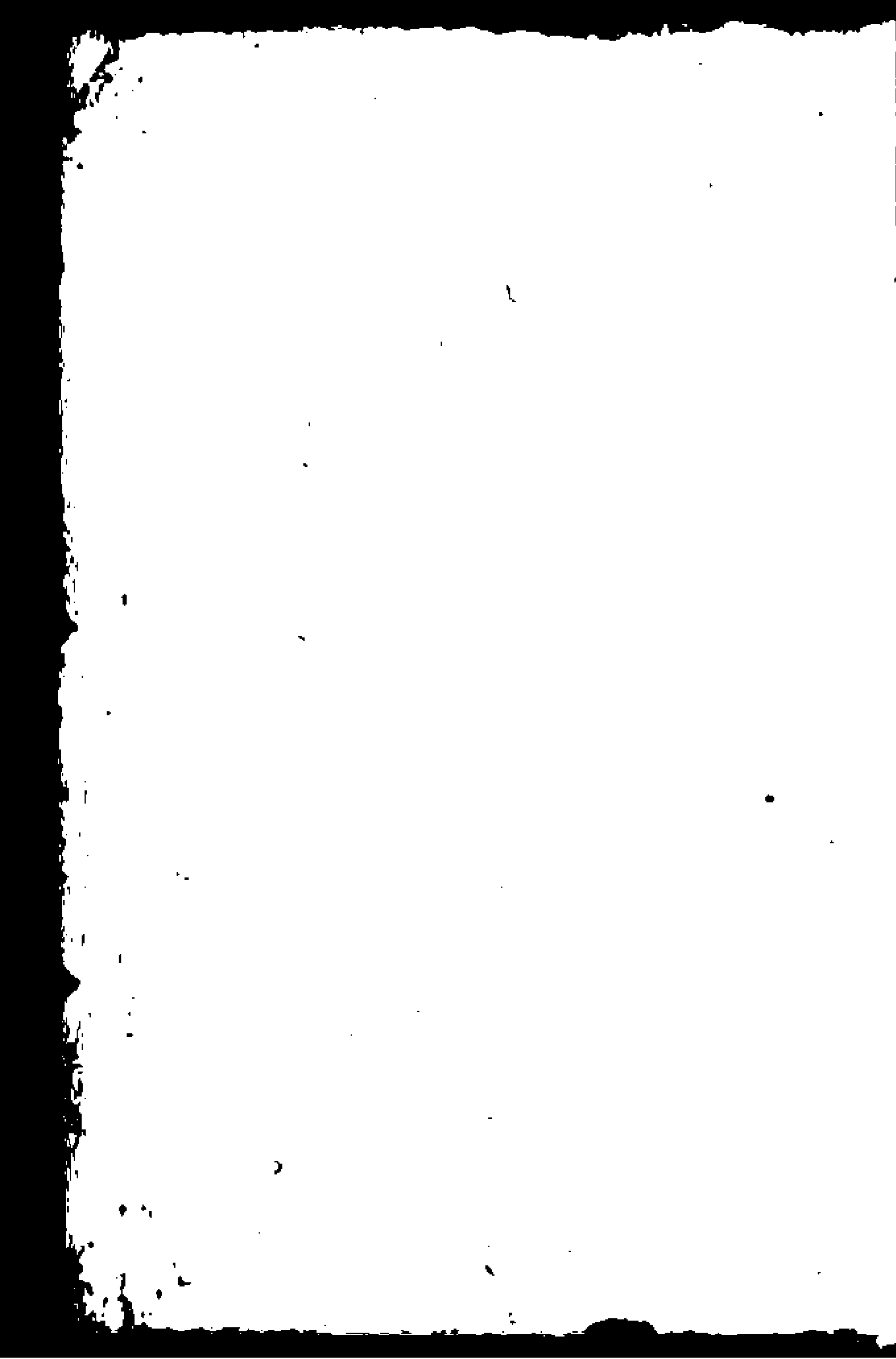
1897

1898

1899

1900

LIBER PRIMVS.

ΘΕΩΝ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

DEORVM DIALOGI.

ΠΡΟΜΗΘΕΩΣ, ΚΑΙ ΔΙΟΣ.

Promethei, & Iouis.

ARGVMENTVM. *Lucianus.*

*Jupiter iratus furto, fraudiq; Promethei,
Vinctum Caucaſeis liberat inde iugis,
Significat curas hepar, cœleſtis at ignis,
Noſtrum animum, quoniã cœlitus ille datur.*

V Idetur hoc primo ſermone *Lucianus*, id quod & in ſequentibus facit, *Deorũ gentiliũ vanitatẽ*, & ineptam de illis perſuaſionẽ hominum reprehendere, atque irridere uoluiſſe. Ac ſumpſit duorum precedentium colloquiorum occaſionem ex fabula *Promethei*, quem *Poeta* fingunt, eò quòd *Iouem* in diſtributione carniũ decepiſſet, deinde & homines formaſſet, poſtremo autem è cœlo ignem ſurreptum terris inculiſſet, à *Ioue* *Caucaſo* alligatum, aquilamq; immiſſam, que epar illius carpendo attereret. *Eſt autem* ἀξιωματικὸς, καὶ ἀποφωτιστικὸς, ὁ μεταφωτιστικὸς.

Nam & ſupplicium, quod iam diu pertulerat *Prometheus*, à *Ioue* deprecatur, & debortatur eundem, ne cum *Tbedide*, ſeu *Nerine* aliquid commercij habeat.

Luciani

Προμηθεύς.

Ὑστέμε δ' ἴδ', ὅτι γὰρ ἦδ' ἔστι

▲ πῖπονδ' αὖ Ζεῦ, λύσω σε

φῆς, ὅν' ἐχέω βαρυτόναι

πῖδ' αὖ ἔχοντα, καὶ τ' αἰνέσθ' ὅλυν

ὑπὲρ κεφαλῆς ἐπικείμενον, ὑπὸ ἱερῶν

καίδ' αὖ γυπῶν μὴ μόνον κέρει δα

τὸ ἥπαρ, ἀλλὰ καὶ ὅτι οὐρα μὲν ἔχον

ρύτιδιαι, αὐτὸς ὡς τοιαῦτόν ἐστι, ὅπως

ἀνθρώποις ἔταπνε, καὶ τὸ πῦρ ἔκλε

ψαι, καὶ τὰς γυναικας δήμευργη

σας ἀμύνει γὰρ ἡμῖν ἐκ παλαιῶν ἐν τῇ

διανομῇ τ' κρείων, ὅς τ' ἐπὶ λυγρῇ καὶ

λυμνῇ μοι παρὰ δὲ καὶ ἴδ' ἡμῖν

τοιαῦτόν ἐστι, σὺ δ' αὖ φονεῖς ἄνθρωπον,

τὴν γὰρ λέγεις, Προ, ὅτι ἐκείνῳ ἦδ' ἔστι

πῖδ' αὖ ἔχοντα, τοιοῦτόν ἐστι, γυπῶν

τοῦ κακὰ σὺ προσήωμῖνος, τ' αἰνέ

σεις ὅτι ἐκείνῳ ἀπολύμενον ἄνθρωπον πῖ

δ' αὖ ἔχοντα, Ζεῦ, ὅτι ἐκείνῳ ἀπολύ

σεις ὅτι ἐκείνῳ ἀπολύμενον ἄνθρωπον πῖ

δ' αὖ ἔχοντα, Ζεῦ, ὅτι ἐκείνῳ ἀπολύ

σεις ὅτι ἐκείνῳ ἀπολύμενον ἄνθρωπον πῖ

δ' αὖ ἔχοντα, Ζεῦ, ὅτι ἐκείνῳ ἀπολύ

σεις ὅτι ἐκείνῳ ἀπολύμενον ἄνθρωπον πῖ

δ' αὖ ἔχοντα, Ζεῦ, ὅτι ἐκείνῳ ἀπολύ

σεις ὅτι ἐκείνῳ ἀπολύμενον ἄνθρωπον πῖ

δ' αὖ ἔχοντα, Ζεῦ, ὅτι ἐκείνῳ ἀπολύ

σεις ὅτι ἐκείνῳ ἀπολύμενον ἄνθρωπον πῖ

δ' αὖ ἔχοντα, Ζεῦ, ὅτι ἐκείνῳ ἀπολύ

σεις ὅτι ἐκείνῳ ἀπολύμενον ἄνθρωπον πῖ

δ' αὖ ἔχοντα, Ζεῦ, ὅτι ἐκείνῳ ἀπολύ

καὶ

Prometheus.

Ohe me Iupi, gra

Sua enim iam passus

sum. IV. Soluā es

ais, quem oportebat gra

uiore pedicas habētem,

& Caucasum totū super

caput incumbētē, & se

dum vultibus non so

lum. orodi hepai, sed &

oculis carere cōstitis. E

quod talia nobis anima

lia homines videlicet ef

fluxeris, & ignem furtem

furtipulisti, & mulieres fa

bricatus es. Nam quibus

me plūm decerpisti, in di

stributione carnum, ossa

pinguedine obducta mi

hi apponens, & meliorē

partium tibi ipsi seruans,

quid armet dicere? Pro.

Igitur sufficiens iam pra

nam exōlii, tantum tenu

pus Caucasō affixus, pes

tinam autem perditam a

quidam nutritiens hepate?

IV. Ne minimum qui

dem hoc eorum, quae te

oportet pati. Pro. Atqui

non sine mercede solues

Iupiter, sed tibi significā

to valde necessarium. Iu.

Blasphemando de Ipiis me

Promethee. Pro. Et quid

plus habebis? Non enim

ignoras rursus, vbi Cau

casus est, neque indigebis

vinū uis, si quomodo vet

ustus agens deprehēdar.

Iup. Die prius, cum nam

mercedem perfolues ne

cessariam nobis existen

tem? Si dixerō ad

quem locum vadis nunc,

ade dignus ero tibi & de

re

Dialogi

Reliquis vaticinans? IV.
Quomodo enim non?
Pro. Ad Thetideam, rem ha-
biturus cum ipsa. Iu. Hoc
quidem nosti. Quid igitur
postea? videntis enim verū
quoddam dicere. Pro. Ni-
hil o Iupiter rei habeas cū
Nerine hac: si enim ipsa
gaudia redderetur ex te,
fortis similia faciet tibi,
qualia & tu fecisti Satur-
no. Iu. Hoc ais, expulsurū
me regno? Pr. Vnam ne
fiat, o Iupater. Verum tamē
tale aliquid consuetudo
ipsius minatur. Iup. Va-
leat igitur Thetis, te vero
Vulcanus ob hac soluat.

πάντα μεταβύβω. Ζ. πῶς γὰρ οὐτα
Πρ. παρὰ τῷ θεῷ, σωτιστοῦ μιν
αὐτῆς. Ζ. ἔτι μὲν ἴγω: τί δ' ἔν τῷ
ἐπὶ τούτῳ; δοκῶ γάρ τι ἀληθὲς εἶναι
Πρ. μηδὲν ὃ (δὲ) κεν ἀνέσθαι τῆς
νεότητος. ἡ γὰρ αὐτὴ κούφορ ἔστι ἐν
σῶ, τὸ τελεῖν ἴσα ὀργασταῖα σι-
εῖα καὶ σὺ ἔσθαι τὸν χρόνον. Ζ.
τὸ φῆς, ἐκπεσθῶ μιν τ' ἀρχῆς
Π. μὴ γένοιτο ὃ (δὲ), πάλιν τοῖσι
καὶ ἡ μίξις αὐτῆς ἀπασθῆ. Ζ. χαρίτω
τοῖσι γὰρ ἡ θείη, σὶ δ' ἐδ' ὄρωσθαι
ἐπὶ τούτοις λυσάτω.

ΣΧΟΛΙΑ

Λυσέν με. *Prima pars dialogi συνηθισμένη:*
qua deprecatur poenam Prometheus. Pro-
positio continet διήσιν. ὃ (δὲ) persona eius, quem
placare conatur προσφω. ἡσθ. Δεῖν γάρ.) αἰτιολογία
ἀπὸ τ' δικῶν, ratio à iusto, ὅτι ἀ sua persona. Ac est
quærela cum αὐξήσθαι παθῆναι τῆς δίνας, cum exag-
geratione. Ζ. Ἄνθρω.) ἀπόκρισις responsio per re-
cusationem Iouis. Eius propositio ὁραήσθαι habet
ἀγασσάμεναι, iram præ se ferentē irrisiōnem. ὅτι
ἔχων.) αἰτιολογία δι' ἀπευθύνσεως. Ratio per e-
numerationem grauiorum poenarū, quibus Pro-
metheum Iupiter dignum esse confirmat. Ἀνθ' ὧν)
κατασκευὴ rationis comprobatio à causis efficien-
tibus ὅτι à iusto per enumerationem, amplificatio
περὶ τῶν criminum, καὶ ἵνα ἐξιδῆται τὸ ἀμείν τ' ἔπειτα
μῆτις ἐκλήματων. Ἀ δὲ γάρ.) Abrumpit exag-
gerationem præteritione, quæ παράλειψις dicitur.

Luciani.

Π. Ουκοῦν.) Hic Prometheus sua rationi subi-
 cit προσετασकुलु, ὃ ἐκείν, qua cōpensando obie-
 ctis criminibus grauiora opponit supplicia. O-
 stendit enim se iam pridem satis dignas suis sce-
 ribus pœnas suscepisse. Ζ. Οὐκ.) Responso con-
 tinet infirmationem obiectionis per inficiatio-
 nem, ὅτε extenuationem suppliciorum. Π. Καὶ μὲν.)
 Hactenus primum caput deprecationis à iusto τὸ
 πρῶτον τῆς συγγνώμης κεφάλαιον, τὸ δ' ἑκαστὸν : sequitur al-
 terum ab utili, ἀπὸ τῆς συμφέρουσας, ὃ χρησίμῳ. Est ἡ
 pollicitatio remunerationis ὑπόχρεσις τῆς ἀντιδότης ἢ
 τῆς μετὰ τὴν ἀσπίσιν. Ζ. Καταβρί.) Interfa-
 tio per ὑπόχρεσιν, ὃ ἀχρεΐαν. Est ἡ ὑποφορά obiectionis
 Tu promittendo me uis decipere. Π. Καὶ τί.) ἀν-
 τικρίσις, ἢ λύσις refutatio obiectionis per negatio-
 nem, ὅτε interrogationem. Οὐ γάρ.) ἀπολογία καὶ ὁ
 πόθος, ratio cum conditione, est ἡ συγχρόνου περὶ
 missio. Π. εἰ ἔλα.) ἡ πρόταξις, ἢ ἀπαίτησις, iubet enim,
 uel postulat magis, id, quod ipse promisit sibi
 prius exponi. προσπαράσकुलु praemunitio ante res-
 ponsionem ad conciliandam sibi fidem. Ζ. Εἰ
 γάρ.) Promissio cum asseueratione. Π. περὰ τῶν.)
 Narratiuncula ἐνδεικτικὴ, καὶ προφητικὴ καὶ ἀμάντῳ
 μα, rei praesentis, ὅτε futura. Est enim τῆς πραγματοποιήσεως
 καὶ τῆς πραγματοποιήσεως λόγος ἐκείν. Ζ. Τούτῳ.) ὁμολο-
 γία, καὶ ὑπόσχεσις, concessio cum subiuncta rogatio-
 ne. Δοκῶ.) ἀπολογία ratio. Π. Μὴδ' ἔτι.) Συμφουλὴ
 μάντικὴ, dat enim Ioui consilium, quò sibi is car-
 ueat. Propositio τῆς προσηλῆς est ἀποφατικὴ nega-
 tione conformata, ὅτε γάρ.) ἀπολογία ἀπὸ τῆς ἐκφρασε-
 ῖς ἀλλὰ ὁ καὶ ὁ πόθος, ratio ab incommodo impene-
 denti

Αὐτοπρὸς
 πρὸς
 μερὸς

denti per conditionem. Ζ. τοῦτο.) Interrogatio ad ἑσπερινὰ facta exponendi gratia. Π. μή.) Εὐχὴ, καὶ εὐχρισμὸς mali ominis deprecatio ἡδαική, ad ree conciliandum iratum Iouem. Πάλιν.) Correctio, & confirmatio rationis. Ζ. χαίρειτε.) Conclusio dialogi cum consensione, & remuneratione.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ, ΚΑΥΚΑΣΟΣ.

Prometheus, siue Caucasus.

In hoc dialogo qui eiusdē cum superiore argumenti est, Lucianus fingit reū interea dū rupibus affigitur, causam dicere, & apud Mercurium & Vulcanum, de criminibus obiectis se purgare. Primum de distributione carnū per extenuationē, dicēdo iocum fuisse cōiuualem non fraudem, neq; tantum supplicium mereri, ex aduerso priora sua merita referendo Secundo loco de plasticis, ubi bifariam respondet, & super eo an homines in uniuersum, finxisse dijs dannosum fuerit, & super modo & forma, ostendens non modo nihil in cōmodi fictionē hominis attulisse Dijs: uerū etiam utile & propè necessariam fuisse. Deinde & hac forma, ita ut deos referreret facie, & rationis participes essent, necesse fuisse creari Vltimo de furto ignis respondet, neq; celesti igni quicq̃ ademptū esse: & ad officiū deorū pertinere, ut homines iuuet, præsertim cū ea re ipsæ neq; opus habeāt, neq; utantur: homines autē sacrificando indigeant. & ad ipsorū deorū ministeriū adhibeant. Occasio apologiæ sumitur ex eo, quòd cum Prometheus sui misereri Mercurium iuberet, ille contrà merito eum pati hæc dixerat.

Luciani :

MERCURIUS.

N ubi Caucasum
 E o Vulcane, cui mi-
 ser hic Titan figen-
 dus est. Itaque circumspi-
 cians, ubi locus pater-
 at in præcipiti, nudatus
 nunc, cui firmus inigan-
 tur vincula, & unde inspe-
 sus ipse magis promineat
 & fiat conspicuus. Vulca-
 Circumspectandum pro-
 fecto Mercuri nobis est,
 ne humili loco, ac prope
 terram affixus, plasmatis
 sui (nempe hominū) expe-
 riantur auxilia, aut cæsus
 in sublimi propendens, ijs
 qui in montis radice ver-
 santur, minime appareat.
 Quamobrē nisi aliter tibi
 visum fuerit, hic in montis
 medio, supra conuallem,
 passis hinc atque illinc e re-
 gione manibus, cruci affi-
 gatur. ME. Recte dicis,
 prærupta enim hic undique
 sunt saxa, & nemini ac-
 cessa, quippe propenden-
 tia parumper in præceps,
 tanta proinde angustia, ut
 nullum penitus recipiant
 vestigium, quin vix lum-
 mis hic iustas pedibus,
 Denique quā maxime op-
 portuna, in quibus furca fi-
 at. Ne igitur cunctis Pro-
 methee, sed ascende, & pre-
 be te monti affigendum.
 PR O. At vos saltem, o
 Mercuri & Vulcane, misere-
 relite mei, qui extra villam
 propterea noxā calamitatē
 illā incidi. Me. Miserece-
 te ais, Prometheus? Tanquā
 parum sit tibi Caucasus al-
 ligari,

ΕΡΜΗΣ.

Μὴν ἰσχυρότερος ὢ Ἡφαι-
 στῶν, ὃ τ' ἀθλίον ὑπένα-
 τστον προσηλώσκει Διὶ
 σα. πόρνευε πόμψιν δι' ὅλην χρημίδος
 πια ἱπιτέδουσι, ἢ σου τῆς χιδῆς
 γυμνός ἱερ, ὡς διβαστόδον κατα-
 παγῆν τὴν Διὶ, καὶ οὐτ' ἄπασι
 πόρνευε ἢ κρημιάδῃ. Ἡφαι-
 στῶν πόμψιν ὃ Ερμῆ, οὐτ' ἄν
 πειδὼ καὶ πρόσγειοις αὐρῶν χεῖ-
 ῶς μὴ ἐπαμόναρ αὐτῶν τὰ πλάσ-
 ματα αὐτῶν οἱ ἄνθρωποι, οὐτ' ἄν
 τὰ τὸ ἄκρον, ἀφ' ὧν γὰρ ἄρ' ἐκ τῆς
 κάτω, ἀλλ' ἐξ ὧν, κατὰ μίσην ἴνα
 ταῦτά σου ὑπὲρ τῆς φάραγγος
 αὐρῶν, ἐκπτεθῶς τὸ χεῖρ ἀ-
 πὲ τῶν τῶν ἰσχυρίων. Ερ. ὦ
 λίγαι, ἀπότομοί τ' ἔσσι πέτρας, καὶ
 ἀπρόσβατοι, ποταμοὶ χόθων ἡδύμα-
 στῶν ἀνέμων, καὶ ὧν ποδὶ σπῆν ταῦ-
 τῃν ὃ χρημὶνός ἔχει τῆς ἐπίβασιν, δὲ
 ἀκροποδίτ' ὅσον μόλις ἰσχύει. καὶ
 ὅλως ἱππεύει τῶν ὃ σαρκοῖς ἀν-
 γίνοιτο. μὴ μίλλαι ὢν ὢ Προμηθεῦ-
 ἀλλὰ ἀνάβαντι, καὶ σπῆν χεῖρας τῶν
 καταπαγῆσθαι πορὶ τὸ ὄρε-
 Προ. ἀλλ' ὑμεῖς γοῦν ὢ Ἡφαιστῆ, καὶ Ερ-
 μῆ, καταλεῖψατέ με παρὰ τῇ ἀξίᾳ
 δύσυχοντα. Ερ. οὐτ' ἔφη ὢ Προμη-
 θεῦ τὸ κατελεῖψατέ; οὐτ' ἄν το
 σκῆλον

ਸਾਹਿਬ ਦੇਵ

ligari, nisi nos quoque am-
bos lapides eadem poenae
noxae destinet, velum man-
dato suo morderos? Sed
in porrigere dextrā. Vulcan-
ne tu recide & affige, mal-
leo potenter immisso. Pre-
be laevam, quo & illa nite
implicetur. Bene actū, tam
nunc deo curata tibi aqua
laetetur depascat, ne quip-
pam tibi unquā delit pre-
mij, pro opere illo tuo, iū
pulchro, iū ingenioso. Pr.
O Saturne, o Iapete, & tu
Tellus parens, infelix ego
quibus afficior poenis? qui
neque facilius unquā grane
admi erim. Me. Nullū fa-
cinus ais Promethee? qui
primo quidem distribuē-
darū carminū olivens mu-
nus, mīum q̄ vāstre egeris
atq̄ improbe, optimā cui
partē tibi subducens, Ioni-
osibus candido adipe ve-
lans, imposuisti. Heliodi
ip̄ius mihi iam in mentem
venit, qui me hercle de hac
re verba facit. Deinde &
homines effinxisti, animā
tis genus, quo nō est aliud
versutum magis ac callidū
ut quidē maxime omnī
muliere. Super omnia autē
ignē thesaurū decorū multo
omniū pr̄stantissimū fur-
tū furripuisti, hominibus
eiusce vsum tradēs. At ve-
ro quū tanta admiseris fla-
gitia, mirū q̄ modo dicere
ausis te quasi insonē. & ne-
mini prorsus iniuriū vniu-
lis implicari. Pro. Videris
quoque & tu mihi Mētorū,
iuxta poetam incensare in-
nocuū, quando talia mihi

b 4 obycis,

obijcis, quæ ego iure optimo me fecisse contenderim, ob quæ quidē ijs Prytaneo publice alendū me, si pro merito mecum ageretur, censuissē. Verum si meam orationē ex me deprecari minime iniucundū ē, ego deon i in me culpam facili conatu diluere paravero, simul atq; perspicuū fuerit oratione mea q̄ inique aduersum me Iupiter pronuntiaverit. Tu vero quando, quidem tam eloquio polles iuris scētia, Iouis partes teneas, Deniq; ctingas ut lubet, q̄ me haud iniuria propo-
 portas Caspias Caucasio isti affligendum iudicant, quo miserrimum Scythis omnibus nam spectaculū. Me. Inanem infamis operam Promethee, si pronuncare velis a Iouis in te lata sententia, tentare enim isthuc prius existimo iuvante. Verum quando alloqui tātis per mibi hic manendū est, dum ex arduo aduolat aquila, quæ epatis tui curā gerat, occasionem nimirū hæc nobis mora ministrabit te auscultandi declamātem, qui præter istum quo cunctos mortales superas, Rhetoricen quoq; probe calles. Pro. Primum igitur Mercuri tu velim dicas, quibus de rebus mecum pater tuus exposuisset, quas, dein exaggerare tibi licebit, & longe grauius ius facere. Caueto autem imprimis, ne præter nullū tibi aliquid excidat. Cæterum tu Vuleane confor esto, ac de causā cognosceas velim. Vult. Ita me amet Iupiter, p̄ iudice accusator mibi futurus sum, eo q̄ cōpilato igni gechiā mibi officinā reddideris.

προφέρει, ἐφ' οἷς ἔγωγε τῆς ἰν πρυτανείῳ στήσας, ἐπὶ τῇ δίκῃ ἐγίγνωσκον, ἡμῶν ἀνὴμαστέον. ἔγ' ἂν χολύσοι, ἡ δὲ δὲ ἂν θιγῇ δικαιολογισαίμην ἐπὶ τῶν ἐκ νόμων τῶν, ὡς δίδουμι ἔδικα ἐγνωκότα πρὸς ἑμᾶς ἢν Δία, σὺ δὲ, σωμύλα γὰρ εἶ, καὶ δικαιοκός, ἀπολόγησά μ' ἐπὶ ῥαυτῇ, ὡς δικάσας τῆς ψῆφον ἔθες, δυνάσασθαι με πλησίον τῶν Κασπίων τούτων πυλῶν ὡς τοῖς Κευκάσιν. οἱ κέποι θέκεμα πᾶσι Σκυθῶσι. Ερ. ἴδοντες μὲν ὡς Προμηθεὺς τῇ ἐφ' ἑσιν ἀγωνίῃ, καὶ ἐς αὐτὸν δέον. ὅμως δ' ἔρῳ λίγῃ. καὶ ἑτέροις πρὸς μὲν ἀναγκῶν, ἐς τε ἂν ὁ αὐτὸς καταπῆν ἐπιμνησόμενος σε τὸ ἔπαυθ'· τῇ ἐν τῇ μίση δ' ἐπὶ ταύτην χολῇ καλῶς ἂν ἔιη ἔχει, ὅς ἀκρόασις καταχρήσασθαι σοφιστικῶν, οἷον εἰ σὺ πρὸς ἑρῶντα ἐν τοῖς λόγοις. Ερ. πρότερόν ἔην ὡς Ερμῇ λίγῃ. καὶ ἔπειτα ὡς δ' ἐνότατα κατηγορήσῃ, μή ὃ καταφῶν πρὸς δικάζον ἔπαυός, σὶ δ' εἰ ὡς Ἡφαιστὸς δὲ πρὸς ποιῶντα ἔγωγε. Ερ. μὰ Δι' ἀλλὰ κατηγορεῖς ἀντὶ δίκας ἰδίῃ με ἴξων, ὅς τὸ πῦρ ὑφιλόμηνον, ἔυχον ῥάν μοι τὴν κάμνον ἀπολέλοιπας.

Dialogi

5

Προ. οὐκ οὖν διελόμενοι τὴν κατηγορίαν, σὺ μὲν πορίτῃς κληπῆς ἔδῃ σὺνέρι, ὃ Ἑρμῆς δὲ καὶ τὴν οὐδένα ποιοῖαν, καὶ τὴν κρεανομίαν αὐτοῦ ἰάσεται, ἅμφο δὲ ταχύνεται, καὶ ὃ πᾶν δεινοὶ ἰοίκαται οἶν. Ἡρα. ὃ Ἑρμῆς καὶ ὑπὲρ ἑμοῦ ἱρᾷ, ἔγω γὰρ οὐ πρὸς λόγοις τοῖς δικαστικοῖς ἔμι. ἀλλ' ἅμφί τῶν κάμινον ἔχω ταπώλα, ὃ δὲ, ῥήτωρ ἴσι, καὶ τὰ τοιαῦτα ὃ παρδύω μεμλίηται αὐτοῦ. Προμ. ἔγω μὲν ἔκ ἄρ' ὅτε ὦμῳ καὶ πορίτῃς κληπῆς τὸν Ἑρμῆν ἴθι λῆσαι ἂν ἐπεί, ὃ δὲ ὄνειδ' ἔν μοι τὸ τοῦτο ὃ μετέχων ὄν, πλην ἀλλ' ὃ καὶ τοῦτο ὃ Μάϊας παῖ ὑφίσταται, καὶ ὃς ὃ δὲ περὶ τὴν κατηγορίαν. Ἑρ. πάνυ γοῦν ὃ Προμηθεῦ μακρῶν δὲ λόγων, καὶ ἱκανῶς ἔν ὃ παρσκαδύης, ἐπὶ τὰ ὃ πικραγμένα, ὃ καὶ δὲ ἀπόχρημόνα τὰ κεφάλαια ἐπεί τῶν ἀδικημάτων, ὃ πῆπτα πῆν ὃ μοιράσαι τὰ κρία, σκευῶ μὲν τὰ κάλλιστα ἰφύλατ' ἱε, ἱεπῆς τῆς δὲ τὸν ἐκπλῆκ, καὶ τοὺς οὐκ ὁρώσους ὀνέπλασας οὐδὲν δῖον, καὶ τὸ πῦρ κλίψας παρ' ἑμῶι, ἱεκαρμίσας παρ' αὐτοῦ, καὶ μοι ὁδὸν ὃ ἐλλῆς, μὴ οὐκ ἔναι ἐπὶ τοῖς τηλοῦ καὶ τοῖς, πάνυ φιλοφροσύνου ὃ Διὸς minime decebat, effinxeris. Denique igne quae a nobis sustuleris, ad illos eius profectus. Quamre abusus es profecto vir optime, Iouis be

Pro. Partiti igitur vos eo nemet actione, ut tu quae ad furtum pertinent, in eum congeras: et Mercurius quae hominum formationi conveniunt, carumque distributioni, impugnare conetur. Nihil autem video quod vos remoret, quam ambo sitis egregij artifices, & ad compositum dicendum impedito instructi. Vult. Mercurius mecum obibat punicam, cui haec non obiter curae sunt, utpote Rhetori. nam ego haud quidem in iudicialibus dissertationibus versor, sed magis circa forum ibique non nihil est quod mihi possunt vites, quo ratio oratore agam non video. Pro. Nihil est quod Mercurium de furto dicturum suspicer. Quomodo enim furti me suggillauerit cuius ipse autor est? Unde necessumdo quaedam mihi cum Mercurio intercedit, propter idem artificium. Atque expetis o Maior solutes, siue culpe cuiuspiam arguere velis, ut modo proponas accusationem. Mer. Si mihi propositum sit malefacta tua insectari, longa profectio orationis opus tuum, & apparatus aliq. nec enim quali compendio quoddam recensere crimina satis est. Quo pacto videlicet commisso tibi distribuendum carni officio, regem meliori parte fraudaveris atque illam pro te servaris. Quodque homines, ipsi esse

benignitate, acutus es mihi
in corpore intellexisse. Ac
vero si nec officia heris te
admisit benigna, longior
recedo vicinior sermone,
quo nimis & dicta tua re-
feramus, & ut veritas qui
me in hac peripicuā, la-
boramus. Ceterum si ea co-
cedens, quae de carnū di-
mutione diximus, homini-
bus recens formans, atque
admodum ignis, unde etiam
habet hac accusatione satis-
factum est. Quid enim pluribus
opus, quando aliter dicere
libidine sit magis. Pro. Si
quid est huc an sit magis
pro hac viderimus. Nunc
vero quoniam a soluta in-
dignitate aduersum me, ut ais
accusatio, ego praepotēs
Mercuri hęc obiecta faci-
le mouent et auerſo. Et pri-
mo quod audi obsecro quae
de te de carnibus. Certe te
fior si me non locus loco
nunc pudet, ut te. Et sciam quod
ille sit pusillanimus et que-
rulus, non est illi ob causa
quod nam minuit quae dicit
officiū in portione, quae sibi
forte obiecterat, ostendit,
& animus rei gratia me tan-
to nunc tempore a cunctis pro-
deo habitū, patris huc affi-
gentium milit. Immemor si-
ne quid. Cū iuue in bene-
ficiis, ne per satis probe per-
peditis cuius momenti sit tā-
ta malignationis origo at-
que materia. Nā quis nō
videt puerile hanc esse irā,
ut exinde scias. & ita quo-
feris animo, quā maiorem
per te non acceperis. Verū quāto foret equius Mercuri, conuulsi
huiusmodi fraudis deinceps ne recordari quidem? Et si non ira

παραμύνει, ὅ μ' ἔκ' ἐξαρῖ. Ἐ μὲν
ὀργισθεὶς αὐτὰ, λήσσει καὶ οὐκ ἐλπί-
χεν, καὶ ῥῆσιν ἕνα μακρὴν ἀποτέ-
λει. καὶ περὶ αὐτῶν ἔτι ἐν μολιστῇ ἰμῶ
ἐκπύει τῆν ἀλήθειαν, εἰ δὲ φῆσ-
τοιαύτην πεποιθὲς τῆν νομήν. Ἐ
κρίδεν, καὶ τὰ περὶ τῆς ἀνθρώπου
καταργῆσαι, καὶ τὸ πῦρ κ' κλοφύσαι,
ἵνα ὧς κατηγρηταὶ μοι, καὶ μακρό-
τόρα ἔτι ἄν' ὅσον μὲν λήρῃ. γὰρ ἄλλω
τὸ τοῦτον. Π, οὐδ' ἔτι καὶ ταῦτα λή-
ρῃ ἔσθ' ἂν ἄρ' αἶψα, ὁψόμεθα μικρὸν
ῥυθόν. ἰγὼ δ' εἰ καὶ ἐπὶ κέρδι ἵσταν-
θῆς εἴην τὰ κατηγορημένα, πέρσεται
μὲν ὅτι ἄν' ὁ ἴος τιῶν, στήλυσσά τι
ἰγυλῆματα καὶ περὶ ὅσον μὲν ἄκ' ἔσθ' ἔτι
τὰ περὶ τῆς κρίσεως, καὶ τοὶ τὴν ὄρα-
σόν, καὶ νῦν λίγων ταῦτα, αὐχύνου-
μαι ὑπὲρ τῆς Διὸς. εἰ οὖν τοι μικρολό-
γῃ καὶ ἀνυψίμοιρος ἔσθ' ὡς δ' οὐ π-
μικρὸν ὅσον ἐν τῇ μορτίδι τῆς οὐ-
ρα. ἀνα-
σχελασπιδισσόμεν, πύμπερ παλαιὸν
ὄν' ὁ θιόν, μετὰ τῇ συμμαχίᾳς μνη-
μο. ὄνσεντα. μετὰ αὐτὸ τὸ ὀργῆς τὸ
κεφάλαιον ὅτι ἔσθ' ἐννοήσαντα, καὶ ὡς
μερλίον τὸ τοῦτον ὀργίσεια καὶ
ἀνακατέν, εἰ μὴ τὸ μέγιστον αὐτὸν
λήψεται καὶ τοιτὰς γὰρ ἀπάντας ὅ-
τι μὴ τὰς πλείους συμπερι-δὲς ὅ-
τις, οὐ καὶ εἴμαι ἀπομνημοὶ ὄνεν.

Quāto foret equius Mercuri, conuulsi
huiusmodi fraudis deinceps ne recordari quidem? Et si non ira

ἄλλ' ἐκείνη π' ἐμάρτη μεταξὺ οὐδ' ἄν
 χυμίνων, παιδίων ἢ γυναικῶν, καὶ
 αὐτὸς ἐν τοῦ συμποσίου καταλιπὼν
 πρὶν ὁρῆσαι, ἵς δ' ἐπὶ τὸ αὐτοῦ ταμνὺν
 ἔδωκε τὸ μῖθον, καὶ μνησικακῶν, καὶ
 ἰωλόν ἵνα μνῆμ' αὖ διαφυλάτῃ.
 ἅπαντες οὐτὰ θεοῖς πρὶν ὅν, οὐδ' ἄλλ'
 ἢ ὡς βασιλικόν. ὅν γ' ἂν ἀφίληθ' ἔσθ'
 συμποσίῳ τὰς κομῆσας ταύτας,
 ἀπάτω, καὶ σκώμματα, καὶ ἄσπετον
 λάμβανει, καὶ ἐπιγυλᾷ, καὶ καταλιπὼν
 ῥυμόν ἱστ' ἐμῆν, καὶ κόρυθ' ἢ σιδηρὴν,
 σκυθῶπ' ἢ ἀτόρη' ἢ πράγματα, ἢ
 ἔκιστ' ἀποσπασίῳ πρὶν ποιεῖν. ὅτε ἰγὼ
 εἶδ' ἐμνημονεύειν ὅς τιν' ὑπεράσσω ἱεῖ
 ὅμῳ τὸν Δία, ὃν ἔχ' ὅπως καὶ τηλικοῦ
 πάντα ἐπ' αὐτοῖς ἀγανακτῶσθαι, καὶ
 παιδίσκῃ ἢ γυναικὶ πιπυθῆναι, ὃ
 εὐχόμενος τις κρία, παιδίον ἵνα
 ἔπαιξαι, παρόμῳ δ' ἢ εὐχόμενος
 ταὶ τὸ βέλτερον δ' αἰρούμενος. τίθω
 δ' ὅτι ἢ Ἑρμῇ τὸ χαλιπώτερον μὴ
 πρὶν ἐλάττω μοῖρ' ἀπονημκῆναι
 καὶ τοῦ Διὸς, τίν' δ' ὅλιν ὑφ' ἡμέρας.
 τίς γ' ὅστις τοῦτο ἔχῃ, τὸ τοῦ λόγου
 τῇ γ' ἢ τὸν οὐρανὸν ἀναμείχθαι,
 καὶ Διὸς, καὶ στυγεροῦ, καὶ Κούρης
 καὶ ὅλιν ἐπινοῶν, καὶ αὐτὸς περὶ
 ταπείνων, καὶ τὸ ἔπαρ' ἐκκόπτειν
 τῶν ὅρων γ' ἢ μὴ πολλὰ ταῦτα κατε
 γορησῇ τὸ ἀγανακτῶν αὐτὸ μικρο
 ψυχίαν.

symposij deliciū veluti tu
 sum aestimare atq; iocum.
 Quippe quum in crasti
 num continere odium, &
 meminisse iniuriæ veteris
 haud quaquam reges de
 ceat, ne dicam deos. Sed
 agendum tollamus e con
 iuijs lepores illos & sa
 les, risum & subdolas ca
 priones, Quid, oro, præ
 ter remulentiam, edacita
 tē, & silentiū fieri reliquit
 Quæ quū pusilla admodū
 sint, & parū iucunda, de
 centius exulare credide
 rim huiusmodi a conui
 uio. Nam louem in posse
 rum diem recordaturum,
 quis oro, putaret huiusce
 distributionis carniū? in
 qua nil præter iocum no
 tares ac lulum Vt ne inte
 rim dicam, qd moleste nō
 nihil esset iactatus, tanquā
 his rebus leuiculis potuer
 rit offendi. Nil enim aliud
 explorare volebam in ea
 diuisione, quā in delectu
 partium, meliorē num iur
 piser ab alijs dignosceret.
 Sed age Mercuri, ut tibi
 iam aliquid cōcedamus, mī
 norē portionē ei tradidi
 mus in partitione: adder
 quod scēdā, quod horren
 dū atq; molestam, & si lu
 bet finge me omnino por
 tionē sustulisse, Quid tum?
 Nunquid ideo decebat ut
 cœlum (cui prouerbio dī
 citur) terræ misceretur, iun
 cula excogitarētur, & cru
 ces totusq; Caucasus, æq
 le de hic demitterent, quæ
 epar dilaniarent? Fallor si
 hæc nō sunt aperta pusilla

nimitatis indicia, animique ignobilis & propensi iram. Nam quum hæc agit ob pauculas carnes, quid oro fecisset, si bos integer illi fuisset adeptus? Vide te iam licet homines in pari negotio, longe modestius affectos, qui quum dijs immortalibus natura sint inferiores, acius illos excandescere par erat quam deos. Atqui nemo hæc cepius fuit, qui corpus cruci adiudicaret, et ob causam, quod carnes ei exans amissum iussulo digitum visus sit circumambere, aut ex veru non nihil costarum carum velle vorare. Magis enim venia illis impertitur, nisi vehementer fuerint irati: tunc enim incutiant coquo pugnam, aut verberant genas: verum qui in crucem visum sustulerit, maculas neminem. Et hæc de carnibus vilis sane defensio, sed unde multo vilior plane ac turpior in lonem redundet accusatio. Tempus nunc monet, ut de plasmate & hominibus a me formatis, differatur. Quam te geminam constat sitam esse accusationem. Nec satis compertum habeo Mercuri, cuius ista culpræ me primo reum agas: Num illius, quod homines haud quæ procreari debuerint, qui mouerentur: sed conducibilis foret terram ipsam, unde sunt progeniti, prorsus esse octosam: An vero, quod formari quidem homines haud fueris absurdum, sed longe aliter, & scilicet ad aliam figuram ac formam,

ψυχίαν, καὶ ἀγίνεσθαι τὴν γνώμην, καὶ πρὸς ὀργὴν ἐν χόρῳ, ὅτι ἐν ἰστοίῃ σιν ὅτι ὅλ' ἔβην ἀπολίῳ, ἐκ κριῶν ὀλίγων ἔκαστα τοιαῦτα ἱργάζεσθαι; καὶ τοι πόσους εἰ ἀνθρώπων ἐν γινώσκοντες, σίρον διακοντα πρὸς τὰ τοιαῦτα, οὐκ ἐκόντες ἢ καὶ τὰ ἐς ὀργὴν ὀξυτοδίοις εἶναι τὸ θεῶν; ἀλλ' ὅμως ἰκάνων ἐκ ἐστὶ ὅσους ἱερὴ μαγείρῃ σαρρὴν ἐκ μύθῳ, ἐκ τὰ κρέα ἱερῶν, καθίς τὸν δῆκτυλον τῷ ἱερῷ περιελικμύθῳ. ἢ ὁ πλοῦτος ἀποσάσας τῷ κριῶν κατεβρόχθισεν, ἀλλὰ συγγνώμην ἀπονέμουσιν αὐτοῖς ἐκ τῆς καὶ σάκην ὀργηδίων, ἢ κατὰ λυγρὴν ἐνέτρεψεν ἢ καὶ κατὰ κριῶν ἐπὶ τὰς ἀνέταξας, ἀπὸ σκαλοπίδι καὶ οὐδὲν παρ' αὐτοῖς τῶν τηλικούτων ἔκαστα, καὶ πόρῃ μὲν τῶν κριῶν, τοσαῦτα, ὡς καὶ μὲν καὶ μοῖ ἀπολογιστῇ, πολὺ δὲ ὡχίον κατηγορήσιν ἐκείνῳ. πόρῃ δὲ τῆς πλεονεξίας, καὶ ὅτι τοῦ ἀνθρώπου ἐποίησα, καὶ ὅς ἐστιν ἄλλοι. ἔτι δὲ ἐκ ἐρμῆς δὴ τῆς ἔχον τὴν κατηγορίαν, ὅτι οἱ δὲ καὶ τὸ πρῶτον ἀνέειπεν, πόρτερ, ὅτι οὐδὲ ὅλως ἔχρησεν τοῦ ἀνθρώπου γινώσκοντες, ἀλλ' ὅμως ἔστιν ὅτι ἀνθρώπων ἐκείνῳ ἄλλως ὄντας ἀνέργασον; ὅς πεπλάσθη μὲν ἔχρησεν, ἄλλαν δὲ ἔκαστα καὶ μὴ ἔχον διανοημάτων τὸν

quædam

πρὸ πόνου· ἐγὼ δὲ ὅμως ὑπὲρ ἀμφοῖν
 ἱρώ. καὶ πρὸ τούτου γὰρ ὡς ἑξομεία τοῖς
 θεοῖς ἀπὸ τοῦτου βλάβη γέγνηται,
 τῶν ἀνθρώπων ἐς τὸν βίον παραχ
 θίντων, περὶ ἧς μετὰ δακρύων, ἔπειτα
 δεῶς καὶ συμφορῶντα καὶ ἀμείνω ταῦ
 τα αὐτοῖς παραπολὺ, καὶ ὀδυρμὸν καὶ
 ἀπ᾽ ἀνθρώπων συνέβαινε τὴν γῆν μέ
 νειν, ἣν τοῖνυν πάλαι, ῥᾶρον γὰρ οὗτω
 δῆλόν ἑρ γένοιτο· ἃ περὶ δὲ καὶ ἐγὼ
 μετὰ κρησμέσας, καὶ νειωτόβρισας τὰ
 πόρῃ Ἰῆς ἀνθρώπων, καὶ θῶν μόνον καὶ
 τὸ ἐπεφάνιον γίνεσθαι, καὶ γὰρ δὲ, ἀγρι
 οῦντι χῆμα καὶ ἀμορφον, ὕλας ἀπα
 στα, καὶ ταύτας ἀνήμεροις λάβειν.
 οὐ γὰρ δὲ βωμοὶ θεῶν ἢ νηῶς, πόθων δὲ
 ἄγαλμα, ἢ ξόχων, ἢ τί ἄλλο τοιούτου,
 οἷα πολλὰ νῦν ἀπανταχόθι φάνετ
 μετὰ πάσης ἐπιμυθείας τιμώμενα·
 ἐγὼ δὲ, καὶ γὰρ ἔτι προεβλεψάμην ὅτι
 κρηδόν, καὶ σκηπῶ ὅπως αὐξήθῃσεται
 μῦθον τὰ τῶν θεῶν, ἐπιδῶσθαι δὲ καὶ
 τὰ ἄλλα πάντα ἐς κόσμον, καὶ κάλλος,
 ἐννοήσας ὡς ἀμείνων ἢ ὀλίγον ὅσον ἔ
 πηλὸν λαβόντα, ἴδωκεν συνεσθῆναι,
 καὶ ἀναπλάσσειν, τὰς μορφὰς μῦθον ἢ μὲν
 αὐτοῖς προσεικότα, καὶ γὰρ ἐνδὲρ
 ἐν ὧ μὲν τῶν θεῶν, μὴ ὄντων ἔτι ἐν ὧ
 πόνου αὐτῶν καὶ πρὸς ὃ ἐμελλεν ἢ ἐξί
 τασις γιγνομένη, οὐδὲται μόνον ἐκεί
 πορᾶναι αὐτό. θνητὸν μῦθον τοι αὖτε
 ἔμελλεν

quam ergo illos fabrica
 tum. Ego ad vitiumque facie
 le responderim, simulatque
 ostendere tetavero, quod
 non modo nulla penitus
 iactura maloue deorum
 homines in vitam sunt ad
 ducti: verum etiam, quod
 in rem eorum isthuc po
 tissimum cedat, magis ἢ
 si (ut iam olim fuit) tellus
 deserta, & hominibus
 qui eam colerent, destituta
 maneret. Sic enim nullo
 negotio palā fiet, num
 ego deliquerim, in hac for
 mae humanae renovatione,
 quam solam constat di
 vinam esse, & plane ex
 cellentem. Quum itaque tellus
 inculta, rudis ac hirta sylva
 horresceret, ac squaleret
 situ, adeo ut neque vispiani
 gentium videres aras deo
 rum, templum, statuum, si
 mulachrum, aut aliud hui
 uscemodi, quemadmodum
 summa diligentia iam vni
 usque apparent hec elabo
 rata, non sine eximia deo
 rum veneratione. Ego quum
 alioqui proptersum ad
 providendum in communi,
 ne quid desit, quod ad
 incrementum rei divinae,
 decus, ac venustatem per
 tineat, tacitus mecum re
 putavi, nec quicquam pos
 se fieri melius, quam si pu
 sillum luti acciperem, &
 inde animantia effunderē
 nobis dijs, forma non ad
 modum absimilia. Quir
 pe vel id erat unicum, ut
 quo mihi natura divina
 deficere videbatur, quod

nul

Luciani

nullius collatione felicior
appareret atq; perfectior,
veluti modo si eam cū ho-
mine cōferas, prudentia,
ingenio, ac rerū optimarū
captu intellectuue prestan-
te, sed mortalitamen. Cæ-
terū iuxta Poetæ dictum
terrā aquæ cōmiscens ex
liquida molliq; effinxi ho-
mines. Minervam interea
adhortatus ut in opere ab-
soluendo mihi serrer sup-
petias. Hæc sunt magna il-
la & ardua, quib. nos de-
os offendimus, totiusque
mali vtvides, hæc summa ei
ex luto pfecta nobis sunt
animantia, & qd ante hac
immotū erat, nos ad mo-
bilitatē perduximus. Iam
vero iurū quā indignetur
Iupiter, ex tali terresti iumi-
animantium formatione.
Quasi vero deinceps deo-
rū sustinere cogatur peni-
tā, & procreatis homini-
bus, iam futurū sit, ut dijs
suis orbēis verū quis vnq;
tam demōs extiterit, ut so-
litudinē in Iouis curia pro-
pter generatos homines
aliquando verisimiliter fu-
turā formidare queat. Nū-
si forte id veretur, ne defe-
ctionē moliant homines,
& annis deos taceant, id
quod olim fecerunt Gigā-
tes. Itaq; neminem fugit,
quia ego sum modestia, ut
iam inique de me quispiā
querat, vel operib. mea in-
dustria absolutis, q; inde
dij immortales offenti sint, ac damnum acceperint. Quin tu Mercuri
minimū aliqd pfer, & ego cōtincto veluti merito has datus sum
pœnas. Atq; in prōptu est cognoscere, quāta hinc dijs accedat vtili-
tas. Si contēpleris terrā, quæ prius informi litu ac squalore obduc-
tæ

ἔσκε, εὐμνηχρότατον δ' ἄνθρωπον, καὶ
συνετώτατον, καὶ τὸ βελτίον. Ὁ δὲ
διωρόμενος καὶ δὴ κατὰ τὸν ποτα-
μὸν ἄγρον, γαῖαν ὄρε φύρας, καὶ
ὄρε μαλάξας, συνέπλασεν τοὺς ἀνθρώ-
πους. καὶ τὴν Ἀθηναίην παρακαλεῖσθαι
συνεπιβάλειναι μοι τὰ ἔργα ταῦτα·
ἴσθι ὅτι μεγάλα ἔργα τῶν θεῶν· ἡ δὲ κη-
ρα καὶ ἡ ἡμιάμα ὄρε πηλίκον, ἐκ
πηλοῦ ἵστα πτωσίησιν, καὶ ἡ τίς ἀκί-
νητον εἰς κίνησιν ὄρε ἄγρον. καὶ ὅς ἴσκει
ἡ ἀπ' ἐκείνου, ἡ τὸν θεοὶ εἰσι οἱ θεοὶ
διότι καὶ ἐπὶ γῆ. θνητὰ ἵστα τινὰ γέ-
γνηται. οὕτω γὰρ καὶ ἀθανατὰ ὁ
Ζεὺς ὥσπερ ἱλατῆ μένων τῶν θεῶν
ἐκ τῆς τῶν ἀνθρώπων γένεως. εἰ μὴ
ἄρα τοῦτο δίδῃς, μή καὶ οὗτοι ἀπό-
στασιν ἐπ' αὐτὸν βουλεύσωνται, καὶ πᾶ-
σι λαόν ἐξουίηκωσι πρὸς τοὺς θεούς,
ὥσπερ οἱ γίγαντες. ἀλλ' οὐ μὲν δὴ
εἴδιν ἡ δὲ κηρα πρὸς ἐμοῦ ὤρε μῆ, καὶ
τῶν ἐμῶν ἔργων, δὴ ἄγρον. ἡ σὺ δὲ ξέ-
παι καὶ ἐν τὸ μικρότατον, καὶ γὰρ σιω-
πέσομαι, καὶ δικαίᾳ ἵστα πεπών-
θως πρὸς ὑμῶν. εἴ δὲ χρήσιμα ταῦ-
τα γέγνηται τοῖς θεοῖς, οὕτως ἔρ-
μάθοις, εἰ ἐπιβλήσας τὴν γῆν ὀκί-
αυ χμηρῶν, καὶ ἀκαλλῆ οὕων, ἀλλὰ πᾶ-
σι

vrbis. agriculturis & mi-
 noribus platis exornata,
 mare navigarū, multas li-
 bras, vndiq; aras ac de-
 lubra, sacrificia & testam-
 rates, adeo ut iam pulsus
 vix & fora, demq; quo-
 cūq; reveras, prorsus om-
 nia Iouis plenissimū. Quod
 si ego rei privare intentus
 solum mihi hoies rem adeo
 preclara effluxissem, pro-
 secro quantū ex fructu cō-
 tjere licet, qui ad me inde
 rediret, vos di immortales
 opib. & ditione ne mi-
 hi quidē conferatū sitis.
 Vtū ego in cōmune deo-
 rū vultu consules, ac cō-
 modi proprii negligetor
 in rem vestram homines
 potissimū produxi. Nam
 h, quæ ad hunc attinent,
 ego attentius molier, quo-
 res meas pronouea, vel
 sim mihi cōmonstrēs. Nam
 plū Prometheus, quem ad-
 modū Iouis & Aq. odinis
 nūq̃ non videat, demq;
 & tibi Mercuri quædā de-
 lubra sunt sacra. Ceterum
 isthuc interea tecū expen-
 das velim, num alibi bonū
 aliquid appareat, tunc om-
 ni penitus teste, & nō cō-
 lectare quæ haberi poss-
 sessio, aut opus quod ne-
 mo videat, nemo sciat,
 nemo admitteret. Quod
 ideo dixerim, quia nō te-
 rent homines, iam futurū
 erat, ut omnis cunctarū re-
 rum decor esset sine teste,
 & opes nostræ ne a nobis
 nemo alius sit qui harū ad-
 venobis se late tatem suā si-
 is, qui respectū quod dā sunt
 inferior

inferiores, quippe hono-
ri nolitorū expectes. Nā
quis unquā tē quandā cen-
nā cenam aestimant, si non
cā exigua illā dīnentam rī.
Verum enunūcto, quum
optimo iure honorē a vo-
bis pro rebus bene gestis
in resp. sperare debuerim,
in crucē a vobis lenatus,
mercedē capto mei tātalu-
tatis cōsiliū. Sed ais: flagi-
tiorū quidā sunt inter ho-
mines, puta moechi, bella-
tores, sororū mariti, & pa-
rentū acerrimi hostes: tan-
quā apud deos non exue-
licet reperire hanc sceler-
num multitudinem, & hu-
ius reigratia in cœlum cui
pam reheris, ac terrā vne-
de dii faciunt prognati.
Nec vero est quod dicas
hominū formationē diis
immortalib. facillere ne-
gociū, & angere curā, alio
qui ociohis. Sic enim can-
dē ob causam pastor qui
gregem curandū suscep-
it, in pluviam cā nō cōtine-
bit, quādo operosum sibi
illud videbitur, quū alioq
cura illa propter commu-
cā excretionē, non ad
modū appareat esse min-
cāda. Sed adime obiecto
diis omnem sollicitudinē,
vriā nihil sit cui provide-
ant, quid cū aliud agant, q̃
quod torpeant ocio, ne-
cācū imbibant, & ventrē
distendāt ambrosia? Certe
tū male me habet, si inue-
hēdo in opus a vobis cla-
boratū, formitas ponis-
mū reprehenderis quas
tamen impendio adama-

us,

κα δὲ δαίμονος ἔμμενον, οὐχ ὀρώντες ἅ-
μοίρους τῶν ἡμετέρων τιὰς. οὕτω
γὰρ δὴ καὶ εἰ μὴ γὰρ διαχρήν' ἂν μί-
γα, εἰ ἔσθ' μικρῶ παρκαμψοῖτο ὕ-
μης δὲ, ἡμᾶς δ' ἔσθ' πολυτύματι
τοῦτο δ' εἶον, ὅντεσιν ὠρώκατέ με, καὶ
ταύτην μοι τῆς ἀμοιβῆς ἀποδιδώ-
κατι τὸ βουλευμάτος. ἡλὰ κακῶς
γοί ἄντες φῆς εἶν' ἐν αὐτοῖς, καὶ μοι
χένουσι, καὶ πολυμοῦσι, καὶ ἀδελ-
φὰς γαμοῦσι, καὶ πατράσιν ἐπιβου-
λεύουσιν. παρ' ἡμῶν γὰρ οὐχὶ πολ-
λὴ βούτῳ ἀφθονία: καὶ οὐ δὴ πού-
σθ' ἔσθ' ὡς πᾶσαι τ' ἂν τις εἴν' ἔρα-
νόν, καὶ τὴν γῆν, ὅτι ἡμᾶς συντε-
θέντο, ἐπὶ καὶ βούτο ἴσως φάιντο ἂν,
ὅτι ἀνάγκη πολλὰ ἡμᾶς ἔχειν πράγ-
ματα ἐπιμεινόμενοις αὐτῶν. ἔκασ-
τὸν δὲ καὶ βούτο καὶ ὁ νομαῖος ἀχθήσῃ,
ἐπὶ ἔσθ' ἔχειν τὴν ἀγέλην, δίοτι πᾶσα
γαῖαν αὐτῶν ἐπιμεινόμενα αὐτῆς, καὶ
εἰ βούτῳ γε ἐργάσθῃ βούτο, καὶ ἡδὺ
ἄλλωσ, καὶ ἡ φροντίς οὐκ ἀτόρπητος ἔ-
χουσα ἵνα σφραγίσθῃ. τί γὰρ ἂν ἐ-
πράττομεν, οὐκ ἔχοντες ὡς προνοῶ-
μεν ἂν, καὶ εἰ ἐκταρ' ἐπίνουμεν, καὶ
τῆς ἀμβροσίας ἐνέφορον ἡμεῖς, ὅν δ' ἐν
ποιοῦντες; ὅ δ' ἐμάλιστα με πνίγη,
βούτ' ἐσίν. οἱ μεμφόμενοι τὴν δευ-
ροποσίαν, καὶ μάλιστα τὰς γυναικας,
ἡμᾶς ἐργάται αὐτῶν, καὶ οὐ διαλεί-
πτους

περὶ

πατε παύοντες, ἄρτι μὲν παῦροι, ἄρτι
 δ' ἐσάτυροι, καὶ κύκιοι γενόμενοι.
 καὶ θεοὺς ἐξ αὐτῶν ποιῆσαι ἀξιούνο-
 τες, ἀλλ' ἐχρήν' ἴσως φήσας ἀναπει-
 πλάσαι τοὺς ἀνθρώπους ἄλλωνδ' ἐνα-
 να πρόπων, ἀλλὰ μὴ ἡμῖν ἐοικότατα
 καὶ τὴν ἄλλο παρὰ δ' ἄγμα βούβων ἄμει-
 νοι προσησάμεν, ἢ πάντως ἐλαττο-
 ῖν ἡπιστάμεν, ἢ ἀσύνητον καὶ θηριώδη
 ἔσθιν, καὶ ἄγχιον ἀποδράξαι καὶ τῶν
 θινῶν πῶς ἂν ὁ θεοῖς ἐβούβων ἢ τὰς
 ἄλλας ὑμῖν ἡμᾶς ἀκύνεσθαι, οὐχὶ
 θεοῦτοί γε γινόμενοι; ἀλλ' ὑμεῖς ὅτ' αὖ μὴ
 ὑμῖν τὰς ἐπαρμύδας προσάγασιν, ἐκ
 θεῶν τε καὶ ἐπὶ τῶν Ὀκεανῶν ἐλθῶν
 δ' ἰοίμετ' ἀμύμονας Διόποητας. τὸν
 τῶν πτωχῶν ὑμῖν καὶ τῶν θυσιῶν ἀνα-
 πον, ὡς σαρῶπατε. πόρῃ μὲν ὦν τῶν
 αὐτῶν ὄρων, καὶ πάντα ἰκοῦντα ἔσθ' ἡ
 αἰδομένη, ἐπὶ τῶν πυρὸς μίτῃ, καὶ τὴν
 ἐπὶ τῶν δεινῶν ταύτην κλοπὴν. καὶ
 πρὸς θεῶν τοτὶ μοι ἀποκείνα, μή
 δ' ἐν ὀκνήσας· ἴσθ' ὅτι ὑμεῖς ἔφυρθε
 ἀπολομένη, ἐξ ὅθ' οὐ καὶ παρ' ἀν-
 θρώπων ἐσίνου' καὶ δ' ὅτι, αὐτὴ γὰρ
 εἶμαι φύσις βούβων τοῦ κτήματος,
 οὐδ' ἐν τῇ ἐλαττοῦ γίγνεται, ὅ καὶ πε-
 ς ἄλλ' αὐτὸ μεταλλάβοι. οὐ γὰρ ἂν
 ποσδίνιυται

eis, & modo rauri, modo
 satyri, & cygni effecti, ad
 illas vos diminutis, ut ne
 interim dicam, quod in
 coelum admissas, divinitis
 consortes redditis.
 Atqui non eratis, absur-
 dum ut fierent homines,
 si modo ad nostram hanc
 formam similitudine qua
 priam non accederent. E-
 go si exemplar aliud no-
 vissem, quod forma pre-
 celleret, ad illius instar ho-
 mines effigiassem, nisi be-
 luum magis deceret esse
 se & prorsus agreste istud
 animantis genus: sed si
 hoc dixeris, non video
 quomodo vos divino ho-
 nore afficerent, aut accu-
 mularent sacrificijs, quæ
 quam grata sint vobis, cō-
 icere licet ex eo maxime,
 quod non gravamini vel
 ultra oceanum summa ce-
 leritate proficisci, post in-
 culpatos Aethiopas, si
 quando senseritis vobis
 offerri ab illis hecatōbas:
 verum me, qui honorum
 huiusmodi ac sacrificio-
 rum autor sum atq; origo,
 nescio quo iure in crucē su-
 stuleritis. Hæc sunt quæ de
 hominū plasmate sacra-
 rit commemorasse. Ad
 ignem transeamus dire-
 ptum (si placet) scedant
 nimirum & inexpugnabilem
 turrim. Per Deos autē
 imprimis te oraverim, ne
 cuncteris, sed mox mihī
 respondeas, num quid ex

igne dii quippiam perdidertint, ex quo ille fuit apud homines: quod
 quidem vix unquam dixeris: quando sic natura comparatum est, ut
 ignis nūlo fiat minor si quis etiam cum alio cōmunice: deniq; non
 extinguitur

extinguitur ideo, quia alius inde flammam transtulerit. Itaque evidentissimum hinc colligo argumentum invidiæ, quod quum circa ullam actum, igne carere potueritis, ab eius tamē usu arcere in animum induxeritis eos quod hoc potissimum egere videntur. Quo contra oportebat deos omnes esse bonos, honestarum rerum largitores, & ab invidia longe abesse. Sed quod si omnem prorsus ignem sustulissetis, detulissetis in terram, adeo ut nihil vobis fecerit reliquit, quamā oro iniuria vos affecisset quibus ignis haud quamquā potest esse usus, quum neque coquere vobis necessum sit, neque frigidare ambrosiam. Ad hæc non egetis artificioso lumine: verum hominibus quum ad alia necessarium ignis habendus est, tum maxime ad sacrificia, quo videlicet in bimo odor vobis parent, thura incendant, & pecudum corvas adoleant in aris: verum quum (ut video) ingentem vobis letinam pariat fumus ille, nihil proinde tam gratum, quod in epulæ vicem vos reficiat, quam ubi odor simul cum fumo voluntas ad cælum usque perueniat. Itaque parum apposite profectio, & nimium ablutio videmini vaporem huiusmodi nunc mensare. Miror autem cur soli potestatem facitis lucendi hominibus, neque illi vitio vertitis, quod in administrando decorum honorem prodigus sit, atque intemperans, quum ignis ille sit multo quod hic

ποσβίνυνται ἐν αὐθαμένον πινύσθαι. φθόνος δ' ἂν πικρὸς εἴη τοῦτο, ἀφ' οὗ καὶ μηδ' ἐν ὑμῶς ἠδίκησιν, οὕτως καλὸν μεταδιδόσαι τοῖς διομένοις, καὶ τοῖς θεοῖς γε ὄντας, ἀγαθοῖς καὶ εἶναι, καὶ δωτῆρας ἔσθαι, καὶ ἔξω φθόνου παύειν ἑσθίαι. ὅπου γε εἰ καὶ εἰ παρὰ τοῦτο πῦρ ἐφελόμην κατακίμειν εἰς τὴν γῆν, μή τι ὅλος τὸ αὐτὸ καταλιπὼν, οὐ μέγα ὑμᾶς ἠδίκησιν. οὐδ' ἔγωγε ὑμῶς διδάσκω αὐτὸ, μή τι φησύνετε, μή τι ἔχοντες τὴν ἀμβροσίαν, μή τι φάσκειν ἐπιχρητὸν διόμηναι. οἱ δ' ἂν ἀβροστοὶ καὶ εἰς τὰ ἄλλα μῶν ἀναγκασίως χρῶνται τοῦ πυρὸς, μάλα τα δ' εἰς τὰς θεσίας, ὅπως ἔχοντες κνισθῶν αἰήτας, καὶ τὸ λιβατωέον θυμῶν, καὶ τὰ μηρία καίει ἐπὶ τῶν βωμῶν, ὅρῳ δ' ὑμᾶς μάλιστα χαίροντας τοῦ καπνοῦ καὶ τὴν οὐαχίαν ταύτην ἠδίστην οἰομένους, ὁ πότος εἰς τὸν οὐρανὸν ἢ κνίαν ἀγένηται ἑλισσμένη παρὶ καπνοῦ. ἐναντιωτάτη τοῖς νυν ἢ μέμψις ἂν γένοιτο αὐτῇ τῇ καὶ μεταδίδειν ὑμῖς. θαυμάζω ὅτι ὅπως οὐ καὶ ἐν ἡλίῳ κακωθῆσθαι καταλάμπων αὐτοῖς, καὶ τοῖς πῦρ ὅπως ἐσπολύθεοτέρωντε, καὶ πυρὸς εἶναι. οὐ κακὸν ἀπαθῆναι, ὡς αὐθιγὲν ταῖς ἡμέραις

ἔμεινεν κτῆμα. ἔφηται, σφωδρὸν δ' ἔγωγε
 μὴ, καὶ ἠφασεν, ἃ πρὸς καλῶς ἔρῃς
 διαδοκῆ, διδύθνηται, καὶ διελίγν-
 χετε. ὑμῶν δ' ἀνδρῶν ἀπολογεῖσθαι.
 Ερ. οὐ γάρ τι οὐδ' ἴδον ὧς Προμηθεὺς πρὸς εὖ-
 τω γυναικὶ σοφιστῇ ἀμιλλᾶσαι.
 πλήρην ἀλλὰ ὤκητο, διότι μὴ καὶ ὁ
 Ζεὺς ταῦτα ἐπέκρινε σέσου. εὖ γὰρ
 οἶδα ἔξ' ἑκὼς καὶ δέκα γύπας ἄν' ἐπεί-
 κησε θεὸς τὰ ἐγκαταῖς ἀφ' ἑσθλῶν, οὐδ'
 τὸ δεινὸν αὐτὸς κατηγόρησας, ἀπο-
 λογισθεὶς δοκῶν. ἐκείνο δ' ἐγὼ θαυ-
 μάζω, πῶς μάντις ὤν, εὖ προεγίνω-
 σκότα οὗτο καλαῖα σόμην. Προ-
 μῆτις δ' ἔμελλεν ὧς Ερμῇ καὶ ταῦτα μῶν,
 καὶ ὅτι ἀπολυθήσεται ἀνδρῶν δίδα,
 καὶ ὅτι πρὸς θεῶν ἀφίξινται σὸς
 φίλοι οὐκ εἰς μακρὰν κατὰ ὁξυύσαν
 ἔνφ' ἧς ἐπιπλήσεισθε μοι εἰς ἀντὶν.
 Ερ. ἃ γὰρ γίνοιτο ὧς Προμηθεὺς ταῦ-
 τα. καὶ ἐπίσθιμί σ' ἐλελυμένον, καὶ
 κακῇ σὺν ἡμῖν δύσχετόμηνον, εὖ μέν
 θεὸς καὶ κρινόμεον τὰ γὰρ. Προ. θάρ-
 ρει καὶ συνδύωχέσθαι ὑμῖν. καὶ δ'
 Ζεὺς λύσει με, οὐκ ἀντὶ μικρᾶς δόξης
 μοίης. Ερ. τίς τοι ταύτης; μὴ γὰρ
 ὀκνησῇς ὁπλῆν. Προ. οἶδα ὧς Ερμῇ
 τῇρ' οἴκῳ; ἀλλ' οὐ γὰρ λίγην.
 φυλάττει γὰρ ἄμεινον τὸ ἀπόρρη-
 τόν, ὡς μισθὸς ἔην, καὶ λύτρα μοι δύν-
 τι τῆς καταδίκης. Ερ. ἀλλὰ φυλάττει
 ὧς τι πρὸς

nouer diuinior, et candēs
 magis. Dixi. Vestrū erit
 Mercuri ac Vulcano, ea
 quæ perperā a me propo-
 sita sunt, ad rectitudinem
 perducere, & rationibus
 quib. potestis nostra hæc
 impugnare: dehinc tursus
 ad respondendū accinge-
 mur. Mer. Haud facile est
 Promethee cū tā genero-
 so oratore certare: verum
 vehementer ex re tua suis
 q̄ hæc abs te non auduit
 Iupiter. Id enim certe scio
 sedecim vulturibus nego-
 ciū dedisset, q̄ post hæc vi-
 sceribus tuis pascerentur,
 adeo grauius ipsam crimī
 natus es, aliud sermē agēs
 nā defensionē pro te dice-
 re institueras. Mirū autē
 profecto quum vates sis,
 quomodo praesagire ne-
 quieris, has te modo datu-
 rū poenās. Pro. Praesciuit
 hæc Mercuri, neq̄ me pre-
 terit, q̄ tursus liberabor.
 Et nunc Thebanus quidā
 veniet tibi amicus qui co-
 minus iacietur aquilam,
 quā superae polliceris de-
 uolaturā. Mer. Vtinā hæc
 eueniāt, solutū te a vincu-
 lis videro, nobis conuinā
 additū, at non carnes pas-
 cientē. Pro. Bono sis ani-
 mo, epulabor vobiscū, &
 Iupiter me liberabit, non
 exiguae felicitatis gratia.
 Mer. Ne, oro, graueris dī-
 cere, quæ sūt illa felicitas.
 Pr. Nostin Mercuri The-
 tin? Sed qd̄ verbis opus ē
 prestat em̄ celare arcana:
 q̄ me maneat premiū post
 solutā poenā. Mer. Quia

Luciani

doquidem id præstat, re
cū recondas licebit. Quin
nos Vulcanē abinuis. iam
enim non longe abest a
quila. at tu Titan præsto-
lare transper, dum tibi
Thebanus (vrais) sagitta-
rius contingat, qui te ab
aliis huius laniatu quie-
tum reddat, ac liberum.

ὁ πῦρ, εἰ τὸτ' ὁμῶς, ἡμεῖς δὲ
ἀπ' ὧν ὁ Ἡφαιστ. καὶ γὰρ οὐδὲ ὅδε
πλησίον ὁ ἀντὶς, ὑπόμνη. ἢ κατε-
ρῶς. ἢ δὲ γὰρ ὅδε ὁ Ζεὺς θεῶν ὅς
φῆς ὁξότην ἰπιδρωῖαι, ὡς πᾶσι
σε ἀνατιμώμενον ὑπὸ τοῦ ὀρνέυ.

ΣΧΟΛΙΑ.

Ο' μὲν Κάλωσας) Dialogi principium ductum à lo-
co Οὐτ') τὸ δεικτικὸν demonstratio ἢ τόπου. ὡς ἢ
ἀλλοι,) Adestinatis ἢ τῇ: χησῶν, ὃ τελικὸν αἰτίου.
Πόρισκα π' ὧν) Συμβουλὴ deliberatio de loci oportu-
nitate. ὡς βιβ) τὰ αἰτιατικὰ. Ἡφαι. πόρισκα.) ὁμολο-
γία, uel assensus ad hoc consilium. οὐτε γὰρ.) αὐτοῦ
γὰρ ratio à causis etiam finalibus. Αλλ' ὅδε.)
Conclusio huius consultationis, ἢ sui consilij pro-
positio. Ερ. ὅδε.) Approbatio consilij Vulca-
ni κατ' ἰπιδρωῖαι. Απότομοι.) Ratio à loci cōmoditate
ὡς τοῦ γὰρ φῆς, ὃ π' τόπου μὲν κατερῶς. μὴ μίλλι.)
ἀποστροφὴ ad Prometheus, κατὰ πρόσθεσιν, id est, per
iussione. Est ἡ παρασκευὴ præparatio ad sequen-
tem orationem, ἢ ad ipsam actionem. ἢ affixio-
nem Prometheus: unde dramatis peritur occasio
Προ. Αλλ' ὅδε.) Sequitur oratio ἀξιωματικὴ καὶ συγγω-
ματικὴ deprecatoria per statum ueniale. Eius pro-
positio κατὰ σάσιν habet compellationem προσφώνησιν,
ὃ προσφώνησιν. Mercurij, ἢ Vulcani παθητικῶς, ad
misericordiā cōmouendam, ἢ δ' ἰπιδρωῖαι, id est, uenie
obsecrationē παρὰ τῷ ἀξίῳ.) Ratio à iusto. Mi-
seremur enim eius, qui præter meritū in calamita-
tē aliquā incidit. Ερ. τοῦτ' ἴφως.) Recusationis pro-
positio

positio κατ' ἰρώτησιν, quæ uim negationis τῆς ἀρνήσεως
 habet ἀντίτῃ,) Ratio ex officio μεταπειτικῇ· καὶ ἄλλῃ
 αἷ) A contrario euentu: σμετρίῃ eiusdē poenæ Δὲ
 ὅρα.) προστάξεις iussiones duæ: σ παραστάσις πρῶτα
 τῷ, rei ob oculos quasi constitutio. ἢ ἔχῃ.) ἀπόδειξις
 λόγῳ χῆμα συμπράξας, καὶ ἀπῆσται.) Incētat minas
 παραστάσις ἀντίτῃς.) A causa supplicij, est accusatio
 σ primum crimen τῆς πλαστικῆς: Π ὅτι ἐστὶν.) χιτλιασ
 κὸν μὲν σ. Est enim hic ἰκφώσις dolentis, σ de
 plorantis suam miseriam Promethei. ὅτι δαίμον.)
 Ratio ab indignitate rei: σ κατὰ τὴν defensio
 nis per inficiationē: quod icelus dignitatis poenis
 nō admiserit. Ε. ὅτι σ.) Inficiationis infirmatio per
 asseuerationem: imō grauius facinora perpetrasti.
 quæ accusationis τῆς κατηγορίας, καὶ τῆς ἀπῆσται
 propositio est. ὅτι πρῶτα αἷ.) Diuisio, uel particio
 pro confirmatione: ἀντί τῇ. κατὰ σ δυνῆς π. καὶ σ κινῆς
 quæ continet etiam accusationis capitum enume
 rationem, προσκλήσις κατ' ἀρῶτησιν. μέμνηται.) Primi
 criminis de loue in distributione carniū decepto
 confirmatio ἀντιχῇ Nam utitur Hesiodi testimo
 nio. Εἴπατα.) Alterum crimen ποδὶ ἢ τ' ἀνθρώπων
 πλαστικῆς, quod homines animantis genus uersut. βί
 μιον. σ callidissimum effinxerit ἐπὶ τῇ δα.)
 Tertium ἔγκλημα, quod ignem Deorū præstantissi
 mum thesaurum furtim surripuerit. Τοῦτο δ' ἄ)
 Conclusio accusationis ἰσομνηματικῇ Pro. ἵσμεν)
 ὅτι καὶ γὰρ ἢ, si innocentem ἀνθρώπου accusari, eiusdem
 Hesiodi testimonio dicit Non negat autē se hæc,
 quæ sibi obiecta sunt, fecisse: sed ἀντιδῆλόν τε de
 fendit: iure enim optimo se hæc fecisse fidenter

Lucian i.

contendit: & pro his non malefactis, sed beneficijs non poenis, sed praemijs maximis dignum esse, per
 δλωρ. εἰ γὰρ οὐχ ὅλη.) προπαρασκευάζει ad defensionem
 ἡθικὴν, καὶ ὑπόθεσιν. Proponit enim, & pollicetur κα-
 τὰς αἰτίας, καὶ ὑποδείξει, se crimina obiecta defensurū:
 & demonstraturum Iovem iniquè contra se pro-
 nunciassē. Σὺ δὲ.) καὶ ἵστασις τῆς προσώπου, τοῦ Διὸς κεντ.)
 Imponit autem Mercurio partes Iovis: quia ipse
 εὐμύθεος sit, & θωπυκός. Ερ. Εὐδωρ.) Tergiversatio
 Mercurij, & dialogi quodammodo principium.
 ἔμωρε δ' οὖν.) Correctio cum assensione ὑποθηκῶν ab
 occasione. Προ. πρότερον.) Renouatio superioris
 καὶ ἱστορίας τῆς μετέπειτα, καὶ τῆς προσώπου. Nam &
 Mercurio praescribit modū accusandi: iudicē bu-
 ius in hac causa Vulcanū cōstituit. εἰ δὲ ὧς Ηφ.) ἵστω
 γραφή καὶ ἵστασις, transfert enim orationē à persona
 Mercurij, ad Vulcanum, quem de tota controuer-
 sia vult cognoscere Ηφ. καὶ Διὰ.) Pro recusatione
 illusio iocosa, & ridicula, uel territoria. Mina-
 tur enim ei insultādo: quod ipsius nō accusator καὶ ἡ-
 γορ.) sed iudex δικαστὴς esse uelit. Ὅστις πῦρ.) Ra-
 tio à privata iniuria. Itaq; priuatam quoq; contra
 ipsum actionem ostendit se instituturū. Προ. ἰκνού.)
 προεξαίσι παρασκευάζει ad διαίρεσιν τῆς κατηγορίας. Par-
 titur autem actionem totam: & alias partes Vul-
 cano, alias Mercurio imponit. ἀμφω.) ἀπὸ τῆς διωας
 τοῦ καλακίας. Ηφαι. δ. Ερμῆς.) Vulcanus reijcit partes
 in Mercurium. Εὐδ γὰρ.) Ratio per comparatio-
 nem: cuius prior pars continet sui extenuationem
 & Mercurij laudem. Ο δὲ ῥητορ.) ἀνταπόδοσις τῆς
 συγκρίσεως, ἢ αὐτοπαραβολῆς, redditio comparationis

Προ.

Προ. ἐγὼ μὲν.) προίησις σκωπικὴ, fiducia idē dicitur.)
 ἀπολογία ratio per ἀντικατηγορίαν. Interfatio igitur
 hæc est recriminatoria. Πλὴν ἄλλ' ἐ.) Conclusio
 προσκλήκῃ, ut tandem inchoet accusationem. ὦ Μαίε
 ας.) προφώνησις, compellatio Mercurij. Εἰ. πάντῃ.)
 προοίμιον μικρὸν προσχέας καὶ τῆς ὑμαθείας ὕμνον.
 principium comparatum ad attentionem, ὡς docili-
 tatem. Pars prior igitur est προσκλήκῃ, οὐχί.)
 Ratio, non satis esse capita solum criminum ex-
 ponere, ἀτιμωτοῦρα πίνε.) Altera pars σταγητικὴ,
 quæ habet ἀνακρίνωσιν τῆς διακρίσεως τῆς κατηγορίας, id
 est, renovationem capitū accusationis. Est igitur
 ἀπαρίθμησις enumeratio τῶν κεφαλαίων τριῶν trium ca-
 pitum. (ὅντ' ὅ.) Primum crimen, καὶ τοὺς ἀνθρώπους.)
 Alterum ἀδίκημα, καὶ τὸ πῦρ.) Crimen tertium, καὶ
 μοὶ ὀκῆς.) ἀνέκῃς exaggeratio horum criminum. ὦ
 βέλτισε.) ἑρωναῖος, ὃ μὲν δὴ.) Post divisionē sequitur
 digestio καὶ ὑπόθεσιν. Est ὅτι ὑπόχρεσις τῆς πίστεως. ὃ μὴ
 ἔργαδ' αὖ.) Unum membrum cum ὑποδιακρίσει, si hæc
 te scelera admisisse negabis: primum illam tuā infi-
 ciationem refellemus ἢ ἐλὶ γ' ἤ: deinde pluribus ea
 confirmabimus, ut res fiat manifesta. ἐ δὲ φησὶ.)
 Alterum membrum à contrario: si concesser-
 is intentata crimina: non erit opus longiore ac-
 cusatione. λήρ' ὅτι γ'.) ἀπολογία ratio, ἀλλ' ὅτι πρὸς ὁρῶν
 est ὅτι ἀπόδειξις λόγου. Προ. ἐ μὲν καὶ ταῦτα.) Αὐτοδιδασκαλία,
 καὶ παρασκώπη πρὸς τὴν τῶν ἰγλημάτων διάλυσιν. Re-
 iectio cum præparatione ad criminum obiectionū
 refutationem. Est igitur κατάστασις τῆς ἀπολογίας.
 καὶ πρῶτον.) Sequitur defensio Promethei tripar-
 tita. Primum enim de carnum distributione se-

Luciani

tuetur. Cuius partis hic est propositio κατ' ἀξίαν
 ὃ δὲ νόμος τῆς προσοχῆς, ὃ φιλικίας, per postulationem
 attentionis. καὶ τοῖς) Obtestatione διαμαρτυρία sibi fi-
 dem conciliat: quam sequitur διαβολὴ calumnia:
 qua Iouem in contemptum conatur adducere: po-
 stea subiungit λύσιν τῆς πρώτης ἐγκλήματός primi fac-
 cinoris κατὰ μέτρον, nō enim factum negat, ut in cō-
 iectura: sed extenuat: ad impetrandam ueniam: id
 quod in statu συγγνωμονικῷ deprecationis solet fieri
 διασκέλεσιδιημιονον.) ἀνέκτιστος ὅτι πάθος ἀ' πόνα α-
 τROCitate. οὕτω θιόν.) ab indignitate commiseratio,
 ὅτι quare τα. μήτι τῆς συμμαχίας.) παθοποιία, quod præ-
 ter meritum tantas poenas det: aliter enim de Iou-
 ne se esse meritum. Est ὁ locus ὁναδισκός, habens ex
 probationem. καίτοι τὰς γ.) Ostendit extenuando,
 non esse, aut leuem esse iniuriam, Ioui in carniū
 deteriorum appositione, factam. Itaq; immerito
 tam grauitet sibi irasci Iouem. Hæc ducta sunt
 ex loco causarum. Ira enim uehementis causa at-
 trox iniuria est: puerilis uerò indignationis le-
 uis offensus. Ergo ἐραυικῶς dicit Iouem pue-
 rilem in morem propter illam carniū distribu-
 tionem tantopere commoueri. Nunc pusillanimita-
 tatis ipsum arguit. Abiecti enim animi est non
 posse ferre leuissimam quamq; iniuriā. Contra ma-
 gnanimiti, eius obliuisci: præsertim fraudium conui-
 ualium: τὰς γὰρ ἀπάτας συμποτικὰς ὃ χεῖν ἀπομνημοσύνη,
 καὶ παιδίων ὃ γὰρ δα, ὅτι. Pulchra hæc est γνώμη ἡθική,
 καὶ παρὰ τὴν σκ. ab honesto sumpta. Εἰς δὲ,) ἀντίθεσις hæ-
 bet τὰ τῆ μικροψύχου. Non est Deorum, ὅτι regum
 meminisse iniuriarum ueterum. ἢ γοῦν ἀφίλα τιν.)

Occidit

Occuratio per συγχώρησιν concessionem. τὸ κατ' ἀληθείαν
 ὄντων.) Compensatio : qua sublatiis ē conuiuijs le-
 poribus, et iocis, ostendit nihil reliqui esse praeter
 temulentiam. uotacitatē, et inuicundum silentiū.
 ἔσθ' ἰγὼ.) Haecenus θητική pars, et maior pro-
 positio: sequitur pars ὑποθετική, et minor, et expro-
 positio superiorum ad communionem. Περαιδύμενος,) ὁ
 ἀνθρώπος consilium sui facti, τίθεται δὲ, ὡς Ἑρμῆς.) συγχώρη-
 σις ἐκ πλεονεξίας concessio ex abundanti : a maiori
 ad minus, τί δὴ.) Altera pars, inficiatio post con-
 ditionem. τὸ ἑλόν.) προεπιπλήτ[η] τῇ ὑπερβολῇ. καὶ
 δυνάμει.) ἰσχυρία, καὶ ἐπιμονὴ αὐξητική τῆς δίκης, post μέωσιν
 τῆς ἐγκλήμα[τος]. ὅρα γάρ.) Conclusio calumniosa. ὅτι ἄν
 ἰσχύουσιν.) A minori contentio, καὶ τοι πῶσω οἱ ἄνθρω-
 ποι.) ἀνέστη per aliā comparisonem: quae odiosa
 est: confert enim homines cum dijs. ἄλλ' ὅμως.) Ex
 positio huius contentionis. καὶ πρὸς μὲν.) Επίλογος
 partis primae, οὗ ἀνταποκρίσις. Πρὸς δὲ τῇ πλασματικῇ
 μετάβασιν ad alterius criminis obiecti refuta-
 tionē, factiς sui defensionē. Est ὁ κατάστασις προπο-
 sitio. Ταῦτο δὲ, ὡς Ἑρμῆς.) Διείρησις diuisionis huius partis
 et πρώτης τῆς ἀνασκυψῆς. διπλή.) τὸ κατ' ἀθροισμὸν ὁρισμέ-
 νον. πότρεα.) Enumeratio per dubitationem. Ac
 est ὑποφορὰ διτ[τ]ή. ὡς οὐδὲ.) Pars prima: κατ' ὕψαιον,
 quod homines procreari in uniuersum non debue-
 rint. ὡς πηλάδα.) Pars altera κατ' ἀντιπαράστασιν,
 et si debuerint: tamen non hac specie, atq[ue] figura
 decebat ipsos conformari. Εὐδὲ δὲ ὅμως,) ἡ ἀντιπρὸς τα-
 σις, καὶ ὑπόχρησις, propositio sua, uiam reo ad respon-
 sionem muniens. καὶ πρὸς τοῦ.) Propositioni gene-
 tali, ac infinitae subiicit διείρησιν partitionē. Erit

Luciani

igitur ἀπολογία διμάρτης. Primum humanum genus
 debuisse procreari: non solum quod nullum inde ad
 deos damnum peruenire potuerit: sed etiam quod
 longe utilius ijs ipsis fuerit, si crearentur: quam si
 tellus deserta, atq; inculta ab his iaceret. πρῶτον γ.)
 Primum membrum. Επείτα δὲ.) Αἰετῦ, ὅτι πίνω.)
 Clausula huius divisionis ἀπὸ τῆς ἐκβάσεως: ὅτι prio
 ρα τῇ: ἀνασκουῖς pars, se nullam dijs immortalibus
 in fingendo homines iniuriam fecisse. Propositio
 est ἀντικειμένη: constans absoluta constitutione qua
 litatis. ἡ γὰρ.) Confirmatio κατὰ διηγητικὴν, ἀρρηκτοῦ.)
 ἡ πρόφασις, ὅτι ἀφορμή, occasio: commendat autem se
 Prometheus a providentia: Argumentaturq; a
 finali causa: homines se finxisse: ut non solum ter
 ra non esset inanis: sed uerò etiam illi dijs aras,
 templa, statuas, ὅτι cetera generis eiusdem, quibus
 colerentur ab illis facerent. Οἷα πολλά.) Ab effectu
 τῶν τελεῶν αἰτίων. Εγὼ δὲ.) Τὸ ἀπὸ κινητικῆς causa imp
 pellens Prometheus ad fabricandos homines, ἡ ἐν
 τῷ κινεῖν προβούλευσις, unde nomen ipse sortitus est.
 ἐνοῦ: ἡ β.) λογισμὸς consilium Promethei, καὶ γὰρ ἐν
 δῆν. τὸ αἰτίον τῷ λογισμῷ, καὶ τῷ πράχῳ, consilij, ὅτι
 facti causa, καὶ δὲ κατὰ.) αὐτὸ τὸ πράχῳ, ipsum factū
 a modo, per concessionem. Τούτ' ἐστίν.) Conclusio cu
 la narrationis, per extenuationem, κατ' ἐπιδιόγνω
 σιν βραχέως, in qua sunt τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἔχει τέλος. Οὕτω
 γὰρ.) Amplificatio παράυξιν huius partis λυτική, καὶ
 ἐρωτική. Αλλ' ὅτι μὲν δὲ.) Conclusio primi argumētī.
 ἡ σὺ δ' ἄξιόν τι. ἀπόθεσις λόγου, nata ex causa fiducia cū
 ἀπαυθίσθαι ἡλίκην. ὅτι permissione. ἔτι δὲ χέστω.)
 Propositio est secundi argumētī prima refutatio
 tionis

tionis, à contrario, ἐκ τῆς ἐναντίας. Hacenus enim probauit τὸν πλακὺν nihil incommodi dijs immortalibus attulisse: quæ pars fuit ἀποφατικὴ, nunc demonstrat magnam inde ipsis accessisse utilitatem: quò fit, ut argumentatio insequens καταφατικὴ sit. Estq; hic eius propositio, ἀπὸ τῆς χρησίμης. ἐς ἀποβλεπόμενης. Ratio propositionis à consequentibus, ὅς effectis, κατὰ σύγκρισιν per comparationem temporū diuersorum, ὅς per occupationem ἀντικαταλλακτικῶν. ἢ ἐκ τῆς πρώτης pars occupationis ἢ ὅρων. Ἀλλὰ πόλιν, Pars altera ἢ θέσις, qua paucis plura opponit. Καὶ γὰρ ἐστὶν. Expositio κατὰ τὸ πλάγιον, per fictionem: in qua est comparatio minoris cum maiore: ubi priuatus, cum publicis: suas cum Deorum rationibus componit. Εννικθί. Aliud argumentum à causa finali. Quod idcirco homines finxerit: ut essent: qui cæterarū rerū à dijs cōdicarū essent testes: qui eas uideant, laudent, ὅς admirentur. Id quod magnam dijs afferre possit uoluptatem. Καὶ πλοῦτον. A similitudine. ὅς ἐστιν ἄνθρωπος. Ratio ἐκ τῆς ἐναντίας ἐκβάλλεται, estq; amplificatio inuersionis: qua ostendit se de dijs optime meritum esse. ἢ δὲ ἄνθρωπος. Εκθεσις τῆς αἰτιολογίας, rationis expositio. Οὕτω γὰρ. Επιφώνημα, καὶ γνῶμη, acclamatio cum generali sententia. ὅς μὲν. ὅς ἐστιν παθητικὴ, qua deorum incusat animos ingratos exaggeratio autem sumpta est ἀπὸ τῆς ἀντικείμενης ab indignitate rei, indignum enim est, bene meritum proprijs poenas suscipere. Ἀλλὰ κακῶς γοι. Occupationis obiectio. παρ' ἡμῶν γὰρ. Diluit ὑποφορὰν αὐτῶν. ὅς γὰρ compensando, ὅς regerendo. Ac ostendit παραλογισμὸν esse: non enim si aliqui homines sint tales:

Luciani

les: necesse est omnes esse: neq; ideo culpa in terram
 & cœlum reijcienda: quod quidam in his sint ma-
 li. Επὶ καὶ τούτῳ.) Alia obiection, ad quam per ἀντισπῶ-
 ρον inuersionem, à simili respondet. Τί γὰρ αὖ ἐπράττε-
 υν,) Probatio καὶ ὑπόθεσις ἀπὸ τῆς ἐμβάσεως ab euen-
 tu per conditionem, si nihil agant dii: si nulla cu-
 ra, tangantur: si nulla sit apud illos providentia. ὁ
 δὲ μέλισσα.) Aliud caput accusationis secundæ, de
 formatis mulieribus, ad hoc paucis respondet καὶ
 ἀντιβολῶν per recriminationem, & mutuum con-
 uictum. Ἀλλ' ἐχθρὸν ἴσται.) Altera pars huius ca-
 pitis. Prior habuit ὑπόθεσιν: nou fuisse in uniuersum
 procreandos: hæc fit καὶ ἀντιπαράστασις: & tamen si
 formari debuerint: tamen alia figura, atq; specie fa-
 bricari eos debuisse. Hactenus ostendit non damo-
 nosum, sed utile, ac iucundum fuisse dijs humanum
 genus: nunc de forma respondet: quòd hac ipsa spe-
 cie præditum esse conueniat: ut deos referant facie:
 & rationis sint participes. Ἀλλ' ἐχθρὸν ἴσται.) Obie-
 ctio, καὶ τί ἄλλο.) λύσις refutatio: quòd non alia for-
 ma conuenientior hominibus, neq; dijs utilior fue-
 rit. καὶ πῶς αὖ.) Α consequenti contrario καὶ ὑπό-
 θεσιν, cum amplificatione: qua sacrificia cōstēdit dijs
 gratissima esse. Τὸν δὲ τ.) Conclusio πικρὴ καὶ quæ
 relam habens rei indignæ. Deos Prometheo pro
 tantis honoribus, dignam mercedem persolvere:
 nempe crucem. καὶ ταῦτα πάντα.) Transitio ad tertium
 accusationis caput de igni è cœlo sublato. καὶ πῶς.)
 ἱερὰ καὶ ἀφρονι. ἢ, κατ' ἐξουσίαν αὐτοῦ. Καὶ πρὸς θεὸν.) Post
 κατὰ τὴν subiungit ἀνασφάλαν respondet enim nūc de
 furto ignis. Propositio est per inficiationē. Deos

ex igne nihil perdidisse, nihil igitur esse sublatum.
 πρὸς θεῷ.) δ' ἵκται ἐβεστιάσιο, cum percunctatione
 ἀποστήσει δὴ τῆς ἀρεσκείας. αὐτὴ γὰρ) τὸ ἐπιχέειν ματα-
 τιο ab ignis natura. Οὐ γὰρ ἀποσβέννεται.) Approba-
 tio rationis φθόνῳ δ' ἡ.) πόρσιμα consecutio κατ' ἀπὸ
 διαβολῶν καὶ τοῖς θεοῖς.) αὐξήσις ἀ' contratio ab officio
 deorum, quorum est non invidere bona mortalibus,
 sed eosdem omnibus in rebus adiuuare. ὅπερ εἰ καὶ
 πᾶν.) Concessio ex abundanti. Si omnem ignem vo-
 bis abstulisset: tamen vos nulla affecisset iniuria,
 cum vobis opus eo minimè sit. ὅδ' ἔτι γὰρ.) Ratio con-
 ditionis ab ignis usu. Οἱ δ' ἑὲς ἀνθρώποι.) ἀπὸ τῶν ὁδοῶν: ho-
 minibus autem cum ad alia necessarium esse ignem:
 tum maximè ad sacrificandum dijs. Ergo subla-
 tus ignis dijs immortalibus non fraudi, sed bonor-
 ri est, quocirca non poena, sed præmium potius mi-
 hi erat dandū. ὅρδ' δ' ἔτι.) Amplificat suū factū quod
 præmio dignum, per inuersionem supra ostendit.
 Sumpta sunt hæc ab utili, & iucundo, ex consequen-
 tib. Εὐνοπιότητι.) Clausula à repugnantib. θαυμάσιον
 αὐξήσις ἀ' simili κατὰ θαυμασμόν per admirationem.
 ἄρρητον.) Εἰς τὸν ὅσον προσεκτικὴ καὶ ἀπώτησις τῆς ἐλπίδος: iu-
 bet enim Mercuriū, & Vulcanū quaerere argumē-
 ta, si qua possint: quibus sua firmamenta impugnet,
 quæ conclusio causæ fiduciam ostendit, præsertim
 cum addat pollicitationem rationum aduersaria-
 rum confutationis, ac sui defensionem. οὐ γὰρ ἄλλο.)
 Responsio Mercurij recusationem continet: &
 conemptionem Promethei difficult: deinde terri-
 ficationem ἰκάνο γ.) Ερώτησις θαυμαστικὴ καὶ ὁρμητικὴ. Πρ.
 ἡμιστάμην.) ἀπόκρισις per assuevationem, καὶ ὅλην πε.)
 Probatio

Luciani

Probatio responsionis per μάντισμα, ὃ πρὸ ῥήσιν. Ερ. αἰ γὰρ τί νοῖτο.) δὲ χό. ὃ μὲν τοι.) δὲ τραπυλία. Προ. θάρσσε.)
Alia pars ῥ μαντεύματος uaticinii, οὐκ ἀντὶ μικρῶς.)
τὸ αἰτιον ἀρεσκον. Ερ. Τίν' ὁ ταύτῃ;) Ερώτησις κατ' ἀξίωσιν:
sciscitatio cū petitione Προ. διδά.) Εκθεσις κατ' ὑποσώπην
ου, quæ habet rationē, cum causa finali. Ερ. ἀλλὰ.)
Assensus ad illā ratiōnē. ἡμᾶς δ' εἰ.) ἀποστροφὴ, discessus
personarum in conclusione dialogi μὲν ἔρωσις.

ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ.

Iouis & Mercurij.

Ouid. 1.
Metam

Hic dialogus est ἑξηγητικὸς, καὶ προσωπικὸς. Continee enim expositionem fabulae de μεταμορφώσε, id est, transformatione Ius filiae regis Inachi in iuuenca & mandata Iouis quæ dat Mercurio seruanda.

*Inachidem narrat formam traxisse iuuencae
 Iupiter ob Zelum coniugis, atque noua,
 Ut quoq; custodē dederit Polyommaton Ἀργῷ,
 Quem priuatuita postea Mercurius.*

Llam Inachi puellā
 I pulchrā nosti Mer-
 curi. Me. Etiam, Io-
 dicis. Iup. Nō amplius pu-
 ella illa est, sed iuuenca. M.
 Μόστρον ἦν hoc. Quomo-
 do mutata est? Iu. Zelo ty-
 pia mota Iuno, trāforma-
 uit ipsam. Sed & nouū α-
 liud quoddā malum insu-
 per excogitauit. Infelici
 illi bubulcū quendā mul-
 tioculum, Argum nomi-
 ne, custodem addidit, qui
 iuuen-

ἦρτο ἰνάχου πούδα τῶν
 I καλὴν εἶδα ὃ Ερμῆς Ερ-
 ναί, τῶν I ὃ λίγες. Z. ἔκ
 ἔτι πῶς ἐκείνη εἶν, ἀλλὰ δάμαλιν.
 Ερμῆς. τὸρά σαρ τὸν: τῷ πρόπῳ δ'
 ἐν ἡλλάχῃ: Z. ἡλοτυπήσα(α ἡ Ηρα-
 κατ' ἐβαλλεν αὐτῶν. ἀλλὰ καὶ τινὲς
 ἄλλοι ἢ δ' αἰτὸν ἐπιμειν χάνηται τῇ
 κακῇ δούμῃ. βυκέλῃ ἡνὰ πολυόρῃ
 πατὶρ

ματὸν Ἀργοντεῖνομα ἐπίσησαν, ὃς
νόμει τὴν δαμάλην, αὐτὸν ὦν. Ερ.
τί ἔν ἡμῶς χη ποιεῖς; Ζ. καταπλά
μωθ' ἐς τὴν νέμεσιν, ἐκδ' εἰπου δ'
Ἀργθ' βακχλῆ, ἐκδ' νορ μω ἀπόκτε
νον: τὴν δ' ἐξ ὧσθ' τὸν πηλάγους ἐς
τὴν Αἴγυπτον ἀπαγαγὼν, Ἰσιρ ποιή
θῃ, καὶ τὸ λοιπὸν εἰς θεὸς τοῖς ἐκ
κδ, καὶ τὸν Νέλεον ἀναγέτω, καὶ τὸς
ἀνέμους ἐπιπυμπέτω, καὶ σωζέτω τὸς
πλείοντας.

inuentam pascit, insom
nis ac perugil ipse exastēs
Mer. Quid igitur nos or
porter facere? Iupit. De
uolans in Nemeam syl
uam, illic alicubi Argus
pascit, illum quidem in
terficio. Ipsam vero Io
per pelagus in Aegyptū
abduicens, Ilim facio, &
de cetero pro Deo ab in
colis habeatur, Nilumq;
attollat, & ventos immit
tat, & præterea nauigan
tes seruet.

ΣΧΟΛΙΑ.

τὴν ἑξῆς.) *Prima pars ἐξηγητική, ὅτι Ερώτησις inter
rogatio ad προσωπεγραφίαν descriptionem personæ
Ius à patre, ab ætate, à forma, ὅτι prodigioso ca
su. Ερ. ναί. ἀπόκρισις per asseuerationem. τὴν ἑξῆς.)
nomine, ibi fuit igitur ὄγγθ' hic est σωτομία. Ζ. ἐν κ
ἑτι.) διήγησις ἑπ' ἀγματοῦ narratio rei monstrosa,
id est, ἑτεράσις πράγματθ'. Ερμ. τὸράσιον.) θαύμασις ad
miratio. ὡς πρὶν δ' ἐ.) ἡ ἑπ' ὀππ, καὶ αὐτὴν διάσκεψις, in
uestigatio modi, siue causæ. Ζ. Ζηλοτυπή(αα.) Ex
positio personæ agentis, ἑπ' προσώπῃ πράξωντθ', ὅτι
causæ impulsivæ. ἀλλὰ καὶ.) προκατάστασις ad aliam
partem narrationis cuiῶς. Βουκόλον.) ἀφύγησις τὸν πράχ
θίντθ', κατ' ἐκφρασιν ἑπ' προσώπῳ, exponit enim factū
Iunonis cum personæ Argi descriptione. Ερ. Τί δ' ὦν.)
Ερώτησις de suo officio, ὅτι παρασκευὴ ad alteram dia
logi partē, nempe mandatoriam Ζ. καταπλάμωθ'.)
Per enarrationē ostēdit: quæ imperata facere de
beat. τὴν δ' ἐξῆς.) *Alia mandata, ὅτι secūda us trās
formatio. καὶ τὸ λοιπὸν.) ab actib, descriptio Isidis.**

▲ Ρ Ο Λ

Luciani

ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΚΑΙ ΗΦΑΙΣΤΟΥ

Apollinis et Vulcani,

Επιδεκτικὸς, καὶ ὑπομνητικὸς.

*Eutro quam promptus fuerit Cyllenius infans,
Exponit Phæbo claudus ubiq; faber.
Sic natum memorant, etiam natura manebit
Illiqui tali sydere prodit homo.*

Ωραιαί ὦ Ἀπολλων τὸ τῆς
Ε Μοίας βρίσθ' τὸ ἄρ' εἰς τε
χθῆν, ὅς κε πόρ' εἰς, καὶ
προσγλαῖ πασι, καὶ δ' ἡλίου ἥδ' ὡς
μίγα ἀγαθὸν ἀποβασύμενοι· Ἀπολ.
ἰκάνοντα φῶ βρίσθ' ὦ Ἥφαιστ', ἢ μί
γα ἀγαθὸν, ὃ τὸ ἰαπείτα πρόσβύε
τόρ' εἰς, ὅθ' ἐν τῇ πονεργίᾳ;
Ἥφαι. καὶ τίνα ἄρ' ἀδικῆσαι δύναι
το ἄρ' ἡλίου ὄν; Ἀπολ. ὁρώτα τὸν
Ποσειδῶνα, ὃ πῶν τρίαυσαν ἔκλει
ψιν, ἢ τὸν Ἀρη, καὶ τούτου γὰρ ἐξέκλι
κυσεν λαθὼν τὸ καλὸν τὸ ἐρίσθ'·
ἴτα μὲν ἑμαυτὸν λέγω, ὃν ἀφώπλι
σεν τὸ τόξον, καὶ τῶν βελῶν. Ἥφαι.
τὸ νεογνὸν ταῦτα, ὃ μόγις ἱκινᾷ τὸ
ἐν τοῖς σπαραγμοῖς; Ἀπολ. ἔσθ' ὦ Ἥ
φαιστ', εἰ σοὶ προσέλθῃ μόνον. Ἥφαι.
καὶ μὲν προσῦλθεν ἥδ' ἡ. Ἀπολ. ἢ
ἔν, πάντα ἔχει τὰ ἱργαλῆα, καὶ
ἔδ' ὡς ἀπόλασιν αὐτῶν; Ἥφαι. πάν
τα ὦ

Idistin Apollo Ma
ie infantulū illum,
V nuper genitum, ut
formosus est, & arridet o
mnib; & iā quoq; tale qd
dā prae se fert, quasi in ma
gnū aliquod bonū euasur
us sit. Ap. Illūne ego in
fantē dicā, o Vulcane, aut
in magnū aliqd bonū eua
surū; qui ipso Iapeto anti
quior est, quantū ad frau
dulentiā. Vul. Et quem a
deo iniuria afficere potue
rit, iā primū in lucem xdi
tus? Ap. Interroga Neptu
nū, cuius tridentem suffura
tus est, aut Martē, nam &
huius subtraxit elā euagi
na gladium, ut interim de
me ipso nō dicā, quē & ac
ci spoliavit & sagittis. V.
Hecceine infantulus & mo
do natus ille, qui xdu mo
uebat in armis inter inuo
luta? Ap. Scies Vulcane
si modo ad te aliquando
venerit. Vu. Atq; venit iā
pridē. Ap. Quid igit, ha
bes ne omne fabrilē instur
mentum nec dum quicq;
alius

illius tibi amissum est. V.
 Omne Apollo. Ap. Atta
 men inspicce diligenter. V.
 Per Iouem, foreipēnō vi
 deo. Ap. Sed videbis illū
 alcubimter inuoluta in
 cunis infantis. Vul. Adeo
 ne adūcas manus hēt, per
 inde ac si in ipso venire iū
 tum meditatus esset suran
 di rationē. Ap. An nō au
 disti ipsum loquentē q̄p̄
 iam arguta ac volubilia
 quædā. Atq; hic etiā mi
 nistrare nobis iult. Heri
 aut vocato ad se Cupidu
 ne, statim illū palæstra sur
 perant, nescio quo pacto
 pedes illi subtrahēs. Deim
 de cū a ceteris laudaretur,
 interea Veneri surripuit
 cingulū, cum illa amplexa
 ta ipsum fuisset ob mētori
 am, Ioue aut ridēte, scerp
 trū illius sustulit, et nisi gra
 uis fuisset, & plus ignis
 habuisset, ipsū q̄p̄ sulmen
 subtraxisset. Vul. Celerem
 atq; agilē quēdā puerū mi
 hi narras. Apo. Quinimo
 & Mulicū præterea. Vul.
 Vnde nā huius rei cōiectū
 rā facis? Apo. Testudine
 mortua alcubi iuncta, in
 strumentū ex ea cōpactū
 dedit. Brachijs em adap
 tatis, & iugo sup inducō,
 deinde calamus (chordarū
 ansulis videlicet) inxitis, sū
 doq; infra, et quasi quodā
 dorso subiecto, atq; inde
 septē chordis suspēsis et in
 tētis, in cūlū adeo quādam
 modulā, et cōcinnū, ut e
 go q̄p̄ illi iā inuideā, q̄ iā
 olim p̄sonādo citharā me
 exerceo. ceterū ipsa Maia
 illud

τα ὁ Ἀπολλων. Απο. ὅμως ἐπίσθ
 κνῖσα ἀκείβων. Ηφ. ἡ Δία τῶ πυ
 ράμῃ ἔχῃ ὄρω. Απολ. ἀλλ' ὅττ' αὐ
 τῶ σου ἐν σπαραγμοῖς ἔβριφνται.
 Ηφ. οὕτως ὅξυ χερσὶ καὶ ἀπὸ ἐν
 τῇ γαστρὶ ἐκμελετήσας τῶ κλητῆ
 κήν. Απο. ὃ γὰρ ἦ, σπασαὶ αὐτὸ καὶ
 λαθόντ' ὅτ' ἔδῃ σομύλα καὶ ἐπιπλο
 χα. ὃ δ' ἐκ καὶ διακρινέσθῃ μὴν ἐθέλο
 να. χεῖρ δ' ἐπροσκαλεσάμεν' ὅτ' ὁ
 ἱρώτα, κατεπάλασσε δὴ δύν, οὐκ
 οἶδ' ἔπως ὑφίλασσε τὸ πόδι. ἔπει
 μετὰ ξυῖπ' κενεύμεν' ὅτ' τῆς Ἀφροδί
 τῆς μὲν τὸν κισὸν ἐκλήψε, προσπῆν
 ξαμένης αὐτὸν ἐπὶ τῇ εἰκῇ. τὸ Δι
 ὸς δ' ἐγελώντ' ὅτ' σκῆπτρον. ὃ ὃ
 μὴ βαρύντορ' ὃ κόρυμβος ἦν, καὶ
 πολὺ τὸ πῦρ ἔχῃ, κακῆνορ' ἄν ὑφεί
 λιτο. Ηφ. γογγόν τινα τὸν παῖδα
 φῆς. Απο. ὃ μέγιστον, ἀλλ' ὅτ' ἔδῃ καὶ με
 σικόν. Ηφ. ἔδῃ τὸ τεκμαίρεισθαι
 ἔχῃ; Απο. χαλῶνόν σου νεκρὸν ἐν
 ρών, ὅρρανοι ἀπ' αὐτῆς σωληπῆξας
 ὅτ' πῆχας γὰρ ἐναρμόσας καὶ συγῶ
 σας, ἔπειτα καλάμους ἐμπέξας, καὶ
 μαχάριον ὑποθέεις, καὶ ἐν τῇ ἀμύμον
 ἱπτά χορδῶς, μελῶδ' ἔπῃνυ γλαφυ
 ρὸν ὃ Ηφ. αἶ, καὶ ἐναρμόνισον, ὥς καὶ
 μὲ αὐτῷ ὅτ' φθονῶν ἦν πάλαι κυθαρί
 ζον ἀσχοῦντα. ἔλιγε δ' ἐ ὁ Μαῖα,
 ὃς ὅτ' ἔδῃ

Luciani

ὡς ἔστι μέντοι τὰς νύκτας ἐν τοῖς οὐ-
ρανῶ, ἀλλ' ὑπὸ πόρνορ γίγας ἔχει τὸ
δαδιν κατὰ, καὶ φανερὸν καὶ κἀκείθου δὲ
λαδὴν, ὑπὸ πῆρ ὅς ἐστι, καὶ ῥάβδον
ἐνὰ πτεροῖσιν αὐτοῦ θωρακίσαν τὴν δ' ὕ-
ψαμιν, ἣ ψυχὰς γὰρ, καὶ κατὰ τὸ τῶς
πικρῶς. ΗΨα. ἔγωγε ἐκείνῳ ἔδωκα
αὐτῷ τοῖς πάσιν ἔμμεναι. Αὐτοῦ, τοῖς γὰρ
ρεῦσι ἀπὸ δ' ὁκί. ὅτι ἐν μὲν δ' ὅν, τὴν
πυρράζαν. ΗΨα. ἔγωγε ὑπέμνησας.
ὅτι βαδίσματα ἀποληψόμενος αὐ-
τῶν, ἔσπου ὡς φῶς, εὐρεθήν ἐν τοῖς
σπαργάνοις.

illud quoque dicebat quod
neq; in caelo noctu manē-
ret sed prae nimio agendū
studio ad inferos usq; des-
cenderet, furaturus scilicet
etiā inde aliqd. Alaus autē
quonq; est, ac virgā quādam
apparat, misticā pote-
statē ac vim habentem, quā
animas euocat, & educit
mortuos. Vu. Ego illā de-
dipli, vt esset quali iudi-
cī. Ap. Proinde & me-
cedē illā tibi retulit, forci-
pē videlicet. Vul. Recte sa-
ne admonuisti, quare ibo
vt illū recipiam, sicubi, vt
ais, inter inuolucra in cui-
us inueniri poterit.

ΣΧΟΛΙΑ.

ΗΨ. Εἰρατικός.) Επαινος laus ὅς descriptio Mercurij
ἀ matre, etate, forma, ὅς actu. καὶ δ' ἡλῶ.) ἐκασμὸς
coniectura de futuro tempore. Απόλ. Εὐχνοῖα.) ἀνα-
σκδὴ ὅς inficiatio duarum rerum. ὁ πῶ.) Ratio
συγκριτικὴ καὶ ὑποβολῶν. Infans πῶ est: nā est Iapeto
antiquior. ὅσον ἐν τῇ.) Declarat quod dixit: ὅς est
refutatio coniecturae. Si enim adhuc infans Mer-
curius, πῶ οὐ γινώσκεις: ergo μὴ δ' ἡλῶ τι, ὡς μέγα ἀγαθὸν
ἀποβησόμενος. ΗΨ. καὶ τίς αὖν.) ἀπεδείκναι τὴν ἐλπίδα.
Est descriptio personae φυσικῇ, ἀ natura, ὅς mori-
bus. Primum est fur, καὶ πῆρ ἐστὶ ὁ Ερμῆς. Απόλ. Ερώτα)
Probatio a testibus, ὅς ignis, uel factis, est enim
enumeratio hic furtorum ΗΨ. τὸν νοῦν ἔρ.) θαύμασι
admiratio loco negationis τί οὐ, πάντα.) Ab ipsius
Vulcani testimonio ΗΨ. Νῆ Δία,) ὅρασι. ΗΨ. οὗτος ὁ
ἐὺ χῆρ.) ἐκφάνεισι θαυμαστικὴ exclamatio per admira-
tio

Descri-
ptio natu-
rae Mer-
curialis.

eionem. Απδλ. ὁ γὰρ ἦκου(αε.) *Secun. . pars presens
 ἡ φάσις Mercurij: ὅτι δὲ σὺ μὲν, καὶ λάλῳ, Schme
 tzen/ Liegen vnd stehlen/ auch henden seind
 nit weit von einander. Οὐ δὲ καὶ.) Tertia pars
 ὅτι πολυπράγμων, quod curiosulus. χθὲς δὲ προσκαλε
 σάμ.) Quarta, ὅτι παλαμακὸς, κατ' ἀφῆρησιν, quod pal
 lastra sit deditus, τῆς Αφροδίτης.) Redit ad furti
 quorum ubiq; querit occasiones. ἔδῃ μὴ.) τὸ ἔμῃ
 πρᾶχθῆναι αἰτίον, causa furti non admissi, τὸ ἀδύνα
 τον. Η. γὰρ ὅρ.) Clausula θαυμαστικὴ. Α. ὁ μόνον.) Transi
 tio ad quintam partem descriptionis Mercurij.
 ὅτι μουσικὸς. Ηφαι. ἰδὲ τούτῳ.) (ἔτῃσι προκατασκευαστικὴ. Απ
 χελώνω.) ὑφῆρησεν τὸ κμαρτῷ, à signo enim probat
 Musicū etiā esse Mercuriū. Exponit enim quo
 modo cytherā confecerit. Εκφρασις hæc cōtinet pri
 mū causas: efficientem, formā, materiā, ὃ finem,
 deinde affectum. Ελγ.) Transi ad furti noctur
 na, incipit ἃ confessione, atq; testimonio Maior
 ipsius Mercurij matris. ὑπόμνησιν.) Alia des
 criptio à corpore, ὃ actu: ὃ pars sexta, ὅτι ψυ
 χαστικὸς, καὶ νεκροπομπὸς, de virgula Mercurij
 qua non solum animas euocat, sed etiam edu
 cit mortuos: Ηφαι. ἰδὲ.) Concessio se
 cundi membri. Απδλ. Τοι γὰρ οὖν.) ἔ
 ρονεία, καὶ ὑπόμνησις, ὃ dialo
 gi terminus.*

Luciani

ΗΦΑΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΔΙΟΣ

Vulcani, & Iouis.

Διηγητικός, *De Minerva nata ex cerebro Iouis,
Vulcanus findit iussus Caput Altitonantis.*

*Quo in latuit menses Pallas amica decem.
Artes proueniunt alti de sede parentis:*

N scitur è cerebro qui pe Minerva Dei.

Ι με ὦ Ζεῦ δὲ ποῖός σε ἴκω
Τ γάρ ῥα ἐκ κλέδου σαρ. ἔχω
ἔν πελίκῳ ὀξύτατον, ἐκ καὶ
λίθου δέοι μὲ πλεονη διατιμῆν.
Ζ. ἔν γὰρ ὦ Ηφαίστῃ ἀλλὰ δὴ μὴ
πῶ κεφαλῇ ἐ. δύο, κατωγνώρ.
Ηφα. παρὰς μου ἐ μέμνηα; πρό-
σατῇ δ' ἔν τάλῃ ἔς, ὅσῳ θέλῃ
Θὶ γὰρ δὴ Ζεὺς διωρθεῖν αὐ μὴ
κρωίον. ἐ δὲ ἀπειθέσας, οὐ τὴν
πρωτὴν ὀργισμένον παρὰς μου, ἀλλὰ
καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ
μὴ δὲ μέλλῃς, ἀπόλλυμαι γὰρ ἐπὶ
τῶν ὀδόντων, αὐ μου ἔν ἐκ κεφαλῇ
ὀναρρίφασιν Ηφα. ὅρα ὦ Ζεῦ, μὴ
κακὸν ἔ ποιήσω μὲν, ὀξύς γὰρ ὁ πέλι-
κός ἐσ, καὶ ἐκ ἀναιμοσύ, ἐδὲ κατὰ
πῶ εἰσέθῃ σου μαῶν ἴδῃσι. Ζεῦ,
κατὰ γὰρ καὶ μόνον ὦ Ηφαίστῃ θάρρῳ.
οἶδῃ γὰρ ἐγὼ ἔ συμφέρον Ηφαίστῃ.
ἔκω μὲν, καὶ δὴ σὺ δὲ. τί γὰρ καὶ
ποῖός σε, σὺ κλέδοντῃ ὅτι τὸ ἔκός σε
ἔκός σε.

Vid me oportet
Q. facere, Iupiter: ve-
nio enim ita ut in-
fisti, securim habens acu-
tissimam, etiam si lapides
opus sit vno ictu dissecare.
Iup. Recte sane Vulca-
ne. Sed iam impacta illa,
diuide mihi caput in duas
partes. Vulc. Tentas me,
nū infantiā? Impera igitur
vere, qd vis tibi fieri. Iupī-
ter. Diuidi mihi caluariā
volo, si vero nō obedieris
mihi, me exieris nō nūc
primum irascentem. Ve-
runtamen ferire oportet
audaciter, & præsenti ani-
mo neq; cunctari, Pereo
enim prae doloribus qui
mihi cerebrum inuertunt.
Vu. Vide Iupiter ne quid
mah faciamus. Acuta enī
securis est, & nō absq; san-
guine, neq; etiā ad Luci-
nam morem, tibi obstetri-
cabitur. Iup. Incute modo
Vulcane audaciter. Ego
cū noui, qd sit educibilis.
Vul. Inuitus quidē, sed
tamē seriā. Quid cū agat
aliquis te iubēte? qd hoc? pu-
ella armata? Magnū o Iu-
piter,

piter, malū habuisti i capite. Merito igitur iracūdis fuisti cārā intra cerebri pāniculū, virginē unā nutriens, idq; armatā: nimirū castra, nō caput habuisti, nō aduertēs. Hęc vero et iā saltat, & cū armis tripudiat, clypeū cōcutit, ac ha iā vibrat, & quasi qdā furore cōcituratur. Et qd māximū est, formosa admodū, ac maturis nubilis aurnis, breui adeo iā facta est ceruleos quidē oculos habēs, sed tamē & huic gratiā addit galen. Quare o Jupiter, obsecricādī prēmīū hoc mihi refer, despōde mihi illā. Iu. Impossibilia petis Vulcane, ppeuo enim virgo manere vult. Ego certe, quantū in me est, nihil repugno. Vulc. Hoc volebā. Reliquū qd est, ipse curabo. Ac iam si mul rapīā ipsam. Iup. Si tibi facile adeo hoc, facias licet. Veruntamen illud scio quod amas ei, quæ tibi contingere nequeūt.

ἔνοπλῳ; μεγα ὧ ζεὺς πεκὼν ἔχον
ἐν τῇ κεφαλῇ, ἐκόντως γούω ὀξύθυ-
μῳ ἔδωκε, τηλικαύτως ὑπὸ τῷ μέ-
νεργα παρθένον (ωογονῶν, καὶ ταῦ-
τα ἔνοπλον. ἦν δὲ κρατὶ πεδόν, ἢ κε-
φαλῷ ἐλελθέσθαι ἔχον. ἢ δὲ πηδῆς,
καὶ πυρρὶ χιτῶνι, καὶ τῷ ἀσπίδα π-
νάσθαι, καὶ δὲ ὄδον πάλαι, καὶ ἐνθῆ-
σι δὲ, καὶ δὲ μέγιστον, καλὴ πάνυ καὶ
ἀκμαία γέγεννηται ὅδῃ ἐν βράχῃ.
πλαυκῶπις μῦθος, ἀλλὰ καὶ σμῆ καὶ το-
ῦ ἢ κόρυς. ὅτι ὧ ζεὺς μάιστρά μοι
ἀπόδῃ, ἱγγυήσας μοι αὐτῷ. Ζ.
ἀδύνατ' αὐτῶς ὧ Ἡρασι, παρθένῳ
γὰρ ἀνιδέλω μέγιστον. ἰδὲ γούω τῷ γ-
ἐν ἱμοῖ, ἢ δὲ ἀνιδέλω Ἡρῃ. τὰ τ'
ἰδελόμεν, ἱμοῖ μιλήσθαι τὴ λαίπα.
καὶ ἢ δὲ συναρπάσσω αὐτήν. Ζ. ἔ-
στι δὲ ἡδίων οὕτω, ποίει πλὴν εἶδαι,
εἰ ἀδυνάτων ὄρρεται.

ΣΧΟΛΙΑ.

Ἡρ. τύ με.) Ερώτησις ἡθικὴ, quæ se iussis ipsius Iouis parere significat. ἢ αὐ.) Ratio quod non tantum ueniat uocatus, sed etiam instructus sic acutiss. fecerit ex eius mandato. ἢ καὶ.) ἀνέκασσι ὑπερβολικῇ. Ζ. ἔδωκε.) Collaudatio ἀλλὰ.) Inssio. Ἡρ. πηδῆς μου.) Recusatio cum iussione. Ζ. Διαιρῶ.) Repetit mandatum. ἢ δὲ.) ἀπελθὲ, minatur enim ei nisi faciat. ἀλλὰ καὶ.) Hortatio ad θάρσος, ἀπόλυσαι, αὐτολαγία χεῖ-

Luciani

ἡλιασκή, καὶ ὁδυστική, querula. ΗΦ. ὄρα.) *Dehortatio*
 per κατάπληξιν ἀπὸ τοῦ καθ' ὡς ὄντος, territationem à per-
 ruculofo. ὡς ἂν κατ' .) *Comparatiuncula*, uel dissimila-
 litudo. Ζ. κατ' ἑν γινώσκω.) *Hortatio*. ὁ δὲ.) *Ratio*. ΗΦ. κα.
 ὅκον μὲν.) *Assensus ad istam iussione* κατ' ὁμο-
 σαγωγίαν, ὡς σωφροσύνῃ. Τί γάρ.) ὡς περὶ λυγρὰ θεικὴ, καὶ ἡθικὴ,
 Ioui in rebus omnibus, quas mandat. τὶ τοῦτο.) *Post*
factum sequitur ἐκφάνσις θαυμασκή, exclamatio per
admiracionem. μίχα.) ἰνδύμμημα αὐξήτικόν τοῦ μεγάλου κα-
 καῦ. ὡς δὲ πηδᾶ.) *Ἐκφρασις καὶ προσωπογραφία descriptio*
Palladis, à sexu, habitu, actibus, et forma. ὡς ὁ
 Ζδῦ.) *Δέσῃσις τοῦ μισθοῦ*, petitio mercedis, et praemiij.
 Ζ. ἀδύνατε.) *Recusatio* ἀπὸ τοῦ ἀδυνάτου. παρθένας.)
Ratio Εὐδ γούτ.) *Excusatio sui*. ΗΦ. τοῦτ') ἀποκρίσας
 ostendit se Iouis uoluntate contentum esse. Ζ. ὡς σφί.)
Concludit concessione, per correctionem.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΕΩΣ

Neptuni et Mercurij.

Διηγνηκὸς, de Baccho ex femore Iouis nato.

Excisum quondam Semeles de uentre puellum,
Ac femori insutum, Iupiter edit ouans.
In Semeles utero es conceptus, sed Ioue natus:
Hinc etiam nomen Bacche bimatrix habes:

Σὺν δ' Ἑρμῇ νῦν ἔντυ χάρῃ
 Εὖ τῷ Διὶ; Ερ. ὡς περὶ αὐτῶν
 Πόσῃ δὲ. Ποσῇ. ὁ μὲν
 πρὸς ἀγγέλλων αὐτῶν. Ερ. μὴ ἐνόχλη-
 σήμι.

L. Icet ne Mercuri
 conuenire Iouem
 nūc Me. Nequa
 quā Neptune. N. Attamē
 intro tenūcia de me ipli.
 Me. Ne molestus sis inq.
 Importunum enim hoc.
 Quare

Φημί. ἄπειρον γάρ. ὅσα δὲ ἂν ἴδῃς
αὐτὸν ἐν τοῖς παρόυσιν, μαλακῶς γάρ
ἔχει αὐτόν. Πο. πόθεν ὦ Ἑρμῆ; δὴ
οὐκ ἔστι γὰρ τὸ φῶς. Ἑρ. αὐχύνομαι ἐν
πάν, τοῦτόν ἐστι. Πο. ἀλλ' ὅ χ' ἔστι πρὸς
ἐμὲ θῆρόν γε ὄντα. Ἑρ. τί τοκοῦ ἀρτί-
ως, ὦ Πόσειδον. Πο. ἄπαγε, τί τοκοῦ
ἐκείνου, ἐκ τίνος; φασὲν ἐλελῆσθαι
ἑμᾶς ἀνδρόγυνον ὦν; ἀλλ' ὅθ' ἐ-
πισθῆμαι γινώσκω αὐτοῦ ἢ γαστήρ ὄγκον
ἔχει. Ἑρ. εἴ τί λήγεις, σὺ γάρ ἐκείνη ἔχει
ἑμῶν. Πο. οἶδά ἐκ τῆς κεφα-
λῆς ἔτικον αὐτοῖς, ὅσῳ τῶ Ἀθη-
ναῖον. ὅκ' αὖ γὰρ τῶ κεφαλῷ ἔχει.
Ἑρ. δὲ, ἀλλ' ἐν τοῖς μικροῖς ἐκύβη ἐκ
τῆς Σεμέλης ἐρίφου. Πο. εἴ γε ἵ-
γινώσκω, ὡς ὅλ' ἡμῖν κυοφορεῖ
καὶ πανταχόθεν το σῶματ' ἔχει, ἀλλὰ
τίς ἢ Σεμέλη ἐστὶ; Ἑρ. θεοῦσα, τῇ
Κύδων θυγατρὶς ὄντα, τῇ τῇ συ-
νελθόν, ἐγκύμοινα ἐποίησεν. Πο. εἴ-
τα ἔτικον ὦ Ἑρμῆ αὐτ' ἐκείνης; Ἑρ. καὶ
μάλιστα, ἐκ καὶ παράδοξον εἶναι σοι δο-
κῇ. τῶ μὲν γὰρ Σεμέλῃ ὑπελθού-
σα ἢ Ἡρα, οἶδά δ' ἐπεὶ ἡλότυπος
ἐστὶ, πείθει, αὐτῇσαι παρὰ τοῦ Διὸς,
μὲν τὰ βροντῶν καὶ ἀσραπῶν ἤκειν
παρ' αὐτήν. ὡς δ' ἐπέσθην, καὶ ἐκείνη
ἔχων καὶ τὸν κόρυμβόν, ἀνελήγην
δ' ὄρεσθαι, καὶ ἢ Σεμέλη μὲν δια-
φθείρεται

Quare nō poteris ipsam
videre in presentia, ipse e-
nim infirmus aliquantulū
est. Ne. Unde hoc Mer-
curi? Grande enim istud nar-
ras. M. Pudet dicere, tale
quidpiam est. Ne. At ni-
hil eo tibi opus est apud
me, patrius utriq; cū tibi
sim. M. Peperit paulo an-
te, Neptune. Ne. Apage.
An peperit ille? Ex quo?
Itaq; latuit ille nos Her-
maphroditus existēs? Ac
neq; veteris eius tumorē
aliquem prae se tulit. Me.
Recte dicis. Neq; etiā il-
le partū intra se habebat.
Ne. Noni, rursū ex ca-
pite peperit scilicet, quem
admodū & Minerva, ha-
bet enim ille caput quiddā
puerperū. M. Neq; illud,
sed in femore gestavit par-
tū, illud videlicet ex Seme-
le receptū. N. Euge gene-
rosus, ut ille totus nobis,
& ex omni parte corpo-
ris impregnādo idoneus
atq; foecūditus est. Sed que
nam Semele ista est? M.
Thebana mulier, ex filia-
bus Cadmi una. Huic cō-
gestus pregnantem eam
reliquit. Ne. Deinde ve-
ro ipse pro illa peperit?
M. Atq; admodū. Etiani
si tibi alienū ac mitū vide-
atur: Nam Semelem dolis
aggreffa Iuno (uolli autē,
ut Zelotypa est) persua-
det illi, ut petat a Ioue, q̄
cum fulmine ac fulgure ad
se veniat. Quae cum ver-
bis huius inducā credi-
diſſet, venissetq; Iupiter

Iulianu secum portans, conflagrauit tectum, ipsaque Semele ex ig-
d m ne petijt.

Luciani

ne perijt. Meaūt iubet lu-
priet, ut mēsa illius alio,
patru ad se afferā, imper-
fecit illē quidē adhuc, &
iura septimū mentem cō-
ceptā. Quod videret illam
ille infecto tempore suo,
intro illa recēta, ut in per-
ficeretur. Atque ita in ter-
tio, postquam factū illud
est, meate, Jemio illū per-
petit, & nūc ex dolorib.
aliquantulū languidus est,
Nep. Venerunt infans il-
le iam est. In Nyctam
hinc abiātum, tradidi illū
nymphis enutriendū, Dio-
nytiū cognominatum.
Ne Ergo utrunq, Dio-
nytij huius & pater & ma-
ter ille est. Mer. Ita vider-
tur. Ab eo igitur, ut illi a-
quam ad vulnus afferam
ac cetera ea, quae ex mo-
re atq; consuetō fieri so-
lent, quasi puerperae pro-
curem.

φάριται ὑπὸ τῷ πορὸς, ἐμὶ δὲ κε-
λεύει ἀνατιμόντα τὴν γαστέρα τῆς
γυναικὸς, ἀνακαίσει ἀτελὲς ἐπὶ
αὐτῇ & ἐμβρυον ἐπὶ ἀμνῶν αὐτοῦ.
καὶ ἐπειδὴ ἐποίησα, διελθὼν τὸν
ἑαυτοῦ μῆρον, ἐντίθησιν, ὥς ἀποτε-
λειθῇ ἐνταῦθα, καὶ νῦν τρίτῳ ἔδῃ
μηνὶ ἐξέτεκεν αὐτὸς, καὶ μαλακῶς αὐ-
τὸ τῶν ὠσίων ἔχει. Πολ. νῦν ἔρ-
πῃ τὸ βρέφος ἐστίν; Ερ. ἐπὶ τῷ Νύσ-
σαν ἀποκαίσει, παρέδωκε τῷ
νύμφας ἀνατρέφει, Διόνυτον ἐπο-
νομαδύντα. Πολ. ἔκῃρ ἀμφότῃρα
τῷ Διονύτῳ τὸ ὄνομα καὶ μήτηρ καὶ πα-
τήρ ὅδε ἐστίν; Ερ. οἷον. ἔπειδὴ
ἔρῃ ὁδῶρ αὐτῇ πρὸς τὸ πνεῦμα
οἶσαν, καὶ τὰλλα ποιήσαν, ὅσ' ἄρ-
γομίζηται ἕως ἂν λιχῆ.

ΣΧΟΛΙΑ.

Ρ. Ερ.) *Occasio dialogi καὶ δρώτησις.* Ερ. οὐδαμῶς.)
Ν. γαίω. Ρ. ὅμως.) *Δείξις.* Ερ. μὴ ἐνόχλε.) *ἀποτροπή*
καὶ ἀπαγορεύσις. ἄκωρον.) *Ratio* ὑπὸ τῷ ἀκώρῳ. ὅτι.)
Concl. si , μαλακῶς.) *Ratio à causa impediēte.*
Γὰρ ὡς) *διεσκέψασθαι, inuestigatio causa.* Ερ. αὐ-
τὸν οὐκ οἶμαι.) *ἡλικὴ περιγίεσις, à causa καλυπτικῇ.* Ρ.
ἄλλ'.) *Responsio qua dicit non debere apud se me-
τεστηταὶ θεῶν.* *Ratio* Ερ. τί ποτε.) *ἀφ᾽ ἧς οἱ ἀόρε-
τοι πρὸς τὸ πνεῦμα, τὴν ἐκποσίτιον γενεαλογίαν.* Ρ. Δ. παρ.)
ἡ βομηναιὶο θαυμαστὴν τεimonήσασα ἐκ τῆς
ἐκ τῆς.) *Ερώτησις ἔκῃρ.*) *πότερμα ἀλλ' οὐδὲ.*) *Α si*
γνω.

γνω, Ερ. εὐλίγεις,) ἀπόκρισις ἀποφατική. Εκ τῆς. *Asi-
 mili.* ὁμοιωσις. τοκάδα.) *Ratio.* Ἀλλ' ἐν ὅτ' μικρῷ.
 Ἀπόκρισις ἀποφατική, *modi* ὁ personae. Ποσ. οὐκ.) ἐπὶ
 φώνημα θαύμασιν ἔχει, ἀλλὰ) Ερώτησις περὶ τὸ προσώπου·
eiusq; descriptio προσωπογραφία, ἀ sexu, nomine, pa-
 tria, ὁ euentu Π. ἄτα ἔτεχον.) *Alia interrogatio*
καθ' ὑποβολήν, qua interrumpit narrationem. *Est*
autem ἐρώτησις θαυμασική διὰ τὴν παραδόξολογίαν. Ερ. καὶ
 μάλα.) *Assuetudo,* τὴν μὲν.) τὸ καθ' ὑποστροφὴν ἐξ
 ἐπεμβολῆς, *reditus ad narrationem* ἀφύγησιν post βί-
 βαιον. τὴν μὲν γὰρ Σεμίλιν.) τὸ προσώπον πάχον. ὑπὸ
 (α.) τὸ πρᾶξις. *factum, cum modo.* ὁ Ηρα.) τὸ πρᾶξις
 προσώπου. ὁ δα.) ὁ ἐπεμβολὴ τῆς αἰτίας ὁριστικῆς, *inter-
 positio causa impulsiva.* κήθεα.) *Reditus* καθ' ὑποστρο-
 φὴν *ad narrationem,* ἐπὶ τὴν ἀφύγησιν. κήθεα.) τὸ πρᾶξις
factum, ὁ effectus orationis Iunonis. Αἰτήσας.) ὁ
 αἰτήσας περὶ βολῆ, *brevis petitionis illius complexio.*
 ὡς δ'.) τὰ ἐκβάλλοντα *euentus.* Εμὶ δὲ κελύφα.) *facta con-
 sequentia,* τὰ ἀκολουθοῦντα πρᾶξις (α) πρᾶγμα (α). Ἀνακτε-
 μετα.) ὁ πλαγιασμός ἀφ' αἰνόμενον γοργότητα· *qua ma-
 gni in dialogis usum habet.* καὶ ἐπὶ δὴ.) *Idem* τὸ ἐπὶ
 πῶς facit ἐκ τ' ὑποστροφῆς, ἐντίθησιν.) *Factum Io-
 uis, cum causa finali,* *qua* λόγισμός το πρᾶξις (α)
fuit. καὶ νῦν.) *A tempore* καὶ μαλακῶς) τὸ ἐκβάλλει.
 Ποσ. νῦν οὐκ.) Ερώτησις ἑκα, ποῦα *rogatio de puero*
Baccho. Ερ. Εσ Νύκτων.) Ἀπόκρισις *responsio* διηγητι-
 κή, ὁ προσωπογραφική. Ποσ. ἔκαυ.) *Conclusiuncula*
 ἐπιφανεύματι ἢ per *interrogationem* θαυμασικῶν ἐν
 ὅτ' ὁρασίῳ πρᾶγματι. Ερ. εὐκω.) *Conclusio dialo-
 gica, ὁ dramatica cum assensione, ὁ παραρτα-
 tione ad insequentia:* *qua* παρασκευῇ, καὶ προεικονομίῃ

Luciani.

abrumpuntur dialogi, atq; scena, & aditus ad alias res præparatur.

ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ ΚΑΙ ΣΕΛΗΝΗΣ

Veneris & Luna.

Μυθὸς: quod Luna deperiat Endymionem
& ὀδυρτικός.

Cynthia perpulchri capitur forma Endymionis,
Quem solita è media uisere ssepe uia est.
Post etiam quæritur Cytherea mater Amoris,
De gnati factis, nequitiaq; graui.

Ἰταῦτα, ὦ Σελήνη, φασὶ
Τὴν ποιεῖν σε, ὅπουτ' ἄν κετὰ
πλὴν ἑκαρίου γένη, ἰσάμενα
μὲν σε & (δύγω, ἀφορῶσαν ἰς ἔρ
Εὐδυμίωνα καθύδοντα, ὑπὸ αἰθέρο
ἄτε κυνηγέτω ὄντα, ἐρίοι δ' ἐκ
καταβάσαν ἰπ' αὐτὸν ἐκ μίσῃς τῆς
ὁδῆς; Σε. ὁράτα μ' Ἀφροδίτη; ἔσθ' ἢ
ἡδ' ἢ, ὅς μοι βύτον ἔπιος. Αφρ. ἴα,
ἐκδύγω ὑβρισὲς ἱερὰ· ἐπεὶ γούν αὐτὸν
πλὴν μηδ' ἄ οἷα δ' ἔσθ' ἀκεν, ἄρτι μὲν
ἰς πλὴν Ἰδ' ἔω κατὰ γού, Ἀγχιόου
ἔω κατὰ τῆς Ἰλίου, ἄρτι δ' ἰς τὸν Λίβ
βανον, ἐπὶ τὸ Δαύειον ἐκάνο μερά
κιον, ὃ καὶ τῶν Πέρσεφας ἰσθ' ἰσθ' αὐ
σαν ποιήσας, ἰξ' ἡμισείας ἀφ' ἑλκτύ
μα τὸν ὁρώμενον. Ὡς γὰρ πολλὰ κίς ἡ
πέλασσε,

Vid hæc, o Lu
na, facere te ai
unt, quoties ad
Cariam peruenis, ut cur
rum sistas, ac desuper as
pectes Endymionē dor
mientem sub dio tanquā
venatorem aliquem, inter
dum autem etiam descen
das ad ipsum ex media
via? Lu. Interroga o Ve
nus filium tuum, qui mihi
harum rerum autor est.
Ven. Sine. Consumelior
sus ille est. Me quippe ma
trem ipsius, quibus mor
dis affecit? nunc quidem
in Idam adigens Anchisæ
causa Troiani, nunc au
tem in Libanum ad Assy
rium illum adolescentem,
quem & Proserpinæ de
siderabilem fecit, & me
ex dimidia parte, amoris
bus meis priuauit. Quare
iam

iam saepe illi interminata sum, ni desinat talia facere fracturā esse me ipsius & arcus & pharetram, amputaturam autem etiā alas. Iampridē vero & plagas ipsi in nates incisi scandalo, sed ille, nescio q̄ pacto, tum quidem statim metuens ac supplicās, paulo post obliuiscitur omnium. Verum dic mihi formosus ne Endymion iste est? Nam hoc quidem solatio fiserit malo huic. Lu. Mihi quidem etiā admodum formosus, o Venus, videtur, & maxime quando intrata super rupē clamyde dormit, leua tenens sagittas, paulatim e manu prolabentes. Dextra autē circa caput sursum versus reflexa, decorem affert faciei, cui circumfunditur. Ipse vero solutus somno, anhelat ambrosium illud halitū. Tunc igitur tacite equidem & sine vilo strepitu descendens, ac summis digitis insistens, ut ne expergefactus ille, perturbari possit. Scis igitur, quid tibi post hoc dictura fuerim, sed pereo e quidem amore.

πέληθε, εἰ μὴ παύσιντ' ἑκαῦτα σπινῶν, κλάσει μὲν αὐτὸ τὰ τόξα καὶ τὴν φαρίτραν, πῶρι πρήσσει δὲ καὶ τὰ πτέρω. ἥδη δὲ καὶ πληγὰς αὐτῷ ἰδίτηνα εἰς τὰς πυγὰς ἰδοὺ σοῦ δέλω. ὃ δ' εἰ, ὅκ οἶδ', ὅπως ὑπερκαυτίνα δειδώς, καὶ ἰκιδύων, μὴτ' ὀλίγον ἐπιλήλυσεν ἅπαντων, ἀτὰρ ἐπεὶ μοι, καλὸς ὁ ἐνδυμίων ἐστίν· οὐπερ ἀμύνηται γὰρ οὕτω τὸ δεινόν. Ζ. ἔμοι μὲν καὶ πάντε καλὸς ὁ Ἀφροδίτη δὲ καὶ, καὶ μάλιστα ὅττω ἐπιδαλλόμενος ἐπὶ τῆς πέτρας τὴν χλαμύδα καθύπερθε λαβὴ λαβὴ μὲν ἔχων τὰ ἀκόντια, ἥδη καὶ τῆς χειρὸς ὑπορρέοντα. ὅ δ' ἔτι δὲ πῶρι τὴν κεφαλὴν εἰς τὸ αὐτὸ ἐπικινεασμένη ἐπιπρίπτει, ἰδοὺ προσώπῳ πῶρικαμένη. ὃ δ' εἰ ὑπὸ τῷ σπινθὲν λευμίνῃ, ἀναπνέει τὸ ἀμβρόσιον ἐκ τοῦ ἁδμα. τὸ γὰρ εἶναι ἰγὼ ἀποφνητὴ καὶ ἔστι, ἐπ' ἀκροὶ τῶν δακτύλων βιβηκῆα, ὥς ἂν μὴ ἀνιχνόμηντο ἔκταρα χθίν. οἶδα, τί ἂν εἴρη θι λίγαι μοι τὰ μετὰ τὰντα. πλὴν ἀπόλλυμαι γὰρ ὑπὸ τοῦ ἔρωτος.

ΣΧΟΛΙΑ.

Τί ταῦτα.) τὸ ἔγκλημα κατ' ἀφήγησιν θαυμαστικῶς, *criminiis exproposito cum admiratione*. Ζην ἔρωτα.) μιτάσεως ἀοφαιρτικῆς, *defensio sui per remotiōnem*. Δφ. ἔα.) παρομοιωγία ὁδυρτικὴ ἀπὸ τοῦ μέγος. κατ' ἀπαρίθμησην, *cōcessio quæritur a maiori per enumeratiōnem*. ὥς πολλὰ κκ.) τὰ καλὰ.

Luciani

querula à maiori, per enumerationem. ὅσα πολλάκις.)
 τὰ καλὺτικά οὗτα, causa prohibens duas: αἱ ἰσθαλαί,
 καὶ αἱ πληγαί. ὁ δ' ἔκ δ' ἴδεν.) *Euentus contrarius.* ἀτὰρ
 αἰπὴ.) ἰπὲρ δ' ὅτι κατ' ἐρώτησιν, ὅτι περὶ.) *Ratio.* Ζ.
 ἰμοί.) ἀπόκρισις καταφατική, ὅτι ἐκφρασις *Endymionis*
 à qualitate, tempore, aetate, ὅτι sic. *Sunt enim hic*
κατηγορίαι spectanda τὸ ποῖόν, τὸ πότε, τὸ ποῦ, τὸ κἀκεῖ,
 ὅτι iterum τὸ ποῖόν. Τότε τοίνυν.) *A sua persona.* ex-
 ponit enim suos amores. ὅς ἔν μιν.) λογισμὸς, ὅτι causa
finalis τί ἂν οἶν.) ἀποσιναῖος *concludit*, πάλιν.) ὁ δ' οὐ
 τικὴ ἐκφώνησις.

ΔΙΟΣ, ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ, ΚΑΙ
 ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

Iouis, Aescularij, ὅτι Herculis.

Προταγματικὸς, καὶ ἰευστικὸς. *Nam Aescularius, ὅτι*
Hercules de priore loco πρὸ τῆς πρωτεκλισίας *con-*
tendunt: ἵσque *Iupiter pacem, ac silentium*
mandat.

Non uult inferior factis Asclepius esse
Herculis, a teo qui dedit ossa rogo:
Dirimit hanc litem radiantis Rector Olympi,
Quòd praesent medica uiribus usq; manus.

Δύσαδε ὦ Ασκληπιέ καὶ
 Ἡράκλεις, ὁρίσασθε πρὸς
 ἀλλήλους διαδὸν ἀνθρώποι.
 ἀπὸ γὰρ

Esinitē o Aescula
D pi & tu Hercules,
cōtendere iter vos
iurgijs, perinde ut hoēs.
Indecora enim haec, & u-
liena

ἄπειρή γὰρ ταῦτα, καὶ ἀλότριά το
 συμποσίῃ τῶν θεῶν. Ἡρα. ἀλλὰ ἵ-
 θίλας ὃ Ζεὺς ἱούρῃ σὺν φαρμακίᾳ
 προκατακλίνειαί μου; Ασκλη. νῆ-
 Δία, καὶ ἀμείων γὰρ ἐμὶ. Ἡρακ.
 κατὰ τί ὧς ἐμβρόντηται; ἢ δὴ οὐ σὶ ὃ
 Ζεὺς ἐκδρόνισεν, ἃ μὴ θέμις ποί-
 εῖντα, νῦν δὲ κατ' ἔμετον αὐτοῖς ἀ-
 θωασίας μετέληπας; Ασκλη. ἐπι-
 λήσσαι γὰρ καὶ σὺ ὃ Ἡρακλῆς ἐν
 τῇ Οἴτῃ καταφλεγίσας, ὅτι μοι ἐνέ-
 δίξας τὸ πῦρ; Ἡρα. οὐκ οἶω ἴσα καὶ
 ὅμοια βιβίωται ἡμῖν, ὅτι Διὸς μὲν
 ἡδὲ ἐμὶ, τοσαῦτα δὲ πεπόνηκα ἐκ-
 καθαίρων τὸν βίον, θηρία καταγο-
 νίζομαι, καὶ ἀνθρώπους ὑβριστὰς
 ἑμωρούμεθα. σὺ δὲ φίλοτόμοι εἶ,
 καὶ ἀγύρτης, νοσοῦσι μὲν ἴσως ἀν-
 θρώποις χρέομαι ἐπιθέσθαι τῶν
 φαρμάκων, ἀνδρῶν δὲ οὐδ' ἐν ἐ-
 πιδιδραγμένῳ. Ασκλη. ἱυλίζεις.
 ὅτι σὺ τὰ ἱγκῶματα ἰασάμεν,
 ὅτε πρώτῳ ἀνθρώπῳ ἐμίφλεκτο
 ἐπ' ἀμφοῖν διαφθαρμένῳ τῷ σώ-
 ματι, τὸ χιτῶν, καὶ μετὰ τῷ το-
 πῷ πυρὸς. ἐγὼ δὲ ὃ καὶ μηδ' ἐν ἄλ-
 λῳ, οὐτὶ ἐδυνάμωσα δασὺ σὺ, οὐ-
 τε ἱεῖαι ἱεῖα ἐν Λυδίᾳ, περφυρί-
 δα ἱπιδυνκὸς, καὶ παιόμεθα ὑπὸ
 τῷ Ομφάλης χυνοῦ σαυδάλα, ἀλλ'
 οὐδ' ἐν μελαγχολήσας ἐπὶ κτεῖνα τὰ
 τέκνα,

liena a convivio deorum.
 Herc. At vis, o Iupiter me-
 dicamentarium istū prius
 te loco accumbere, quam
 me? Aesc. Quid nī, per lo-
 nem melior quoque enim
 sum. Herc. In quo igitur o-
 mittere, an quod te Iupi-
 ter fulmine aliquādo per-
 cussit, eo quod, quæ ne-
 fas erat, feceras, nunc autē
 ex misericordia iterū im-
 mortalitatis particeps fa-
 ctus es? Aesc. Oblitus ve-
 ro etiam tu es Hercules,
 quod in Oeta conflagra-
 sti, quandoquidem mihi
 ignem obijcis? Herc. Ne-
 quaquā æqualia atque simi-
 lia sunt quæ uterque in vita
 egimus: ut qui ipse quidē
 Iovis filius sim, tantos autē
 labores sustinuerim, ex-
 purgata vita, devictis he-
 stijs, & hominibus contu-
 meliosis, vindicta ac pœ-
 na affectis. Tu vero radi-
 cum incisor es, & circula-
 tor, ægrotantib. fortassis
 hominib. utilis medica-
 mēta adhibēdo, virile autē
 nihil quicquā opere præ-
 stitisti. Aesc. Recte dicis,
 quoniā & mustiones tuas
 curavi, quando paulo an-
 te ascendisti ad nos semis-
 stulatus, corpore utrinque
 corrupto ac perdito, & a
 tunica, & post illam, etiā a
 flamma. Ego vero quid
 si nihil aliud, tamen neque
 servivi, quemadmodum
 tu, neque exercui lanificiū
 in Lydia purpurā indu-
 tus, et ab Omphale verbe-
 rato sandalio aureo: neque
 vero etiā infantiēs, occidit
 liberos

Luciani

liberos & uxorem. Her. Nisi desinas conuiuiari, statim admodum senties, quod nō multum tibi profutura sit immortalitas. Quoniam sublatum hinc, e caelo præcipitem dabo te, ut ne ipse quidem Pæd curauerit te, diminito, atque effracto tibi cerebro sup. Desinite, inquam, & ne perturbate nobis conuersionem hanc, aut ambos hinc ablegabo vos e conuiuiis. Quamquam etiam æquum est o Hercules, priore loco accumbere Aesculapio, quippe qui & prior moribus est.

τίκτα, καὶ τὴν γένεσιν. Ηρα. ὅ μὴ παύσῃ λαισδρῶν μιν. Θ. μοι, οὐδέ τι μάλ' αἶσα, ὅν ὁρ' πολὺν ἐδύσατο ἡ ἄθανασία, ἐπὶ ἀράμηνός σε, ῥίψω ἐπὶ κεφαλῇ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. ἔστε μὴδ' ἐπὶ Παιδὸν αἰσάμενάς σε, τὸ κρονίον σωτηρίβητα. Ζεὺς. πάύσαδ' ἐ, φημί, καὶ μὴ ἐπιπαράτῃται ἡμῖν τὴν ξυνουσίαν, ἢ ἀμφοτέρων ἀποπέμψωμαι ὑμᾶς τῷ συμποσίῳ. καὶ θεὸς ἔνδοξος ὁ Ἡρακλῆος προκτακλίνεσθαι. Θ. τὸν Ασκληπιόν, ὅτι καὶ πρὸ τούτου ἀποθανόντα.

ΣΧΟΛΙΑ.

Ζ. Πάύσαδ' ἐ.) ἡ ἐντολὴ ἀπὸ τῆ παραθέσταις ἀπριπτοῦς, καὶ τῆ ἀτόπης, iussio ab exemplo, ἢ indecoro. Ηρακ. Αλλ' ὅ μ' αἶσα.) Iurgij propositio per conuiuium. Ασκληπ.) δ' αὐτοῦ ἔπαισι. Ηρα. κατὰ τί ὧ ἱμβροί.) ἡ ὕβρις, λαισδρία. Ασκληπ.) ἐπὶ τῇ ἀντιδιαβολῇ, ἢ ἀντιδιαβολίᾳ πνευματικῆς πατρίδος, πνευματικῆς conuiuium. Ηρα. φησὶν.) Propositio comparationis τῆς ἀντιπαράβολης, ὅς Διὸς μιν.) προσαιπόδεις, ἢ pars prima: sui commendatio, à genere, ἢ praeclare factis: οὐ δ' ἐ.) ἀνταπόδεις pars contentationis altera cum uituperatione Aesculapij. τοῦτο.) Concessio, cum remotione. Εὐ λίγος.) ἀνταποδομὸς, ἢ ἀντιδομὸς. Εὐ δ' ἐ.) Compensando intendit Aesculapius Herculi alias contumelias. Αλλ' οὐδ' ἐ.) Aliud probrium, ἢ sceleratum Herculis factum, Ηρα. ὅ μὴ παύσῃ.) Est autem comminatio.

δοεισθ. ἐπὶ ἀράμῳ θ.) ὡς μένη ἐκπλήξῃς. δε μηδὲ) ἀνε-
κον. Ζ. Πάυ(θ. δι.) ἢ ἱστολή, ἢ πρόσταξις *Iouis lites di-*
trimentis, cum ἐκπλήξῃς, καὶ τοι.) ἢ τὸ Διὸς ἐπίκρισις ἐφ'
φανικῇ.

ΗΡΑΣ ΚΑΙ ΛΗΤΟΥΣ.

Iunonis et Latonæ.

Οὐδισακὸς, καὶ αὐτὸν οὐδισακὸς, ἢ αὐθυβρισκὸς.

Irridet prolem Latonæ livida Iuno,
Ediderit tetrum quum tamen ipsa fabrum.
Fabula naturam ostendit Iunonis acerba,
Quæ se supremi iactat ubiq; toro.

Victros enim e
P ro Latona & liber-
ros procreasti Io-
ui. La. Non enim omnes,
o Iuno, tales parere possumus,
qualis Vulcanus est. Iuno. At hic claudus qui-
dem, vilis certe tamen est
artifex optimus existens,
ac cælū nobis exornavit
quosq; Venerēq; νκορέ
duxit, a qua & studiose
observatur. Contra autē
tuorum liberorum, altera
quidem viridis ultra mo-
dum, & montiuaga est, &
postremo in Scythiā quo-
que profecta, omnes scī-
unt, qualia comedat, ho-
spites mactando, ac Scy-
thas ipsos imitando, qui
humana carne vescuntur.
Apollo autē ἱμῶν

Ἀλλὰ μῶν γάρ, ὦ Λητοῖ καὶ
Κ τὰ τέκνα ἱτακόβ τῷ Διῷ.
Λη, ὅ πάσσα ὦ Ηρα τοιού-
τους τέκνα, δυνάμειθα, οἱ θ ὁ Ηρας
σός ἐστιν. Ηρα ἀλλ' οὐ. θ μῶν ὁ χά-
λός, ὅμως χρήσιμός γε ἐστ, τεχνίτης
ὡν ἄρισθ, καὶ κατακεκόσμηκεν ἡ
μῖν τὸν ἔρμην, καὶ πλὴν Ἀφροδίτῃ
ἐγχεῖ, καὶ σπουδαίεται πρὸς αὐτῆς.
οἷδ' ἐσὶ παῖδός, ὅ μῶν αὐτῶν ἄρρε-
νικὴ πόρ' α τὸ μέγ' α, καὶ ὅρα θ. καὶ
τὸ τελευτάων, ἐς πλὴν Σκυθίᾳ ἄ-
πληθῆσαι, πάντοβ ἴσασιν οἷα ἐδί-
ξιν οὐκ ὄντα, καὶ μιμημένη τῇ Σκυ-
θας αὐτούς, αὐτὰρ ἀποφάγουσ' ὄντα. δ
δ' Ἀπόλλων προσωιδίται μῶν πέν-
τα

τα

τα εἰδέναι, καὶ ἱέξασθαι καὶ καθαρίσθαι,
καὶ ἰατρὸς εἶναι, καὶ μουσολύειν, καὶ
κατασητάμην. Ὁ δὲ γαστήρ μου
ἐκείνης, τὸ μὲν ἐν Δελφοῖς, τὸ δὲ ἐν Κλά-
ρῳ καὶ ἐν Διδύμοις, ἐξαπατᾷ ὄν-
τως μένους αὐτοῖς, λαβὼν καὶ ἱππα-
μοτρίστρα πρὸς ἐκάστην τῆς ἱ-
εροῦσεως ἀποκρηνόμενον, ὡς ἀκί-
νωτος εἶναι τὸ σφάλμα, καὶ πλουτέ-
μην ἀπὸ τοῦ θεοῦ. πολλοὶ γὰρ οἱ
ἐνέοι, καὶ παρὲς χρίσας αὐτοὺς κα-
ταγοήδυναι, πλὴν ὅτι ἀγνοῦται
γὰρ τῶν σωτηριόδων, τὰ πολ-
λὰ τοῦ αὐτοῦ μῦθου, αὐτοὶ γοῦν ὁ
μυθὸς ἡγήσεται, ὅτι φοιτῶσα μὲν τὸν
ἐρώμενον τῷ δίσκῳ, ὃ προμωστύ-
σατο δὲ, ὡς φούξεται αὐτὸν ἐν δάφνῃ,
καὶ ταῦτα οὕτω καλῶς καὶ κομῆτως
εἶπται, ὥς ὅτι ἔρω, καθότι καλῶς
κινούσθαι τῆς Νιόβης ἰδοῦσας. Λητ-
ταῦτα μὲν οἱ τὰ τέκνα ἐξενόκτου
καὶ ὁ ψεύδους, οἷον ὅτι πο-
λυπῶς ἐρώμενα ἐν τοῖς θεοῖς, καὶ μά-
λιστά τῶν ἐμῶν ἱππων τῶν ἐν Κάλ-
λῳ, ὅτι καθαρίσθαι ἐν τοῖς συμπο-
σίοις θαυμαζόμενον ὑφ' ἀπάντο-
ρου. ἐγὼ ἔλασα ὅτι λέγει: ἐκείνῳ θαυ-
μαστός, ὅτι ὁ Μαρσyas, ὃς τὰ δίκαια
καὶ μουσὰς δικάσαι ἤθελεν, ἀπ' ἐσ-
θῆος ἄν, αὐτὸς κραίης τῇ μουσικῇ
οὐκ εἰς καταφριδίους ἔθλητο ἀπὸ
λαλοῦ

dem omnia scire sese, & ἱ-
culari, & cithara canere, et
medicum esse, & vaticina-
ri. Et crebris vaticinandi
tabernis hic in Delphis,
illuc in Claro & Didymis,
decipit cosulentes se, ob-
liqua, & in vramque partiē
quæstionis propolite in-
clinantia respondēdo, ne
videlicet erroris possit dā-
nari, atque na ex hoc quæ-
stū laet, & ducit. Multi
enim amētes sunt, scq; ip-
sos exhibent prestigijs de-
ludendos. Verum non ig-
noratur vtiq; a prudentio-
ribus, quod pleraq; falsa
ac ficta dicat, quippe ille
ipse vates ignorabat, qd
interfecturus amasium suū
esset disco, neq; prædixe-
rat ipse sibi, quod fugiu-
ra ipsum esset Daphne, id
que adeo formosum atq;
comatum. Quare non vi-
deo, qua causa pulchrio-
res liberos te quā Niobē
illam, procreasse putaris.
Lat. At vero liberi hi, ho-
mīum matrīx illa vi-
delicet, et mēdax vaticina-
tor ille, scio q̄ pacto mor-
deat te dū cōspiciuntur in-
ter deos, et maxime quā-
do hec qdē ob pulchritu-
dinē laudatur, ille autē ci-
tharā personat in cōuiui-
o omnib; ipsum admiratio-
ne prosequētib;. Iu. Ne-
queo risum continere La-
tina. Illū ne admirantur?
Quē Marsyas, si iuste mo-
do iudicare Musc voluis-
sent, excoriatet merito,
ut qui ipse in Musica vice-
rat, nūc autē circumuētus mu-
ser

set ille perijt, iniuste sane
dānais. Hęc aut̃ formosa
tua virgo, ita formosa ni-
mirū est, vt posteaquā anī
ma ductus sese cōspectum
ab Acteone fuisse, verita-
ne adolescēs ille, turpitu-
dinē ipsius euulgaret, im-
miserit illi canes. Vt interī
nō dicā, q̃ nec p̃arturien-
tib. obstetricatura fuisset,
si virgo vnq̃ & ipsa foret.
L. Valde animo elato es
Iuno, eo qđ cū Ioue cōcū-
bis, & vna cū eo regnas,
& propterea absq̃ metu
cōtumeliosa es. Vt vnta-
men videbo te nō ita mul-
to post rursum lachrymā-
tē, quando te relicta in tet-
rā descenderit ille, in tau-
rū aut cygnū conuersus.

λαλον, ἀδίκως αἰτῶν. ὃ δ' ἔτι πάλιν σὺ
παρθέινῃ οὕτω καλῇ ἴσθην, ὅσα ἰσ-
χυὶ ἔμαθες θρῆσκα ὑπὸ τοῦ Δακταίου
ἰῇ, φοβηθεῖσθαι μὴ ἡ πᾶσι σκῆψις ἔξω-
γορῶσθαι τὸ αἰσχρὸν αὐτῆς, ἐπεφῆθε
καὶ αὐτῷ ὅτι κύνας. ἰὼ γὰρ λίγερν,
ὅτι ἔδωκε τὰς τεκνύσας ἐμαυτῷ. παρ-
θέινῃ γὰρ καὶ αὐτῇ ἔσθαι. Λη. πῶς
ὦ Ἥρα φρονεῖς, ὅτι ξύνεσθαι Διὶ, καὶ
συμβασιλεύειν αὐτῷ, καὶ διὰ τοῦτο
ὑβρίζεις ἀδίκως. πάλιν ἄλλ' ὅψομαι
σε μετ' ὀλίγον ἔνθεος διακρύβουσας,
ὅπότεν σε κατακλιθῇ, ἵε τῶν
γλῶσσαι κατ' ἡ, τῶν γὰρ, ὅτι κύκνῃ γυνό-
μεν.

ΣΧΟΛΙΑ.

Καλὰ μὲν.) Ἀβρυρεται initium, καὶ διαλογικὸν
quasi. n. alia praecesserint cōiugia. sic incipit. Eστὶ
προποσίτιον κατ' ὀνόμαζον, per exprobrationem, καὶ
ἐρωτίαν, καὶ χλευασμόν. Λη. ὃ πᾶσαι.) Compensatione
opponit bona animi, contrariis incommodo κατ' ἔπα-
νον. τυχίτη.) Ἀβρυρε. καὶ πατακκ.) Ἀβρυρε.
καὶ τὴν Δφρο.) A fortuna. καὶ ἀπειδᾶ.) ἀδυστοφορά.
Οἱ δ' ἔτι.) Ἀναπόδοσις φαπκὴ κατὰ μέτρον, καὶ πρόληψις
μαμαπκὴ. ἰ. μὲν.) Pars una de Diana, quae ui-
tuperat a moribus, σ factis. Ὁ δ' Ἀπόλλ.) Alce-
τα pars de Apolline κατὰ λόγον, καὶ τοξύνει.) Enume-
ratio. καὶ πατακκ.) Postremi membri expositio.
καὶ δ' ἄλ)

Luciani

λῆξ.) *Apollinis oracula* λῆξ, καὶ ἱπαρροτορ/σοι
 τα, ἃ πρὸς ἑκάτορον τῆς ὀρατήσεως ἀποκρίνεται, ὡς ἀκίνο
 δυοῖον.) *A causa finali*, καὶ πλόντες.) τὰ ἐκβάλλοντα.
 πολλοὶ γὰρ.) ἀπολογία κατ' ἐπίκρισιν, πλὴν ὅτι.) ὁ αὐτὸς
 κρισις ψικτικὴ, αὐτὸς γοῶν.) *Ratio* κατ' ἐκθεσιν. Ἐστὶ θκ.)
Conclusio per comparationem. Λητ. ταῦτα.) *Re
 sponso cum investigatione causarum exprobra
 tionis huius*: *Σ* *laus suorum libertorum per καὶ
 χασιν*. Ηρα. Εὐλάθ.) *Irrisio*, *Σ* *inficiatio*. ὅτι ὁ Μάρ
 σνας.) *Ratio*, eiusq; *approbatio*. καὶ δὲ.) *Πάθος* ἀ
 ρεί indignitate. ἡ δὲ συ.) *Altera pars de fabula*
Diana συνὶ καταρροῦσθ. Ἐδ γὰρ.) *Παράλοψις*. Λη. μέγα
 φρονῶν.) ἀνταθωγὴ *mutuum conuiuium ei facit*. ὅτι
 ξίνα.) σκώμμα. *Sic ipsa gloriatur Iuno apud Verg.*
Aeneid. 1. πόριχωτολογία.

As *ego, quae diuim incedo regina, Iouisq;
 Et soror, Σ coniunx, Σ*
 πλὴν. *Abrumpit dialogum ὕβριστικῇ conclusionē*:

ΗΡΑΣ ΚΑΙ ΔΙΟΣ.

Iunonis Σ Iouis.

*Eiusdem cum superiore generis. Calum
 niatur enim Iuno Bacchum, ut
 uini inuentorem.*

*Iuno cum Semeles gnatum conueniat Bacchum,
 Inuenisse illum noxia quaeq; putat,
 At pater hunc laudat contra: sic resq; nocere,
 Nil per se ducit: solus abusus obest.*

Γὰ μὲν ἡσχυνόμενον ἄν ὦ

Ε Ζεῦ, τί μοι εἶπες; ἂν ἴδῃς,
θῆλυς οὐ γὰρ, καὶ διεφθαρ-
μένον ὑπὸ τῆς μέθης. μή ποτε μὲν ἀ-
ναδεδυμένον τῶν κούρων, τὰ πολλὰ
ἡ μακρομέρους γυναιξὶ σωθῆναι, ἀβρό-
τερος αὐτῶν ἐλθεῖν, ὑπὸ τοῖς πάντοτε
καὶ αὐλοῖς, καὶ κυμβέλοις χοροῦν,
καὶ ὅλος παντὶ μάλα, ἰοικώ. ἢ οἱ
τοῦ πατρὸς, Ζεὺς μὲν ὅτις γὰρ ὁ θη-
λυμύτης, ὁ ἀβρότερος τῶν γυναι-
κῶν, ἐμὸν δὲ ἦρα τῶν Λυδίων ἐ-
χειρώσατο, καὶ τὸς καθ' ἑκαστὸν τὸν
Γμῶλον ἔλαβε, καὶ τὸν Θράκα ἐπὶ χε-
ρὰ τοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐπ' Ἰνδοὺς ἐλάσας τῶν
γυναικῶν τούτων σφαλερὰ καὶ τοῖς τε
ἐλπίσαντα ἦλε, καὶ τῆς χώρας ἐ-
κράτησε, καὶ τὸν βασιλέα πρὸς ὀλί-
γον ἀνδρῶν ἐλθέσθαι, ἀχαιῶν
λοῦρον ἀπήγαγε, καὶ πάντα ἅπαντα
ἔπραξε, ὁρχοῦμενον ἅμα καὶ χο-
ροῦν, θύρῃς χροῶμενον κηρίοις,
μυθῶν, ὡς φησὶ, καὶ ἐνὶ ἀΐῳ. ἢ δὲ
ὡς ἐπεχέειναι λαοδρήσαντα αὐ-
τῶν, ὑβρίσαι ἐς τὴν τιλιεῖν, καὶ τὸν
Ἰνδὸν ἐμωρῆσαι, ἢ καταδύσαι ποτὶ
κλήμασιν, ἢ διασπαρῶσαι σπέρ-
μα ὑπὸ τῆς μητρός. ἔπειτα νεώτερον.
ὁρᾷ ὡς ἀνδρῆς ταῦτα, καὶ οὐκ ἂν
τάξια τῷ πατρί, ὁ δὲ παμδία καὶ
πυρρὴ πρόσεσιν αὐτοῖς, ὁ δὲ φέρει

ἰσχυρὰ

Quidem et ubi esse

E iē o Iupiter, si mi-
nialis esset filius
effeminatus adeo, & per-
ditus ebrietate. Mihi
quidem religata coma in-
cedens, ut plurimum au-
tem cum multis mulieribus
conficiendam ha-
bens, mollior ipsis illis,
ad tympana & tibias &
cymbala choreas agens,
& in summa cuius ma-
gis, quam patribus simi-
lis. Iup. At vero hic mi-
stratus & mulierosis non
solum, o Iuno, Lydiam
subiugavit, & eos qui ad
Timolam habitant, cepit:
praeterea & Thracas sub-
secedere, verum etiam con-
tra Indos profectus, cum
multitudine exercitus, &
elephantos cepit, & terra
potius est, ipsamque re-
gem, qui aliquantulum re-
nitere ausus fuerit, cap-
tuum abduxit. Atque
haec omnia fecit, saltans pa-
riter, & choream ducens,
hæsis utendo nederacis,
ebrius interea, ut ais, atque
surore correptus. Quod
si vero quispiam illum con-
viciant aggressus sit, con-
tinuè de sacris illius
loquendo, etiam hunc vi-
cisci solet, vel palmitibus
ipsum implicando, vel a
matre, perinde ut hin-
nulum, lacerari faciendo.
Vides quam virilia hæc,
& inopatre minime inde-
gna. Si vero iulib. quoque
& delicijs inter hæc indul-
get, non est, quod inui-

c. 2. deus

Luciani

deas, & maxime si quis cogiter, qualis hic sobrius futurus erat, quando etiam ebrius hæc facit. Iu. Tu mihi videris etiam laudare inuentum ipsius, vitæ vide licet, & vinum, & hoc cū videas, qualia inebriati infirmitatent, titubantes, & ad contumeliam protabentes, & in summa, insanientes præ vino. Itaque & Icarium illum, cui primo donauit palmitem ipsi compositores perdidit cædentes lignibus. Iup. Nil hoc dicis. Non enim vinum hæc, nec ipse Dionysius efficit, sed immoderatus potus, & vitra quæ decet & satis est, replemi ero. Ceterū si quis moderate bibat, hilarior ille quidem & suauior fieri solet. Qualia vero Icarus passus est, tale nihil vlli compositorum facile fecerit. Sed tu adhuc zelotypia affici videris, ac Semeles reminisci, Iuno, Siquidem eas res Dionysij calumniaris, quæ sunt omnium pulcherrimæ.

νῦν, καὶ μάλιστα ἐλπίσας τὸ εἶναι, οἷόν τι ἂν εἴποιεν ὅτι ἔστιν, ὅπου πάντες μεθύον τοιοῦτο. Ἡφαι, σὺ μοι δοκεῖς ἰπαυμένω καὶ τὸ ἔργον αὐτὸ τὸ αἰμυλόν, καὶ εἰς οἶνον, καὶ ταῦτα δὲ ῥῶν οἷα οἱ μεθύοντες ποιεῖσαι σφαλεροὶ καὶ ἡρόες ὄντες τρεπόμενοι, καὶ ὅλως μωμένους ὑπὸ τοῦ πόθου. ὅν γοῶν ἰκάειν, ὃ πρῶτον ἴδουσι καὶ λαῖμα, οἱ συμποταὶ αὐτοῖσι δίδωσιν, παροιστῶν τὰς δεικνύσας. Ζ. ὅτι δὲ τὸν φησὶ. ὃ γὰρ εἶπεν ταῦτα, ὅτι δὲ Διόνυσος ποιεῖ, καὶ δὲ αἰμυλὸν τῆς πόσεως, καὶ πέρα τοῦ καλῶς ἔχοντος ἔμφρονα καὶ ἀκράτου. ὅτι δὲ αἰμυλὸν πίνῃ, ἰλαρώτερον μὲν, καὶ ὑγιεινὸν γίνονται. οἷον δὲ δὲ ἰκάειν ἔπαθεν, ὅτι ἂν ὀργάσασθαι ὅτι δὲ τὸν τῶν συμποταῶν, ἀλλὰ σὺ ἰσχυροτέρην ἴσθης ὃ Ἡρα, καὶ τὸ Σιγμῆος μνημοσύνη, ἢ γὰρ διαβάλλεις τὸ Διόνυσον τὰ κάλλιστα.

ΣΧΟΛΙΑ.

Ἐγὼ μὲν ἡγώμην.) *Exprobationis, et contumeliæ propositio*, ἢ τοῦ ἀπεδισμῆ, καὶ τῆς ὑβριος πρότασις, τοιοῦτος.) *Viluperatio Bacchi.* μίπη.) *Expositio per descriptionem personæ Bacchi, ab habitu, moribus, et actibus.* Ἔστι δὲ ἡ κακία

ἡ κτλ. Z. καὶ μὴν.) ἀνταρραγή compensatio ἰσχυ-
 ρηκὴ ab enumeratione rerum fortiter, ὅς præcla-
 ρέ gestarum. καὶ τῶντα.) Clausula à repugnantiis
 bus, ὅς πρ.) Responder ad alias intentatas
 calumnias. ὅς πρ.) Conclusio. ὅς καὶ καὶ δία.) Ἀ-
 λια pars. καὶ μάλιστα.) Ratio à minori ad maius.
 ἡφ. σὺ μοι.) Obiectio, vinum non est à te laudandū:
 quia reddit homines ebrios. τὸν γοῦν.) Ab exem-
 plo, ὅς effectū. Z. οὐδ' ἔτι.) λύσις. ὅς γὰρ.) Ratio, ὅς
 ostensio paralogismi secundum non causam, ut cau-
 sam: ἵππ' ὅς δὲ ἀνὰ τὸν τῆς μέθης ἵππ': non enim vinū,
 ὅς Bacchus hoc efficit: sed immoderatus eiὺς πο-
 tus, ὅς δ' ἔτι.) Ἀντιθέσις, ὅς laus vini ab effectū, ὅς
 usu bono. ἡμικτλ.) Causa. ἡ αὐτὴ.) Effecta. οἷον
 δ'.) Responder ad exemplum obiectum. ἡ δὲ σὺ.)
 ἀντιπαύδρεια, quæ concludit.

ΔΦΡΟΔΙΤΗΣ ΚΑΙ ΕΡΩΤΟΣ.

Veneris ὅς Cupidinis.

Ἐξηγητικὸς.

De puero querit mater, cur Pallada solam.
 Non vedat iaculo, castaliumq; ciborum.
 Aliger excusat factum: commune Mineræ,
 Nil est cum cadis, ingeniumq; bebetant.

DIALOGVS VENERIS
& Cupidinis, ex Luciano uersibus
Latinis redditus, à Georgio
Sabino,

Propo-
sio.

CYpria compellens pharetratū mater amorē
Etebilis audita est talia uerba queri:
Dic age qui fiat dulcissime nate Cupido,
Omnes cum timeant numinis arma tui,
Humanumq; genus, manes Erebiq; profundi,
Sollicitent superos & simul illa deos:
Sola tamen doctis quæ præsidet artibus omne
Effugit imperium casta Minerva tuum.
Iupiter immensi moderator & arbiter orbis,
Ipse tuas sensit captus amore faces:
Sensit & aquoreis Neptunus uictus in undis,
Iunoq; furtiuo saepe reperta toro.
Vt taceam reliquos, & tu quoq; nate parentem
Iura pudicitia me uiolare iubes.

Degensram solam quo Pallada uincere possis,
Extinctus nullam uim tuus ignis habet.
Cupido. Desine diua patens mirari, & querere causas,
Hanc mea quod nequeunt tela ferire Deam:
Cumq; potestati sint omnia subiecta nostræ,
Sola meæ spernat cum tamen illa faces.
Hanc ego percussus me tuo, cum lumine tantum
Aspicit, aut uultu me truculenta notat.
Sed tamen aggressus sumptis quandoq; sagittis,
Cum dei non esset casside tecta: fui,
Calaniq; meum perplexis artibus ignem,
Ne tacitos posset prodere flamma dolos.

Insidias

Insidias igitur postquam cognouit apertas
Me procul in celerem depulit illa fugam.
Concitata cum quoties galeam dea uibrat & hastā,
Pectore cuncta mihi membra pauente tremūt.
Quid galeam metuis? quid acutæ cuspidis hastam? Venus.
Nate tuo uanos excute corde metus.
Marte quid asperius fuit, aut quid durius ipso,
Succubuit regnis trux tamen ille tuus.
Qui prius indomitus tibi tela necemq; parabat,
Nonne dedit uinctas in tua uincla manus?
Mars deus armorum nobis se dedidit ultro, Cupido.
Ipse nec impositum ferre grauatur onus.
At quoties oculis me conspiciit improba Pallas,
Quis iracundo non iacit ore minas?
Quam gerit horrendam magna ui cōcutit hastā:
Taliaq; insano dicta furore refert.
Ne mihi tela puer, mihi ne puer arma mineris:
Erras, haudquaquam nos tua turba sumus.
Si tamen accedes, nec me sinis esse quietam,
Nostra tibi saeuus afferet ira manus.
Aut ego te pedibus rapiens ad tartara mittā.
Aut tibi transfiget lancea nostra latus.
Hoc pater ipse deūm cuius sum uertice nata,
Iupiter hoc Erebi Rex mihi testis erit.
Tales quando refert irato pectore uoces,
E manibus nobis tela facesq; cadunt
Præterea anguicomæ gestat caput illa Medusæ
Cuius ad aspectum lumina nostra pauent.
Hoc ubi præcendit fugio ceu cerua leonem,
Aut fugit infestum territa dama lupum.
Siccine tu metuis conterritus Aegide diuam? Venus.

Luciani

Magnanimi curas qui Iouis arma nihil,
At quoque contemnunt quare tua spicula Musa?
Imperiumque fugit turba nouena tuum?
Nunc galeas uibrant etiam, aut bastilia torquens
Dira uè prætendunt Gorgonis ora tibi?
Aonides uultu sunt, o Cytherea pudico:
Vnice Cyllarum numina sancta colo:
Artibus hæc semper studiisque tenentur honestis,
Iuris in his igitur nil meus ignis habet.
Cancibus inuigilant, ducuntque per arua choreas:
Luxuria uero desidiaque uacant.
Adde quod illarum captus dulcedine uocis
Sæpe uoluptates gaudia sæpe fero.
Denique casta manet quare Dictinna, nec ullum
Vulnus habet iaculis saucia facta tuis?
In nullo manet illa loco, cursuque pererrans
Omnia, conatus effugit illa meos.
Nunc iuga montis adit, curuis nunc uallibus
errat,
Aut nemorum saltus irrequieta tenet.
Nunc ibi ueloces sequitur per devia ceruos.
Subdola nunc alibi retia tendit apris:
Suspendumque bumeris arcum gestatque pharetram,
Armat Cyllus cuspidis hasta manum.
Hæc super Aonio coetu, castisque deabus,
Arcitenens matri uerba Cupido dedit.
Quisquis at insaniuitare Cupidinis arcum,
Ignibus Cyllus uacuum pectus habere cupit,
Numina Pieridum, uenatricemue Dianam,
Aut colat armigeram Pallada: tutus erit,
Tíðhórn

Ἰ δ' ἔστιν ὃ ἔρως, τὸν
 γὰρ ἄλλοι θύοντες πετηγού-
 ρισσάσθαι, ἔρ' ἔρως
 δ' ὃ, ἐν ἀπόλλυ, τὸν ἔρως, ἰμὶ τὸν
 μητόρ' α, μὴν δ' ἀπὶ χ' τῆς ἀθρο-
 νῆς, καὶ ἐπ' ἐκένησ' ἄπυρ' α μὴν ὅ
 ἢ δ' ἄς, κ' ἢ δ' ὅς τ' ἔρ' α φερίτρα, σθ
 δ' ἄξ' α ἔρ' α καὶ ἄσχορ; ἔρως. δ' ἄ
 δια ὃ μῆτορ αὐτόν. φοβόρ' α γὰρ
 ἴσ, καὶ χαροπὴ, καὶ λειδὸς αὐλεια
 κ' ὁ πόταυ οὖν ἐν τ' ἰά μ' α ὃ τ' ὁ
 ξον ἴω ἐπ' αὐτὴν, ἐπισείουσιν τὸν
 λοφορ, ἐκπλήτ' α μ' α, καὶ ὑπότ' α
 μ' α γίνομαι, καὶ ἀπορ' ἔρ' α μ' α τ' α
 ὅξ' α μ' α τ' α ἐκ τ' α χαροπ' α. Ἀφρο-
 δ' ἄρ' α γὰρ οὐ φοβόρ' α τ' α ἴρ, καὶ
 ὁμοι' α φώπλισας αὐτόν, καὶ ἰστί' α
 κηπ' α. ἔρ. ἀλλ' ἐκ' α τ' α ἐκ' α πρ' α
 σίτ' α μ' α, καὶ προσκαλ' α τ' α, ἢ ἀθ' α
 δ' ἔρ' α τ' α ἀπ' α καὶ ὅτε ἴγ' α μ' α
 ἄλλως περὶ π' α, πλησίον ἴχωρ
 τὸν λαμπάδ' α. ἢ δ' α, ἢ μοι πρ' α σθ,
 φησὶ, καὶ τὸν πετ' α, τ' α δ' οὐρατ' α
 σθ διαπ' α τ' α, ἢ τ' α ὅτ' α λαβο-
 μ' α, καὶ ἴε τὸν τ' α τ' α τ' α ἴμ' α
 λ' α τ' α, ἢ αὐτ' α διασπ' α τ' α μ' α, δια-
 φ' α τ' α. πολλὰ τοιαῦτα ἠπ' α λ' α καὶ
 ὅτ' α δ' α τ' α μ' α, καὶ ἐπ' α τ' α σθ' α
 ἴχ' α πρ' α σθ' α τ' α ἢ φοβ' α τ' α, ἴχ' α
 σθ' α τ' α τ' α μ' α, ὅτ' α ἴγ' α μ' α
 σθ' α δ' α τ' α. μορ' α τ' α τ' α τ' α καὶ μ' α καὶ
 ε 5 φ' α τ' α

Luciani

φύγω ὅταν ἴδω αὐτό. Αφρο. ἀλλὰ τί μὲν ἀθλῶν δίδιαις ὡς φῆς, καὶ τί μὲν Γοργόνα, καὶ ταῦτα, μὴ φοβηθεῖς τὸν κόραυνόν τῃ Διός, αἱ δὲ μῦσαι, σὺ γὰρ τὶ θιᾶσιν, καὶ ἔξω βέλῳ ἐσίν; ἢ κακῆσαι λόφους ἐπιστήσοσι, καὶ Γοργόνῃς προφαίνουσιν; Ερ. αἰδοῦμαι αὖτε ὃ μῆτορ. σιμναὶ γὰρ εἰσι, καὶ ἀπὸ φροντίδου, καὶ πόρῃ ἡδύων ἔχουσι, καὶ ἐγὼ παρίσταμαι πολλάκις αὐταῖς, κηλεύων ὑπὸ τῇ μίλῳ. Αφρο. ἴα καὶ ταύτας, δεξιμὰ τί μὲν δὲ Ἀρτεμιν τίνῃ ἔνικα εὐ ὑπώσκει; Ερ. τὸ μὲν ὅλον, οὐδὲ καταλαβῆν αὐτῷ εἶναι, φύγευσαν ἀπὸ σὺ τῶν ὀφθῶν, ἔντα καὶ ἴδιν ἕνα ἔρωτα ἔδῃ ἔρῃ. Αφρο. τίνῃ ὃ τίκτοι; Ερ. θέραι καὶ ἰλάρων καὶ νιβρῶν, αἰρῶν τε δριώκους, καὶ κατατοξόβην, καὶ ἔλως πρὸς τῷ τοιούτῳ ἐσίμ. ἔπειτα γὰρ ἀδελφὸν αὐτῇ, καὶ τοιτοξόβην τί μὲν καὶ αὐτὸν ὄντα, καὶ ἐκκρόλον. Αφρο. οἶδέ μὲ τίκτορ, πολλὰ ἐκκρόλον ἐτόξόβην.

fugioque quoties eum aspicio. Vc. Esto sine. Minerva autem metuis, ut ais, atque huius gestamen Gorgona reformidas, idque cum Iovis ipsius fulmen non formidaaveris. Ceterum Musae quia ob causam abs te non feruntur, per tuis iaculis nunc aguntur & hec etiam quae sunt, aut Gorgonas praetendunt. Cu. Reverteor eas o mater. Graec. n. sunt, & semper aliquid curat, & cautionibus animi intentum gerit, quin ipse etiam non raro illis assisto, carminis suavitate delinitus. Ven. Esto, nec has adoriris, propterea quod sint reuerenda, et Dianam qua tandem grana non vulneras? C. Vt breuiter dicam, hanc ne deprehendere quidem usquam sum poris, quippe perpetuo per montes fugitante, ad haec alterius cuiusdam sui cupidinis illa tenetur cupidine. Ve. Cumis o gnate? C. Venatu ceruarum & limulorum, quos infestatur ut capiat, ac iaculo figat. Ad prorsum tota terra huiusmodi studio tenet, tamen si fratrem eius, qui nimirum arcu valet & ipse, semper erumus. Ve. Teneo gnate, cum saepe numero sagitta vulnerasti.

ΣΧΟΛΙΑ.

Τί δύσποτα.) Propositio, quae causa sit, quamobrem cum ceteros omnes Deos Cupido vincat, et capiat

cariat: à Minerva, & Musis tamen abſtineat.
 ὁ Ερω.) *Compellatio*, cum admiratione: eſt enim
 ἱερώτης τῶν ἀνθρώπων θαυμασική per comparationem τῶν
 μῶν.) *Distributio*, μόνος δὲ ἀπὸ χη.) ἀνταπόδοσις,
 καὶ ἐπὶ αὐξήσει τῶν παραλειπομένων. Ερ. δὶδία.) Ἀφ' ὅ
 γινε τῆς αἰτίας causa expositio. Cur amor Mi-
 neruam non vincat, κωλυτικὸν αἶον eſt meus φόβος
 ῥα.) *A causa efficiente meus*. ὁ πόταν.) τὰ ἐκ
 πάντων euentus. Αφ. ὁ Αρης γάρ.) ὑποφορὰ ἰστατική, καὶ
 συγκριτική obiectio per comparationem a maiori.
 ἀφ' ὧν αἰσται.) τὸ πρᾶχόν μόνον. Ερ. Ἀλλ' ἐκείνῳ.) Ἀποκρι-
 σις λυτική a causa, hoc eſt, voluntate, per com-
 parationem. ἡ Αἰὼν δὲ.) ἀνταπόδοσις καὶ πῶτι.) Ὡς
 causa impediens, & arcens Cupidinem, eſt ὑπόφο-
 ρα: ſequitur altera φόβος, μιν αἰ ἀπὸ Παλλὰς.
 πῶμα τοιαῦτα.) *Concluſiuncula*, καὶ ὅρα δὲ.) Επὶ
 merat alias causas. φ. ὕψω) *Effectus*. Αφ. ἀλλὰ τίς,
Transitionis pars ἰμοθυγνή, καὶ θαυμασική, αἱ δὲ μου-
 σαι.) *Pars altera* καὶ ὑποφορὰ: Cur Musas Cu-
 pido non feriat. ὅ κ' ἐκείναι) *Ratio* ἀφαιρητική τῶν
 φόβων πραγμάτων. Ερ. αἰδ. ὕψω.) ἡ τῆς ὑποφορᾶς
 ἀντικειμένη, refutatio obiectiois. Causa κωλυτική eſt
 ἡ αἰδ. ὅτι. σεμναί.) Causa cur reueretur Musas.
 καὶ αἰ.) *Musarum actiones*. Ouid. Res age:
 tutus eris. Αφ. Εἰ καὶ ταῦτ', μετὰ βασις ad tertiam par-
 tem: cur Dianam uenatricem sagittis suis non pe-
 tet Ε. τὸ μὲν δὲ.) *Expositio causarum*. Επεὶ τὸ γ':
 αἰτία. ἐν quòδε Apollinem tamen fratrem!

Dianæ feriat Cupido. Αφ. ὁ

δα. Conſeſſione con-
 cludit.

Luciani

ΘΕΩΝ ΚΡΙΣΙΣ ΖΗΥΣ.

Deorum Iudicium.

Ἐκρινὸς iudicij Paridis.

*Matris Acidalia iuuenis deceptus amore.
Non curat reliquas cecus habere deas,
Pallade quid melius, Iunone potentius ipsa:
Proferimus Cypridos munera prava tamen.*

IVDICIVM PARIDIS.

ἡδὲ Ζεύς

Iudicium Deorum.

*Priamides iuuenis, quo non formosior alect,
Qui tenuit magni Troia sceptrasenis
Pallados & Veneris formæ Iunonis & olim
Arbiter electus, talia verba tulit*

AD IVNONEM.

*Quamuis magna potes Iuno, Contemxq; serorq;
Illius excelsi, qui iuga summa tenet:
Non tamen his moueor, curæ mihi non tua dona,
Haud referes formæ præmia chara tuæ*

AD PALLADEM.

*Frustra tu certare paras quoq; Pallas amica.
Ingenij*

*Ingenij quamvis gloria magna tui
Nam Venus Cytherea places, calor ossib. ardes,
Munera iudicio nunc feret ipsa meo.*

AD VENEREM.

*Hoc igitur capias malum, quæ mitia reddis
Corpora, quæq; potes flectere cuncta Venus.
In grauib. mibi sola dabis solatia curis
Qua nihil æthereus cbarius orbis habet*

EXEGESIS.

*Est adeo stygijs mens nostra immersa tenebris
Vt non quæ bona sint, quæ mala dispiciat.
Pallade quid melius? Iunone potentius ipsa?
Eligite hic Veneris munera fœda tamen.
Noxia quæq; petunt homines caligine cæci
Iudicioq; perit plurima turba suo.
Ac reputes, quæso, Paridis tu semper amores,
Cautius ut uiuas, Lector amice, Vale.*

ῥμὴ λαβὼν τούτῳ τὸ μῆλον,
ἔπειθ' ἰς τὴν φρυγίαν περ-
ρὰ τὸν Γεῖαμον παῖδα, τὸν
Βουκόλον, εἶμ' ἐκ τῆς Ἰδαιῖς ἰπ' ἑω-
Γαργάρου, καὶ λίγα πρὸς αὐτὸν, ὅτι
οὐδ' ἄρ' ἐγὼ, καλὸς δ' ὤν, ἰπὸς
ἀλλ' ἔτι

Ereuri, accepto
M hoc poma, abi
in Phrygiam, ad
Priami filiū pastore armē
ti, pascis aut in Ida monte,
qua parte Gargarū vocāt.
Ac dic ibi Iupiter inquit,
o Pari iubete, postq; & ip-
se formosus es, & rerū a-
matoriarū doctus, senten-
tia

καλόν τι αὐτὸς εἶ, καὶ θεοὶ τὰ δῖο
 πικὰ, δικάσας τὰς θεάς, ὅς τις αὐτῶν
 ἢ καλίστη ἐστὶ τοῦ ἡγεῖν. ὅς τις αὐτῶν
 ἢ νικῶσα λαβέτω δὲ μῆλον. ὅρα δὲ
 ἔδῃ καὶ ὑμῖν αὐταῖς ἀπέναι πρὸς τὴν
 δίκασιν, ἐγὼ δὲ ἡ ἀπωθῆμαι τῶν δίκων
 τῶν, ἐπίσης τε ὑμᾶς ἀγαθῶν, καὶ
 εἴ γε οἷός τις ἦν, ἡδυνῶν ἂν ἀπάσας
 γενεὰς εἶδον, ἄλλως τε καὶ ἀνα-
 γκαμιᾶς καλίστην ἀποδοῖτα, πᾶν
 τὸς ἀπεχθάνεω τὰς πλείους. οὐ γὰρ
 τῶντα μὲν αὐτὸς οὐκ ἐπιθέσκει
 ὑμῖν δίκας, ὁ δὲ νεωγίας αὐτὸς ὁ
 φρύνξ, ἐφ' ὃν ἀπὶ, βασιλικὸς μίση
 ἔσται, καὶ Γαυνομήδης πύτος ξυγγονός.
 τὰλλα δὲ ἀφελὴς, καὶ ὄρα, καὶ εἰ
 ἂν τις αὐτὸν ἀπαξιώσθαι τοιαύτης
 βίας. Ἀφρο. ἐγὼ μὲν δὲ Ζεῦ. εἰ καὶ
 τὸν μῶμον αὐτὸν ἐπισύσας ἡμῖν
 δίκας, θαρρύνουσα βαδισῶμαι πρὸς
 τὴν ἐπίθεσιν. τί γὰρ ἄν καὶ μομή-
 σαι τὸ μου; καὶ δὲ καὶ ταύτας ἀ-
 ρίσκων τὸν ἀνδρῶν. Ἡρα. οὐδὲ
 ἡμεῖς δὲ Ἀφροδίτη δίδικαμεν, εὐδὲ
 ἄν ὁ Ἀρης ὁ σὸς ἐπιτραπῇ τῶν δίκων
 τῶν, ἀλλὰ διχόμιστα καὶ τῶν, ὅς
 τις ἂν ἦ, ἐν Πάρι. Ζ. ἡ καὶ σὶ ταῦ-
 τα δὲ θύγατρός σου δοκῇ; τί φησὶ ἀπο-
 στήναι, καὶ ἀνδρῶν; ἔσται δὲ τὸν τὸ
 αὐτὸ δοκῇ γὰρ τὰ θεῶν ὑμῶν τὴν παρ-
 θένον, ἐπιδοῦναι δὲ ὕμῳ, ἀπὶ ἡν.

καὶ

tiā ferre inter deas, quoniam
 illaū omniū formosissima
 sit. Certaminis autē premii
 ea quæ victori pomū acci-
 pias. Hona vero iā, ut de-
 ipiā vos abeatis ad iudi-
 cē. Ego vero ablego a me
 arbitriū, ut quæquo o-
 mnes vos anem, ac si mo-
 do possibile foret, liben-
 ter oēs vos uictitices vide-
 re uelē, præsertim quā &
 necesse est, qui vni pulchri-
 tudinis luminā ad iudica-
 bit, eū oīo i odiū ceterarū
 plurimum incurrere. Quare
 equidē ipse vobis idone-
 us iudex nō sum, adoles-
 cens autē ille Phrygius, ad
 quē hinc abiis, regio quā
 genere, pignatus est, & Ga-
 nymedis huius cognatus.
 Ceterā simplex & inōta-
 us, nec quicquā illū co-
 gnitū de hac indignū meri-
 to putauerit. Ve. Ego ve-
 ro Iupiter, etiā Momum
 ipsum p̄stituas nobis iudi-
 cē, præsentī aīo itura sum,
 ad documētū mei præben-
 dū. Quid eā adeo repre-
 hēderis ille i me? Sed oportet
 etiā hūc placere homi-
 nē. Iu. Nec nos, Venus,
 timeamus quicquā, etiam si
 Minus nēmus electus sit
 arbiter, sed recipimus &
 hunc Parim, quicquā etiā
 fuerit Iup. Num igitur &
 tibi eadē hęc, filia, placēt
 quid respōdes, auertis te,
 & erubescis? Est quidem
 peculiare hoc virginibus
 vobis, verecundia affici ex
 gaudio, sed tamē annuis.
 Abne omittit. Ac videte,
 ne quēntiores huius iudicij
 quæ

quæcunq; viâs fueritis, ne
 ut in aliâ aliquod lateratis
 ipsi adulescentulo. Neque
 enim fieri potest, ut equali
 ter oēs formosæ sint. M.
 Procedamus ergo recta
 versus Parvγ. A. Ac ego q
 d præibo, vos aut nō len
 te sequimini me, & bono
 aio citote. Non ego Pan
 dem hūc, adulescēs ei for
 mosus, & ad adulescentu
 net, amori deditus, & ad
 talia disceptanda maxime
 idoneus, neq; ille facie in
 dicauerit male. V. Hic q
 dē totū bene, adeo p p
 me narras, istum videli
 cet nobis iudicē. Verū aut
 & vxore adhuc caret hic,
 an & mulier quæpiā ipsi
 cohabitare. M. Nō omni
 no absq; vxore est Venus
 V. Quō hoc dicis. M. Vi
 deſ quædā cū eo habitare
 mulier idcā, sic satis formo
 sa, ceterū rustica, atq; inter
 mōtes male cōsuetā. Sed
 nō admodū adhibere ani
 mū ipsi videtur. Cuius igit
 tur gratia hæc interrogas.
 V. Nullius sane rei, sed na
 temere in mentē venit. M.
 M. de legatione obis, bens
 tu, qui priuatim cum hac
 cōsilia cōfers. Mer. Nihil
 mali, Minerva hæc, neq;
 etiā cōtra vos. Sed inter
 rogabat me, an sine vxore
 Paris esset. Min. Quā
 obrem igit hæc superflua se
 adeo illa curat. Mer. Ne
 scio, aiebat igit, q; temere
 ita in mentē venisset hoc,
 neq; ex cōposito interro
 gasset me. M. Quid ergo
 caret ne vxore adhuc. M.

Non

καὶ ὅπως μὴ χαλεπήνῃτε τοῦ Δικαιο
 κῆ αἰνωτικῆς, μὴ δὲ κακὸν ἐν τῇ
 ψυχῇ τοῦ νικαίσκεω, οὐ γὰρ οἶόν τε
 ἐπίσης ἔναι καλὰν πάσας. Ερ. πρὸς
 μὲν οὖν τῆς φρυγίας, ἰγὼ μὲν ἤρως
 μὲν, ὑμεῖς δὲ μὴ βραδείω ἀκρο
 λουθεῖτε μοι, καὶ θαρρύνετε, οἶδα ἰγὼ
 εἶναι Πάριον, καὶ ἰσὶ καλὸς, καὶ τέλει
 λαδρωπικὸς, καὶ τὰ τοιαῦτα κρί
 νειν ἰκανώταται. οὐκ ἂν ἰκάνῃ Δι
 κάστη κακῶς. Αφρο. τοῦτο μὲν ἄ
 πορ ἀγαθόν, καὶ πρὸ ἑμοῦ λίγας,
 τὸ δὲ καὶ ἡμῖν εἶναι πρὸς Δικαστήν. πο
 τῶρα δὲ, ἄρα μὲν ἐστὶν οὗτος, ἢ καὶ
 γυνὴ τις αὐτοῦ σὺν ἑστῇ. Ερ. ὅτι παρ
 τελεῶς ἄρα μὲν ἐστὶν, ὃ Αφροδίτη. Α
 φρο. πῶς λίγας. Ερ. δοκῇ τις αὐ
 τοῦ σωσομένην ἰδοῦναι γυνή, ἰκανὴ
 μὲν, ἀφροδικὸς δὲ, καὶ δεινὸς ὄρεσθαι, ἀλλ'
 οὐ σφόδρα προσέχου αὐτῇ ἑοικε.
 τίς οὖν ἵπκα πάντα ὀρωτᾷ.
 Αφροδ. ἄλλως ἤρως μὲν. Αθην. παρ
 φαπτεσθούσης ὃ οὗτος ἰδίᾳ τῇ
 καπολογούμην. Ερ. ὅτιν ὃ Αθην
 καὶ δεινόν, οὐδὲ καὶ ὑμῶν, ἀλλ' ἴσ
 ριτό με, ὃ ἄρα μὲν ὁ Πάρις ἐστὶν.
 Αθην. ὡς δὲ τί ποτε πολυπραγμο
 νοῦσα. Ερ. οὐκ οἶδα. φησὶ δὲ ὅτι
 ὅτι ἄλλως ἰπλοθόν, οὐκ ἔστιν ἡ
 ἔριτό με. Αθην. τί οὖν, ἄρα μὲν ἐστὶν.
 Ερ. οὐ δοκῇ. Αθην. τί δὲ τῇ καπο
 λογούμην.

Luciani

Nō videtur. Mi. Quid au-
tē, Bellicæ ne rei studio a-
liquo teneā, atq; amās glo-
rie est, an nihil aliud q̄ bu-
buleus est. Me. Verū qui
dē nō possum dicere. Cō-
iecturā autē facere licet, iu-
uenis cū sit, etiā has res cō-
sequi illū cupere, ac velle
præcipuū in præliis esse se.
Ve. Vides? nihil ego nūc
conqueror, neq; crimini
verto tibi, q̄ cū hac seor-
sim nūc loqueris. Queru-
lorū enim hoc, non Vene-
ris. Me. Etiā hec sermone
eā dē interrogavit me, quam
obrerē graviter ne seras, ne-
ue putes eo minus cōsecu-
tura esse te, q̄d huic quoq;
simpliciter & absq; dolo
respon-di. Verū interea dū
sermōes cedimus, iā dudū
multū progressi, reliquimus
post nos stellas, & prope
modū Phrygiā contingi-
mus. Ego vero etiā Idā vi-
deo, adeoq; totū Garga-
rū exacte, etsi non fallor,
ipsū q̄q; iudicē vestrū Pa-
ridē. Iuno. Vbi autē is est,
neq; em̄ ipsa etiā video il-
lum. Mer. Hac versum, lu-
no, ad sinistrā respice, nō
ad summū mōtē, sed secū-
dū latus, vbi antū illud, et
armentū vides. Iuno. At
nō video armentū. Mer.
Quid ais? an nō vides bu-
culas secundū meū hūc di-
gitū, ex medijs rupib. pro-
grediētes, & quendā a sco-
pulo deorsū currentē, pe-
dum manu tenentē, & pro-
hibentē, ne lōgius disper-
gatur armentū? Iu. Video
nūc iādē, si modo ille est.
Merc.

μικρὸν ἴσται οὐ τοῦ ἐπιθυμία, καὶ φιλο-
δοξίας ἔστι, ἢ δὲ πᾶν βουκόλῳ εἰ-
ερ. ὃ μὲν ἀληθὲς οὐκ ἔχω λίσσασθαι.
ἐκείνην δὲ χρὴ νῆον ὄντα, καὶ πύ-
λων ὀρίγασθαι τυχερῶς, καὶ βούλει-
διαιτῶν αὐτῶν πρῶτον εἶναι πρὸς τὰς
μάχας. Αφρο. ὁρᾷς; οὐδὲν ἰσθ-
μίζομαι, οὐδὲ προσεγγισθῆναι
δὲ πρὸς ταύτην ἰδίᾳ λαλῆναι. μεμψι-
μοίραι γάρ, καὶ οὐκ Αφροδίτης τὰ
ποιεῖν, Ερ. καὶ αὐτὴ χωρὶς τὰ
αὐτὰ μὲν ἔριτο, διὸ μὴ χαλεπῶς ἔ-
χε, μήδ' οἷον μεθονικτῆν, εἴ τι καὶ
ταύτην πρὸς δ' ἀσπλοῦν ἀπικρηνά-
μιεν. ἀλλὰ μεταξὺ λόγων ἔσθ' ἡ πό-
λις προΐοντος, ἀπασπάσας μὲν τὸ ἀνέ-
ρω, καὶ χερσὶν γὰρ πρὸς τὴν φρυγίαν
ἰσμεν. ἰσθ' ἢ καὶ τὴν Ἰδίαν ὁρᾷς καὶ δὲ
Γάργαραν ὄλυν ἀκριβῶς. εἴ ἢ μὴ ἔξασ-
πασθῶμαι, καὶ αὐτὸ ὑμῶν εἰς διπλάσιον
εἰς Γάρον. Ηρα. ὅπως δὲ ἴσται; ὃ γὰρ καὶ
μοὶ φάνηται. Ερ. ταύτην δὲ Ηρα, πρὸς
τὰ λαοὺς σκόπη, μὴ πρὸς ἄνθρωπον τοῦ
ὁρᾷ. πρὸς ἢ τὴν πλοῦρον, ὃ τὸ ἀν-
θρώπου, καὶ τὴν ἀγίαν ὁρᾷς; Ηρα. ἀλλ'
ὃχ ὁρᾷ τὴν ἀγίαν. Ερ. τί φησ; ὃχ
ὁρᾷς βεῖδρα πρὸς τὸ ἱμῶν οὐτοσὶ δὲ
κλῦλον, ἵκ' μίσειν τὸ περὶ πρὸς
μῦθον; καὶ ἡμεῖς τὸ σκαπὶλιν πρὸς
οἴαν, καλὰ ῥοπα ἔχοντα, καὶ ἀνέργον
τα μὴ πρὸς δ' ἀσπλοῦν καὶ τὸ ἀνέ-
λω.

λέω Ηρα ἔρω εἰμὶ, ἐγὼ ἐκείνη ὄϊον.
 Ερ. ἀλλ' ἐκείνη· ἵπαι δ' ἡ γ' πλησίον ἐσ-
 μὴν ἐπὶ τῇ γῆς, ἐξ ὅθεν καὶ κατὰ ἅλιν βα-
 σίλειον, ἵνα μὴ σφ' ὑπεράξωμι αὐτῶν
 ἀνθρώπων ἐξ ἀφροσύνης καὶ παρ' ἀμύνης,
 Ηρα. ἴσως λέγεις, καὶ οὕτω περὶ μὲν.
 ἵπαι γ' ὡς ἐβόησαν ἄρα τοὶ ἀφρο-
 σίτη γυναικαί, καὶ ἡ γὰρ ἡμῖν τῇ ὁδῷ
 οὐκ ἔστι, ὡς δ' ἐκείνη, ἱμῖν ἔστι χόριον,
 πολλὰ κίε, ὡς λόγος, κατὰ λῶν πρὸς
 ἀρχίσιν. Αφ. ἔσθ' ὅρα, ὦ Ηρα, τοῦ
 τοῦ ἀχθόμενα ὅτι σκώμματα. Ε. ἀλλ'
 ἴδω ὑμῖν ἡγήσασθαι, καὶ ἂν αὖτε ἴδω
 πρὸς τῇ ἰδίᾳ, ὁπότε δ' Ζεὺς ἔρα το-
 μαρὰ τῶν φρυγῶν. καὶ πολλὰ κίε
 δούροισιν, ὑπὲρ ἐκείνου κατὰ πρὸς
 φθίε· ὅς ἐστι πρὸς πρὸς τῶν παιδῶν, καὶ
 ὁπότε ἔστιν ἐν τοῦ ἀνθρώπου, συμπα-
 ρεῖται μὲν αὐτῶν, καὶ σωκεῖν φέρει
 τὸν καλόν, καὶ ἔστι μὲν μνηστῆρ, ἀπὸ
 ταυτησὶ τῇ πύττει αὐτὸν ἀνέρεται
 σον. ὁ μὲν γὰρ τότε ἔτυχε σιρῖον
 πρὸς τὸ ποίμνιον, κατὰ πρὸς τῶν
 ὁπιδεῖν αὐτὸν δ' Ζεὺς κούρω μά-
 λα τοῖς ὄνυξι παρὶ βαλῶν, καὶ τοῦ εὐ-
 μαρ τῶν ἐπὶ τῇ κεφαλῇ πέρων δὲ
 κῶν, ἀνέφθι τὸν πρὸς τῶν τετρα-
 γμῖνον, καὶ τὸ πρὸς τῶν ἀπὸ τῶν
 μῖνον ἐς αὐτὸν ἀποβλήσονται. τότε
 εἶν' ἴδω τῶν σὺ εἰγα ἔλαβον, ἀπὸ
 βλάβης γὰρ αὐτῶν ὑπὸ τῶν δέοντι.
 ἀλλὰ

Mer. Ille vero. Sed quia
 prope iam sumus in terrā
 si videretur, demissi, pedib.
 faciamus iter, ne cōturbe-
 mus illum. superne ex im-
 promiso deuotādo. Ia. Re-
 cte dicis, atq; ita faciamus
 Ceterū postea descendē-
 mus, tuā tāc. Venis, vt
 p̄ceas, ac viā nobis ducē-
 do cōmonitres. Tu enī,
 vt cōsentaneū est, locorū
 pertas, quippe quae se-
 pius, vt sc̄i fama, huc ad
 Anchisem descēderis. Ve.
 Nō admodum, Iano, me-
 tua ista mouet dicatias.
 Mer. Atq; igitur ego vos
 inducā, nā dē ipse frequen-
 ter in Ida versatus sū, quā-
 do Iupiter amabat adole-
 scentulū istū Phrygē, ac ig-
 pius huc veni, ab illo nū-
 sus, vt quid ageret puer,
 obseruare, dē cum iam
 in aquilā conuersus esset
 vna quoq; cum ipso ade-
 ram, & vna formosum il-
 lum subleuabā. Et nū-
 do satis meminī, ab hac ip-
 sa rupe illum in sublimē
 abripuit. Nam hic quidē
 forte tum fistula canebat
 ad onde, Iupiter autem a-
 tergo ipsi deuolans, leni-
 ter admodū vnguib; cir-
 cūiectis, & ore in riatā,
 quam super caput habe-
 bat, impreto, in altum su-
 stulit puerum perterritū
 tum, & ceterae reflexa in
 ipsum inueniē. Tum igitur
 ego fistulam sustuli, ab-
 iecerat enim illam p̄re ti-
 more. Ac enim arbiter hic
 prope est, quare compellē-
 temus ipsum. Salue huc
 6 Pulce

budce Paris. Et tu certe a-
dolescens. Quis enim ip-
se es, qui huc ad nos adue-
neris, aut quamnam has ad-
ducis mulieres? Nō enim
eiusmodi apparent, quæ
in montibus versari com-
mode queant, formosæ
adeo cum sint. Merc. At
non mulieres sunt. Iuno-
nem vero o Pari, & Mi-
neruam & Venerē vides
& me Mercurium videli-
cet, Iupiter ad te mittit.
Sed quid temis, & ex pal-
lestis ne metue, nihil enī
periculi hic. Iubet autē te
Iudicē esse pulchritudinis
ipsarū. Quandoquidē enī
inquit, & formosus ipse
es, & doctus rerū amato-
riarū, cognitionē hāc tibi
cōmendo, certaminis autē
præmium scies, lecto hoc
promo. Par. Cedo, ut vi-
deā, quid tibi etiam velit,
Pulchra, inquit, capiat.
Quo pacto igitur, o here
Mercuri, poterō ego,
mortalis cum sim ipse ac
nullius, index esse tā ino-
pinati spectaculi, & maio-
ris adeo, q̃ pro bubulci ca-
piti. Nam huiusmodi cau-
sas disceptare, delicatiorū
atq; urbaniorū maior est.
Quod autē ad me attinet
vita capella formosior al-
tera sit, & iuuenca tum al-
lia aliam superet, fortassis
ex arte dijudicare possim.
Hæ vero & formosæ pa-
riet omnes sunt, & nō vi-
deo, quo pacto aliquis ab
vna ad aliā transferendo,
aspectum auellere queat.
Non enim facile abiute-

ἀλλὰ γὰρ ὁ διατητῆς οὗτος ἰπλάθ-
σιον. ὅς τι προσήπαυεν αὐτὸν. χαί-
ρει ὦ δουλότα. Πα. καὶ σὺ γε ὦ νικα-
ρίσκη, τίς δὲ ὦν δειῦρα ἀφίξαι πρὸς
ἡμᾶς; ἢ τίνας ταύτας ἄγεις τὰς γυν-
ῖκασι; οὐ γὰρ ἱπιτόθισαι ὄφειο πον-
λῆν, οὕτω γε οὔσαι καλαί. Ερμ.
ἀλλ' οὐ γνωαῖαθ' εἶσιν. Ἡρα καὶ δὲ ὦ
Πάρι, καὶ Δάμωαι καὶ Αφροδίτῃ ο
ῤῥῆς, καὶ τὸν Ερμῆν ἀπέπελσον ὁ
Ζεὺς; ἀλλὰ τί πρίμεις, καὶ ὠχρίσας
καὶ μὴ δίδιδαι. χαλεπὸν γὰρ ἔστιν.
κελεύει δὲ σὺ διαβῶ γυνίδια το-
κάλλους αὐτῶν. ἐπεδὴ γὰρ, φησι,
καλὸς τε αὐτὸς εἶ, καὶ ὁφείεις τι ἔρω-
π. ἀ, θεὶ τῶν γυνῶν ἐπιπρίπω, το-
δ' ἀγῶν. ὁ τὸν ἄθλον εἶσθ, ἀναγίνε-
τὸ μῆλον. Αλι. φίρ' ἴδω, τί καὶ σοῦ
λεται. ἢ καλὴ φησι λαβείτω. πῶς ἂν
ἔν' εἰ δὲ σπαστα Ερμῆ δυνηθείω ἐν
γῶθ. κατὰ αὐτὸς καὶ ὄχρσικ. ὦρ.
δικαστῆς γυνίδια παραδόξου θίαις,
καὶ μίσιον. ἢ κατὰ β.υκόλιν; τὰ
γὰρ τοιαῦτα κρίνει τῶν ἀνδρῶν μάλ-
λας, καὶ ἀσεκῶν. τὸ δ' ἐμὸν, εἴ γε μ-
αὐτὸς ὁ ποτόρξῃ καλλίωι, καὶ δάμα-
λιν ἑλλης δαμάλειωι, τὰ χ' ἂν δικά-
σαιμι κατὰ τῶν τέχνων αὐτῶν ὅπως
σαί τι ὁμοίως καλαί, καὶ ἔκ οἱδ' ὅ-
πως ἂν περὶ τὸ τῆς ἑτορξας ἐπὶ τῶν
ἑτορξας μεταγὰγοι ὅτιν ἀπασπᾶ-
σαι, ἢ

σαι· ὃ γὰρ ἰδίῳ ἀρίστω ῥαδίως,
 ἀλλ' ἔβα ἂν ἀποδείξῃ τὸ πρῶτον,
 τοῦτο ἔρχεται, καὶ τὸ παρὸν ἵπαι,
 νῆ καὶ ἐπ' ἄλλῳ μεταβῇ, καὶ κἄν οὐ κα-
 λὸν ὄρᾶ, καὶ παραμῖνε, καὶ ὑπὸ τῶν
 πλησίον παραλαμβάνεται, καὶ ὅλως
 πόρρικέ χυτά μοι τὸ κάλλος αὐτῶν.
 καὶ ὅλως πόρρικήλαφί με, καὶ ἄχθος
 μοι, ὅτι μὴ καὶ αὐτὸς ἄσπερ ἡ ἄρι-
 γῶ ὅλως βλήπῃ· δύναμαι τοῦ σώ-
 ματι· δοκῶ δ' ὅν μοι καλῶς δικά-
 σαι, πάσαις ἀποδείξῃ τὸ μῆλον. καὶ ἔ-
 σθ' καὶ τὸ δέ, ταύτῃ μὲν εἶν' ὅσον
 βίβηκε τὸ διὸς ἀδελφεῖον καὶ γυναι-
 κα, ταύτας δὲ θυγατέρας, πῶς ὅ, ὃ
 χαλεπὴ καὶ οὕτως ἡ κρίσις· Ερ. οὐκ
 εἶδ'· πάλω ἔχ' οἶον γὰρ ἀναδύσασθαι
 πρὸς τὸ Διὸς κεκλυδυσμένον· Ἀλλ',
 ἐν τῷ τοῦ Ερμῆ πᾶσαι αὐτὰς, μὴ
 χαλεπῶς ἔχειν μοι τὰς δύο τὰς νεο-
 κμαίναντες, ἀλλὰ μόνων τ' ὁρᾶσθαι ἢ
 γῆδαι τῶν σφραγισμένων· Ερ. οὕτω
 φασὶ ποιεῖσθαι· ἔρα δὲ τοῖς ὅδε πε-
 ραίνον τῶν κρίσιν· Ἀλλ', περὶ σέ με-
 θα· τί γὰρ αἶ καὶ πάσαι τις; ἐκείνο ὃ
 πρῶτον εἰδέναι βούλομαι, πότῃρα
 βεβαρύνῃ σκεπῇ αὐτὰς, αἵ ἔχου-
 σιν, ἢ καὶ ἀποδύσασθαι δέξῃ πρὸς τὸ
 ἀκριβὲς τ' ἐξιτάσιν; Ερ. τὸ το μὲν
 σὸν ἂν εἴη τὸ δίκαιον, καὶ πρόστατον
 ὅπῃ καὶ θέλῃς· Πα. ὅπῃ καὶ θέλω;

συμμετά

re vult sed cuius se pri-
 mo applicat, ei inheret, &
 qd præsens est, iudat. Iu-
 de si ad aliud transierit, et
 nā illud formosum videt,
 & immoratur, & semper
 ab ijs quæ propiora sunt,
 cui per successionē excipit-
 ur. Et in summa, circūlus
 sa mihi est pulchritudo ip-
 sarū, & totū me cōplexa
 tenet. Ac doleo quod nō
 & ipse, quemadmodū Ae-
 geus ille, toto corpore vie-
 dere possum. Videor autē
 mihi, bene tū iudicasse, si
 omnibus potū hoc red-
 didero. Nam & rursū ill-
 lud quosq; accedit, quod
 hæc quidē Iouis soror &
 coniunx est, ille vero filie.
 Quomodo igitur nō pe-
 riculosū etiā hoc pacto
 iudiciū hoc fuerit? M. Ne
 scio, nisi quod nō licet de-
 cretare Iouis imperium.
 Pa. Vnū igitur hoc Merce-
 ti, persuade ip̄tis, ne sit cē-
 seū mihi duæ illæ reliquæ.
 quæcūq; vicē fuerint, sed
 quicquid peccatū videbit,
 id solis oculis impient.
 M. Ita facituras se aiūt, tē-
 pus autē tūbi est, ut pera-
 gas iudiciū. Pa. Faciemus
 periculū. Quid, negat qd
 ip̄as? Cæterū illud primū
 scire volo, utrū satis erit
 inspectare ip̄as, ut nūc sunt
 velutæ, an vero etiā ex-
 nere se necesse erit, ut de-
 ligentur examinari eo pos-
 sint. Mer. Hoc tuam olli-
 cium erit videre, virore
 iudicis. Ac imperes ip̄is
 licet, quomodocūq; etiā

1 2 110

Luciani

voles. P. Quomodo cūq;
etiā volo. Nudus igit vī-
dere volo. Mer. Exuite
heus, vos. Tu vero inspi-
ce eas. Ego interim aucti-
tā me. Ve. Recē o Paris.
Atq; prima certe exuam
me, ut noris, q; nō solū ta-
certos habecā candidos,
neq; etiā magnos & angu-
stos oculos p̄ me sēten-
do, superbīā. Aequaliter
vero sū tota, & vniformi-
ter pulchra. Pa. Exue &
te Venus. Min. Ne pri-
us ipsam exueris, o Paris
q̄ cēstum a se deposueris.
Incantatrix enim est, ne te
p̄stigijs circūueniat per
illum. Et certe quidem o-
portebat, neq; etiā studio
se ita exornatā hic adesse,
neq; tot coloribus hucatā
esse, perinde ac vere mere-
tricē aliquā, sed ipsam tot
mā nudā exhibere specīā
dā. Pa. Recē sane admo-
nent illud de cēsto, atq; ce-
stā deponē illū. Ve. Cur
nō igitur & tu Minerva,
galea deposita, nudum ca-
put spectādū exhibes, sed
cōcutis couū, & per terres
iudicē. An metuiti, ne ti-
bi obiciat & reprehēdat
cōcutiē illud oculorū, si
dempto terribili nō aspī-
ciatur? Min. Ecce tibi ga-
lea hæc ablata. Ve. Ecce
tibi & cestus hic. Iu. Sed
exuamur tandem. Pa. O
Iupiter mōstrifice, qd spe-
ctaculū? quē pulchritudo?
quē voluptas? qualis vir-
go hæc? ut vero regalis il-
la & venerabilis effulget,
adeoq; vere digna Ioue.

Tue

γυμνὰς ἰδέει βούλομαι. Εο. ἀπόδυ-
τε ὡ αὐταί, σὺ δ' ἐπιστάτη ἐγὼ δ'
ἀποσπαρείλω. Ηρα. καλῶς ὦ Πάρι-
ς καὶ πρώτη γε ἀποδύθῃμαι, ὅπως μά-
θῃς, ὅτι μὴ μόνος ἔχω τὰς ὀλένας
λόβας, μεδ' ἐὺ βούλομαι εἶναι μίγα
φρονέ. ἐπίσης δ' ἐσμι πάσα, καὶ ὁ-
μοίως καλῇ. Πα. ἀπόδυθι καὶ σὺ ὡ
ἀφροδίτη Δθ. μὴ πρότερον αὐτῶν
ἀποδύσῃς ὦ Πάρι, πρὶν ἂν ἐν κισῶρι
ἀπόθῃται, φαρμακίῃ γάρ ἐσσι, μὴ σε
καταγοητεύσῃ δὴ αὐτὸ, καὶ τοι γε
ἐχθρὴν μὴδ' εὖτω κικαλωπισμένῳ
παρῆναι, μεδ' ἐσχαῦτα ἐντιπριμνέ-
νῳ χρώματα, καθάπερ ὡς ἀληθῶς
ἵταίραν ἴνα, ἀλλὰ γυμνὸν τὸ κάλλος
ἐπίθεκνύρην. Παρ. εὐλίχουσι τὸ πε-
ρὶ τοῦ κισοῦ, καὶ ἀπόθεν. Αφρο. Τί
ἐν εὐχῇ καὶ σὺ ἀθλῶα τῶν κέρων ἀ-
φιλοῦσα, ψιλῶ 3 κεφαλῶν ἐπίθε-
κνύεις, ἀλλ' ἐπισήσεις ἐν λόφον, καὶ
ἐν δισπάλιν φοβῆς; ὅ δ' ἰδίας, μὴ θί-
γῃ γίγεται τὸ λευκὸν τῶν ὀμμάτων
τῶν ἀνδρῶν τοῦ φοβέου βλεπόμενον 3
Δθ. ἰδού θίγῃ κέρων αὐτὴ ἀφῆρη-
ται. Αφρ. ἰδού θίγῃ δ' κισῶς. Ηρα.
ἀλλ' ἀποδύσόμεθα. Πα. ὦ Ζεὺς τῶν
σὺ θείας, 7 κάλλος, 7 ἡδονῆς. οἷα
μὲν ἡ παρθένος ὡς 7 βασιλικὸν αὐ-
τῇ καὶ σιμὸν ἀπὸ λάμπας, καὶ ἀληθῶς
ῥῆσιν τοῦ Διὸς, ὡς 7 ὄρεα ἡδίστα. καὶ
λαφύρεν

λαφύροισιν καὶ προαγορὸν ἐμὴν ἴδω
 σαι· ἀλλ' ὅδ' ἡ μὲν ἄλκις ἔχω τ' οὐδ' αὖ
 μονίας, δ' οὐκ ἔστι καὶ ἰδίᾳ παρ' ἐκείνῳ
 εἶω ἐπιβᾶν βούλομαι, ὥς νῦν γὰρ ἀμ
 φιβόλος ἔμει, καὶ ἐκ οἶδ' αὖ, πρὸς δ' ὅ, π
 καὶ ἀποβλέψω, πάντῃ τὰς ὁφείας πε
 ρισσώμενος. Αφρο. οἷτο παρ' ὁμῶς
 Πα. ἀπὶ τῆς ὕψους οὐδ'. σὺ δ' ἐπὶ Ἡρα
 πόρῳ μιν. Ηρα. πόρῳ μιν. καὶ πρὸς
 δ' αὖ με ἀκριβῶς ἴδῃ, δρᾶ θι καὶ
 τέλλῃ ὅδ' ἡ σκαπῶν, ἡ καλὰ θι τὰ
 δ' ὄρα τῆς νίκης πρὸς ἡμῶν. ἦν γὰρ με
 ὅ Παρ' ἀδικίας ἔστι καλῶς ἀπ' αὐ
 τῆς ἑσθ' τῆς Ἀσίας Διωότης. Παρ.
 οὐκ ἐπὶ δ' ὥροις μὲν τὰ ἡμέτερα,
 πλὴν ἄλλ' ἀπὸ θι, πεπράξεν γὰρ, αὖ
 πόρ' αὖ δ' οὐκ ἔστιν δ' ἐπὶ πρὸς ἰδίᾳ ἄθλῳ αὖ.
 Αθῆν. παρ' ἐσθ' ἔστι. καὶ τὰ ὅρ' με δ'
 Παρ' ἀδικίας καλῶς, οὐδ' οὐκ ἔστι ὅρ'
 ἀπ' αὐτῆς μάχης, ἀλλ' ἀνὶ κρατὸς. το
 λιμίστῳ γὰρ σὺ, καὶ νικηφόρον ἀποδ
 γάθῃ. Πα. οὐδ' ἐν ἀθλῳ αὖ δ' με
 πολέμου καὶ μάχης, ἡρόνη γὰρ, ὥς
 ὁρᾷ τὰ νῦν ἐπὶ ἔχῃ τῶν φρυγίων τε
 καὶ λυδίων, καὶ ἀπολίμῃ θ' ὁμῶς
 ἡ τὸ παρ' ὅς ἀρχή. θάρρ' αὖ δ', οὐ
 μεθοικίῃ σὺ γὰρ, καὶ μὴ ἐπὶ δ' ὥ
 ροις ἀδικίᾳ μιν, ἀλλ' ἐνδύθῃ ὅδ' ἡ, καὶ
 ἐπὶ θοῦ τῶν κόρων, ἰκανῶς γὰρ εἴδω.
 τῶν ἀρροδίτῳ παρ' αὐτῶν καυρὸς.
 Αφρο. αὐτὸ θι ἔγωγε πλησίον, καὶ
 σκοπεῖ

Tuet autē suave quiddā
 & incundū, ac blandū &
 illecebrosū etiā attulit.
 Sed iā satis habeo felicitatis
 huius. Si videt autē, e
 tiam seorsim vnāquāque
 inspicere volo, quoniam
 nūc certe ambiguus sum,
 neq; satis scio, ad quid e
 tiā me referā, visu in om
 nes partes distracto. Ve.
 Ita faciamus. Par. Absce
 dite igit̃ vos duę. Tu ve
 ro Iuno hic mane. Iuno.
 Maneo. Ac posteaquam
 me diligenter inspexeris,
 tempus tibi erit, & cetera
 iam spectare, nū pulchra
 victorię meę dona pro
 posita tibi. Nam si me Pa
 n formosiorē esse iudi
 caueris, vniuersę eris Asię
 dominus. Par. Non do
 nis nostra hæc getuntur.
 Sed tamē abi. Agei enim
 quicquid æquū visum erit.
 Tu vero accede Minerva
 Mi. Adsum tibi. Quod si
 igit̃ me o Pari, formosam
 esse iudicio declaraueris,
 haud vnquā ex pugna vi
 ctus abstis, bellatorē eū
 te, ac victoriarū cōpotem
 efficiam. Pa. Nihil Minervā,
 opus mihi est bello, &
 pugnis. Pax eū ut vides
 in p̃sentia tenet Phrygiā
 ac Lydiā, & ab hostibus
 quietū est patris imperiū.
 Sed tamē cōfide, neq; eū
 cōmuniū feres, tāetū ob
 munera nequaquā iudiciū fe
 ramus. Sed indue te r̃m
 dein, & impone galeā, sa
 tis enim te inspicere. At nūc
 Venerē adesse tēpus est.
 Ve. Ecce iam vicisti tibi.

Luciani

Αc contemplare singula-
 rum unumquodque diligen-
 ter, nihil cursu pręteruehē-
 do, sed immorādo lingu-
 lis etiā membris. Quodū
 vero placet, o formose, e-
 tiā hec mea dicta accipe.
 Ego, nāddudā aspiciēs te
 iuuenē adeo & formosum
 qualē nescio, an ullū aliū
 inueniat Phrygia, beatū q-
 dem te puto ob pulchritu-
 dinē, reprehendo autē, q-
 non relictis hīsce turpibus
 & saxis, in urbe alicubi vi-
 tam degis, sed corrupti
 pulchritudinē istam finis
 in solitudine. Quid enim
 tu fruaris his montibus?
 Aut qd proficiūt pulchri-
 tudine tua ista boues? De-
 cebat autē te iam & vxor
 rem duxisse, nō tamē rusti-
 cam aliquā & indigenam
 quales plerūq; passim nutie-
 res sunt, sed ex Grecia ali-
 quā, vel Argivā vel Corin-
 thiā vel Lacenā, cuiusmo-
 di Helena illa est adolescē-
 tula & formosa, & nulla
 parte me ipsa inferior, &
 qd maximū est amori qd
 dedita. Nā illa, si solū etiā
 aspiciat te, satis scio reli-
 ctis omnibus, seip ipsa ceu
 inde Iononem itadua, se-
 querē, & cohabitabit tecū.
 Prorsū autē & tu audisti nā
 aliquando de ipsa. P. Ni-
 hil etiā o Venus. Nūc autē
 tu hēs audiero, oē quicqd
 est de illa te narrantē. Ve.
 Est hec filia qdē Ledę, for-
 mosę illius, ad quā Iupiter
 e caelo deuolauit, i cygnū
 cōuersus. P. Qualis autē a-
 spectu est V. Cādidā qdē

σκόπε κατ' ἴν ακριβῶς, μὴ δὲν πα-
 ταρίχον, ἀλλ' ἐνδεπρίβων ἰκάσθ
 τῶν μελῶν. ἔδ' ἐθέλεις ὦ καλὲ, καὶ
 τὰδε μου ἄκουθον. ἰγὼ γάρ πάλαι
 ὄρῃσά σε ἴσον ὄντα, καὶ καλὸν δ-
 ωτῶν οὐκ οἶδ' αἰ, τίνα ἵπδρει ἢ φρε-
 γία πρίφί, μακρρίῳ μῦν το κάλλες,
 αἰπῶμαι δ' ἐπὶ τὸ μὴ ἀπολιπόντα τῶν
 σκοπίλους, καὶ ταυτασὶ τὰς πεί-
 τρας, κατ' ἄνυ (ἦν, ἀλλὰ δεφθέρων
 τὸ κάλλος ἰν ὀρημίῃ. Τί μῦν γάρ
 σὺ ἀπολαύσας τῶν ὀρῶν; τί δ' ἄν
 ἀπόναι το τοῦ κάλλους αἰ βόδης;
 ἵπρει δ' ἐπὶ ἡδ' ὅτ' ἡ γαμμήναι, καὶ
 μίρ ὅτ' ἄρχεικόν πιν, καὶ χορίπν,
 οἶδ' αἰ κατὰ πλὴν ἰδῶ αἰ γυναικός, ἀλ-
 λὰ ἄνα ἐκ τῆς ἰλλάδ' ὅτ', ἢ ἀργεῖον
 ἢ ἐκ κερύνθου, ἢ λαάκαινον, οἶα πόρ ἢ
 ἰλένης), νίε καὶ καλὴ, καὶ κατ' οὐ-
 δὲν ἰλάτῳ ἐμοῦ, καὶ τὸ δ' ἢ μίγ-
 σον, ὀρῶπκῇ. ἰκείνη γάρ εἰ κῆ μένον
 θιάσαιτό σε, οἶδ' ἰγὼ, πάντα ἀπο-
 λιπούσα, καὶ παρασχρῶσα ἰαυτῶν
 ἰκθότορ, ἵπεται, καὶ σωοικέσθ.
 πάντως δ' αἰ καὶ σὺ ἀκήκοας τι πόρ ἢ
 αὐτῆς Πα. ἔδ' ἐν ὦ ἀφροδίτη. μῦν
 δ' ἐδ' ὡς ἄν ἀκούσαιμι σε, τὰ πάν-
 τα διηγυμένης. Αφρο. αὕτη θυγά-
 τερ μίρ ἰσά λήδας, ἰκείνης δ' καλῆς,
 ἰφ' ἣν δ' Ζῶς ἐπρίπην, κύκν' ὅτ' ἡ-
 ἰομῶν. πορία δ' ἐπὶ πλὴν ἵπρει; λῶ
 καὶ μῦν,

μῦθον, οἷον ἐκδὲς ἐκ κούρου γεγεννη-
 μένω. ἀπαλή δ' ἐ, ὦ. ἦν ὡς παφῆ-
 στα, γυμνάς τὰ πολλὰ, καὶ παλαιστο-
 κή, καὶ οὕτω δ' ἡ π. πόρ: αὐτοῦ δ' αὖτε,
 εἰ τι καὶ πόλεμον ἄμφ' αὐτῇ γένε-
 σθαι, τὸ θησίο: ἔωφρον' ἐπ' ἀπαλῶν
 τῶ. ὅ μιν, ἀλλ' ἐπιδείκναι ὅτι αὐτοῖς
 μιν κατ' ἐσθ, πάντες οἱ ὄντες τῶν
 ἀχαιῶν ἐπὶ τῷ μνησίσκῳ ἀπέντη-
 σαν, προεχρίθη δ' ἐμὰ ἔλατ' ὅτι πε-
 λαπίδ' ὦν γένους ἐδ' ἐδίδας, ἔγωγε
 κατακράξομαι τὸν γάμον. Πά. πῶς
 φη'ς, τὸν τῆς γαλαμημένης Δφρο-
 νίῳ ἔμ' σὺ, καὶ ὄργοικ' ὅτι. ἔγωγε δ' ἐ-
 οἶδα, ὡς χρεὶ τὰ τοιαῦτα εἶναι.
 Πα. πῶς: ἰθὺλ' γὰρ καὶ αὐτὸς ἐ-
 δίδας. Δφρο. σὺ μὲν ἀποδημήσεις
 ἐπὶ θίῳ δ' ἡ τῆς ἡλλάδος, καὶ πρὸς αὐτὸν
 ἀφίκη' ἐς τὸν λακιδάμονα, ὅστις αὐ-
 τοῖς ἡ ἑλίνη. τὴν δ' οὖν δ' ἐ, ἐμὸν ἔρ-
 ῶν τὸ ἔργον, ὅπως ὀραδύσειτά τε,
 καὶ ἀκαλυψήσῃ. Παρ. τῶν αὐτῶ
 καὶ ἀπίστον εἶναι μοι δοκῇ, τὸ ἀπο-
 λιπύσσαν τὸν ἄνδρα, ἰθὺλ' σάου βαρο-
 βάρῳ καὶ ἵν' ὦ σωεμπλῦσαι. Δφ-
 ρο. θάρρ' ἐξ τούτου γένοιτα, παῖδι
 γὰρ μοι ἐσὲν οὐ καλῶ, ἴμερ' ὅτι καὶ
 ἔρω, οὐτῶγε παραδύσω ἡ γαμῶν
 τῆς δ' οὖν γαμηθίμην, καὶ δ' μὲν ἔρω,
 ὅπως περιλθῶν ἐς αὐτὸν ἀσπασί-
 σθαι τὸν γαμῶνα ἔρῃ, ὅ δ' ἴμερ' ὅτι
 αὐτῶ

qualē cōsentaneū est esse
e cygno progeneri, teneat
aut, ut quę i ouo emittita
fuerit, munda plerūq; exer-
cēs sese, et palestricę rei de-
dita. Adeo igit magnope-
re ab hominib. passim expe-
titur, ut bellū aptius cau-
sa susceptū fuerit, cū The-
seus nondū inuictū illā ra-
puiſſet. Veruntamen postq̃
tam ad florē ætatis perue-
niſſet, optimus q̃q; Achiz-
uotū ad petēdas illius nu-
ptias sese obtulerūt. Ante
positus aut reliq; iū Me-
nelaus fuit, ex genere Pe-
lopidarū natus. Quod si
aut uoles, ego tibi cōficiā
has nuptias. P. Quid nar-
ras, sius ne q̃ iā nupit̃ alie-
ri? V. Iuuenis adhuc es, &
rusticus, Ego uero noui q̃
pactō talia p̃ficere conue-
niat. Par. Quomodo, cu-
pio enim & ipse scire. Vc.
Tu quidem proficisceris
ad perlustrandā Græciā,
atq; ubi Lacedæmona p̃-
ueneris, videbit te Hele-
na. Post illa uero, meū iā
opus erit, efficere, quo illa
amore tuo capiatur, iteq; se-
cietur. Par. Hoc ipsam et-
iā incredibile mihi uidet̃
ut illa relicto cōm̃ e, cum
homine barbaro atq; ho-
spite e patria nauigare, in
animū inducat. Vc. Bono
animo esto. Nā huius cer-
te rei gratia, liberos duos
habeo pul. hros, Amabili-
tatē & Cupidinē uidelicet
quos tibi tradā, q̃ tibi du-
ces mineris futuri sint. Ac
Cupido quidē, totus sub
ingrediēs illā vi coget a-
mare muliere. Amabilias

Luciani

aut tibi ipsi circumsula id quod
ipsa est, desiderat ut red-
det & amabilem. Ven. Inde
aut & ego una piens, ro-
gabo Granas, quo & ille
comites se prebeant, atque
ita oēs ipsam, ad hoc quod
volumus, impellamus. P.
Quomodo poteris hoc
procedere, necesse aduen-
iens est. Ven. Quia me ar-
morum bellum est, & nec
se quo pacto eam videre
ipsum mihi videor, & na-
migo recta verius Cupidi,
& in Sparta peregre ab-
sum, & redeo una cum vxo-
re, & doleo quod non omnia
hec iam nuncio. Ven.
Ne prius amaveris Pari,
quam pronubam me & spon-
sam conciliatricem, iudicio
hoc remuneratus fueris.
Decei enim & me victo-
rix compotem factam ad-
tule vobis, & celebratam
peragere nuptiarum par-
ter & victoriam. Omnia e-
nim licet tibi hanc & amo-
rem, & formam, & nupti-
as, pōmo ista mercari. Pa.
At metuo, ne me post la-
tum iudicium negligas, &
contemnas. Ven. Vis igitur,
ut iurem tibi. Pa. Ne-
quaquam, sed tantum pro-
mitte denuo. Ven. Pro-
mitto igitur, Helenam tra-
dituram me esse vxorem
tibi, & futuram comitem
proficiscenti ad ipsam, de-
inde & illum venturam esse
ad vos, & ipsa adero, &
adiuvabo omnia. Par.
Etiam Cupidinem & A-
mabilitatem & Granas
rectum adduxit. Ven. Bo-
num

αὐτοῖς θεοὶ παρίχουσι, τοῖς ἰσχυροῖς
 εἰς, ἵμω τὸν τι θεὸς, καὶ ὄρασιον.
 καὶ αὐτὴ δὲ συμπαροῦσα, διὰ θεοῦ
 καὶ τῶν χαρίτων ἀκλουθῆν, ἅπαντες
 τοῦ αὐτοῦ ἀσπάζομαι. Γα. ὅπως
 μὴ πάντα χωρήσῃ, ἀλλήλων, ὁ ἄφρο
 δότης, πλὴν ἱερῶ γε ὁδῶν τῆς ἐλπίδος,
 καὶ εὐα οἷον ὅπως καὶ ὁρᾷ αὐτῶν
 εἶομαι, καὶ πλὴν οὐδὲν τῆς ἐλπίδος,
 καὶ τῆς σωτήρις ἐπιδομῶ, καὶ ἐπὶ πάντες
 μὴ ἔχον πλὴν γυνῶνα. καὶ ἔχθροισιν
 ὅτι μὴ πάντα ταῦτα ἡδὴ ποιῶ.
 Ἀφρο. μὴ πρότερον ὁρᾷς ὁ Πάρις
 αὐτῶν ἐμὲ πλὴν προμεύομαι, καὶ
 νυμφαγωγὸν, ἀμφὶ παρὰ τῇ κρίσει.
 πρὶν γὰρ ἡμεῖς πικρὰ φοροῦμεν
 συμπράξαν, καὶ ἰορτάζοντες ἅμ, καὶ
 τῶν γάμων, καὶ τῶν ἐπινίκια. πάντες
 γὰρ ἐκείνοι, τὸν ἱερωτά, τὸ καλε
 ῶν, ἐν γάμῳ, τούτου καὶ μάλιστα
 πρίσκει. Γα. δίδωμι, μέμου ἅ
 μολήσῃς μετὰ πλὴν κρίσιν. Ἀφρο.
 βούλει ἔρ, ἱερομόθυμα; Γα. μηδὲ
 μὲν, ἀλλ' ὑπόχον πάλιν. Ἀφρο.
 ὑπισχούμαι λέγει πλὴν ἐλπίδι πα
 ραδώσθαι γυνῶν, καὶ ἀκλουθῆν
 σθαι γε ἐπ' αὐτῶν, καὶ ἀφίξειν
 παρ' ὑμῶν εἰς πλὴν ἱερωτά, καὶ αὐτὰ
 παρίδομαι, καὶ συμπράξω πᾶσι
 ταῖς. Γα. καὶ τὸν ἱερωτά καὶ ἵμε
 ρον καὶ πᾶσι χάριται ἔξῃς. Ἀφρο.
 θάρσος.

θαῖρρα καὶ τὸν πόθον, καὶ τὸν ὑμῖ-
 κιον πρὸς τούτοις παραλύφομαι.
 Πα. ἔκῃν ἐπὶ τούτοις δίδωμι τὸ μῆ-
 λος, ἐπὶ ταύτοις λάμβανε.

num animum habe, quin
 & Desiderium & Hyme-
 num praeeter comites
 assumam. Paris. Ob hæc
 igitur do tibi pomum, ob
 hæc accipe.

ΣΧΟΛΙΑ.

Ερμῇ λαβόν.) ἢ τοῦ Διὸς πρόαξις, ἢ *persona, actus, ὁ*
loco. καὶ λίγῃ ἄλλῃ ἐντολῇ *mandatū aliud* ἐπαδὴ καλὸς [α.]
Interpositio causarū ad demulcēdū Paridē. ὅρα
 δὲ ἀποστροφὴ *ad deas* προσεπικὴ, ἢ *εἴροτε.* Εγὼ δὲ.) *Occu-*
patio δυνόικη. καὶ ἄγ.) *ὀύχῃ.* ἄλλωι τε.) *Ab effectū*
congrario. Διὰ ταῦτα. *Conclusio ablegationis sui*
arbitrij. ἢ δὲ *inonias.*) *Altera pars comparati-*
onis, ὅ προσωπογραφία. Δφ. ἐγὼ μὲν.) *ἐνύχῃσι* τῆς
 Δφραδίτης. *Veneris de præstati sua forma iactan-*
tia, qua probat iudicem. καὶ δὲ.) *Occupatio.* Ἡρα.
 οὐδ'.) *Responsione* probat ὅτι ἑαυτὸν ἰψὸν iudi-
 cem. Ζ. ἢ καὶ σοι.) ἀποστροφὴ *Iouis ad Palladem* ἐ-
 στεβτοπαταμ. Απὸ.) πρόαξις, καὶ παραίτησις. οὐ γὰρ.)
 ἀπολογία. Ερ. πρόσωπον.) *Professionis iniection-*
is. ἐγὼ δὲ.) *Descriptio Paridis.* Δφρο. πῦτο.) ἐπίκρι-
 σις. πότρε δὲ.) *Veneris callida rogatio.* Ε. δ' αὖ πρ.)
Conditione, vel fortuna, ὅ προσωπογραφία βρε-
 νις. τίς δὲ.) *Occupatio.* Αθῆ. παραπροσέδω(ε.) *Επισ-*
τήμησις, ἢ μίμψις. Ερ. ὁ δὲ.) *Defensio sui ad προσεγγλη-*
μα. τί δὲ τῶν πολλῶν.) *Minerva ininterrogatio,* καὶ
 τῶν πολλῶν καὶ τῆς φιλοσοφίας, *De tetum bellica-*
rum studio, ὅ cupiditate gloria. Ερ. τὸ μὲν ἄλλῃ
 δὲ.) ὡς ἑαυτὸν respondet. Δφρο. ὁ γὰρ.) *Interfac-*
tio, vel interpellatio Veneris ἀγκυατική. Ερ. καὶ αὖ
 f 5 τῇ.)

Luciani

τη.) *Excusatio*, ὅτι δίκαιοι. Μὴ δ' οἶον.) *Occupatio*
 κατ' ἀπόφασιν. Ἀλλὰ μεταξὺ.) *Professionis continuatio*
per commonitionem. ἔγωγε δέ.) *Ratio*. Ἡρα
 οἶον δέ.) Ερώτησις περὶ τοῦ Γάμου. Ερ. πάντα.)
 ἀποκρίσις κατὰ τὸ δεικνύον. Εκ μίσην.) *Asignis de-*
scribit iudicem. Επεὶ δ' ἔτι.) *Consilium Mercurij*.
 Ἡρα ἔν λήθης.) *Iunonis oratio*. οὐ γάρ.) *Ratio* κα
 τὰ τὸ σκεῦμα. Δφρ. ὅτι σφύδρα.) *Veneris responsio* κα
 ταφρονητικὴ. Ε. ἀλλ' ἔγωγε.) *Mercurij pollicitatio*. καὶ
 γάρ.) *Ratio*, ὅτι σκεῦμα *Mercurij in Iunonem*.
Interferit autem fabulam de rapto Ganymede.
 Ἀλλὰ γάρ.) *Redit ad ipsam rem*. Χῶρις δέ.) *Compel-*
lationes, καὶ οἱ ἀσπασμοί. Τίς δέ ὧρ.) Ερώτησις θαυμαστικὴ.
 ὅτι τίνας.) δ' ἄξις ὅτι προσώπων. Ερμῆς. ἀλλ' οὐ.) *Responsio*
per inficiationem, ὅτι *descriptio breviuscula de arū*.
 Ἡρα δέ.) *Post negationem, quae est ἀόρις*, sequitur
affirmatio ὑποκωλύσα, ὅτι ἀφ' ἡρώτων. ἀλλὰ τί πρῶτον.)
 Ἐπιβολὴ ad *confirmandum Paridem tremenstem*.
 καλὸν δέ.) *Exponit mandatum Iouis*, cum ἀφ' ἡρώτων
 ἀπολογία, ἐπιτροπὴ, καὶ προλήψις. Ἀλλ' ὅτι ἴδω.) *Petitio*
 Γαίῃ.) *Reiectio iudicij*. θνητὸς.) *Extempuatio sui*.
 ἀπὸ τῆς ἀδυνατίου. Τὰ γάρ τι αὐτὰ.) *Ratio per comparationem*.
 αὐτὰ δέ παλαιά.) *A difficili*, ὅτι ἡ κρίσις χαλεπὴ
 ὅτι γὰρ ἰσχυρὰ.) ἀπολογία. καὶ ὅλοι.) ἐπιφώνημα. καὶ ἄχθος
 μοι.) *Ευχὴ*. Δοκῶ δέ.) *A tunc, cum ratione*. Ερ. ὅτι
 ἴδω.) *Concessio, cū correctione*. Ἀλλ' ὅτι τοῦτο.) *Pro-*
ponit ipsas conditionem. Ερ. οὐτο φασί.) *Recipiunt*
conditionem. ὅρα δέ σοι.) *Iussio*. Ἀλλ' παράθω. *Con-*
cessio cum interrogatione modi κατὰ διαφασιν. Ερ. τοῦ
 τοῦτο.) *Permissio*. Γα. ὅτι.) *Expositio sua senten-*
tiae. Ερ. ἀπόδοτι.) *Iussio καὶ προλήψις*.) *Venus se cō-*
mendat

mēdat κατὰ πρῶτον λόγον. Αθ. μὴ πρότερον.) *Interpel-*
latio Minervae εὐνομένης, καὶ μινυτικής. καὶ τοι γέ.) *Al-*
tera ratio κατ' ἐλπίδα. Πα. Εὖ λέγουσι.) ἐπίκρισις, καὶ πρόστα-
 ξις. Αφ. τί δὴ, ἔχῃ.) *ἀνταγορὴ cōpensatio*, qua rege-
 re οὐκ ἔστι παρ, siue aequale. μὴ σοι ἐλπίδα γέ.) *ἀνταγο-*
ρία. Πα. ὦ Ζεῦ.) θαυμασμός κατ' ἐπιμονὴν, καὶ πρώτη κρίσις ὅ-
 πασῶν ἅμ' ἑδμή.) *Clausula*. ἢ Λοκὲ δέ.) Δεύτερα ἐξέτα-
 σι. ἢ ἰσάσαι. ὡς νῦν γέ.) *Ratio sui consilij*. Αφ. οὕτω.
Assensus ad illud. Πα. Απὸ.) ἀποστροφὴ πρὸς ἀπὸ καὶ ad
omnes primū, deinde peculiariter ad Iunon-
 em. ὦρα σοι καὶ.) ὑπόχρεσις καὶ κατατόπισμα, ad cor-
 rumpeudū iudicē, pollicitatio Imperij totius Asiae.
 Πα. οὐκ ἐπὶ.) *Recusatio*. donorum. σὺ δ' ἐπρόσθι.) ἀπο-
 στροφὴ καὶ ἡλικία. κοσὰς enim tunc ad se Minervam. καὶ
 ταῖς ἡμῶν.) ὑπόχρεσις τῆς νίκης, pollicitatio victoriae καὶ
 ὑπόχρεσις. Πα. οὐδ' ἐν.) *Recusatio* ἑρῶν γάρ.) *Ratio*
à contrario. θάρσος δέ.) παραμυθία, ἀνυπόχρεσις, καὶ αὐτο-
 πλοῦς, ἀλλ' ἰσάσαι.) *Transitio ad Veneris contem-*
plationem formae. καὶ σκόπῃ.) *Iussio cum permissione*.
 ἢ δ' ἐθέλεις.) φιλικὴ ἀποστροφὴ, κατ' ἀξίωσιν. Εγὼ γάρ.) Επαι-
 νος. μακαρίσας.) μακαρισμός. ὡς ἡμῶν.) *Correctio con-*
cessionis, κατ' ἀπὸ πᾶσιν, καὶ ἀποστροφὴν. ἢ ὡς γάρ.) ἀποστροφὴ
 ἢ ab iniuncto ὅτι inutili. Επὶ καὶ δέ.) *A decore*.
 μὴ ὡς.) *Comparatio* κατ' ἄρσιν, καὶ ἑρῶν. ἢ ἀργόθεν.)
Partitio. οἰάκω.) *Postremi membri ἐκθεσις* κατὰ τὸ
 ἔργον. καὶ ἐκείνη γάρ.) *Ratio προφρητική*. πάντως δέ.) πρὸς
 κατὰ ἀπὸ καὶ ἐρῶν. καὶ δέ ὡς.) ἀξίωσις. Αφρο. αὐτὴ
 θυγάτηρ.) διήγησις narratio, ὅτι Helena descriptio,
 atque laus à parentibus, aspectu, vel forma,
 corporis teneritudine, studio, ὅτι casu. καὶ
 οὕτω.) *Amplificatio eius formae à signis conse-*
quentibus

Luciani

Quentibus. προκρίθῃ.) *A conditione, quod sit*
uxor Menelai. Εἰ δὲ θείας.) ὑπόχρῃσι post par-
tationem. Πα. πῶς φῆς.) ὅτι ἀδύνατον. Αφρ. εἰς ὅ.)
 ὅτι οὐκ ἀδύνατον. Πα. πῶς.) ἀξίωσις. Αφρ. οὐ μὲν.) ἀφηγέ-
σε modo, et consilij. ἡμὲν ἄν.) ὑπόχρῃσι. Πα. τοῦτ' αὐτὸ.)
Repetit τὸ ὅπιον. Αφρ. θάρσῃ.) *Pollicetur suum Ve-*
nus auxilium. πῶδε γάρ.) *Ratio à causis.* Τοῦτω
 σοι.) ὑπόχρῃσι. καὶ ὁ μὲν.) ἐκβησόμενα προῖρησε. πλὴν ἰρῶ
 καὶ ὁδῇ.) τὸ ἐκβῶν. *Vincitur enim Paris non à glo-*
ria studio, aut imperandi cupiditate: sed ab amo-
re turpi. καὶ πλῆσι.) φαστasia. πρὶν ἡμὶ τῶ προμύσειον.)
 ἀξίωσις τῆς ἀμείβης. πρὶν πῶ.) *A iusto πάντα γάρ.*) ἀπὸ
 τοῦ χρησίμου. Πα. δίδωμι.) *Pecie fidem sibi dari,*
 ἀλλ' ὑπόχρου.) *Αξίωσι, ὑποχρῶμαι.*) *Pro-*
missio Helena, et sua opis,
 Πα. δυνάμει.) *Conclu-*
sio iudicij.

ΔΡΕΩΣ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ.

Martis et Mercurij.

ἄρσηκός, καὶ χλωσικός, irridetur enim
Iouis iactantia

Iupiter ostentans vires quibus eminet omnes,
Se cunctos iactat vincere posse deos.
Hoc Mars non credit, certa argumenta quod offert.
Nemo ergo fortis quin etiam vincat.

ΜΑΡΤΙΟΥ

Κουστες ὦ Ερμῆ, οἷα ἱπείρῃ
 Η λισσεν ὑμῖν ὁ Ζεύς, ὥς ὑπε-
 ροπήκῃ καὶ ἀπιδουά: ἔνι ἐ-
 θελήσω, φησὶν, ἰγὼ μῦν ἐκ τοῦ οὐρα-
 νοῦ σείραν καθύσω, ὑμᾶς δ' ἔν' ἄνω,
 κρημαδίν[ι]ς, κατ' αὐτῶν διατρέξι με-
 μάτω πονήσεται, εὐ γὰρ δὴ καθελ-
 κύσετε. ἔθ' ἰγὼ θελήσωμι δούλι-
 κύσαι, οὐ μόνον ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ πᾶν
 γέν' ἅμα καὶ πᾶν θέλασσαν σωμαρ-
 τήσας, μετ' αὐτῶν καὶ τέλλα, ὅσα καὶ
 σὺ ἀκήκασ· ἰγὼ δ' εἰ, ὅτι μῦν καὶ ἱμ-
 ἀπάντων ἀμείνων καὶ ἰσχυροτέρων
 εἰσιν, οὐκ ἄν ἐρηδέην, ἐμοῦ δ' ἐτέρω
 τοσοῦτον ὑπερφόρον, ὥς μὲ κατὰ
 βαρήσων αὐτόν, καὶ γ' γέν' κ' ἐρ-
 τῶ θέλασσαν προσλάξομαι, ἐκ ἔρ-
 πιδέην. Ερ. οὐφῆμε ὦ ἄρδς, οὐ
 γὰρ ἀσφαλὲς λίγερν τὰ τοιαῦτα, μὴ
 καὶ τι κακὸν ἀπολαύσωμαι τ' φλυα-
 ρίαι. Αρης. οἷα γὰρ μὴ πρὸς πάν-
 τας ἔρταῦτα ἐπείν, εὐχί δ' εἰ πρὸς
 μόνον σὲ ὅν' ἐχίμουθ' ἱπιστάμεν.
 ὅ γ' ἂν μάλιστα γέλιορ ἰδοῖς μοι,
 ἀκρύοντι μετὰ ξὺν ἀπείλῃ, οὐκ ἄν
 δ' αὐτάμεν σιωπῆσαι πρὸς σὺ μέμνη-
 μαί γὰρ εὐ πρὸ πολλοῦ ὁπότε δ' Πο-
 σειδῶν καὶ Ἡρα, καὶ ἡ Ἀθηνᾶ ἱπτα-
 νασάντες, ἐπεδούλουσαν ξυνοῖ-
 σαι αὐτὸν λαδόντες, ὥς παντοῖ-
 ὄν δ' ἰδὼς, καὶ ταῦτα, πῶς ὄν-
 ται.

ΤΑΥΤΑ

Vdistin Mercuri,
 A cuiusmodi nobis
 minatus sit Iupi-
 ter, q̄ sup̄ba, quāq; dictu
 absurda? Ego, inq̄, si vo-
 luero, cathenā ex æthere
 demittā, vnde si vos suspē-
 si me vi detrahete coner-
 tami, iusseritis opetā, nūq̄
 em̄ me deorsum trahens.
 Cōtra ego vos, si velim, ī
 alrū attrahere, nō vos mo-
 do, venneritā tū terrā ip-
 sam, nū viare pariter subue-
 ctū in sublime sustulero.
 Ad hæc alia multa, quæ
 tu q̄q; audisti. At ego, si q̄
 dē cū viro q̄hibet singula-
 rim cōferat, ita prestatio-
 rē cū esse, viribusq; supe-
 riorē, haudquā negame-
 rim: verū nū tā multis pa-
 riter in iātū antecellere, ut
 cū ne pōdere qdē vincere
 queamus, etiam si terrā ac
 mare nobis adiūxerimus
 id neutiq; crediderim. M.
 Bona verba Mars. Neq̄
 n. sat tutū est ista loqui, ne
 qd forte mali nobis cōiili-
 emus petulātia. Mars. Pu-
 tas vero me apd̄ quēlibet
 hæc dicturū? nō apd̄ te so-
 lū id audeo, quē ligures cōri-
 nātiā esse sciebam. Sed qd
 mihi maxime ridiculū vi-
 debat, tū cū hæc minūtāte
 audirē, haud quā apd̄ te
 reticere. Et em̄ memnerit
 cū nō ita multo ante Ne-
 ptunus, Iuno ac Pallas,
 mota aduersus eū feduōe
 machinatent cōprehensum
 illū ī vicula cōijcere, quā-
 topere formidarit, utq; in
 omnē specie se se verterit,
 idq; cū tres dūtassi essee

dij.

Luciani

Ἄϊ. Quod nī Thetis misericordia commota, Briareum Centimanum illi auxilium accersivisset, ipso pariter cum fulmine actonūti vinctus erat. Hęc reputanti mihi rixere, liberat eius magniloquentiā iactantiamq̃. Mer. Tace, bona verba, neque enim tutum est ista vel tibi dicere, vel audire mihi.

παρὲ καὶ εἰ μὴ γὰρ ὁ Θέτις ἐπιλεῖσασα, ἰκάλισον αὐτῷ σύμμαχον βριάρεων ἱεατόν χαλκόντα. καὶ ἰδὲ δῖο αὐτῷ κορυαυτῷ καὶ βροντῇ ταῦτα ληϊζόμενον, ἰπῆα μοι γαλᾶν ἐπὶ τῇ καλλιρρήμοσύνῃ αὐτῇ. Ερ. σιώπα, δύφῃμε, εἴτε ἀσφαλὲς οὔτε θιλίζαν, οὔτε ἰμοὶ ἀκρυῖν τὰ θεαυτά.

ΣΧΟΛΙΑ.

Ηκονσαι.) Προφύτιο τῆς τῷ ζηνὸς ἀπῆλῃ. Εγὼ μὲν.) Εκθεισαι συγκριτικῇ, καὶ ὑποφορά. Εἰδὲ λῖγῳ.) ἀνταπόδοσις, καὶ τᾶλλα.) *Clausula*. Εγὼ δὲ.) ἀνθυποφορά κατ' αὐτὰς ἀγωγὴν οὐκ ἂν.) παρωμολογία, ὁμοῦ δὲ ἁφούρεσις. Ερ. δύφῃμε.) νουθέτησις *congratulari*. εἴ γάρ.) αἰτιολογία ἀπὸ τῇ μὴ ἀσφαλὲς, καὶ κινδυνώδους. Αρπσ. δῖα.) ἀπόκρισις πρὸς τῶν νουθέτησιν ὁ γοῦν μάλιστα.) *Conclusio* μίμησιν καὶ γάρ.) αὐξήσις ἀμῖνοτι. *congratio* ταῦτα ληϊζόμενον.) *Επιλογὴ*. Ερ. σιώπα.) νουθέτησις *teretia*.

ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΜΑΙΑΣ.

Mercurij ὁ Μαία.

Οδυσσεὺς querulus: Conqueritur enim de miseria, ὅς laboribus suis immensis: ὅς προσηλίκος hortatorius, ad obedientiam Ioui praestandam.

Munus

*Munus Atlantiades queritur, magnosque labores:
Et quæ sint etiam munia tanta probat:
Pareat ut summo, sedes cui lucidus æther.
Hortatur gnatum sedulo Maia suum.*

Στὶ γὰρ τις ὁ μῆτορ ἰσούσ
Ερωῶνός ἀδελιώτῳ ὅτι
μοῦ; Μοῦ. μή τί γε ὦ Ερμ
μή θιούτορ μηδ' ἴσ. Ερ τί μὴ λίσ
γῶ, ὅς τοσαῦτα πράγματα ἔχω μό
νῳ κάμνων, καὶ πρὸς τοσαῦτα ὡς
πυρρόςας σφραγίσω; ἴσθω μὴ
γὰρ ἱξαναπάντα, σφραγίσω τὸ συμ
πόσιον δ' αὖ, καὶ σφραγίσω τα πύ
νκλυσίαν, ἕτα δὲ τετέλεστα ἔσ
τα, παρίσταμαι τῷ Διὶ, καὶ σφραγί
σαν τὰς ἀγγυλίας τὰς παρ' αὐτοῦ
ἔνακα κατὰ ὑμῶν δρομῶν, καὶ ἱπ
πυλθοῖτα ἐπὶ κενετρίον, παραβύ
βαι τῶν ἀμβροσίαν πρὶν ὅτι ἐκώμη
τον τῆτορ εἰσέλθῃς ἕκιν, καὶ τὸ νῦ
κταρ ἐγὼ ἰνέχων. τὸ δὲ πάντων δε
υότατον, ὅτι μὴδ' ἰνέχῃς καθύδω
μόνῳ τ' ἄλλω, ἀλλὰ δ' αὖ με καὶ τό
τε τῷ Πλούτωνι φυγαγωγῶν, καὶ νε
κροπομπῇ εἶν, καὶ παρίσταμαι τῷ δι
κακρίῳ, ὅ γὰρ ἰσανά μοι τὰ τ' ὑμῶ
ν ἔργα, ἰν παλαίστραι εἶν, ἄρ
ταῦς ἐκκλησίαις κηρύττειν, καὶ ῥήτο
ρας ἐκδιδάσκειν, ἀλλ' ἐπὶ καὶ νεκρικὰ
σωφροπῆς καὶ μιμνῆσμένον, καὶ

τοῖ

Se vero, mater, do
E us quisquā i celo
me inferior? Ma.
Cave ne quid istiusmodi, di
keris Mercuri. M. Quid
nō dicā: qui quidē tantū
negociorū solus sustinet,
quib. delatōr, in tā multa
ministeria distractus? Nā
manēptinus surgendū est
mihi, litumq. verrēdū ē
naculū, ubi di cōpotant.
Tum ubi coriā in qua cō
siliāt, undiq. strauero, ac
singula ita, ut oportet, cō
posuero, Ioui necessum
est assistere, ac perierēdis
illius mandatis toto die
sursū ac deorsū cursita
re, & redeuntē in super
puluerulentū, ambrosiam
appondere. Porro priusq.
nouitius ille porillator ad
uenisset, ego necdū etiam
ministrabā. Quodq. est
omniū indignissimū, scilicet
omniū ne noctu quidem
agere quietē licet, verū ut
quorū temporis necesse
habeo defunctorum ani
mas ad Puitonē deduce
re, maniūq. gregi me ducē
præbere, tum autē & in
bunalibus assistere. Nec
em mihi sufficiebāt scilicet
diutina negocia, dum ver
sor in palæstris, dū in con
cionibus præconis vice
ago, dū oratores instruo.

μηδ' ἴσ

Luciani

νή ης quoque provincia ac
cedat, ut simul etiam imbra
tum res disponam. At qui
Ledæ filij alienis inter ip
sos vicibus apud superos
atque inferos agitāt. Mihi
necesse est quotidie tum
hoc tū illud pariter agere,
deinde duo illi, Alcmena
ac Semele miseris, pugnati
mulieribus, ociosi in cōui
uijs accūbūt, ac ego Maia
Atlāde progenitus, illis
ministro scilicet. Qui nūc
cum recēs Sidone a Cad
mi filia reuersus essem, nā
ad hāc me legarat, viliū
quid ageret puella, neque
respirantem, legauit rur
sum in Argos iuuēturum
Danaen. Rursum inde in
Boeotiā profectus, inquit
obiter Antiopam vilito,
adeo ut plane iam pariti
um me negarim. Quod
mihi licuisset, lubēs pro
fecto fecissem, id quod so
lent ij qui in terris duram
seruiunt seruitutem. Ma
iissa fac ista gnate, de
cet enim per omnia mo
rem gerere patri, cum sis
iuuenis, ac nunc quo mis
sus es, Argos contende,
deinde in Boeotiam, ne si
cessaris, fuerisque lentior,
plagas etiam auferas. Nā
tracundi sunt qui amant.

τοὶ τὰ μὲν τ' ἑλθέας τέκεα, παρ' ἑο
μόρων ἑκάτορ. ὅ· ἐν ἑρανῶ κ' ἐν ἄο
δου ἐσίν. ἡμεῖ δ' ἐκ ἑκάστῳ ἑμεί
ρων κ' ταῦτα κακῶνα ποιεῖν θανατοῦ
ορ. καὶ ὁ μὲν Ἀλκμήνης κ' Σεμέλης
ἱός, ἐκ γυναικῶν δυσείσοι γινόμενο
ι, δὴ ὄχοντα ἀπρόσιτοις· ὁ δ' ἐ
Μαίης τῆς αἰλουτ' ὀλβυγυῖμα
αὐτοῖς. κ' νῦν ἄρτι ἔκοντα με ἀπὸ
Σιδῶνος παρὰ τ' κάδμω θυγατρὸς,
ἵφ' ἔν πίπτομφι με ὁ φόμῳ οἷ, ἔ
πράττῃς ἡ πόσις, μὴ δ' ἐθλαπιδύσσο
τα, πίπτομφου κούσις ἐς τὸ ἄργ' ὅ· ἐ
πισκιφόμενοι τῶν Δαναῶν, ἔτ' ἐκ
θῶν, ἐν Βοιωτίῳ φησὶν ἱλθῶν, ἐρ
παρόδῳ τῶν ἀντιόπῳ ἰδί· κ' ὅλωτ,
ἀπὸ γόρυκα ἔδη, ἔ· γ' ἔν μοι δῶσαι
τὸν ἥν, ἡ δ' ἴως ἂν ἡξίωσαι πεπράδωαι,
ῶσσορ οἱ ἐν γῆ καλῶς δουλεύοντες.
Μαῖ. ἔα ταῦτα ὦ τέκνον. χρη γάρ
πάντα ὑπηρετῶν τοῦ πατρί, νεανίου
όντα. κ' νῦν, ῶσσορ ἐπιμφῶν· σόβῃ
ἐν ἄργε. ἔτα ἐς τῶν βοιωτίων, μὴ
κ' πληγὰς βρεδύνον λάβοις. ὀξύχρ
λοι γάρ εἰ ὀρῶντες.

ΣΧΟΛΙΑ.

ἔα γάρ·) ὁ τῶν δεινῶν πρότασις συγκριτικὴ. ἔ. τί μὲν,) ἐκ
τασκούη. ἔσσορ·) ἱπποτασκούη κατ' ἐπαριθμηση. πρὶν
δ' ἐ.

Δι.) *Alceturum tempus, et perfractis Ganymedis.*
 (τυχωγῶν.) *Mercurius tυχωγός, καὶ νεκροσωμπός.*
 (καὶ ἰκτινός.) *Επιξεργασία, καὶ τοι τὰ.)* οὐτε παραβολή, καὶ οὐ
 μὲν, ἢ δ' οὐτὶς ἀντιξιάσει, ἀπὸ τοῦ ἀσκήσει. ὁ δ' ἐ Μάϊον.)
 ἐπ' αὖτε δ' οὐ. Επαναλύνθω γὰρ ἐπὶ τούτοις πόνους: *et tὸ ἐκβαλ, fastidium magnorum, multorumq; laborum.* Μαι, Εἰ
 πεῦτα.) ἀποτροπή, καὶ προτροπή ἀπὸ τοῦ πρὶς οὐτ' Θ'. καὶ
 οὐν.) πρὸς τὰς αὐτολογικὰς, ὁ ἐν ἡρώδῃ.) *Ratio* ἐπιφρονηματι
 κή, καὶ θυτική.

ΖΕΥΣ, ΚΑΙ ΗΛΙΟΣ.

Iouis et Solis.

Ἐξηγητικὰς κατηγορητικὰς, καὶ ἀπολογητικὰς. *Exponitur
 enim fabula de Phaetonte: quomodo currum
 solis perperam duxerit: et punitio
 eius sit.*

Toxites.

*Iupiter accusat patrem Phaetontis, at ille
 Extenuat nati crimina stulta sui.
 O utinam non sine hoc multo tempore, currum
 Insani uetisum qui Phaetontis agant.*

*Valia fecisti autē Ti
 Q* tanū pessime, qui
 quae in terris sunt,
 perdidisti oīa, adolescēculo
 fatuo ac stulto commissio
 curru, qui alia quidem co
 misset,

ἵα πεποίνης ὅτι πάντων καὶ
 Ο κισι, ἀπολώλυσεν τὰ ἐν τῇ
 γῇ ἅπαντα, μερακίῳ ἀνδρὶ
 τῷ πινύοντι τὸ ἄρμα, ὅτι τὰ μὲν
 ὅτι πεποίνης, καὶ τὰ μὲν

ulsit, nimis prope terram
cursu delatus : alia vero
præ frigore corrumpi fe-
cit longius ab ipsis abstra-
cto igne. Et in summa, ni-
hil non conturbavit & cō-
miscuit? Ac nisi ego ani-
maduersis ijs quæ gere-
bātur, deturbassem ipsum
fulmine, nullæ ne reliquæ
quidem hominum manus
fessæ. Talē nobis pulchrū
istum aurigā atq; rectore
cursus emisti. Sol. Pec-
caui, Iupiter, sed ne offen-
sor eo fias, si credidi pue-
ro multa supplicandi. Nam
vnde vel sperare potui
hoc tantum futurum esse
malū? Iup. An nō noras, q̃
multa opus habebat dili-
gentia negotium hoc? &
ut, si quis etiā modicū ex-
cidat a viā, pereāt proti-
nus omnia? Ignorabas autē
etiā equorū vehementiā,
ut oporteat vi quadā con-
tinere frenū? Si q̃s eīm per-
mittat illis arrepto eo con-
tinuo diuersū abeūt, quem
admodū videlicet & illū
transierse abripuerūt, nunc
quidē ad læuā, paulo autē
post ad dexterā, interdum
etiā in contrariū, eūs quē
expetat, cursus, & in sum-
ma sursum ac deorsum, q̃
cunq; ipsis libitū finisset. Il-
le autē ignarus nesciebat, q̃
modo utendū ipsis esset.
Sol. E quidem omnia hæc
sciebat, & propterea reliste-
bam quoq; aliquādiu, ne
que illi aurigationē cōmit-
tere volebā. Postquam au-
tem impetrā obsecrabat,
lachrymādo quoq; & ma-
ter

κατεφλέξε, πρόσθετος ἰεχθεῖς. τὰ δ'
ὑπὸ κρύους σφραγισθῆναι ἐπείησι,
πολὺ αὐτῶν ἀποσπάσαις τὸ πῦρ. καὶ
ὅλως, ὅθεν ὅ, π ὁ ξυνοτάραξι, καὶ ξυνο-
νέχει, καὶ ὅ μὴ ἐγὼ ἱωυῖς, τὸ γινώ-
σκον, κατέβαλον αὐτὸν ἰσθ' κίρσαν
εἶ, οὐδ' ἐλάνθανον ἀνθρώποι ἐπὶ με-
νον ἄρ. τοιοῦτον ἡμῖν τὸν καλὸν ἡ-
νίοχον, καὶ διφρηλάτῃ ἐκπέπομ-
φας. Ἡλι. ἔμαρτον ὅ Ζεῦ. ἀλλὰ μὴ
χαλέπανε, ἐπὶ ἐπὶ δὲ ἡμῶν πολλὰ ἰ-
κετεύοντι. πόθεν γὰρ αἱ καὶ ἔλπισαι
τηλικούτων γαυήσι δαυακόρ; Ζ.
οὐκ ἤδως ὅσως ἐδίδτο ἀκεδέας τὸ
πρῶτον, καὶ ὡς ὁ βραχὺ πε ἐκδία
τῆς ὁδοῦ, εἴχεται πάντα ἡγίοσι
δὲ καὶ τῶν ἱπποδρόμων θυμὸν, ὡς
δὲ σωίχων ἀνάγκη τὸν χαλινόν;
εἰ γὰρ ἐνδοκίμους, ἀφωιάζουσιν οὐκ
θύς, δασὺ ἀμείχρ καὶ ποτὸν ἐξέ-
τερον, ἄρτι μὲν ἐπὶ τὰ λαία, μετ'
ὀλίγον δὲ, ἐπὶ τὰ διξία, καὶ ἐς τὰ
ἱπποπόρ τὸ φρόμον ἱνίοσι, καὶ ἄ-
νω, καὶ κάτω ὅλως, ἔνθα ἐβούλοντο
αὐτοί. ὁ δ' ἐ, οὐκ ἔχων δ', π χρέσασ-
το αὐτοῖς. Ἡλι. ταῦτα μὲν πάντα
ἡπισάμην, καὶ σὺ τὸ πο ἀντέχων
ἱπποπόρ, καὶ οὐκ ἐπίσδουσι αὐτοῖς ἡ-
ἱλασιν. ἰπὶ δὲ κατελιπαρήσει δα-
κρύων, καὶ ὁ μήτηρ Κλυμένη μετ'
αὐτῷ, ἀναβιβασάμην ὅτι ἐπὶ τὸ ἄρ-
μα,

μα, ὑπὲρ μέν ὅπως μὲν ἤχη βίβη-
κίνας αὐτὸν, ἐφ' ὁπόθεν δὲ ἐς τὸ
ἄνω ἀφίεντα, ὑποδραχθῆναι. ἔτα
ἐς τὸ κατόντοσ' αὖθις ἐπὶ πύργῳ, καὶ
ἔς, ἐγκρατῆς τῶν ἐνίων, καὶ μὴ ἐ-
φίεντα τοῦ θυμῷ τῶν ἵππων, ἔταρον
δὲ καὶ ἡλίκῳ δ' κίεδ' ὡς, ἃ μὲν ὅρ-
θῶν ἐλαύνει, ὃ δὲ, πᾶσι γὰρ ἦν, ἐπὶ ο-
βαστοῦ του πυρὸς, καὶ ἐπικύψας ἐς
ἐάθ' ἄχουσι, ἐξέπληγν, ὡς τὸ ἐ-
κός, οἱ δὲ ἵπποι, ὡς ἔδοξτο οὐκ ὄντα
μὲν τὸν ἐπιβεβηκότα, κατεφρονή-
σαι τοῦ τῷ μερακίου, ἐξέπλάσθητο
τῆς δόξης, καὶ τὰ δεινὰ ταῦτα ἐπὶ οἴ-
σαν, ὃ δὲ, τὰς ἐνίας ἀφίς, οἷμα δὲ
διδῶν μὴ ἐκπίει, αὐτὸς ἔχων τῆς
αὐτοῦ. ἀλλὰ ἐκείνους τε ἔδῃ ἔχ-
τῶν δίκῳ, καὶ μοι ὦ Ζεῦ, ἱκανὸν τὸ
πίεθ' . Ζ. ἱκανὸν λίγας, τοιαῦτα
τολμήσεις; ναὶ μὲν ἔρ' συγγνώμῳ
ἄποδίδωμι σοι. ἐς δὲ τὸ λοιπὸν, ἢ τι
ἔμοιρον παρανομίας, ἢ ἵνα τοιοῦτον
συνετῇ δικάσῃ ἐκπίεψας, αὐτῇ
καὶ δὲ ὁπόθεν τὸ τοῦ πυρὸς δ' κί-
ραυνὸς πυρὸς δὲ ἐπ' . ὡς ἔ' ἐκείνους
μὲν, καὶ ἀδελφαὶ θαπείτωσαν ἐπὶ τῷ
ἡελίῳ, ἵνα πᾶσι ἐπισσῶν ἐκδιφρῶ-
θῇς, ἢ λακτρον ἀπ' αὐτοῦ δεικνύου-
σα, καὶ αὐτοὶ γιγνέσθωσαν ἐπὶ
τοῦ πάθους. σὺ δὲ, συμπληξάμεν
ἢ ἄρμα, κατ' ἑαυτὸν γὰρ, καὶ ὃ ἔνυμ-
πο τὸ,

ter Clymene una cum ip-
so, in currum impositum;
submonui, quo pacto o-
porteret insistere viæ ip-
sum, quantum in sublime
agitantem, sursum ferri, de
inde rursum per declive de-
orsum vergere, & vti ha-
benas regere, neq. impetū
permittere equis deberet.
Dixi aut. etiā quantum peri-
culū foret, si nō recta via
ageret. At ille, puer em e-
rat, cōscenso tanto igne, &
vastē adeo profunditati su-
perne incubens, vt consen-
taneū est, obstupuit. Equi
vero, vt senserūt, nō me ef-
se cū, q. cōscendisset, cōτῷ
pro adolescentulo, e via
diuenerunt, & hæc tanta
mala perpetrarunt. Ille au-
tem dimissis habenis, me-
tuens, opinor, ne excide-
ret ipse, iugum currus ap-
prehendit ac tenuit. Sed
& ille tam pœnas suas de-
dit: & mihi, Iupiter, satis
supplicij, luctus hic est.
Iup. Satis autem: qui ta-
lia ausus sis. Ar nunc quē-
dem veniam tibi tribuo;
de cætero autem si quid
simile deliqueris, aut talē
aliquem successorem tibi
emiseris, statim senties,
quanto igne tuo fulmen
nostrum plus ignis habe-
at. Quare illum quidem,
sorores ipsius sepulchro
tradant iuxta Eridanum,
quo loco etiam decidit, cur-
ru excussus, electrum ipsi
illachrymātes. Deinde &
in populos conuertantur
præ dolore. Tu vero cō-
pacto curru, fractus enim
remo ipsius est, & altera

Luciani

rotarum comminuta, au-
rigare, iunctis deinde e-
quis. Ac vide ut memine-
ris horum omnium.

αὐτοῖς, καὶ ἄλλοις τῶν προχῶν σὺν
τίβηται, ἑλαυνεῖ, ὑπαγαγὼν τὴν ἱπ-
πον, ἀλλὰ μίμνηθ' ὅντων ἀπάντων.

ΣΧΟΛΙΑ.

δια.) κατηγορία κατὰ πόριχην: *accusat enim Iupiter
Solem. ἐπολώλαται.) Enumeratio. καὶ ὅλος.) Clau-
sula enumerationis. καὶ αὐτὴ.) ἀνέκδοτος καὶ ὑπόθεσις.
Τοῦτον.) ἐπιφώνημα post rem expositam. ἢ λι. ἔμαρ-
τον.) *Concessio per deprecationem. ἢ λι.) ἐπὶ
δὴ.) Præterit ignorantiam. πόθεν.) Ratio.
Ζ, οὐκ.) Inficiatio ignorantia. καὶ ὅς αὐτὴ.) ἀνέκδοτος ἀπὸ
τῶν ἐκβάτων κακῶν καὶ ὑπόθεσις. ἢ γὰρ αὐτὴ.) *Altera pars
ἀνέκδοτος. αὐτὴ.) αἰτιολογία κατὰ τὸ πλάσιν. καὶ ὅς αὐτὴ.) καὶ κα-
τὰ.) παρημακός, τὰ ἐκβατόμια καὶ ἐχρονίε. ταῦτα
αὐτὴ.) *Secunda pars ἐξομολόγησις. καὶ ὅς αὐτὴ.) τὰ
πραττόμενα. Επεὶ δὲ.) ἀντιπαράθεσις ἀπὸ τῆς κτητικῆς αὐτίως,
καὶ ἀφύγησις. ὑποθέτω.) τὸ πραχθῆναι. ἔπειτα δὲ.) *Respon-
det ad secundam partem, quod non ignoraverit:
quia præmonitus fuerit. δ δὲ.) ἀφύγησις. οἱ δὲ ἱπποί.)
τὰ ἱπποί, καὶ τὰ δειά.) ἐπιφώνημα. δ δὲ, τὰς.) τὰ ἐκβάτ, αὐ-
τὴ.) *Occuratio. Ζ. κακόν.) Inficia-
tio per extenuationem poenæ nūν μὲν.)******

Errati veniam consequitur.

ἢ δὲ.) *Εκπληξὶς comminatio.*

τιο. δὲ ἐκδοτος.) προει-

κτικὴ pars ἀλλὰ.)

Cōmonitio

ne cōchi-

dit.

ΔΓΟΛ

ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ.

*Apollinis & Mercurij.**Estq; dialogus ἡγητικός, καὶ
ἱζηγητικός.*

Toxites.

*Mercurius fratres Helenæ discernit, & alter
Cur cœlo, stygijs luceat alter aquis.
Quodq; sit illorum munus, quæ gratia, quorum
Summus diuisa morte refulsit amor.*

De Castore & Polluce colloquuntur:

ΑΠΟΛΛΩΝ,

Apollo

Καὶ μοι ἄπῃρ ὦ Ερμῆ, πό-
τε τοῦτο ὁ κάστωρ ἐπὶ τούτων
ἢ πότε τοῦτο ὁ πολυδύκης;
ἐγὼ γὰρ οὐκ ἄν οἶσκα κρίναμι αὐτοὺς.
Ερ. ὁ μὲν χθὲς ἡμῖν συγγασόμενος
ἐκείνῳ κάστωρ ἦν, ὅτε δ' ἐγώ, πολυ-
δύκης. Από, πῶς οἶσκα γινώσκεις;
ὁμοιοί γάρ. Ερ. ὅτι ὅτε μὲν ὦ ἄν-
θρωπε, ἔχου τὸ προσώπου τὸ
ἰχνητῶν τραυμάτων, ἃ ἔλαβες παρὰ
τῶν ἀνταγωνιστῶν πικτοῦσαν; καὶ
μάλιστα ὁ πόσα ὑπὸ τῆς βίβρυκος ἃ
μύκων ἐπρώθη, ὅθεν ἰάσθην συμπί-
ου. ἄτορτο

Ores ne mihi di-
cere Mercuri, vter
istorū Castor est,
aut vter Pollux? Nam e-
go quidem non facile di-
kreuero ipsos. Mer. Ille
quī heri cōuersatus nobis
est, Castor erat, Hic autē
Pollux est. Ap. Quomō-
do dignoscis, similes eῖ-
sunt? Mer. Quod hic qui-
dem Apollo, habet in fa-
cie vestigia vulnerū, quæ
aliquando ab ijs accepit,
quibus cum pugillatu cer-
tauit, & maxime, quibus
a Bebryce Amyce filio
vulneratus fuit, quando
cum Iasone in Colchum
nauigabat. Alter autem

g 3 nihil

Luciani.

nihil tale præ se fert, sed purus est atque integer facie totus. Apollo. Ope/ reprecium fecisti, qui dis/ crimina, quibus interno/ sci queant, docueris me. Nam cetera certe omnia, æqualia sunt, ovis pars di/ midia, & stella superne im/ minens, & iaculum in ma/ nu, & equus utriusq; candi/ dus. Quare sepe equidem appellavi hunc Castorem, qui Pollux erat: & rursus Castorem Pollucis nomi/ ne. Sed & illud mihi dic: Cur nō ambo pariter nor/ bis cōversantur, sed ex di/ viso nunc quidē mortuus, nunc autē Deus est alteru/ ter ipsorum. Mer. Frater/ no amore hoc faciunt. Nā cum oporteret alterum ex/ Ledæ filijs mortem obi/ re, alterum autem immor/ talem esse, dividerūt ita in/ ter se ipsi immortalitatem. Apol. Non sane pruden/ ti, Mercuri, divisione Si/ quidē nec aspiciēt sese mu/ tuo, hoc pacto. quod vel, maxime, opinor, deside/ rabāt. Aut q̄modo em̄ cū alter apud deos, alter a/ pud manes existat? Verū tamē quēadmodū ego na/ tūcinor, Aesculapius mede/ tur, tu palæstricam doces, puerorū exercitator opti/ mus, Diana aut oblectri/ canit, atq; aliorū suā q̄sq; artē habet, vel dijs, vel ho/ minibus unilē: hi vero qd̄ agent nobis: an inertes at/ que ociosi cōvivēdū nē no/ bis cū. tam grādes cū sint? Mer. Naudquaq; sed inun/

ctura

ωρ. ἄτορ Θ' δ' εἰ, οὐδ' ἐν θιούτων ἱμο/ φάνας, ἀλλὰ παθερός ἐσ, καὶ ἀπα/ θής τὸ πρόσωπον. Από. ὠνυσας, δ' ἰδέξας τὰ γινώσματα, ἐπὶ τὰς γὰρ ἅλλα πάντα, ἴσα, τὸ ὡς τὸ ἐ/ μίτομον, καὶ ἀκὴρ ὑποδράνω, καὶ ἀ/ κόντιον ἐν τῇ χειρὶ, καὶ ἴππ' ὅ' ἔχεις, τὸς ἀλκυόσι. ὅστις πολυάκις ἐγὼ ἴ/ μῶν, προσέειπον κάτορα, πολυδύ/ κλω ὄντα, τὸν δ' εἰ, ἔρ' το πολυδύ/ κλω οἰόματι. ἄτορ ὅπ' ἐμοι καὶ πό/ δ' εἰ, τί δέωσται οὐκ ἄμφορ ἑύνοσιον ἡμῖν, ἀλλ' ἐξ ἡμισέας, ἄρτι μῶν, νε/ κρὸς, ἄρτι δ' εἰ, θιός ἐσιν ἄτορ Θ' αὖτε τῶν. Ερ. ὑπὸ φιλαδελφίας τοιοῦ/ τοιοῦσιν, ἵππ' γὰρ ἴσθ' ἵνα μῶν τῶ/ θνάσκει τῶν λυόσιν ἡμῶν. ἵνα δ' εἰ ἄ/ θάνατον ἔναι, ἐνέμωσται οὕτως αὖτε τοῖς πλὴν ἀδοτῶσιν. Από. οὐ ξυνε/ τλὴν ὅ' Ερμῆ γὰρ τομῶν, ἵππ' οὐδ' ὅ' φοντα οὕτως ἀλλέλουσι, ὅπ' ἐπὶ θαν οἶμαι μάλιστα. πῶς γὰρ, ὅ' μῶν, πα/ ρὰ θεοῖς, ὅ' δ' εἰ, παρὰ τοῖς φθιόνσι ὡς πλὴν ἀλλὰ, ἔστωρ ἐγὼ μωτῶσιν, ὅ' δ' εἰ ἀσκληπιδόσι ἴσται, σὺ γὰρ πα/ λαῖσιν δ' ἰδέσκεις, καὶ ἀπρίδης ἀει/ σος ὢν, ὅ' δ' εἰ ἄρτιμις, μαδύετς, καὶ τῶν ἑλλων ἵππ' ἔχεις ἵνα τῶν τῶν, ὅ' θεοῖς, ὅ' οὐδ' ὡς χησίμω, ὅ' δ' εἰ, τί σπιδέθουσιν ἡμῖν, ὅ' ἀργοὶ οὐδ' χέθ' ἵππ' τῶν τῶν ὄντος; Ερ. ὅ' δ' εἰ μῶν

Etiam illis est Neptuno ut
ministrēt & subleuiāt, &
obsequiare ipsos oportet
pelagus: & sicubi nautas
cēpitate periclitātes aspe
xerint, infidētes nauigio,
præstare incolumes nauig
antes. Ap. Bonam, Mer
curi, & salutarem nautas
artem.

μῆν, ἀλλὰ προσέτακ' αὐτοῖν ὕμνη
σαι τῷ ὡσεὶ δῶνι, καὶ καθιπαυῶν
αὐτὸ πύλαγον· καὶ ἄρ' παναύτως
χαμαζόμενους ἰδῶσιν, ἱππευθίσαν
τας ἐπὶ τὸ πλεῖον, σώζοντες ἡμ
πλίοντες. Από. ἀγαθὸν ὃ Ερμῆ,
καὶ σωτῆρα λίγας τῶν τέχνων.

ΣΧΟΛΙΑ.

Εχθρ.) *Exordium* κατ' ἐρώτησιν. Εχθρ.) *Ratio*
sua sciscitationis. Ερ. δ' ὡν.) *Responsio* κατὰ σύγκρι
σιν. Απόλ. πᾶς διαγνώ.) *Altera de modo rogatio*.
Ομοιοι.) *Ratio*. Ερ. δ' π' ὕτ.) *Διάκρισις*, καὶ διάγνωσις
Castoris, & Pollucis, ex loco differentiarum, seu
propriorū, ἢ πρὸς ἑτέρου, καὶ ἑαυτῶν, ὃ ποτὶ, κατὰ προσάποδο
σιν, ἄπορ..) *Comparationis redditio*. Από. ὁμοί.)
Ερχαυσία. Ισα.) *Post discriminationem ostendit sim*
ilitudinem, per descriptionem ex loco accidentiū.
Ων.) τὸ ἐκβάν τούτων συμβῶν ποσεισματικῶι. ἄπορ ὁμοί.)
Secunda interrogatio. Ερ. ὕπὸ φιλαδελφίας.) *Expro*
satio causæ. Επὶ δ.) *Εκθισις, ἢ ἀφήγησις*. Από. ὃ ξωπύ.)
ἐπίκρισις, qua improbat illam νομὴν..) *Ratio cū*
sua approbatione. Πλὴν ἀλλ.) *Tertia interroga*
tio per comparisonem. Ὡσὺρ.) *Επιβολὴ τῶ μεγέθε*
ματ..) *δ' δ'.*.) *Prima pars comparationis* ἱππευθίσαν
πλεονον δμοίον. ὕτοι δ'.) *ἢ ἀναπόδοσις per interro*
gationem. Ερ. οὐδ' αὖ.) *Responsio ab illo*
rum officio. Απόλ. ἀγαθὸν.) *Con*
cludit ἐπίκρισις.

SECVNDVS

LIBER.

ARGVMENTVM IN

Díalogos marinos.

NEque horum Dialogorum diuer-
sa aut alia ratio est, quod ad occas-
siones & argumenta pertinent, superio-
rum. Nam & ipsi ex Homericis ac Tra-
gicis fabulis desumpti sunt: & eadem
elegantia ac festiuitate nitēt. Nisi quod
omnes quod idem tamen & in superio-
ribus propefit, de rebus amatorijs tra-
ctant. Vnde illud quoque verisimile
est, Lucianum ostēdere voluisse, quod
quæcunque sub hac tota mundi machi-
na mouentur & viuunt, inter cæteros
affectus, præcipue amorí obnoxia sint,
ac voluptatem appetant. Illumq; adeo
generalem quendam omnium tam deo-
rum, quam hominum domitorem esse.
Quod autem Deos maxime ex amore
desipere atq; insanire: deinde & volu-
ptatis

ptatibus deditos esse fingit: ex professione sua facere videtur. Fuit enim quāquam omnibus Philosophorum factionibus ex æquo prope infessus, ad Epicuream tamen magis, quam cæteras, inclinatus, qui & voluptatem, finem bonorum asseriebant, & Deorum providentiam negabant. Id quod cum alibi passim, tum in Demonacte, & in Consilio Deorum animadvertere licet.

ΕΝΑΛΙΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ,
ΔΩΡΙΔΟΣ ΚΑΙ ΓΑΛΑΤΕΙΑΣ,
Doridis & Galetæ

Οὐδ' ἴσκει, de eo quod Polyphemus nimis deformis, & foetidus, amaverit Galateam, & amatus ab ea.

*Deformem ridet Polyphemum, Doris amabat,
Cæca tamen supra quem Galatea modum:
Mutuo sic solita sese exagitare puella.
Quæq; suum præfert sit licet ille nihil.*

Luciani

Propositio Ormosum amari-
cio ex p- tē Galatea, nempe
bratiōis. Siculū istū pasto-
Respon- rem aiunt amore tui depe-
lio ad rite. G. Ne ride Dori, nā
σκῆμμα qualis qualis est, Neptuno
& laus a parte prognatus est. Do.
parente. Quid tū postea, si vel lo-
Regerit ue ipse sit, pgenitus, cū vs-
a forma que adeo agrestis atq; hi-
corporis. spidus appareat, qdcp est
Ratio. oim deformosissimū, vno
Inuertiō culus. An vero credis ge-
viuiscy. nus illi gregi pfuturū ad for-
μά? G. Ne isthuc quidē ip-
sum, qd hispidus est atq;
agrestis, ut tu vocas, illum
deformat, qn virile magis
est. Porro oculus decet e-
tiā frontē, q qdē nihilo se-
gnius cernit, q si duo foret
D. Videris Galatea nō a-
māre habere Polyphemū
sic cū predicas. G. Equidē
haud adamo, sed tū insigni-
nē istā vestrā insultādi op-
pbrādiq; petulantia ferre
nō queo. Ac mihi nimirū
inuidētia quadā isthuc fa-
cere videmini, ppterea q
ille cū forte aliquā gregē pa-
sceret suū, nos q; e littoralī
specula in litore ludentes
cerneret in prominētib;
Actus pedib;. qm videli-
cet inter mōtē & mare li-
tus sese in longū porrigit.
Clausula vos ne aspexerit quidē, at
Ratio. ego oim vna visa sum for-
mosissima, eoq; i vna me
coiecerit oculum. Eares
vos male habet, nā argu-
mentū est, me forma prestā-
tiorē esse ac digniorē, quā
amet, vos cōtra fastiditas
esse. D. An istud tibi putas
inuidēdū videri, si primū
pasto

Αλόνδρα στὴν ὕδατα
 Κ φασὶ τὸν σκυλὸν τῆτο
 ποιμένα ἐπιμαρτυρεῖται.
 Γα. μὴ σκῆπτει Δορί. ποσὶ δ' ὄνος ἔ-
 λθ' ἐστίν, ἐπὶ τοῦ ἄρ' ἤ. Δο. τί ἔστιν,
 εἰ δ' ἔστι Διὸς αὐτῆ παῖς ὢν, ἄγχι τοῦ
 οὔρου, καὶ λάσει τοῦ ἰφαινοῦ, καὶ τὸ
 πάντων ἀμορφώτατον, μοιόφθαλ-
 μος: οἷα τὸ γινώσκοντα ἀντιόνο-
 τὸν πρὸς τὴν μορφήν. Γα. οὐδ' ἔ-
 λθ' ἴσθαι αὐτό, καὶ δὲ φησὶ ὄντιον, ἄ-
 μορφόν ἴσθαι. ἀνδρῶδες γάρ. ὅτε
 ὀφθαλμοὺς ἐπιπρὶπεί τοῦ μετώπου.
 οὐδ' ἴσθαι ἴσθαι ὄντιον, ἢ ὅτι αὐτὸν
 Δω, τοῖα ὡς Γαλάτεια ἔκ δ' ἴσθαι,
 ἀλλ' ὀνύχων ἔχων τὸν πολυφθό-
 μον, οἷα ἰπαιεῖ αὐτόν. Γα. ἔκ δ' ὄ-
 ντιον, ἀλλὰ τὸ πένυ διὰ δ' ἴσθαι
 τῆτο οὐ φθόρον ὄντιον. καὶ μοι ὀνύχων
 ὑπὸ φθόρον αὐτὸ ποῖν. ὅτι ποιμένα
 νομίζοντι, ἀπὸ τῆς σκυπίας παύου-
 σαι ὁμᾶς ἴσθαι ἐπὶ τῆς ἰόντος, ἴσθαι
 τοῦ πρὸς τῆς δ' ἴσθαι, καὶ δὲ μετα-
 ξὺν τοῦ ἴσθαι καὶ τῆς θαλάττης αὐτοῦ
 λόν ἀπομακρύνεται, ὅμᾶς μὴ ἴσθαι
 προσέδραμον. ἴσθαι δ' ἴσθαι ἀπασθῆ-
 ὅτι καλίστη ἴσθαι, ἴσθαι μόνη ἴσθαι
 πᾶσι τὸν ὀφθαλμόν. ταῦτα ὁμᾶς
 ἀντιό δ' ἴσθαι γάρ ὡς ἀμῆνον ὁμᾶς
 φῶσθαι. Δο. εἰ ποιμένα καὶ ἴσθαι
 καὶ τὴν ὄντιον ἴσθαι, ἐπὶ φθόρον
 οἷα

Luciani

Ratio.
Alia con-
tempcio,
Polypha-
mi.

ἐπιφω-
νισμα ὁρ-
νικόν.
Compa-
ratio.

Conces-
sio.

Corre-
ctio cum
permis-
sione.

cho ne respōdere quidem
illī voluit balana, quum
sit adeo garrula imo pu-
disset, si vīla fuisset imita-
rīsticulum cantum & ri-
diculum, Ad hæc gesta-
bat in vinis amissus iste
delicias suas, vñ catulum
pūis hirtum, ip̄i non dissi-
mitem. Quis autem nō in-
videat amicum istum Ga-
lacea? Gal. Quin tu igitur
Dori, tuum ipsius amicū
nobis cōmōstra, qui mēo
sit formosior, quicq̄ docti-
us, ac melius vel voce ca-
nat, vel cithara. Do. Minī
quidē nullus est amator,
neq̄ me hoc nomine ia-
cto, quasi sim vehemēter
amabilis, veruntamē isti-
usmodi amicū, qualis est
Polyphemus, nēpe totus
hircū olens, tū crudis vicī-
cās carnibus, & hospites,
si qui appulerint, devo-
rans, tibi habeas, cumq̄
tu mutuum ames.

οὐ γὰρ ἠθέλων, οὗτω λάλῃ, ὡς ἐν
χομίνῳ, ἀλλ' ἡχύνειτο, εἰ φάρμακον
μευμένην τραχέως ὠδυνῶ καὶ κατε-
γέλασον. ἔφρα δὲ ὁ ἐπὶ ὄρας ἐν
ταῖς ἀγαλαῖς ἀθυρμάτων, ἄρκτον
σκεύλακα, καὶ τὸ λάσιον οὐ γὰρ προ-
σοικότα. τίς οὐκ αἶψαν φρονήσεται, ὅτι ὁ
γαλάττης, πλοῦτον ὀφρασεύ. Γὰρ, οὐ
καὺν σὺ Δωρίτην ἔξῃς ἡμῖν τὸν εναι-
τ, καλλίῳ δηλοῦν ὅτι ὄντα, καὶ ὁδὸν κῶ-
τόρον, καὶ καθαρίσει ἡμῶν ἐπιστήμα-
τον. Δῶ, ἀλλ' ὄρα δὲ μὴ ἴδῃς ἱε-
μοί, ὅδ' ἐσιμνύνομα ἐπὶ ὄρας ἐν-
ναυτοιοῦν δὲ, οἷον ὁ κύκλω-
ς ἐσὶ, κινάβρα ἀπόζων ἔστω δὲ τῶν
ὠμοφάγοι, ὡς φασὶ, καὶ στυγνὰ μῦθοι
τῶς ἐπιδημῶντας τ' ἔξινον, ὅτι γίνου-
το, καὶ σὺ δὲ τὸν ὄρας αὐτοῦ.

ΚΥΚΛΩΡΟΣ ΚΑΙ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ.

Cyclopiſ & Neptuni.

ὁ δ' ἑρπικὸς, δ' ἡγεμὸς, καὶ παραρρηπτικὸς αὐτοῦ
do Vlyſſes Polyphemum
excauerit.

Cōmemoras Cyclops ſe oculo ut ſpoliārit Vlyſſes
Ismaro porrexit dum cyatbum ille mero.
Non potuit durare diu Polypheme, Tyrannis.
Cogeris eo poenas ſolvere promeritas.

Ο Γάτος

Πάτερ. οἷα πέπονθα ὑπὸ
 Ω καταράτου ξένου, ὅς μεθύ-
 σαις ἐξέτύφλωται, καί με
 μένον ἐπιχέρυσας. Πρὸς. τίς δ' ἐ-
 ταῦτα τολμήσας ἔπαυρμα ἔ-
 το μὲν πρῶτον Οὐτιν' αὐτόν
 λαι, ἐπεὶ δ' ἐδίφουγε, καὶ ἔξω ἔ-
 λαις, Οδυσσεὺς ὀνομάσθη ἔφη. ἔ-
 οἶδα ὅν λείγεις, τὸν ἰθακῆσιον, ἐξ ἱλίου
 δ' ἀνέπλει, ἀλλὰ πᾶς ταῦτ' ἐπραξεν
 εὐδ' ἐπ' αὖθις οὐρανόθεν ἔ-
 τέλαβον ἐν ἑσπέρῳ ἀπὸ τ' νομῆς
 ἀνασπίτας, πολλοὺς πινυς ἐπιβυλῶ-
 ντας ἀνελθόντι τοῖς ποιμίοις. ἐπεὶ
 δ' ἐβήκα τῇ θύρᾳ τὸ πῶμα, πίνφα
 ἔειπα μοι παμμαγίτης, καὶ τ' πῦρ ἀνέ-
 κλωσα ἐναυσάμενος, ὃ ἔφρασε δ' ἐν
 ἄφρον ἀπὸ τοῦ ὄρου, ἐφάισατο ἄπο-
 κρύπτειν αὐτὸς πρῶτον. ἐγὼ δ' ἐ-
 συλλαβὼν αὐτὸν ἔλας, ἔσπερ' ἐκὼς
 ἦν, κατέφαγον λησάειντας. ἐνταῦθα
 ἔπαυρμα ἔειπα, ὅτι Οὐ-
 τιν' ἔειπε Οδυσσεὺς ἦν, εἰδὼσί μοι
 πῶμα φάρμακόν τι ἔχεται, ἔδ' ἐμὴ
 καὶ ἑσμεοί, ἐπιβυλῶτότατον δ' ἐ-
 καὶ παραχρῆστατον. ἀπὸ ταῦτα γὰρ
 οὐθὺν ἰδὼκα μοι περὶ φάρμακον πίν-
 τι, καὶ τὸ σπῆλαιον αὐτὸ ἀνελθόντι
 το, καὶ οὐκ ἔτι ὄλκον ἐμαυτῷ ἔ-
 μεν, τέλας δ' ἐπ' ὕπνον κατασπῆλαιον.
 δ' δ' ἀποξέσας τὸν μοχλόν, καὶ πυ-
 ρῶσα

Pater, qualia pas-
 sus sum ab execta
 bili illo hospite, q
 me inebriatū excecavit,
 somno grauatū aggres-
 sus. Nep. Quis vero est,
 qui istū facere ausus fuit
 Polypheme? Cyclops.
 Principio quidē scipsum
 Nemiū vocabas, postq̃
 aut effugit, atq̃ extra tela,
 ut dicis, fuit, Vlysseni no-
 minari se aiebat. Ne. No-
 ui, quē dicis Ithacensem,
 ex illo autem nauigabat.
 Sed quo pacto hæc pere-
 git, cum alioquinō ita an-
 dax atque animosus sit?
 Cyc. Deprehēdi in antro,
 e pascuis domū reuersus,
 multos quosdam, in iudici-
 tes videlicet pecuarijs. Po-
 steaquam autē appropin-
 quibus operculū (saxū autē
 quoddā mihi est, per quā
 magnū) atq̃ ignē resuscita-
 ui, accensa arbore, quā de
 monte mecum ferebam, nū-
 sunt abscondere sese para-
 re. Ego vero cōprehensis
 ipsis quibusdam, ut par-
 erat, deuoravi, ut qui præ-
 done essent. Hic igitur,
 versutissimus ille, siue Ne-
 mo, siue Vlysses fuit, dat
 mihi bibere infuso quodā
 veneno, dulci illo quidem
 & fragrantī, ceterū ad insi-
 dias struendas presentissi-
 mo & maxime turbulento.
 Nā statim omnia videbant
 mihi, posteaq̃ bibissem,
 circumagitari, & antrum
 ipsum inuegebat, & pro-
 sum, apud me amplius ip-
 se nō erā. Postremo autē
 somno correptus iacevi. Il-
 le vero

ἡ πρότα-
 σις παρ
 rationis
 πινυ-
 χλῶ.
 cominē.
 ἡρώτησις
 πρὸς τὸ
 πρῶτον
 αὐτῷ.
 ἀφ' ἧς
 σις αὐτῷ.
 μεταβα-
 σις ad
 πρῶτον.
 id est mo-
 dum.
 ἀφ' ἧς
 rei perin-
 de ut ge-
 σις, cuius
 modi oc-
 casio.
 Facta an-
 tecedē-
 tia Cyclo-
 pis.
 Socionū
 Vlyssis.
 Odysses
 9. Anei-
 dos 3.
 Ab effe-
 ctu vini.
 τὰ μέσαι

ἔκβαλον le vero exacuato vesce, eo
 τὰ μετὰ deq; igne succēso, insuper
 ἐν γενέσει etia exerceant me dormiē
 αἶσα. itē. Et ex eo iam tēpore tē
 Vt alie nimis dormisti o
 fili, qnō interea existeris
 cū exercearis. Vlysses igi
 tur ille quo pacto effugit
 Non enim, sūt scio, potuit
 dimouere saxum foribus.
 Cyc. At ego amouī ipsum
 quo facilius illum cōpre
 henderem inter egrediē
 dū. Ac collocato, in eis
 ad fores, extēntis manib.
 venabar, solis dimissis in
 pascua ouibus, & arien ne
 gocio, dato, quāzā sptum
 agere pro me oporteret.
 Neptuneus. Intellego rem.
 Sub illis latuit, clāse sub
 ducens Acceteros certe
 Cyclopas conueniebat te
 inuocare cōtra ipsum. Cy
 clops. Conuocavi illos,
 pater, atque etiā tē vene
 rāt. Sed postquam me in
 terrogassent insidiatoris
 nomen, atq; ego dicerem.
 Nemine esse, insauire me
 arbitrati, relicto me, iterū
 discesserunt. Ita imposuit
 mihi execrabilis, nomi
 ne. Et quod maxime mi
 hi xgre fuit, contumelios
 se obiecta mihi clade hac,
 Ne pater quidem Neptu
 nus, inquit, leuabit te hoc
 malo. Neptuneus. Confi
 de fili, vleuētar enim ipsum
 vi sentiat, etiā si excita
 tem oculorum medem im
 possibile, nauigantes cer
 te tamen seruare vel per
 dere, penes me esse, nauig
 gat autem adhuc.

ρώσας γε, προσίπ' ἐπὶ φλοσέ μι κα
 θύσδοντα. κ' ἀπ' ἐκένου του φλόν ἄμι
 θι ὦ Ποσειδάων. Ποσ. ὡς καθύν ἐκείν
 μῆθης ὡς τέκνον ὅς ἐκ ἐξέθορόδ μιτα
 ξύ του φλογύμιου. ὁ δ' ἔν Οδυσσεύς
 ἐκφυγών; ἢ ἔκ' αὖ ὡς οἶδ' ὅτι ἐ
 σθ' ἀποκινῆσαι τὴν πίτρου ἄο
 πον τῆς θύρας. Εὐ. ἀλλ' ἐγὼ ἄφ' ἄ
 λου, ὡς μάλλον αὐτὸν λάβοιμι ἐξίον
 τα. καὶ καθίσας παρὰ τῶν θύρων, ἐ
 θύρων τὰς χεῖρας ἐκπετάσας, μόνῃ
 παρὲς τὰ πρὸ βραχέως τῶν νομῶν,
 ἐστειλάμην ὅτ' κριῶ, ὅποσα ἐχρῶ
 πρᾶτ' ἐν αὐτοῖς ὑπὲρ ἐμῶ. Πο. μανθά
 νω ὅπ' ἐκένους, ὅπ' γε ἔλαθον ὑπὲρ ἐλ
 λῶν σε. ἀλλὰ τοὺς ἄλλους γε κύκλω
 πας ἴδ' ἐπιβέβησάδαι ἐπ' αὐτ. Εὐ.
 σωνικάλιστα ἔ πάτορ, κ' ἔκ' ἐμ. ἐπὶ
 δ' ἐᾶροντε τὰ ἐπιβουλεύοντ' ὅτ' ὄνο
 μα. νᾶγ' ὡς ἴφ' αἶψα, ὅτ' Οὐδ' ἐσὶ, μεταγ
 χολᾶν οἰκόντις μί, ὥχοντο ἀπίοντο.
 οὐτὼ κατεβρίσάτο μί ὁ κατάρατ' ὅ
 τ' ὄνοματι. κ' ὁ μάλιστα ἠνίασέ μί.
 ὅπ' καὶ ἐν δ' ὁλῶν ἐμοὶ τῶν συμφερόν
 οὐδ' ὁ πατήρ, φησὶν, ὁ Ποσειδῶν
 ἰάσινταί σε. Πο. θάρσ' ὡς τέκνον ἄμ
 ω οὐμαι γὰρ αὐτὸν, ὡς μάθῃ, ὅτι ὁ
 καὶ πῆρ' ὀν μοι ὁφθαλμῶν ἰάσιντα ἄ
 δύνατον, τί γ' ἔν τῶν πλείονων τῶ
 σῶ(εν αὐτοῖς κ' ἀπολλύσαι, ἐπ' ἐμοὶ
 σφ' ὁσιν. πλὴ δ' ἐστὶ.

ΑΛΦΕΙΟΥ ΚΑΙ ΠΟΣΙΔΩΝΟΣ.

Alphei et Neptuni.

ἱρρωματικὸς, καὶ δινυητικὸς, quod *Alpheus am-
nis dulcem in mari aquam.*

retineat.

Alpheus nulla inficitur saluagine ponti.
Alpheus nulla inficitur saluagine ponti,

Naturam retinet semper ubiq. suam.

Neptuno quosdam simul hisce fateetur amores.

Atcas inie thalamum saepe Syracusis.

Atcas inie thalamum saepe Syracusis.

Ἰ τοῦ ὧ ἀλφεῖ, μόνος τῶν
τῶ ἄλλον ἱμπισθὴν εἰς τὸ πῖ-
λαγῶ, οὕτε ἀναμίγνυσθαι
τῇ ἄλμῃ, ὥς ἐστὶν ὑποταμοῖς ἄπαν-
σιν, οὕτε ἀναπύσσει σινυτὸν σίλιν-
θις, ἀλλὰ σίλινθον θάλαττης ξυμμεσ-
σῇ, καὶ γλυκὺ φυλάττει τὸ ῥέθρον. ἀμι-
γνὸς ἔστι, καὶ παρθένος ἐπείγῃ. ἢ κ' οἶδ'
ὅπου βύθιον ὑποδύς, καθάπερ οἱ
λάροι καὶ ὀρώδιοι, ἵστανται ἀνακύν-
ουσι σου, καὶ αὐτὴ ἀναφύσσει σιν-
υτὸν. Αλ. ὀρώτιόν τι τὸ πρᾶγ-
μα ἵσταν ὧ πόσειδον. ἔστι μὲν ἱλιγ-
χι. ἡράδης δ' ἐπὶ αὐτὸς πολλὰ
κίς. Πο. γλυκὺς ὧ ἀλφεῖ ἢ νύμφ-
ης ἱρᾶς, ἢ καὶ τῶν Νηρηίδων αὐτῇ μι-
ᾷσι. Αλ. ἢ κ'. ἀλλὰ πηγὴς ὧ πόσει-
δον. Πο. εἴ τί, ὅπου ἐστὶ γῆς αὐτῇ ῥέ-
ει. Αλ.

Vid hoc Alphee, Proposi-
tio. Q. quod tu solus aliorū
in mare detapsus, θαυμασ-
neq. cū saluagine mīsceris, κ' καὶ δ' α
unde ut solent cetera flu- φέρησι
mina omnia, neq. colūthes μακροτά-
te ipsum, aquis diffusis, sed ρων, καὶ
p. mare, velut cōcretus, ac ἱλιγχι
dulci custodito fluore, in- καὶ
corruptus etiam & putus καὶ
cursu laberis? Nescio q. lo- καὶ
corū in profundū te ipso, ἀπὸ ἑαυ-
quēadmodū gaudet atq. ar- τοῦ
det. faciūt, submerso. Ac σίς.
videris tūsum emergere ἱρώτησι
q. alibi. & te ipsum iterū πορὶ τῷ
spectandū exhibere. Alp. ἱρώτιον
Amatoria quēdā res, hec ἱρώτιον
est, Neptune, quam obrē, τούτου
ne mihi vitio veritas. Ama- σίς
fūtu & ipse saepe nūme- σίς
ro. Nep. Mulierē ne, Al- σίς
phee, an nympham amas, σίς
an etiā Nereidū ipsarum σίς
vnam aliquā? Alph. Non, σίς
verū fontē Neptune quen- σίς
dam. Nep. Vbi igitur ter- σίς
rarum

Luciani

Eusebio varū ille manat Alph. In
 de loco. fularis est, in Sicilia. Are-
 thufam ipsum vocat. Ne.
 Scio. Non deformē sane,
 Alphce, Arethufam amas
 sed & liquidus fons ille
 est, & per purum ebullit.
 & ipsi aquæ etiam calculi
 Laus fon grati addūt, supra quos
 tora ea velut argētea ap-
 paret. Alp. Vt verē nosti,
 quæ est hæc, Nephēie, ad
 loquen- illū igitur ab eo nunc. Ne.
 tinnit. Sed abi quidē, & feliciter
 vitare amore. Illud aut mi
 hi dic, vbi tu Arethufam
 cōspicatus es, Arcas ipse
 cū sis, fons aut ille in Syra-
 cusis manet. Alp. Propter
 tem memoraris Neptune
 curiose nimis interrogan-
 do. Ne. Probe dicis. Abi
 igitur ad amatā. Ac emer-
 gens iterum e mari, eodē
 aluo cum fonte illo mis-
 cearis, & in vnam aquam
 redigamini.

ΑΛ. νησιῶτις ἐστὶ σικελικὴ, ἀρεθου-
 σαν αὐτὴν καλεῖσιν. ΠΟ. οἶδα, οὐκ
 ἄμορφον ὦ ἀλφείε τὴν ἀρίθουσαν,
 ἀλλὰ διασημὴς τε ἐστὶ καὶ σφόδρα καθαρή
 οὐαδύτης, καὶ τὸ ὕψος ἐπιπρέπει
 τοῦς ἡμεῖσι, ὅταν ὑπὸ αὐτῇ φαι-
 νόμηνον ἀργυροφάνης. ΑΛ. ὡς αὐτὸς
 οἶδα τὴν πηγὴν, εἰ ποτε εἴδοι. παρ-
 ἑκείνῳ εἰ ἀποδύχουμαι. ΠΟ. ἀλλ' αὖ
 πῶς μὲν, πρὶν τυχεῖν ἐν τῷ ἔρωτι.
 ἐκείνο δ' ἐμοὶ ἐπεί, πρὶν τὴν ἀρίθου-
 σαν εἶδης, αὐτὸς μὲν ἀρκάει ὄν, ἢ δ' αὖ
 ἐν θυρεαυνοῖς αἰετὶς ἐσίν. ΑΛ. ἰπὸ γόφῳ
 ῥόν μιν κατέχευε πόσος δ' ὄρη, περίδῳ
 γὰρ ὄρωτων. ΠΙ. εὖ λίγδ' ἐγὼ, χῶρε πα-
 ρὰ τὴν ἀγαυομένην, καὶ οὐαδύτης αὖ
 πρὸ τῆς θαλάττης, ξυνοσλίε μίγνυθαι
 τῇ πηγῇ, καὶ ἐν ὕδαρ ἡγνῶν.

ΜΕΝΕΛΑΟΥ ΚΑΙ ΠΡΩΤΕΩΣ,

Menelai et Protei.

μυθικὸν, quod Proteus cum in varias formas
 eum in ignem, &c. conuer-
 uertatur.

Proteus se in varias gaudet conuertere formas,
 In pelagi qui se continet usq; specu.
 Fit lignum, fit aqua, & fulua ceruice leona,
 Flamma etiam formam suscipere est solius.

At

Ἀλλὰ ἴδωρ μὲν σε γίγασαι,
 Α ὦ πρωτόν, οὐκ ἀπίθανον,
 ὑγρὸν γὰρ ὄντα: καὶ δὲ νῦν
 φανερὸν ἐπὶ φανερόν: καὶ ἐς λέοντα δὲ πο-
 τί ἀλλοτρίως, ὅμως οὐδὲ τὸ ἐξω πύ-
 στος· ὃ δὲ καὶ πῦρ γίγασαι δυνάμεται
 ἐν τῇ θαλάττῃ οἰκισῶντα, τὸτο πά-
 νυ θαυμάσιον, καὶ ἀπίστον. Πρ. μή θαυ-
 μάσιον ὦ Μενέλαε. γίγασται γάρ.
 Μ. ἴδον καὶ αὐτός. ἀλλὰ μοι δο-
 κεῖ (ἐρβόσεται γὰρ πρὸς σε) γοητῶν
 ἢνὰ προσάγειν ὡς πρῶτον, καὶ τὸς
 ὀφθαλμοὺς ἐξασπασῶν τῶν ὀρώτων,
 αὐτὸς οὐδὲν τοιοῦτον γινώσκων.
 Πρ. καὶ τίς ἂν ὁ ἀπάτη ἐπὶ τῷ ὄ-
 τω ἐναρξῶν γίνοιτο: οὐκ ἀνεωγμέ-
 νους τοῖς ὀφθαλμοῖς ἴδεις, ἐς ὅσα με-
 ταποίησαι ἑμαυτόν: ὃ καὶ ἀπίστον, καὶ
 τὸ πρῶτον ἴδεις ἔτι δὲ δοκῇ, φαν-
 τασία τις πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἵστα-
 μένη, ἡθεὶς αὖ πῦρ γίγασται, πρὸς
 εὐεργεσίᾳ μοι ὡς γυναικί τῃ καὶ
 ῥα. ἴσῃ γάρ, ὃ ὀρέσμαι μόνον, ἢ καὶ
 τὸ καὶ νῦν μοι πρόσκειται. Μ. οὐ
 καὶ ἀσφαλές ἡ πῦρ ὦ Πρωτόν, Πρ.
 οὐδὲ μοι Μενέλαε δοκεῖ ὅτι πολὺν
 πόνον ὠρακίνας πώποτε, ὅτι ὁ πά-
 ρος ὁ ἰχθύς ὅς σε εἰδέναι. Μ. ἀλλὰ ἢ
 μὲν πολὺ πόνον εἰδέναι, καὶ πᾶσι δὲ, ὅ-
 σιός ἂν μάθοιμι παρὰ σε. Πρ. ὅ-
 σος ἂν πίφαίη προσελθὼν ἀρμόσῃ
 τῷ

T in aqua conuer-
 tit te Proteu, incre-
 dibile adeo nō est

marinus utiq; cū sis: etiam
 arborem fieri, tolerabile:
 præterea & in leonē ali-
 quādo miteris licet, tamē
 neq; hoc supra fidem est.
 Quod si autē & ignē fieri
 te possibile est, cum in ma-
 ri habitēs, hoc omnino mi-
 ser, neq; adducor, ut cre-
 dam. Proteus. Ne miteris
 Menelae, fieri em̄ solen.
 Menelaus. Vidi & ipse,
 veruntamen videris mihi
 (dicunt enim hic apud te)
 prætigiās quasdā adhibe-
 re rei, atq; intuitum o-
 culos decipere, quum in-
 terim ipse nihil tale fias.
 Pro. Et quænam adeo de-
 ceptio in rebus sic mani-
 festis fieri queat. An non
 apertis oculis vidisti in q̄
 multa ipse me transforma-
 verunt? Quod si vero non
 credis, & res hæc tibi sal-
 sa videtur, nēpe apparen-
 tia quædā inanis ante o-
 culos observans, posteaquā
 ignis factus fuero, applica
 mihi, heus genetose tu, ma-
 num. Nimirum senties, vi-
 deat nec unum ignis, an &
 utendi vim habeam. Me-
 nelæus. Periculosum est
 experimentum hoc Pro-
 teu. Proteus. At tu Mene-
 læ videris mihi neq; Po-
 lypum vidisse unquam, ne
 que etiam quid pueri huius
 accidere solent, scire. Me-
 nel. Verum Polypum ip-
 sum quidem vidi, quæ ve-
 ro accidit illi, libenter ex
 te cognoverim. Pro. Cui-
 que

ἴμεθα
 γὰρ.

ἀρμόσῃ
 τῷ.

Αἰσχρο-
 λο.
 Οὐκ
 ἴδιο.

Refuta-
 tio.

Αἰσχρο-
 λο.
 Αἰσχρο-
 λο.
 Μενελά-
 οῦ πρὸς
 πρὸς ῥῆ-
 σις.

Αἰσχρο-
 λο.

Αἰσχρο-
 λο.

Αἰσχρο-
 λο.

Luciani.

de Poly-
po pisce,
eiusq; in
varias res
transfor-
matione
Cōcessio
Corre-
ctio.
Conclu-
sio.

cumq; fuxo accedēs, acera-
bula sua applicuerit, atq;
affixus inheretū cirtamen-
tis, illi seipsum similem ef-
ficir, mutatq; colorē imi-
tando laxum, quo videli-
cet lateat piscatores, nihil
ab illo uarians, neq; mani-
festus existēs ob hoc, sed
assimilatus lapidi. M. Fe-
runt hec. Sed tuū hoc mul-
to magis omne opinionē
excedit Proteu. Proteus.
Nescio, Menelae, cui
nā alteri facile credas, qui,
tuis ipsius oculis non cre-
das, Me. vidēs equidē vi-
di. sed tamē res ipsa non
suo similis ē, eundē vide-
licet ignē atq; aquam fieri.

τὰς κατύλας, καὶ προσφύς ἑχνη καὶ ἀ-
πὲς πλεκτάνας, ἡκέη ὁμοιον ἀπὸρ-
γάσεται ἑαυτὸν, καὶ μεταβάλλει τὴν
χρῶσιν, μιμούμενος ὅτι πέσσει. ὡς ἄρα
λάθῃ τὸς ἀλίους, μὴ σφαλᾶται,
μηδὲ φανερὸς ὢν εἰς τὸ τοιοῦτον, ἀλλ'
ἰοικῶς τῷ λίθῳ. Με. φασὶ ταῦτα. καὶ
ὅτι σὸν πολλῶ παραδοξότατον ὃ πρῶ-
τον. Προ. ἐκ οἷδ' ἐγώ, ὃ Μενέλαε, τίτι
ἐν ἑλλὰς πισύσῃς, ὅτι σιωπῇ ἐρ-
θαλμοῖς ἀπιστεῖς; Με. ἰδὼν ἔειπον. ἀλλ'
λὰ τὸ πρῶτον τὸ ῥάσιον, καὶ αὐτὸν πῦρ
καὶ ὕδωρ γίγνεται.

ΠΑΝΟΠΗΣ ΚΑΙ ΓΑΛΗΝΗΣ.

Panopes et Galenes.

*Εὐκρητικὸς, de pomo contentionis ab Eri-
de tribus formosissimis Deabus
obiecto.*

*Hic narrat Panopes Eridis pomumq; dolumq;
Vt lites illo mouerit atq; graues.
Priamides legitur iudex, malumq; reportat,
Blanda Venus: tantum caeca libido potest.*

Ἴδὼς δὲ Γαλένη χθὲς, οἷα
 Εἰς ἰσπίνεσθαι ὁ Εἰς παρὰ δὲ
 δῖπνον, ἐν Θαιτῶν δὲ
 π μὴ καὶ αὐτὴ ἐκλήθη ἰς δὲ συμπό
 σιον: Γαλ. οὐ ξωασώμεν ὑμῖν ἐν
 γαλ, δὲ γὰρ Ποσειδῶν ἐκίλευσέ μιν
 ὁ Ποσειδῶν, ἀκύνουτον ἐν τεύτῳ
 φυλάττειν δὲ πύλας. τί δ' οὖν ἰσπίν
 σαι ὁ Εἰς μὴ παροῦσα: Πα. ὁ Θε
 πε καὶ ὁ Πηλεὺς ἀπὸ Πηλεΐδης ἐν
 θάλαμον, ὅτε τῆς ἀμφιπύργου καὶ
 πο Ποσειδῶν. Ὁ παραπεμφθέντος.
 ὁ Εἰς δὲ ἐν τεύτῳ λαθοῦσα πάν
 τας, ἰδωρὸν δὲ ῥαδίως, τῶν μὲν πι
 νόντων, ἐνίῳν δὲ κροτούντων, ἢ τῶν
 ἀπόλλωνι κισσάριοντι, ἢ τοῦ μόν
 οῦ ἀδύνατος προσεχούτων τὸν
 ποῦ, ἐνέβαλον ἐν τὸ συμπόσιον μὴ
 λόν τε πᾶν καλόν. χρυσὸν δὲ ὡς Γα
 λήνη, ἐπὶ γὰρ τῆς δὲ, ἢ καλὴ λαβὴ
 τῶν. κυανέου μὲν δὲ τὸ τοῦ ὡσπερ
 ἱερίτης, ὅτε ἐν ἡμέρᾳ καὶ ἡ ἀ
 φροδίτη καὶ ἀθῶα κατεκλίνοντο.
 καὶ παρὰ δὲ Ἐρμῆς ἀνελόμενος ὅτι πιν
 λίσσας τὰ γὰρ χυμῶνα, αἱ μὲν Νη
 ρεΐδες ὁ μὲν ἀπόσιωπόμενοι, τί γὰρ
 ἴδωσι, ἐκείνων παρευσθῆναι: αἱ δὲ
 οὐ τεωροῦντο ἰκάσθαι, καὶ αὐτῆς εἶναι
 δὲ μὴ λόν ἡξίου, καὶ εἰ μὴ γὰρ ὁ Ζεὺς
 δίδεσκον αὐτοὺς, καὶ ἄλλοι χερσὶ
 πρὸς χάρις δὲ πρὸς μετ' ἀλλ' ἰκνῶ
 ρο

Ἰδίστη ne Galene
 V heri, qualia fecit
 Eris ad cenam
 in Thessalia, propterea
 quod non & ipsa vocata
 fuerat ad convivium: Ga
 le. Haud convivata equi
 dem vobiscum cum fui.
 Nam me Neptunus misse
 rat, tranquillum interea,
 Panope, servare pelagus.
 Sed quid fecit Eris, cum
 praesens non adesset? Pa.
 Theris ac Peleus conce
 serant intro in talamum,
 deducuntibus ipsos Am
 phitrite ac Neptuno. In
 terea autem Eris, clam ex
 teris omnibus (id quod fa
 cile illi tum fuit, alijs bi
 bentibus, quibusdam au
 tem applaudentibus, vel
 Apollini citharam perso
 nanti, vel Minis ore mo
 dulantibus adhibendo a
 nimum) proleci in convi
 vium pomū quoddam ad
 modum pulchrum, aureū
 totū, o Galene. Inscriptū
 autē erat his verbis, For
 mosa accipiat. Dū igitur
 voluit hoc, canq̃ ex com
 posito iactū, pervenit eo
 loci, vbi Iuno & Venus et
 Minerva accumbebant.
 Deinde vbi Mercurius sub
 lato illo, legit ea, quibus
 illud inscriptū erat. Nos
 quidē Nereides cum silen
 tio sedebamus, quid eū
 agendum erat, illis presen
 tibus? Ille vero inter se cō
 tendebant ac quolibet suū
 illud esse volebat, Eris
 Iupiter seipsum interpre
 tasset, etiā ad manus usq̃
 h x tui

ὁδὸν
 οἱ δὲ π
 πρὸ
 οἱ μὲν
 ἀπὸ πρὸ
 ἴα.
 ἀρνησθ
 παρα
 σκεδὸν ἢ
 τητικῇ
 δὲ ἡ γὰρ
 οἱ.
 Occasio.
 ὁ δὲ ἴα
 μιν.
 δὲ πρὸς
 εἰν ἡ γὰρ
 μιν.
 τὰ μὲν

ὁ δὲ ἴα
 οἱ.
 *

Luciani

κατά
πλευρὰ
Recusat
Iupiter iu-
diciū.
Iudicē a-
lium con-
stituit.
Dez ad
iudicem
abunt.
καὶ μά-
τῳμα
κατά
πλευρὰ
res hæc processisset. Verū
ille, ipse quidē, inquit, non
seram iudiciū de hoc, tam-
en illæ ipsum iudicare vel-
lent, sed in Idam ad Priar-
mi filium abire, qui & dis-
cernere nouit, quæ nā for-
mosior sit, utpote elegan-
tior studiosus & ipse, & nō
facile, talis cum sit, iudica-
uerit male. Gal. Quid igitur
ad hoc? Pan. Quid illæ, Pa-
nopo? Pan. Hodie, arbi-
tror, in Idā abeūt. Gal. Et
quæ veniet paulo post, qui
nobis renūciat eam, quæ
vicerit? Ps. At id nunc tibi
affirmo, qd nulla alia vin-
cet, veniente in certamen
Venere, nisi arbiter ipse
omnino cæcuet.

Ο αὐτὸς δὲ, ὅς κρινῶ, φησι, πόρῃ
εὖτε, καὶ οἱ ἑκάς αὐτὸν δικάσαι
ἔξω. ἀπὶ δὲ ἐς τὸν ἴδιον παρὰ
τὸν Πριάμην παῖδα. ἐς εἰδὶ τε σὺ
γινώσκαι τὸν καλλίωνα φιλόκαλόν
ωρ, καὶ οὐκ ἂν ἑκάς κρίσαι κα-
κῶς. Γαλ. τί οὖν αἱ θεαί, ὦ Πανό-
πη. Παν. Τέμεθρον, εἶμαι, ἀπίασθαι
πρὸς τὸν ἴδιον. Γα. καὶ τίς ἔξω μὴ
τὰ μικρὸν ἀπαγγέλλωρ ἡμῶν ὅς κρε-
ττοσιν; Γα. ὅδῃ θι φημι οὐκ ἔλλη-
κρατήσεσθαι, τῆς ἀφροδίτης ἀγωνιζομέ-
νης, ὅρ μὴ τι πᾶν ὁ διακτητὴς ἀμει-
βλυότῃ.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ΚΑΙ ΔΕΛΦΙΝΩΝ,

Neptuni, Delphinum.

*Δελφίνους, Delphinos amatores esse hominum,
ὅς ab aliquo istorum Arionem eie-
ctum à prædonibus in mare
transuectum esse.*

*Mira est delphinum vere natura, quod omnes
Sic redamant homines, haudq; perire sinunt.
Euadit mortem citbæra submersus Arion:
Musica nam curas pectora mæsta leuat.*

ὅγε δὲ Δελφίνοισι, ὅτι καὶ φι-
E λαισσομένοισι, καὶ πάλαι
καὶ τὸ τῶν αὐτῶν παιδίων ἐπὶ τῷ
ἰσχυρῷ ἐκτρέφοντο, ὅπου δὲ ἄλλοι αὐ-
τῶν σκιανίδων μετὰ τῆς μητρὸς
ἱμπερῶν, καὶ νῦν οὐ τὸν καθαρῶδ' οὐ
τοῦτον τὸν ἐκ μητρὸς ἀναλαβόντα,
ἐξ αὐτοῦ ἐς τὸ αἶμα αὐτῆς σκεδύει, καὶ
καθάρα, οὐδ' ἐπεριζέει, παλαιῶν ὑπὸ τῶν
ναυτῶν ἀπολλύμενον. Δελ. μὴ θαυμά-
σῃς δὲ πόσους, εἰ τοὺς ἀφ' ὧν οὐ
ἐκ τῶν αὐτῶν, ἐξ ἀφ' ὧν γὰρ καὶ αὐ-
τοὶ ἰχθυόεντες οὐκ οἶμαι. Πο. καὶ μέμ-
φομαι γὰρ τοῦ Διονύσου, ὅτι ὅμως κα-
τὰ αὐτομάχους μετέβαλε, δῖον χα-
ρῶσκα μόνον, ὅπου τοὺς ἄλλους
ὁπλίσας. ὅπως γὰρ τὰ κατὰ τὸν
ἄριονα τῶν ἰχθύων δὲ Δελφίνας
Δελ. ὁ Πόριος φησὶ, οἶμαι, ἰχθυοὺς
αὐτοῦ, καὶ πολλὰς μετεπέμψας
αὐτὸν ἐπὶ τῇ τέχνῃ. ὁ δὲ πλουτὴς
ὅσοι παρὰ τῶν ἰχθύων, ἐπιθύμους πλοῦ-
τας οἶμαι τὴν πλὴν Μήθυμον, ἐπι-
θέσκα τὴν πλὴν καὶ ἐπιθεὶς πορ-
μὴν πρὸς ταχέως ἀνδρῶν, ὡς ἂν
δὲ πολλὴν ἀγοὴ χρυσὸν καὶ ἄργυ-
ρον, ἐπὶ κατὰ μέτρον τὸ ἀγοῶν ἰχ-
θυοντα, ἐπιβουλεύουσιν αὐτοῦ οἱ ναυ-
ται. ὁ δὲ ἰκροώμενος ἀπαντα, παρὰ
τίων τοῦ σκάφους, ἐπὶ ταῦτα ὁμῶς
διδόλκε, ἔφη, ἐλλὰ τὴν σκεδύει ὡς
καταβόντα

Audo, recte faci-
L tis Delphines, qui
semper amātes ho-
minū estis. Nam & olim
Iunonis filiū in Isthmum
portastis, exceptū a Sciro-
nīs scopulis, unde cū ma-
re precipitatus fuerat. Et
nunc tu Citharædo isto
Methymnenti, cū ipso or-
natu & cithara recepto, in
Tænarū enatasti, neq; pas-
sus es indigne a navitis pe-
rire illum. Del. Ne mireris
Neptune, si hominibus be-
nefacinus. nam & ipsi ex
hominibus pisces facti su-
mus. Nep. Atq; equidem
ob id reprehēdo Bacchū,
quod vos navali prælio
superatos ira transforma-
vit, cum deberet captivos
solum in deditionem acci-
pere, quemadmodū & ce-
teros in potestatem rede-
git. Sed quo pacto cū A-
rione hoc, quod accidit, se
se habet? Delphi. Perian-
der iste, puto, delectatus
homine, ac saepe illū ad se
accersebat artis gratia. Il-
le autē dives iam factus a
tyranno, concupuit, nau-
gando in patriā, Methym-
nam videlicet, spectandas
ibi divitias suas exhibere.
Ac consensit ad transien-
dum navi, hominū quorū
dam sceleratorū, posteaq;
cognitus est, multū auxi te
cū scire, ubi ad mediū fer-
me Aegēū pucitū fuit, in-
sidiari illi navæ coeperūt.
Ille vero (nam auscultabā
omnia, iuxta navigiū na-
tando) quoniam iam hoc
vobis ita visum est, inquit

Collan-
dario a
φίλων
προπίστα
Proba-
tio a sig-
nis ante-
cedenti-
bus et co-
iunctis.
ἀποστο-
φή ad
vna Del-
phinē, q
exporta-
uit Ario-
nem.
ἀπόκρι-
σις αὐτοῦ
ἀρική,
a coniu-
gatis.
μέμψισ
ab inu-
cto.
Ab ex-
plo.
παρε-
σχούη
ad fabu-
lam de
Arione.
Narratio
a perso-
na regis
Corinthi
τὴν ἡγε-
χόοντα.
Gellius
li. 16. ca.
19. ca. ii.

Luciani

at me saltem assumpto or-
natu, & decantato prius
mihī ipsi lūebri aliq̄ car-
mine, volentem sinite pre-
cipitare me ipsum. Con-
cesserunt nautæ. Tum ille
assumpsit ornatum, & ce-
cidit omnino lene, & ceci-
dit in mare, tanquā statim
omnino moriturus. Ego
vero excepto atq̄ imposi-
to illo enataui vna cū ipso
in Tēnarum. Nept. Lau-
do studium erga Musicā
tuum, dignam enim mer-
cedem retulisti ipsi pro eo
quod auscultas.

Collauda-
tio a gra-
tulo lūe.

παλαβόντᾱ μιν, καὶ ἄσαι τῶ θρῶν ορ-
τῶν ἐπ' ἐμαυτῶν, ἰκόντα ἰάσατο ῥί-
ψαι ἐμαυτὸν. ἰπείτρεψαν οἱ ναῦται,
καὶ ἀνάλαβον τὸν σκεδύλιν, καὶ ἵσαν πρὸς
τὴν λιγυρῆς, καὶ ἐπισιν ὡς τὴ θάλατταν
τοῦ, ὡς αὐτίκα πᾶν ἴδον ἀποθανοῦμαι
νῦν. ἰγὰρ δὲ ὑπολαβὼν, καὶ ἀναθείμα-
ν ἑαυτὸν, ἔξωκ' ἔμεινεν ἔχων ὅτι Τροά-
δαρος. Πο. ἰπαινδὴ τῆς φιλομουσίας,
ἄξιον γὰρ τὸν μισθὸν ἀποδοῖν ὁμοῦ
αὐτῶν τῆς ἀκροάσεως.

POΣEIAΩNOΣ KAI NHPHIAΩN.

Neptuni & Nereidum.

*πρὸς σάκτικας, καὶ δυνήπτικας, de Helle ab
aries in mare delapsa.*

*Hellem cum uexit, Pbrixumq̄ per bellep̄ontum,
Olim aries, dorso decidit illa metu.
Ast huius frater Colchos est uectus adusq̄
Sola soror liquit nobile nomen aquæ.*

πρὸς τὰς
ἀπικὰς.
ἀποπρὸς
φί-
ἀπείρην
σιν.

Retū hoc quidem
angustū, in quod
puella delapsa,
submersa est, Hellep̄ōtus
ab ipsa vocetur, Cadaver
autē ipsum, vos Nereides
acceptū in Troadē aufer-
te, ut ibi ab incolis sepelia-
tur. Ner. Nequaq̄, Neptu-
ne,

Ο μὲν σαρὸν τοῦτο, ἐν ᾧ
τὸ πᾶν κατέκλιθεν, ἰλὸς
σποντὸν ἀπ' αὐτῆς παλὴν
αἶμα. τὸν δὲ νεκρὸν, ὑμεῖς δὲ Νηρηῖ
δὲ παρὰ λαβούσα, τῇ Τροάδι πρὸς
σείκεται, ὅτι ταφὴν ὑπὸ τῶν ἱπεί-
χωρίων.

χορίον. Νηρ. μὴ δὲ μὲν ὦ Πόσει-
δον. ἀλλ' ἐνταῦθα ἴν' ἰκωνύμῳ
πυλάγῃ [εὐφρόδω, ἐλπίδων δ' αὖ πάλιν,
οἴκισα ἐπὶ τῇ μηρὶ ἄς πεπονθῶσαν.
Πο. τοῦτο μὲν ὦ ἀμφιπρίτην ὦ θείμην,
ὅδ' ἄλλος καλὸν ἐνταῦθα πρὸ καὶ θάλα-
σσαν ὑπὸ τῇ ψάμμῳ αὖ πάλιν, ἀλλ' ὅπου
ἴδω ἐν τῇ τρυφάδι, ἐν τῇ Χερσονή-
σῳ τεθάψεται. ἐκείνο δ' παραμύθιον
ἔσται αὐτῇ, ὅτι μὲν ὀλίγον τὰ φθόγα
καὶ ἡ ἰνὸν πέσονται, καὶ ἐμπισθῆται ὑπὸ
τῆ ἀθάμαντος. διωκομένη ἔσται τὸ
πέλαγος, ἀπ' ἀκροῦ δ' ἐλπίδαυρος,
καθ' ὅπου παύσεται ἐν τῇ θάλασσῳ.
ἔχουσα καὶ τὸν ἱόν ἐπὶ τῆς ἀγκά-
λης. Νη. ἀλλὰ καὶ κένιν σῶσαι θέ-
λω, χαρισάμεν δ' ἔσται Διονύσῳ. προ-
φῶς γὰρ αὐτῇ καὶ τίτθῃ ἡ ἰνὸν. Πο.
ὅτι ἐχρῶ οὗτο πονηρῶν ἔσται. ἀλλὰ
τῷ Διονύσῳ ἀχαριστῶν ὦ ἀμφιπρίτη.
ὅτι ἀξίον. Νη. αὐτὴ δ' ἄρα τί παθοῦ-
σα κατέπεσον ἀπὸ τῆς κρήνης; ὁ ἀδελ-
φὸς δ' ἐπὶ τῇ φρυγῆς ἀσφαλῶς ὀχλῶ-
ται; Πο. ἀκότως. νουσίως δ', καὶ οὐ-
καταστέχων πρὸς τὴν φοράν. ἡ
δ' ἐπὶ ὑπὸ ἀνθρώπων ἐπὶ αὐτῇ ὀχλήματι
παραδόξῃ, καὶ ἀπιστοῦσα ἐς δάκρυ
ἀχάνει, ἐκπληγῆσα, καὶ ἔσται θάμνη-
σάμα ὀχλῶσα, καὶ ἰλλυγγιάσασα πρὸς
σφοδρὴν τῆς ἡσυχίας, ἀκρετὴς ἐγὼ τοῦ

ne sed hic in cognomini
pelago sepeliatur. Misere-
mur enim ipsius, ut quæ mi-
serabilia maxime a nouer-
ca passa fuerit. Nep. At
hoc quidem, Amphitrite,
fas non est, neque etiā alias
honestū, sic illam alicubi
sub arena iacere. Sed qd
dixi, in Troade, in Cher-
soneso mox sepeliet. Illud
autē pro solatio ei erit, qd
paulo post eadē, ipsa qd
Ino patiet, et precipitabi-
tur, persequente illā Atha-
mante, in pelagus, ex sum-
mo Citherone, qua in ma-
re porrigit, una cum filio,
quē in ulnis gestabit. Ner.
Sed & illam seruare cōue-
niet, gratiā hāc Baccho fa-
ciendo. Educavit enim illū
Ino, eademq; nutrix illius
fuit. Nep. Nō decebat, a-
deo prauā. Sed iamē Bac-
cho nō gratificari, Amphi-
trite, indignū foret. Ner.
Sed qd accidit huic, qd ab
ariete decidit? frater autē
eius, Phryxus, tuto vehi-
tur? Nep. Merito, adole-
scēs enim est, & cōtra impe-
tū obistere potest. Illa ve-
ro, eo qd insueti eius rei e-
rat, & scēlo videlicet vehi-
culo nouo & inopinato,
et despiciēdo in profundū
immēsu, reuulsa animo, et pa-
uore pariter attonita, prae-
terea et uertigine correpta
præ uoluntate et impetu
volatus, tenere cornua

ἀπὸ τοῦ
γίγα.
ὁ δὲ σκο-
πῶν ἀπὸ τῆς
ἀδελφῆς,
καὶ αὐτῆς
Κερετα
mandatū
suum.
δὲ παρὰ
μύθιον,
ὡς πρὸς
ἐκείνη τῇ
πρωρί-
α.
Ouid. 3
Metam.
Occupa-
tio.
παρὰ
σκοπῶν.
Narratio
quomo-
do Helle
sit delapa-
sa in ma-
re.
Causa

ἀπὸ τοῦ
δ 4 ἀπὸ τοῦ

Luciani

Ipsa res . arietis amplius nō potuit,
Obiecti- gbus se eousq̃ sustentauit
onem rat, atq; ita in mare deci-
dit. Ner. An non igitur ma-
trem ipsius Nephelen de-
cebat opem ferre caden-
ti? Nep. Decebat sane, sed
Parca quam Nephela mul-
to potentior est.

ἀπάλυψις, καὶ ἐπὶ πρῶτον ἐπὶ πάλιν
γὰρ Νη. οὐκ οὖν ἐχρῆν τὴν μητέρα
τὴν Νηφελὴν βοηθεῖν πεπρωμένης;
Πο. ἐχρῆν. ἀλλὰ ὃ μοίρα πολλὰ καὶ
Νηφελὴς θωπεύετο.

ΙΡΙΔΟΣ ΚΑΙ ΦΟΣΕΙΑΩΝΟΣ.

Iridis & Neptuni.

*Ἐκρηπτικῇ, Quomodo Delus insula fluio
rans substerit.*

*Ve fluitans Delus consistat, nunciat Iris
Ortygia, Asterie quae ante uocata fuit.
Hospitium tandem Latona praebeuit isthic,
Cum Pytho usque adeo persequere cur eam.*

Appudit
ad nomē
Insulae, &
ipsa fuit
appellata
Subiecta
tractatio.
κατ' ἀφ' ἧς
γὰρ ἵπ
Πραδί-
caum.

Insula istā errantē
I Neptunē, quae a
Sicilia reuulsa at-
que vndis submersa, mari
innatat. Eam, ita iubet Iu-
piter, consistere facias iam
atque apparere, & ut tan-
tundem manifesta atque
conspicua in medio Ae-
geο inconcusse maneat,
fundara firmiter admo-
dum illa. Opus enim illa
nonnullū habet. Neptu.
Eiet

Ἡρ νῆθι τὴν πλοσάμειο
τὴν δὲ Πρόσασον, ἀποσάου
διδοῦσα τῆς Σικελίας, ὅφρα
λαὸν ἐπὶ νῆχ' αὖθις συμβέβηκε. ταύτῃ
φησὶν ὁ Ζεὺς σῆθ' ὅθ' ἔστι, καὶ ἀσφαι-
τον καὶ ποτὶ νῆθ' ὅθ' ἔστι δὴ λαὸν ἵπ' ἧς ἀγέλης
μείσθ' ἀβασίως μένδ' ἐν, συρίξας πάντας
ἀσφαλῶς, δῖτα γὰρ η αὐτῇ. Πο.
πικράξεται

πιπράξεται το τοῦ Ἰα. τίνα δὲ ὁμοί
 παρίξαι αὐτοῦ τὴν χρεὴν ἀκραι-
 νῶσα, καὶ μὴ κίβη πλέωσα. Ἰα. τί
 Λητὼ ἐπ' αὐτῆς δὲ ἀποκυήσκει. ὅθι
 αὐτὴν ὁρᾷς ὑπὸ τῶν ὠδίνων ἔχει.
 Πο. τί ὤν; ὅχι ἰκανὸς δ' ὅρᾳς ἐστὶ
 καὶ ἐδὲ μὴ ὅτι, ἀλλὰ γε πᾶσα ἡ
 γῆ οὐκ ἔν ὑποδείξασθαι δύναται τῇ
 αὐτῆς γενέσει. Ἰα. ὅκ' ὃ Πρόσφορος, ὃ
 Ἡρακλῆος ὄρκῳ μεγάλῳ κατέλαβε πύ-
 λην μὲν παρὰ χεῖρ τῆ Λητοῦ τῶν ὠδίνων
 ὑποδοχὴν, ἢ πίνων τῆς αὐτῆς αἰ-
 ματόσιν, ἀφ' αὐτῆς γὰρ ἔμ. Πο. σωίη
 μὲν θῆσι ὅν νῆσται, καὶ ἀδύναται αὐτῆς ἐκ
 τῆ βυθῆος, καὶ μὴ ἐπ' ὑποφῶν, ἀλλὰ
 ἐκ βάθους μένει. καὶ ὑπὸ δέξασθαι αὐτῆς
 μοις ἔστι τὸ ἀδελφοῦ τὰ τέκνα δύο.
 τὺς παλίνετι τῶν θεῶν, καὶ ὑμεῖς ὃ
 πρίτωρ, ὁρᾷς πορθεμένους πᾶσι Λη-
 τῶν αὐτῶν, καὶ χαλῶν ἀπαντα
 ἔσθ. τὸν δ' ἀκούσας δὲ, ὅς νῦν, ἔξοι-
 σεν αὐτῶν φοβῶν τὰ νύκτα, ἵστα-
 δ' οὐ τυχὸν αὐτίκα μετασεί. καὶ τιμο-
 ρέσθαι τῇ μητρί. σὺ δὲ ἀπάγγειλ' ὃ
 Δι', πάντα ἔνθα δύστην.

ἔσθ' ὃ Δι' αὐτῶν, ἢ κί[]

ὃ Λητὼ, καὶ π[]

κρίτα.

Fiet hoc, Iri, sed tamē quē
 vsum illi præbebit, mani-
 fecta apparens, & nō am-
 plius fluctuans: Iris. Lato-
 nem in ipsa oportet pare-
 re, iam enim male habet a
 doloribus. Nep. Quid igitur
 tutum non sufficit illi co-
 lum, ut in eo pariat? Quod
 si minus autē illud, ac cer-
 tene tota terra partus il-
 lius recipere poterat? Iris.
 Non, Neptune. Nam lu-
 no obstrinxit iurciantem,
 do magno Tellerem, ne
 præberet Latonæ partu-
 rientium receptaculum.
 Hæc igitur insula iuramen-
 to non tenetur, Abscondi-
 ta enim tum fuit. N. Intel-
 ligo rem. Igitur subsiste In-
 sulæ, atque emerge iterū ex
 profundo, & nō amplius
 fluctues aut citubes, sed im-
 mora maneat. Ac suscipe
 o felicissima, fratris mei li-
 beros duos, deorum om-
 nium pulcherrimos. Et
 vos, Tritones, trajcite La-
 tonē in ipsam, omniaque
 tranquilla sint. Serpentem
 autē istum, qui nūc velut æ-
 stro exagitat illam, per-
 terrefaciendo, ipsi infantes
 posteaquam in lucem edi-
 ti fuerint, aggredientur, ac
 matrem vindicabunt. Tu
 vero vade, renuncia Ioui
 omnia bene habere. Sta-
 bilita est Insula. Ve-
 niat Latona, ac
 pariat.

Ratio.

Pollicem
femorem
gesturū:

& inter-
rogat cau-
sam finalē

ἀφύγνστα

Obiectio

Respōsio

Major.

Assum-

prio.

Proba-

tio.

ἢ πρό-

σταξίς.

Scilicet

Apolli-

nem &

Dianā

ἀποσπ[]

ὃ πρό-

σταξίς

ἢ πρό-

σταξίς.

Conclu-

sio.

h

5

ΕΑΝ

Luciani

ΞΑΝΘΟΥ ΚΑΙ ΘΑΛΑΣΣΗΣ,

Xanthi et Maris.

παρεκλητικὸς: petit enim Xanthus fluuius
à Vulcano penè exustus, auxi-
lium à mari.

*Ignipotens rapidis incenderat omnia flammis,
Vnà etiam exustus fortè Scamander erat.
Praesidium ponti quarens nihil impetrat ille,
Audax obstiterit quod semel Aeacidi.*

Πῶς ἴδω
αὐτῆς.

Rogatio
gemma.

A causa
narratio.

de factū
Achillis,

quod est
causa im-

pulsiva
sui facti.

Causa im-

pellēs. Fa-

ctū suum.

Redit ad

Vulcanū

et ipsam
rem, post
causā ex-

positam.

Ἐρωτά
ἀφ' αὐτοῦ

Vscipe me, o Ma-

se, grauiā enī pas-

sus sum, extingue

mihī vinera. Ma. Quid

hoc rei est Xanthē? q̄s te

deussit? Xa. Vulcanus, sed

igne cādesco prorsus, mi-

ser & effervesco. Ma. Cur

aut iniecit tibi ignē? Xan.

Propter filium Thetidis.

Postquā enim occidentē

illū Phrygas, supplex de-

precatus sum. Ille autē ab

ira nihil remisit, sed occiso

cum corporibus etiam ob-

struxit mihī alueū, ego mi-

serius miserorū, occurrī, ut

aquis imundarē atq̄ inuol-

uerē illū, quo eo periculo

absternitus, ab occasione

virorū cessaret. Ibi igitur

Vulcanus (aderat enī pro-

pe forte existēs) vniuerso

igne, quantū, opinor, vix

habebat, quantūq̄ & in

Aetna,

Ἐξαι μὲν ἡ θάλασσα, δὲ ἀνὰ

Δ. πικροθύτα, κατὰ σβέσσει

μὲν τὰ τραύματα Θά. τί

τοιοῦτο ἔστι ξάνθῳ τίς σε κατέκαυσεν;

Ξάν. Ἡφαιστος. ἀλλ' ἀπὸ θεοῦ καὶ ἡ μά-

χη δὲ παρὰ δαίμονι, καὶ ἴδω. Θά. διὰ

τί δὲ θίγεις καὶ τὸ πῦρ. Ξάν. σὺ

τὸν δὸν τὸ θίγεις. ἵπτι γὰρ φονεύον

τα τὴν φρυγὰν ἰκίτθου, ὃ δὲ καὶ

πρώσεται τῆς ὀργῆς, ἀλλ' ὑπὸ τῷ κα-

κρῶν ἀπέφραττε μοι τὸν ῥῆν, ἐλπίσας

τὴν ἀβλίαν, ἐπὶ λθόν, ἐπικλύσαι θί-

λόν, ὡς φοβηθείς ἀπὸ χροῖος τῶν αὐ-

τῶν. ἵν' ταῦθα δὲ Ἡφαιστος, ἵν' ἔτι καὶ

πλησίον παρ' αὐτόν, πᾶν ὅθ' οἶμαι πῦρ

ἔχει, καὶ ὅθ' ἐν τῇ αὐτῇ, καὶ ἔσθ' ἅλ-

λαθί, φόβος, ἰσηλὸς μοι, καὶ ἵκανον
 μὲν τὰς πηλίας, καὶ μυρρίνας, ὅππῃς
 σε δὲ καὶ τὸς περὶ δάμοις ἰχθύς,
 καὶ τὰς ἰσχυλάς, αὐτὸν δὲ ἱμὲ
 ὑπερβαλλάσαι ποιήσας, μικροῦ
 δ' ἂν ὀλομξήρην ἵργασαι. ὅρξας δ'
 οὖν ἔπος δικάσασθαι ὑπὸ τῶν ἱκα
 καυμάτων; Θάλ. θολόρως δὲ Ξάν
 θε, καὶ θόρμος, ὡς ἄκοος, καὶ αἶμα μὲν
 ἀπὸ τῶν νεφρῶν, ἢ θόρμῃ δὲ, ὡς φῆς,
 ἀπὸ τοῦ πυρὸς, καὶ ἄκοτος δὲ Ξάν
 θε, ὅτι ἐπὶ τὸν ἱμὸν ἡδὲν ὀρμύσας
 ἀνὰ δαδὸν ὅτι Νηρηίδες ἡδὲν ἦν.
 Ξάν. ἔκ' ἴδω ἔρ' ἱλαῖσαι γέτωνας
 οἴτας τὸν φρύγας; Θά. τὸν Ἡφαι
 στον δὲ ἔκ' ἴδω ἱλαῖσαι, Θέτις δ'
 ἡδὲν ὅτι τὸν ἄχελαιος

Aetna, & si quibus alijs lo
 cis, illius est, allato, pces
 sit obuiā, ac exussit quidē
 vimos, & myricas, assauit
 autē & infelices pisces &
 anguillas. Me vero, cū es
 seruescere fecisset, parum
 abfuit, quin totū aridū ac
 siccū reddiderit. Vides ni
 mirū quo pacto exustioi
 bus istis deformatus sim.
 Mar. Turbidus es, o Xan
 the, & calidus, vt cōfenta
 neum est, tuore a cadaue
 ribus, calore autem, vt ais
 ab igne veniente. Ac me
 rito, Xanthe, vt qui con
 tra filium meum impetū fe
 ceris, nō veritus, q̄ Nerci
 dis filius ille esset. Xan.
 An non igitur decebat mi
 sereri me Phrygū, vicino
 rum adeo meorum? Mar.
 Vulcanū vero, an nō con
 tra decebat misereri A
 chyllis Thetis adeo filij?

eis, vel
 ὁ ταπὸς
 δόσις.
 Conclu
 siuncula
 quærelæ.
 Cōcessio
 πρὸς ἀπὸ
 δόσις.
 συρρασε
 μὲν ὅ
 accusatio
 Defensio
 ab hone
 sto.
 ὁ ταπὸς
 γὰρ ἡ γε
 gerit par.

ΔΩΡΙΔΟΣ ΚΑΙ ΘΕ
 ΤΙΔΟΣ.

Doridis et Thetidis.

*Πρωτικὸς de unica filia Acrisii Danae
 Ioue in aurum conuerso decepta,
 et à patre in mare
 exposita.*

Notæ

Luciani

*Notum est quod Danaen clausam deluserit imber
Aureus ut ponto post dederitq; pater.
Heu nil tam firmum quicquam sancte q; pudicum,
Quinetiam maculet perniciosus amor.*

Interro-
gatio.
Narratio
generalis
πρόλογος.

ἐπιστολή
γνώσις

qua copi-
osius ex-
ponit su-
periora.

λογισμός
τάξις.

Regatio
causae
ἐπιστολή

γνώσις
διόψις

& fabulae
expositio
ἐκτίμησις

pro fa-
ctum, &
causa.

παράθεσις,

προει-
τιο.

το πρό-
γινωσκ.

Vid lacrimarum
Theti: The. Pul-
cherrimam Do-

ri puellam vidi, in arcam
a patre coniectam, tum ip-
sam, tum infantem ab ea
paulo ante genitum. Iussit
autem pater nautas, arcā
illam acceptam, postquā
in alium a terra prouecti
essent, abijcere in mare, ut
ita periret & misera illa, &
infans una cum ea. Doris.
Quamobrem autem, o so-
ror, hoc? quandoquidem
comperta habes exacte
omnia. Thet. Pater illius
Acrisus, quia pulcherri-
ma erat, in arcam quendam
thalamum inclusam, perpe-
tuae virginitati destinarat.
Deinde, verum quidem di-
cere non possum, Iovem
autem aiunt, conuersum in
aurum, delapsum per im-
pluvium ad ipsam esse. Ac-
cipiente autem illa in sinu
demnantem deum, gravi-
dam ex eo factum fuisse.
Quod cum pater animadu-
uertisset, utpote durus qui-
dam & zelotypus senex,
grauiter indignatus est. Et
quia ab aliquo stupratam
fuisse illam arbitratus est,
coniecit in arcam hanc, cum
paulo ante peperisset. D.
Ceterum illa quid agebat
Thea, quando abijecta
erat.

ἰδομένης δ' Θέτι, Θέ-
τις.

Της. καλίστης δ' Δωρί-

κόρης ἑδόν ἰς κιβωτὸν
ὑπὸ τῆς πατρὸς ἐμβληθεῖσαν, αὐτὴν τε
καὶ βρέφος αὐτῆς ἀρτιγέννητον, ἵε-
κέλευσε δὲ ὁ πατήρ τὸν πλοῦτον ἐ-
ναλαβέσθαι τὸ κιβώτιον, ἐπεδού-
λῃ αὐτὸ τῆς γῆς ἀποσπάρσασθαι, ἀ-
φῆκε ἰς πλοῦ θάλασσαν, ὅς ἀπόλοιτο
ἢ ἀθλία καὶ αὐτή, καὶ τὸ βρέφος.
Δωρ. τίς τοι ἔπειτα ὁ Διὸς υἱός,
ἵμαθός ἀκρίβως ἅπαντα; Θέτ. ἡ-
κρίσιος ὁ πατήρ αὐτῆς, καλίστω οὖ-
σιν, ἐπερθέουσαν εἰς χαλκῶν τινά
θάλαμον ἐμβάλων. ἔτα τὸ μὲν ἄλκι-
θις οὐκ ἔχον ἑπείν. φασὶ δ' οὐρὸν
Δία χρυσὸν γαστέραν, ῥυτίδα στή-
θος ὀρόφου ἐπ' αὐτῆς, διξάμενον
δὲ ἐκείνῳ εἰς τὸν κόλπον καταρρέον
τὰ τὸν θεόν, ἱγνύμονα γαστρίδι.
τοιοῦτόν μιν ὁ πατήρ, ὅς οἱ ὀ-
τις καὶ ἡλότυπος γάρων, ὁ γυνά-
κτης, καὶ ὑπὸ τινὶ μεμοιχούδι κα-
ρίθῃς αὐτῷ, ἐμβάλλει εἰς τὸν κι-
βωτὸν ἀρτιγεννητὸν. Δωρ. ἢ δὲ,
τί ἔπραξεν ἡ Θέτι, ὅπως κατὰ
κῆρ;

κθο. ; Θείτ. ὑπὲρ αὐτῆς μὲν ἰσὶ γὰρ ὁ
Δορί, καὶ ἰφὸρ τὴν πεταδίκην. τὸ
βρίθου δὲ παρηγάτο μὲν ἀποθα-
νῆν, ἀκρύνουσα καὶ τὸ πᾶν περὶ λα-
κύνουσα αὐτὸ, κάλλιστον δὲ τὸ δὲ,
ὅπ' ἀγνοίας τῶν περὶ, καὶ ἔμμε-
δία πρὸς τὴν θάλασσαν. ὑποπίμ-
πλαμαι κῦθις τὸς ὀρθαλμοὺς ἀκρύν-
ων, μνημονεύουσα αὐτῶν. Δο. καὶ μὲν
ἀκρύνουσα ἐποίησας, ἀλλ' ἔδην τιθεῖ-
σιν. Θεί. οὐδ' αὖτως, νύχτα γὰρ ἔτι
ἡ κίβωτος ἀμφὶ τὴν Σειφον, (ἦ) ἴα-
σθ' τοὺς φυλάττεσθαι. Δο. τί ἔστι ἔτι
σώζομαι αὐτῶν, τοῖς ἀλιεῦσι τοῖς
τοῖς ἐμβαλῶσαι ἐν τὰ δίκτυα τοῖς
Σειφίοις; οἱ δὲ ἀνασπᾶντες, σώ-
σινσι δηλονότι. Θεί. ὕλεις, οὕτως
ποιῶμεν. μὴ δ' ἀπολίθω μέτε αὐ-
τῶν, μέτε δ' παυδίον οὕτως ὅν περὶ

nut? The. Pro se quidem
nihil dicebat, Dori, sed ta-
cite ferebat damnationem
pro infante autem depre-
cabatur, ne morti tradere-
tur, lachrymando, atq; illū
auro ostentando, pulcher-
rimum saue puerum, Do-
ri. Ille autem prae ignoran-
tia malorum, etiam arride-
bat matri. Oppleo rursū
oculos lachymis, quum in-
mentem illius venis. Do.
Et me flere fecisti. Sed nū-
quid iam mortui sunt? Th.
Haudquaquam, natar e-
nim adhuc arca circa Scri-
phum, viuis illis custoditis
Dor. Cur igitur non con-
servamus ipsam, piscatori-
bus istis Scriphijs, in retia
immittendo? Qui extra-
ctos illos, incolumes prae-
stabit scilicet? The. Recte
dicis, atque ita faciamus.
Non enim perire decet,
neq; ipsam, neq; infantem
adeo cum sit formosus.

τὸ δὲ
Horat. li.
3. Carm.
oda. 16.
τὸ ἰφὸρ
μὲν.
πᾶν
mullebre
Alia in-
terroga-
tio.
Effectum
cōmiserā-
tiōis, hor-
tantis in-
terroga-
tio.
Assensus
ad illam.

ΤΡΙΤΩΝΟΣ ΚΑΙ ΝΗΡΗΙΔΩΝ.

Tritonis et Nereidum.

Θηρυκτὸς. quomodo Perseus filius Danae
balanā contra Andromedam emiso-
sam occiderit, et ipsam puellam
liberauerit, et tandem in
uxorem duxerit.

Ἰσχυρῶς

Luciani

*Iusserat Andromeda cōvinci nexibus Ammon,
 Pro matre id Veneris ultio certa fuit:
 Liberat hanc Perseus, qua condicione volebat,
 Belua nil potuit, factus est bice gener.*

Ἀφ' ὧν
 ἐν γυναι
 κῇ, ὅ
 προπό
 τιο bipar
 ita.
 Rogatio
 de interfe
 ctore.
 Causa.
 Impellēs
 Modus.
 ἔξ ὧν
 οἱ.
 προσώ
 γραφία.
 ἐπαι
 ὁ conclu
 sio.
 Ratio ab
 ætate, fa
 milia, &
 corpore
 Cōtinua
 tio narra
 tionis cau
 sa.
 ὑπόθε
 σις.
 Narratio
 Causa fi
 nalis.
 ἔξ ὧν
 κόν.

Alzua ista vestra,
 B Nereides, quam
 contra filiam Ceph
 phei Andromedam emis
 istis neq; puellā ipsam in
 iuria aliqua affecta, pinde
 ut vos putatis, & ipsa iam
 mortua est. N. A quo, Tri
 ton? Num Cephæus, tanq̃
 ille & unū aliquo propo
 sita puella aggressus illam
 occidit, ex insidijs? cū mul
 ta vi adortus? Tri. Non.
 Sed nostis, arbitror, Iphie
 nassa, Perseum illum Da
 naes puerū illum parvum,
 quē una cū matre in arca
 abiectum in mare ab auo
 materno, conservastis mi
 sertæ illorū videlicet. Iph.
 Non quē dicis. Cōsentia
 neū vero, illum iam adole
 scentē faciū esse, atq; ad
 modū generosum, & pul
 chrū aspectu. Tri. Hic oc
 cidit Balænā. Iphi. Quam
 obrē Triton? Neq; em̃ hu
 iusmodi cōservationis pre
 mia persolvere nobis de
 bebat. Tri. Ego vobis ex
 ponā omnē rē, ita ut gesta
 est. Missus hic fuit ad Gor
 gonas, ut hoc quasi quod
 dam certamē regi perage
 ret. Postq̃ autem pervenit
 in Libyam. Iph. Quomo
 do Triton, solus, ne, an &
 alios secū socios abduxit.
 nā alioq; difficile hoc iter.
 Tri.

Ο κῆτος ὑμῶν ὁ Νηρηίδα
 Τ ὁ ἐπὶ πλὴν τοῦ Κυφίου θυο
 γατῶρα ὁ ἀνδρομέδου ἐ
 πέμψεν, οὗτε πλὴν παῖδα ἡδίκησεν
 ὡς οἶδεν, καὶ αὐτὸ ἔδην τέθνηκε. Νη.
 ὑπὸ τίνος ὁ Τρίτων, ἢ ὁ Κηφῶν κα
 θάρσεν δέλωρ προβίη, πλὴν κόρην
 ἀπέκτανεν ἱπιδῶρ, λαχέσας μετὰ
 πολλῆς δυνάμεως; Τρί. οὐκ. ἀλλ'
 ἴσι, οἷμαι δ' ἰφιάνασσα, ἐν Γόρσῃα,
 τὸ τῆς Δανάης παιδίον, ὃ μετὰ τῆς
 μητρός ἐν τῇ κηῶτι ἐμβληθὲν ἐς τὴν
 θάλασσαν ὑπὸ τοῦ μητροπάτορος,
 ἰσώσατε, οἰκτέρασθαι αὐτοῦς. ἴφι.
 οἶδά δ' ἐν λίγῃ. ἔκός γ' ἔδην νεανίαν
 εἶναι, καὶ μάλα γυναικίον τε καὶ κα
 λὸν ἰδέσθαι. Τρί. ἔστι ὁ ἀπέκτανε τὸ
 κῆτος. ἴφι. σχετὶ ὁ Τρίτων; ὃ γὰρ
 δὴ σῶσα ἡμῖν τοιοῦτα ἐκίνην αὐ
 τὴν ἰχθύν. Τρί. ἐγὼ ἡμῖν φράσω &
 πάντες ἐγίνωσκον. ἰσάλη μὲν ἔστι ἐπὶ
 τῇ Γοργόνει, ἀθλὸν τινα ποτὸν τῷ
 βασιλεῖ ἐπιτιλῶν, ἐπὶ δ' ἐκφίκο
 ἐς πλὴν Λιβύην. ἴφι. πῶς ὁ Τρίτων,
 μόνος, ὃ καὶ ἄλλους σηµμάχους ἔ
 χει; ἔλλως γὰρ δύναται ὁ ὁδοῦ.
 Τρί.

Τα. οὐκ οὐκ ἄδ' ὅτι . ἐπὶ πηδῶν
γαρ αὐτὸν ἢ ἀθλῶν ἔθηκεν, ἐπὶ δ'
ἐν ἑκὼν ὅπου δ' ἔπαιζον, αἱ μὲν ἑκά-
θετον οἶμαι. ὁ δ' ἐν ἀποτεμῶν τῆς
Μεδούσης τὴν κεφαλὴν, ὥχ' ἄρ'
ἐπὶ ἅμῃ . Iφι. πῶς ἰδὼν; ἀθ' ἡ
τοιοῦτ' ἔστιν. ὁ δ' ἄν' ἰδῷ, οὐκ ἔτ'
ἄλλο μετὰ ταῦτα ἴδωι; Τρί. ὁ ἄρ'
θλῶν τὴν ἀσπίδα προφάνησεν,
ἵνα αὐτὰ γὰρ ἔκυσσεν ὡς γούμην αὐτῷ
πρὸς τὴν ἀνδρομέδαν, καὶ πρὸς τὴν
κηφίαν ὕδατον, ἢ ἀθλῶν δ' ἢ ἐπὶ τῇ
ἀσπίδι ὅπως ἀλλοδύσῃ, ὅπως ἐπὶ
κατὰ πρὸς πᾶσι σχοῖται αὐτῷ ἰδῷ
τὴν εἰκόνα τῆς Μεδούσης. ἔπειτα λαβὼν
μῦθον τῷ λαῷ τῆς κόμης, ἐνορῶν δ' ἔ
ἐκόντα, τῇ δ' ἐξ ἑκῆς ἔρπινον ἔχον, ἀπέ-
τεμε τὴν κεφαλὴν αὐτῆς. καὶ πρὸς
ἀνδ' ἡρώδην τὰς ἀδελφάς, ἀνδ' ἡρώδη, ἐ-
πὶ δ' ἐκ τῆς τὴν παρὰ λίαν τοῦ τῶ
αἰθιοπίου ἐγίνετο, ἥδη πρὸς γένος πε-
τόμενοι, δ' ἄρ' αὖ τὴν ἀνδρομέδαν προ-
κείμενῳ, ἐπὶ πνῶν πέτρῃ προβλή-
σθ' ὡς προσπικτῆσθαι μένῃ, καλῶ
ἀνδ' ἡρώδην, παθόμενῳ τὰς κόμης,
ἢ ἰσχυρῶς πολλὴν ἐκδιδόν τ' ἑαυτῶν, καὶ
τὸ μὲν πρῶτον εὐκτεῖρας τὴν τύχην
αὐτῆς, ἀμεινότερα τὴν αἰτίαν τῆς κατὰ
δίκης, κατὰ μικρὸν δ' ἐκ ἀλγὸς ἔρωπ.
ἔχων γὰρ σισώσασθαι τὴν παῖδα, ὅση
ὅτι δ' ἡρώδης καὶ ἐπὶ δ' ἡ τὸ κατὰς ἐπὶ δ' ἡ
μάλα

Tit. Per aerē pfectus est,
alatū enim ipsum Minervae
reddidit, postquam au-
tem eo loci venit, ubi illae
agebant, illae quidem dor-
miebant, opinor. At hic
amputato Medusae capi-
te, verum auolavit. Iphi.
Quo pacto autem aspexit il-
las? Aspici enim nequeunt,
vel quisquis illas asper-
xit. non amplius quisquā
posthac aspiciet. Tri. Mi-
nerua scutum praeferebat.
(Talia enim audiui ipsum
narrantē apud Androme-
dam, postea & apud Ce-
pheum.) Minerva igitur,
inquit, in clypeo resulgen-
te, tanquam in speculo al-
quo, exhibuit ipsi spectan-
dam Medusae imaginē. Po-
stea sinistra, arrepta illius
coma, & inspecta imagi-
ne, dextra autem sublata
harpe, abscidit caput ipsi-
us, atque ita priusquā so-
res reliquae exprogeriscerē-
tur, auolavit. Porro ubi
circa maritimam hanc Ae-
thiopix oram venisset, ter-
ra iam propinquior ali-
quanto volans, videt An-
dromedā, expositā, in ru-
pe quadā prominente pa-
lo affixam, pulcherrimā,
o Di, promissa coma, &
feminudam, longe usque
infra vbera. Ac primū qui-
dem misertus fortunae illi-
us, interrogat causam dā-
nantis huius. Paulo autē
post, amore captus (opor-
tebat enim incolumē fer-
vari puellā) opem ferre illi
statuit. At qui ubi iam Bal-
ea accessisset, terribilis ad
modum

Quib. an-
xillis (q/
mō: inter-
pellatōe
rogat an
μονομα-
χία fue-
rit an bel-
lum.
ἐπὶ δ' ἡ
λαβὼν.
Gorgo-
nes.
A testi-
monio.
ἐπὶ δ' ἡ
λαβὼν.
ἐπὶ δ' ἡ
καὶ δ' ἡ
ἐπὶ δ' ἡ
λαβὼν.
ἀρπῆς
sis falca-
tus Persei
fuit.
Accedit
propius
ad libera-
tionē An-
dromedae
A fortu-
na, id est,
supplicij
forditate,
& indig-
nitate, αἱ
tu, ab ha-
bitu, ab
aetate, &
sexu est
πᾶσι δ' ἡ

Luciani

τὴν πρῶτην modum &c. quasi mox ab
 χεῖρα, forptura Andromedam,
 πρῶτα, manu ad caput admocto,
 μὲν ὁρῶσα, harpam tenens, altera qui
 σι. dem ferit, altera aut Gor-
 γὼν. gona spectandā pferēs, in
 τὴν ἰπὸ μὲν lapidē illā cōducit. Illa igitur
 νομ. mortua est, & dirigue-
 πρῶτα, re ipsius mēbra οἷα, quæ
 πρῶτα, cunctæ Medusam aspex-
 πρῶτα, erūt, at hic solutis vinculis,
 ὁ πρῶτος, quibus uirgo alligata fuerat
 ἐπιφώνη, suppositæq; manu suscepit
 μαρτυρ. illam summis pedum digi-
 τibus descendentem e rupe ar-
 τibus. dua illa quidem atq; pro-
 ἐπίκρυψ. cliui, & nunc cum eadem
 οὐκ ὀκνη. nuptias peragit in ædibus
 λυγρῶς. Cephæi, abducentisq; illā se-
 ἰρμύτιος, cū Argos. Quare pro mor-
 ἀπόκρι- te, nuptias neq; eas vulga-
 σις α. res illa inuenit. Ne. Equi-
 σφρῆ. dem non ita valde ægre fe-
 σι. ro faciū hoc. Quid em̃ a-
 Cōclusio, deo nobis iniuriæ fecit pu-
 Ab equo, ella, si mater ipsius supbe
 Clausula. exultit se tunc, ac pulchri
 si quid barbara mulier, su-
 pra quam decebat, loquax
 fuit. Satis enim supplicij ru-
 lit, quæ tanto in metu, si-
 lici causa constituta,
 fuit. Gratulemur
 igitur nu-
 ptijs.

μέλα φεβδὸρ δὲ καταπινούμηνον
 τὴν δὲ φρομίδαν, ὑποβαρυνθείς δ
 νεωρίσκῳ, πρόκοπον ἔχων τὸν ἄρο-
 πῶν, τῇ μὲν καθικνέτα, τῇ δὲ προσδ-
 κνὺς τὴν γοργόνα, λίθον ἐπιείδ' αὐ-
 τῷ· τὸ δὲ, τίθησκει γὰρ, καὶ πέπρω-
 σὺν τὰ πὲρ ποδῶν, ἔσται ἔτι τὴν Νέο-
 δωσαν. ὃ δ', λύσας τὰ δεσμὰ τὴν παρ-
 θέναν, ὑποχρῶν τὴν χεῖρα, ὑπεδείξατο
 ἀνδροποδῆτι κατιῶσαν ἐκ τῆς πέ-
 τρας, ὁλιωκρῶς οὕσης. καὶ νῦν γὰρ μὲν
 ἐν τῇ ἐκφύῳ, καὶ ἀπείξεται αὐτὴν ἐν
 Ἀργῳ. ὅς τε αὐτὴ θοανάου, γάμον ἔ-
 πον τυχοῖτα εὖρος. Νη. ἐγὼ μὲν
 εἰς πένου ἔσθ' ἡ γονόπ' ἀχθομαι. ἡ δ'
 εἰ ποῦς ἡδίκησ' ἡμᾶς, εἴ τι ἢ μήτηρ ἐ-
 μεγαλῶνχα τότε, καὶ ἡξίου παλ-
 λίων εἶναι· Τρι. ὅτι οὕτως ἂν ὕλ-
 γησεν ἐπὶ τῇ θυγατρὶ, μότῃ γ' ὅ-
 σα. Νη. μηκίτι μιν μὲν ἔμελλε ὁ Δωρ-
 ρὶ ἐκείνον, ὅτι βάρβαρος γυνὴ ὅ-
 πῃς τὴν ἀξίαν ἐλάλησεν, ἰσχυρῶς γὰρ
 ἡμῖν τιμωρίαν ἔδωκε, φοβη-
 θῆσα ἐπὶ τῇ παιδί.
 χαίρω μὲν οὖν
 τῷ γάμῳ,
 μφ.

Zephyri & Noti.

μεταμόρφωσις Iouis in Taurum,

Indutus faciem tauri, deus ille coruscus,
 Auscit pulchram, de grege Mercurij.
 Hæc fuerat Cadmi soror, alio & Agenore nata,
 Efficiuntæ factum uina Venusq; pecus.

Υ πόσῳτε πομπῶν ἐγὼ
 Ο μεγαλοπρεπὲς ἔδωκ' ἡδὼν
 ἐν τῇ θαλάττῃ, ἀφ' ὅθ' ἡμῖν,
 καὶ πῶς, σὺ δὲ οὐκ ἔδωκ' ὦ Νότε;
 Νό. τίνα τῶν τῶν λίγας ὦ Ζέφυρε
 πῶς πομπῶν; ἢ τίνος οἱ πέμπων;
 τὸς ἔδωκ' Ζέφ. ἔδωκεν ἡμάς
 ἀπὸ λείψαντος, οἷον οὐκ ἔλαθ' ἰδοῖς
 τι. Νό. παρὰ πῶς Εὐρώπῃ γὰρ θά-
 λασσαν ἀργαζόμενος. ἐπέπνυσσε δὲ
 καὶ μὲν τῆς ἰνδοῦ καὶ, ὅσα πα-
 ρά τῆς χώρας, οὐδὲν οὐκ οἶδα, ὡς
 λίγας. Ζέφ. ἀλλὰ τὸν σιδωνίον
 ἀγέτορα οἶδας; Νό. καὶ τὸν τῆς
 Εὐρώπης πατέρα, τί μὲν; Ζέ. πῶς
 εἰ αὐτὸς ἰκέτης διηγέσθαι οἶ-
 μεν. Νό. μὲν, ὅτι ὁ Ζεὺς ὄρασθαι ἐκ πολλ-
 ῶν τῆς παιδὸς; τότε γὰρ καὶ πᾶς
 λαὸς ἠπιστάμενος. Ζέ. οὐκ αὖ τὸν μὲν
 ἔρωτα οἶδα, τὰ μετὰ ταῦτα δὲ ὅ-
 τι καὶ

Unquam equi /
 N dem pompā mag-
 nificentiorē vi-
 di in mari, ex quo ego
 sum, & spiro. Tu vero
 non vidisti o Notus. Not.
 Quamnam hanc dicis Ze-
 phyre pompam? aut qui-
 nam sunt qui illam duxe-
 runt? Zeph. Suavissimo
 spectaculo caruisti, & qua-
 le nō facile aliud unquā vide-
 ris. Not. Iuxta tubum ma-
 ris occupatus sum, affatus au-
 tem & partē Indię nōcul-
 lam, quantū videlicet eius
 cœteræ mari adiacet. Proin-
 de nihil eorū noui, quæ tu
 dicis. Zephyrus. Quid?
 Sidonium illum Ageno-
 rem vidisti? Not. Etiam,
 Europe patrem scilicet.
 Quid nū. Zeph. De illa ip-
 sa narrabo tibi. Not. Nū,
 quod Iupiter iam olim a
 mare puellam cepit? Nū
 hoc etiā pridem scivi. Ze-
 phy. Igitur quod ad amo-
 rem attinet, nosti. Quæ ve-
 ro postea consecuta sunt,

αὐτῶν ἡ
 ἐρώτη-
 σις.
 ἀπὸ τῶν
 τῆς
 Causa.
 ὡς αὖ
 ἀπὸ τῆς
 Condu-
 cto.
 παρὰ τῶν
 καὶ
 ὑπὸ τῶν
 σις.
 ἀξίως
 ἀπὸ τῶν
 ὁ λόγος.
 Narratio

Luciani

ὁ δὲ πρῶτος
παρὰ τὴν

τὰ μετὰ
ταῦτα,

Descri-
ptio pō-
pæ.

ea nunc audi. Descēderat
Europa ad litus, ludendi
gratia, assumpsit secum q̃
qualibus suis. Iupiter autē
in formam tauri assimila-
tus, ludebat una cū ipsis,
pulcherrimus tum appa-
rens. Nam & candidus e-
rat, vt nihil supra, & cor-
nua habebat reflexa pul-
chre, vultumq; præ se fere-
bat admodū māsuetū ac
placidū. Saltabat igitur &
ipse in litore, & mugiebat
suauissime, ita vt Europa
auderet etiam cōscendere
ipsum. Cæterū vbi hoc fa-
ctum est, cīsato cursu Iup-
ter quidē una cū illa in ma-
re prorupit, atq; ibi, vt in-
ciderat, natabat. Illa vero
a Imodū perculsa animo
ex hac re, sinistra appre-
hendit ac tenuit cornua,
vt ne deliberet, altera autē
manu disfluente vento ve-
stem cōtrinchat. No. Dul-
ce hoc spectaculū, Zephy-
re, vidisti, & amatoriu, na-
rantem videlicet Iouem,
& ferētem secum amores
suos. Zeph. At vero quæ
consecuta sunt, suauiora
multo, Note. Nam & ma-
re statim cōpropositis fluiti-
bus quicquid fuit, & tranquillitate
vltro attracto, placidum ac
planum seipsum præbuit.
Nos autē omnes silentiū agētes,
nihil aliud quam spectatores tantū,
eorum quæ fiebant, quasi
quidam comites, sequeba-
mur. Cupidines vero iux-
ta volitantes, paulum su-
pra mare, ita vt interim
suis pedibus cōtinge-
rent

δὴ ἄκουσθαι. ὃ μὲν δὲ ῥώπῃ κατακλῖ-
θη ἐπὶ τῷ ἡλίῳ παύσασθαι, τὰς ἐλ-
κυστικὰς παραλαβοῦσα. ὁ Ζεὺς δὲ
τὰ ῥωπὰ ἐκαστὸς ἑαυτὸν, σωείπαιζον
αὐταῖς, κάλλιστον φανόμενον, λευ-
κὸς τε γὰρ ἦν ἀκριβοῦς, καὶ τὰ κόρνα
τα δίσκωπῃς, καὶ τὸ βλέμμα ἕμει-
νον. ἐσκίρτα οὖν καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῇ
ἡϊόνῃ, καὶ ἱμυκᾶτο ἑδίστορ, ὥστε
τῷ δὲ ῥώπῃ τολμήσαι καὶ ὑπερβῆ-
ναι αὐτόν. ὡς δὲ τὸτ' ἰγίνετο, φρε-
μαῖον μὲν ὁ Ζεὺς, ἔρμησεν ἐπὶ τῇ
θάλατταν φόβον αὐτῷ, καὶ ἠνέχε-
το ἐμπιστῶν ὃ δὲ πᾶσι ἐκπλαγῆ-
σαι ἔδει πράγματι, τῇ λευκῇ μὲν ἔχε-
το τὸ κόρνατος, ὡς μὴ ἀπολιθάνοι,
τῇ ἰσορᾷ δὲ, ἠνεμώμενον τὸν πίπλον
ξυλάχε. No. ὃ δὲ τὸ το θαλαμαῶ Ζεὺς
φυρὶ ἔδει, καὶ ὄρωπκόν, ἰσχυρόμενον
τὸν Δία, φόβοισιν αὐτῷ ἐκπλαγῆναι.
Ζεὺς καὶ μὲν τὰ μετὰ ταῦτα ἑδίστο
παραπλοῦς ὁ Νότιος. ὃτε γὰρ θαλάττω
τα δὲ ῥωπὰ ἀκύνεον ἰγίνετο, καὶ τῇ γα-
λήνῃ ἐπισπασαμένη, λείπει παρὰ τὴν
χῆν αὐτόν. ὃ μὲν δὲ πάντες ἦσαν
χίον ἄγοντες, ὃ δὲ ἄλλο ἢ θιαταῖ
μόνον τῶν γιγισμένων παρεκλασθῆ-
ναι. ἔρωτος δὲ παραπεισόμενοι, μι-
κρόν ὑπὲρ τῷ θαλάτταν. ὡς ἰνίστα
ἄκροισι τοῖς ποσσὶν ἐπιφάνει τὸ ὄνει-
ρον, ἑμμέναν τὰς δὲ ῥωπὰς φόβου, καὶ
ἑδίστο

ἦδ' ὅν ἄμα τὸν ὑμῖνασθαι· αἱ Νηρηίδες δὲ ἀναδύσασα, παρίπιδον ἐπὶ τῶν δελφίνων ἐπικροτῶσασα, ὑμῖνον οἱ αἱ πολλὰ· τό, τι τῶν Τριτωνῶν γίνεσθαι· καὶ ἡ ἄλλο μὴ φοβερὸν ἰδὲ τῶν θαλαττίων, ἐκπῶντα πόρην χόρδου τὴν ποῦδην· ὁ μὲν γὰρ Ποσειδῶν ἐπιβιβηκὼς ἄρματός, παροχούμενος τε, καὶ τὴν ἀμφιπρίτῳ ἔχων, προδὲ γελῶν, προσδιπορῶν ἐκχομίσσῃ τῷ ἀδελφῷ· ἐπὶ πᾶσι δὲ τὴν ἀφροδίτῳ δύο Τριτωνῶν ἔφειρεν, ἐπὶ κόγχῃς κατακείμενῳ, ἀνθ' ἡσυχασίας ἐπιπλάττεσθαι τῇ ὑμῳ· ταῦτα ἐκ φοινίκης ἔχει τῇ Κρήτῃ ἰγύσῳ· ἐπὶ δὲ ἐπὶ τῇ νύμφῃ, ὁ μὲν ταῦτόν οὐκ ἐπὶ ἔφασκε· ἐπιλαβὼς μὲν δὲ τῆς χειρὸς ὁ Ζεὺς, ἀπὴν γὰρ οὐρώπῳ ἐς δὲ Δίκτησιν ἄνθρωποι, ὅν θυγῶσιν, καὶ κατὰ ὕψος· ἡπίστατος γὰρ ἦδ' ἐφ' ὃ, π' ἔχοιτο· ὑμῶν δ' ἐμπροσθέντος, ἄλλοτ' ἄλλο τὸ πλάσσειν μίρ' ὁρῶντο· ἡμῶν. Νο· ὁ μακάρε Ζεφύρε' ὁ θείας, ἰγὺς γρύπας, καὶ ἰλίφαστας, καὶ μέλασας οὐβρώπων ἰόρα.

rent aquas, accensas ferentes faces Hymenæum cantabant. Nereides autem emerlis undis, delphinum tergis insidentes obequitabant, applaudentes, seminudæ pleræque. Præterea & Tritonum genus, & si quid aliud non horribile visu marinorū, omnia illa circū puellā quali choreā ducebāt. Nā ipse quidem Neptunus cōscenso curru, & quasi pronubus incedēs, una cū Amphitrē telæus præibat, velut viā apertēs natanti fratri. Supra omnes autē, Venerē duo Tritones vehebāt in concha recubantē, ac flores omnis generis aspergentem sponfam. Atq; hæc a Phœnicia usq; in Creram fiebāt. Postq; autē in insulam ascendit, ipse quidem taurus nō amplius adparebat. Iupiter aut apprehensam manu Europā, in antro Diktæum abduxit, erubescētē, atq; oculos demittentem. Intelligebat enim iam, oh quā rem ita duceretur. Nos autem incumbentes mari, aliis aliā illius partem fluctibus agitabamus. Not. O beati Zephyre, te, qui isthæc videris. Ego vero interea gryphas & elephātos, & nigros homines aspiciēbam.

τὸ πρῶτον
φίκα.
τὰ ἰκα
βάντα.
πρὸς τὸ
φίκα.
Cōclusio

TERTIVS

LIBER.

ARGVMENTVM IN

Díalogos Inferorum.

Quamquam ex eadem occasione & hi
Díalogi, quibus inferorum querelæ, iu-
dicia, poenæ, & id genus alia describun-
tur, exceptis paucis quibusdam, quo-
rum argnmenta de suis tēporibus sum-
psisse Lucianus videtur, cum superio-
ribus prognatí sunt: alíum tamen atq̃
diuersum ab illis finem habent, aliudq̃
monent ac docent. Supra enim amo-
res & affectus deorum tractantur, at hic
illud indicatur, atque etiam oculis pe-
nè subiicitur, quod apud Inferos, & eos
Iudices, quorum sententiæ post hanc
vitam subiiciendi omnes sumus nulla
personarum ratio, nulla potentiae, diui-
ciarum, bonorum, famæ, aut cuiuscun-
que fortunæ æstimatio futura est: sed
quod

quod omnes, quod ad conditionem at-
tinet, æquales futuri, pro eo ac quisque
in hac vita se gerit & meretur, suppli-
cium aut præmium accepturi sumus.
Tamen illud quoque non ignorem,
Lucianum ex ironia magis pleracq; hæc
quàm quòd ita animo senserit, dixisse
videri posse, vtpote Epicureum, &, vt
ab alijs vocatur, ἑὸς, qui neque de dijs,
neque de immortalitate animarum re-
ctè quicquam senserit. Veruntamen et-
tiam alias cum de veris moribus philo-
sophorum scribit, vt in Nigrino, Demo-
naete, & cæteris quibusdam, eiusmodi
de præsentis vitæ rebus, & actionibus
præcipit, & tradit, quæ illum haud du-
biè de futura quoque nonnihil cogita-
tione ac sensu præcepisse confirmare
possint. Vt ut autem hæc se habent, di-
gni tamen Dialogi isti sunt, qui legan-
tur, & ob oculos quàm sæpissimè reuo-
centur: vel ob hoc solum, vt à cupidita-
tibus ac rerum externarum desiderio
mentem auocemus, & ad illud respicia-
mus,

Luciani

mus, quod poeta dixit: Pulvis & vmbra sumus: quodque post hanc vitam, neque opes, neque potentia, neque vlla alia fortuna defunctos sequentur, aut iuuabunt,

ΝΕΚΡΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

Mortuorum Dialogi.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΠΟΛΥ-
ΔΕΥΚΟΥΣ.

Diogenis & Pollucis.

προσκεκληθὲς δὴ κἀνθ'.

*Mittitur ad uiuos Pollux, mandata Menippo.
Vt referat pulchris, diuitibusq; simul.
Ad miseros etiam, ne demirentur auaros.
Fabula post uitam cuncta perire monce.*

δὴ κἀνθ'.

○ Pollux, cōmendo
tibi, postq̃ celer-
tē ascenderis (tuū
eximū est, nī fallor, cras re-
suscitēre) vt, sicubi uideris
Men

Πολύδευκος, ἐντίλλομαι
○ σοι, ἵνα δῶς τὰ χεῖρα ἀνέλ-
θῃς, σὸν γὰρ ἔστιν εἶμαι τὸ
ἀνελθῆναι

διαβιβῶντα κύνειον, ἢν σπου ἰδῆς Μένιππον τὸν κύναια, εὐρεῖς δ' αὖ αὐτὸν ἐν Ἐκρίθῳ κατὰ τὸ κράνισον, ἢ ἐν Λυκείῳ, τῶν ὀρίζοντων πρὸς ἀλλήλους φιλοσόφων καταγλιῶντα, ὅς περ πρὸς αὐτὸν, ὅτι σοι ὦ Μένιππε καλὸν ἔστι Διγίγνης, ἃ σοι ἰκανῶς τὴν ὑπὲρ γῆς καταγγίλασαι, ἔκρινεν ἐνθάδε πολλὰ πλείω ἐπιγλασσόμενος. ἔκδ' ἔμην γὰρ ἐν ἀμφιθέλῳ σοι ἐπὶ δ' ἰλῶς ἦν, καὶ πολὺν τὸ, τίς γὰρ ὄλως οἶδεν τὰ μετὰ τὸν βίον. ἵστασθαι δ', οὐκ αὖ σὴ βεβῶως γλιῶν, καὶ ἀποδ' ἔγωγε γινώσκω, καὶ μάλιστα ἐπεὶ δ' αὖ ὁρᾷς τὴν πλουσίους, καὶ σαπράτους, καὶ πορράνους, οὕτω τε πενητέας, καὶ ἀσθενέας, ἢ μὲν σὴ εἰμωγῆς σφραγισμένους, καὶ ὅτι καλῶς καὶ ἀγαθῶς εἶσι, μεμνημένοι τῶν ἀνδ' ταῦτα λέγοντες αὐτοῖς. καὶ προσέειπεν, ἱμπλησάμενος τῶν πέντων ἔκρινεν ὁρμήωντα πολλῶν, καὶ ἄσπετον ἔνθεν τῇ προτέρῳ Ἐκάτης δὴ πρὸν κέλευρον, ἢ ὅσον ἐκ καθαρσίτου, ὅτι ἔϊστο. Πολ. ἀλλ' ἀπαγγιλῶ ταῦτα, ὦ Διόγηνε, ὅπως δ' ἐστὶ μάλιστα, ὅπως τις ἐστὶν ὁ φῆρ; Διογ. γάρων, φαλακρὸς, πρῶνιεν ἔχων πολυθύρον. ἀπὸντι ἀνέμῳ ἀναπνέειν μόνον, καὶ ταῦτα ἐπὶ πλινχάει τῶν ῥακίων πυκνίλων. γλιῶ δ' αὖ καὶ τὰ πολλὰ τῶν ἀλαϊδίας βύ

TUS

Menippū, eandē illum (invenies autē ipsum Cornithi, circa Crancū, aut i Lyceo deridentē cōtendētes istos inter se Philosophos dicas illi, Menippe, inq̄es, iubet te Diogenes, si satis ea quę super terrā sunt, derisisti, quo & huc ad inferos descendas, ubi multa, quę rideas, habiturus es. Illic enim in ambiguo tibi adhuc risus fuit, & frequēs illud obijci potuit, Quis enim omnino scit, quę post vitā futura sint? Hic autem, non desines constanter atq; perpetuo ridere, quemadmodū ego quoque nunc facio. Et maxime postquam videris, divites istos, ac satrapas & tyrannos ita humiles & obscuros esse, solo que eiulati ab alijs dignoscantur. Tum quod & molles & ignavi sunt, reminiscētes eorum quę in vita geruntur. Hęc illi quęso ut dicas, & ut præterea etiam per te veniat impleta & multo lupino, & ἑκὺβι in trinio positam inveniat Hecates cenā, aut ovinam ex illustratione relicta, aut simile quippiā. Pol. At renuntiabo hęc, o Diogenes. Sed quo melius illum agnoscere quędā, cuiusmodi facie est? Diog. Senex est, calva ster, pallio indutus lacero, & vento cuius percuio, præterea & diueter forum pauperū asfumentis variegato. Ridet autē semper, ac plerumq; arrogantes istos philosophos

i 4 acerbē

A loco.

Expositio magis data.

Ratio comparationem.

ὡς ταπὸς ὁδός.

αὐτὸς ἡσίο.

Cōclusio

προσδ' ὡς ἡσίο φία ἀβ πτατε, habitu, & actu.

Luciani

ῥώτη **α**erbe perstringit. Po. Fa-
σις. **ε**ile erit inuenire illum, ex
ἵστολῃ **ἱ**is utiq; signis, Dio. Vis
πρὸς τὰς **ἡ**ne vi ad ipsos q; philoso-
φιῶν **φ**phos illos aliquid tibi man-
φας. **δ**dem? Pol. Mandes licet,
ἰδὲ **ἰ**non enim graue neq; hoc
Platonί **π**mihī fuerit. Dio. In vniuer-
εα. **ε**sum, adhortare illos, vt de-
κράτῃ **κ**sistāt a nugis suis, neq; de
κροκόδ **κ**toro cōtendant, neq; cor-
λίτης, **λ**rua sibi mutuo affingant,
ἄπορά. **α**neq; crocodilos faciant,
ἀπόκρι **α**neq; huiusmodi stentia
σι: ἄφο **σ**atq; ieiuna interrogare, a-
νικέ. **ν**nummū instituant. Po. At
ἀπαγγε **α**indocitum me & inpetitu-
λία ad **λ**rum esse dicent, qui do-
diuites. **δ**firmam illorum reprehen-
Ad for- **α**dam. Diog. Tu vero plo-
mosos & **ρ**rare illos meo nomine iu-
robustos **ρ**be. Pol. Et hæc nunciabo
Quis sta- **ἰ**illis. Diog. Diuitibus au-
tis apud **δ**tem, o lepidissimū caput,
inferos. **ι**hec nostro nomine annun-
εα. **ε**cies quæso. Quid, o vani,
εα. **ε**aurū custoditis? Quid autē
εα. **ε**etuelans vos ipsos, cogi-
εα. **ε**tantes vīras, & talentum
εα. **ε**aliud super aliud accun-
εα. **ε**lantes, quos non plus
εα. **ε**quam vnū obolū haben-
εα. **ε**tes, venire huc paulo post
εα. **ε**oportet? Poil. Dicentur
εα. **ε**& hæc ad illos. Diog. Sed
εα. **ε**& formosis istis, & robu-
εα. **ε**stis dicas, Megillo puta
εα. **ε**Corinthio, & Damoxe-
εα. **ε**no palestricæ, q; apud nos
εα. **ε**neq; flaua coma, nec ceru-
εα. **ε**ici nigræ oculi, neq; tur-
εα. **ε**bor faciei, amplius vīlus ē
εα. **ε**neq; præterea peruiuietū
εα. **ε**& robusti, neq; humeri la-
εα. **ε**borū tolerātes, sed oīa v-
εα. **ε**nus puluis, vt aut, nobis,
εα. **ε**καταία

εα. **ε**τες φιλοσόφους ἐπισκώπῃς. Πολ. ῥᾷ-
εα. **ε**διον ὑπερᾷ ἀπὸ γὰρ τούτων. Διαγ-
εα. **ε**βούλε καὶ πρὸς αὐτοὺς ἐκείνους ἐντή-
εα. **ε**λομαί τι τὸν φιλοσόφους. Πολυ. λέ-
εα. **ε**γ. οὐ βαρὺ γὰρ οὐδὲ τὸτο. Διο. ε-
εα. **ε**μὲν ὅλως, παύσαο καὶ αὐτοῖς περιγ-
εα. **ε**γνῆ ληροῦσι, καὶ πόρῃ τῷ ὅλως ἐ-
εα. **ε**ρίσουσι, καὶ κόρῃτα φύουσι καὶ ἀλλή-
εα. **ε**λοι, καὶ κροκόδῃλους ποιοῦσι, καὶ
εα. **ε**ποικῶτα ἄσους ὁρῶν δίδᾷσκουσιν
εα. **ε**σι τὸν νοῦν. Πολ. ἀλλ' ἐμὲ ἀμαθῆ
εα. **ε**καὶ ἀπαιδῶτα ἐνκα φήσουσι, κα-
εα. **ε**τηγοροῦντα τῆς θφίας αὐτῶν. Διο.
εα. **ε**σύ δὲ οἰμώζαν αὐτοῖς παρ' ἐμοῦ λέ-
εα. **ε**γ. Πολ. καὶ ταῦτα ὧ Διόγονος ἀ-
εα. **ε**παγγαλᾷ. Διο. τοῖς πλευσίοις δὲ
εα. **ε**ὧ φίλτατον Πολυδύκιον, ἀπάγγε-
εα. **ε**λε ταῦτα παρ' ἡμῶν, τὴν ὧ μάταιοι ἔ-
εα. **ε**χουσὶ φυλάττειν τί δὲ τιμωρῆσθαι
εα. **ε**ἑαυτοῦ; λέγῃ οἱ μὲν τοὺς τόκους, καὶ
εα. **ε**τάλασσε ἐπὶ πελάγείοις σωπθέν-
εα. **ε**τος, οὐτ' ἐχρ' ἵνα ὀβολὸν ἔχοντας, ἥ-
εα. **ε**καρμυτ' ὀλίγον; Πολυ. εἰρήσεται
εα. **ε**καὶ ταῦτα πρὸς ἐκείνους. Διο. ἀλλὰ
εα. **ε**καὶ τοῖς καλοῖς γὰρ καὶ ἰσχυροῖς λέ-
εα. **ε**γ. Μεγίλλω τε τῷ καυθίῳ, καὶ δα-
εα. **ε**μοξίνῳ τῷ παλαιῷ, ὅτε παρ' ἡμῶν
εα. **ε**οὔτε ἡ ξανθὴ κόμη, οὔτε τὴ χαρῶν
εα. **ε**πὰ, ἡ μέλαινα ὀμμάς, ἡ δρύθημα ὤ-
εα. **ε**τ' προσώπῃ ἐπὶ εἶν, ἡ νύκτα ὑπὸ
εα. **ε**ἡ δὲ καὶ κατὰ τοὺς ἀλλὰ πάντας μίαν ἡ-
εα. **ε**μῆ

μὲν πόνεις φασὶ, κρατὶα γυμνά τ' κάλ
 λος. Πολυ. οὐ χαλεπὸν εἶδ' ἐ ταῦτα
 ἐπ' αὖ πρὸς τοὺς καλοὺς καὶ ἰχυροῦς.
 Διο. καὶ τοῖς πίνουσιν ὃ λάκων, πολλοί
 δ' ἔσσι, καὶ ἀχρόατοι τῶν πρὸς
 γμαῖ, καὶ οἰκτέροντόσιν τῶν ἀπορί
 σαι, λέγε μὲν δακρύων, μὲν οἰμῶ
 (αι, διηγασάμενος τῶν ὑποθέσεων ἰσο
 πμίσαι. καὶ ὅτι ὅσοντα τοὺς ἐκὼ πλῆ
 σίους οὐδ' ἐν ἀμείνους αὐτῶν. καὶ Λα
 κιδαιμονίαις ὃ τοῖς τοῖς, ταῦτα ὃ ὅ
 καὶ, παρ' ἐμὲ ἐπιτίμητον, λέγων ἐκ
 λυθὲ αὐτούς. Πολ. μηδὲν ὃ Διόγ
 ρος παρὶ Λακιδαιμονίων λέγε, ὃ γὰρ
 οὐδεὶς μοι γὰρ. ὃ πρὸς τοὺς ἄλλους ἐ
 φηδα, ἀπαγγεῖλαι. Διο. ἰάσασθαι τοῦ
 ται, ἐπεὶ τοῖς ὅδε. σὺ ὃ εἰς προῶτον,
 ἀπὸ γὰρ παρ' ἐμὲ τὸν λόγον.

calvaria forma nudata sci
 licet. Pol. Nō molestū e
 rit, necq; hæc ad formosos
 & robustos illos dicere. Ad pau
 Dio. Etiā pauperib. o La
 con, dicas licet (multi autē
 sunt, quib. & ea res perq;
 molesta est, & inopia lu
 gent) ut necq; lachrymentē,
 necq; plorēt, exposita illis
 equalitate hac, quæ hic est
 & qd videntur, eos qui illic
 diuites sunt, nihilo melio
 res, q̃ sese hic esse. Lacedæ
 monijs autē tuis, hæc si vi
 detur, nomine meo obji
 cias, molles & enervatos
 ipsos esse dictitās. Po. Ne
 de Lacedæmonijs Diō
 genes quicq; dicas, nō ἐμ
 ferā. Sed quæ ad cæteros
 mandasti, ea illis renūcia
 bo. Dio. Mōstos igitur fa
 ciamus hos, quando tibi
 ita videntur. Tu vero qui
 bus antea dixi, ad eos ser
 mones hos meos deferas.

Ad pau
 peres.

Σεπτὰ
 σμὸς
 ad Lacer
 demoni
 os.

ἀπερὶ

ρβσς.

ὑπόχρ

σς.

Epilo
 gus.

ΕΛΟΥΤΩΝ, Η ΚΑΤΑ ΜΕΝΙΠΠΟΥ.

Pluto, seu contra Menippum.

ἑδυσπικὸς διάλογος.

Diuitias Cræsi ridebat sæpe Menippus.

Ornatus uarios deliciasq; leues.

Non fert spectorem Cræsus, iam mortuus olim.

Auri tæneus amor præteritiue boni.

ἰ γ

Non

Propo-
tio minor
Πλημμα
σιβ(δ)ο
κλκ(δ)ο
& cōclu-
sio.

ἀπράττ
σι: πρό-
βασιονis.

Antece-
dentis ap-
probatio
per enu-
meratio-
nem.

ἀποσπο-
ρή κεινη
γοικη.
Confitef-
factū, per
ἀπικατ
γορίαν.
Ab inde
cetero.

Ratio.

ἐπελά.

On poterimus ser-
N te, Pluto, Menip-
pum hunc canem,
cohabitātē nobiscū. Qua
propter aut illū hinc amo-
tum alio loco colloca, aut
nos hinc alio cōmigrabi-
mus. Plu. Quid aut vobis
mali adeo facit, qñ eodē
modo mortuus ē, ac vos?
Cr. Postq̃ nos ploramus
& ingemiscimus, illorū re-
miniscētes, quē apud supe-
ros habuimus, utpote Mī-
das hic auri, Sardanapa-
lus aut multae voluptatis,
ego vero thesaurorū; it-
ridet, & cum cōuicijs ex-
probrat ea nobis, manci-
pia & piacula nos vocitā-
do. Interdū aut etiā cātan-
do, cōturbat ploratus no-
stros, & in sūma, valde no-
bis molestus est. Pl. Quid
hec audio de te, Menippe
Men. Vera Pluto. Odi e-
nim ipsos, ignavi ac p̃diti
adeo cū sint, quib. nō satis
fuit, vixisse male, sed etiā
mortui, insuper cogitatio-
ne atq; animo illis inhæ-
rent, quae apud superiores
sunt. Delector itaq; ægre
ipsis faciendo. Pluto. Sed
non decet. Dolent enim
nō exiguis rebus priuati.
Men. Etā tu deliras Plu-
to, qui gemitus istorū tuo
quoq; calculo approbas.
Plu. Haudquaḡ, verū no-
lim vos discordes ac sedī-
tiosos esse mutuo. Me. At
vero, o pessimi Lydonū,
Phrygū, & Assyriorū, ita
de me cognoscite, ut que
que vnq̃ desiturus sim, nā
q̃cūq; abieritis hinc, eodē
sequar

Υ φέρωμεν ὃ Πλούτων,

Ο Μένιππον τουτοι τὸν κύ-
ρια παροικούντα, ὅστις ὃ

ἐκείνους ποὶ κατάσκησον, ὃ ἡμεῖς με-
τοικησομεθα εἰς ἑτέρον τόπον. Πλου-
τί δ' ὕμῃ: Δανὸν ὀργάζεται, ὁμοί-
ως ὥς: Κροίσος, ἐπεὶ οὐκ ἔ-
μετ οἰμώσομεν καὶ εἰσομεν, ἐκεί-
των μνησκόμενοι τῶν ἄνω, Μίδαν
μὲν οὐτὸς τοῦ χρυσίου, Σαρδανά-
παλον δὲ τῆς πολλῆς εὐφῆς, ἐγὼ
δὲ τῶν θεσaurῶν, ἐπιγλαῶ, καὶ
ἐξισοδίζω, αὐτὰρ ὅσοντα, καὶ καθάρ-
ματα ἡμᾶς ἀποισαλόντες, ἐνίοτε δὲ καὶ
ἄλδον, ἐπιταράττω ἡμῶν τὰς οἰ-
ματίας, καὶ ὅλως λυπηρὸς εἰσι. Πλου-
τί ταῦτα φασὶν ὃ Μένιππε. Μέν-
αληθῆ ὃ Πλούτων, μισῶ γὰρ αὐτὸν
ἀγαν, καὶ ὀλεθρίους ὄντας, οἷς ἔκ-
ἀπὶ χρεστὶ βίῳ καὶ περὶ ὧν, ἀλλὰ καὶ ἀ-
ποθανόντες ἐπὶ μέμνεται, καὶ πε-
θεύονται τῶν ἄνω. χάρις τοιγαρὶν
αὐτῷ, αὐτοῦ. Πλου, ἀλλ' οὐχ ἔ-
πουνται γὰρ οὐ μικρῶν εὐδυνάμοι.
Μέν, σὺ μαρτυρεῖς ὃ Πλὺτῆν, ὁμοί-
ως ὥς τοῖς τούτων συναγμοῖς
Πλὺτ, οὐδ' αὖ μῶν, ἀλλ' ὅτι ἂν ἐθελῶ-
σαιμι καταστῆν ὑμᾶς. Μέν, καὶ μὲν
ὃ κακίστοι λυδῶν, καὶ φρυγῶν, καὶ ἄσσυ-
ρίων, οὗτω γινώσκεται, ὥς οὐδ' ἐπ' αὐτοῖς
θμῶν μὲν: ἐνθα δ' ἂν ἴηται, ἀπολαθῆ-
σο

οὐδ' αὖτε, καὶ ἐπὶ τῇ ἐκείνῃ, καὶ ἐπὶ τῇ
 ἀδρ. Κροῖ. ταῦτα ὅχι ὄρεται; Μένι.
 ὅχι, ἀλλ' ἐκείνη ὄρεται ἡμεῖς ὅμως ἐπὶ
 ταῖς, προσκυνοῦντες ὅτι αὐτὸς, καὶ
 ἐλθὼν ἐπὶ τοῖς ἱεροῖς ἐν πυρὶ καὶ
 καὶ τὸ θοῶναι τὸ παράνομον ὃ μὴ
 μνησθῆναι. τοιγαροῦν οἱ μὲν ταῖς,
 πάντων ἐκείνων ἀφ' ἑρμηνείας. Κροῖ.
 πολλὰ γὰρ ὅτι, καὶ μεγάλαν κῆμάν
 ταν. Μένι. ὅτι μὲν ἐν τῷ χρυσῷ. Σα.
 ὅτι ἐν τῷ πυρὶ. Μένι. ὅχι, ὅτι
 τὸ ποιεῖν, ὅτι μὲν ἐν τῷ χρυσῷ. ἐν
 τῷ, τὸ γὰρ ἐπὶ σπυρίων ἐπὶ ἀλάκῃς σπυρίων,
 ἐπὶ ἀλάκῃς σπυρίων. ἐπὶ ἀλάκῃς
 σπυρίων, ἐπὶ ἀλάκῃς σπυρίων. ἐπὶ
 ἀλάκῃς σπυρίων. ἐπὶ ἀλάκῃς
 σπυρίων. ἐπὶ ἀλάκῃς σπυρίων.

sequar, egrefaciendo, cātā
 do atq; irridēdo vos. Cr.
 An nō hæc cōtumelia est?
 Me. Nō, sed illa cōtume-
 lia erat, quæ vos facere so-
 lebatis, qñ & adorari ve-
 volebatis, & hoīb. liberis
 p libidine abutebamini,
 neq; tū mortis, quicq; me-
 mores eratis. Promde plo-
 rate nūc, oībus illis despo-
 liati. Cr. Multis certe, o
 Dij, & magnis possēssiōi-
 bus. Mid. Quāto eqdē ip-
 se auro? Sard. Quāto vero
 ego voluptate? Me. Recte
 sane, ita facite, lugete vos
 quidē, ego vero trinum il-
 lud, Nolce teipsum, identi-
 dem connectendo, vobis
 occurrā. decet enim huius-
 modi ploratus, si crebro
 illis accingatur.

Querela
 Recriminatio.

σαρκα
 σμῶς
 Amplificatio.

Conclusio
 ἁρμονική.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ, ΑΜΦΙΛΟΧΟΥ,

ΚΑΙ ΤΡΟΦΩΝΙΟΥ.

Menippi, Amphilocho & Trophonij.

κατηγορητικοὶ, καὶ διασκεύαστικοι.

*Amphilocho uati fanum positum, atq; Trophonij
 Quidam miratur, stulticiamq; hominum.
 Esuridos ridet quosdam & responsa Menippus,
 Idq; putat uerè solius esse Dei.*

Σφί

πρηνος
ρία.
ἐκ τ' μα
χομένων
ἀπολα
ρία.
Καυσανί
nos πρην
ιαι.

ἀποδείξ
εις.
ἀποκρι
σιν ὑπὲρ
αὐτοῦ.
Obiectio
Solutio a
signis per
assenera
tionem.
ἑρώτη
σις ὅτι
κρί.
ἀποκρι
σις ὅτι
μοία.
Reperit
δρην.

V Os nimirū Tro-
phoni atque Am-
philochi, cū iūis
mortui, tamē haud scio q̄
nā modo phanis estis do-
nari, varesq̄ credimini, ac
sulti mortales deos esse
vos arbitrant̄. Tr. Quid?
an nobis igit̄ imputandū,
si per inscitiam illi de mor-
tuis huiusmodi opināmur?
Men. Atqui nō ista fuisset
opinari in vos, tam cū vi-
ueretis, eiusmodi quædā
portenta ostentassent, tan-
quā futurorū fuissetis præ-
scij, qualiq̄ prædicere po-
tuissetis, si qui periretaren-
tur. Troph. Menippe, no-
nerit Amphilocheus hic, ip-
si pro sese respondendum
esse. Cæterum ego Heros
sum, varicinoq̄ si quis ad
me descenderit. At tu vi-
dere nunq̄ omnino Leba-
diam adijisse, neq̄ enim al-
lio qui ista non crederes.
Men. Quid ais? equidem
nisi Lebadia fuisse pro-
fectus, ac linteis amictus,
offam ridicule manu ge-
stans, per angustum aditū
ī specum intrasset, ne-
quaq̄ sic promissit, ut te
defunctū esse cognoscerē,
perinde atque nos, solaq̄
præthigiana reliquos an-
tecellere. Sed age per ip-
sam divinandi artē, quid
tandē est Heros? neq̄ em̄
intelligo. Troph. Est quid-
dam partim ex homine,
partim ex Deo composi-
tum. Men. Nempe quod
neque sit homo, quemad-
modum audio, neq̄ de-
us, verū partiter vtrunque.

Ergo

Φύμιν τοι δ' Τρόφονη, κ
Σ ἀμφίλογε, νεκροὶ ἔνδο-
οὐκ οἶδ' ὅπως νεκρὸν περὶ
ξισθήτη, καὶ μάντας δοκέει, καὶ οἱ
μάταιοι τῶν ἀνθρώπων, θεῶν ὅ-
μας ἐπελήφασθαι αἶψα. Τρο. τί ἔρ
ῆμεις αὐτοὶ, εἰ ὅτ' ἀπορίας ἐκείνοι τοι,
αὐτὰ πρὸς νεκρῶν οὐδ' ἄλυσιν; Μέν-
νιππ, ἅλ' οὐκ ἂν ἰδοῖσθαι, εἰ μὴ (ἄρ
τόν καὶ ὅμει τοιαῦτα ἑτορὰ τούτων
αἶ, δὲ τὰ πείλονται προσδοτῶν,
καὶ προσπέρθω ἀμύβοι τοῖς ὄντα
μαῖοις. Τρο. ὦ Μένιππ, ἀμφίλο-
χ' ὅμει οὐτ' ἂν εἰδῆς, ὅτι αὐτὸς
τοῦ ἀποκριτοῦ ὑπὲρ αὐτοῦ. ἔγω
γάρ, ἔροι εἰμὶ, καὶ μαντεύομαι, ἔρ
παι περὶ λθοὶ παρ' ἐμὲ. σὺ δ' ἴσθας
οὐκ ἐπιβλήθημην ἰσα Λιβαδείᾳ τὸ
παράπαν, εἰ γὰρ ἠπίσθας σὺ τοῦτο.
Μέν. τί φῆς; εἰ μὴ ἴσθας Λιβαδείᾳ γὰρ
περὶ λθω. καὶ ἰσαλμίν' ὅτι αὐτὸς ὁ
ναι, γὰρ ὅτι μάλιστα ἐν ταῖς χερσὶν
ἔχον, ἰσαλμίν' ὅτι αὐτὸς ὁ
ταπεινοῦ ὅτι ἴσθας τὸ ἀθάνατον, οὐκ
ἔρ ἰσαλμίν' ὅτι αὐτὸς ὁ
δωδὲς ὅμει. μόνος τῇ γρηκίᾳ ὁ
φρόνις ἀλλὰ πρὸς τῇ μαντικῇ, τί
δὲ εἰ ἔροι ἴσθας ἀγνοῶ γὰρ. Τρο. ἔξ
ἀνθρώπων π καὶ θεῶν σύνθετον.
Μέν. ὅ μόνος ἀνθρώπων ἴσθας, ὅ
φῆς, μόνος θεῶν, καὶ συσκαμνὸς τῶν
ἴσθας

εὖν ἔρ' οὐδ' οὐ τὸ θεῶν ἐκείνο ἑμίτοι
μορ ἀπὸ λήλυνθαι. Τρο. Χρᾶ ὦ Μένιπ
πε ἰν βροταίᾳ. Μί. ἔκ εἴδα ὦ Τρο
φώνη δ', π' αἰ λίσσῃ, ὅτι μὲν τοι ὄλθῃ
ἔκ νεκρῶν, ἀκριβὲς ἔρῳ.

Ergo diu idia illa tui, ac di
uina pars, quo nunc reces
sit Tro. Reddit oracula
Menippe in Bceotia. Mi,
Haud intelligo qd dicas
Trophoni, nisi quod il
lud plane video, te totum
esse mortuum.

Interro
gatio.
Respon
so.
Cōclusio
ὁφθαλμῶν.

ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΧΑΡΩΝΟΣ.

Mercurij et Charontis.

Λογισκός.

Eucratis exoptat mortē Damonq̃ Charinusq̃

Ut cuius cariani munera magna senis

Quis iubet illudi stygiis qui praesidet oris:

Ne alterius cupias ergo obitum ante diem.

Ολοσόμεθα ὦ παρθένε, ὦ
▲ Ὀκλᾶ, ὅποσα μοι ὀφείλεις ὦ
Δη, ἵπως μὴ αὐθις ὀρίσῃ
μὲν π' πρὶ αὐτῶν. Χάρ. λογισώ
μεθα ὦ Ερμῆ, ἔμπαυον γο' ὀρίσασαι πε
ρὶ αὐτῶν, καὶ ἀπ' ἀκαρμονίας ὁρον. Ερ.
ἔγκυρὸν ἰταλὲ μέγα ἐκόμισα πέν
τε φραχμῶν. Χάρ. σὺ λίσσῃ λίσσῃ.
Ερ. γὰρ τὸν Διδάσκαλον, τῶν πάντων ὀφει
σάμεν, καὶ προσώτῃρα οὐκ ὀβολῶν.
Χάρ. τίθεαι πέντε φραχμαί, καὶ ὀβ
ολοὺς δύο. Ερ. καὶ ἀνίσταμαι ὑπὲρ τοῦ
ἰσίου πάντες ὀβολοὺ. ἔγὼ κατέβαλον.
Χάρ. καὶ τοὺς πέντε προσίθῃ. Ερ. καὶ
κατὰ δὲ, ὡς ὑπεκλάσας τὸ σκεφίδιον
τα

Αἰονem suppute
R mus portitor, si vi
detur, quantū mi
hi debeas iam, ne denuo
aliquādo de eo inter nos
contendamus. Cha. Sup
putemus Mercuri. Sane
enim est, mature id agere.
deinde & minoris neg
cij. Merc. Anchoram
mandaras, comparavi
bi quinq; drachmis. C
caro, dicis. Mer. At
Plutonē, quinq; emi
& praeterea locū, qu
mū alligares, obulis dū
bus. Cha. Pone quinq;
drachmas & obulos du
os. M. Eipro relincedo
velo, quinq; obulos exol
ui. Char. Etiam hos ap
pone. Mer. Et ceram, ad
obligandas nauigij rimas

Propo
tio nuben
tis.

Assensio
Ratio.

λογισ

σμός.

per enu
meratio

μετὰ

ὁφθαλμῶν

ὁφθαλμῶν

ὁφθαλμῶν

ὁφθαλμῶν

ὁφθαλμῶν

ὁφθαλμῶν

ὁφθαλμῶν

ὁφθαλμῶν

ὁφθαλμῶν

ὁφθαλμῶν

ὁφθαλμῶν

ὁφθαλμῶν

πικρὰ ἀποστῆν τὰ ὀφειλόμενα πα-
ρά σοι.

si vel acerbius ab te exi-
gam, ea quæ mihi debes.

ΠΛΟΥΤΩΝΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ.

Plutonis et Mercurij.

πρὸς αὐτὸν, in hæc redire eas, qui sæpe antequam
captati moriuntur.

Nauta petit quod debebat Talariger ales.

Vera subducta sed ratione prius.

Mercurius queritur te chnas, hominumq; furtores

Semper quod peior sis quoq; posteritas.

Οὐ γάρ οἱ οἶδα, τὸν πᾶν
Τὸν γε γρηγόρετα λίγος, τὸν
πλεῖστον ὠκράτωρ, ὡς ποῦ
δὲ μὴ οὐκ εἶσιν, οἱ τὸν κληῖρον
θερμῶντος, παντακτισμύεοις Ερ. καὶ,
τὸν σικυώϊον φῶς, τί ἔστι Πλῦ. ἐκ
ρον μὴ ὅτι Ερμῆ (ὡς ἴασον ἐπὶ τοῖς
ἐπισηκῶντα ἔτι σιν, ἃ βιβλίω, ἐπι
μετρήσας ἄλλα τοσαῦτα, ἔγωγε οἶον
τὴν ἡν, καὶ ἐτι πλείω. τὸς δὲ γε κόλα
πρὸς αὐτὸ, Χαρίτων τὸν ἴον, καὶ
Δάμωνα, καὶ τὸς ἄλλους κατέσπαρ
σον ἐφ' ἑξῆς ἀποστῆν. Ερ. ἄπο τῶν
ἐκ δόξης τὸ τοιοῦτον. Πλῦ. ὅμιν
οἶν, ἀλλὰ δικαιοτάτον. τί γὰρ ἐκ
βοιπαθόντος, ἔχοντα ἀποδοῦν
ἐκ τῶν; ὃ τὸν χρημάτων ἀντιπαι
σύντα,

Enem ne nosti,
S istum ætate omni
no confectū dico
Eucratem diuitem, cui, li,
beri quidem nulli sunt, hæ
reditaris autem captato
res plus q̃ quinquaginta
millia. Oct. Noui, Sicyo
nium illū dicis. Sed quid
postea? Plu. Vivere illū
quidem, Mercurij me
tra eos nonaginta
quos ætate petegit
ris eodem, æconomiam
si modo possibile
etiam pluribus. A
res autem ipsius, Char
adolescentem, & Damo
nē & ceteros abripe huc
ordine omnes. Mer. At
qui absurdum hoc videri
queat. Plu. Haudquaquā
imo iustissimum. Quam
enim ob causam illi adeo
optant illum mori: nisi
quia pecuniam illius am
biant,

ὁμοίως
ἐπὶ τῇ
σάων,
χαρίων
ἀφίμα
τιο.
ὃ πρὸς
ἐπὶ
τῇ
ἐπὶ
ὡς δὲ
φορὰ
τὰ βίαι
ἀπολο
γία.

biunt, nulla propinquitia
 te iuncti. Quod autem o-
 mnium sceleratissimum est,
 interea cum talia precant,
 tamen obsecrantes & colunt
 manifeste utique illum. Ac
 quæ ægrotante illo, apud
 se consultant, nemo igno-
 rat, at tamē sacrificaturos
 sese promittunt, si conua-
 lescat denuo, & in summa
 varia quædam adulandi
 ratio illorum hominū est.
 Quamobrem ipse quidē
 immortalis sit, illi autē præ-
 ipso abeant, frustra huius-
 res. Merc. Ridicula pati-
 entur, scelerati cum sint.
 Sed tamen & ille admo-
 dum scire circumducit il-
 los, & spe pascit inani, &
 in summa, semper moritu-
 ro similis, multo validus
 magis est, q̃ quisquā iuue-
 nis. Illi autē hereditate in-
 ter se diuisa, pascuntur, vi-
 tam quandam beatā secū
 ipsi animo præcipientes.
 Pluto. Proinde ipse exui-
 ta senectute, quemadmo-
 dum Iolaus ille, in iuuenē
 redeat. Illi autem in ipsa
 media spe, diuitijs illis,
 quasi per somnum specta-
 tis, destituit, abeant iam
 hic, mali male mortui.
 Merc. Alias res cura Plu-
 to. Nam enim accersam tibi
 os, alium super aliū or-
 dine, septem autē opinor
 sunt. Plu. Deducas licet. Il-
 le autem mittat singulos
 præse, ex sene iterum in
 adolescentem conuersus.
 Ter-

οὐται, οὐδὲν προσέκοντο. ὃ δὲ
 πάντων ἐστὶν μικρότατον, ὅτι καὶ τοιο-
 ῦτα δόχοντες, ὅμως θοράσσου-
 σιν ἐν γὰρ τοῖς φρονήσιν. καὶ νοσούν-
 τες, & μὲν βουλεύονται, πᾶσι πρό-
 δηλα, θύσαν δὲ ἑμᾶς ὑπὸ χροῦνται,
 ἢ ῥαίσθη. καὶ ὅλως, ποικίλη τις ἡ
 κελευστικὴ τῶν ἀνδρῶν. ὅτι ταῦτα,
 ὃ μὲν ἔσω ἀθάνατοι, οἱ δὲ προα-
 κίττωσαν αὐτὰ μάτην ἐπιχαιρόν-
 τες. Εἰ γὰρ πείθονται, πᾶσι ῥα
 ὄντο. πολλὰ κῆκέν τοι οὐ μά-
 λα σφύβοντες αὐτοῦς, καὶ ἐπιλα-
 πύσονται, καὶ ὅλως, ἀνὶ θανάτῳ τοιχῶν,
 ἔρρωτα πολλὴν μάλλον τῶν νείων.
 οἱ δὲ, ὅθεν τὸν κληῖρον ἐν σφίσι
 διηρημένοι, βόσκονται, ἵνα μα-
 κρὶον πρὸς ἑαυτοὺς πείντο.
 Πλут. οὐκ οὖν ὁ μὲν ἀποθανόντα
 τοῦ γήρατος εἰσάγει ἰσχυρῶς ὡν-
 θεάτω, οἱ δὲ ἀπὸ μίσου τῶν ἐλπί-
 δων τοῖς ὄντοισι πλεονέκτητον
 ἀπολιπόντες, ἐκείτωσαν ὅθεν κα-
 κείκως ἀποθανόντες. Εἰ. ἀμεί-
 λησον ὁ Πλεόνων. μεταδύσομαι
 γὰρ σοι ὅθεν αὐτοῦς κατὰ ἐξῆς.
 ἐπὶ δὲ οἱ μὲν εἰσι. Πλут. κατὰ-
 σσα. ὃ δὲ παραπίμπλησεν ὡν-
 οὐτὶ γάρ οὐκ αἰθρὴς προσέβηκε γὰρ
 νόμῳ.

ΤΕΡΨΙΩΝΟΣ ΚΑΙ ΠΛΟΥΤΩΝΟΣ.
Terpsionis & Plutonis.

Exprobatio, quod plerique senes iunioribus
superueniant.

Accusat Parcas iuuenis, quod mortuus ante
Sit, quàm gibbosus Tueritus ille senex.
Huius opum cupido præcidit stamina Clotbo:
Possibile est iuuenes et zo perire breui.

Οὐρ ὦ Πλούτων δίκαιον,
Τ ἐμὲ μὲν τιθιάναι τριάκοντα
ἐπ' ἡγελοῖα, τὸν δὲ ὑπὲρ
τὰ νουέοντα γέροντα Θούκριτον
ζῶν ἐπ' Πλῶ. δίκαιοτάτην μὲν οὐρ
ὦ Τερψίων, ἃ γὰρ μὲν ἦ, μηδ' ἔνα
εὐχόμενος ἀποθνήσκον τ' φίλων. σὺ
δὲ, παρὰ πάντα τὸν χρόνον ἐπιβού-
λουός αὐτοῖς, ποριμίων τ' κληῖρον.
Τὸρ. οὐ γὰρ ἐχρῶν γέροντα ὄντα, καὶ
μηκίη χρέσταδι τοῖς πλουτέσιν αὐτὸν
δωάμενον, ἀπὸ τῆς βίου, παρα-
χρῆσθαι τοῖς νέοις; Πλῶ. καὶ γὰρ
ὦ Τερψίων νομοθεῖς, τὸν μηκίη τῶ
πλουτέσιν χρέσταδι δωάμενον, πρὸς
ἑδραίωσιν ἀποδείσκειν. τὸ δὲ, ἄλλο
λας ἢ μοῖρα καὶ ἢ φύσις δέταξεν.
Τὸρ. οὐκ οὖν ταύτῃ αἰτιᾷ τῆς
εὐταξίας. ἐχρῶν γὰρ τὸ πρῶτον
γὰρ ἔστι καὶ γένεσιν, τὸν πρῶτον, πρότερον.

Vitū ne hoc est o Proposi-
I Pluto, me quidē e tio a res
vita obiisse, trigin indignita
ta cū sim annorū, Tueritū te.
vero senē nonagenariū, ἀπόκρι-
& vltra, adhuc viuere? Pl. sis cum
Iustissimū quē o Terpsio. assenera-
Nā& si ipse viuit, certe ad tione.
nullius tamē mortē affe- Ratio ex
ctus est, tu vero omni tem compara-
pore illius hæreditatem tione.
expectans, cum mori ani- Regeris
dissime cupiebas. Ter- ab equo.
psio. Nonne opus fuerat, ἢ λόγος
cum senex sit, nequeat de προσο-
de cætero suis vti diuitijs, πικρῶ.
locum dare iuuenibus? μετάω-
Pluto. Nouas o Terpsio σις.
statuis leges, quum ad vo- πόρρομα
luptatem diuitijs vti ne- κατ' αἰ-
queat, ipsum e vita dece- τίσαι.
dere. Aliter autem & Par- αἰτιολο-
ca & natura statuissē vide- γία, ἢ θ-
tur. Terps. Proinde hanc de, κα-
ob huiusmodi accuso-
ordinem, decebat enim
has res successione gra-
duque fieri, senem primo,

ὁ δὲ ἄλλος . . .
 καταγὰρ
 φη' σε
 νὺς decre
 πῦν.
 ὁ δὲ ἄλλος . . .
 οὐκ ἔστι
 οὐκ ἔστι
 μοι ὁ δὲ
 κἢ .
 Altera
 pars.
 Conclu
 sionem,
 παρὰ
 κίαν .
 ὡς αὖ
 κἢ ex
 postulat
 ionis, siue
 querela.
 ὡς αὖ
 ἰστορία .
 ὡς αὖ
 λογία .
 ὡς αὖ
 κατα
 γὰρ .
 οὐκ ἔστι .

deinde qui in ea aetate se
 querentur mori. Haudqua
 quam autem exerceat, aut
 vivere, qui senectute de
 crepitus esset, qui tres dū
 taxat dentes habeat, cui
 vix deseruiunt oculi, qui
 curuatus a quatuor famu
 lis deducitur, deguttantes
 nares, lipposq; oculos ha
 bens, nihil deniq; volupta
 tis degustans, haud alter
 exiitēs, quam animatum
 quoddam sepulchrum, ab
 ipsa iuuentute derisum. Et
 cōtra, mori optimos atq;
 robustissimos adolescen
 tes. Nam hoc perinde es
 se videt, ac si flumina sur
 sum deserantur. Aut salte
 scire necesse foret, quando
 & senum quilibet obitu
 rus esset, ne quos, prout
 eis mos est, fallerent. Nūc
 vero illud accidit, quod
 prouerbio dici solet, Qua
 driga bouē sapissime dū
 cit. Pluto. Hæc quidem o
 Terpsio, prudentius fuit,
 quam tibi profecto viden
 tur. Verum & vos quid
 passi estis? quod rebus a
 lienis gaudetis, & senibus
 filiis orbatis, vosmet tan
 to opere in adoptionē tra
 datis, quam obrem in de
 risum adducit, ab illis sepe
 lumini, quod quidem plu
 rimis sit pernicundum.
 Nam quanto vos magis
 mori illos peroptatis, tan
 to plus omnibus q̄ grati
 sumum est, si ante eos vos
 mori contingat. Etenim
 nouā quandā artē in me
 dium adducitis, aniculas
 atq; decrepitōs cū amaris
 πῶν

καὶ μετὰ τὸ τὸν, ὅστις καὶ τῇ ἑλί
 κίᾳ μετ' αὐτὸν. ἀνασφίγει δὲ
 μηδεμῶς, μηδ' ἐλὼ μὲν τὸν ὑπὸ
 γῆρας, ὁ δὲ δύναται τῶν ἐπὶ λαιπρῶν
 ἔχοντα, μόνης ὁρῶντα, οἰκίταις τέ
 τράσι ἐπικεκυφῶτα, κερύκει μὲν
 τῶν ῥήτων. λύμνη δ' ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς
 μετ' ἔχοντα, οὐδ' ἐπὶ ἑδὴ ἐδός
 τα, ἐμψυχον τίνα τὰ φρον, ὑπὸ τῆς
 νύκτος καταγὰρ μύμον, ἀποθνήσκουσιν
 δὲ καλλίστους, καὶ ἐρῶ μὲν ἐπέτρου
 νισκούς, ἄνω γὰρ ὄντα μὲν τὸ
 τὸ γὰρ, ἢ τὸ τὸν αὐτοῦ ἐδ' ἔχοντα ἰο
 χλῶν, πότι καὶ τὸν ὀξέτα τῶν γὰρ
 ρόντων ἔχοντα, ἵνα μὴ μάττω ἂν ἰο
 νίους ἰσοδράκοντες. οὐδ' ἐπὶ τὸ τῆς πε
 ροιμίας, ἡ δὲ μαζὰ τὸν βούν πολλὰ
 κίς ἐκφύει. Πλὴν πάντα μὲν ὅ τὸν
 φῖον πολλὴ σωτὴρ ἔχοντα γίγνεται, ὅπερ
 σοὶ δοκεῖ. καὶ ὑμεῖς δὲ τί πάθον
 τὸν, ἀλλὰ τῶν ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ, καὶ οὐκ
 ἀτίκτοις τῶν γερόντων ἐσποιῶτε,
 φρόντοντες αὐτοὺς; τοιγαροῦν γίλω
 τα ἐφλίσκοντες, πρὸς ἐκείνων κατ
 ρυττόμενοι, καὶ τὸ πᾶν τοῖς
 πολλοῖς ὅ τῶν γίγνεται. ὅσοι γὰρ
 ὑμεῖς ἐκείνους ἀποθνήσκουσιν ὑχίδια,
 τοσοῦτ' ἀπάσιν ἡδὲ προαποθνή
 σκουσιν ὑμῶς αὐτῶν. καὶ ἡ γὰρ πᾶ
 τῶν τῶν ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ, καὶ ἡ γὰρ
 καὶ γερόντων ὁρῶντες, καὶ μάλιστα,

εἰ, ὃ ἔτι κτενοὶ εἰσὶν, οἱ δὲ ἔτι κτενοὶ, ὅ
 μῃν δὲ δῖα σοὶ καὶ τοι, πολλὰς ἔδῃ
 τῶν δῖα μένων σωίντο δὲ ὑμῶν πῶ
 παύσειας τοῖς ἔροσι, ἢ καὶ πῶ
 χωσι παύσειας ἔχοντο, μισθὸν αὐτοῖς
 πλάττονται, ὅτι καὶ αὐτοὶ δῖα δῖα
 ἔχοντο. ἔτα ἐν τοῖς δῖα δῖα, ἀ
 πικλείδης αὐτῶν μῆν οἱ πάλαι δῖα
 φορέσαντο δὲ δὲ πάλαι, καὶ ἡ φύ
 σις, δῖα δῖα ἔσθῃ δῖα, κρατοῖσι
 πάλαι. οἱ δὲ, ὑποπρίουσι τοῖς δῖα
 δῖα δῖα, ἀποσπυγίντο δὲ τῶν. ἀλλῃ
 θῆ ταῦτα φῆς, ἰμοῦ γοῦν Θούκρη
 πόσα κατὰ φῆς, ἀνὶ τῶν δῖα δῖα
 καὶ δὲ πόσα ἔσθῃ, ὑποπρίουσι,
 καὶ μὴ χιόρ ἔσθῃ ἀπὸ ἔξω οὐ νοτι
 τῶν ἀπὸ δῖα δῖα, ὅτι ἔσθῃ
 γὰρ ἔσθῃ αὐτῶν οἱ οὐ μῆν ἔσθῃ
 σπῆ αὐτῶν τῆς σπῆ. ἔσθῃ τῶν
 πολλὰ, ὅτι μὴ ὑποπρίουσι τοῖς
 αὐτῶν αὐτῶν τῆς μεγαλοδῖα. καὶ
 τὰ πολλὰ ὑπὸ φροντίδῃ, ὅτι σπῆ
 ἔσθῃ αὐτῶν αὐτῶν, καὶ δῖα δῖα
 τῶν ταῦτα γοῦν μοι καὶ τῶν ἀπὸ δῖα
 ἔσθῃ αὐτῶν γοῦν, ἀπὸ δῖα, καὶ
 φροντίδῃ. ὅτι τοσοῦτον μοι δῖα
 λιαρ κατὰ πῶν, ἔσθῃ ἔσθῃ
 μένῃ πρῶτον ἔσθῃ. Πῶν. ὅτι
 γὰρ ὅτι Θούκρη, ἔσθῃ ἔσθῃ
 πῶν αὐτῶν αὐτῶν, καὶ τῶν τοσοῦτον
 ταῦτων. μὴ δὲ πρῶτον γὰρ σπῆ

præfertim quidem, si libe
 ris sint orban, qui vero li
 beros habet, illorū vobis
 nō est cura. Atqui ex ijs q
 amantur plurimi, minime
 vestri ignari astus, etiam si
 iplis liberos esse cōtingat
 illos odisse dissimulant, vt
 & ipsi habeant amatores.
 Inde ijs in testamento ex
 clusis, qui munera diuitissi
 me obtulerūt, liberi, sicuti
 profecto dignū est, omnē
 eorū substantiā cōsequun
 tur, ac illi tristitia affecti,
 suarū spe delusi, dentibus
 fremūt. Ter. Omnia hæc ve
 ra sunt quæ de me & Tu
 crito autumas. Quantū e
 nim meorū ille deuorauit
 cum semper eum mori pu
 tarē. Ac quoties ad eū in
 grediebat gemendo, & in
 ternū quiddā, perinde ac
 quæ ex ouo pullus aliquis
 immaturus, stridēdo ægri
 tudinem simulabat. Vnde
 quāto citius eum ad sepul
 chrū duci existimabā, tan
 to plus illi donorū mitte
 bam, vt ne ij, q amore cō
 currebant: muneribus me
 præclaris vincerēt. Plerū
 quæ etiā præ nimia sollici
 tudine infomnis iacebā,
 singula enumerās, ac vnū
 quodq; disponens. Eaq;
 etiam causa interius mihi
 fuit, curę & vigilię. Ille au
 tē deplutro hoc illectamē
 to meo tanto, adstitit mi
 hi, quādo sepe fiebat pau
 lo ante, arridēs. Phi. Eu
 ge o Tucrite, diuitissimē vi
 uas, vna & diuitijs abund
 ans, & inauscens modi ho
 mines deridēs, nec prius

ἐπιξορ
 κασία.

Cōcessio
 Rano p
 ἀφῆγη
 σις.

Tucriti
 caliditas

ἐμοίω
 σις.

τὰ πρῶ
 χῆντα.
 ὁ λαγίσ
 μος, καὶ
 τὸ λαγίσ
 ὀν.

ὁ ἐκδῶν
 Redit ad
 Tucritū.
 ὁ δὲ λαγ
 ὀν.

Luciani

ἰσχυρό. moriaris, quam hos blan-
 ditores cūctos premittas.
 Ter. Hoc quidē o Pluto,
 pericundū mihi foret, si
 ante Tucritū Charianes
 vita decederet. Plu. Boni
 animi sis o Tetrphio, &
 Phido etiā, & Metantus,
 & omnes penitus ipsiū
 præcedent, suis ipsorū cu-
 ris cōsecū. Ter. Hæc ego
 summopere laudo, o Tu-
 crite diuinitissime viuas.

ἀποθάτοις, ἢ προπέμψας πάντας
 τοὺς κέλκκας. Τέρ. ἔτο μὲν ὁ Πλού-
 των καὶ ἰμοὶ ἔδιδον ἡδὴ, εἰ καὶ Χα-
 ριάδης προτιθίξεται Θουκρίτου.
 Πλου. θάρσσε ὁ Τέρψιον. καὶ Φεί-
 δων γάρ, καὶ Μέλαιτον, καὶ ὅλως
 ἅπαντας, προελδύθονται αὐτὸ ὑπὸ
 τοῦ αὐτῶν φροντίσι. Τέρ. ἰπικνῶ
 ταῦτα. ἴωμεν ἐπιμέλειαν ὁ Θούκριτε.

ΖΥΝΟΦΑΝΤΟΥ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΔΗΜΙΔΟΥ Zenophantæ et Callidemidæ.

διγῆπκός: Hæredipeta ueneno quod alteri
 parauerat, perijt.

Annoſi cupiens quidam diteſcere rebus
 Viuere ne poſſit dira uenena dedit.
 Inſidians alij iuuenis. Morit ipſe bibendo.
 Auctori citius quare aconita nocent.

ἐρώτησις
 quo pa-
 cto inte-
 rierit.
 Occupa-
 tio, de
 ſua morte
 διδῶντος
 προφί-
 χος.
 Interro-
 gatio de
 perſona
 ei깗que
 ἐκφρα-
 σις.

Tu Callidemides
 A quo pacto interijiſti?
 Nā ipſe quēadmo-
 dū Dimix parafitus cū ef-
 ſem, immodica ingurgita-
 tiōe prefocatus fuerim, no-
 ſti, aderās enim morienti.
 Cal. Aderā Zenophātes.
 Porro mihi nouū quiddā
 atq; inopinatū accidit. Nā
 tibi quoq; notus eſt l' tux
 odor깗 ille ſenex. Zeno.
 Orb깗 illum dicis, ac di-
 uitem, apud quem te aſſi-
 due verſari cōſpiciebam?
 Cal.

ὧ ὁ Καλλιδημίδης, πῶς ἄρ-
 σ πείθανός; ἐγὼ μὲν γάρ ὅτι
 πειράσας τοὺς ὄντας Δαίη, πλὴν
 οὐ τὸ ἱκανὸν ἐμφαγὼν ἀπεπνίγην.
 οἶδά. παρῆς γὰρ ἀποθνήσκοντί μοι.
 Καλ. παρὼν ὁ Ζωόφραντος. τὸ δ' ἐ-
 ἴμὸν, παφάδοξόν τι ἔχοντος. οἶδά.
 καὶ σὺ πρὸς τοὺς πλείους δίδωρον τὸν γέροντα.
 Ζη. τὸν ἄτακτον, τὸν πλούσιον,
 ὃς τὰ πολλὰ ἔδιδον σιωόντα.
 Καλ.

$$Z_H,$$

k : Zen.

τὰ πρᾶ
χρίστε
ἡγούμε
να. λοι
γισμοί.
Causa
spem in
fringens.
Nouum
cōsiliū.
πρᾶχ
θίν με
Θρ.
ἔ αἶπον
τιλακόμε
Interfatio
in media
narratiōe
τὰ ὑπό
μνημα.
ἔ ἡδάρ
ἡ ἀρκέ
βυλῇ τῷ
βυλῶ
σαν ὑπὸ
κίση.
ἀποσπο
φὸ ἱππι
μητικῷ.
Defendit
illud a iu
sto.
τὸ ἄλλ
ἡδάρ,

Luciani

ἐπίκρι-
σιν.
προπο-
πιν.
Lāgsam
scich thut
vvol.

Z. Recte sane. Tāctū nō oportuit ad cōpendium illud diuertere, siquidē venisset tibi populari, vulgataq; via, tutius certiusq; etiam si paulo serius.

Ζη. πλὴν ἀλλ' ἔδει σὶ ἢ ἐπίτομον ἐχθρὸν παρὶδέναι. ἦκε γὰρ ἂν θίσις τῆς λιθοφόρου ἀσφαλείς, ἢ καὶ ἐλπίς βραδύτης θ' ἦν.

ΚΝΗΜΟΝΟΣ ΚΑΙ ΔΑΜΝΙΠΡΟΥ.
Cnemonis et Damnipri.

Πικρυκὸς in baredipetas.

*Externum Cnemonem baredem scripsit Auarus
Fecerat in certa conditione tamen.
Scilicet Hermoleos quo se quoq; scribere uellet,
Ereptus Cnemon sed fuit ante senem.*

ὁ ἀγρία
μετασίς,
καὶ οἶμα
γὰρ.
ὁρώτης
ἀπόκρι-
σις σὺν
παιροχῇ
ἀφ' ἧν
σι.
τὰ ἐγού-
μνα.
τὰ μί-
κρο καὶ λογ-
σμός.

Oc illud ē q; vulgo dici cōsuevit. Hīnus lus leonē. D. Quid isthuc ē, qd tecū stomachare Cnemon? C. Quid stomachare rogas? Egdē haredē reliq; quēdā prēter xī senectiā, videlicet astu delusus miser, ijs q; maxime meae ipse habere, pectitis. D. Sed isthuc quā euenit? Cn. Hermolaū nobilē filiū diuitē, cū orbus esset, imminēte morte captabā asidēs atq; inferuēs. Neque ille grauatim officium meū admittebat. At inter illud quocumq; visum est scitū, cōsulatq; ut testamētū pferret ac publicaret, qd illi rerū mearū in solidū haredē instituerā, nimirū ut ille vicissī idē faceret, meo puocatus exēplo. D. At quid

Οὗτο ἐκείνο τὸ τῆς παροίας μίας, Οὐδὲρὸς τὸν λίαντα-
Δα. τί ἀγριακτῆς ὁ Κινέ-
μων; Κιν. πωθάνῃς ὁ, ὡς ἀγριακτῆς κληρονόμον ἀκούσιος καταλείπει καταθῆναι δ' ἄλλῃ, οὐκ ἐβουλόμην ἂν μάστιγα ἔχειν τὰ μὲν, παραλιπών. Δα. πῶς τούτ' ἐγένετο; Κιν. Ερ. μόλαρον τὸν πᾶν πλούσιον ἀτεκνόντα, ἰθὺς ἀπὸ τοῦ ἐπὶ θανάτῳ κακῶς οὐκ ἀνδρὸς τῶν θοράκων προσίτω. ἰδοὺ δὲ μοι καὶ σοφὸν τούτ' εἶναι, θείωσα σφραγίστας ἐν τῷ φεφρόν, ἐν αἷσι ἐκάνῳ καταλείπει τὰ μὲν πάντα, ὡς κακῶς ἡλώσας, καὶ τὰ αὐτὰ πράξας. Δα. τί οὖν

Δύ' ἰκάνθη· Κινέ. ὅ, ἔμψ' οὐκ ἔστι
 τὸς ἰνέγραψι τῶν ἰσωντο σφθό-
 κων, εὐκ οἶδ' αἰγὼ γούν' ἄφρο ἀπεί-
 θονοι. τὸ τί γονε μοι ἐπιπεσόντ' ὅ.
 καὶ νῦν Ερμόλαος ἔχει τὰ μὲν, δ' αὖτε
 ἐς λάβραξ, καὶ τὸ ἄγκυρον ἔσθ' ὁ
 λία δ' οὐκ ἀσπασάσας. Δά. εὐ μοί-
 ρον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν σε τὸν ἀλίαν.
 ὅστε σέφισμα κατὰ σαρτο σιωτὶ
 θάπης. Κινέ. ἴσως, οἱ μὲν οὖν τοῖς
 ρεύει.

quid tandem ille? Cn. Quid il-
 le suo in testamento scri-
 pserit, id quidem ignoro.
 Cæterū ego repente atq[ue]
 insperato e vita decessi, te
 in ruina oppressus. Et
 nūc Hermolaus mea pos-
 sidet, lupi cuiuspiā in mo-
 rem ipso hamo, cum esca
 pariter auulso. Dam. Imo
 non escam modo cum ha-
 mo, quin etiam te quoque
 piscatorem simul abstulit.
 Itaque technam istam, in
 tuum ipsius caput struxer-
 ras. Cn. Sic apparet, idq[ue]
 adeo deploro.

τὰ ἰπὸ
 μῦθον.
 genusq[ue]
 mortis.
 τὰ ἰκ-
 αίνοντα
 αὐξάνον.
 Μάλ' εὖ
 filiū con-
 sultori
 pessimū
 est.
 Clausula

ΧΑΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ.

Charon, Mercurius, Mortui, Menippus, Cha-
 mæus, Lampichus, Damasias, Phi-
 losophus Rhetor.

προκαταρκτικὴ καὶ ἀρτιτικὴ.

*Nilest post uitam quo præstet amicus amico:
 Aequalis docto tum rudis esse potest.
 Aurum de se uimus, robur, formam, sorphiamq[ue].
 Fabula quid doceat, lector amice, uides.*

Εὐρύσσει ὅς ἔχει ὁμῶν τὰ
 ▲ πράγματα, μικρὸν μὲν ἔ-
 μιν, δ' ἔστι, τὸ σκαφίδι-
 ον, καὶ ὑπὸ σκαφίδι, καὶ διαρρή-
 τὰ πολλὰ, καὶ ἢ περὶ ἰπὶ θάλασσα, οἱ
 χέσονται πνευματῶν. ὁμῶς δ' ἔ-
 σονται ἑμαῖς, πολλὰ ἐπιφρο-
 νῶν.

Videte quo loco
 A sint res nostræ, E-
 quidem parua est
 nobis, quemadmodū vi-
 detis, & carioſa nauicula,
 & quæ undique perfluit,
 quod si in alterā partem
 se inclinarit, plane submer-
 sa peribit, atq[ue] vestrū tam
 multi simul cōfluūt, & sin-
 guli plurimas sarcinas ad-

Facit sibi
 audientiā
 Charon.
 Exponit
 periculū.

ἔκδοσιν
ἔκδοσιν.
Petit con-
siliū.
Promit-
tit, & dat
cōsiliū.
Amplifi-
cat a mi-
nori.
Dat man-
datum su-
per ea re
Mercuri-
o.
Præscri-
bit quæ fa-
cere de-
beat.
Promittit
se obtem-
peraturū.
Recipit i
naviculā
singulos
numeran-
do.
I. Menip-
pus.
Dat ei lo-
cum apud
guberna-
torem.
II. Char-
moleus
amator.
Mors o-
mnia tol-
lit vir
miser
sen al-
les da-
bindē
lassen.

ferunt. Quod si cum his
nauculam cōscenderitis,
veteor ne postea vos fa-
cti poeniteat, maxime ve-
ro eos, qui nandi sunt im-
periri. Mors. Quid igitur
faciendum erit, ut sine pe-
riculo nauigemus? Char.
Ego vobis dicam, nudos
vos ingredi oportet, atq;
ista omnia quæ superflua
sunt, in littore relinquere.
Nam sic etiam vix capiet
vos naucula. Tibi vero
Mercuri deinceps surge-
rit, neminem ex illis reci-
pere, nisi nudus sit, & su-
perpellectilem abiecerit. Ita-
que ad ipsas scalas te sta-
tuas, ipsosq; cognosce,
& suscipito, nudosq; in-
gredi cogito. Mercurius.
Recte dicis, atq; sic facie-
mus. Quis est ille primus?
Menippus. Ego Menip-
pus sum. Ecce autem pe-
ram & baculum in palu-
dem abieci, verum recte
feci, qui pallium non acce-
perim. Mercurius. Ingre-
dere o Menippe vir opti-
me, primumque apud gu-
bernatores navis, locum
accipe, in ipsa summitate,
quo omnes possis intue-
ri. Verum quis ille formo-
sus est? Charon. Charmo-
leus sum Megarensis ille
amator, cui osculum vi-
num duobus talentis con-
stitit. Mercurius. Exue i-
gitur istam pulchritudinē,
& labia vna cum osculis,
istam etiam densam cor-
niam, & genarum rubo-
rem, adeoq; totā cutē. Be-
ne se res habet, expeditus
es, ut

μῦθοι ἔσονται. ἔν ᾧ μετὰ τούτων
ἐμῇτι, δ' ἐδία μὴ ὑπερον μεῖσιν οἴσῃ
τε, καὶ μάλιστα ὁ πόθος ἔν οὐκ ἐπίστα
δι. Νε. πῶς ἔν ποιήσω; δὲ, δὲ πῶς
σομῶ; χα. ἐγὼ ὑμῖν φράσω. γυμνὸς
ἐπιβάνην χεῖρ, τὰ πᾶσι τὰ ταῦτα
πάντα ἐπὶ τῇ ἡϊόνος καὶ ἀλιπόντες.
μόλις δ' ἂν καὶ οὕτω δ' ἔξαιτο ἑμᾶς
& ὑπερβῆμεν, σοὶ δ' ἐγὼ Ερμῇ, μελὺ-
σθαι τὸ ἀπὸ τούτου μεθ' ἡμῶν παρὰ δ' ἐ-
χεῖναι αὐτῶν, ὅς ἂν μὴ ὑμῶν ἔ. καὶ
τὰ ἐπιπλάσσω δ' ἔφην, ἀποβαλὼν.
παρὰ δ' ἡ ἀποβάθρῳ ἔσως, διαγίνω-
σκει αὐτὸς, καὶ ἀναλάμβανει. γυμνὸς
ἐπιβάνην ἀναγκάζων. Ερ. ἔ. ἔ. ἔ.
γας, καὶ οὕτω ποιήσωμεν, οὕτως ἡ
ὁ πρῶτος ἔσθι. Μί. Μένιππος ἔγω-
γε, ἀλλ' ἔ. ἔ. ἡ πᾶρά μοι δ' Ερμῇ, καὶ
τὸ βάκτρον, ἔς τιν' ἡμίονον ἀπερρί-
φθως. τὸν ἡρίονα δ' ἐγὼ ἐκόμεσθαι
ἔ. ποιῶν. Ερ. ἔ. μεθ' ἡμῶν Μένιππος
ἀνδρῶν ἄριστος, καὶ ἡ προεφίον ἔ. ἔ.
παρὰ τὸν κυβερνήτην ἐφ' ὧν ἔ. ἔ. ἔ.
ἐπισχεπῆς ἀποσπῶν. ὁ καλὸς δ' ἔ. ἔ.
τίς ἔσθι χαρ. χαρμόλεος ὁ μεγαλει-
κὸς, ἐπιδάσος, ἔ. ἔ. φίλημα δ' ἡγάλας
τον ἡν. Ερ. ἀπὸ δ' οὐθὶ ἔ. ἔ. ἔ. ἔ. ἔ.
λθ', καὶ τὰ χεῖρ αὐτοῖς φιλόμα-
σι, καὶ τιν' κόμην τιν' βαθρῶν, καὶ τὸ
ἐπὶ τῶν παρῶν δ' ὄνθημα, καὶ τὸ
δ' ὄμμα ὄλον, ἔ. ἔ. ἔ. ἔ. ἔ. ἔ.
εἰ ἐπὶ

ἔ. ἐπίβαινε ἥδη, ὃ δὲ τὸ πορφυρίδα
 εὐθεσί, καὶ τὸ διάδημα, ὃ βασιλευρός,
 τίς ὄντι γυμναστής; Λά. λάμπιχος,
 Γελώων τύραννος. Ερ. τίς ὅν ὁ Λάμ
 πιχειδοῦτα ἔχον πάρε; Λά. τί
 ὅν ἰχθύω ὁ Ερμῆ, γυμνὸν ἔκδν τύραν
 νον ἀνδρα; Ερ. τύραννοι μὲ ἴδμεως,
 σκῆροι δὲ μάλα, ὥστε ἀπόθε ταῦτα.
 Λά. ἰδοὺ θεὸ πλεῖστον ἀπὸ ῥήϊσι.
 Ερ. καὶ τὸν τύραννον ἀπὸ ῥήϊτον ὁ Λάμ
 πιχει, καὶ τὸν ὑπερφύον. Βαρίσας
 γὰρ εἰ πορφυρίδα, σωμπασιόντα. Λά.
 ἔκδν ἀλλὰ τὸ διάδημα ἔκδν με ἔ
 χον, καὶ τὸν ἰφιστοίδα. Ερ. ἴδμε
 μως, ἀλλὰ καὶ ταῦτα ἄφω. Λά. ἔσθ.
 τίς ἔσθ, πάντα δὲ ἀφῆκε ὡς ὁρᾷ. Ερ.
 καὶ τὸν ὁμότητα, καὶ τὸν ἀντοισιν, καὶ
 τὸν ὄβριον, καὶ τὸν ὄργυνον, καὶ ταῦτα ἄ
 φω. Λά. ἰδοὺ σοί, φίλος ἔμι. Ερ.
 ἐμβαίνει ἥδη, σὺ δὲ ὁ παχὺς, ὃ πολλὸν
 σαρκε, τίς ἔσθ; Δα. Δαμασίαν ὃ κῆ
 λητής. Ερ. καὶ ἴστας. οἶδα γὰρ σὺ
 πολλάκις ἐν ταῖς παλαίστραις ἰδῶν
 Δα. καὶ ὁ Ερμῆ. ἀλλὰ παράδειξά
 με γυμνὸν ὄντα. Ερ. ὃ γυμνὸν ὁ βασι
 λεύει, ἴδμε μὲν σάρκας πειθεδλημῆ
 νορ. ὥστε ἀπόθεσθαι αὐτάς, ἐπὶ ὧρα
 οὐδέ τὸ σκάφθαι, τοὶ ἱπποὶ πόδα
 ὑπερβύς μόνον. ἀλλὰ καὶ τοὺς σφαί
 ρους ἴδμε μὲν ἀπὸ ῥήϊτον, καὶ τὰ κηρύγ
 ματα. Δα. ἰδοὺ θεὸ γυμνὸν ὡς ὁρᾷ
 ἀληθῶς

es, ingredere nunc. Quis ve
 ro ille est purpuratus &
 diademate præcictus, gra
 uitate quādam præ se ferens?
 Quis es tu. Lamp. Lampi
 chus sum Geloorum tyrā
 nus. Merc. Quid igitur cū
 tot sarcinis venisti? L. An
 ne nudū aduentare conue
 niebat tyrannū? Merc. Ne
 quā tyrannū, sed mortu
 um, hæc deponere ista. L.
 Ecce abiecti dimitias. Me.
 Sed superbiam o Lampi
 che & fastum etiā abijce,
 nam ista si in nauticā co
 incidant, vehementer gra
 uabūt eam. Lamp. Igitur
 sine ut diadema habēā sal
 tem & stragulum. Merc.
 Nequaquam, imo & hæc
 relinquo. Lamp. Sit ita.
 Quid præterea vis? Nam
 omnia, ut vides, abiecti.
 Merc. Crudelitatem etiā, &
 amentiam, & violentiam,
 & iracundiam, atq; his si
 milia deponere. Lampich.
 Ecce nudus sum. Mercu.
 Ingredere nunc. Tu ve
 ro pinguis admodum &
 carnosus quis es? Damasi
 us. Damasus ego sum
 athleta. Mercu. Certe vi
 deris ille esse, scio enim te
 sæpe in palaestris me vi
 sum. Da. Ita est o Mercu
 ri, verū accipe me, nudum
 existentē. Merc. Nequā
 o bone vir, nudus es tan
 ta carne circumdatus, itaq;
 exue eā. Nam si vel alterū
 tantū pedē in nauē posue
 ris, submerges eā. Sed &
 coronas istas & præconia
 abijcito. Damasus. En
 plane nudus sum, ut vides

III. Lam
 pichus ty
 rānus Ge
 loorum.

Tyranno
 rum diui
 tias, super
 biam, ta
 stū, diade
 ma, cru
 delitatem
 amentia,
 violentia
 iracundia,
 & cetera
 mors au
 fert.

IIII. Da
 masius pi
 guis, &
 carnosus
 athleta.

Abijcit
 carnes,
 coronas,
 præconia.

V. Crato
dives.
Bona for-
tunæ de-
serenda.

VI. Ar-
matus mi-
des relin-
quit tro-
phæum.
καύχη-
σας mili-
tæris.

A contra-
rio.

VII. Phi-
losophus
etiam de
scriptio.

Quæ in
philoso-
phis sal-
tis sint vi-
superan-
da.

& simili cum alijs mortua
stagna. Mercurius. Sic
præstat leuem esse, itaque
incedere iam. Veru o Cra-
to diuitias abijce, præter,
ea melluicem & delicias,
neq; feras tecum Epita-
phia, neq; maiori tuorū
dignitates. Relinque etiā
genus, & gloriam. Item ci-
uitatum de quibus scilicet
bene meritus es, publica
præconia, statuarum inscri-
ptiones, & dicas, ne tibi
magnum sepulchrum con-
struant nam & hæc gra-
uant, si in memoriam re-
uocentur. Crato. inuius
certe, sed tamen abijciam,
quid enim faciam? Mer-
curius. Papæ, Quid tibi
vis armatus? aut quid li-
tud trophæum tecum cir-
cumfers? Crato. Quia vi-
ci Mercuri, & res præcla-
ras gessi, propterea ciui-
tas hoc me honore adfe-
cit. Mercurius. Relinque
trophæum in terra, apud
inferos enim pax est, ne-
que ullis armis opus est.
Verum quis ille est, ipso
habitu grauitatem quan-
dem præ se ferens? elatus,
& contractus supercilijs,
propter curas, longa bar-
ba, quis est ipse? Me. Phi-
losophus quidā est o Mer-
curi, imo præstigitum
& nugarum plenus. Itaq;
& huic exue, videbis e-
nim multa, eaq; ridicula,
sub palliolo occulta esse.
Mercur. Depone tu hunc
habitum primum, deinde
hæc quoq; omnia. O Iu-
piter, quantam ille arro-

αληθῆς ἐμὶ, καὶ ἰσχυρότερος τοῖς ἄλλοις νεκροῖς. Ερ. οὕτως ἄμενον ἀβάρε-
ρῃ εἶν. ὅστις ἔμβαλει. καὶ σὺ δὲ τὸν
πλεῖστον ἀποθνήσκουσιν ἔκράταρ, καὶ
τὴν μελακίαν δὲ προσέτι, καὶ τὴν
πυφίαν, μὴ δὲ τὰ ἐντάφια κόμιζε,
μὴ δὲ τὰ τῶν προγόνων ἀξιώματα.
κατάλιπε δὲ καὶ γένος, καὶ οὐδὲν,
καὶ ἀποτί σὺ ἡ πόλις ἀνεκέρυξον,
οὐδὲ γὰρ τὸ δὴ λησθέν. καὶ τὰς τῶν
ἐνδεδιάντων ἐπιγραφάς, μηδὲ οὐ μὲν
γὰρ τάφον ἐπὶ θείχουσιν λίγυ βα-
ρύνει γὰρ καὶ ταῦτα μνημονόδομα,
Καρ. ἔχ' ἔκων μὲν ἀπορρίψω δὲ. τί
γὰρ ἂν καὶ πάθοιμι; Ερ. βαβαί, σὺ γὰρ
ἐνοπλεις. τί βούλει; καὶ τί τὸ πρόπαιον
τῆς πόλεως; Στρα. ὅτι ἐνίκησα καὶ
Ερμῆ, καὶ ἠρίσθουσα, καὶ ἡ πόλις ἐτίμη-
σέν με. Ερ. ἔφες γὰρ τὸ πρόπαιον, ἐν
ἁδου γὰρ ἔρην, καὶ ἐδὲν ὅπλοις διέθε-
σαι. δ' εἰ μὲν δὲ ἔστ' ἀπὸ γὰρ ἔχουσιν
ματ' αὐτῶν, καὶ βραχύνουσιν, δ' τὰς ἐν-
φρῦς ἐπερκώ; δ' ἐπὶ τῶν φροντίδων.
τίς ἔστιν, δ' τὸν βαθὺν πώγοντα καθε-
μύνουσιν; Μί. φιλόθεός τις ὁ Ερμῆ.
μᾶλλον δὲ γόνος, καὶ τὸν αἰεὶ με-
εὶς, ὅστις ἀπόδουκον καὶ τῶτον. δ' ἔστι
πολλὰ καὶ γὰρ ὑπὸ τοῦ ἱματίου
κρυπτόμενα, Ερ. κατάθου σὺ τὸ ἔχον
μα πρῶτον, ἔτα καὶ ταῦτι πάντα.
ὁ Ζεὺς, ὅστω μὲν τὴν ἀλαστορίαν
καμίσσῃ

πομῖσσι, ὅσῃ δ' ἀμαθίᾳ, καὶ ἰσιν, καὶ
κακοδοξίᾳ, καὶ ὁρωτέσας ἀπόρρυσ,
καὶ λόγους ἀκροθώδεις, καὶ ἐντοίᾳς
πολυπλόκους· ἀλλὰ καὶ ματαιοῦν
εἶναι μάλα πολλὰ, καὶ λήρον οὐκ
ὀλίγον, καὶ ὀθλούς, καὶ μικρολογίαν
τῇ Δίᾳ, καὶ χρυσίου γε ταῖτι, καὶ ἡδύς
παύσεσθαι δ' καὶ ἀναγκαστίαν, καὶ ὁρᾶ
γὰρ, καὶ θυφύλῳ, καὶ μαλακίᾳ. ὦ λέλη
θε γὰρ μὲ, εἰ καὶ μάλα πεικρύνῃσθε
αὐτὰ. καὶ εἰ τὸ δούδης δ' ἀπόθου, καὶ τὸν
τύφον, καὶ τὸ οἶδμα ἀμείνω εἶναι τῶν
ἄλλων, ὡς ἔγωγε πάντα ταῦτα ἔχω
ἐμβόλοις, ποῖα πεντηκόντα ὅρα
ξαίτο ἂν σὺ Φίλο. ἀποτίθειμα ποῖ
σω αὐτὰ, ἰπείηδ' οὕτω κελύβεις.
Μέ. ἀλλὰ καὶ πῶ γὰρ τὸν ἀπο
θείω ὦ Ἑρμῆ, βαρύντε ὄντα, καὶ λέ
σιν ὡς ὁρᾶς. πίν[ε] μινδὸν τρίχας ὅσῃ
τῇ λάχισον. Ἑρ. εὐ λέγεις, ἀπόθου
καὶ τούτον. Φίλο. καὶ τίς δ' ἀποκεί
ρω ἴσασι. Ἑρ. Μένιπ[ος] οὐδ' οἶ, λαο
βῶν πέλικω τῶν ναυπηγῶν, ἀπο
κότ[ε] αὐτὸν ἐπικόπῃ τῇ ἀναβάθρῃ
χρησάμεν[ος]. Μέ. οὐκ ὦ Ἑρμῆ, ἀλλ'
ἀὰ πρῖονά μοι ἀνάδ[ε]. γλαίβε
ρον γὰρ τούτῳ. Ἑρ. ὦ πέλικος ἴσα
ρός. Μέ. εὐ γὰρ. ἀνέρω πῶτόρον γὰρ
αὐτὸ ἀναπέφηναι, ἀποθείμεν[ος] αὐτῷ
πῶ κινάβρως. βούλει μικρὸν ἀφέλω
σαι καὶ τὸ ὁρῶν; Ἑρ. μάλιστα. ὑπὲρ
τὸ μὲν

gantia, quantā inscitia, &
quantū cōsentionē, & ma
nis glorię, quantū questio
nū dubiarū, quantū spino
sarū disputationū, & cogi
tationū perplexarū, circū
fert: imo ὅ multos vanos
labores, & deliramenta nō
pauca, quantas itē nugas,
& quantam curiositatem.
Sed per Iouem aurū etiā
hoc, & voluptatē, & impo
dentiam, iracundiā, deli
cias & molliem secū ha
bet, neq; eū latet me ista,
etiā si studiose celas. Vtū
abijce mendacia etiā, & su
perbiam, et opinionē illā,
qua existimas te præstan
tiorē esse omnibus reliq;. Nam si cū rebus omnib.
ingrediaris, quę quinque
remis te acciperet: Philo.
Depono igitur ea, quādo
quidem sic iubet. Menip.
Sed & barbā hanc depo
nat Mercuri, grauem equi
dem & hirsutā, ut vides,
capilli sunt trium minarū
ad minus. Philos. Sed q̄s
abradet: Mercurius. Me
nippus ille securim acci
piēs, quib. naues fabrican
tur, eam reserabit, utetur
autē scalis naualibus, qui
bus superposita barba, re
secetur. Menipp. Nequa
quam Mercuri, sed da mi
hi serrā, hoc enim erit ma
gis ridiculum. Mercurius.
Sufficiet bipennis. Me
nippus. Euge, Humanior
nunc adpares, deposito
hircino fextore, vis ne vi
parum etiam de super
cilijs auferam: Mercuri
us. Maxime. Nam has
super

ἐκφύει
σε κατὰ
θαύμα
στὴν ὁρᾶ
καὶ ὁρᾶ.

αὐτὸν
αὐτὸν
αὐτὸν

Mercuri
us depo
sit.

Deposi
tio Beani

Reib jua
das par
cipium.

Beatus
emittit
vnum for
torem.

Nolite
vexare
eum: qui
mortē cō
cessit.

ἀποσπας
φῆ ἀδ
Μενίπ
ρῦ ἐκ τῶ
παλαιῶ
Ἰνφιατίου
Μεργουρί

VIII.
Rhetor
cum suis
ornamen
tis.
κίλον
μαλακίαν
πικρὸν
σικρὸν
σμερν
λαυκίαν
ἐνὶ ἄθροισ

Arguit
philoso
phū men
daciū, &
causā plo
ratus alio
transfert.

super frontem etiam attol
lit, neque scio quo seipsum
extendat. Quid hoc rei
est? Etiam ploras sceleris?
& mortem times? ingre
dere igitur. Menippus.
Vnum quiddā adhuc gra
vissimum gerat sub alis.
Mercurius. Quid Menip
pe? Men. Adulationem
Mercuri, quæ illi dum vi
ueret, multū profuit. Philo
lo. Igitur & tu Menippe,
quam abiice libertatem, &
loquendi audaciam, læti
tiam, animi magnitudinē,
& risum. An tūc solus alios
omnes ridebis? Mercuri
us. Nequaquam, sed re
tine ista, levia enim sunt,
& plane facilia portatu,
& ad nauigandum pro
funt. Tu vero Rhetor, ab
iice istam tantam verborū
contradictionem & anti
theses, & similitudines, in
tem periodos & barbari
smos, atque alia sermonis
pondera. Rhetor. En ab
iicio. Mercurius. Bene se
habent res. Itaque solve
funem, attollamus scalas,
attrahatur anchora, ex
pande velum, tuque nau
ta clauum dirige. Sonus hi
lares. Quid ploratis, o
vos amentes? præsertim
tu Philosopho, qui paulo
ante tua barba spoliatus
es. Philo. Quia exultima
bam immortalē esse ani
mam. Menippus. Men
ippos, nam alia sunt, quæ
videntur cum morte ad
flectere. Menippus. Quia
non amplius tam opiparas
coenis

εἰ μὴ τῶν καὶ ταῦτα ἔπαινον,
οὐκ οἶδ' ἐφ' ὅτῳ δυνάμειναι αὐτῶν.
τί τῆς τοῦ δακρύου ὡς καὶ ἄρμα, καὶ
πρὸς θάνατον ἀπολαλῆς; ἐμὲ καὶ
δ' ἔν. Με. ἐν ἔτι τὸ βαρύτερον ἔ
πὸ μάλης ἔχει. Ερ. τί ὦ Μένιππε
Με. κατακίον ὡς Ερμῆ, πολλὰ ἐν τῷ
βίῳ χρησιμὸν ἔχον αὐτῷ. Φιλ. θ
κῶν καὶ σὸ ὦ Μένιππε, ἀπόθεν ὃ ἰδοὺ
θόρῳ, καὶ παρρησίᾳ, καὶ τῷ ἄλλῳ
πρὸν, καὶ τὸ γυναικῶν, καὶ τὸν γέλωτα.
μὲν γὰρ τῶν ἄλλων γέλωτες; Ερ. μὴ
δαμῶς, ἀλλὰ καὶ ἔχει ταῦτα, καὶ ὅφρα
γὰρ καὶ πᾶν ὑπόφορα ὄντα, καὶ πρὸς
τὸν κατάπληκτον χρεῖσιμα. καὶ ὁ ῥήτωρ
δὲ σὺ ἀπόθεν τῶν ῥημάτων τῶν το
σάων τῶν ἀπὸ τῶν λόγων, καὶ ἀντιθέ
σεις, καὶ παρισώσεις, καὶ πορίσθης, καὶ
βαρβαρισμῶν, καὶ τῶν ἄλλων βάρη τῶν
λόγων. Ερ. ἦν, ἰδὲ ἀποτίθῃ μεα. Ερ
ὡς ἔχει. Δε τε λυγρὰ τὰ ἀπόγεια, τῶν
ἀποβάθρων ἀνελώμενα, τὸ ἀγκύα
ειον ἀνελώμενα, πῶς τὸ ἰσίου
ὑπὸ τῶν ὡς πορθητῶν τὸ πηδάλιον, ὡς
πάθωμι. τί οἱ μῶρετε ὡς μάταιοι,
καὶ μάλιστα ὁ φιλόσοφος σὺ, ὁ ἀρε
τίων τὸν πῶγοντα διδωμίην; Φιλ
λα. ὅτι ὡς Ερμῆ ἀθάνατον ὡμῶν τῶν
ψυχῶν ὑπέρχει. Με. ἰδοὺ δὲ. ἄλ
λα ἔστι λυγρὸν, αὐτῶς. Ερ. ἔστι ποῖος
Με. ὅτι μακρὰ δαπνέσθαι πολυτελῆ
δῶνα,

δ᾽ ἐπεὶ αὖτε νύκτωρ ἰξίωρ, ἄπο·
 τας λαμβάνει, τοῖσι ματίω τῶ κεφα
 λῶ κατὰ λήσας, περιέσειν ἐν κύκλῳ
 τὰ χαμαὶ τυπᾷ. καὶ ἴσθω ἱξάπα
 τῶν τούτων ἐπὶ τῇ σοφίᾳ, ἀργύ
 ρου λήψεται. ταῦτα λυγρὰ αὐτῶν
 φίλῳ, οὗ δὲ ὁ Μένιππος, οὐκ ἄχθῃ
 ἀποδιδόναι. τῶ δὲ, ὃ ἴσθωσα ἐπὶ
 τὸν θάνατον, καλίσαντες μὲν ἴσθω·
 ἀλλὰ μεταξὺ λόγων, ὃ κρουγὴ τις αὐ
 κεύνεται, ἴσθω δὲ τῶν ἀπὸ γῆς βοῶν
 τας. Εἰ. καὶ ὁ Μένιππος. οὐκ ἄφ
 ἴνος γε χάρις, ἀλλ' οἱ μὲν ἐς τὴν
 κλησίου σὺνελθόντες, ἄσμενοι γε
 λῶσι πάντες ἐπὶ τῷ Λαμπίχῳ θα
 νάτῳ, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ σπείχεται
 πρὸς τῷ γυναικῶν, καὶ τὰ παιδία το
 γνᾶ ὄντα, ὁμοίως κἀκεῖνα ὑπὸ τῶν
 παίδων βάλλονται ἀφ' ὁμοῖοις τοῖς λί
 θοις. ἄλλοι δὲ Διοφάντων τὸν ῥήτο
 ρα ἱπανῶσιν ἐν Σικυνῶνι, ἱπαναφίοντες
 λόγους διηξιόντα ἐπὶ Κράτῳ τῶν
 τῶ καὶ νῦν Δία γε, ἡ Δαμασίου μὲν
 τῆς κοκύνουσα, ἱξέρχεται τὸ θρήνον
 σὺν γυναιξὶ ἐπὶ τῷ Δαμασίῳ, οἱ δὲ
 ὁ δὲ ὁ Μένιππος δακρύει, καὶ ὅσων
 χρίσας ἡ κῆσα μέγιστος Μένιππος, ὁ δὲ
 ἀλλ' ἀκούσῃ τῶν κωδῶν μετ' ὀλίγων
 ὀρυμμένων οἰκτιρῶν ἐπ' ἑμοί, καὶ τῶ
 κερᾶν τυπῶμένων τοῖς πῆλοισι, ὅ
 σῳτ' αὖ σπυλθέντες θάπῃ σί μιν.
 Εἰ.

coenas habebit, neque no
 ctu exiens, clam omnibus
 circumvoluto pallio ca
 piti, ordine omnia accedes
 lecta, nec mane deceptis
 adulescentibus sua sapien
 tia, pecuniā accipiet, haec
 sunt quae illi dolent. Phil.
 An nobis molestum nō est,
 Menippe, qd mortuus es?
 Met. Quomodo posset ei
 se molestum mihi, qui ad
 mortem festinaui, nemine
 vocante. Verum nōne cla
 mor quidam interim dum
 nos confabulamur, exau
 ditus est: veluti quorum
 dam in terra vociferanti
 um? Met. Certe Menip
 pe, verum non vno tantū
 loco exauditur clamor,
 sed quidam in vnum coetū
 convenientes, cum volu
 ptate derident mortuum
 Lampichū, & illius vxor
 tem mulieres circumstre
 punt, atque illius pueri nu
 per admodum geniti, mul
 tis lapidibus a pueris ob
 runantur. Quidam Dio
 phantum Rhetorem lau
 dant, in Sicione funebres
 orationes recitantem, de
 hoc Cratone. Et per lo
 uem Damasiae mater plu
 lans, lamentationem ince
 rat vna cum mulieribus
 pro Damasia. Te vero
 Menippe, nemo est qd de
 ploret, & tranquillus iaces
 solus. Men. Nequaquā,
 Nā haud ita multo post,
 audies canes miserabili
 ter larrantes propter me,
 & coruos alas concutien
 tes, quando ad sepeliē
 dum me convenient.

Met.

ὁ δὲ

ῥα.

λύσις.

τὰ τοῖς

νεκροῖς

ὑπόμνημα

ὁ δὲ ἀπὸ

δοσις γε

λασκή.

Luciani

Epilogus

Σ Δικασ-
τήριον,

ὁ κρίνει-
αὶ καὶ αὐ-
τὸ δίκαιον.

Mercurius. Fortis es, Menippe. Sed quia tam trans-
fretanimus, abite vos re-
cta per hanc viam ad forū
iudiciale. Ego vero &
nauta alios transuectabi-
mus. Menippus. Feliciter
nauigate o Mercuri, nos
quoque progrediemur.
Verum quid præterea de
vobis futurum est? Iudiciū
de vobis fieri oportebit,
& quidem auias penas
esse graues, rotas, aquilas,
& lapides, vniuscuiusque
autē vita examinabitur.

Ερ. γὰρ ἀδίκους ἢ ὃ Μένιππεί, ἀλλ' ἐκ
πύλας πεπλοῦται μὲν ὑμεῖς, ὑμεῖς μὲν
ἄπιτε πρὸς τὸ δίκαστήριον, ἐνθα ὁ
ἐκείνῳ προΐοιτο. ἐγὼ δὲ, καὶ ὁ
σορβοδὴς, ἄλλους μεταλῶσόμεθα.
Μέ, δὲ πλῆξετε ὦ Ερμῆ. προΐομαι δὲ
καὶ ὑμεῖς. τί οὖν ἐπὶ καὶ μέλλετε
δικαδύμῃαι δεῖσθαι. καὶ τὰς κατα-
δικὰς φασὶν εἶναι βαρεῖαι. προχόντες,
καὶ γύπαες, καὶ λίθους. δεχόμεσιν τῶν
δὲ δ' ἰκάσθον βίῳ.

ΚΡΑΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ. Cratetis & Diogenis.

Ἰξνηγητὴς rursus de hæredipetis.

Est nimium cæcis natura immersa tenebris.

Hinc rebus tantum, diuitijsq; studeat.

Proposi-
tio καὶ
τὰ ἴσταν
σιν παρὶ
τὸ πρὸς
σώζον
de Moe-
σχίο.
Eius con-
sobrinus
ἀντιφίλος
Inuestiga-
tio & ex-
positio
causæ.

Nō durāt multū tamen hæc, nam cuncta cadūτα,
Sola manet uirtus nescia, crede, mortē.

Oerichū diuitem,
M nouerasne Dioge-
nes? illum, inquā,
supra modū diuitē, illum
Corinθο profectum, cui
tot erāt naues onustæ mer-
cibus, cuius consobrinus
Aristeas cū ipse quoq; di-
ues esset, Homericū illud i-
ore solebat habere, Aut
me cōfice tu, aut ego te.
Dio. Cuius rei gratia sese
captabant inuicē Crates?
Crat. Hæreditariis causā,
cum

Οἰέχον τὸν πλούσιον, ἴο
Μ γινώσκεις ὃ Διογένης, τὸν
πάνην πλούσιον, τὸν ἐκ Κοο-
ρίνθου, τὸν τὰς πολλὰς δολκάδας ἔ-
χοντα, ὃ ἀντιφίλος Δεισίας, πλούσιον
καὶ αὐτὸς ὢν, τὸ δμνηκὸν ἰκτεῖν
ἐάσας ἐπιλίγαν, ἢ μὲν ἀνάσσει, ἢ ἰγ-
σας. Δι. τί τοι εἶπες ὦ Κράτης, ἰδοὺ
πλοῦτον ἀπώλεται. Ερ. ἢ καὶ ἄλλος ἔστι
ἕτερος

ἐκείτῳ Θ', ἑλκεῖται οἱ τοῦ, καὶ τὰς
 εὐχόμενοις ἐς τὸ φανερὸν ἐτίθεντο.
 Δεισίῳ μὲν ὁ Μοίειχος ἢ πρὸς
 ποτανοί, Λαοτόλῳ ἀφίεις τῶν ἰα-
 τῶ πάντων. Μοίειχον δὲ ὁ Δει-
 σίας, ἢ προαπίλοισι αὐτῷ. ταῦτα μὲν
 ἐγὶναι πῶς. οἱ δὲ, ἰθὺς ἀπὸ τῶν ἀλ-
 λήλων, ὑπερβαλλόμενοι τῇ καλα-
 κείᾳ, καὶ οἱ μάλιστα, ἔτι ἀπὸ τῶν
 ἑσθῶν τιμωρῶμενοι τὸ μίλλον,
 ἔτι ἀπὸ τῶν ὁσίων, ὅτι χαλ-
 δαίον παῖδες. ἀλλὰ καὶ ὁ Πύθιος
 αὐτοῖς, ἔρπ μὲν Δεισὶ παρ᾽ ἑλὶ τὸ
 κράτῳ, ἄρπ δὲ Μοίειχον καὶ τὰ
 τάλας τε, ποτὶ μὲν ἐπὶ τῷ τῶν, ἰα-
 τῶ δὲ ἐπὶ ἐκείνῳ ἔρπιν. Διο. τί οὖν
 πόρρε ἔγωγε ὁ Κράτης; ἀκούσαι
 γὰρ ἄξιον. Κρα. ἀμφω τεθιάσιν ἐπὶ
 μίαν ἡμέραν. οἱ δὲ κληροί, ἐς δυνό-
 μιον καὶ Θρασυκλῆα πεισάμενον, ἀμ-
 φω συγγενεῖς ὄντας, οὐδὲ πώποτε
 προμαυτλούμενους οὕτω γινώσκον-
 ταῦτα, εὐχόμενοι γὰρ ἀπὸ Σικυῶ-
 νος ἐς Κίρρον, κατὰ μίαν τὴν πόρον
 πλαγίῳ πειπυσόντες τῷ ἰατρῷ,
 οὐκ ἐπράπησαν. Διο. οὐκ ἐπράπησαν, ὅ-
 μως δὲ. ὅποτε ἐν τῷ βίῳ ἡμῶν, οὐ-
 δὲν τοιοῦτον ἔκαστος μὲν πρὸς ἀλ-
 λήλων, οὐτὲ πώποτε ἐν ἑαυτῷ. Διο.
 πῶς οὖν ἀποθνήσκουσιν, ὡς κληρονομί-
 σκαμι τὴν βακχίαν αὐτῷ. ἔχον δὲ
 πάντα

cum essent equals uterque
 alterum captabat. Iamque te-
 stamenta publicaverat am-
 bo, in quibus Mœrichus
 (si prior moreretur) Ari-
 stem omnium rerum suarum
 dominum relinquebat, Mœ-
 richum vicissim Aristen,
 siquidem ipse prior e vita
 decederet. Hæc igitur cum
 essent in tabulis scripta, il-
 li inter sese captabant, &
 alter alterum adulationibus
 obsequijsque superare con-
 tendebat. Porro divini,
 haud scio viri ex astris id
 quod futurum sit coniectan-
 tes, an somnijs, quæ admo-
 dum Chaldaei faciunt: quin et
 Pythius ipse, nunc Aristen
 victorem fore pronuntiabat,
 nunc Mœrichum: ac truci-
 na quidē interim ad hunc,
 interim ad illum propen-
 debat. Diog. Quid igitur
 tandem evenit? nam audi-
 re est opere præcium. Cra-
 tes. Eodē die mortui sunt
 ambo, cæterum hæredita-
 tes ad Eunomum ac Thra-
 sydem devenērunt, quorum
 uterque cognatus illis erat,
 atqui de his nihil prædixe-
 rant divini futurum, ut ta-
 le quippiam accideret.
 Etenim cum Sicyone Cir-
 rham versus navigarent,
 medio in cursu, obliquo
 orto lapyge, eversa naui
 periclituna. Diog. Recte sa-
 ctum, at nos quum in vita
 essemus, nihil eiusmodi al-
 ter de altero cogitaba-
 mus. Neque enim ego un-
 quam optabam, ut morere-
 tur Antisthenes, quo nimi-
 rum baculus illius ad me
 ferretur

διήγησις
 τὰ ὑγού-
 ρα.

Verba te-
 stamento-
 rum.

τὰ μίση

Coniectu-
 re de fu-
 turis reb.
 ex astris,
 & som-
 nijs Chæ-
 dæi con-
 iectores.

ὁ χρῆ

σμός,

τὰ ἐπὶ

μῶν,

τὰ ἐκ

βάντα

τὰ πρὸ

πέτρου.

Norat a-

strolo-

gos et cō-

iectores.

Genus

mortis.

ἐπίπρη

σιν.

Digredi-

untur in

narratio-

nem.

rediret hæredē, neque tu
 Crates opinor, desideras
 has, ut me mortuo, in pos-
 sessionē meā succedēsio-
 nem venires, puta doli ac-
 pere, i qua quæ lupini choe-
 nices inerāt dux. C. Ne p-
 eñ mihi quicquid illis rebus
 erat opus, imo ne tibi quæ
 Diogenes, siquidē quæ ad
 tē pertinebāt, quæque tu An-
 tistheni succedēs accepisti,
 deinde ego succedēs tibi,
 ea nimirū multo sunt pe-
 iora, multoque splendidio-
 ra, q̄ vel Persarū imperiū.
 D. Quenā sunt ista quæ di-
 cis? C. Sapientiā, in quā
 frugalitatē, veritatē dicen-
 di, vivēdiq̄ libertatē. Di.
 Per Ionem memini me in
 huiusmodi opum heredita-
 tem Antistheni successisse
 tibiq̄ eas longe etiā maio-
 res reliquisse. C. Verū reli-
 qui mortales hoc posses-
 sionū genus aspiciant
 neq̄ quisq̄ nos ob spem
 potiundæ hereditatis ob-
 sequijs captabat, sed ad
 autū oēs intendebāt ocu-
 los. Di. Nec iniuria, neq̄
 eñ habebāt, q̄ facultates
 eiusmodi a nobis traditas
 acciperent, quippe rimoli-
 iam, viciatq̄ delicijs, non
 aliter q̄ vasa carie putrida.
 Quo fit, ut si quādo quis
 in illos infundat vel sapi-
 entia, vel libertatē, vel ve-
 ritatē, effluat ilico perstil-
 letq̄, fundo quod immise-
 sum est cōtinere nō valen-
 te. Cuiusmodi quiddā &
 Danaï filiabus aiūt accide-
 re, dum in doliū pertusum
 haustā aquam important,

πάντα ερπύδαζ ἐκ κατίνου ποιησά-
 μην. οὕτε εἶμαι σὺ ὦ Κράτης,
 ἐπιθύμεις κληρονομῆν ἀποθανόν-
 τος ἐμοῦ, τὰ κτέματα, καὶ τὸν πί-
 θον, καὶ τὴν πέραν, χαίνας δύο θόρ-
 μων ἔχουσας. Κρά. οὐδὲν γὰρ μοι
 πούτω ἴδω, ἀλλ' εὐδὲ σοὶ ὦ Διό-
 γονος. & γὰρ ἰχθύω, σὺτε Λιπιδί-
 νους ἐκκληρονομήσεις, καὶ ἐγὼ σοῦ,
 πολλὰ μέγιστον καὶ σεμνότερα τ' Ἐρ-
 σῶν ἀρχῇ. Διο. τί ταῦτα φῆς ὦ
 Κρά. σοφίαν, ἀντάρκειαν, ἀλήθειαν,
 παρρησίαν, ἐλευθερίαν. Διο.
 καὶ Δία μέμνησαι. τοῦτον οὐδέ τις
 μὲν τὸν πλεῖστον παρ' Ἀιπιδί-
 νους, καὶ σοὶ ἐπὶ πλείω καταλιπών.
 Κρά. ἀλλ' οἱ ἄλλοι ἡμῶν τῶν
 τοιούτων κτήματων, καὶ οὐδὲς ἐ-
 θρόνους ἡμᾶς, κληρονομήσειν
 προσδοκῶν ἐς δὲ τὸ χρυσίον πάν-
 τοις ἐβλεπον. Διο. ἔκότως. ὁ γὰρ
 ἔχων ἔνθα δίδουσι τὰ τοιαῦτα παρ'
 ἡμῶν, διεφθαρμένοι οὗτοι τρυφῆς,
 καθάπερ τὰ σαβρὰ τῶν βαλσαντίων.
 ὥστε ἂν ποτε καὶ ἐμβαλεῖν ἕως αὐ-
 τοῦς, ἢ σοφίαν, ἢ παρρησίαν, ἢ ἀ-
 λήθειαν, ἐξέπιπτον οὐθέντι, καὶ διέρ-
 ρη, τὸ πυνθίνον εἶχεν οὐ δύ-
 ναμίνου. εἴ οἱ τι πάχουσιν αἱ τῶν
 Δαναοῦ αὐταὶ παρθέναι, ἐς τὸν
 τετυπημένον πίδακα ἵκωνται.

τὰ δὲ

τὸ δὲ χρυσίον, ἐδύσει, καὶ ὄνυξι, καὶ
πάσῃ μηχανῇ ἐφύλαττον. Κραυγὴν
κὺν ἡμεῖς μὲν ἴξομεν καὶ ταῦθα τὸν
πλεῖστον· οἱ δὲ ὀβελὸν ὕψοσι καμίσσον
τόν, καὶ τέτοιον ἄχρι τοῦ εὐρυθμίωτος·

at ijdem aurū dentibus &
vnguibus, omniq; serua-
bāt. C. Proinde nos hīc q̄
q; nostras possidebimus
opes, illi simulatq; nūc ve-
nerit, obulū dūtaxat secu-
ferēt, ac ne hūc quidem vi-
terius quam ad portitorē.

Epilo-
gus ex
collatio-
ne.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, ΑΝΝΙΒΟΥ, ΜΙ-
ΝΩΟΣ, ΚΑΙ ΣΚΙΠΙΩ-
ΝΟΣ.

*Alexander, Hannibal, Minos
Scipio.*

ἄριστοι καὶ, ὅτι καὶ πρὸς τῆς προκρίσεως, καὶ
οἱ οὐκ ἔστιν ἡλικία.

*Hic tres contendūt praestantes robore quondam.
Praeferrī nullus uult aliumue sibi.
Tristis decernit Minos, q̄ uirgia soluit,
Certo constituens ordinē quemq; loco.*

Μί. Ν. προκρίσει δὲ σου ὁ
Λίβυς. ἡμέτερον γὰρ ἔμι.
Αν. οὐ γὰρ οὕτως, ἀλλ' ἡμέ-
τερος.

Ο. Libyce, me de-
cet praeponi. me-
lior equidē sum.
Hannibal. Imo vero me
Alex.

Initiū cō-
tentionis
cuius ar-
bitrū Mē-
nos cō-
stituit.

Luciani

Ἰξίτασθι Alex. Iudicet ergo Mi-
 το δ' ἴα nos, qui semper iustissi-
 σῶ. mus iudex est habitus. M.
 Ἡναυθ Quis es tu. Alexan. Hic
 καὶ δ' ἴα est Hannibal Carthagi-
 σκεῖς τ Min. Per Iouem, utique
 ἱπρὶς θ. gloriosi. Sed qua de re
 Expofi- De præstantia, dicit enim
 tio rei. is sese meliorem, quam e-
 κατὰ σῶ, go ducem exercitus fuisse.
 σις τ' οὐγ ego vero quemadmodum
 κρίσας. omnes sciunt, non hoc so-
 πρὸ σῶ, lum, sed omnibus ferme,
 ἔις. qui ante meam ætatem fue-
 Hanniba re, in re militari præstan-
 λις καὶ, tiorē me esse affirmo. Mi.
 χνοίς, Vnum hoc me iuvat, quod
 primū q & hic sermonem græcum
 lingue didicerim, ut neque etiam
 græce pe hac in re Alexander me su-
 ritus sit. peret. Porro illos maxime
 Maior. laude dignos puto, qui cū
 γιομικὰ parui a principio fuere, p-
 πρὸ σὺλ, pria virtute ad magnā glo-
 ρην ο riam euasere, potentesq;
 μὲς τ' ἰ, per se ipsi facti, & principa-
 λὰ τ' ἰσθες tu digni habiti. Ego igitur
 πρὸ τ' ἰ, cum paucis quibusdā Hi-
 σῶ καὶ, spaniam primum inuadēs,
 ἀπερίθ, cum subcopul essem, fra-
 μνσίη θ, tri additus, maxime rebus
 πρὸ ἔξωθ, idoneus atque optimus
 ἰνδῶθον iudicatus. Ibi tum Celtibe-
 ρανίβη, ros corpi, atque Gallos ip-
 sos deuici. Et cū magnos
 montes transmigrassem,
 omnem Eridanum trans-
 curri, & planam Italiā sub-
 iugavi, & usque ad subur-
 bua Romæ grassatus sum
 totoque vno die Romam
 nos

Αλλ' ὡκύν ὁ Μίριος διαπυάτω.
 Μι. τίς δ' ἔστι; Αλλ' ἔτ' ὅ μ', Ἀν-
 νίβας ὁ βαρχηιδόνιος. ἰγὼ δὲ, Ἀλέ-
 ξανδρὸς ὁ Φιλίππου. Μι. νῆ Δία
 ἱπείξεοι γὰρ ἀμφοτέρω. ἀλλὰ πόρ' ἰ-
 νος ὑμῖν ἔπεισ' Ἀλ. πόρ' ἰπριδρίας.
 φησὶ γὰρ ἔτ' ὅτ' ἀμείνων γ' ἐκείνῳ
 δρακηνῶς ἱμοῦ. ἰγὼ δὲ. ὕσπερ ἄν-
 παντὸς ἰσχυρῶς, οὐχὶ τούτου μόνον,
 ἀλλὰ πάντων ἁπλῶς τῶν πρὸ ἱμοῦ
 φημὶ διαπυάτω. τὰ πολέμια. Μι-
 ούνκ' ὅτι μίρε ἱκάτωρ ὁ ἀπῆλτο
 σὺ δὲ τῷ δ' ὁ Δίδυς λέγει. Δι. ἰν
 μῶν ποτὶ ὁ Μίριος ὡνάμω, ὅτι ἰν
 ταῦθα ἐπὶ τῶν ἑλλὰδα φονίῳ ἱξίμα-
 θον, ὅστε οὐδὲ τῶν πλείων ἔτ' ὅ-
 ἰνέγκωτό μου. φημὶ δὲ τούτους μά-
 λιστα ἱπαιὺς ἀξίους εἶναι, ὅσοι τὸ μη-
 δὲν ἱξίρχης ὄντος. ὅμως ἐπὶ μέγα
 πρὸς χάρισσας, δι' αὐτῶν δύναμίν τε
 πειθαλλόμενοι, καὶ ἀξιοὶ σὺξαντες
 ἀρχῆς. ἰγὼ γοῦν μετ' ὀλίγων ἱξορο-
 μήσεις ἐς τῶν ἱβηρίων, τὸ πρῶτον
 ὑπαρχος ὡς τῷ ἀδελφῷ, μεγίστην ἱξίω-
 θῶ, ἄπεισ' κριθῆς. καὶ τοὺς γὰρ
 Κελτίβηρας ἱβηρ, καὶ Γαλατῶν ἱο-
 κράτησας τῶν ἱσπαρίων, καὶ τὰ με-
 γάλα ὄρη ὑπὸ βάς, τὰ πόρ' ἰτὸν ἱο-
 εἰδῶσ' ὅν, ἅπαντας κατέδραμοι. καὶ
 ἀναστάτους ἱπρίνησας τοσάυτας πό-
 λεις. καὶ τῶν πρὸ ἱβηρ ἱταλίων ἱχσ-
 ροσάμω,

ῥοσάμην, καὶ μέχρι τῶν πρᾶξιον
 τῆς πρὸχούσης πόλεως ἤλθην, καὶ
 τοσούτους ἀπέκτισα μᾶς ἰμέροις,
 ὅστε τοὺς δεκτολίους αὐτῶν μεδίμ
 νοις ἀπομαρῆσαι, καὶ τοὺς ὀπτα
 μίους γυφιδόσαι περὶς, καὶ ταῦτα
 πάντα ἔπραξα οὕτε Δαμωίῳ ἡδὲ
 ὀνομαζόμενος, ὅτι θεὸς ἐστὶν προσ
 ποιοῦνός, ἢ ἐνύπνια τῆς μητρὸς
 διηξίω, ἀλλ' ὡς ἄνθρωπος ἔναόμολος
 γῶν, στρατηγοῖς τε τοῖς σωτήρα
 τοῖς ἀντιξισταζόμενοις, καὶ στρατιώ
 ταις τοῖς μαχιματάτοις συμπληρό
 νων. οὐ Μήδιους καὶ Αρμερίους
 καταγωνίζομαι ὑποφύγοντας,
 πρὶν διαίκαν τινά, καὶ τῶν πολυμέσων
 τι παραδιδόντας οὐδὲ πᾶν νίκην.
 Αλίξω δ' ἐν πατρώῳ ἀρχὴν
 παραλαβὼν, ἠνέχευ, καὶ παραπολὺ
 ἔξετασεν, χρησάμενός τῃ τῆς τύχης
 ἑρμῇ. ἰνὶ δ' ἔν ἰνίκησε τε, καὶ τὸν
 ὀλίγον ἰκόνος Δαρδανὸν ἐν ἰσῶ τε
 καὶ Αρβύλοις ἰκρίτησαν, ἀποσάς τ'
 πατρώον, προσκυῶν δ' ἡξίου. καὶ δία
 ταν πᾶν μεδίκην μετ' ἐδίφτησαν ἰαυ
 τόν. καὶ ἰμμεφόνος ἐν τοῖς συμποσίαις
 τοὺς φίλους, καὶ σωιλάμεσθαι ἐπὶ
 θανάτῳ. ἰγὼ δ' ἐν ἑρξὶ ἐπίσης τῆς πατρίδος, καὶ ἐπὶ δ' ἐμετιμί
 ης, ὅσον μίαν μεγάλην σόλῳ ἐπιπλύναντων τ' Ἀλφειῶν, τὰς
 χεῖρας ὁπλίσαντες καὶ ἰδιώτῳ ἑμαυτὸν παρίσχει, καὶ ἐπὶ δ' ἰ
 2

nos cecidi, ut annulos eo
 rum modis mēsurari oport
 tuerit, & ex cadaverib. pō
 tes fluminib. fecerim. Ac
 que hæc omnia peregi, nec
 Ammonis dictus filius,
 neq; deum me fingēs, aut
 matris insomnia narrans,
 sed me hominem fate
 bar, pugnabamq; contra
 duces magna prudentiā.
 contra milites magna auda
 cia atq; fortitudine prædi
 tos. Nō adversus Medos
 aut Armenios, qui anteq̃
 quispiā sequeretur, surgunt,
 & facile cuius audenti vi
 ctoriā tradunt. Alexāder
 vero regni patris successor
 & id fortunę quodā impe
 tu ampliam. Qui cū dedi
 to misero illo Dario, a
 pud Issum & Arbēlas vi
 ctoriā cepit, antiquā ex
 patri cōsuetudinem omi
 tens, adorari sese voluit, se
 seq; ad Medorū delicias
 invitari libenter tulit, atq;
 in convivij amicos intere
 mit, interficientibusq; au
 xilium tulit. Ego autem
 patriæ dominatus sum,
 quæ quum me revocaret,
 hostium magna classe ad
 versus Libyam navigan
 te parui, continuoq; me
 hominem priuatum dedi,
 & dānatus æquo animo
 rem tuli. Acq; hæc egi bar
 barus cū essem omnisq;
 Græ

αὐτῶν
 rerū a so
 gestatum
 quas pro
 prias libi
 vendicat

Compa
ratio.

ἀνταπό
 δοσι. ἰ.
 altera cō
 tentionis
 pars cum
 extenua
 tiōe rerū
 ab Alexā
 dro gesta
 rū: & vi
 tuperatio
 ne perso
 næ eius.

Redit ad
 suam per
 sonam.

Minor p
 positio
 αὐτῶν
 συνῆκε
 cōtinens.

Græ

αὐτῶν

Luciani.

ἡμεῖς
αὐτὸ
τελευ-
Cōclusio
Occupa-
tio.
ἡ λύσις
ἡ δόξα.
ἡ πικρία
σὲ λαμ-
dat orati-
onē Han-
nibalīs,
& rogat
sententiā
Alexan-
dri.
Exordit̃
a crimina-
tione ad-
uersarij.
Ratio.
ἡ ξίωσις.
διόγνη-
σις κατ'
ἀπαρίθ-
μωσιν.
E nume-
ratio re-
tum ab
Alexan-
dro Ma-
gno gesta-
rum.

Græcorum disciplinæ ex-
pers, & neq; Homerum,
ut hic, edidici, neque Ari-
stotele sophistâ magistro
eruditus fui, sed solū mea
natura optima sum usus.
Hæc sunt quibus me me-
liorem Alexandro esse
puto. Si uero ea causa mi-
hi hic præferendus est,
quod caput diademate
ornauerit, id decorū for-
san apud Macedones est,
non tamē ob id præstan-
tior uideri debet genero-
so duce, & uiro, qui mien-
tis sententia magis quam
fortuna est usus. Mi. Hic
certe orationem neq; in-
genitōsam, neque ut Li-
bycum decebat, dixit: tu
uero Alexander, quid ad
hæc inquis? Alex. Opor-
tet quidem o Minos, ho-
mini adeo temerario ni-
hil respondere. Sola e-
nim te fama satis edocere
potest, qualis ego rex,
qualis hic latro habitus
fuerit. Aduerte tamen, an
parum ipsum superauere-
rim, qui cum adolescens
adhuc essem rem aggres-
sus, regnum obtinui, &
de patris mei interempto-
ribus supplicium sumpli.
At cum Thebas subuer-
tissem, toti Græciæ ter-
ror fui, ab ea dux electus.
Neque dignum putavi,
Macedonum regno me
contentum esse, quod pa-
ter reliquerat, sed totum
terrarum orbem finiri, du-
rumq; putans, nisi rerum
omnium dominus essem,
paucos quosdam mecum
agens,

καθ' αὐτὸν, ὅτι οὐκ ἐβόησαν τὸ πρᾶ-
γμα, καὶ ταῦτ' ἐπραξα, βάρβαρος
ὢν, καὶ ἀπαίδευτος παιδείας τῆς
ἑλληνικῆς. καὶ οὕτω Ομηρον, δεσπότην
οὐκ ὄντα, ἱερῶν ἱερῶν, οὕτω π' Αει-
συτίλῃ τῷ σοφιστῇ παιδιδυθείς, μό-
νη δ' ἐπὶ τῇ φύσει ἀγαθῇ χησάμην.
ταῦτα ἔειπον, & ἐγὼ Ἀλεξάνδρου ἀ-
μείνων φημι εἶναι. ὃ δ' ἔειπε καλλίον
εὐποσί, διότι οὐκ ὀφείματα πλὴν κί-
φῳ δινδιδίξο, Μακεδόνι μὲν
ἴσως καὶ ταῦτα σεμνὰ, οὐ μὲν οὐκ
τοῦτ' ἀμείνων οὐδέ τιον ἄν γοναίου
καὶ στρατηγικοῦ ἀνδρός. τῇ γνώμῃ
πλείον ἢ πρὸς τῇ τύχῃ κεχρημένον.
Μι. ὃ μὲν ἄρκεται οὐκ ἀγνοῖναι τὸν
λόγον, οὐδ' ὡς λέγω εἰκὸς ἦν ὑπὲρ
αὐτοῦ. σὺ δ' ἐγὼ Ἀλέξανδρε, τί πρὸς
ταῦτα φῆς. Αλέξ. ἰχθὺς μὲν ὃ Μί-
νος, μηδ' ἐν πρὸς ἀνδρα οὕτω ἐρασύν-
ικανὴ γὰρ ἡ φήμη διδιδίξαι σε, οἷός
μιν ἐγὼ βασιλεύς, οἷός δ' ἐστὶς
λησῆς ἐγίνετο. ὅμως δ' ἐδράμει κατ'
ὀλίγον αὐτὸ διόνεγχα, ὅς ἐστις ὡς
ἔπ, περιθώριον ἐπὶ τὰ πρᾶγματα.
πλὴν ἀρχὴν τιταραγμένῳ κατ' ἴχον
καὶ τὸς φονίας τοῦ πατρὸς μετῴλη-
θον, καταφρονηθεὶς πλὴν ἑλλάδα τῇ
Θεῶν ἀπωλείᾳ, στρατηγὸς ὑπὲρ αὐ-
τῶν χερσονηθείας, καὶ οὐκ ἡξίωσα
πλὴν Μακεδόνων ἀρχὴν περιέπων,
ἀγαπᾶν

TAN.

13 non

**Οσοι πα-
τισιο πα-
οδησίου
βελών.**

Luciani

ἐπιμαρ-
τυρία ἢ
τῇ ὕμνῳ
ἐοικὼς
ἀποστροφῇ
φέρ.
Redit.
κυνάδ,
δὲς αὖ
fuz res
gestas.

Clausula.

Interpel-
lacio Sci-
pionis.
Rogatio
de perso-
na & re-
sponſio.
Compa-
ratio ſui
cum illis
duobus.
ἀφ' ἑν-
ος.
A maiori
ad minus.

non virtute, ſed malitia at-
que perfidia & dolis id
peregīt, nunquam autem
alicuius claritudinis aut iu-
ſti memor. Sed quoniam,
quod delicioſe vixerim,
vituperamur, oblitus mihi
videtur eorum, quæ apud
Capuam admiferit. Ibi
enim mulieribus deditus
fuit, & voluptatibus vir
iſte mirabilis belli geren-
di occaſiones prodidit.
Ego vero niſi ea, quæ ſub
occidente ſunt, parua qui-
dem putans, verſus Oriën-
tem me impulſem, quid-
nam adeo magni perfe-
ciſſem? Qui Italiã abſq̃
ſanguine capere, ac Ly-
biã, omnemque eam o-
ram viſque ad Gades, ſub
potēſtatem redigere ſaci-
le potuiſſem? Sed hæc ego
tanta contentione digna
nō putavi, præſertim iam
antea illis percuffis, ac do-
minum agnoſcentibus. Di-
xi, Tu vero, Minos, iudi-
ca. Nam & hæc e multis
protuliſſe, ſatis eſt. Scip.
Non, niſi me quoq̃ prius
audias o Minos. Minos.
Quia tu vir optime eſ, aut
vnde? quod hiſce clariſ du-
cibus te conferre audeſ?
Scip. Scipio Romanus, q̃
Carthaginem deleui, &
Afros multis magnis præ-
liis devici. Min. Quid igit̃
tu & tu dicis? Scip. Ale-
xandro quidem minore
eſſe me. Annibale autem
præſtantiore, ut qui ip-
ſum perfecutus fuerim, &
ad turpem fugam compu-
lerim. Quomodo igit̃ nō
impu-

ταρ, καὶ τοιούτων τι περὶ οὐκ ἴδω πρό-
β. τὸ δ' ἔν τελευτῶν, ἔγω μὲν
βασιλεύων ἀπὸ θανάτου, ὅτε δ' ἐν
φυγῇ ὄν, παρὰ Πρυσιᾶς ἔσθ' βιβλῶν
παράπρ' ἀξίον ἦν, παννυχότατον
καὶ ὁμότατον ὄντα, ὅς γάρ δ' ἡ ἐκρά-
τησεν τὸν ἱπάλειν, ἔδ' ἀλγόν, ὅτι ἔκ
ἰσχυρῇ, ἀλλὰ σπουδαίᾳ, καὶ ἀπεισίᾳ, καὶ
δολοῖς, νόμιμοι δ' ἐ, ἢ πρὸς αὐτοῖς, οὐκ
δ' ἐν. ἐπὶ δ' ἐ μοι ὡς ἐδίδον τὴν
φύλιν, ἐκ λιλῶν μοι δοκῶ οἷα ἐπὶ
εἶν ἐκ αὐτῇ, ἰσχυρῶς σπουδῶν, καὶ τὸ
το πολίμῳ καὶ τὸ θάνατον, καὶ τὸ
καθόλου παθόν, ἔγω δ' ἐ, ὅ μὴ μικρὰ
τὸ ἰσχυρῶς δοξῶ, ἐπὶ τὴν ἰσχυρῶς
λαὸν ὁρμήσαν. τί ἄν μίχα ἔπραξαί; ἴα
λίαν ὄναι μοι λαβὼν, καὶ Λιβύην,
καὶ τὸ μίχα Γαδὴ ὄναι ὑπάρχον
μὲν. ἀλλ' ἔκ ἀξίωμα καὶ ἔδ' ἐ μοι
ἐκείνα, ὡς πρὸς ὄντα ἔδ' ἐ, καὶ Λαὸν ὅ
τὴν ὁμοῦ ὄντα. ἔρκεται σὺ δ' ἐ ὡς Μί-
νος οἷα ἴ. ἴσται γὰρ ἀπὸ πολλῶν καὶ
ταῦτα. Σκ. μὴ πρότερον, ἢ ν μὴ καὶ
ἔμ' ἀκούσῃς. Μί. τίς γὰρ ἔσθ' βίβλῳ
ἐσθ; ἢ πόθεν ὡς ὄντα Σκ. ἰταλιῶ
τῆς Σκηπίου, στρατηγός, ὁ παρθένος
Καρχηδὼνα, καὶ κρατέσαι Λιβύην με-
γάλας μάχας. Μί. τί ἔν καὶ σὺ
ὄντα; Σκ. Αὐτὸς ὄντα μὲν ὅτε
ἔσται, τοῦ δ' ὄντα ἀμείνων. ὅς ἐ
οἷα νικῶσαι αὐτόν, καὶ φυγῆναι καὶ
ταῦτα

ταυτὰ καὶ ἀτίμως, καὶ ὅν οὐκ ἔστι
ἀναγκαῖον ἔσθαι, ὅς τις πρὸς Ἀλέξανδρον
ῥοι ἀμύλλεται, ὡς οὐδὲ Σκηπίον ἐ-
γὼ ἰσχυρὰ καὶ αὐτὸν, παραβάλλει
ἀναγκάσει; Μίν. νῦν Διὶ δυνάμει
ῥος ὁ Σκηπίων, ὅστις πρὸς τὸν μὲν κα-
κρίδιον Ἀλέξανδρον, μετὰ αὐτὸν δὲ
ἐν ἑαυτῷ οὐκ ἔστι, τριτὸν ἀνίσταται, ὅς
ἐν ἑαυτῷ οὐκ ἔστι φρόνητος ὢν.

impudens iste videat, qui
cum Alexandro sese com-
paret, cui ne ipse quidem
Scipio, qui istum deui-
ci, comparare me ausim. Mi-
nos. Per Iouem aequa di-
cis, Scipio, quapropter pri-
mus quidem iudicetur Ale-
xander, deinde post illum
tu: atque tum, si placet, ter-
tius hic Hannibal, quippe
qui nec ipse contemnen-
dus existat.

ἐπὶ τῷ
στὸς Μίν-
νοισι, συ-
νέμειν
ἐν τῷ
δικαίῳ
de linguae
lis,

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ.

Diogenis et Alexandri.

*Irridetur Alexander ob superbiam: qui mor-
talis cum esset, diuinos tamen honores
sibi passus sit exhiberi.*

*Magnus Alexander totum qui subdidit orbem
Ad stygias ductus morte peremptus aquas.
Reges sternebat, diuino est cultus honore,
Nunc uita functus se uidet esse minas.*

ὁ τὸν ὁ Ἀλέξανδρος, καὶ
τὸν τὸν ὁ δὲ οὐκ ἔστι
πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον, ὅστις ὁ
Διογένης

Vid hoc rei Alexan-
der, itane deficiat
es tu quoque, pinde at
que nos oēs. Ai. Vides nō
I 4 mtrō

Luciani

ὁρῶντι & mirū Diogenes, tāctū mi
 σις θαυ, randū nō est, si homo cū
 μασι κή, Nū ergo lupuer ille Ham
 λυσίς, mō mētiebat, cū te suū esse
 θαυμα, filium diceret, an vero tu
 σμοῦ, Philippo patre pgnatus
 α cōiuga, eras. Al. Haud dubie Phī
 τισ, lippo, neq. n. obijssēm, si
 ὀβιε, Hāmone parēre fuissē pge
 ἐνι, nius. D. Atq. de Olympi
 ἀπόχοι, ade, etiā cōsimilia quēdā
 σις, ferebantur, puta draconē
 Ab exē, quēdā cū ea fuisse cōgres
 plo simi, sum, visumq. in cubiculo,
 ex eo gravidā peperisse te,
 ποττο Philippū citare, fal
 λισ, q. se tuū patrē esse cre
 deret. Ale. Audierā quidē
 & ipse ista, quēadmodum
 tu, et nunc video, neq. ma
 trē, neq. Hāmōnios illos
 vares, qui quicquā aut ve
 redixisse. Dio. Attamen
 istud illorum mendaciū,
 Alexander, ad res geren
 das haudquāq. tibi fuit in
 utile. propterea q. vulgus
 te verebatur, metuebatq.
 cū deū esse crederet. Sed
 dic mihi, cui nā tam ingēs
 illud imperiū moriens reli
 quisti? Alex. Id equidem
 ignoro Diogenes, celerit
 us em e vita submouebat
 q. vt esses oculi de illo q. q.
 statuendi, prater id vniū,
 qd moriens Perdicce anu
 lum tradidi. Sed age, qd ti
 des Diogenes? Di. Quid
 ni ridez? an nō meministi
 qd Græci fecerint, cū nup
 tibi arcepto imperio adu
 larent, principēq. ac ducē
 aduersus barbaros delige
 rent. nōnulli vero in duode
 cim deorū numerū refer
 rent,

Διόγονος· οὐ παρὰ Διοξον λέι, ἔστι
 ἄρα πῶ ὦν, ἀπὸ θάουον. Διο. ἔκαστ
 ὁ Ἀμμωνί· ἔστι δὲ, λέγον· ἰαυτὴ σι
 εἶν ἰόν. σὺ δὲ Φιλίππου ἄρα ἔδικα
 Ἀλε. Φιλίππου δὲ ἡλαδῆ. ἔ γάρ ἄρ
 ἰτιθιέκην Ἀμμωνί· ὦν. Διο. καὶ
 μὲν καὶ πόρῃ τῆς Ολυμπιάδῃ· ὅ
 μοια ἰλέγοντο, ἄρα κεντα δὲ μιλῆ· αὐ
 τῇ, καὶ βλέπεισθαι ἐν τῇ δύνῃ. ἔτα
 οὗτω σι τεχθῆναι, τὸν δὲ Φίλιπ
 που ἱσταπαιθῆναι, οἱ ὁμῶν πατὴρ κ
 σὺ εἶναι. Ἀλῆξ. καὶ τὰ ταῦτα ἔκαστ
 ὁσάδῃ σὺ. νῦν δὲ ἔρδῃ ὅτι οὐδὲν ὅ
 γις εἶναι ἔ μέτερ. οὐτὶ οἱ τῶν Ἀμ
 μονίων προφηταί· ἔλεγον. Διο. ἀλλὰ
 εἰ· ἔστι δὲ αὐτῶν, ἔκ ἄχρησιν σοι
 ἔ Ἀλῆξ· ὁσά· πρὸς τὰ πράγματα ἐ
 γὰρ. πολλοὶ γάρ ὑπὲρ πῆσας θιέρ,
 εἶν· σι νομίζοντες. ἀτὲρ ἐπὶ μοι.
 τίνι τῶν ποσάυτῳ ἀρχῶν καταλί
 λαιπας; Ἀλῆ. οὐκ οἶδα ἔ Διόγονις.
 ἔ γὰρ ἔφθασα ἰπισκῆ· ἔ αὖ πὶ πόρῃ αὐ
 τῆς. ἔ τὸτο μόνον, ὅτι ἀποθνήσκων,
 Περδίκκῃ τὸν διακῦλίον ἰκίεισθαι.
 πλὴν ἀλλὰ πὶ γέλας ἔ Διόγονος·
 Διο. πὶ γὰρ ἄλλο, ἔ ἀνιμνέσθω οἷα
 ἰσπίς ἔ Ἑλλάς, ἔρπ σι παρὰ ληφόντα
 τῶν ἀρχῶν κηλακδύοντες, κὶ πρὸ
 σάτῳ αἰρουμένοι, καὶ κρατηγόν· ἐπὶ
 τῶν βαρβάρων. ὦν· οἱ δὲ κὶ τοῖς δῶ
 δὲ θεοῖς προσκίοντες, καὶ καὶ οἱ
 καὶ οἱ

καὶ δὲ μου μῦθοι, καὶ θύοντός εἰς φά-
 ροντες ἡμεῖς; ἀλλ' εἰπέ μοι, πῦρ οἱ
 Μακεδόνες ἔθαψαν; Αἰν. ἔπ' ἔρ βα-
 βυλῶνι κἄμα, πρίτω ταύτῃ ἐμὲ
 ροῶ. ὑπὸ χυμῶν δὲ πῶλε μοῦτο δὲ
 ὑπεσπισθεῖς, ὅρ' ὅτε ἀγὰρ χολῶν
 ἀπὸ τῶν θορύβων τῶν ἐν ποσίν, ἵς
 αἰγυπῶν ἀπαγαγόν με, θάψαντες ἐκεί-
 νῃς γουοίμην εἰς τὸν αἰγυπῶν θάψαν.
 Διο. μὴ γὰρ ἄσπερ ἂν ἀλίσταντο, δὲ
 ρῶν ἐν αἰῶνι ἐπ' οἱ μαρμαίροντα, καὶ
 ἐλπίζοντα Διόνυσον, ἢ Ὀσίριν γυνέ-
 σθαι; πλὴν ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἂν εἴδοιτο
 τε, μὴ ἐλπίσῃς. ὅ γὰρ θέμις αἰνέσθαι
 τῶν ἀπαξ σὺν πλοῦσάντων πλὴν
 λίμνῃ, καὶ ἐς τὸ εἶδος τῶν σομίου πα-
 ραλθόντων. ὅ δ' ἀμείλις δ' αἰσῶν, ὅ δ'
 δ' κέρδιος οὐκ ἀποφρονησέτω. ἐκείνα
 δὲ ἡδύως ἂν μάθοιμι παρὰ σῶ, πῶς
 φέρεται δὲ πῶς αἰνέσθῃς οὐδὲν οὐ-
 δαμονίως ὅ περ γῆς ἀπολιπὼν, ἀφ' ἧς
 ἔσθαι, σωματοφύλακας καὶ ὑπεσπισθῆς,
 καὶ σαρὰ πτε, καὶ χρυσὸν ποσει-
 δῶν, καὶ ἰσθμὸν προσκυνοῦντα, καὶ βα-
 βυλῶνα, καὶ βᾶκτρα, καὶ τὰ μεγάλα
 θηρία, καὶ πηλὸν, καὶ δόξον καὶ τὸ
 ἐπίσημον ἐπ' ἡλάντωντα, σὺν δὲ
 μίνορ τανίαν ἀδουκῇ πλὴν κεφαλῶν,
 πορφυρίδα ἐμπυρορημένοι. οὐδ' ἂν
 πῶς ταῦτά σ' ὑπὸ πλὴν μύθῳ ἰόν-
 ται; τί δὲ καὶ οὐκ ἂν μάταιον οὐδ' ἂν ταῦτα
 τί σ' αἰ

ret, ac phana cōstituerent,
 denique facta facerent tanq̃
 Draconis filio? Sed illud
 mihi dicito, ubi te sepelie-
 runt Macedones? Alexan.
 Etiã dum in Babylone ia-
 ceo tertiũ iam diē: porro
 Ptolem̃us ille fatelles me-
 us si quādo detur ociū ab
 his rerū tumultibus, q̃ nūc
 instāt, pollicei in Aegyptū
 deportaturū me, atq; in-
 bi sepulchrum, q̃ videlicet
 vnus nam ex dijs Aegy-
 ptijs. Dio. Nō possum nō
 ridere Alexander, q̃ qui-
 dem te videā etiā apud in-
 feros delipiente. sperāteq;
 fore, vt aliqū vel Anubis
 fias, vel Osiris. Quin tu
 spes istas omittis o diui-
 nissime, neq; cū fas est re-
 uerti quenq;, q̃ semel nā-
 miserit paludem atq; in-
 tra specus hiatum descen-
 derit, ppter ea q̃ neq; in-
 diligens est Aeacus, neq;
 cōtemnendus Cerberus.
 Verū illud abs te discere
 quelim, q̃ feras aio q̃ties
 in mentē redit, quāra felici-
 tate apud superos relicta,
 huc sis pfectus, puta cor-
 poris custodib; satellib;
 ducibus, tū auri tāta vi, ad
 hoc populis qui te adora-
 bāt, pterea Babylone, Ba-
 ctris, immanib; illis beluis
 dignitare, gloria; deinde q̃
 eminebas cōspicius, dum
 vestareris, dū amiculo cū-
 dido caput haberes reuin-
 ctū, dū putrura circūami-
 ctus esses: nunq̃d hec te di-
 scruciāt, q̃ties recursant a-
 nimo? Quid lachrymaria
 fluctet an nō id te sapiēs il-

Interro-
 gano de
 illius se-
 pulchro .
 ἀφ' ἧς
 σπ.,
 Spes alie-
 rius sepi-
 chri.

Interro-
 gatio.

πρὸς
 πρ.
 γινώσκω

Compa-
 ratio οὐ
 αὐτὴ ἀπὸ
 vita.

ἐπὶ τῇ
 σπ.

Alexandri & Philippi.

*Culpatur Alexandri arrogantia &
commenium quo Deum se
haberi uoluit.*

*Factus Alexander successibus ipse superbus.
Innumeris uoluit cultibus esse Deus.
Vituperat cecos sensus, mentemq; Philippus
In quibus & fuerit strenuus enumerat.*

Ὑμῶν δὲ ἀλίξασθαι, οὐκ
 ἔρξασθε γένοιτο, μὴ οὐκ
 ἔμδὲ ἡδέσθαι, οὐ γὰρ ἔρ
 ἔτι θένει, ἑμμενός γα ὢν. Ἀλλ. εἴ
 πῶς ἡγρόντ' ὦ πάτερ, ὡς Φιλίππου
 πο' ἀμύγτου ἡός ἐμι. ἄλλ' ἡλεξάν
 εἰ μάντ' οὐμα, ὡς χρῆσιμον ἐστὲ πρῶ
 γμπα οἰόμην ὦναι. Φι. πῶς λί
 γος; χρῆσιμον ἰδοὺ σοι, τὸ παρὶ
 χαι σ' αὐτὸν ἔξαπατήσας ὁ μὲν ὦ
 πὸ τῶν προφητῶν ἢ. Ἀλλ. οὐ τὸ
 ἄλλ' οἱ βάρβαροι καταπλάγασάν με,
 πρὶν οὐδ' ἴς ἔτι ἀσθεύειν, οἰόμην
 θιφ

Non igitur inficiabar
Nris Alexander ex
 me pognatū te esse
 filiū, nā ad Iouē Hāmone
 genus paternum referens,
 mortē nō obijisses. **Al.** Ne
 que vero nescius erā pater,
 Philippi Amynti me esse
 filiū, sed quia ad res geren
 das sic mihi visum erat cō
 ducere, cōmento hoc usus
 sum vaticiniij. **P.** Quid ais?
 Cōducibile id tibi visum,
 vt vatibus impostorib. sal
 lendū te exponeres? **Ale.**
 Nō isthuc: sed barbaros
 mei admirationē tractos,
 facilius hoc prætectu no
 stris subdidimus imperio.
 cū nemo vnus viribus no
 stris hactenus resistere
 quippe

quia pulchrum esse negem, vulnerari quandoq; imperatorem, & in
subeundis periculis præterire viam, sed quia ex re tua isthuc erat
culmine. Siquidem pro Deo habitus, quos, oro, risus præbebas spe-
ctatoribus,

2017/01/10
 01:15 11/10
 11/10/17
 11/10

Luciani

ἄλλοι / **γὰρ κατ'**
ἄρσιν, καὶ
θείσιν.
Latior p-
banio.
κατὰ τὰ
ψεκτά.
A repu-
gnantib.

Exprofi-
cio.

Occupa-
tio.
ἀφάρεσ
sis.
Ratio.

Infictatio
Collatio.
A suo p-
chare fa-
cto.
Arguit
eum arro-
gantis, &
excludit.

etatoribus, quando post
 acceptum vulnus, ab exer-
 citu magno tumultu dire-
 ptus moriens ac emilians
 sanguine fluitabas? Adde
 quod Iupiter Hammon,
 tanquam præstigiator qui
 spiam, & vanus propheta,
 reus mendacii palam
 tum arguebatur. Non e-
 nim video qualiter risum
 contineat, qui Iouis filium
 viderit animum deicere,
 & in desperatione rerum
 eslagitare medicorum au-
 xilia. Denique cum tandē
 iam mortē obieris, quem
 credas obsecro, qui confi-
 ctam illā adoptionē, qua
 Iouis dictus es filius, non
 capat maledictis? Perissi-
 mū ubi dei istius cadaver
 portectum iacere, turgidū
 sane, & iuxta aliorum cor-
 porū morē cōtactu suo om-
 nia labefactans, aspexerit.
 Ceterū p' ais Alexan-
 der, tibi fuisse conducibilē,
 quo facilius rerum poti-
 reris, id profecto multū ti-
 bi gloriæ ex bene etiam ac
 strenue gestis eripuit. Nā
 quanquā insigniter multa, ta-
 men dijs longe inferiora
 agere visus, vacillare ob
 hoc iudicatus es, & tota
 ratione deficere. Al. Haud
 quaquā de me isthuc sen-
 tiunt mortales. Sed cum
 Hercule me & Baccho cō-
 ferūt, veluti æmulū, particip-
 cū illis gloria certaverim.
 Nam & Aornū illū, a neu-
 tro etiam illorū armis sub-
 actū, ego facile cepi. Phil. Etiam dum videris ista ut Hammonis fi-
 lius dicere? quando nec Baccho quidem cedis, aut Herculi. Sed nec
 erubescere possi Alexander, solitamue dediscere arrogantiam. teip-
 sum deum noscere, vel iā tādē sapere, etiā serius, vbi iaro occubueris.

ΑΧΙΛΛΕΟΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΛΟΧΟΥ,

Antilocbi & Achillis.

*Aequalem omnium apud inferos esse condi-
tionem, neminemq; praeferrimortua-
lium, & de Achillis apud in-
feros pusillani-
mitate.*

*In gentem quamquam Pelides Hector uicit,
Marta cui semper praelia ludus erant:
Non tamen est melior timidus, in Ditis aeterno
Nominis est illo gloria parua loco.*

Ἰα πρώτῳ Ἀχιλλεύῳ περὶ τὸν
○ Ὀδυσεῖα σοὶ εἴρηται πτο-
ρὶ τοῦ Πρωτότερον, ὡς ἄγαν-
τῇ καὶ ἀνδρεία τοῖς διδασκα-
λοις ἀμφοῖν, χείρωνός τε καὶ Φοί-
βικῳ. ἡκροώμενος γὰρ ὁπότε
ἔφηε Δούλειδι, ἰπείσσοι ὡς θητεύειν
παρὰ τινι τῷ ἀκλήρῳ, ὃ μὴ δίοτῳ
πολύς ἐν μάλλοις, ὃ πείσων ἀνάσσει
τῷ κρείττω. ταῦτα μὲν ἔν Ἀργεῖνῃ ἔτα
φύγε δ' αὖτ' ὅτε καὶ παρὰ τοῦ καλῶς
ἔχοντος

Vana sunt illa A- Propo-
chilles, quae tu V- tio per in-
lysi iam primum terroga-
ed memorando in mortem tionem.
executus, ut minime ge- ἔλκεα,
nerosa, ac Chirone atque κλέμπε
Phoenice, quib. tu aliqua- τὰ παρὰ
do usus es preceptoribus φασίαι.
parū digna. Audiui enim Ratio.
magis ex te tua salutem αὐξήσεις
tibi videri. si vilis agrico-
la munus obis, inopi, cui
nec victus suppetat, loca
operam, quam ut omnib.
vita iunctis domueris.
Quae si rudis quidam ple-
beus, ex media Phrygia
ortus,

Appro-
batio per
compara-
tionem.

ἐκ τὰ πό-
ρος ἂν

πὸ τῆς

πρὸς τοῦ

Εκκοι-
νισ.

ἐπιθόρα

πρόσκει-

ται ἵστα-

ται.

ἀπόκρι-
σις ὁδὸς

πρό-

ἐκ τὰ πό-

ρος ἂν

πρό-

ἐκ τὰ πό-

ρος ἂν

πρό-

ἐκ τὰ πό-

ρος ἂν

πρό-

ἐκ τὰ πό-

ρος ἂν

πρό-

ἐκ τὰ πό-

ρος ἂν

πρό-

ἐκ τὰ πό-

ρος ἂν

πρό-

ἐκ τὰ πό-

ρος ἂν

πρό-

ἐκ τὰ πό-

ρος ἂν

πρό-

ἐκ τὰ πό-

ρος ἂν

πρό-

ortus, atq; immodico insu-
per etiā vite affectator di-
ceret, ferendū forte id esset
atq; condonandum nō ni-
hil rusticitati. Verū ex Pe-
leo prognatū, & ex omni
heroum numero periculo-
rum contemptorē acerrī-
mū, in tam abiectam & hu-
milem de seipso descende-
re opinionē, scdum sane
atq; pudendū in primis.
deniq; ijs quæ in vita stre-
nue gesseris equidē haud
scio q̄modo ista cōueniāt.
Nam dū in Phthio regna-
re tibi ad senectam vsq; li-
cuiſſet citra gloriā tamen,
tu gloriosam oppetere
mortem maluisti, quam
potiri regno. Alex. At o
Nestoris fili, nondum e-
tiam tum feceram rerū ca-
rum periculū, & quid cui
præfentem ignorans, glori-
olam hāc infelicem pro-
ponebam vitæ. Atqui se-
ro iam tandem intelligo q̄
egerim imprudenter. A-
pud viuos. n. tepies forte
q̄ res bene gestas celebrēt
literarū monumentis, sed
hic apud manes nō video
q̄ frugiferū opus effeceri,
vbi viuis est honos om-
nium. Sed neq; vires iam
adsunt corporis Annilo-
che, aut forma, intercede-
runt omnia, pari rerū sta-
tu visuntur omnia, nullū
sapientiæ, aut alterius rei
discrimen est. Adde quod
nulli iam Trojanorū mor-
tuis formidabilis sum, ne-
mini Græcorum venerandus, prorsus omnium de mortuis existi-
matione siue homi fuerint siue improbi. Hæc sunt quæ me angunt, & mi-
sere sollicitant, & ob quæ doleo, quod non potius loco operas, &

ἔχοντες φιλοῖσθε ἴσασιν ἐχρῆν λίσ-
σασθαι. τὸν Πηλεΐδην δὲ ἰδὼν, τὸν φη-
σὶν λακνιδωδῶτατον ἠρώων ἀπάντων,
τάπητ' αὐτῷ πόρῃ αὐτοῦ διοσσοῦντι,
πολλήν αὖχ' ἰνῆ, καὶ ἐνσπότης πρὸς
τὰ πεπραγμένα θίγει τῶν εἰρη, ὡς
ἰξὺν ἀκλιῶν ἐν τῇ Φοιδῶντι πολυ-
χρόνον βασιλεύον, ἰκὼν προήλθε
μετὰ τῆς ἀγαθῆς δόξης θάτατον. Α-
χι. ὦ πάτερ Νέστωρ, ἀλλὰ τίς μ' ἔ-
πεισεν ἵπ' τῶν ἰνταῦθα ὢν, καὶ τὸ
βίβλινον ἐκείνου ὁ πότ' ὅσον ἦν ἀγνοῶν,
τὸ δύνειον ἐκείνο δοξάσει προτι-
μον τοῦ βίου, νῦν δὲ συνίημι ὅδ' ἔ-
στι, ὡς ἐκείνῃ μ' ἀποφίλης, ὅ καὶ ὅ, π-
μαλιστα οἱ ἄνω ῥαψώδ' ἔσονται. μὴ
τὰ νεκρῶν δὲ, ὁμοτιμία. καὶ οὗ-
τε τὸ καλλῶν ἐκείνο ὃ δαίριον
οὐτὶς ἡ' ἰχ' ὑς πάριον, ἀλλὰ κείμεθα
ἀπαιδῶν ὑπὸ τῷ αὐτῷ ἴσ' ὅσοι οἱ
καὶ κατ' ὅδ' ἄλλήλων εὐφρόδοντα
τοῦ. καὶ οὐτὶς οἱ τῶν Τρώων νεκροί
διδίασί με, οὐτὶς οἱ τῶν Ἀχαιῶν
θόρα πύσσιν. ἴσ' ἡγορία δὲ ἀκροῆς,
καὶ νεκρὸς ὁμοίῳ, ἢ μ' ἡ κακός, ἢ δὲ
καὶ ἐδιδός, ταῦτα με δύνει, καὶ ἄχθο-
μαι, ὅτι μὴ θητόν ἴσ' ἔστι. Αχι. ὅ-
μως τί οὖν ἂν πεπράθοι ὃ ἀχιλλεύς;
ταῦτα

Conclusio
quærimo-
nia.

ταῦτα γὰρ ἰδοῦσι τῇ φύσει, πάντας
ἀποθνήσκον ἔπαπτας. ὥστε χρὴ ἡμῶν
μὴ εἶναι τοῦ νόμου, καὶ μὴ ἀνιάδῃ τοῖς
σχιστικαῖς μύθοις. ἄλλως τε, ὅρῳ τῷ
ἰταίρων ὅθι παρὶ σὲ ἰσχυρὸν οἶδ'· με-
τὰ μητρὸν δ' καὶ Οδυσσεὺς ἀφίξεται
πάντως. Φόβος δ' ἐπαρκενθήσεται καὶ
ἡ κενονία τῶν πραγμάτων, καὶ τὸ
μὴ μόνον αὐτὸν πεπονθέναι, ὅρῳ δ' ἢ
Ἡρακλῆα, καὶ ἢ Μελιάροον, καὶ ἄλλους
θαυματούς ἀνδράς, οἳ οὐκ ἂν οἶμας
διδύκοντο ἀνελθόντες, ἀλλὰ τῶν αὐτῶν ἀνδρῶν
πίμπλῃσι θητόντων ἀκλήροισι καὶ
ἀδίοις ἀνδράσιν· Ἀχιλῆα, ἰταλικὴν μὲν
ἢ παρὰνδρῶν. ἢ μὲν δ' οὐκ οἶδ' ὅ-
πως ἢ μνήμη τῶν παρὰ τὸν βίον
ἀνιά, οἶμας δ' ἐκείνῳ ὅμῳ ἔκαστον· ἢ
δ' ἐμὴ δόμολογῶν, ταῦτα χείρους ἢ,
εἰ, καὶ ἡσυχίαν αὐτὸ πάσχειν.
Ἀντι. οὐκ. ἀλλ' ἀμείνους ὃ Ἀχιλῆ-
αδός. τὸ γὰρ ἀνδραγαθὸν τοῦ λίγαν
δρῶντος. σιωπῶν γὰρ, καὶ φέρων,
καὶ ἀνιχνύων, δίδονται ἡμῖν,
μὴ καὶ γέλωτα ὀφθαλμῶν δαυδῶν σὺ τοῖς
αὐτοῖς ὀφθαλμοῖς.

toleratis. Anti. Non equidem Achilles, sed longe tibi præstans, quippe qui intelligimus quam sit inutile, de ijs rebus verba facere. Silere enim & æquo animo sustinere omnia, quæ accidunt datum nobis est, ne tibi affectu isto similes ipsi quoque, ridiculi omnibus merito videamur.

vivo. Ant. At vero Achil-
les quid agat quispiam?
quando sic natura compa-
ratum est, ut omnes primum
coganī semel vitam relin-
quere. quæ lex cum in uni-
versum iam obtinuit, nec
abrogari vlllo modo que-
at, patienter hanc seras o-
porteret. Cæterū aspice nos
quotquot penes tesumus
denique & Vlysses quoque
post pusillū adveniet. Vn-
de solatiū tibi merito asse-
ret societas, id quod & a-
lijs in rebus plerumque vñ
venire solet. Non enim so-
lus videris in hæc mala cō-
iectus. En tibi Herculem,
Meleagrum, & alios ple-
tosque, qui nō parū multos
in admirationem traxere,
qui quidē (nī fallor) haud-
quaquam in vitam vident reditu-
ri, si quis eos ad incipes et
victu indignos mittat, ut il-
lis pro mercede seruiant.
A. Sociorū hæc quidē ad-
monitio est, verum huius-
modi quædam ratio eorum, quæ in
vita agunt, memoria, in-
pendio me excruciat. Ar-
bitror autē & vestrū vnū-
quodque ira affici, etiā si nō
palā cōfiteamini, ne quio-
res sane in eo, quod tacite
huiusmodi per quietem

ὁ παρὰ
μύθος.

A neces-
sario.

Ab exē-
plis equa-
lium.

παρὰν-
δρῶν.

A cōmu-
ni malo.
Gaudiū
est misce-
ris socios
habere
pœnarū.
Cōcessio

Corre-
ctio.

ὁ παρὰ
βολή.

καὶ χι-
σος.

Fortis est
σιωπῶν

φρόνιμος,
καὶ ἀνι-

χνύων τὰ
κακά.

*Diogenis et Herculis.**Ridetur divinitas Herculis.**Diogenes ridet celebrem præstantibus ausis.**Amphitroniadem, quod Ioue natus erat.**Ridet, nihilominus divinos esse putamus,**Dotibus herois qui valuerit boni.*

ἐκφρα

σις ἐν τῇ

ματικῇ.

θαύμα

σις. ὁρῶ

τησιν.

Απερὺ

γνωσι.

Collau

dario.

ἀπόκρι

σις ad

rogatio

nem.

ὡνασ

κδύ.

κατα

κδύ.

Nnquid Hercules

N hic est? Haud quis-

quā mehercule ali-

us, Arcus, claua, pellis leo-

nina, magnitudo ipsa, to-

tus denique Hercules est. U-

gitur e vita decessit, q Iou-

is erat filius? Dic quæso

o victorioso, mortuus ne-

es? Ego enim cum teper-

superessem, tibi haud se-

cus quam deo sacrificavi.

Herc. Recte quippe sacri-

ficasti. Hercules enim ipse

in cælo una cum dijs im-

mortalibus consistit, He-

ben apud se habens crui-

bus formosissimam. Ego

vero qui te alloquor, iua-

sum vnhra. Diogenes.

Quidnam dicis amabo?

vnhra ipsius dei? Fieri e-

nim potest, altera eūdem

ex

Υχ Ηρακλῆς ὅτός ἐστι. οὐκ

Ο. μῦθον ἀλλ' ὅτι μὰ τὸν Ηε

ρακλῆα. τὸ τόξον, τὸ ῥόπα-

λον, ἡ λιοιτῆ, τὰ μέγαθ' ὅλ'

Ηρακλῆς ἐστι. εἶπα τίθνηκε Διὸς

ἕως ὄντος ἐπὶ μοι ὡ καλλίνικα, περὶ οὗ

εἰς ἰγὼ γὰρ θεὸς ἔθουον ὑπὲρ γῆς, ὡς

θεῶ. Ηρα. καὶ ὁρθῶς ἔστυβε. αὐτὸς

μῦθον γὰρ ὁ Ηρακλῆς ἐν ἔρακῃ θεῶς θα

οῖς σύνεσι, καὶ ἔχε καλλίσφυρον Ηε

βω, ἰγὼ δ' ἄδωλον ἐμὶ αὐτῷ. Διο.

πῶς λέγεις ἄδωλον τῷ θεῷ; καὶ δυνά-

τον ἐξ ἡμισείας μῦθον π. α. θ. ὅν ἐστι,

τιθνήσκω ὃ τῷ ἡμισείῃ Ηρα. καὶ. ὃ γὰρ

ἐκείν' ὅτι θνήσκω, ἀλλ' ἰγὼ ὁ θεὸς αὐτῷ

αὐτῷ.

ex parte deum esse, altera
vita decessisse? Hercules.
Vtique. Ille enim nequa-
quam mortuus est, sed e-
go duntaxat imago ipsius
sum. Diogenes. Intelligo
rem. Te virum pro viro
Plutoni pro se dedit, & tu
nunc pro illo mortuus es.
He. Si res se habet. Di. q̃
pacto igit̃ callidissimus cū
sit Acacus, te nequaquā illū
esse non nouit, sed admī-
sit tāq̃ supposititiū Hercu-
lē. Her. Quoniam ille ipse es
se videor. D. Vera autē
mas. nā ita p̃similis es, vt
si ille ipse sis. Caveas igit̃
ne cōtra sit, vt tu qdē Her-
cules existas, imago vero
apud deos immortales He-
ben in vxorē duxerit. H.
Audax nimis es atq̃ lo-
quax: & nisi a scōmantib-
que in me iacis, abstinue-
ris, senties q̃primū qualis
dei imago sim, D. Arcus
nudus est atq̃ paratus em̃
Cur aut̃ de cetero te timeā
cū semel mortuus sis? Sed
per tuū Herculē dic quēso
dum ille vnebat, eras ne
vna cū ipso, & tunc imago
existens, aut vnus quidem
eratis in vita: posteaquam
autē ex vita decessistis sepa-
rati, ille quidē ad deos im-
mortales aduolauit, tu ve-
ro vmbra, vt dignū vider-
tur, ad inferos aduenisti.
Her. Et si fas quidē foret,
nequaquam respondere vi-
ro sophistice percutiāti,
attamen aures q̃q̃ ad hoc

Occurrence
pattern
analysis

பு 2 சீமா

Luciani

ἀπόκρισις ὀφειλμένη	διὺ ἔγωγε περὶ ἐγὼ εἰμι (ut di- xit) τὸ αὐτὸ, ὅτι αὐτὸς ἐκ τοῦ ἐ- ταί, εὐδὴς ἰμμορταλὶς. ἐδ- uerlat. D. Perspicue nūc in- telligo, autumas cū eadē vice Alcmenā duos pepe- risse Hercules, vnū quidē ex Amphitryone, alterū vero ex summo Ioue, ex ᾧ factum est, ut gemini vnus matris vtero lateretis. Her. Nequaquā o insane, idē profecto ip̄i erantius ambo. Dio. Nequā adhuc ad intelligēdū id facile est, duos Hercules in vnū esse compositos, nisi quis di- ceret, vos tanq̄ Hippocen- taurū in vnū fuisse copula- tos, hominē videlicet, & deum Her. An nō & ho- mines, eodē pacto ex duo- bus cōponi tibi videntur, animo videlicet & corpo- re? Vnde quid phibet ani- mū quidem ipsum ex sum- mo Ioue natū, adesse cœ- lo, me vero mortalē ad in- feros venisse? Dio. Vnde elegāter hæc distinxisses, o optime Amphitryoniade si corpus hac tempestate esses, sed incorporea es i- mago, itaq̄ periculū est, te triplicē iam fecisse Her- culem. Herc. Quonā mo- do triplicem? Dio. Hoc quidē modo, nam si vnus in cœlo exiit, tu vero ap- ud nos imago, corpus au- tem in Oeta, iam in pulue- rem verūm, hæc tria iam sunt, animaduertas igitur velim, quem tertiū corpo- ri esse intelligas patrem. Her. Audaces, atque sor- phista, sed quod nomē ti- bi est?	το τέθνηκε, καὶ ἐμὶ ἐγὼ ἐκείνο πάν- τ' ὅ ἔμ τὸ Διὸς, ἐν ἑρῶν ὧ σὺν ἱε- θεῖς. Διο. σαφῶς νῦν μανθάνω, ὅτι γὰρ φησὶ ἱτακὸν ἢ ἀλκμήνη κα- τὰ τὸ αὐτὸ Ἡρακλίας, ἢ μὲν ἄμο- φυτρίωνι, ἢ δὲ παρὰ τὸ Διός. ὅστις ἐλελήθη διδύμοι ὅτι οὗ ὁμομή ο- τριοι Ἡρα. εὐκ ὧ μάται, ὁ γὰρ αὐ- τὸς ἄμφω ἡμῶν. Διο. ἔκ' ἐστὶ μαθῆναι τοῦτο ῥάδιον, σωθέσθαι δὲ ὄντας Ἡρακλίας, ἐκτὸς ἢ μὴ δαυδρὶ ἰσο- κύνταυρος τις ἦτε, ἢς ἔν συμπεφυκό- τος, ἀνέρω πῶ, καὶ θεὸς. Ἡρα. ἔ γὰρ καὶ πάντες οὕτω θεὸς ἔχουσιν συγκά- ναι δυοῖν, ψυχῆς καὶ σώματος. ὅστις τε τί τὸ κολῦν ἔστι πᾶν μὲν ψυχῆς ἐν ἑρῶν εἶν, ἑπὶ ἡν ἐκ Διός, τὸ δὲ θνητὸν ἐμὶ, παρὰ τοῖς τεκνοῖς ἐ- Διο. ἀλλ' ὧ βέλτιστε ἀμφιτηνυνία Αἰ, καλῶς ἂν ταῦτ' ἐλέγεις, ἢ σῶμα ἦ ἔστι, νῦν δὲ ἀσώματος ἔδωλον ἔ- στις κινδυνεύεις τειπλῶν ὅδ' ἔστι σας ἢ Ἡρακλίας. Ἡρα. πῶς τειπλῶν. Διο. ὧ δὲ πῶ. ἔ γὰρ ὁ μὲν πρὶς ἐν ἑ- ρῶν, ὁ δὲ παρὰ ἡμῶν σὺ τὸ ἔδω- λον, τὸ δὲ σῶμα ἐν Οἰτῇ κόνει ἔ- στι γαστρίμορος, πρία δ' ἢ ταῦτα γί- νεται, καὶ ὁκόπε ὅρνια δ' ἢ πατὴρ τρίτον ἐπινούσας τῷ σώματι. Ἡρα. θρασὺς τις ἔ, καὶ σοφιστής, τίς δὲ καὶ ὧς τυγ-
---------------------	---	---

ὃν τυγχάνεις Διο. Διογένηος το
 σινωπίως ἰδούμεν· αὐτὸς δὲ, ὃ μὰ
 Δία μετ' ἀθανάτοις θεοῖσιν, ἀλλ'
 λὰ τοῖς βελτίστοις κερῶν σύνεμι, Οο
 μέρον, καὶ τῇ· τασαύτης ἰδούμεν
 γίαι καταγελῶν.

bi est? Diog. Diogenes Si
 nopei imago, ipse aut, per
 Iouem, minime cum dijs
 immortalibus, sed cū mor
 tuorum optimis conuer
 sor, Homerum atq; huius
 ceteri fabulas deridens.

Epicurea
 de animo
 rum im
 mortali
 tate sen
 tentia.

ΜΕΝΙΠΡΟΥ ΚΑΙ ΤΑΝΤΑΛΟΥ.

Menippi & Tantal.

Συνηγικὸς de Tantalō fabulæ Ouid.

*Quærit aquas in aquis, & poma fugacia captat.
 Tantalus, hoc illi garrula lingua dedit.*

*Tantalus ob factum fugientia flumina captat:
 Quo dijs uix alius gratior antea erat.
 Ausus hoc consilium tandem est aperire Deorum,
 Cogitur idcirco nunc tolerare sitim.*

Ἰηλαίαις ὦ Τάνταλε· ἢ τί
 Τ σιωπῶν ὁδύρα, ἐπὶ τῇ λίε
 μῇ ἰσώας Τάν, ὅτι ὦ Μίε
 νίζας

Vide ciulas o Tan ὅρῳτῃ ♦
 Q tale, aut quid tuā σις ἴσας
 deploras fortunā, τίου.
 Aagno imminens? Tant.
 Quoniam siti enecor Me
 m s rpp e

Luciani

Causæ
 redditio
 querula,
 ἐπιτί-
 μος.
 ἐρωτία
 Narratio
 Tantalus
 a labris
 sitiens su-
 gientia
 captat.
 Flumina.
 Horat. 1.
 Sapph. 1.
 θαύμα-
 σις.
 οὐα-
 σκδύη
 ἀπὸ τοῦ
 ἀδυνά-
 τος.
 Sublata
 re eius q̃
 que actio
 desinit.
 οὐτεσα-
 γογέ.
 ὁμολο-
 γία ἢ
 πειρυν-
 σία.
 Extenua-
 tio.
 Investigatio
 causæ
 sitis.
 περίφρα-
 σις.

nippe. Men. Vsq̃ adeo pi-
 ger es atq̃ iners, uti non
 vel pronus incumbens bi-
 bere noris, vel caua vola-
 hauriens? Tanti. Nihil pro-
 fecero si procumbam, re-
 fugit enim aqua simulatq̃
 me propius admoneri sen-
 serit. quod si quando hau-
 sero, oriq̃ coner applica-
 re, prius effluxit q̃ summa
 rigem labia. A. Inter di-
 gitos effluens aqua, haud
 scito quomodo rursus ma-
 nu meam aridā relinquit.
 Men. Prodigiousum quidā-
 dam de te narras Tantale,
 verū die nihil isthuc ipsum
 quorsum opus est bibere,
 cum corpore carcas, nā il-
 lud qd̃ elunire poterat, aut
 sitire, in Lydia sepultū est.
 Cæterum tu cum sis ani-
 mus, quinam possit hac aut
 sitire queas aut bibere?
 Ta. Atqui hoc ipsum sup-
 plicij genus est, ut anima
 perinde quali corpus sit,
 ita sitiat. Me. Age, hoc ita
 habere credamus quādo
 quidē affirmas te sitiri puni-
 ri. At qd̃ hinc acerbi tibi
 poterit accidere? Nū me-
 tus ne potus inopia mor-
 riar? At equidē haud vi-
 deo aliteros inferos, si q̃s
 hos relinquat, necq̃ locū
 aliū in quē demigret quis-
 piam. Ta. Recte tu quidē
 dicis, verū hoc ipsum sup-
 plicij genus est, sitire, cum
 nihil sit opus. Men. Desir-
 pis Tantale, & uti verum
 tibi fatear, nō alio potu vi-
 deris egere q̃ veratro me-
 ro, nam diversum quiddā
 pateris, ijs quos canes ra-
 bioſi momorderint, ut q̃

ειπατε, ἀπόλωλα ὑπὸ τοῦ διψῆς. Μ.
 οὐτως ἔρχομαι, ὥς μὲ ἐπικύψας πιῶν
 ἢ καὶ νή Δι' ἀρυσάμενον καὶ τῇ
 χειρὶ: Τάν. ὅδ' ἐν ὄφελ' εἰ ἐπικύ-
 ψαμι, φοβέσθω τὸ ὄλεθρον. ἐπεὶ δ' οὐκ
 προσιοῖται ἀσθενταί με, ἢν δὲ ποτὶ
 καὶ ἀρύσασμαι, καὶ προσωίγκω τῷ σώ-
 ματι, ὃ φθάνω βρεῖξας ἀκ' ἢ χεῖλος
 καὶ στήθεα τῶν διακτύλων στήθεσιν, ὅκα
 εἶδ' ὅπως αὐτοῖς ἀπολείπεται ξηρῶν
 χεῖράμα. Μ. τὸρά σπον τι πάχους
 εἶ Τάνταλε, ἀπὲρ ἐπεί μοι, πὶ γὰρ
 δέω τῷ πινέει, ὃ γὰρ σῶμα ἔχει ἀλλ'
 ἐκείνο μὲ ἐν Λυδίᾳ περὶ θαπῆαι, ὅπρ
 καὶ περὶ αὐτὸ καὶ διψῶν ἐδύνατο. σὺ δ' ἐ-
 νὶ ψυχῇ, πῶς αἰετὶ ὃ διψῶν ὃ πίνεις
 Τάν. Τὸτ' αὐτὸ ἡ κόλασις ἐστίν, τὸ δι-
 ψῶν μετὰ τὴν ψυχὴν ὥς σῶμα ὄναι.
 Μ. ἀλλὰ τοιοῦτο μὲ οὕτω πιστεύωμαι,
 ἐπεὶ φησὶ τὸ διψῶν καλῶναι. τί δ'
 ἔνθ' ἐστὶ τὸ φανερὸν ἔχει, ἢ διδίδας μὴ
 ἐνδίδας; ποτὶς ἀποθάνης, ὃ χόρῳ
 γὰρ ἄλλοι μετὰ τοῦτον ἄδ' ὦν, ἢ θάνατον
 ἐντὸς θανάτου εἰς ἱερότερον τόπον. Τάν.
 ὁρθῶς μὲν λέγεις, καὶ τὸτο δ' οὐκ ἐμὲ
 ρος τῆς καταδίκης, τὸ ἐπιθυμῶν πιῶν
 μηδὲν λείπον. Μ. ληρῶς εἰ Τάντα-
 ταλε, καὶ ὡς ἀληθῶς ποτὶς δέωσαι
 δοκῶς. ἀκράτου γὰρ ἑλλείβεσθαι τὴν
 Δίαν. ὅς τις τούτωντίον τοῖς ὑπὸ
 τῷ λυγρῶντων κωδὲρ δεικνύμενος

ποτε πίπτονται, οὐ δ' ὕδωρ, ἀλλὰ τὴν
 διψῶν πιφοβημένοι. Τῶν, οὐδ' ἐπὶ τὸν
 ἐλπίδορον ὃ Μένιπας ἀνέκοντο
 πινῆν, γὰρ οἱ τό μοι μόνον. Μέν. θάρσ
 ῖν ὃ Τάνταλιν, ὥς οὔτε σὺ, οὔτε
 ἄλλος πίπται τῶν νεκρῶν, ἀδύνατον
 γὰρ, καὶ τοι οὐ πάντες ὡσαύτῃ
 σὺ ἐκ καταδίκης διψῶσι, τῷ ὕδατι
 πῦρ οὐχ ὑπομένοντες.

nō aquā quādamodū illi
 sed sitim horreat. Ta. Ne
 veratrū quidem recusarim
 bibere Menippe si liceat
 modo. Men. Bono sis ani
 mo Tantale, certū habens
 nunq̄ fore, ut vel tu, vel re
 liquorū Maniū quispiā bi
 bat. Nec enim fieri potest
 quanq̄ non omnibus quē
 admodū tibi, poena adiū
 dicata est, ut sitiant, aqua
 illos non expectante.

MENIPPΟΥ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥ.

Menippi et Mercurij.

*Irridet formosos: quorum eximia pulchritudo,
 ac species post mortem
 nulla est.*

*Forma nihil prodest, folijs leuiorq; caducis:
 Perdidit hæc mulcos, milleue damna dedit.
 Hanc etiam propter ceciderūt moenia Troia.
 Ob formam ut placeant de sine uelle tuam.*

Οὐδ' ἐοῖσι θεοί, ἢ αἱ
 Περαιὶ ὃ Ερμῇ; ξυνάγασθαι
 μὲν ἡλὼν ἔντα, Ερ. οὐχ ὅς
 ἂν μ

Τ' ubinā formosi δρώμε
 ἂν illi sunt, ac formo
 se Mercuri: duci
 to me docetote, utpote
 m 4 recent

Luciani

καὶ ἀξίω-
 σις. M. Hand mihi licet p. ociū
 πρόσω-
 ξις. Menippe, qn tu isthuc ip-
 σός εἰς. so e loco dextrorsum o-
 σός εἰς. los defleste. Illic & Hyaci-
 θός εἰς. thus ē, & Narcissus ille, &
 δ' εἴξις. Nireus, & Achilles, & Ty-
 ro, et Helena, & Leda. bre-
 uiter qsqd est veterū for-
 matū. M. Equidē pter of-
 fa nihil video, caluariasq
 carnib. tenuatas, inter q
 oia nihil sit oīno discrimi-
 nis. M. Atq hec sunt quæ
 poetæ cūm mirantē ac cele-
 brāt, offa scilicet q tu vide-
 ris cōtēnere. M. At Hete-
 ra saltē mihi cōmōstra, nā
 ipse quidem haud quē di-
 gnoscere. Me. Hæc videli-
 cet caluaria, Helena ē. M.
 Et huius scilicet ossis gra-
 tia, mille naues ex vniuer-
 sa Græcia, actō delectū, sūt
 implere, tāταq tū Græco-
 rū, tū Barbarorū multitu-
 do cōfluxit, tot vrbes sunt
 euerse. M. Ceterū Menip-
 pe nō vidisti mulierē hāc
 viuā, q si fecisses, foris di-
 ceres tu qd, virio dandū
 nō esse, p tali muliere diu
 tolerare labores. Alioq si
 quis flores etiā arefactos
 marcidosq cōtēplei, po-
 steaq coloris decus abier-
 cent, deformes nimirum
 videantur. At iidem do-
 nec florent coloremq ob-
 tinent, sunt speciosissimi.
 Me. Proinde illud iam de
 miror Mercuri, si Græci
 nō intellexerunt sese pro-
 re vsque adeo momenta-
 nea, quæque tam facile e-
 marcesceret, elaborare.
 Mer. Hand mihi vacat te
 cum

λὴ μὲν ὁ Μένιππος πάλιν περ' ἐκείνο αὖ-
 τὸ ἀποβλεψόν, ὡς ἐπὶ τὰ Λξιά, ἐν-
 θαὺσθ' ἐκινθός τε ἴσθι, καὶ ὁ Ναῦρκισ-
 σος, καὶ Νηρέως, καὶ Ἀχιλλεύς, καὶ Τυ-
 ρώ, καὶ Ἠλένη, καὶ Λέδα, καὶ ὅλως
 τὰ ἀρχαῖα κάλλη πάντα. Μὲ. ὅσα
 μόνον ὄρω, καὶ κρανία, τῶν σαρκῶν
 γομὰ ὅμοια τὰ πολλὰ. Ερ. καὶ μὲν
 ἐκείνα ἴσθι, ἅ πάντες οἱ ποιηταὶ θαυ-
 μάσουσι τὰ ὅσα, ὧν σὺ ἔοικας κατα-
 φρονεῖν. Μὲ. ὅμως τί μ' ἐλπίσω μοι
 δῆξον. οὐ γάρ ἂν σιγητοῖόν ἐγωγι-
 Ερ. τοτὶ τὸ κρανίον ἢ Ἠλένη ἰσείρω.
 Μ. ὤτα αἱ χίλιναι νῆδ' ὅλ' τοῦτο
 πληρώθυσαν ἐξ ἀπάσης τῆς ἑλλά-
 δος, καὶ ὅσ' οὗτοι ἔπλεον Ἕλληνας τε
 καὶ Βάρβαροι, καὶ τοσαύτη πόλις ἀνά-
 σκτοι γέροντες; Ερ. ἀλλ' ὅκ' εἰδός
 ὁ Μένιππος ἴδ' οὖν ὅ γυνώσκω. ἔφη
 γάρ ἂν καὶ σὺ ἀνιμίσητον εἶναι, τοιῇ
 δ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺ χρόνον ἄλ-
 γα πάχ' ἔν. ἐπεὶ καὶ τὰ ἄνθη ξηρὰ
 ὄντα ἢ ὡς βλίπτοι ἀποβλεπόμενα τὴν
 βαρύν, ἀμορφα δηλονότι αὐτοῖς ὁ-
 ξα. ὅτι μὲν τοι αὐτὰ, καὶ ἔχ' ἔτι
 χροῖόν, κάλλιστά ἐσθι. Μὲ. ὅκ' ἔν' ἔ-
 ὁ Ερμῇ θαυμάζω, ὅ μὴ συνίσταν οἱ
 ἄχαιοι πόρ' ἡγάμαθ' οὗτος ὀλιγο-
 χρόνιος, καὶ ῥαδίως ἀπανθῇ. Ερ. οὐ-
 γύντος. Ερ. ὅλ' οὐ μοι ὁ Μένιππος,
 συμφίω

συμφρασθῆναι ὅτι δὲ σταῖς ἐπιλιξάμεν
 ἡ τὸ πῶν, ἡ θὰ ἀνὶ θύλας, κῆσο κα-
 ταβαλὼν στασὶν τῶν, ἡ γὰρ δὲ τὸν ἀλ-
 λος τὰ κρῦς ὅδῃ μεταλῶσομαι.

cum philosophari, quare
 delecto loco ubicunque ve-
 lis, prosterne te et re-
 cumbes, mihi iam alie sunt
 traducendae vmbrae.

ΑΙΑΚΟΥ, ΠΡΩΤΕΣΙΛΑΟΥ,
 ΜΕΝΕΛΑΟΥ, ΚΑΙ ΠΑ-
 ΡΙΔΟΣ.

*Aeaci, Protesilai, Menelai,
 ac Paridis.*

*De Protesilao primo Graecorum
 interfecto.*

*Acridi eripiens Heleenam Priameia proles,
 Amisit regnum post duo lustra suum.
 Protesilaus erat cecidit qui primus Achaia:
 Ardoris Paridis causa cupido fuit.*

Ι ἡ γὰρ δὲ Πρωτεσίλαος τῶν
 Γ ἑλίου προσδόχῃ Προ-
 ὅτι οὐκ τῶν τῶν δὲ Αἰά-
 κῃ ἐκίθοντο, ἡ μεταλῶ μὲν τὸν ὅδῃ
 μου

Q Vamobrem, Pro-
 tesilae in Hele-
 nam inuens, fran-
 gulas illam ē Protesilaus.
 Quia huius causa Aeace,
 imperfecta quidem do-
 m s mo

Causae
 redditis.

Culpā in
Menelaū
reijcit.
Verior
causa.

προπρ
πικόν
ἀποσπο
φὴ στρά
γυλαί Πα
ρις.

ἴδουρ
μός.

Ratio.
Cōfirma
tio me

τασπ
κὴ ὡς τὸ
ἀναγκά
ον σοὶ
κδτ.

ἐπίκρι
σις, καὶ
δύχῃ.

ὑπόχ
σις.

ἀπολ
γία τ
ρωτ

πλάσ
φῆθεκῃ.

ἔδεπορ

κύνειρ.

mo relicta, & vidua vxor
re quam nuper duxi, red
dita, mortuus sum. Aec.
Accusa igitur Menelaum,
qui vos omnes pro tali
conuige recuperanda con
tra Troiam duxit. Men.
Nequaquam me sed mul
to iustius Paridē, qui ho
spiti mihi, vxorē cōtra o
mne ius eripuit. Hic enim
non modo abs te, verum
ab omnibus tum Græcis
tū Barbaris merito stran
gulari debebat, ut qui tā
multis, mortis causa exi
terit. Prot. Melius hoc.
Proinde male nominare
Paris, nunquam te demittā
e manibus. Paris. Iniuriā
adeo num facis Protefilæ
idē co magis, quod ean
dem tecum artē exerceo.
Nam & amorī etiam de
ditus ipse sum, & ab eodē
deo qualī vincētus teneor.
Nosti autē quod quædā
sunt, quæ iniuris nobis ge
runtur, & nescio quis deus
nos ducit, quocumq; ipsi
placet, atque impossibile
est, illi repugnare. Pro. Re
cte dicis. Vinā igitur Cu
pidinem ipsum hic cōpre
hendere nihil liceat. Aec.
At ego etiam pro Cupidi
ne tibi respondebo, quæ
iusta videntur. Sic enim il
le dicet. Sese quidem Pa
ridi fuisse fortassis causam
amādi, sed mortis causam
tibi fuisse neminem, alium
quam teipsum, Protefi
læ, qui etiam vxore nuper
ducta, postquam appro
pinquabatis Troadi, ita
omni contempto peticu
lo, &

μορ καταλιπὼν, χέροντι τῷ νε
γαμον γυναικα. Αἰ. αὐτῷ τοίνυν εἴ
Μενέλαον, ὃς ὡς ὑμᾶν ὑπὲρ τοιαύ
της γυναικὸς ἐπὶ Τροίαν ἔγαγον.
Πρω. εἰ λίγῃς ἐκάνοι μοι αἰπατίον.
Μεν. ἔκ ἐμὶ ὧ βέλυσι, ἀλλὰ διασιό
τορον τὸν Πάρι, ὥς ἐμοῦ τὸ ξίου
τῷ γυναικα παρὰ πάντα τὰ δίκαια
ἔχῃσιν ἀρπάσας, ὅτ' οὐ γὰρ ἔχ ὑπὸ
σοῦ μόνον, ἀλλ' ὑπὸ πάντων Ἑλλή
νων τῶ καὶ βαρβάρων ἀξιοῦσιν ἀγχεῖν,
τοσούτοις θαλάτου αἰπὸν γεγενη
μέν. Πρω. ἄμεινον οὕτω, εἰ τοιγα
ρῇν ὧ δίσσας, ἔκ ἀφ᾽ ὧς ποτε ἀπὸ
τῶν χερῶν. Πάρ. ἀδίκῃ ποιῶν ὧ
Πρωτεσίλαε καὶ ταῦτα, ὁ μὲν γὰρ
ἔντα θί. ὁρῶντες γὰρ καὶ αὐτὸς ἐμ
μι, καὶ τοῖ αὐτοῖ θιῶ κατ' ἰσχυμα.
οἷδια δὲ ὡς ἀκύνειόρ τί ἐστι, καὶ πε
ρ ἡμᾶς δ' αὖ μων ἄγῃ ἐνθα ἀν' ἐθέλη. καὶ
ἀδύνατόν ἐστιν ἀντιτάττειν αὐτῷ.
Πρω. εἰ λίγῃς. ἔθε οὐν μοι τὸν ἔ
ρωτα ἑσταῦθα λαβέειν δυνάτορ ἦν.
Αἰ. ἐγὼ σοὶ καὶ παρὶ τοῦ ἔρωτ' οὐ
ἀποκρινοῦμαι τὰ δίκαια. φήσῃ γὰρ
αὐτὸς αὖ, τοῦ ὁρᾶν τοῖ Πάριδι ἴ
σας γεγενηῖαι αἰπὸν. τὸ θανέ
τον δ' ἐσοι, οὐδέ τις ἄλλον ὧ Πρω
τεσίλαε, ὧ σὺ αὐτόν. ὃς ἐκλαβόμε
ν' οὐ τῆς νεογάμου γυναικὸς, ἐπὶ
προσιφίρειν τῇ Τροάδι, οὕτω φη
λακιδύ

λακονύκους καὶ ἀστυνομήτας προσέ-
πεσόντας τῶν ἄλλων, δόξας ὅτι
οἱ εἴησαν παῖδες τοῦ τῆς ἀποβάσεως
ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, οὗ καὶ νῦν καὶ ὑπὲρ ἡμῶν
οἱ Αἰακὶ ἀποκρηνοῦμεθα δικαστοί.
τοῦτα οὐ γὰρ ἐγὼ ταύτων εἶπα,
ἀλλ' ἡ μοῖρα, καὶ τὸ ἐξ ἀρχῆς οὕ-
τως ἐπικυλλῶσα, Αἰὲθ' ἔθηκε. τί ἔρ-
τάντων εἰδέσθαι;

Io, &c velut desperatus, an-
te reliquos omnes in litus
exiliisti, gloriæ nimirum cu-
pidus, propter quam &
primus, in egressu navium
occisus fuisti. P. Proinde
& ego pro me ipso, tibi,
Aeace, respondebo, multo
iustiora, q̃ tu. Neq̃ enim
ego mihi horum causa fui,
sed fatum, & quod iam in
de ab initio ita predestina-
tum fuerat. Aiac. Probe,
quid ergo istos accusas.

ὁ αὖτις
τοῦ.
ἐπὶ τῶν
τοῦ αἰ-
ταρῶν
καὶ ἐν τῇ
τῇ σοφίᾳ
μοῖρα.

MENIPPΟΥ ΚΑΙ ΑΙΑΚΟΥ.

Menippi ὁ Aeaci.

Πυρηνκὸς, δακτυλὸς, καὶ ἑρμηνεύς.

*Aeacus ostendit qui sunt in Ditis averno,
Obscuros manes, sulphureosq̃ locos.
Dein etiam bello fortes, multosue sophorum.
Quorum aliquot rides ipse Menippe miser.*

Ρῆς τοῦ Πλούτωνος ὁ Αἰας
P καὶ, περὶ ὧν ἔμαθ' μοι τὰ ἐν ἑ-
σθ' ἡμέρᾳ. Αἰ. οὐ γὰρ δ' ἴσθαι ὁ
Μένιππος

Et Plutonem, o
P Aeace, expone
mihi, quaeso, hic
quæ apud inferos sunt, o-
mnia. Aiac. Haud facile
Menippo

ὁ αὖτις
αἰ.

προσθε-
λὴ, καὶ
κατάστα-
σθε.
διδέσθι-
κὴ ἀφ' ὅ-
που εἰ-
μεταξὺ
λογίας.
ἀξίωσθε.
ὡς δὲ
Cōmon-
strat illi
primū du-
ces, reges
& impe-
ratores.
θαυμά-
σμεθ'.
Homerus
pater fa-
bularum.
ἀμύνεω
κάρωα,
capita ἑ-
ne robo-
re clausu-
la frequēs
apud Ho-
merum.
ἀποσπο-
ρὴ ad
Xerxen.
Petitio
de Sarda-
napalo.
Recusa-
tio.

Menippe, omnia. Verum
quæ summam, & veluti
per capita indicari pos-
sunt hæc accipe. Hic qui
dem quod Cerberus sit,
nostī. Deinde & porrito-
rem hunc nostī, qui te tra-
iecit, præterea & lacum
& Pyriphlegetonem iam
vidisti, quum ingressus es.
Memppus. Noui hæc,
& præterea te quoque,
quod hic in vestibulo se-
des, hæc aditū obseruas.
Etiam regem ipsum vidi,
& Furias. Homines vero
priuscos, quæso, ostende,
& maxime eos, qui inter
ceteros nobiliores sunt.
Aeac. Hic quidem Aga-
memnon est, ille autē Achil-
les. Rursū hic Idomeneus
qui propius assidet. Post
hūc Vlysses, deinceps A-
iax & Diomedes, & cæ-
teri Græcorū præstantissi-
mi. M. Papæ Homere, ut
ibi Rapsodiā tuarū capi-
ta, humi præcisa iacēt, igno-
bitia atq; obscura, cinis ac
puluis oīa, & nugæ mere,
deniq; vere, ut abs te dictū
est, capita infirma & cadu-
ca. Sed hic, Aeace, quis nū-
est? Acacus. Cyrus est. Ille
autē Croesus, & iuxta ip-
sum Sardanapalus. Ultra
hos autē Midas, & dein-
ceps ille Xerxes. Me. Et
te, o scelestē, tota exhor-
ruit Græcia? iungentem
pontib. Hellespontū, & p-
iplos mōtes nauib. trañce-
re affectantē? Qualis vero
& ipse Croesus est? Ceterū
Sardanapalo, quæso, huic
Aeace, permitte, ut demu-

Μένιππὶ ἅπαντα, ὅσα μὲν τοι κε-
φαλαῶδῃ, μάνθανι. οὐτοσὶ μὲν, ὅπ-
τε δ' ὁρῶν ἔσιν, οἶδ' αὖ καὶ τὸν πορ-
θμῖα τοῦτον, ὅς σε διηπίρασῃ, καὶ
τῶν λίμνων, καὶ τὸν Πυριφλεγέθοντα
ἤδη ἰώρασας ἑσίων. Μὲν οἶδ' αὖ ταῦτα
καὶ σὺ, ὅπ' πυλωρὲς, καὶ τὸν βασιλῆα
εἶδον, καὶ τὰς Εὐρινύς. τοὺς δ' αὖ
βρώτους μοι τοὺς πάλαι διῆξον, καὶ
μολίστα τοὺς ἐπιστάμενους αὐτῶν. Αἰ-
εὐτ' οὖν μὲν Ἀγαμέμνων, οὐτ' οὖν δ'
Ἀχιλλεύς, οὐτ' οὖν δ' ἰδομένης
πλευσίον. ἔπειτα Οδυσσεύς, ἔπει-
τα Δίας, καὶ Διομήδης, καὶ οἱ ἄλλοι
τῶν ἰλίων. Μένιππ' οὖν, βάσαι Ο-
μηρε, οἷά τοι τῶν ῥαψωδίων τὰ κε-
φαλαῖα χαμαὶ ἑρρίπῃαι, ἀγνώστα, καὶ
ἀμερφα, κοῖσι πάντα, καὶ λῆρ' οὐπο-
λὺς, ἀμνηστὰ ὡς ἀληθῶς κάρωα. οὐ-
τ' οὖν δ' ὡς Αἰακί, τίς ἐστί; Αἰ. Κῦ-
ρος ἐστίν. οὐτ' οὖν δ' Κροῖσος, ὃ δ'
ὕπὸ αὐτόν, Σαρδαναπάλλος. ὃ
δ' ὑπὲρ τούτων, Μίδας, ἔκ' οὖν δ'
Ξέρξης. Μὲν, ἔπειτα σὺ ὡς κάθαρμα ἢ
ἐλλὰς ἔφειται, βουγνώπῃ μὲν
τὸν ἐλλήσποντον, στήθε' δ' αὖ τῶν
ὁρῶν πλὴν ἰπιθυμουμένων; οἶ' οὖν δ'
καὶ ὁ Κροῖσος ἐστίν; τὸν Σαρδία-
ναπάλλον δ' ὡς Αἰακί, πατάξαι
μοι κατὰ κόλπον ἐπίτητον. Αἰ.
μολίστα μὲν-
κατὰ caput, inflicto colapho. Aeac.
Nequaquam.

μεδ' αὖτως, σφ' αὖτε γὰρ αὐτὰ τὸ
 κρανίον, γυναικῶν ὄν. Μένιππ.
 οὐκ οὐρ ἀλλὰ προστιθέμενά γε
 πάντως ἀνδρογύνῳ ὄντι. Αἴα βού-
 λαι σοὶ ἐπιδείξω καὶ τὸν, σφ' αὖτε
 Μένιππ. νὴ Δία γε. Αἴα. πρῶ-
 τ' οὐτό; Θι ὁ Πυθαγόρας ἐστὶ.
 Μένιππ. χαῖρε ὦ Εὐφροδί, ἢ Ἄ-
 πολλον, ἢ ὅ, π' ἀνείλεται, Πυθ. νὴ,
 καὶ σύ γε ὦ Μένιππ. Μένιπ. οὐκ
 ἔτι χρυσοῦς ὁ μικρὸς ἐστὶ Θι; Πυ. ὦ
 γὰρ. ἀλλὰ φέρν' ἰδῶ, ἃ π' σοὶ ἰδῶ,
 λιμορὶ ἢ πέρῃ ἔχω. Μένιπ. κυάμους
 ὦ γὰρ, ὥστε οὐ τὸ τὸ σοὶ ἰδῶδ' ἴ-
 μου. Πυ. δὲς μόνον, ἄλλα παρὰ τῶν
 κροῖς ὀδύματα. ἔμαθον γὰρ, ὡς ἔστιν
 ἴσον κύκλοι, καὶ κεφαλαὶ τῶν κήων
 ἰσθαῖα. Αἴ. οὐτ' οὖν Σόλων ὁ
 Εξηκκείδου, καὶ Θαλῆς ἱκάνθη, καὶ
 παρ' αὐτοῖς Πιπτακὸς, καὶ οἱ ἄλλοι.
 ἔπ' αὖ δὲ πάντες ἐστίν, ὡς δὲ
 ῥῆς. Μένιπ. ἄλλοι οὗτοι ὦ Αἴα,
 καὶ μόνοι, καὶ φαῖδοί τῶν ἄλλων, ὅ
 δὲ ἀποδοῦν πλὴν, ἔστω ἰγρυφ-
 φίας ἄρτι, ὅ τούτῃ φλυκταίνουσι
 ὅλως ἐξωθηκῶς, τίς ἐστίν Αἴ. Εμ-
 πεδοκλῆς ὦ Μένιππ, ἡμίφροθ' ἄ-
 πό τῆς Αἴτης παρών. Μένιπ. ὦ χαλ-
 κόπυ βίλπει, π' παθῶν σαυ-
 τὸν ἔτι πῦρ κρατῆρας ἐνέβαλός; Εμ.
 μελαγχολία τίς ὦ Μένιππ. Μένιπ.
 οὐ μὲν

Nequaquam. Cōtinue-
 res enim ipse caluaria, mi-
 liebris ac fragilis adeo cū
 sit. Men. At certe tamen
 amplectabor illum, utro-
 te senium ac mulieris
 sum plane. Aeac. Vis ne
 tibi ostendam, & doctos
 illos? Men. Per Iouē etiā.
 Aeac. Primus en hic tibi
 Pythagoras est. M. Salve
 Euphorbe, siue Apollo,
 siue denique quodcunque
 voles. Pyth. Ita sane, & tu
 utique Menippe. M. Quid?
 an non amplius aureum
 istud semur habes? Py-
 thag. Non, sed age cedo,
 siquid māducabile tibi ha-
 bet perantia. M. Fabas ha-
 bet, quare, nihil hic est, q-
 tu māducare queas. P. Da
 modo. Nam hic apud ma-
 nes alia dogmata atq; in-
 stituta didici, nēpe, qnihil
 hic inter se similes sunt, fa-
 bae & patrantū testiculi.
 Aeac. Porro hic Solō est,
 filius Excectiditis, prāter
 eai le Thales, & iuxta ip-
 sos Pittacus, & ceteri illi,
 septē aut omnes sunt, ut vi-
 des? M. Lxxii hi sunt Aeac-
 ce, soli atq; alactes prāter
 ceteros. Sed hic oppletus
 cinere, tanq̃ subcinericus
 panis aliquis hic crebris
 pulsulis quali sufferuela-
 ctus, quis nā est? Aeac. Em-
 pedocles, Menippe, semi-
 coctus ab Aetna monte
 huc profectus. M. O Ae-
 tipes optime, quid obse-
 cro acciderat tibi, cur tei-
 psum in crateres Aetnis in-
 jceres? Emp. infania que-
 dam. Menippe. Menip.
 Non per

σκῶμα
 μα.
 Transito
 ad do-
 ctos.
 Pythago-
 ras.

ἀσπολά-
 γος

Solon.
 Thales.
 Pittacus,
 &c.

Empedo-
 cles qui se
 in Aetnā
 ex melan-
 cholia cō-
 jecit.

A causis.

Assudit Nō p̄ Ionē, sed inanis quę
 ad id, q̄ dā glorię affectatio, & fa-
 Empedo stus, & multa dementia.
 eles diciē Hęc te cōflagrare fecerūt,
 æteis cre vna cū ipsis crepidis, cū
 p̄dis vsus dignus minime esses. Ve-
 luisse, ut ē runtamē nihil ubi cōmētū
 apud Dio istud profuit, deprehēsus
 genem. enim es & ipse mortuus.
 Socrates. Cæterum Socrates ille,
 ἔφρασε Acce, vbi locorū tādem
 est? Ace. Cum Nestore
 ac Palamede ille plerūq̄
 ris a no nugarur. Me. Cuperem ta-
 tis, vel si men videre ipsum, sic ubi
 gnis. locorum hic foret. Ace.
 ὄρωμα Vides ne caluū illum? M.
 πικρόν. Ac omnes hic calui sunt,
 ἑπαγγέλ quare omnium æque po-
 τatio hæc fuerit. Ace. Si-
 μέν. mum istum dico. Menip.
 Etiam hoc simile omniū
 est. Nam & simi omnes
 sunt Soc. Me ne quæris
 Menippe? Me. Te ipsum
 Aristip- Socrates. Soc. Quo pa-
 pus. to res Athenis se habet?
 Plato. Men. Multi iuniorū phi-
 losophari se proficiuntur.
 Ac habitum certe ipsum,
 & incessum si quis aspici-
 at, meri philosophi viden-
 tur, admodum multi. Cæ-
 terum autē viduū opinor
 qualis & Aristippus huc
 ad te venerit, & Plato ip-
 se, alter quidem olens vni-
 guenta, alter autem in Si-
 cilia tyrannis adulari do-
 ctus. Socrates. At de me
 quid sentiunt? Menippus.
 Beatus Socrates, quispiā
 es, qd ad huiusmodi res
 vniue pertinet. Omnes
 itaq̄ te admirabilē fuisse
 virū existimant, ac om-
 nia cognouisse hæc (deceet
 enim

οὐ μὰ Δία, ἀλλὰ κομποδοξία, πρὸς
 τύφῳ, καὶ πολλῇ κόρυφα. ταῦτα
 σε ἀπὸ βεβήκασαι αὐτοῖς κρυ-
 πίστη οὐκ ἄξιον ὄντα, πλὴν ἄλλ'
 οὐδ' ἐν σοὶ τὸ σοφισμα ὤνησαν, ἰφω-
 ράθης γὰρ τεθνηώς. ὁ Σωκράτης
 δ' ἐὼ Δία κέ, ποῦ ποτε ἄρ' ἐστίν. Αἰ.
 μετὰ Νίσσο, καὶ Παλάμηδου
 ἐκινῶ λαφρὰ τὰ πολλὰ. Μέν. ὅ-
 μως ἐβουλόμην ἰδεῖν αὐτὸν, εἰ ποῦ
 ἐνθάδε ἴσθην. Αἰ. ὄρῃς τὸν φαλακ-
 ρόν; Μί. ἀποστὺς φαλακροὶ εἰσιν.
 ἔστι πάντων ἄρ' ἴη τοῦτο τὸ γινώ-
 σμα. Αἰ τὸν σιμόνα λίγω. Μί.
 καὶ τοῦ ὁμοίου, σιμοὶ γὰρ ἅπαντες
 τούτοις. Σωκ. ἐμὲ ἡγήσῃς ὦ Μένιππε.
 Μί. καὶ μάλιστα ὦ Σωκράτες. Σω-
 κρί τί τὰ ἐν ἀθήναις; Μέν. πολλοὶ τῶν
 ὠρτῶν σοφῶν λέγουσι, καὶ τά γε χυ-
 ματα αὐτὰ, καὶ τὰ βαδίσματα ἐ-
 θεάζονται, ἄκροι φιλόσοφοι. Σω-
 κράτης, πολλὰς ἰώραται. Μί. τὰ δ'
 ἄλλα ἰώραται οἷμα, οἷον ἔκε παρ-
 ρὰ σοὶ ἀρίστη, καὶ Πλάτωνα αὐ-
 τὸς, ὁ μὲν ἀποπνέει μύρον, ὁ δ' ἔτι
 ἐν Σικελίᾳ τυράννουθι θιγαπύων
 ἱκμαθών. Σωκ. πρὸς ἐμοῦ δὲ τί φρο-
 νοῦσιν. Μέν. οὐδ' αἶμαρ ὦ Σωκρά-
 τες ἀνδραπῶν. ἔτι γὰρ τοιαῦτα πρὸς
 τοῖς οὖν σε θαυμάσιον οἶοντα ἄν-
 δρ' ἐγγυηθῆναι, καὶ πάντα ἐγνοῦν

τα ταῦτα, εἴ γάρ οἱ μα τὰ ληθ' ἐς
 λήθη, οὐδ' ἐν ἐσθ' ὅτα. Σω. καὶ αὖ,
 τοὶ ἔφασκον ταῦτα πρὸς αὐτοὺς, οἱ ὃ
 ἑρυνείων ὦν ὁ εἰς πρῶτα εἶν. Μέν.
 τίνες δ' ἐπ' οἱ εἶναι εἰς πόρ' ὅτι. Σω.
 Χαρμίδης ὁ Μένιπ'ι, καὶ Φαῖδρος
 καὶ ὁ τοῦ Κλεινίου. Μέν. εἴ γε ὁ
 Σώκρατες, ὃ π' ἔκταυθα μέγα τῶ
 σου τοῦ τέχνῳ, καὶ οὐκ ἔλτ' ὁρᾷς ὅ
 πωλ' ὦν Σω. τί γάρ ἄν ἄλλο ἔλλοι
 πρᾶτ' ὅμι, ἀλλὰ πλησίον ἑμῶν κατ' ἄ
 καθ', ὁ δ' ὅκ' ἔ. Μέν. μὰ Δι' ἐπὶ τὸν
 Κερβεὸν γάρ καὶ Σαρδάναπα
 λην ἄπ' ἔμι, πλησίον οἰκῆσαν αὐ
 τῶν, ἵσμε γοῦν οὐκ ὀλίγα γέλα
 σιν, οἱ μὲν ὄντων ἀκρῶν. Αἰ.
 καὶ γὰρ ἔδ' ἔπ' ἔμι, μὲν καὶ πρὸς
 μᾶς νεκρῶν λελθὼν σφ' ὅφ' ὦν. τὰ
 πολλὰ δ' ἵσταται ὅφ' ὁ Μένιπ,
 πρὸς Μέν. ἀπ' ὅτι. καὶ ταῦτ' ὅ γάρ ἵσμε
 ὅτι ὁ αἰσκέ.

enim opinor, verū hic di
 cere) cum nihil scires. So
 erat. Et ipse dicebam hæc
 ad illos, sed illi tum simu
 lationē quādam, eam rem
 esse putabant. Men. Sed
 quoniam isti sunt circa te
 Soc. Charmides Menip
 pe, & Phædrus, & Clinis
 filius ille. Men. Euge, So
 crates, quoniam & hic pi
 tuam exerceas, neq; formo
 sos istos negligis. Socrat.
 Quid enim aliud qd qui
 dem suavius sit, agerem?
 Sed huc propius nobiscū
 recumbe, si videtur. Me
 nip. Non per Iovem. Ad
 Cræsum em̄ & Sardana
 palū, redeo, ppe illos ha
 bitaturus. Videor quippe
 mihi, non pauca habitu
 rus ibi esse, que rideā, quā
 do plorātes illos audiam
 Acæc. Et ego quoq; iam
 abeo, ne quis mortuorū
 clam nobis subducatur sese.
 Pleraq; autem alia vide
 bis Menippe, quando ite
 rum conveniemus. Men.
 Abreas licet, nam & hæc
 Acæce, vidisse sufficit.

οἱ πόρ' ὅτι
 τὸν σὺ
 πρᾶτ' ὅμι
 Redit ad
 Cræsum,
 & Sarda
 napolū
 ἐπισφρα
 γίστ' ὅτι
 διαλο
 γου.

MENIPPY KAI KERBEROY.

Menippi: σ Cerberi.

*διασκαδασκὸς, Fortitudinem Socratis
 falsam fuisse.*

Socratis

Luciani

*Socratis exponit trepida de morte Menippo
Cerberus, infernas ut metuatq; domos.
Nescio quam fortis fuerit: sub iudice lis est,
Mors etiam magnos territat usque viros.*

Ἰόνιον / μαπκή / ἱρώκωσι / ἢ ἀξία / σις.
Ratio.
προληπτική / ἢ ἀποσφύγγη / σις.
Primum tempus.

Factum.
Aliud tempus.
Factum.

Conclusio.
Expositio, sive sententia de Socrate.

Huius Cerbere, quā
H quidem mihi tecū
cognatio quaedam
intercedit, cū & ipse sim ca
nis, dic mihi p Strygiā pa
ludē, qdō sese habebat So
crates, cum huc accederet.
Verisimile est autē te, deus
cum sis, nō latrare modo,
verum etiā humano more
loqui, si quādo velis. Cer.
Quum procul adhuc abes
set Menippe, visus est con
stanti atq; interrito adire
vultu, perinde quasi mor
tem nihil omnino formi
daret, tanquā hoc ipsum
vellet ijs, qui procul a spe
cus ingressu stabant, osten
dere, verū simul atq; despe
xis in hiatum, viditq; pro
fundum atq; atrū antri re
cessum, simulq; ego cum
stantem etiam illum aco
nito mordens pede corre
ptum detraherem infantū
ritu eiulabat, suosque de
plorabat liberos, nihilq;
non faciebat in omnē spe
ciem sese conuertens. Me
nip. Num igitur fuiste sa
piens erat ille, neque vere
mortem contemnebat?
Cerb. Haud uere, ceterū
vbi vidit id esse necesse, au
daciam quandam prae se
ferebat, quasi veto volens
id esset passurus, quod a
lio qui

Κέρβερε, συγγενὴς γάρ ἐ
ο μίσει, κύνει καὶ αὐτὸς
ὢν ἐπὶ μοι πρὸς τῆς Στυ
γὸς, εἴθ' ἢ ὁ Σωκράτης ὁ πότ' ἐ
τῆς πρὸς ὑμᾶς. ἔκός δ' ἐ
σι θιόν
οντα, μὴ ὑλακτῆν μόνον, ἀλλὰ καὶ
ἀνθρώπων φθίγγειν ὁ πότ' ἐ
θείας. Κέρβερε, πόρρωθεν μὲν ὤ
Μένιπιν, παντάπασιν ἰδοὺς ἀπρί
πτε προσέειπε προσίνα, καὶ οὐ
πάνν διδόναι τὸν θάνατον δοκῶν.
καὶ τοῦτ' ἐμφύων τοῖς ἔξω τῶ κο
μίου ἔσθον ἰθέλων ἱππὶ δ' ἐ κατί
κυψεν εἶσω τῶ χάσματι, καὶ
ἔδρε τὸν ἴσθον κ' ἐγὼ ἐπ' οὐρανὸν
λαίτα αὐτὸν δακὼν ἔει κατήει, καὶ
τίσασσα τῶ σπυδαί, ὅσων τὰ βρῖο
φ' ἐκώκυν, καὶ τὰ ἰαυτὸ παιδία ὡ
δύρσο, καὶ παντοῖ' ἐγύσο. Μί
οὐκ ἔν σοφιστὴς ὁ ἀνθρώπων ἦν. καὶ
οὐκ ἀληθῶς κατεφρόνα το πράγμα
τ'. Κέρβερε, οὐκ ἀλλ' ἱππὶ πότ' ἀναγ
καῖον αὐτὸ ἰώρα, κατεβρασύνσο, εἰ
δ' ἔθον ἔκ' αὐτὸν πασόμην, ὁ πάν
τως ἰδὲ παθῶν, ὡς θαυμάσιον
γε τὸν

χατῶς τὸ πῦρ ἀνέλαϊν ἂν ἔχοιμι ἕως
τοῦ κομίου τολμηροί, καὶ ἀνδρείοι.
τὰ δ' ἐνδύομαι, ἔλεγχῃ ἀκρεβέστε-
ρίων. ἐγὼ δ' εἰ πάς τις κατακλυθῆναι
ἔσθῃ; Καὶ μοι εἴ μιν περὶ ἡ-
ξίως τὸ γένος, καὶ Διογένης πρό-
στυ, ὅτι μὴ ἀναγκαζόμενοι ἔσθῃτε,
μὲν δ' ὀφειόμενοι, ἀλλ' ἐθελούσιοι
γὰρ ὄντες, οἱ μὲν παρὰ γὰρ ἡλῶντες
ἄπαντες.

ut tuo dignū erat genere, & prior te Diogenes, propterea quod neu-
tiquā adacti subieritis, aut intrusi, verum tum vitronci, tum ridentes,
atq; omnibus plorare renunciantes.

lioqui volenti nolenti ta-
men omnino fuerat feren-
dum, videlicet quo specta-
toribus esses miraculo.

Equidem illud in totum
de viris istiusmodi vere
possum dicere, ad fauces
vix specus intrepidi sunt
ac fortes, porro intus cum
sunt, nihil mollius neque
fractius. Me. Ceterū ego
quonam animo tibi visus
sum subijisse specum? Cer.

Vnus mortalium Menip-
pe, sic mihi visus es subire

ἰππικὸν
στρατὸν
καὶ.

Interro-
gatio de
seipso.

ἀπὸ πρὸς
στὴν ἰππικὴν.

ἀπὸ τῆς
ἰππικῆς.

ΧΑΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΝΙΠΠΟΥ.

Charontis et Menippi.

Ἰστικὸς. *De navulo enim Charonti
reddendo litigans.*

*Navita de navulo quaeritur rogitando Menippū
Ut solvat vectus per Phlegethonis aquas.
Sed nihil extorsit, nec erat soluendo Menippus,
Post vitam nullas namq; tenebat opes.*

u Redds

Luciani

Pestulatio. **R**edde nautū scelestē. Me. Vocatē te, siquē isthuc tibi voluptati est Charon. Ch. Redde, inquē, qd pro traiectione debes. Men. Haudquāq̄ auferre queas quō habeat. C. An est quīpiā, qui ne obulū quidē habeat? Men. Sit ne alius quispiā prāterea, equidē ignoro, ipse certe nō habeo. C. Atq̄ p̄foca bo te p̄ Dirē impurissimē, ni reddas. Me. At ego illis hanculo tibi cōtinuā caput. C. Nū ergo tecū lōpō traiectionis grātis trānexero? Mercurius meo nomine reddat, ut q̄ me tibi tradiderit. Mer. Belle meū agitur per Ionē, siquidē futurū est, ut enī defunctorū nomine persoluam. Ch. Haud omittam te. Men. Quin igit̄ vel huius grātia perge, ut facias, nautū trahere, quāq̄ qd nō habeo equam auleras? Ch. At tu nesciebas, quid tibi fuerit deportandū? Me. Sciebam quidē, verū nō erat. Quid igitur? num ea grātia erat mihi semper in viāta mandandū? Ch. Solus ergo gloriaberis te grātis fuisse transectū? Men. Haud grātis o p̄clare, siquidem & sentinam exhaui, & remum arripui, & vectorum omnium viris non euilai. Charon. Ista nihil ad nautū, oibolū reddas oportet, neq̄ enim fas est secus fieri. Men. Proinde tu me rursum in viāta reuehe. Charon.

Πρὸς δὲ τὸν πατέρα τῆς
 Ἀνδρομίας. Μι. βία, ἔτι
 τὸ θεῖόν τοι ἔχων. Χά.
 ἀπὸ δὲ φημί, ὅς τ' ὦν σὺ δύνῃς
 μολυσάμεν. Μι. ἔκ' ἂν λάβοις περὶ
 τὸ μὴ ἔχοντα. Χά. ἴσθι δὲ περὶ
 τοῦ μὴ ἔχοντος. Μι. ὁ μὲν καὶ ἄλλος
 τις, εὐκ αἶδα, ἔγω δὲ οὐκ ἔχο.
 Χά. καὶ μὲν ἄρξω σὺν τὸν πλεόν-
 τωνα ὁ μίαντι. ἢ μὴ ἀποδίδε. Μι.
 καὶ γὰρ τοῦ ξυλῶ σου πατάξαι, σφί-
 λωσ' ὅ κενόνιον. Χά. μάτην ἐν ἴσθι
 πεπλοῦνός ποσσὶν πλῆρ. Μι. ὁ
 Ἑρμῆς, ὑπὲρ ἡμῶν θεὸς ἀποδύτω, ὅς με
 παρίδωκί τοι. Ἑρ. ἡ Δία ὀναύμεν,
 ὁ μίλλω γὰρ ὑπερδικτίνον τῶν το-
 κρῶν. Χά. ἔκ' ἀποσέμειθι. Μι.
 ποτεν γὰρ ἵνα κενώσῃς τὸ πορ-
 θμεόν, παράμην. πλὴν ἀλλ' ὅ, γὰρ μὴ
 ἔχω, πῶς αἰ λάβοις; Χά. σὺ δ' ἔκ' ἔο-
 δας ὡς καμίζεν δέσρ' εἰ. Μι. ἢ
 δεινὸν μὲν, ἔκ' ἔχον δὲ. τί ἔστι, ἰχθῦν
 σφίκα τοτὸ μὴ ἀποθάνει; Χά. μόνον
 ἐν αὐτῇ σφίκα προῖτα πεπλοῦνέσθαι.
 Μι. οὐ προῖτα ὁ βέλτερος. καὶ γὰρ
 ἔντηλυσα, καὶ τῆς κώπης ἐπιλαβόμεν,
 καὶ οὐκ ἐκλασθ' ἔμουν. Χά. ἄλλως
 ἐπιβατέων. Χά. οὐδ' ἐν ταῦτα πρὸς
 τῆς Ἀνδρομίας, τὸν ὁδοῦν ἀποδύσας
 σὺ δ' οὐ γὰρ θέμις ἄλλως γυναικί.
 Μι. οὐκ ἐμὲ ἀπαγαγέμεν αἴθνη

ἐν τῷ δίῳ. χά. χαρίσσι λίγες. ἵνα
καὶ πληγὰς ἐπὶ τοῦτο παρὰ τοῦ αἵα
καὶ προσλάβω. Μέν. μὴ ἔτι χλαῖν
χά. δῖξον τί ἐν τῇ πέτρᾳ ἔχει. Μέν.
θέρμους ὁ θέλει, καὶ τῆς ἐκάτης τὸ
δῖπνον. χά. πόθεν τοῦτον ἔμιν ὁ Εὐρο
μῦ τὸ κύνα ὄρα γὰρ οἶα δὲ καὶ ἱλάε
καὶ παρὰ τὸν πλοῦν, τῶν ἐπιβατῶν
ἐπάντων καταγλῶσι, καὶ ἐπισκῶ
πῶν, καὶ μόνῳ ἄδῳν, οἰμωζόντων
ἐκένωρ. Εὐρ. ἀγνοεῖς ὃ χάρος, ὃ ποῖ
ον ἄνθρωποι διπρόθυμοι σῶσαι: ἐλευθε
ρον ἀκριβοῦς, καὶ δυνάς αὐτοῦ μέ
λα. οὐτὸς ἐστὶν ὁ Μένιππος. χά. καὶ
μὴν ἂν σε λάβω σὺ τίς Μέν. ἂν λάβ
ῃς ὃ βέλεις, δῖς δὲ ἔκ ἂν λάβῃς.

ron. Belle dictis, nimirum
ut verberatam ab Aca
ro mihi lucrificiam. Me
nipq. Ergo molestus ne
sis. Char. Ostende quid
habeas in pera. Menip.
Lupinum si velis, & He
rare conam. Char. Vnde
nobis hunc canem addu
xisti? Mercurium qualia
garruebat inter nauigan
dum: vectores omnes iri
dentes, ac dictis inces
sens, unusq; cantilans, il
lis plorantibus. Mercur.
An ignoras Charon quē
virum transuxeris, plane
liberum, cuiq; nihil omni
no curae sit. Hic est Me
nippos. Charon. Atqui si
unquam posthac te rece
pero. Menippus. Si rece
peris o praeclare, ne pos
sis quidem iterū recipere.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΜΑΥΣΟΛΟΥ

Diogenis et Mausoli.

*Contentio de sepultura: alterius quidem magnifi
centissima, alterius uero ne
glectissima.*

*Vult alijs se Mausolus, praeferre sepulcis,
Forma quod multos uicerit atque manu:
Diogenes ridet formam, monumentaq; clara,
Illo et felicem se magis esse probat.*

■ ■

Obi

Propo-
sio ὁρῶ
τητικῇ,
καὶ ἰλιγ-
νήατ
ἐπιμο-
νή.
ἀπόκρι-
σις αὐτῷ
δὲ κατ'
ἀπαρίθ-
μωσιν,
Amplifi-
cacio πο-
stemi
membrī,
per ἑ-
παρῶ-
φῆν.
Cōclusio
Negatio
Assentira-
tio.
ἀνα-
σκαυῶ.
fuisse, &
habuisse
miserum
est.
Ratio ab
æqualita-
te.

He tu Car, quare
candē insolens es,
tibi que places, ac
dignū te credis, qui vnus
nobis oñib. anteponare?
Ma. Primū regni nomine
otu Sinopēlis, ἥρπε qui
Carix imperauerim vni-
uersæ, præterea Lydiæ q̄q̄
gentib. aliquot, tum autē
& insulas nōnullas sube-
gim. Miletū vsq̄ petue-
nerim, p̄terisq̄ Ionix par-
tibus vastatis. Ad hæc for-
mosus eram ac procerus,
ac bellicis in rebus præua-
lidus. Postremo, quod est
omniū maximū, in Hali-
carnassō monumentū ere-
ctum habeo, singulari ma-
gnitudine, quantum videri
licet defunctorum aliis ne-
mo possidet, neque pari
etiam pulchritudine cōdi-
tum, viris scilicet atque e-
quis, pulcherrimo saxo,
ad viuam formam absolu-
tissimo artificio expressis
adeo vt vel phanum ali-
quod simile haud facile
quis inueniat. Num iniu-
ria tibi videor has ob res
mihi placere atque effec-
ti? D. Num ob imperium
ais, ob formam, atque ob
sepulchri molem? Maus.
Per Iouem ob hæc inquā.
D. Atqui o formose Mau-
sole, neq̄ vires iam illæ,
neq̄ forma tibi iam adest,
adeo vt si quem arbitrum
de formæ præcellentia de-
legerimus, haudquaquam
dicere possis sit, quāobrē
tua caluaria meæ sit ante-
ferenda, siquidem vtræq̄ pariter tum calua, tum nuda, vtriq̄ dentes
pariter ostendimus, pariter oculis orbati sumus, pariter narib. simis
ac fur-

ἔαρ, ἐπὶ τίνι μέγα φρο-
νῆι, καὶ πάντων ἡμῶν προ-
πμᾶδι αὐξιοῖς; μά. καὶ
ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ μὲν ὁ σπασμῶ, ὅς
ἐβασιλεύσατο Ἰσαρίας μ' ἀπάσης, ἡρ-
ξάσθ' ἡ' λυδῶν ἰσίοι καὶ νήσους ὅ τ' ἰο-
νας ὑπεργαζόμεναι, καὶ ἄλλαι μελέτες ἰο-
πίβω, τὰ πολλὰ τ' ἰονίας ἀτασθα-
φῶντος. καὶ καλὸς ἦν, καὶ μέγας, καὶ
ἐν πολέμοις κερτορός. τὸ δ' ἐμὲ γι-
γασκον, ὅτι ἐν ἀλυσσιν αὐτῷ μνημα παμ-
μύχθου ἔχω ἐπικείμενον, ἡλικιω-
νὸν ἄλλος νεκρὸς, ἀλλ' ὅδ' ἐοῦτως ἐκ
κάλλου ἰξήσκημένον, ἵππον καὶ ὄνα-
σιν ἐς τὸ ἀκείβιστον ἔκασμινον
λίθον τοῦ ἀλλήλου, εἶον ὅδ' ἐν ἑνὶ
ρήτις ἂν ῥαδίως. οὐ δ' οὐκ ὁ σ' ἰδιο-
κῶς ἐπὶ τοῦτο μέγα φρονῶν. Διο.
ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ φῆσ' καὶ τῷ κάλλει καὶ
τῷ βάρει τῷ τάφῳ; καὶ νῆ Δί' ἐπὶ τοῦ-
τοις. Διο. ἀλλ' ὁ καλὸν μάστωρ, οὐ
τε ἡ ἰσχύς ἐστι τοῦ καλῆς, οὐτε ἡ μορφὴ
πάρεισιν. ἐγὼ γὰρ ἵνα ἰλαίμην θάδι πρὸς
ὁμορφίας πῆρι, ἐκ' ἔχω ἅπαντες ἑ-
ἵνα τὸ σὸς προσωπίον προἱμνηθῆν ἄρ-
τω ἡμῶν. φαλακρὰ γὰρ ὁμοφῶ, καὶ γυμ-
νά, καὶ τὸς ὀδόντας ὁμοίως πρὸς ὁμο-
νομῶν, καὶ τὸς ὀφθαλμοὺς ἀφῆρῶμεθα,
καὶ τοὺς ῥίνας ἀποσινιμώμεθα. ὁ δ' ἐ-
τάφῳ

τάφῳ, καὶ οἱ πολλοὶ τῶν ἐκείνων λί-
θοι, ἀλπαριὰσ οὖσι μῦν ἴσως ἔσθ
ἐπιβλέκνυσθαι, καὶ φιλοτιμῶσθαι πρὸς
τὸς ξένους, ὡς δὴ τι μέγα οἶκος δὴ
μνημα αὐτοῖς ἔσθ. σὺ δὲ ὦ βέλτε,
οὐχ ὅρῳ ὅ, τι ἀπολαύσας αὐτῷ, πάλιν
ἐμὲ τῷ φῶς, ὅτι μάλλον ἡμῶν ἀχ-
θοφάρειν πρὸς τῆς αὐτοῖς λίθοις πιν-
ύμεθα. Μοῦν, ἀνόνητα οὖν μοι ἐ-
κείνα πάντα, καὶ ἴσότημα ἔσθαι μοῦν
σολῶ, καὶ Διογένη. Διο. ὅτι ἴσος
τιμα ὦ γοναύδατε, ὅ γάρ. μάνε
σολῶ μῦν γάρ οἱ μῶξεται, μεμνημέ-
νῳ τῷ ὑπὲρ γῆς, ἐν εἰς οὐδὲν μο-
νῶν ὅρῳ. Διογένης δὲ καταγελασ-
σεται αὐτῷ. καὶ τὰφοι δὲ μὲν ἀλπαρι-
ασ οὖσιν ἔσθαι τῷ ὑπὸ ἀρτίμισίας τ-
γωνιακοῖς, καὶ ἀλλοφῆς καταδοκῶν
σμίον. ὅ Διογένης δὲ, ἔ μὲν σώμα
τῷ ἐκ πινά τὰφοι ἔχθ, ὅτι οἶδιν,
ὅτι γάρ. ἐμὲ αὐτῷ τούτου λόγου
δὲ τοῖς ἀλλοφῆς πρὸς αὐτῷ καταλί-
πειν, ἀνδρὸς εἰς βεβιωκῶς ὅτι ἡλῶ-
νῶν ὅτι Καρδῶν ἀνδρὸς αὐτοῖς
τε τῷ σῶμα ἡμῶν, καὶ
ἐν βεβιωκῶς ὅτι
ρίφ κατασκόνα
σμίον.

ac sursum hiis. deforma-
ti. Cæterū sepulchrū ac si
illa prectosa, Halicar-
naeis forsitan iactare li-
cebit, & hospitibus glo-
rie causa ostentare, tanquā
qui magnificam quandam
apud se structuram habeat
verū quid hunc cōmodita-
tis adtere deat, vir egre-
gie, nequaquā video, nisi
forsan illud cōmodum vo-
cas, qd plus oneris, atq;
nos sustines, sub tam ingē-
tibus saxis pressus ac labo-
rans. Mau. Ita ne nihil illa
sunt cōducunt omnia, pla-
neq; pares erūt Mausolus
ac Diogenes? Diog. Imo
haud pares, nequā, vir cla-
rissime, nā Mausolus dis-
cruciabit, q̄ies enī rerū
in mentē veniet, quib. in
vita florere consuevit, ac
Diogenes interim eū ride-
bit. Atq; ille quidē de suo
illo monumento, q̄ est in
Halicarnasso, memorabit
ab uxore Artemisia aut
sorore parato, cōtra Dio-
genes ne id qdē suo de cor-
pore nouit. nūquid habeat
sepulchrū. Neq;. n. illi res
ea cure ē, verū apud viros
excellētissimos in memo-
riā sanāq; reliq̄, ut qui vi-
tam peregerit viro dignā,
tuo monumento, Caro ab
rectissime, celliorē,
ac tutiore in lo-
co subitru-
ctam.

Respon-
sio ad
quartum
membra
Remotio
ἐξάρι-
ος ἔρ-
ηκῃ.
Epilo-
gus cōpa-
rationis.
Propo-
sio.
Ratio an-
tefert aut
se Dioge-
nes Mau-
solo.

Appro-
batio
καὶ χηπῶ
quæ ani-
mi bona
reliquis
antepon-
it.

Lucian

ΝΙΡΕΩΣ ΘΕΡΣΙΤΟΥ, ΚΑΙ
ΜΕΝΙΠΠΟΥ.

Nirei, Therſite, & Menippi.

*Contentio de pulchritudine, quæ apud
inferos nulla eſt.*

*Lis egregia de forma: pulchrior alter,
Vult eſſe Aglaia de genitrice ſatus.
Cedere Therſites non uult, turpiſſimus olim,
Omnia mors æquat: gratia nulla ualet.*

Propoſi-
tio. Inſiſſio cū
rogatiōe.
ἐπαγγελία
Reſpon-
ſio.
Alia ro-
gatio.
Ratio.
Conclu-
ſio.

E Cce denique vel
Menippus hic in-
dexteri, vter no-
ſtrū eſt formoſior. Dic Me-
ni, πε, αν non tibi videor
forma præſtantiore. Men.
Imo quinā ſitis, prius arbi-
tror indicandum, nam hoc
opinor, ſcito eſt opus. Ni-
reus. Nireus ac Therſi-
tes. Menippus. Vter Ni-
reus, vter Therſites non
dum enim vel hoc ſatis li-
quet. Ther. Iam vnū hoc
vinco, qd tibi ſum ſimilis,
neq; tā opere me præci-
ſis, quā opere te cecus ille
Homer

Δοὶ δ' ἂν Μένιππε οὐτοσί
| δικάσας, πότρε οὐ μορ-
φώτερόν ἐστιν. ἐπὶ δ' Μέν-
ιππε, ὅ γε λίσσῃ θιόδακ; Μέν. τίς
κόδ δ' ἐπὶ ἐσὶ, πρότερον εἴη. α-
χρὲ γὰρ εἶναι εἰδέναι. Νι. Νιρέω
καὶ Θερσίτη. Μέν. πότρε οὐ δ' Νι-
ρέω, καὶ πότρε οὐ εἶναι Θερσίτην. εἰ-
δέναι ἂν τὸ δ' ἴδω. Θερ. ὅ γε μὴ εἶ-
πον ἔχῃ, ὅ γε ὁμοίος ἐμὶ θι, καὶ ὅ γε
ταλαιώτερον εἶναι φέρει, ὅ γε
Ομο

Ομηρὸς ἐκείνῳ δὲ πολλὰς ἰππο-
 πόδας, ἀπέταρ δὲ μορφώτατον
 προσώπων. ἀλλ' ὁ φοξὸς ἰγὼ,
 καὶ ψιδίος, ἑστὶν χείρων ἰφάνειω
 τοῦ διασηῆ. ὅρα δὲ σοὶ ὦ Μένιπ-
 πε, ὅτι πικρὰ καὶ δὲ μορφώτατον ἐ-
 γή. Νιρ. ἴμει γε ἐν ἀρχαίαις καὶ χά-
 ρον, ὅς κ' αἰετος ἀνὴρ ὑπὸ Ἰλίου
 ἔλθοι. Μένιπ. ἀλλ' οὐχὶ καὶ ὑπὸ
 γῆ, ὡς οἶμαι κάλιστα ἔλασθαι, ἀλλο-
 λὰ τὰ μὲν ὅσα ὁμοία, τὸ δὲ κρατί-
 ον, ταύτη μόνον ἄρα διακρίνοισ-
 το ἀπὸ τοῦ Θερσίτου κρανίου, ὅ-
 τι ὑψυπλήρον τὸ σῶν, ἀλασπαδί-
 νον γὰρ αὐτὸ, καὶ οὐκ ἀνδρῶδός
 ἔχει. Νιρ. καὶ μὲν ἔρου Ομη-
 ρον ὁπυῖ, ἔρ, ὅποτε σωιστρά-
 τλον τοῖς ἀχαιοῖς. Μένιπ. ἐνεί-
 ρατά μοι λίγαι, ἰγὼ δὲ δὲ βλέπω,
 καὶ νῦν ἔχει. ἐκείνα δὲ οἱ τότε
 ἴσασιν. Νιρ. οὐκ ἔρ ἰγὼ ἐν ταῦθα
 δὲ μορφώτατος ἔμι ὦ Μένιππε;
 Μένιπ. οὔτε σὺ, οὔτε ἄλλος ὕ-
 μορφος. ἴσοτιμία γὰρ ἐν ἄδου,
 καὶ ὁμοιοὶ ἄπαντες. Θερ. ἴμοι μὲν
 καὶ τοῦτο ἴσασιν.

siquidem apud inferos æqualitas est, paresq; sum omnes. Ther-
 sibi quidem vel hoc sci est.

Homerus extulit, unum
 omnium formosissimum
 appellans, quia ego fasti-
 gulo vertice, rarisque &
 impexis capillis, nihilo te
 inferior vultu sum arbi-
 tro. Iam vero tempus est,
 uti pronuncies Menippe,
 utrum altero formosiorē
 æstimes. Nireus. Mirum
 nime Aglaia Charope-
 que progenitum. Qui vult
 pulcherrimus vnus, Om-
 nibus e Graijs Priameia
 ad Pergama veni. Me-
 nip. Atqui non item sub
 terram opinor, pulcherr-
 mus venisti, quippe qui
 reliquis quidem ossibus
 alijs appareas assimilis,
 porro caluaria hoc uno in
 signia Therstæ caluaria
 dignosci possit, quod tua
 delicata est ac mollicula, q̃
 doquidem istuc habes et
 foeminatum ac neutiquam
 viro decorum. Nir. Atq; Iussio &
 men Homerum percontā
 te, qua specie cum fuerim,
 cum inter Græcorum co-
 rpias militarem. Men. Tu
 quidem somnia mihi nar-
 ras, at ego ea specio, quæ
 video quæq; tibi adsunt
 in præsentia, cæterum ista
 ratione. Epilo-
 uebant. Ner. Quid igitur
 tandem? an non ego for-
 mosior Menippe? Men.
 Neque tu, neq; quisquam
 alius formosus hoc loco,

Homeri
 rephera
 tio.

αὐξάνει.

ἀποσπασ-
 φη.

Αἰσχρο-
 τία a παρ-
 τibus, &
 Homeri
 testimo-
 nio.

Refutat
 cum Me-
 nippi cō-
 παρτιόε

Iussio &
 men
 tio ἄτα-
 χος.

Contēit
 ras, at ego ea
 specio, quæ
 testimoni
 uo cōpa-
 in præsentia,
 cæterum ista
 ratione. Epilo-
 uebant. Ner.
 Quid igitur
 tandem? an
 non ego for-
 mosior Meni-
 ppe? Men.
 Neque tu, neq;
 quisquam
 alius formosus
 hoc loco,

Luciani

MENIPPPOY KAI XEIPONOZ.

Menippi & Chironis.

*Exosus Chiron præsentis munera Vitæ,
Tettas exoptat posse uidere domos.
Esse isthic etiam fastidia multa docetur,
Vt ere præsenti non meliora sciens.*

ἀφ' ὧν
οὐ φιλό
Assue-
ratio.
Inuestiga-
tio causæ
ὅπως
οὐ
διήγησι
Interpel-
lacio.
Ratio pri-
mæ senten-
tiæ.
Cōtinuat
narratio-
nem com-
memorā-
do ea quæ
fastidia,
sanctatē
que uiuē-
di adfer-
re solent.
Ratio ex
loco cō-
muni.

E Quidem inaudui
Chiron, te deuscū
esses, tamē opastē
mortem. Ch. Vera ista au-
disti o Menippe, plane q̃
mortuus sum, sicuti vides,
cum mihi licuerit immor-
talem esse. Menipp. At
quænam te mortis cupi-
do tenebat, rei videlicet
qua vulgus hominum hor-
reat? Chiron. Dicam a-
pud te, virum neutiquam
stultum atq; imperitum.
Iam mihi desierat esse in-
cundum immortalitate
sui. Menippus. Quid? an
iniucundum erat te viue-
re, lucemq; tueri? Chiron.
Erat inquam Menippe,
nam q̃d incundū vocāt, id
ego nemiquam simplex,
sed variū quiddam esse at
bitror. Verū cū ego semp
viuētē, atq; nihilē perpe-
tuo rebus vixeret, sole, lu-
ce, cibo, nūm horē eadē
recurrerent, reliqua nem
omnia, quæcumq; contin-
guat

Κουσα ὡ χείρων, ὡς θεός ὢν
Ἡ ἐπιθυμήσας ἀποθανῆναι.
χείρ. ἀληθῆ ταῦτ' ἔκρουσας
ὡ Μένιππιν, καὶ τίθηναι, ὡς ὄρε-
ἀθανάτων ὡς δ' ἀθάνατον. Μέν.
τίς δ' ἐσὶ ἔρος τοῦ θανάτου ἔχων,
ἀνδράσιν τοῖς πολλοῖς χρέματ' ὡ
χρ. ὅρ' ὡ πρὶς σε οὐκ ἀσκήτων ὄν-
τα, οὐκ ἦν ἐπ' ἑδ' ἀπολαύειν τῆς ἀ-
θανασίας. Μέν. οὐχ' ἑδ' ἦν, (ὡντα
ὄρε τοῦ φῶς: χείρ. οὐκ ὡ Μένιππιν,
τὸ γὰρ ἑδ' ὡ, ἔγωγε ποικίλων τι καὶ
οὐχ' ἀπλῶν ἔργων ὡν. ἔγω δ' ἐ-
ἔω ἀνι, καὶ ἀπολαύειν τῶν ὁμοίων,
ἡλίου, φωτὸς, τροφῆς, αἱ ὡραι δ' ἐ-
αἱ αὐταὶ, καὶ τὰ γηγόνων ἀπαν-
τα ἔξῃς ἔκαστον, ὡς ἀπὸ ἀπολαύειν
τα θανάτου θανάτου. Ἐκπλήθει
γαῖαν αὐτῶν, οὐ γὰρ ἐπ' αὐτῶν αὐτῶν.
ἀλλὰ

ἀλλὰ πῶς ἐν τοῦ μετὰ χεῖν ὅλως, τὸ
 τέρπνον ἔν. Με. εἴ τίς γάρ ἐστι χεῖ-
 ρον. τὰ ἐν αἰδοῦ δὲ πῶς φέρεις, ἀφ'
 οὗ προελόμενος αὐτὰ ἔκεις; χεῖ-
 ρος ἀνδρῶς ἐστὶ Μένιππος. ἢ γὰρ ἰσοπι-
 ρία, πᾶν δημοτικόν, καὶ τὸ πρᾶγμα
 οὐδὲν ἔχει τὸ διάφορον ἐν φωτὶ ἔ-
 ναι, ἢ ἐν σκότῳ. ἄλλως τ', οὐδὲ δι-
 ψύχῳ ἔσσομεν ἄνω, οὐτὶς πενίῳ δέ,
 ἀλλ' ἀνιπιδίῃς τούτων ἀπάντων
 ἴσμεν. Μί. ὅρα ἐστὶ χεῖρον, μὴ πει-
 πίτησι σε αὐτὸς, καὶ ἐς τὸ αὐτὸ θεῖ
 ὁ λόγος πεισῇ. χεῖ. πῶς τῆτο φῆς;
 Μί. ὅτι ἐὰν τῶν ἐν τοῦ βίῳ τὸ ὁμοί-
 ον αἶν καὶ ταῦτ' ὅν ἐξ ἑνὸς θεοῖ προ-
 σκορῆς, καὶ ἐνταῦθα ὁμοία ὄντα, προ-
 σκορῇ ὁμοίως αὖ γένοιτο, καὶ δὴ σὺ
 μεταβολῶν γὰρ ἡτῶν πιναι, καὶ ἐνταῦ-
 θαν ἐς ἄλλου βίον, ἔσσομεν οἷμαι ἀδύ-
 νατον. χεῖ. τί ἔναι αὐτὸ πᾶσι τίς ἐστὶ Μί-
 νιππος; Μί. ὅπου, οἷμαι, καὶ φασί.
 στυγερὸν ὄντα, ἀρίσκειν καὶ ἀγα-
 πῶν τοῖς παροῦσι, καὶ μηδὲν αὐτῶν
 ἀφ' ὧν οἶσθαι.

At de integro tibi querenda erit vitæ commutatio, atque hinc quo-
 riam aliam in vitam demigrandum id quod arbitror fieri non pos-
 se. Chi. Quid igitur faciendum Menippe? Menip. Illud nimirum uti
 sapiens cum sis, quemadmodum opinor, & vulgo prædicant, præ-
 sentibus rebus sis contentus, bonique consulas quod adest, neque
 quicquam in his esse putes, quod ferri non queat.

gūt in vita, reciproco quo-
 dam orbe redirent, atque
 alijs alia qui vices succede-
 rent, satietas videlicet eo-
 rum me cepit. Neque enim
 in eo voluptas est sita, si
 perpetuo fruaris ipsæ, sed
 omnino in pmutando po-
 sita est. Me. Probe loque-
 ris Chirō, cæterū hæc quæ
 apud inferos agitur vita,
 quinam tibi procedit, po-
 steaquam ad hanc tanquā
 ad potiorem te contulisti?
 Ch. Haud infuauit Me-
 nippe, liquidē æqualitas
 ipsa quiddā habeat admo-
 dum populare. Nihil autē
 interest, utrū in luce quis
 agat, an in tenebris, præte-
 rea neque sciendum est no-
 bis quemadmodum apud
 superos, neque esuriendum
 sed eiusmodi rerum om-
 nium egentia vacamus.
 Me. Vide Chiron ne se-
 metipse inuoluas, neue eo-
 dem tibi recidat oratio.
 Chiron. Quamobrem ist-
 huc ais? Men. Nempe si
 illud tibi fastidio fuit, qd
 in vita semper ipsdem simi-
 libusque rebus utendum
 erat, cum hic itidem simi-
 lia sint omnia eundem ad-
 modum parient fastidiū.

Secunda
 interro-
 gatio.

Respon-
 sio de ra-
 tio.
 Occupa-
 tio.

Hortatio
 Ratio a
 minori.

Consiliū
 eius qd
 fieri non
 potest.

Petit aliū
 cōsiliū.
 γὰρ
 προσε-
 πικρ.

Luciani
ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ, ΑΝΤΙΣΘΕΝΟΥΣ,
ΚΑΙ ΚΡΑΤΗΤΟΣ.

*Diogenis, Antisthenis, &
Cratetis*

Διηγὰν δὲ καὶ ὁδοιματικῇ.

*Tenarlas adeunt fauces & limina nigra.
Vt spectent ducat quos ibi Atlantiades.
Quisque suos narrat comites, quos inter habetur.
Pauper qui uitæ stamina longa petit.*

Occasio. O Cum nū agimus,
Hortatio nō obsecro, imus deābu-
A loco. latū, recta ad ingressū &
A causa. fauces orci, ut ibi specte-
mus eos, q̄ descēdūt, q̄ nā
sunt, & qd̄ q̄sq̄ eorū agant
Anti. Eamus Diogenes.
Assensus. Etenim spectaculū hoc iucū
Ratio a dum fuerit, videre alios q̄
iucundo. dē ipsorū lachrymari, ali-
os aut ut dimittant suppli-
care, quosdā aut̄ ægre de-
scendere, & quantū ceruicem
ergere ac impellente Mercurio,
reluctari tamē, & resupinos
obniti, nulla necessitate aut
commodo suo. C. Ego vero etiā ex-
ponam

Ντίδω δὲ καὶ Κράτη, ἄλλω
ἔργῳ, ὅστις τίς ἐκ ἡμῶν
ἐκ τῆς ἀσπίδος πω-
λεί, ἡμῶν οἱ τὸς κατῴ-
ντας οἰοίταις εἶναι, καὶ τίς
ἄλλος αὐτῶν ποιεῖ; Anti. Ἄπιδω δὲ
Διογένης. καὶ γὰρ τὸ θέαμα ἡδὺν γίνετο, τὸς
μὲν διακρύοντες αὐτῶν ὄραν, τὸς δὲ
ἐκτεδύοντες ἀφαιδῶναι. ἐπίουσι δὲ
μόλη κατῴνται, καὶ ἐπὶ τράχη-
λον ὠθοῦνται τὸν Ἑρμοῦ, ὁμοιοῦ-
σιν αὐτῶν, καὶ ὑπὸ τῶν αὐτῶν
ὄδους, οὐδὲν ἄλλο. Κρά. ἰγὼ
γεῶ

γούτῳ πάλιν διηγήσομαι ὑμῖν & ἔ-
 σθην, ὁπότε πατήρ κατὰ τὴν ὁδὸν.
 Διο. Διήγησαι ὁ Κράτης, ἵστας γὰρ
 τὴν παγγίλην ὁρᾷν ἔφα. καὶ ἄλλοι
 μὲν πολλοὶ συγκατέβαινον ἑς
 μῖν· ἐν αὐτοῖς δ' ἐπίσημοι Ἰσμεῶν
 δ' ὁρᾷν τι ὁ πλούσιος, ὁ δ' ἐμίτορος,
 καὶ Ἀρσάκης ὁ μηδίας ὑπερχος, καὶ
 Οροίτης ὁ ἀρμένιος· ὁ μὲν οὐκ ἴσμεν
 οὐδ' ὠρᾷν, ἐπιφθόνυτο γὰρ ὑπὸ λή-
 κων παρὰ τὸν Κισθαρῶνα, ἵς ἑλθόν-
 σ' ἴνα οἱ μὲν βαδίζον, ἕκαστος τι, καὶ τὸ
 πρᾶγμα ἐν ταῖς χόροις ἔχῃ, καὶ τὰ
 παιδία τὰ νεογνά, & κατυλασίπῃ,
 οὐκ ἐλατῇ, καὶ ἑαυτῶν ἐπιμίμνῃτο τὴν
 τέλμη. ὁ δ' Κισθαρῶνα ὑπερβάλλων,
 καὶ τὰ παρὰ τὰς ἑλθόντων χάρις
 ποιῶν, ὄντα ὑπὸ τῷ πολέμῳ, διὰ
 δούλῳ, δύο μόνους οἰκίτας ἰπὸν καὶ
 καὶ ταῦτα, φιάλας πέντε χρυσαῖς, καὶ
 κυμβία τέτταρα μετ' ἑαυτοῦ ἔχων, ὁ
 δ' Ἀρσάκης, γηραιὸς ἄνθρωπος καὶ νῆ Ἀί-
 ῶν ἄσπετος, ὁ δ' ἴν' ἵς & βαρβαρικὸν,
 ὁ καὶ, καὶ ἡγεμένας πέντε βαδίζον,
 καὶ ἡξίου τὸν ἵππον αὐτοῦ προσεχ-
 θῆναι· καὶ γὰρ ὁ ἵππος αὐτοῦ σῶνται
 θύκῃ, μετὰ πληγῇ ἀμφοτέρωσι στήθε-
 σιν· ἐν τῇ ἐπὶ τοῦ ἀφ' ἑξῆς πρὸς τὴν
 παδοικὴν συμπλοκῇ, ὁ μὲν γὰρ Ἀρσάκης
 ἐπέλαυνεν, ὡς δ' ἔμελλε, πολλὸν τῶν
 ἄλλων

ponā vobis, quæ ipse vidi
 viuiā, quando huc descen-
 debam. D. exponas licet,
 Crates, uideris enim quædā
 omnino risu digna dicturus
 esse. Cr. Tū alij multi no-
 bis cū descendebāt, tū ve-
 ro inter ipsos maxime no-
 biles, Ismenodorus ille di-
 ues, ex nostris, & Arsā-
 ces Medorū præfectus, et
 Armenius Oroetes. Isme-
 nodorus igit (occisus enim
 fuerat a latronib. circa Ci-
 theronē, quādo Eleuthinē,
 ut arbitror, proficiscebatur)
 & gemebat, & vulnus in
 manib. præ se ferebat, libe-
 ros suos paruos, quos re-
 liquerat identidē vocādo,
 sibi ipsi eō audaciā suc-
 censeudo. qui cum Cithē-
 ronē transisset, ac loca illa
 circa Eleutheras deserta,
 ac bellis vastata pagrallet
 nō amplius q̃ duos leu-
 secū adduxisset, idq̃ etiā,
 cū phialas quinque aureas,
 & cymbia quatuor secum
 haberet. Arsāces autē (se-
 nior. n iam erat, & p̃ louē
 pro Barbarico illo ritu, fa-
 cie nō adeo inhonestā aut
 cōtemnendā) grauius fe-
 rebat atque indignaba-
 tur, q̃ pedibus incederet
 volebatq̃ sibi equū suū
 adduci. Nam & equus u-
 na cū eo mortuus fuerat,
 una plaga ambobus tras-
 fectis, a Thracensiquodā
 scutato, i eo prælio, quod
 cum rege Cappadoci ad
 Araxem fluuiū cōmis-
 sum fuerat. Nam Arsāces
 quidē infesto cursu in ho-
 stem sequebatur, longe, ut
 qui

ἀξίως.

ἐκείνους
καὶ τὸν
σληγῆν.

τὸ πρὸ
σωτῆρος
ὀρισμὸν.

Μορτί-
γενος.
Locus.
Tempus
τὰ πρὸ
χρόνου.

Secunda
pars de
Arsace.

ἡ μάχη.
Narratio
luminosa

Luciani.

δ βοῶντες
Modi lu-
culēta de
Enripio.

Conclu-
Ho.
ἐπὶ τῷ
ὀδῷ μετα-
τῶν ἀπο-
πλάυνε-
σι.

quidem ipse narrabat, an-
te alios euectus. Thrax
autem expectato illo sub-
sistens, ac scutum præ se
tenens, venientem Arsa-
cis hastam excutiendo di-
vertit, ipse autem submis-
sa parumper sarissa sua, &
equum & insidentem il-
lum transuerberat. Anti-
Sed quo pacto fieri po-
tuit, Crates, ut vno icu
am- os transuerbararet?
Crat. Facilime Antisthe-
nes. Nam ille quidem cur-
su ferebatur, cōtum quen-
dam viginti cubitalē præ-
teritum habens, Thrax
autem vbi pelta obiecta,
plagam excussisset, etiam
cuspis ipsum præteruecta
esset, in genu procumbens
occipit sarissa venientis im-
petum, ac equum sub pe-
ctus vulnerat, quo mox
præ furore ac vehemen-
tia cursus seipsum transa-
digente, eadem hasta etiā
Arsaces per inguina vtrin-
que ad nates vique pene-
trante, transfoditur. Intel-
ligis nimirum quo pacto
accideret, cum nō viri, sed
equi magis hoc opus fue-
rit. Veruntamen indigna-
batur ille, quod non am-
pliore honore, quam cæte-
ri, habebatur, volebatq;
eques descendere. Crates
autē, privatus quispiā erat,
atq; admodū debilis pedi-
bus, quippe qui neq; itare
humī, nedū incedere vilo
modo poterat. Accidit au-
tem hoc prorsum Medis
omnibus, ut postquam ab
equis descenderūt, veluti qui
superfissinas ingrediuntur,
summīs pedum digitis, vix
atque ægre incedāt. Quam
obré, cū per seipsum humi
deiectus iaceret, neq; vilo
prorsum pacto

ἄλλων προὔπεσσευε. ὕψους δὲ ὁ
θεῶς, τῇ πύλῃ μὲν ὑποδύε, ἀπόσφε-
ται τὸν ἀρσάκην κατὰ τὸν. ὅτ' οὐδὲ
θεὸς δὲ σάβανον, αὐτὸν τε σφραγίσ-
κει τὸν ἵππον. Ἀν πῶς οἶον τε, ὅ
Κράτης, μιᾶ πληγῇ τοσοῦτον γονέωσα
Κρά. ῥᾶστα ὅτι πᾶσι δυνε. ὁ μὲν γὰρ ἐπὶ
λαμνεν, ἐκθροαπηνχύν πικα κατὰ τὸν
προβιβλημίνον. ὁ θεῶς δὲ ἐπειδὴ
τῇ πύλῃ ἀπικρούσας τὴν προσέοφ-
λῶν. καὶ παρῆλθεν αὐτὸν ὁ ἀκωκῆ, ἐκ
ζώνον ὁ κλάσας, δὲ χιτῶν τῇ σαρίσσει
ἐπίλασιν, καὶ πηρώσκει τὸν ἵππον ὑ-
πὸ τ' εὐρίνον. ὑπὸ θυμῷ καὶ σφοδρότα-
τ' αὐτὸν σφραγίσαντα. διηλόντα
τα δὲ καὶ ὁ ἀρσάκης ἐς τὸν βυθόντα
σφραγίσας, ὅχις ὑπὸ τ' πυγῶν. ὁρᾷς,
εἶον ὅτι ἐνέειναι. ὅτι σφοδρῶς, ἀλλὰ το-
ῖον μᾶλλον ἐργον. ἡ γὰρ ἀκωκῆ δὲ ὅτι
μῶς, ὁ μὲν ὅμοιος αὐτῷ ὅτις ἄλλοις, καὶ ἡ δὲ
ἵππου κατὰ τὸν. ὁ δὲ γὰρ Οροίτης
ὁ ἰδιώτης, καὶ πᾶν ἀπαλὸς τὸ πό-
δι, καὶ οὐδὲ ἰστέον χαμαί, ὅχι ὅτι
πῶς βαδίζον ἐδύναντο. πᾶσι δὲ αὐ-
τῶν ἀπὸ τῶν Μῦθων πᾶσις, ἐπὶ τὸν ἀπο-
βῆσι τ' ἵππον, ὅσοι οἱ ἐπὶ τ' ἀκωκῆ
θῶν ἐπιβάνοντες ἀκρωσθῆσι, μὴ οἷς
βαδίζουσιν. ὅστις ἐπὶ καταβὰς
αὐτὸν, ἵκαστο, καὶ οὐδὲ μιᾶ μηχανῇ

reflex

ἢ οὐκ ἔστιν αὖτις ἐθελῶν, ὃ δὲ λέγει. Ερε
 μῆ ἀρά μιν. αὐτῶν, ἐκείμι στον ἄχρι
 πρὸς τὸ πορθμεῖον. ἐγὼ δὲ ἐγὼ λῶν.
 Διὶ καὶ γὰρ δὲ ὅτε κατ' ἑσθ' οὐδ' οὐκ
 μιῆς ἐμαυτὸν τῶν ἄλλων, ἀλλ' ἀφ' ἑ
 οὐκ ἔστιν αὖτις αὐτῶν, πρὸς ἑσθ' αὐτῶν ἐσ
 πὶ τὸ πορθμεῖον, προκατίλαβον χώ
 ρον, ὥς αὖ ἐπιτηδύω πλοῦσαι.
 πρὸς τὸν πλῆθ' δὲ, οἱ μὲν ἰδοὺ κρυό
 νη, καὶ ἰσχυρόν. ἐγὼ δὲ μάλα ἱερ
 πόμην ἰσχυρόν. Διὶ, σὺ μὲν ἔσθ' αὖ
 τῆ καὶ Αντίδωτος, τοιοῦτων ἐτύ
 χητε ξυνοδοπόρον, ἐμοὶ δὲ Βλεψίας
 τοὺς δὲ πορθμεῖς, ὃ ἐκ Περαιῶν, καὶ Λάμ
 πης ὁ ἀκρὶον, ξυνοδοῖς ὡν, καὶ Δάμ
 μιν ὁ πλούσιος ἐκ Κορίνθου συγκατή
 σταν. ὁ μὲν Δάμις ὑπὸ τοῦ παιδὸς ἐκ
 φαρμάκων ἀποθανόν, ὁ δὲ Λάμ
 πης, δὲ ἱερὸν Μυρτίαν τῆς ἱταύρας,
 ἀποσφάξας ἑαυτὸν. ὁ δὲ Βλεψίας λι
 μῶν ἔθανε. ἰλὶ γὰρ ἀποβληκίνας,
 καὶ ἰδοὺ ὡς ἄχρις ἐς ὑποβόλῃν,
 καὶ λεπτὸς ἐς τὸ ἀκρὶον πορθμεῖον φα
 ρόμην. ἐγὼ δὲ, καὶ πρὸς ἑσθ' αὖ. ἄ
 νελκων ὅρ' ἔστιν ἀποθανοί. ἔπει
 ἔπει μὲν Δάμις ἀνελκων τὸν ἱόν
 οὐκ ἔστιν αὖ μὲν ἱερὸν ἱερὸν ὑπὸ
 αὐτῶν, ὅς τ' ἀλλοτὶ ἔχον ὁμοῦ χί
 λια, καὶ τῶν αὐτῶν ἐννοηκοντάς
 τῆς ὡν, ὅκτω καὶ ἑξήκοντα κοίνας
 τῶν τῶν ὅκτω καὶ ἑξήκοντα παρ' ἑσθ'. σὺ δὲ ἔ
 ἀκρὶον,

resurgere vellet, bonus il
 le Mercurius sublatū in se
 hoīem, ad cymbā usq; por
 tavit, ego vero sequēns ride
 bā. A. Et ego porro, quā
 do huc descendebā, necq;
 admisit meipsum ceteris
 sed relictis plorantib. illis
 ad cymbā accurrēdo, prae
 occupavi mihi locū, quo
 cōmodius navigarē. Inter
 navigandū vero, alij qui
 dē lachrymabant, alij autē
 nauseabāt, ego vero inter
 ipsos sedens admodū ob
 lectabar. Di. Tu quidem
 Crates & tu Antisthenes
 huiusmodi sortiti estis iei
 neris comites. Mecū autē
 Blepsias ille scenerator,
 ex Piræo, & Lampis A
 cari ā, q; mercenarios mili
 tes ductauerat, & Damis
 diues ille Corinthius, si
 mul descendebāt. Quorū
 Damis quidē a puero ve
 neno interemptus fuerat,
 Lāpis autē ob amorē Myr
 tij meretricis, seipsū iugu
 larat, Blepsias vero fame
 miser periisse dicebat, &
 apparebat sane adhuc pal
 lidus supra modum, ac te
 nuis maxime. Ego vero
 quanq̃ antea norā, inter
 rogabā tamen, quo pacto
 quisq; mortuus esset. Ac
 Damidi quidē accusanti si
 gulos ha
 bitū, nō iniusta vero, in
 quā, passus es ab illo, qui
 talenta cū haberes coacer
 uata mille, ac ipse in deli
 cijs viueres, annos nona
 ginta natus, adolescēti illi
 quatuor obulos scilicet
 suppeditabas. Tu vero
 Acarnan

Interfa
 tio Anti
 sthenis p
 narratio
 nem.

Dioge
 nis narra
 tio.

Capita
 orationis
 sunt ad fin
 gulos ha
 bitū.

Luciani

ἀποσπ.
φύ.
Compa-
ratio ab
indigno.

De Ble-
psia.

ἐκ βού-
λῳ.
Ambula-
tionis fi-
nis.

θαύμα-
σι.
δρώτη-
σι.

Multiv-
plex sci-
ficatio.

Respon-
sio.
Negans.
Affirmas
& narra-
tio.

Acarnan (gemebat enim
& ille, deuovebat Myr-
tū) qđ aniorē ac. ufas, in-
quā, & nō potius reipsū
qui hostes quidē haud vn-
quam perhorrueris, sed te
ultra periculis offerendo,
ante altos in preliū descen-
deris. A puella vero vul-
gari illa quidē ac forte ob-
lata, & a lachrymis atque
singultibus fictitijs, gene-
rosus ipse tu captus fueris.
Nam Blepsias quidē ipse
sefe accusat, ob nimīā stul-
titiā, quod pecuniam vi-
delicet, custodierit haeredi-
bus nulla necessitudine si-
bi cōiunctis, dum in per-
petuū victurum esse nans
ipse se putat. Verum mihi
quidē nō vulgare uolupta-
tem prae buerūt iūc lamen-
tantes isti. Sed iā circa fau-
ces sumus. Aspirete nos il-
luc oportet, atq; a longe
cōtemplari aduenientes.
Papae, multi certe, & varij
omnesq; lachrymātes, prae-
ter pullos istos & infātes.
Quin & aetate nigra cōse-
cti illi lugent. Sed qđ hoc?
nū philtro aliq; uicē tenen-
tur? Istum igitur decerpitiū
interrogare lubet. Quid
ploras heus tu, tam proue-
cta aetate moriturus? Quid
indignaris hunc uir, prae-
sertim cum senex huc ad-
ueneris? Ecce ubi rex fue-
sti? Mend. Haudquaquā.
Dio. Verū satrapes. Me.
Neque hoc. Diog. Num
igitur diues fuisti, ideoq;
male te habet, quod reli-
ctis multis delicijs ac vo-
luptatibus mori coactus
fueris?

ἀπεριόρ, ἔσται γὰρ καὶ ἐν τῷ, καὶ κατα-
ράτο τῇ Μυρτίῳ, τί αὖτις ἔρωτα,
σαυτοῖς δὲ ὅς; ὅς; τὰς μὲν πολυμίους
οὐδὲ πάποτε ἔπρεσκε, ἀλλὰ φιλο-
κινδύνῳ. ἡ γὰρ νύξου πρὸ τῶν ἄλλων.
ὕπὸ δὲ τῷ τοχόιτῳ παλαισχερίν,
καὶ δὲ ἀκρύον ἐπαλάσῳ, καὶ σανα-
γμῶν, ἰάλας ὁ γανῶν. ὁ μὲν γὰρ
Βλεψίας αὐτὸς, ἰαυτὸς καταγέρει
φθόσῳ, πολλὴν τὴν ἄνοιαν, ὅτι
χρόματα ἐφύλαττε πρὸς μηδὲν πρὸς
σέκουσι κληρονομοῖ, ὅτι αὐτὸς διώσκει
διὰ ὁ μάταιος τομίζων. πλὴν ἔο-
μοι γὰρ οὐ τὴν τοχόσῳ τὰς πολλῶν
παρίσχεον τὸς σφόντος. ἀλλὰ ὅδῃ
μὲν ἐπὶ τῷ σμίῳ ἰσμίν, ἀποδλίπῃ
χρῆ, καὶ ἀποσχεπῆς πόρρῳθεν τὸς ἀ-
φικνεμένους. βαβαί, πολλοί γὰρ καὶ πο-
κίλοι, καὶ πάντες διακρύονται, πλὴν
τῶν νεγῶν τούτων καὶ τηπίων, ἀλλὰ
καὶ οἱ πάντες γαμηρακότῳ ὁδύρονται.
τί τοιοῦτο; ἔρα δὲ φίληρον αὐτὸς ἔχε-
το βίον; τὸ πορὸν τὸν ὑπόρρηρον
ἔρωτα βούλομαι, τί διακρύονται τῇ
καυτῷ ἀποδωδῆ; τί ἀγανακτῆς ὁ-
βίλῃσι, καὶ ταῦτα, γάρῳ ἀφῃμί-
νῳ; ἡδον βασιλὺς ἦν; Πτω. ὅ-
δῃ μὲν. Διο. ἀλλὰ σαπράπῃς; Πτω.
οὐδὲ τὸ τοιοῦτο. Διο. ἔρα οὖν ἐπλούτῃς,
ἔτα αὖτις τὸ πολλὴν πνυφίαν ἀ-
πολύπῃται τῇ θείῃ; Πτω, οὐδὲν
τοιοῦτο

τοιοῦτόν, ἀλλ' ἴτη δὲ ἰγρόναι ἄμ
φι τὰ ἐνθάδε. εἶον δὲ ἄπορον
ἀπὸ πειλάμου καὶ ὀρμιάς ἔχον, ἰς ὅ
περβολῶν πλοχὸς ὤρ, ἄτεκνός τε,
καὶ προσέτι χολὸς, καὶ ἀμυδρὸν
βλίπον. Διο. ἔτα τοῖσ' ὧν, (ὡ
ἔβηλε; Πτω καί, ἡδ' ὅ γὰρ ἦν τὸ φῶς.
καὶ τὸ τεθνάναι, δειδόν, καὶ φούκτιον
Διο. παρὰ πᾶσι ὧ γόρῳ, καὶ με
ρακιόβη πρὸς τὸ χρεῶν, καὶ τοῦτε,
ἡλικιώτης ὢν τὸν ὀρμιάς. τί οὖν
ἂν παλὶν παρὶ τῶν γίων, ὅπου
οἱ τηλικούτοι φιλόφροι εἰσίν; οὗς ἰ
χρῶν διώκειν τὸν θάνατον, ὡς τῶν
ἐν τῷ γέρε πακῶν φάρμακον. ἀλλ'
ἀπιδόμην, μὴ καὶ τις ἡμᾶς ὑπιδήσεται,
ὡς ἀπόφρασιν βουλοῦντας, ὅρῳ
παρὶ τὸ σόμιον ἰλθυσμένους.

fueris? Mend. Nihil tale
sed annos quidem circiter
nonaginta natus fui, vitā
autem difficilem egi, arum
dine & linea inictum quā
ritans, ultra modum ege
nus ac pauper, liberis car
rens, & praeterea claudus
quoque, & parum oculis
videns. Diog. Et vivere
cupiebas cum talis esses?
Mend. Certe quidem, dul
cis enim erat lux. Mori
autem graue & horren
dum. Diog. Desiras o se
nex, & iuveniret te ge
ris erga necessitatem, &
hoc, cū sis coequalis por
titoribus. Proinde quid
iam de adolescentibus di
camus, quando etiam de
crepiti isti tantopere vive
re cupiunt? quos decebat
ipsam mortem etiam con
sectari, tanquam remediū
quoddam eorum malo
rum, quae secum ferunt
etiam? Sed abeamus iam,
ne quis & nos suspicetur

ὁ γὰρ ὁ
στῆ.

ἰππὶ μὲν
στῆ.

Α μαιό
τι.

ὁ γὰρ ὁ
στῆ.

ὁ γὰρ ὁ
στῆ.

tales esse, qui hinc aufugere cupiamus, quando circa fauces hic nos
oberrare viderit.

ΑΙΑΝΤΟΣ ΚΑΙ ΑΓΑΜΕΜΝΟΝ

ΝΟΝΟΣ.

Aiacis et Agamemnonis.

ΠΕΤΗΓΟΡΑΚΗΣ, καὶ ἀπολογητικῆς

Ἀνδρῶν

Luciani

*Aufus quod pro armis Aiaci congredi Vlyffes.
Iudicio, capus ille furore fuit.*

Idcirco semper contemnens odit Ulysses,

Nec Ibetidos culpam caerulea esse putat.

Itu, dū furore cor
 S repressus fuisti, A-
 iax, te ipsum inter
 fecisti, nos autem cunctos
 etiā membris, ut putabas
 detrunderis, deformasti,
 quid quæso Ulyssē accu-
 sas? Ac paulo ante neque
 aspicere ipsum voluisti, cū
 venisset huc vates consul-
 turus, neq; alloqui digna-
 tus es virum commilito-
 nem ac socium, sed super-
 be admodū ac grandi in-
 cedens gressu, præteristi.
 A. Mento Agamemnon.
 Ille enim mihi furoris hu-
 ius autor extitit, ut qui so-
 lus mecum pro armis iudi-
 cio contendere ausus fue-
 rit. Ag. An vero dignum
 censebas te, qui absq; ad-
 versario, & absque pulve-
 re, ut dicitur, superares o-
 mnes? A. Quid ni? in tali
 utrique causa. Nam arma-
 tura ea cognationis quo-
 dam iure ad me pertine-
 bat, cum fratris mei pa-
 tructis certe fuerit. Dein-
 de vos ceteri, qui multo
 quam ille præstantiores
 eratis, detrectastis certamen, & cessistis mihi ar-
 ma. Ille autem Lærtæ
 filius, quem ego non se-
 mel in summo periculo ser-
 vetur, melior esse me volu-

I σύ μοι εἰς ἡ Δῖον, σιανὴν
 Ε τὸν ἱφόνδυσσας, ἱμέλισσας
 δ' ἐκὼς ἡμᾶς ἄποιναίτε, γί
 ὡπιᾶ τὸν Οδυσσεύα; καὶ πρῶτον οὐ
 τε προσέβληται αὐτὸν, ὅποτε ἔκε
 μακρόσσομα, οὐτε προσέπῃ
 ἡξίωσας ἀνδρᾶ συστραπώτῃ, καὶ
 ἱταῦρον. ἀλλ' ὑπεροπῆκε μετὰ
 λαβάνων, παρῆλθεν. Δί. ἐκ ὅτου;
 ὡ ἀγάμιμον, αὖτις γὰρ μοι τῆς μα
 νίας ὡπιᾶ κατίσῃ, μόνῃ ἀντιξί
 παδὶς ἐπὶ τοῖς ὅπλοις. Δγα. ἡξίωσ
 δ' ἐκὼς παγώνισσας, καὶ ἀκρο
 νιτὶ κρατῆρ ἀπάντων; Δί. καὶ, τά
 γε τοιαῦτα οἰκεία γὰρ μοι ἔρῃ ἢ πα
 νοπλία, τὸ ἀντιφύου γὰρ οὔσαι, καὶ ὑ
 μᾶς οἱ ἄλλοι πολὺ ἀμείνονες οἶτόν,
 ἀπείπαδι τὸν ἀγῶνα, καὶ παρὶ χρο
 ρήσαιτέ μοι τῶν ἄθλων. ὃ δ' ἐκ Λαέρτι
 ον, ὅς ἐγὼ πολλὰ κτείσσασα κινδύ
 νύονται κατεκκόφθαι ὑπὸ τῶν
 Φρυγῶν, ἀμείνων ἡξίου ἔναι, καὶ
 ἐπιτηδείοτόν ἔχον τὰ ὅπλα.
 Δγα.

aut, cum iam a Troianis prope confide
 re, ac dignior qui armis illis posiretur.
 Aga.

Ἀγα. ὦ τίς ποταροῦν ὃ γυναι-
 κῶν Θίλιν, ἢ δῖον σοί τῶν κληρο-
 νομίων τῶν ὀπλῶν παραδίδωαι
 συγγενῇ γ' ὄντι, φέρουσα, ἵς τὸ κα-
 τὰν κατ' ἐξοσιν αὐτά. Αἰ. οὐκ, ἀλλὰ
 τὸν Ὀδυσσεύς, ὃς ἀντεποιήθη μοι
 τῶν. Ἀγα. συγγνώμη ὦ Αἴαν, εἰ ἄν
 προῖτο ὅτι, ὡς ἔχθρη δόξης ἡδίστου
 πατρὸς ματ' ὅτι, ὑπὲρ οὗ καὶ ἡμῶν ἵστα-
 σθαι κινδυνεύει ὑπομένει, ἱππὶ καὶ
 ἐκράτῳ σέ σου, καὶ ταῦτα, παρὰ Τρώας
 εἰς Πηλεΐδην. Αἰ. οἶδ' ἐγὼ, ὅτις μὲν
 ἐκτινέεισθαι, ἀλλ' οὐ θέμις λίγην
 τὴν πόλιν τῶν θεῶν, τὸν γυναιῶν Ὀδυσσε-
 οῦ καὶ οὐχὶ μισθὸν οὐκ ἄν Πρωτα-
 μῶν ὢ Ἀγαμέμνον, ὅς' εἰ αὐτὸς μοι
 Αἰθῶν τὰ τοιαῦτα ἔσθαι.

Aga. Accusa igitur o ge-
 netose Thetin, quæ cum
 tibi debuisset armorū suc-
 cessionem ac hereditatē,
 virose cognato, tradere,
 in mediū allata posuit ea.
 Aiax. Haudquaquam, sed
 Vlyssēm, ut qui solus se
 mihi opposuerit. Agam.
 Ignoscendum o Aiax est,
 si homo cum esset, appe-
 tituit gloriam, rem dulcissi-
 mam, cuius gratia etiā no-
 strum quilibet obire peri-
 cula sustinet, precipue quā
 do & vicit te postea, &
 hoc, Trojanis ipsis iudici-
 bus. Aiax. Noui ego quæ
 me damnarit, sed fas non
 est, de dijs aliquid dicere.
 Vlyssēm igitur aliud quā
 odiſſe, non possum, Aga-
 memnon, non si ipsa mihi
 Minerva hoc imperet.

Regeſtio

Inficiatio

 παρὰ τὴν
 σὺν θείῳ
 καὶ.

 Preciſio.
 Cōcluſio

ΜΙΝΩΟΣ ΚΑΙ ΣΩΣΤΡΑΤΟΥ.

Minois et Soſtrati.

*Disputatorius, Niam iure puniantur ſon-
 tes, locus communis de Stoico fato:
 ſi fatali neceſſitate omnia pera-
 guntur, immerito puniuntur
 ſur fontes.*

• Iudicium

Luciani

*Judicium expectant Minois qui perire,
Quorum de vita iudicat atque statu.
Sostratus excusat facinus fatiſq; actum,
Se dicit quicquid fecerit uſque mali.*

Rexdo hic quidē So-
P stratus, in Pyriphle-
gethontē precipiteē.
sacilegus autē ille a Chime-
ra discerpat. tyrānus uero
iste, Mercuri, iuxta Tityū
in longū excētus, arroden-
dū & ipse hepar præbeat
vulturib. Vos autē boni ac
pbi abite q̄ celeriter in cā-
pū Elysiū, insulasq̄ Bea-
torū habitate, p̄ his quę re-
cte ac iuste in vita fecistis.
So. Audi o Minos, nū ti-
bi iusta dicere uidear. M.
An ego denuo nūc audiā?
An nō cōmētus es Sostra-
te, q̄ & malus fueris, & tā
multos occideris? So. Cō-
uictus quidē sui, sed uide,
num iuste ob id supplicio
afficiar. Min. Atq̄ admo-
dum, si modo id iustū est,
pro merito quemque suo
pœnam dependere. Soft.
Attamen responde mihi
o Minos. Breue enim qd
dam interrogabo te. Mi-
nos. Dic, sed ne prolixè
modo, quo deinceps &
cæteros dijudicare possi-
mus. Soft. Quæcumq̄
in vita egi, utrum uolens
cæceci, an ita a Parcis ag-
glomeratū mihi fuit? Mi-
nos. A Parca scilicet? So.
Proinde & boni pariter
omnes, & nos, qui mali ui-
demur, eadem agimus,
dum illi obsecundamus.
Min.

ὡς λαβὴς ἔσται Σώσρατος,
 Ο ἰς τὸν Πνευρλιχίοντα ἱμ
 βιβλῆσω. ἔσται ἰσὺ ἀνὰ
 ὑπὸ τῆς Χιμαίρας σφραγισθήτω. ὁ
 δὲ τύραννος, ὁ Ερμῆ, παρὰ τὸν Τι
 τυὸν ἀποταθῆναι, ὑπὸ τῶν γυπῶν κε
 ρῖθω καὶ αὐτὸς τὸ ἦπαρ, ὑμεῖς δὲ
 οἱ ἀγαθοὶ ἄπιτε κατὰ τάχους ἐν τῷ
 Ηλύσιον πεδίον, καὶ τὰς μακάρας
 νῆσους κατοικᾶτε, ἀνθ' ὧν δίκαια ἐσ
 ποιᾶτε παρὰ τὸν βίον. Σω. ἄνευθε
 ὁ Μίνως, ἔστω δίκαια δοξῶ λίγην.
 Μι. νῦν ἀκούσω αἰθεῖς. ὁ γὰρ ἐξελύθω
 λεγξαι ὁ Σώσρατι πονηρὸς ὢν, καὶ το
 θύγας ἀπικτείνωσι. Σω. ἐλθέτω με.
 ἀλλ' ὄρα, ἐδικαίως καταδικάσθαι.
 Μι. καὶ πᾶν, ἔγωγε ἀποτίνην τίλῳ ἀν
 ξίαν δίκαιον. Σφ. ὅμως ἀπόκειναι
 μοι ὁ Μίνως, βραχὺ γὰρ ἔστι δρῆθαι
 μοῖσε. Μι. λίγα μὴ μακρὰ μόνον,
 ὅπως καὶ τὺς ἄλλους διακρίνομεν ἕδῃ.
 Σω. ὁπόθεν ἔπραττον ἐν τῷ βίῳ, πόσ
 τῶρα ἐκὼν ἔπραττον, ἢ ἐπεκτείνω
 μοι ὑπὸ τῆς μοίρας; Μι. ὑπὸ τῆς μοί
 ρας δηλαδὴ. Σω. ἔκῃρ καὶ οἱ χρηστοὶ
 ἅπαντες, καὶ οἱ πονηροὶ δοκῶντες ὁ
 μῆς ἐκείνη ὑπηρετῶντες, ταῦτα δρῶμεν
 Μπ.

Min. καὶ τῇ Κλεοθί, ἡ ἑκάστη ἐν
 πένταξι γυναικῶν τὴν πρακτικῶν.
 Σ. ὅν τις ἀναγκασθεὶς ὑπὸ ἄλλων φονεῖ
 σφῆν ἑνα, ὃ δὲ ὑπομένει ἀπὸ πλείονος
 ἐκείνου βιάζομαι, οἷον δὲ μοι ὅ
 δὲ ῥυπρόν, ὃ μὲν δίκας ἢ παθὲν,
 ὃ δὲ τύραννον, τίνε ἀπὸ τῆς τοῦ φό
 νου; Min. δὴ λανθάνει τὸν δίκας μὲν, ἢ
 τὸν τύραννον, ἐπεὶ οὐδὲ τὸ ξίφος
 αὐτό, ὑπεριτεῖ γὰρ τοῦτο ἔργον
 εἰ πρὸς τὸν θυμὸν, ὅτι πρῶτος πα
 ραχόντι τὴν αἰτίαν. Σω. οὐ γὰρ ὁ μί
 νως, ὃς καὶ ἐπὶ δίκῃ φιλοῦν τῷ παρὰ
 δὲ γμάδι. ἢ δὲ τις ἀποδείκνυται τὸ
 δίκας, ὅτι αὐτὸς χρυσὸν ἢ ἄργυ
 ρον κομίζων, τίνε τὴν χάριν ἰσίου, ἢ
 τίνε οὐκ ἐγγίττω ἀναγκασθῆναι; Min. ἢ
 πῶς ποταμὸς Σώφρατε, δικάζοντι
 ὃ κομίσας ἔν. Σω. οὐκ ἔστι δὲ, πῶς
 ἀδικα ὡνίδες καλῶν ἡμῶν ὑπερέλα
 γνομένοις, ὡς ὃ Κλεοθὶ πρόσταται
 καὶ τὰς τιμὰς τῶν ὅλων ἀναγκασθῆναι
 θοὺς ἀλλοτρίοις ἀγαθοῖς; οὐ γὰρ δὴ
 ἐκείνο ἐπὶ ἑνὶ τῶν αἰώνων, ὡς ἀντιλή
 γων δὲ ὑπομένει, ὅτις μὲν τὰ πᾶσι
 ἡ ἀγκυρὰ προσεταγμένη. Min. ὃ Σώ
 φρατε πολλὰ ἰσίοις ἀν καὶ ἄλλα ὅτι
 τὰ λόγον γινόμενα, ὃ ἀκερδῆς ἔστι
 τὰς οἰκίας,

nis bonis veluti dispensatores quosdā sese gesserunt. Non enim illud
 dicere quicquā poterit, qd contradicere, aut imperata derectare licitū
 fuerit in ijs, quæ cum omni prorsum vi ac necessitate imperata fuerit.
 Min. Multa o Solitare, &c. vides licet minime secundum ra-

Min. Ita profecto, Clo. propterea &
 tho videlicet illi parentes, quæ unicuique iniungit,
 cum primum natus est, quæ agenda ipsi sunt. So.
 Si quis igitur vi compul
 sus ab alio, occiderit ali
 quem, cum non possit illi
 contradicere, a quo com
 pelletur. ut verbi gratia, si
 carnifex, aut satellites quis
 piam, alter iudici paren
 do, alter tyranno, quem
 nam cedis istius reū ages?
 M. Quem alium, nisi iu
 dicem aut tyrannum. Quo
 niam neq; ipsum gladium
 accusare possumus, sub
 servit enim hic, tanquam
 instrumentum quoddam,
 animis atque furori ac
 commodatus illius, qui
 primo causam hanc præ
 buit, Sost. Recte sane o
 Minos, laudo quod hac
 etiam exemplo, quasi
 quodam auctario locu
 pletas. Si quis autem, mit
 sente hero, veniat ipse au
 rum vel argentum affe
 tens, verinam ea gratia
 haberi debet, aut utrius
 neficium hoc acceptum
 referendum est? Min. Eī
 qui misit, Sostate. nam
 ille qui attulit, minister
 tantum fuit. Sost. Vides
 ne igitur, quam iniusta fa
 cis, dum supplicio afficis
 nos, qui ministri tantum
 fuimus eorum, quæ Clo
 tho nobis imperavit, &
 rursum, dum honore pro
 sequens eos, qui in alie

propterea &
 tho videlicet illi parentes, quæ unicuique iniungit,
 cum primum natus est, quæ agenda ipsi sunt. So.
 Si quis igitur vi compul
 sus ab alio, occiderit ali
 quem, cum non possit illi
 contradicere, a quo com
 pelletur. ut verbi gratia, si
 carnifex, aut satellites quis
 piam, alter iudici paren
 do, alter tyranno, quem
 nam cedis istius reū ages?
 M. Quem alium, nisi iu
 dicem aut tyrannum. Quo
 niam neq; ipsum gladium
 accusare possumus, sub
 servit enim hic, tanquam
 instrumentum quoddam,
 animis atque furori ac
 commodatus illius, qui
 primo causam hanc præ
 buit, Sost. Recte sane o
 Minos, laudo quod hac
 etiam exemplo, quasi
 quodam auctario locu
 pletas. Si quis autem, mit
 sente hero, veniat ipse au
 rum vel argentum affe
 tens, verinam ea gratia
 haberi debet, aut utrius
 neficium hoc acceptum
 referendum est? Min. Eī
 qui misit, Sostate. nam
 ille qui attulit, minister
 tantum fuit. Sost. Vides
 ne igitur, quam iniusta fa
 cis, dum supplicio afficis
 nos, qui ministri tantum
 fuimus eorum, quæ Clo
 tho nobis imperavit, &
 rursum, dum honore pro
 sequens eos, qui in alie

propterea &
 tho videlicet illi parentes, quæ unicuique iniungit,
 cum primum natus est, quæ agenda ipsi sunt. So.
 Si quis igitur vi compul
 sus ab alio, occiderit ali
 quem, cum non possit illi
 contradicere, a quo com
 pelletur. ut verbi gratia, si
 carnifex, aut satellites quis
 piam, alter iudici paren
 do, alter tyranno, quem
 nam cedis istius reū ages?
 M. Quem alium, nisi iu
 dicem aut tyrannum. Quo
 niam neq; ipsum gladium
 accusare possumus, sub
 servit enim hic, tanquam
 instrumentum quoddam,
 animis atque furori ac
 commodatus illius, qui
 primo causam hanc præ
 buit, Sost. Recte sane o
 Minos, laudo quod hac
 etiam exemplo, quasi
 quodam auctario locu
 pletas. Si quis autem, mit
 sente hero, veniat ipse au
 rum vel argentum affe
 tens, verinam ea gratia
 haberi debet, aut utrius
 neficium hoc acceptum
 referendum est? Min. Eī
 qui misit, Sostate. nam
 ille qui attulit, minister
 tantum fuit. Sost. Vides
 ne igitur, quam iniusta fa
 cis, dum supplicio afficis
 nos, qui ministri tantum
 fuimus eorum, quæ Clo
 tho nobis imperavit, &
 rursum, dum honore pro
 sequens eos, qui in alie

Luciani

πρὸς
ξίον.

tionem fieri, si diligenter
expendas. Veruntamen
tu ex hac questione hoc
boni consequeris, quan-
do quidem non prædo so-
lum, verum etiam Sophi-
sta quidam esse videris.
Solve ipsum Mercuri, ne
ne deinceps amplius pu-
niatur. Ceterum illud vi-
de, ne & ceteros manes
similia interrogare do-
ceas.

τάξις. πλὴν ἄλλὰ σὺ τοῦ ἀπολογί-
σθαι τῆς ἐπιδοτήσεως. διότι ἢ λι-
σῆς μόνον, ἀλλὰ καὶ σοφιστὴς εἶ-
ς ἴσθης. ἀπόλυσον αὐτὸν ὡς Ἑρμῆ,
καὶ μηκέτι καταλείβω ὅρα δὲ, μή καί
ἄλλους νεκρούς ἐπιδοτῶν τὰ ὁ-
μοία διδάξῃς.

ARGVMENTVM, ET

οἰκονομία Thomæ Mori.

Videtur hoc Dialogo Lucianus il-
lud maxime commendatum voluisse,
quod Menippus ait à Tiresia in aurem
sibi dictum fuisse: Priuatorum uidelicet
hominum uitam optimam atq; tutissi-
mam esse: quod idem Græci noto illo
prouerbio dictitant, *ὅλ' ἁθ' ἐβίωσης*. Nam
diuitias, potentiam, gloriam, & cætera,
quæ mundus appetit, uana omnia &
incerta esse: præcipuè autem diuitum
atque

atque magnorum hominum, ut uítam ípsam periculofam, & pompis folenni-
bus, item tragicís quoque fabulís fimí-
lem eſſe, ita míſeros plerunque fortí-
exitus, quod eo decreto uídetur íntellí-
gere uelle, quod apud ínferos contra
diuites factum fuiſſe dícit, quo & cor-
pora illorum ſupplicíjs deſtinantur, &
aními ín afinos migrare iubétur, quod
& ípſum nímírum eam ſignificationem
habet, quod díuítum anímí plerunque
ínertes, & omnis doctrínae expertes eſſe
ſoleant. Inſcribitur autem Necyoman-
tía, quaſi dicas, ab ínferís ſeu mortuís
petítum reſponſum, quo uel maxímè
apparet, cum Díalogi ſcopum habend-
um eſſe, qui reſponſo íſto Tíreſíae pro-
ponitur. Semper ením ex titulís alter
nobilíorem Díalogí perſonam, alter ar-
gumentí quaſi quandam ^{ſalw} índícat,
Platoníco more, quem maxímè ín hoc
Lucíanus ímitatus eſt. Conſtat autem
perpetua quadam narratione, qua &
cauſſam & modum ſuí ad ínferos deſ-
cenſus, & præterea occaſíonem, qua

Luciani

edictum illud de diuitibus audierat,
commemorat. In hac præcipui quid-
dem loci sunt & maxime illustres : de
incerta doctrina Philosophorum, de
Magorum superstitione & potestate.
De inferorum locis, supplicijs, & æqua-
litate : & postrema illa collatio vitæ hu-
manæ cum pompa solenni, & cum
fabulis Tragicorum. Occasio,
& exordium Dialogi ab
habitu, & percuncta-
tione Menippi
sumun-
tur.

Menippus seu Necyomantia,
Thoma Moro
interprete.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ, Η ΝΕΚΥΟΜΑΝΤΙΑ.

Menippus, Philonides.

χαῖρε μίλατρον, προπύ-
 ρον λάβειάς ἐμης, ὡς ἄσμε-
 νος σ' ἐσέδωκ', ἐς φάος μου
 ἁώρ. Φιλῶ, ὦ Μένιππ' ὅπως ἐσθ'
 ὁ κύων· ὦ μῦθου ἄλλα', ὅ μὴ ἐγὼ
 παραβλίπω Μενίππου ὄλβου. τί δ'
 αὐτῷ βούλεται τὸ ἀλλόκοτον το-
 σχύματ', πῖλ' ἢ λύρα ἢ λιονο-
 τὴ· προσίειον δὲ ὅμως αὐτῷ. χαῖρε
 ὦ Μένιππ', ἢ πόθου ἡμῖν ἀφίξαι·
 πολλὸν γὰρ χρόνον ἔπιφθνας ἐν τῇ
 πόλει. Μέν. Ἡκὼ νεκρῶν κούρμυια,
 ἢ σκότεινὰ πύλας Ληπῶν, ἢν ἄδης χο-
 ρὸς ἔκκεται θείῳ. Φι. ἤράκλεις, ἡλελή-
 θες Μένιππος ἡμᾶς ἀποθανόντων, κατ'
 ἐξ ὑπαρχῆς ἀναβιδίωκας. Μέν. ἔκ.
 ἀλλ' ἔτ' ἐμπροσθ' αἴδης μ' ἐδέξατο.
 Φιλ. τίς δ' ἡ αἰτία σοι τ' καινῆς καὶ
 παραδύξεν τούτης ἀποδημίας; Μέν.
 νεότης μ' ἐπῆρε, ἢ θράσος ἢ νῦν πλε-
 ον. Φι. πᾶνσαι μακάρε' ἐκαγ' ὀδῶν,
 ἢ λίγα οὐτοσί πως ἀπλῶς, καταβάς
 ἀπὸ τ' ἰαμβέων. τίς ἡ πολλή; τί θιτ'
 κάτω πορεύας ἰδέσθων; ἄλλως γὰρ ἔχ-
 ῃ δ' ἄρα, ἢ δὲ ἀσάσιος ἢ ὁδοῦς. Μέν.
 ὦ φιλότρε, χρῶμαι ἐστέργαζον ἐν
 αἴθρῳ. ψυχὴ χρησόμενον θαβαῖν το-
 ρωίαν.

Alue atrium, do-
 musque vestibuli
 meæ, ut te lu-
 bens aspicio luci reddi-
 tus. Phi. Non Menippus
 est canis? Non Hercule a-
 lius, nisi ego forte ad Me-
 nippus omneis halluci-
 nor. At quid sibi vult ha-
 bitus huius insolentia, cla-
 uis & lyra, leonis exuvie?
 Adeundus tamen est.
 Salve Menippe. Unde
 nobis advenisti? diu est
 quod in vrbe non vidi-
 mus. Men. Adsum reuer-
 sus mortuorū e latibulis,
 Foribusq; tristium tene-
 brarum nigris. Manes u-
 bi inferni manent superis
 procul. Phi. O Hercules
 clam nobis Menippus vi-
 ta functus est, reuixit de-
 nuo. Me. Non, sed me ad
 huc vitium recepit Tarta-
 rus. Phi. Quæ nam causa
 tibi fuit nouæ huius atq;
 incredibilis uitæ? Me. Iuue-
 ra me incitant, atq; auda-
 cia. Quam pro iuuenta
 haud paululum impoten-
 tior. Phi. Siste o beate
 Tragicæ, & ab Iambis
 descendens, sic potius sim-
 pliciter eloquere, quæ
 nam hæc vestis, quæ
 causa tibi itineris inferni
 fuit, quum alioqui neque
 incunda, neque delecta-
 bilis sit via? Me. Res di-
 lecte grauis me infernas e-

Occasio
 Dialogi
 ab incesu
 & habitu
 Menippi
 ἀναγνώ-
 ρησις.
 ἄσμενος,
 ὁμῶς.
 ὁρώτα
 σις.
 ἀπόκρι-
 σις ἀφ' ἡ-
 γητικῆς
 περὶ τὰ
 μεταίμα-
 τ' ἰα.
 ἐκφώνη-
 σις θαυ-
 μασκή-
 Respon-
 sio de ge-
 nere sui
 discessus.
 Διάσκη-
 ψις αὐ-
 τίας.
 Redditio
 causæ effi-
 cientis.

Luciani.

ἀξίως, git, ad umbras, Consule
 κατὰ, re manes ut uatis Tirehiai.
 βασί, Ph. Ille, æq̃ deliras, alio
 πὸ τῶν, qui non hoc pacto canen
 ἰαμβύων, res apud amicos confarci
 ἔργων, natis uerlib. Me. Ne mire
 οὐδ' ἄλ, ris amice, nuper enī cum
 λαυ, Euripide atque Homero
 ἀπόκρι, uerlib. nescio q̃ pacto
 σις, uerlib. sic impietis sum, ut
 ad, numeri mihi in os sua spō
 posterius, te cōfluant. Verū dic mihi
 membrū, q̃ pacto res humane hic se
 κατὰ τῶν, habēt in tenuet qd̃ nā in
 ἴπῃ, urbe agunt. Ph. Nihil no
 A causa, uē. Sed quē admodū prius
 finali, aēitabāt, rariūt, p̃ciēt,
 ἐπιτίμη, scenerant, usq̃ as colligūt.
 σις, Men. O miseri atq̃ infeli
 Interro, ces. Nesciam enim, qualia
 gano, de nostris reb. nup̃ apud
 Assenera, inferos decreta sunt, q̃les
 tio a quā, que forte iacti sunt in diui
 titate, tes istos calculi, quos per
 Occupa, Cerberū nullo pacto po
 tio, terunt effugere. Philoni.
 Pollicet, Quid ais? Noui ne aliquid
 taciturni, apud inferos nostris de re
 tatem, bus decretum est? Menip
 ὑπέχε, pus. Per Iouem, & qui
 σις, dem multa, uerum prode
re non licet, neque arcana
que sunt, reuelate, ne quis
forte nos apud Rhada
mantum impietatis accu
set. Phil. Nequaquam o
Menippe, per Iouem, ne
inuideas sermones ami
co. Nam apud hominem
tacendi gnatum, & iuria
tum præterea factis edulē
res. Menip. Dura profe
cto iubes, & nemini man
tuta, uerum tui gratia ta
men audendum est. De
cretum est ergo, dimitte
illos ac pecuniosos autē

ρισίαι, Φι. ἔτ' οὐ, ἀλλ' ἢ παραπαύει
 ὃ γὰρ ἂν οὕτως ἐμμένῃς ἰρραφῶς
 δὴς πρὸς ἀνδρας φίλους. Μεν. μὴ
 θαυμάσῃς ὡς ταῦτα, νεωστὶ γὰρ οὐρα
 πίδα καὶ Ομήρῳ συγγνωμόμοι, ἐκ
 οἷο δ' ὅπως ἀνελήδην τῶν ἱπῶν, καὶ
 αὐτόματα μοι τὰ μέτρα ἐπὶ ἔσοπα
 ἔρχετο. ἀτὰρ ἔπει μοι, πῶς τὰ ὑπὲρ
 γῆς ἔχῃ, καὶ τί ποιῶσιν ἐν τῇ πόλῃ;
 Φι. καιὸν ὅδε, ἀλλ' οἶα καὶ πρὸ τῆ
 ἀρπάζουσιν, ἰπιορκεῦσι, τοις γὰρ
 φῶτιν, ὅδε λαοκρατοσιν. Μί. ἄθλιοι καὶ
 κακοδαίμονες οὐ γὰρ ἴστασιν, οἶα ἔσ
 ναγχοις κεκῦρωται παρὰ τοῖς κάτω,
 καὶ εἴα κεχεροτόνηται τὰ ψήφισμα
 τα κατὰ τῶν πλευσίων, ἃ μὰ τὸν
 κοῦρονον ὅδε μία μηχανὴ τ' ὀργε
 γὰρ αὐτοῦς. Φι. τί φῆς; δίδοι καὶ π
 νώτορον τοῖς κάτω πόρῃ τ' ἰσθμῶς;
 Μί. καὶ Δία καὶ πολλὰ, ἀλλ' οὐ θέ
 με ἐκφῶν αὐτὰ πρὸς ἅπαντας,
 οὐδ' ἐπὶ ἀπόρρητα ἐξαγορεύειν, μὴ
 καὶ περὶ ἡμᾶς γρίφεται χαφίῳ ἄσε
 βείας ἐπὶ τῷ ῥαδαμάνθου. Φι. μὴ
 δεμῶς ὡς Μενίπῃ πρὸς τὸν Διότα, μὴ
 φθονήσῃς τῶν λόγων φίλῳ ἀνδρὶ.
 πρὸς γὰρ ἡδὲτα σιωπᾷ δρᾷς τὰ
 ἄλλα, καὶ πρὸς μιμημένον. Μέν.
 χαλεπὸν μὲν ἱππιάτῃς τοῦ πῖτα
 γμα, καὶ οὐ πάντῃ ἀσφαλὲς, πλὴν
 ἀλλὰ σὺ γὰρ ἔχεις τολμῆτιον, ἰσθμῶ
 δ' οὐ

δὴ τὰς πλεονεκτησίας καὶ πολυχρη-
 μάτους, καὶ τὸ χρυσίον κατακλέσθαι
 ὕποφ' αὐτῷ Δαναῶν φυλάττονται.
 Φι. μὴ πρότερον εἴπῃς ὅτι γὰρ πᾶ-
 ρ' ὁδογμῖνα, πρὶν ἰκάνειν δὲ πλεονεκτη-
 λίσ' ἂν ἡδέως ἀκούσαιμί σοι. ὅτις αὖ-
 τία θιτ' ἐκθόλῃς ἐγίνετο, τίς δ' ἐπὶ
 πορείας ἡγεμὼν, ἐπ' ἐξῆς ἄτε εἶδες,
 ἄγε ἤκουσας παρ' αὐτοῖς. ἑκὼς γὰρ δὲ
 φιλόκαλον ἔντα σὺ, μηδὲν τ' ἀξίω
 θίας ἢ ἀκροῆς παραλιπέην. Μὲν, ὅ-
 πουρηγνέον καὶ ταῦτά θι. τί γὰρ ἄν
 καὶ πᾶσι τοῖς ὁπόπ' φίλθ' αὐτὴ βιά-
 ζοιτο; καὶ δὲ πρῶτά θι δίσμι πῶν
 γνώμῃς ἱμῶν, καὶ ὅθ' οὐ δρμήθω
 πρὸς τ' ἀτάσασιν. ἐγὼ δ' ἄχρι μὲν ἐν-
 στασὶν ἦν ἀκούων Ομήρου καὶ Ησίο-
 δου πολέμας καὶ πόσεως διηγνύμενον,
 ὅ μόνον τ' ἡμιθέων, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν
 ἦν τ' ἐνθῶν, ἐπὶ δὲ καὶ μοιχείας αὐ-
 τῶν καὶ βίας, καὶ ἀρπαγὰς καὶ δίκας, καὶ
 πατόρων ἐξολάσεις, καὶ ἀδελφῶν γά-
 μους, πάντα ταῦτα ἡγούμενος εἶναι κα-
 λὰ, καὶ ὅ παρδύως ἐκινούμην πρὸς
 αὐτά, ἱππὶ δὲ ὡς ἄνδρας τιλῆς ἡρξά-
 μην, πάλιν αὖ ἐνταῦθα ἔκθον τ' ἐπὶ
 μὲν τὰν ἀντία τοῖς ποιεῖσιν καλῶν,
 ἐνταῦ, μὴτε μοιχεύειν, μὴτε πατοῖα
 εἶναι, μὴτε ἀρπαγὰς εἶναι. ἐν μεγάλῃ ὅτι κα-
 θισέμεν ἀμφιβολίας, ὅτι ὁ δὲ οὐδὲ χρῆ-
 σάμεν ἱμαυτοῖς, οὐτε δὲ τὸς θεοὺς
 ὄν

tanquam Danaen servan-
 tes abstrusum. Philo. Ne
 prius o beate. quæ sunt de
 creta dixeris, quam ea p-
 curtas omnia, quæ abs te
 audire libentissime uelim.
 Quæ videlicet descensus
 causa fuerit, quis itineris
 dux, deinde ex ordine, &
 quæ illic videris, & quæ
 audieris omnia. Veri-
 mile est enim te, quum res
 pulchras videndi curio-
 sus sis, eorum quæ visu
 aut auditu digna uideban-
 tur, nihil omnino præ-
 termisisse. Menip. Paren-
 dum etiam in his tibi est.
 Nam quid facias, vigen-
 te amico? Ac primum sa-
 ne tibi expediam, quæ res
 animum meum ad hunc
 descensum impulerit.
 Ego igitur quum adhuc
 puer essem, audireq; Ho-
 merū atq; Hesiodū, sedi-
 tiones ac bella canentes,
 nō semilecorū modo, sed
 & ipsorū iam deorū, ad-
 huc uero & adulteria cor-
 rum & uiolētiās, rapinas,
 supplicia, patrū expulsio-
 nes, & fratrum & sororū nu-
 ptias, hæc mehercle omnia
 bona pulchraq; putabā,
 & studiose erga ea assicie-
 bar. Postq; uero in uilem
 iam ætatē peruenirem, hic
 leges rursus iubētes audio
 poetis apte cōtraria,
 neque videlicet adulteria
 cōmittere, neq; seditiōes
 mouere, neq; rapinas ex-
 ercere. Hic igitur hæsitabun-
 dus cōstiti, incertus omni-
 no quo me pascio gerere.
 Neq; enim deos unq; pri-

Narratio
 nis princi-
 pium.

Interpel-
 latio or-
 dinis insti-
 tuendi gra-
 tia facia.

Διατίθε-
 σις τῆς δια-
 λόγου.

Ratio.
 Assensus
 ad istā pe-
 ritionem.

κατὰ τὰς
 σὺ τὸ

πρῶτον.
 Narratio
 continēs
 causā de-
 scēsus ad
 inferos.

Quid ex
 poetarū
 lectione
 hauferit.

πᾶσι πρῶ-
 χθόντα
 κατὰ μὲν
 εὐμοῖον.

Poetarū
 de dijs fa-
 bulæ, at-
 que con-
 mēta.

Alterum
 tempus.
 Quid le-
 ges de
 dijs stat-
 uant.

Luciani

ὁ ἱκβαίνων
 ὁ μὲν γὰρ
 λη.
 ἐπίκρισις
 οἱ ἡθικῶν
 πρὸς
 ἀπόδοσιν.
 οἱ αὖτε
 ὁ λόγος
 σμός, καὶ
 ὁ δόρυς
 ρον πρὸς
 χθον.
 Contulit
 se ad philo-
 sophos
 μέν
 σμός
 uanatum
 sectarum
 Epicurel
 Stoici.
 ὁ ἀπὸ
 θα.
 τὰ ἀδία-
 φορα, καὶ
 προα-
 γμένα.

tanti moechaturos, aut sedi-
 tiones inuicem fuisse mo-
 turos, nisi de his rebus p-
 inde ac bonis iudicassent.
 Neque rursus legumilato-
 res his aduersa iussuros,
 nisi id cōducere existima-
 rent. Quoniam igitur in
 dubio eram, visum est mi-
 hi philosophos istos adire,
 atque his me in manus
 dedere, rogareque uti me,
 utcūque liberet, viterent, vi-
 ceret viam aliquā simplicē
 ac certam ostendere. Hæc
 igitur mecum reputans ad
 eos venio, imprudēs pro-
 secūto, quod me ex summo
 (ut aiunt) in summam cō-
 iicerem. Apud enim hos
 maxime diligenter obser-
 uans, summā reperi igno-
 rantia, omniacque magis in-
 certa, adeo ut præ his dico
 mihi vel idiotarum vita
 iam aurea videretur. A-
 lius etenim soli me iussit
 voluptati studere, atque
 ad eum scopū vniuersum
 vitæ cursum dirigere. In
 eo ipsam vitam esse felici-
 ratem. Alius rursus om-
 nino laborare, corpusque
 siti, vigilijs, ac squalore
 subigere, misere semper
 adfectum, contumelijsque
 obnoxium assidue He-
 godi sedulo inculcans ce-
 lebria illa de virtute car-
 mina, & sudorem videli-
 cet, & accliuem in verticē
 montis ascensum. Alius
 contemnere iubet pecu-
 nias, earumque possessio-
 nem indifferentem puta-
 re. Alius contra bonas ip-
 sas esse diuitias esse pro-
 piciat.

ἂν ποτε ἡγούμην μοι χεῖρας, καὶ ἐκ-
 στάσαι πρὸς ἀλλήλους, εἰ μὴ ὡς πρὸς
 παλῶν θύγων ἰγνῶσκον, οὐτ' ἂν τὸν
 νομοθέτην τῶν δικαστῶν θεῶν παρε-
 νῶν, εἰ μὴ λυσιστελέων ὑπὸ ἀνάγκῃ.
 ἵπτι δ' ἀποπόρῃ, ἰδοῦσί μοι ἰθὺς ἵπτα
 παρὰ τῆς καλῆς μένους τούτους φιλοσό-
 φους, ἐγχερίσαι τὴν ἐμὴν καὶ διωκῆ-
 ναι αὐτὴν χεῖρα δάμοι, ὅτι βούλοιντο,
 καὶ πια δόδον ἀπλάττειν καὶ βιβῶσαν ὑπὸ
 ἀδύνατον βίβιν. [αὐτὰ μὲν δὲ φρονῶν πρὸς
 ἑαυτὸν αὐτοῖς, ἐλελήσθην δὲ ἐμαυτὸν ἐν
 αὐτῷ φασί, ὅτι πῦρ ἐκ τῆς ἀπὸ βίβιν
 μένους, παρὰ γὰρ δὲ τούτοις μάστιγα,
 ἔδεισεν ἐπισκεπῶν τὸ ἀγνοῖαν καὶ
 τὸ ἀπορίαν πλήθονα, δεῖτε μοι τὰ χεῖρα
 χρυσῶν ἀπὸ δ' αἰσῶν ἔτοι τῶν ἰδίων
 τῶν βίβιν ἀμίλῃ, ὁ μὲν αὐτῶν παρῆ-
 ναι τὸ πᾶν ἰδῆσαι, καὶ μόνον τὸτο ἐκ
 ποσὶν μετρίναι, τὸ γὰρ εἶναι τὸ
 εἶδαι αὐτὸν. ὁ δὲ τῆς ἱμπαλιν, πο-
 νῶν τὰ πάντα, καὶ μοχθῶν, καὶ τὸ σῶ-
 μα κατὰ νῆα καὶ [αὐτὸν, ῥυπῶντα καὶ αἰ-
 χμῶντα, καὶ πᾶσι δύσχαρις ὄντα, καὶ
 λοιδορούμενον, σιωπῶν ἐπὶ ῥῆσιν
 δὲ τὰ πάντα δὴμα ἰκάνει τὸν ἡσιό-
 δον πρὸς τῆς ἀρετῆς ἵπτα, καὶ τὸν ἰ-
 θὺς τα, καὶ τὴν ἐπὶ τῇ ἀκροῇ ἀνάβασιν.
 ἄλλοι καταφρονῶν χρημάτων παρὲν
 κινεῖσθαι, καὶ ἀδίαφορον οἶδαι τὴν
 καὶ ἡσυχίαν αὐτῶν. ὁ δὲ ἐν αὐτῷ πάλιν ἀ-
 γαθὸν

ἡδὺν εἶναι καὶ τὸν πλεόναν αὐτὸν ἀποφάνετο. περὶ μὲν γὰρ τὸ κόσμου τί χρὴ καὶ λίσσασθαι ὅτι γὰρ ἰδίαις καὶ ἀσώμαται καὶ ἀτόμαί καὶ κενὰ, καὶ τοῖς οὐτοῖς ἕνα ἕχλον ὀνομάτων ὁσημέρως παρ' αὐτῶν ἀκένον ἰσοτιμίαν. καὶ τὸ πάντων δεινὸν ἀποπώτατον, ὅτι περὶ τῶν ἰσοτιμιῶν ἄλλων ἔστι αὐτοῖς τῶν λίσσων, σφόδρα νικῶνται καὶ πλεονεχέουσιν λόγους ἐπὶ τῷ ὄντι, ὅστε μάλιστα τὸν θερμὸν τὸ αὐτὸ πρᾶγμα λίσσονται, μὴ τὸ ψυχρὸν, ἀλλ' ἵνα ἔχῃ. καὶ ταῦτα ὅσα σαφῶς, ὥς ἔκρινεν ὅτι θερμὸς καὶ ἡ καὶ ψυχρὸς ἐν ταύτῃ χρὴ εἶναι. ἀλλ' ἵνα ἔκρινεν τοῖς ἰσοτιμίαις τούτοις ὁμοίαν, ἔστι ἡ ἐπινοήσας, ἔστι δὲ ἀναδύσας ἡ παλιρ. ἔτι δὲ πολλὰ τούτοις ἐκείνων ἀποπώτατον, τὸν γὰρ αὐτὸς ἔκρινεν ἡ εἰσκόον ἐπιτηδεύον, ἰσοτιμιώτατα τοῖς αὐτῶν λόγοις ἐπιτηδεύοντας. τὸν γὰρ ἐπὶ ἀφραδίῃ παραινῶνται χρῆματων, ἰώρων ἀπρίξ ἱχομένους αὐτῶν, καὶ περὶ τῆς οὐκ ἐξοφρομένους, καὶ ἡ μὲν πλεονεχέουσιν, καὶ πάντα ἕνα τούτων ὁπομνύνται. τούτοις τὴν δόξαν ἀποβαλλομένους, αὐτῆς ἕνα πάντα ἐπιτηδεύοντας. ἡ δὲ οὐκ ἔστι αὐτῶν ἀπασταί καταγορεύται, ἰδίαι δὲ μόνῃ ταύτῃ προσσητημένους, σφαλεῖς ἔτι καὶ ταῦ

της

nunciat. De mundo vero quid dicās de quo ideas, incorporeas substantias, atomos, & inane, ac talem quandam pugnantium invicem nominū turbam indies audiebam, & quod absurdorum omnium maxime fuit absurdissimum, de contrariis unusquisque quum diceret, invincibiles admodum et probabiles sermones adferebat, ut nec ei qui calidum, nec ei qui frigidum idem prorsus esse cōtenderent, contra quicquam hincere potuerim, atq; id, cum tamen manifeste cognoscerent fieri nunquā posse, ut eadem res calida simul frigidaq; sit. Prorsum igitur tale quiddam mihi accidebat, quale solet dormitantibus, ut interdum capite annuerem, interdum contra abnuere. Præterea quod multo erat istis absurdius, vitam eorum diligenter observans, comperi eam cum ipsorum verbis præceptisq; summo opere pugnare. Eos enim qui spernendā censebant pecuniam, avidissime conspecti colligendis divitiis inhiare, de lenore litigantes, pro mercede docentes, oīa deniq; numorum gratia tolerātes. Ij vero qui gloriā verbis aspernabantur, omnē uitæ suæ rationē in gloriā referebant. Voluptatē rursus omnes semper palam incessabant, clāculū vero ad eam solā habē

Peripatetici.

Academici eorumq; ἄτομοι.

καὶ ἰδίαις

In utrāq; partē probabiles disputationes,

καὶ ἰδίαις

Haftenus de doctrina nunc de vita.

Distributio, cōtempores divitiarum. οἱ σφοδραῖς;

Gloriam

Voluptatē.

Εὐχολο

ἔκ παρα

μύθιον.

παρα

σκόβη

ad modū

defectus.

ὁ λογι

σμός.

A causa

Magorū

potentia,

ἔκ super

lūio.

Concludit

εὐχολογίαν.

τὸ τελί

κὸν αὐ

ποι τῆς

καταβά

σεως.

Narratio

præfatiōis

ἔκ aduen

tus.

ἔκ παρα

χόιν.

προσφ

πορξ

φία ἔ

natione

habitus

animi, ἔ

corporeis

a nomine

ter confluebāt. Ergo hac
quorū spe frustratus ma
gis adhuc ægre molestē
culi. Aliquantulū tamē in
de me metē consolobar, qd
una cū mortis ἔκ sapientib.
ἔκ celeberrimis insipienti
que eīsē, atq; vere adhuc
ignarus oberratē. Perungi
lanti mīlū tandē, atq; hīc
de rebus in cū corpore
uenit in mentē, ut Babilō
nē profectus, magorū dī
que ex Zoroastri discipul
lis ac successoribus conue
nitē. Audierā tiquidē eos
inferni portas carminibus
quibusdam ac mysterijs
aperire, ἔκ quem libue
rit, aliter tuto deducere, ac
rursus inde reducere. O
ptime ergo me factitum
putavi, si cum horum quo
piā de defensionē paciscens,
Tireliam Βασιλῆα cōsule
rem, ab eorū perdisserē
(quippe qui uates fieri ei
sapientis) quæ uia sit opti
ma, quamq; sapientissimū
quisq; portūzūm elegerit.
Ac statim quidē exiliēs
quam poteram celeritē
Babylonem versus recta
cōtendā. Quo cum uento,
diuersor apud Chaldeo
rum quendam hominem
certe sapientem, atq; arte
mirabilem, conia quidem
canum, admodūq; pro
missa barba uenerabilē.
Nomen autem illi fuit Mi
throbarzanes, orans igit
obsecransq; vix exorai
ui, ut quauis mercede uel
let, in illam me uiam de du
ceret. Suscipiens uero me
vix, primū quidem dies no
uem

της τῆς ἐλπίδος, ἔτι μᾶλλον ἰδὺς
χρόαιον, ἡρίμα παραμυθούμην
ἐμχυντὸν, ὅπ μιν πῶς πολλῶν καὶ σο
φῶν, καὶ σφόδρα ἐπὶ σωίσει σχεδὺν
βοημῶν ἀνδρῶν ἐμὶ, καὶ τάλῃς
ἐπ' ἀγροῶν πόριζομαι καὶ μοι πο
τὲ σχεδὺν πνέννυ θύτῳ ἔκει, ἔτι ἔκ
ἐκ βασιλῆα ἰλδοντα, δι' ἐπὶ αὐτῶν
τῶν μάγων, τῶν ἱεροῶν μαθητῶν
καὶ σχεδὺν. ἔκινον δ' αὐτοὺς ἐ
κωλύει τὰ καὶ τελετὰς ποιεῖν ἀνδρῶν
γινῆτε τὸ ἄδ' αὐτῶν πύλας, καὶ κατὰ
γινῆτε, ἔκ αν βούλονται ἀσφαλῶς, καὶ ὅπ
σω αὐτῶν ἀναπείμπειν, ἄλλοι ἔκ
γινῆτε ἔκινον, παρὰ τῶν τούτων
σχεδὺν ἀμῶν πῶς κατὰ βασιλῆα
ἐλθόντα παρὰ τῶν τῶν τῶν τῶν
ορ, καὶ ἐκ παρ' αὐτῶν, ἔκ μάλιστα
καὶ σοφῶν, τίς ἐστὶν ὁ ἄλλος βίος, καὶ
ἔκ αν πῶς ἐλθόντα ἀσφαλῶν, καὶ ὅπ
πῶς ὅπως ὡς ἔκινον τὰ χυρῶν, ἔκ
ἐκ βασιλῆα. ἔκινον δ' ἐκ, συγγίνοι
μοὶ ἐκ τῶν χαλδῶν, σφόδρα ἀνδρῶν καὶ
θρόνον τῶν ἐκινον, πολλῶν μῶν
κόμην, γινῆτε ἔκ μάλιστα σινῶν κα
θεμῶν, τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
ἐκινον, δ' ἐκ καὶ κατὰ βασιλῆα,
σινῶν, μάλιστα ἐκινον παρ' αὐτῶν ἐκ
τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
μοι τῆς ὁ λῶν, παρὰ βασιλῆα δ' ἐκ
ἐκινον, πῶς τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
ἐκινον

ἵκυσιν ἅμα τῇ σελήνῃ ἀφ' ἑαυτῶν
 ἔλθει, κατὰ γὰρ ἐπὶ τὸ ὄριον ἄνω, ἵστα-
 θαι προσανατέλλοντα τὸν ἥλιον, ἥ
 σίς ἵνα μακρῶν ἐπιλίγων, ὥς ἂν σφό-
 δρα κατήκευσι. Ἐπεὶ γὰρ οἱ φά-
 λαι τῶν ἐν τοῖς ἁγῶσι κηρύων, ἐπὶ
 προχὸν πικρὰ σαφὲς ἐφθέγγοντο, πάλιν
 ἄλλ' ἑώκει γὰρ πικρὰ ἐπισαλῆσαι δαί-
 μονας. μετὰ γὰρ τὴν ἐπιδόλῃν πρὸς
 ἃν μου πρὸς τὸ πρόσθετον ἀποπλή-
 σαι, ἐπαυήσθαι πάλιν, ὅτι τῶν ἁ-
 πάντων προβλέπω, καὶ σιτία μὲν ἡ-
 μῖν τὰ ἀκρόδρυα, ποτόν δὲ γάλα,
 καὶ μελίκρατον, καὶ τὸ τὸ χοῖα πυν-
 θῶρ, οὐκ ἔστι ὑπὸ αἰθέριος ἐπὶ τῇ πόσιν.
 ἐπεὶ δὲ ἄλλοις ἔχοντες πρόσθετον ἔσται,
 πρὸς μίσην νύκτος, ἐπὶ τὸν τίζην
 διαποταμὸν ἀγαγόν, ἐκ ἁθροῦς με-
 καὶ ἀπὲρμαξί, καὶ περὶ ἡγήσιν διαδ', καὶ
 σκίλλη, καὶ ἄλλοις πλείοσι, ἄνα καὶ
 τὴν ἐπιδόλῃν ἐκείνῃ ὑποτονοθύ-
 σαι, ἔτα ὅλον με καταμαγδύσαι, καὶ
 παρὰ ὧν, ἵνα μὴ βλαπτοίμην ὑπὸ
 τῶν φαντασμάτων, ἐπανάγω ἐς τὴν
 οἰκίαν, ὥς ἔχον ἀναποδίγοντα, καὶ
 τὸ λοιπὸν ἀμφὶ πλοῦν ἄχομαι. αὖ-
 τός μιν ἔν μοι κήν πν' ἔδωκε δαίμων,
 τὰ πολλὰ ἱοικῶν τῇ μηδικῇ, ἵνα
 δὲ τοιτοῖσι φέρων ἐνδοκίμασι τῶν
 πέλῃ, καὶ τῇ λειοντῇ, καὶ προσίπῃ τῇ
 λυγρῇ, καὶ παρὰ κλυδαῖον, ὅν ἔστιν ἐρκε-
 τὰ

uem ac viginti cum luna si-
 mul incipiens absuit ad Eu-
 phratē, mane solem orien-
 tem versus perducens, ac
 sermonē quempiam lon-
 gum inuisitans, quem nō
 admodum exaudiebam.
 Nam (quod in certamine
 præcones inepti solent)
 volubile quiddam atque
 incertum proferebat, nisi
 quod quosdam visus est
 invocare dæmones. Post
 illam igitur incantationē
 ter mihi in vultum spuens
 deducit tursus, oculos nisi
 quam in obvium quen-
 quam deflectens. Et ci-
 bus quidem nobis glan-
 des erant: porus autem
 lac atque mulsū, & Cho-
 aspi lymphæ, lectus vero
 in herba sub dio fuit. At
 postquam iam præparati
 satis hac dicta sumus, me-
 dio noctis silentio ad Ti-
 gridem me fluvium ducens,
 purgavit simul, atque ab-
 luit, facieque lustravit ac
 squilla, tum pluribus idem
 alijs, & magicum simul il-
 lud carmen submuta-
 rans, deinde totū me iam
 incantans, ac ne a spectris
 læderet, circumiens, redu-
 cit domum, ita ut eram, re-
 ci procantem: ac reliqua
 noctis parte navigationi
 nos præparavimus. Ipse
 igitur magicam quandam
 vestem induit, Medorum
 vestis ut plurimum similē,
 ac me quidem his quæ
 vides, ornavit, clava vi-
 delicet, ac leonis exuvijs,
 atque insuper lyra. Iussit
 præterea ut nomē si quis
 me

εἰς πρῶ-
 χθίον.
 τὰ τῶν
 θρονα-
 ραίου
 πρῶτον
 τα, τὸ δὲ
 Ἀτρεορε
 Ἀλοκο.
 τὸ λεί-
 ον, καὶ
 πρῶτον.
 τὸ δὲ
 εἰς παρὰ
 λαφύ-
 ον σιτία
 αὐτῶν.
 εἰς ὅσον.
 τὰ ἄλλα
 πρῶτον
 τα ὑπὸ
 τῶν
 βαρ-
 νους.
 τὸ αὐτὸν
 τελικόν.
 τὸ τὸ ἁμ-
 φωτόν
 εἰς ἕλ-
 ον παρὰ
 κίλ-
 ον.

Luciani

Investigatio causarum.

Reddit causas istius habitus & mutari nominis.

Narratio de navigatione.

ὁ χρόνος καὶ ὁ τόπος.

τὰ ὄργανα, καὶ σὺ ὄργανα εἶπα.

Profecio.

τὰ πρῶτα χθίς τε.

τὰ δευτέρου, καὶ ἡ ἐπιφάνεια Poetica.

me roget, Menippum quidem ne dicerem, sed Herculem aut Ulyssē, aut Orpheum. Phi. Quid ita o Menippe? neque enim causam aut habitum, aut nominis intelligo. Men. Atqui perspicuum id quidem est, ac neuquam arcanū. Nam hi qui ante nos ad inferos olim viui descenderant, putauit si me his assimilaret, fore ut facilius Aiaci custodias saluerem, atque nullo prohibente transirem, vtpote notior tragico admodum illo cultu emissus. Iam igitur dies apparuit, cū nos ad flumē ingresși in recessum incumbimus. Parata siquidem ab illo fuerant, cymba, sacrificia, mulla, & in id mysterium denique quibuscunque opus erat. Imponentes ergo omnia preparata, ita iam & ipsi ingredimur mistes, lachrymisque implemur obortus. Atq; aliquantisper quidem in flumē ferimur, deinde in syluam delati sumus, ac lacum quendam, in quem Euphrates cōditur. Tum hoc quoque transmissō, in regionem quandam peruenimus solam, syluosa[m] atque opacā, inquam descendentes (præbat enim Mithrobarzanes) & puteum effodimus, & oues iugulamus, & foueam sanguine conspergimus. At magus interea accensam faciem tenens,

τά μιν τοῦνομα, Μένιππον μὲν μὲ λέγει, Ἡρακλῆα δὲ ἢ Ὀδυσσεύα, ἢ Ὀρφέα. Φι. ὥς δὴ τί τοῦτο εἰ Μένιππος ὅ γὰρ σωθήμην αὐτίκω ἐν τῷ ὄχλῳ τούτῳ, οὗτε τῶν ὀνομάτων. Μίν. καὶ μὲν προδήλον γὰρ τούτο, καὶ εἰ παυτοῦς ἀπὸ ῥήτων, ἐπὶ γὰρ ὅ τοι πρὸς ἡμῶν (ὥν τοσοῦτος ἄδην καταλυθήσεται, ἡγήτο, εἰ μὴ ἀπεικάζω αὐτοῖς, ἔσθ' ὅπως ἂν τὴν τῷ αἰακῷ φρουρῶν σφραλαθῇ, καὶ ἀκωλύτως παρῇ, ἅτις, σωθηῖς ὁρῶν πραγματικῶς μάλα παρεμπρόμηνον ὑπὸ τοῦ ὄχλου τούτου. ὅ δ' ἡ δ' ἔν ὑπὲρ φανῶν ἡμέρῃ, καὶ καταλθόντες ἐπὶ τὸν ποταμὸν, πορὶ ἀναγωγῇ ἐγγιγνόμεθα, περὶ οὐκ ὀλίγο δὲ αὐτῶν καὶ σκάφῃ, καὶ ἰορῇ καὶ μαλίστρατα, καὶ ἄλλα θοῶτα πρὸς τὴν τελειῶν χύσιμα ἐμβαλόμενοι ἔν ἅπασιν τὰ περιδοκιδασμένα, οὗτο δὴ καὶ αὐτοὶ βούτοισιν ἀχρῆς μῆνοι, θορᾶλὸν κατὰ δάκρυ χέοντες, καὶ μέχρι μὲν ἔν τῳ ὑπερφορέμεθα ἐν τῷ ποταμῷ, ἔτα δ' ἐς ἡπλοῦ ἄμυν ἐς ἡλὸς καὶ πλὴν λίμνῃ, ἐς ἣν ὁ δὲ φράτης ἀφανίζεται. περὶ αὐθιγὸς τοῦ δὲ καὶ τούτων, ἀφικνούμεθα ἐς πηχόριον ἔρημον καὶ ὑλῶδες, καὶ οὐδὲν λιορ. ἐς ὃ ἀπεβάντες, ἡγήτο δὲ ὁ μεθροβαρζάνης, βόθρον τε ὠρυξάμενος, καὶ τὰ μέλας ἐσφάζαμεν, καὶ τὸ αἷμα πορὶ

πρὶ τὸν βύθον ἰσπείσαντο, δὲ μὰ
 γὰρ ἐν τοσούτῳ δ᾽ ἄδ' ἐκαομένῳ ἔ-
 χον, ἔκ' ἔτ' ἤρμας τῇ φωνῇ, πᾶμμε-
 γέθους ἄνδρες οἷός τε ἦν ἀνακραγόν,
 δαίμονας τε ὁμοῦ πάντας ἐπιβόων-
 το, καὶ ποινὰς καὶ ὀδυρόν, καὶ νυχίαν
 ἑκάτλην, καὶ ἀπηνύον πόρσε φέροντα,
 παραμυγνὺς ἁμαρτυρικά τινα καὶ ἄ-
 σημα ὀνόματα καὶ πολυσύλλαβα, εὐ-
 θύς ποτε πάντα ἐκείνα ἰσαλοῦσθαι, καὶ ἔτι
 πρὶ τὸ ἰπὸ δ' ἡς τοῦ δαίμονος ἀνερρῶντι-
 το, καὶ ἡ ὑλακὴ τοῦ κορβόρου πέρρῳ-
 θον ἤκουσεν, καὶ ἔπειτα ὑπερκάτη-
 φρεν ἦν καὶ σκυθρωπὸν. ἰδὼσάσθαι
 ὑπὲρ ὅθου ἄναξ ἰνέρον ἀϊδανῶς.
 καὶ φράσας ἔπειτα πλῆθος, καὶ ἡ λίμ-
 νη καὶ ὁ πνευφλιγέθων, καὶ ἔπειτα Πλούτωνος
 τὰ βασίλεια. κατελθόντος δ' ὁμοῦ
 οἷος τοῦ χάσματος ἔπειτα Ραδάμαν-
 θῶν ἠρώμεν ἰδὼν ὅσα μικρὰ δὲν ὑπὸ
 τοῦ δέου, ὅ δ' ἐκ κορβόρου ὑλάσθησεν
 μέντοι, καὶ παρκίνησεν, ταχὺ δ' ἐμὸν
 κροῦσάσθαι τὴν λύραν, παραχρῆ-
 μα ἰκθυόμεν ὑπὸ ἑμίλῳ. ἰπὶ δ' ἐ-
 πρὸς τὴν λίμνην ἔλθομεν, μικρὰ μὲν
 ἔσθ' ἰπὸ ραυώθημεν. ἦν δ' ἔσθ' ἡ πλῆθος
 τὸ πρὸς ὁμόρον, καὶ οἷμα γὰρ ἀνάπλεον
 πρᾶματ' ἔσθ' ἡ πᾶν τὸ ἐπὶ πλεον, ὅ-
 μων τὸ σκίλλον, ὅ δ' ἐπὶ κεφαλῇ, δ'
 ἔσθ' ἄλλο τι σωτηριμῆναι, ἐμοὶ
 δοκῶν ἐκ τῆς πολέμου παρόντος. ὁμοῦ δ' ἦν δ' ἀλπίος χά-
 ρος.

nens, haud amplius iam
 summisso murmure, sed
 voce quam poterat ma-
 xima clamitans, demon-
 nes simul omnes conuo-
 cat, Poetas, Erinnyes,
 Hecatem nocturnam, ex-
 celsamque Proserpinam,
 simulque polysyllaba que-
 dam nomina barbara at-
 que ignota commiscet.
 Statim ergo tremere o-
 mnia, & rimas ex carmi-
 ne solum ducere, ac por-
 ro Cerberi lacatus audi-
 ri, & iam res plane tri-
 stis fuit ac moesta. Um-
 bratum attimuit rex imis
 sedibus Orcus. Ac pro-
 cinus quidem inferorum
 patebant pleraque, lacus
 Pyriphlegethon, ac Plu-
 tonis regia. Tum per
 illum descendentes hie-
 rum, Rhadamanthum
 propemodum metu repe-
 ritus extinctum. Ac cer-
 berus primum quidem
 latrabat, commouitque
 sese. At quum ego lyram
 celerime correptam pul-
 sassem, cantu statim sopi-
 tus, obdormit, deinde
 posteaquam ad lacum ve-
 nimus, transire fere non li-
 cuit. Iam enim onustum
 erat nauigium, & eiulatu
 certe plenum. Unluerati
 quippe in eo nauigabant
 omnes, hic semur, ille ca-
 put, alius alio quopiam
 membro luxatus, usque-
 adeo, ut mihi certe ex hel-
 lo quopiam adesse uide-
 rentur. At optimus Cha-

ὁ δὲ πρὸς
 οὐκ οὐκ
 carmini-
 bus magi-
 cis excita-
 ti.
 Secundus
 accessus
 ad infe-
 ros.
 Distribu-
 tio.

Consili-
 habitus
 euectus.

Occasus

Luciani

Contilij
habitus
eucatus.

Tertius
transitus p
inferos.

Descri-
ptio infe-
rorū, &
eorum iu-
dicii.
Animos
in lex.
Tribunal
τὸ δικα-
στήριον.
Rei di-
stributio.

Transitio.
Attentio

ἡρώσεις,

ron, quum leonis videret
exuias, esse me ratus Her-
culem, recepit, transque
vexit libens, tum exem-
tibus quoque nobis mon-
stravit semitam. Sed quo-
nam iam eramus in tene-
bris, præcedit quidem Mi-
throbarzanes, ego autem
atergo continuus illico-
mes adhæreo, quoad in
pratam maximum perue-
nimus asphodelo confitū,
vbi certe circumfusæ undi-
que mortuorum stridulæ
nos sequuntur umbræ.
Tum paulo procedentes
longius, ad ipsam Minois
tribunal accessimus. Erat
ipse quidem in solio forse
quodam sublimi sedens.
Astabant autem illi Pœ-
næ, Tortores, mali Ge-
nij, Funæ. Ex altera par-
te plurimi quidā adducti
sunt ex ordine, longa fune
vincti. Dicebantur autem
adulteri, lenones, mæchi,
homicidæ, adulatores, sy-
cophantæ, ac talis homi-
num turba quiduis in vita
patrantium. Scorsum au-
tem diuites ac fœnerato-
res prodibant, pallidi, ven-
tricoli ac podagrici, quo-
rum quisque trabe vincus
erat, ferri pondere duo-
rum talentorū imposito.
Nos igitur astantes, &
quæ sunt omnia cōspici-
mus, & quæ dicuntur, au-
scultamus. Accusant autē
nouī quidam atque ad-
mirabiles rhetores. Philo.
Quinam ergo hi, per
Iouem sunt, ac ne isthuc
quidem te pigeat dicere.
Men.

ρων ὡς εἶδεν τὴν λέοντιν, οἰηθεὶς με-
τ' ἡρακλείᾳ εἶναι ἐσθλὴν ἄνθρωπον, καὶ
δικαστὴν ἀποδοῦναι τὴν ἀσπίδα, καὶ ἀπο-
δοῦναι τὴν ἀσπίδα. ὅτε δὲ ἔβλεπεν, ἐπὶ δὲ
ἡμῶν ἐν τῷ σκοτεινῷ, προῆλθεν ὁ μὴτρο-
βαρζάνης, ἐπὶ μὲν δὲ ἐγὼ κατόπιον
ἰχθυῶν ὡς αὐτῶν, ἕως πρὸς λαμῶ-
να μέγιστον ἀφικνούμεθα τῷ ἀσφο-
δέλῳ κατὰ φύτον, ἐνθα δὴ πῶς πε-
πρωτο ἡμᾶς ταῖς τῶν νεκρῶν αἰ-
σκιαί. κατ' ὀλίγον δὲ προϊόντες,
παρεγνώμεθα πρὸς τὸ τοῦ Μίνω
δικαστήριον, ἐν ᾧ γὰρ ὅς μ' ἐπὶ θρό-
νον τινὸς ὑψιλὸν καθύμηνον. παρε-
στήκεισαν δὲ αὐτῷ πύλαι, καὶ ἀλά-
στορες, καὶ ὄρνιθες, ἐπορεύοντο δὲ πρὸ
σέθεντο πολλοὶ τῶν ἐφεξῆς ἀλύ-
σσι μακρὰ δολιμένοι. ἐλόντες δὲ
εἶναι μοιχοί, καὶ πορνείας καὶ, καὶ τελευ-
ται, καὶ κλέκτες, καὶ συκοφάνται, καὶ
τοιοῦτον ὅμιλον τῶν πάντων κα-
κόντων ἐν τῷ εἶρει. χωρὶς δὲ οἷτο
πλούσιοι, καὶ ὄνυχες καὶ προσήκοντες,
ὥχιοι, καὶ πρὸς γαστρίαι, καὶ ποδάρχοι,
καλοὶ δὲ ἱερεῖς αὐτῶν καὶ κόραι δὲ
τάλασπον ἐπικέκμητοι. ἐφισώτες ὅ-
ς μ' ἐς, ἰδούμιν τι τὰ γινόμενα, καὶ
ἡκούομεν τῶν ἀπολογυμένων. κατη-
γόρων δὲ αὐτῶν κακοὶ πῖτες καὶ πα-
ράδοξοι ῥήτορες. Φι. τίνας ὅτι πρὸς
δίδες, μὴ γὰρ ὀκνήσῃς καὶ τὸ τοῦτο εἰπεῖν.
Μίν.

Μέν. οἷά ποινὰ ταῦτα σὶ τὰς πρὸς τὸ
 ἥλιον ἀποτυλινόμεναι σκιάς ἀπὸ τῶν
 σωματίων· Φι. πάνν μὲν ἔν. Μέν.
 αὐτὰ τοίνυν ἰσθῶν ἀποθανόντων,
 καὶ ἡγορεῖσιν τε, καὶ καταμαρτυροῦσι καὶ
 διελίχουσιν τὰ πεπραγμένα ἡμῶν
 παρὰ τὸ βίον, καὶ σφόδρα ἄντι αὐτῶν
 ἀξιόπιστα δοκῶσιν, ἅτι ἀπὸ σωθῆσαι,
 καὶ μηδ' ἵσως ἀφιστάμενοι τῶν σωμα-
 τῶν, δ' εἴη Μίνος ἐπιμυλῶν ἱερίᾳ
 Ἰὼν ἀπίμπητον ἕκαστος ἐς τὸν τῶν ἀ-
 σθῶν χῶρον, δίκῃ ὑφίξοντα κατ'
 ἀξίαν τῶν τετολμημένων, καὶ μάλι-
 στα ἰκάνων ὅπῃς ὅτι ἐπὶ πλούτοις τε
 καὶ ἀρχαῖς τε τυφόμενοι, καὶ μονοῦν-
 χί καὶ προσκυῶνται περὶ μόνον.
 τὸν τε ὀλιγοχρεῖνον ἀλαϊονείων αὐ-
 τῶν, καὶ τὸ ὑπερβολίαν μυῖται ὁμῶς ὅ-
 καὶ ὅτι μὴ ἰμίνετο, θνητοὶ τε ὄν-
 τός αὐτοὶ, καὶ θνητῶν ἀγαθῶν τε-
 τοχικότος, οἱ δ' ἐκποδῆσάμενοι τὰ
 λαμπρὰ ἱκάνει πάντα, πλοῦτες λί-
 γο καὶ γῆν, καὶ δυνασείας, γυμνοὶ
 κατὰ νοδικότις, παρὰ σέχοντες, δε-
 πότῃ αὐτῶν ἀναπνεύσαντες ὁμῶς ὅ-
 παρ' ἡμῶν διδασμονίαν. ὥστε ἰσχυ-
 ραὺς ὄντες, ὑπὲρ χαιρον, καὶ εἴ τινα γνο-
 ρίσασκεται αὐτῶν, προσώπῃ αὐτῶν εὐ-
 πῶς ὑπὲρ μιν ἰσχυρῶς, οἷος ἔν παρὰ τῶν
 βίων, καὶ ἐλίκων ἰφύγῃ τῶν, ἡνίκα πολ-
 τοὶ μὲν ἴσθων ἐπὶ τῶν ὁρῶν παρὰ
 σέχοντες,

Men. Umbras ne unquā
 istas nosti, quas opposita
 soli reddunt corpora? Phi-
 lo. Omnino quidē igitur.
 Menippus. Hæ nos igitur
 res qui-
 tur cum primum functi vi-
 ta sumus, accusant, testan-
 tur, atq; redarguunt, quic-
 quid in vita peccavimus,
 & sane quædam ex his di-
 gnæ admodum fide vi-
 dentur, utpote nobiscum
 versatæ semper, nostrisq;
 nusquam digressæ corpo-
 ribus. Minos igitur curio-
 se quemlibet examinans,
 impiorum relegabat in
 cæcum, poenas ibi sceler-
 bus suis dignas laturum.
 In hos præcipue tamen
 incenditur, quos opes
 dum viderent, ac dignita-
 tes inflauerant, quique
 adorari se fere expecta-
 bant, nimirum hæcū peri-
 turam eorum superbiam
 fastumq; detestatus, quip-
 pe qui non meminissent
 mortales ipsi cū sint, sese
 bona quoq; mortalia cō-
 secutos. At nūc splendida
 illa exuti omnia, divitias,
 inquit, genus, munia, nudi
 ac vultu demisso steterūt,
 tanq; somniū quoddā, hu-
 militatē hanc felicitatē recogni-
 tantes, adeo ut hæc dū cō-
 spiceret nimis q̄ delecta-
 tus fuerim. Et si quæ eorū
 forte agnoverā, accedens
 quiete aliquo modo sub-
 monui, qualis in vita fue-
 rat, quāto peregrina fuerat in
 status, tum cū plurimi ma-
 ne fores eius obsidentes,
 pulsi interim exclusiq; a
 limulis, illius expectabāt

Accusato-
res qui.

Pœnæ.

Quos ex-
 ponissi-
 mum ma-
 neant.

ὡς δὲ
 φη' δι-
 τιμ
 tum desū-
 ctorum.

Menippi
 σαρκα
 σμός.

δόντες, ἐπὶ τοῖς ἑσθ' τῶν ἱναγχο-
 τεταλόντων, οἱ δὲ ἱναγχοῦν-
 τοι, καὶ ἀπιδέχονται, ὅς ἐστιν προσ-
 βλέποντες, μάλα δ' ἐνδοξοῦντες π-
 ρὸς καλὰ καὶ κακοῦ, καὶ ταῦτα πᾶσι
 οἷα βαρύνειν, καὶ ὑπὲρ ἡμῶν πα-
 ρὰ τὸν δῖον, τοῖς μὲν τοῖς πίνουσιν ἡ-
 μῖν ἡμεῖς τῶν κακῶν ἰδέσθαι, καὶ οἷα
 καπνίζοντες πάλιν ἐκλάζοντο. καὶ
 μὲν καὶ ἄλλα ἔειπον τὰ μυθώδη, τὸν
 Ἰξίονα, καὶ τὸν Σίσυφον, καὶ τὸν Φρύγα
 Τάνταλον χαλῖπρος ἔχοντα, καὶ τὸν
 γῆρας Τίτυον, ὁράκλεις δ' οὐκ ἔ-
 κατο δ' ἐπὶ τὸν ἱππὸν ἀγρῶν. δ' αὖτε
 θόντες δὲ καὶ τούτοις, ἐς τὸ πύθιον
 Ἰσθάλιν, ὅς ἀχρεοῦσιον, ὑφίστα-
 μαι τὴν αὐτῶν τῆς ἐμῆς καὶ τῆς
 ἑσθ' ἡμῶν, καὶ τὸν ἄλλον ὁμιλῶν
 τῶν κακῶν καὶ τῶν ἰσθ' καὶ φῦλα δια-
 ταμίοντες, τῶν μὲν παλαιῶν πινεῖ καὶ
 εὐρωμένους, καὶ δ' ἐφ' ὧν Ομη-
 ρῶν, ἀμεινέμεν. τῶν δὲ νεωτέρων καὶ συ-
 νεικότεροι, καὶ μάλιστα τῶν ἀγροῦν-
 τῶν αὐτῶν οἷα τὸ πολυκαρπὲς τῶν τε
 εὐχάων, τὸ μὲν τοῖς σφραγισμένοις ἡ-
 κιστον, ὅς πάντες πᾶσι φαδίων. ἀπαιτῶν
 γὰρ ἀπὸ τῶν ἀλλήλων γίνονται δ' οὐ-
 ροῖσι, τῶν δ' αὖτε γυμνωμένων,
 πάλιν μὲν καὶ οἷα πολλὰ ἀναθί-
 ροντες αὐτοῖς ἐκ τῶν κακῶν. ἔπειτα
 δ' ἐπὶ ἀλλήλων ἀμεινέμεν καὶ ἄσκησις

eorum, dum latuimus,
 agnouimus, videlicet qui
 nuper e vita discesserant.
 At hi se prudentes cum
 occultebant, nostroque
 subtrahabant aspectui,
 aut si nos aliquando re-
 spiciebant, id seruiliter
 admodum abiecteque fa-
 ciebant, atque hi qui-
 dem quam olim putas
 onerosi fastidique in vi-
 ta? At pauperibus malo-
 rum dimidium remitteba-
 tur, & quum interquie-
 uissent, denovo repete-
 bantur ad poenam. Sed
 illa quoque quæ fabulis
 feruntur, aspexi, Ixio-
 nem, Sisyphum, Phry-
 giumque grauitè affe-
 ctum Tantalum, peni-
 tumque terra Titum,
 Dij boni, quantum? In-
 tegrum stratus ager occupat.
 Hos tandem præ-
 tercuntes, in campum ve-
 nimus Acherusium, in ve-
 nimusq; ibi semideos, he-
 roiasque, et aliam simul
 mortuorum turbam, in-
 gentes, tribusque disposi-
 tam, alios quidem vetu-
 los quoslibet ac marcidos,
 atque (ut Homerus ait)
 euuados, alios uetorū
 ueniles & integros, &
 hoc potissimum ob illam
 conchendi efficaciam Ae-
 gyptios. Verū dignosce-
 re quemlibet haud pro-
 cliue fuit, adeo nudatis
 ossibus omnes erant in-
 uicem similes, nisi q. vix
 tandem eos diu intendentes
 agnouimus. Quippe
 cōferta cōsidebāt oīesque

ἡ περὶ τῶν

ἄλλοι μὲν

Τρίστιο
 ad ἀντί-
 θησιν.

Campum
 Acheru-
 us, siue
 Elysium
 Distribu-
 tio

Occupatio.

σαν, ἀλλὰ μεταφρίσασθαι, ἢ μὲν Κροῖο
 σοι ἐνέγκουσιν τὴν φοικίτην καὶ αὐχμη-
 ροῦ σκευὴν ἀναλαβὴν, τοὶ δὲ Μαίαν-
 δριοι τίνοι ἐν τοῖς οἰκίστασι πομπὴν
 οἰταί, τὴν πολυκράτες τυράννιδι μα-
 τανέδουσι. καὶ μίχρη μὲν πρὸ ἄσπε-
 ρου ἔσται ὁ αὐχμηρὸς, ἐπεὶ δὲ αὖ δὲ
 τῆς πομπῆς καιρὸς παρελθῇ, τὴν παῦ-
 ραν ἔσται ἀποδιδόντες τὴν σκευὴν καὶ ἅ-
 ποδυσάμενοι τὸν αὐχμηρὸν μετὰ τῷ σώ-
 ματι, ἔσται δὲ ἢ πρὸ τῆς γήρυτος, μη-
 δὲν τῷ πλησίον οἰσφύρον. ἐνιοὶ δὲ ὑπὸ
 ἀγνοήσεως, ἐπεὶ δὲ αὖ ἀπατῇ τὸν
 κόσμον ἐπιστάται ἡ τύχη, ἀχθοντάς
 γε, καὶ ἀγνοήσαντες ἔσται εἰκόσι
 πιδι σκευόμενοι, καὶ ὕχθη πρὸς
 ὀλίγον ἐχέσονται ἀποδιδόντες.
 εἴμαι δὲ καὶ ἔτι ἐπὶ τῆς σκηνῆς πολλὰς
 καὶ ὠρακίνας τῆς παγκυβερνήτου
 τῆς τούτου πρὸς τῆς χρείας τῆς ἀρε-
 μάτου, ἄρτι μὲν ἐρέοντες, ἐνιοὶ δὲ
 Πριάμης γνησίους, ὃ Ἀγαμέμνων
 καὶ ὁ αὐτὸς ὁ τύχῃ μικρὸν ἐμπρο-
 σθεν μάλα σιμῶς, τὸ τῷ Κίκροπι
 ὃ ἐρυχθῆος αὐχμηρὸν μεμυσάμενοι,
 μετ' ὀλίγον οἰκίστασι πρὸ ἡλθον ὑπὸ
 τῷ κυκλώσμενοι. ὅδῃ δὲ πόδας
 ἔχοντες τὸν ἀνέματον, ἀποδυσάμενοι
 ἔσται αὐτῶν ἡ χρυσόπασον ἐκεί-
 νῃ ἰσχυρὰ. καὶ ἡ προσοπθὼν ἀποδιδόντες καὶ ταῖς ἀπὸ τῆς ἰσχυ-
 ρῆς, αὐτῶν καὶ ταῖς ἀπὸ τῆς ἰσχυρῆς, οὐκ ἔστι Ἀγαμέμνων ὁ Δαρῖος.

mutato, Crosum quidem
 coegit ferui captiuoque ve-
 stes induere, Meandrium
 autem olim inter seruos
 incedentem, Polycratis
 tyrannidem illigauit. Et
 aliquantisper quidem eo
 cultu permittit uti, verum
 ubi iam pompæ tempus
 præterijt, apparatus quib-
 que restituens, & cum cor-
 pore simul exutus amictu
 qualis ante fuit, efficitur,
 nihilo a vicino differens.
 Quidam tamen ob insci-
 tiam, cum suos fortuna cul-
 tus exigit, ægre ferunt at-
 que indignantur, tanquam
 proprijs quibusdam bo-
 nis priuati, ac non potius
 alienis, quibus paulisper
 utebantur, exuti. Quin
 in scena quoque uidisse te
 plerumque puto histriones
 istos tragicos, qui (vi fa-
 bulæ ratio poscit) modo
 Creontes, modo Priami
 sunt, aut Agamemnones.
 Idem (si fors tulerit) paulo
 ante tam grauius Cætro-
 pis aut Erechthei formam
 imitatus, paulo post ser-
 uus, poeta iubente pro-
 greditur. At cum saluæ
 iam finis affuerit, quisque
 auratis illas vestes exu-
 tus, personam deponens,
 & descendens a crepidis,
 pauper atque humilis ob-
 ambulat, haud amplius A-
 gamemnon ille Atreo pro-
 gnatus, aut Creon Me-
 nocei filius, sed Polus Ri-

Fortunæ
 bona nō
 pprie no-
 stra sunt
 sed extra
 nos posita,
 fluxa
 & caduca

Illustra-
 tio a simi-
 litudine a-
 frenicis fa-
 bulis, ea-
 rumque p-
 sonis, hi-
 strionibus
 quæducta

τὰ μετὰ
 τὸν ἀνέματον

Luciani

Οδυσσεύς

Οβιέ-
Αίο.

ἄπορτι

σιν.

ab exem-
plo uanū
esse glori-
am, quā
plerique
maximi
uiri i hac
uita expe-
runt.

ἄπορτι

βοσκη

λυσία.

αὐτὸς

γία.

νία πρὸς

τασιν.

ἔ. αὐτὸς

εὐρ, de

regib. &

βασιλεύς.

lius Chariclei Suniensis
Satyrus filius Theogito-
nis Marathonius. Sic se
mortalium res habent,
quemadmodū mihi tum
spectanti videbatur. Phi.
Dic mihi Menippe, isti
qui magnificos aliosque
tumulos habent superet-
ram, & columnas, imagi-
nes, turulos, nihil ne sunt
apud inferos plebeis qui-
buslibet umbris honora-
tiores? Men. Nugaris tu
quidē, nā si uidisses Mau-
solum, Caren illum dico
pyramide celebrē, iam scio
nūq̃ uidere desisses, ita
in antro quoddam abstru-
sum despectum abiectus ē,
in reliqua mortuorum tur-
ba delitescens. Hoc tantū
cōmodi mihi uidei ex mo-
numento referte, q̃ inposi-
to tanto pōdere, laborat
magis & premis. Nam cū
Aeacus, o amice, locum
cuique pietitur, dat autem
cui plurimum haud ampli-
us pedem, necesse est con-
tentum decumbere, sese-
que ad loci modum con-
trahere. At vehementius
multo risisses, opinor si re-
ges hosce nostros, satro-
pasque uidisses apud eos
membricantes, & aut salia-
menta uendentes, aut pri-
mas ipsas literas utgente
inopia proficentes, et quē
admodum contumelias a
quouis afficiantur, atque
in faciem cedantur, per-

ἔστι Κρίων ὁ Μονοκίω, ἀλλὰ Γῶ-
λοι χαυκαίης στυγίονος ὀνομαζόμενος
ἢ Σάτυρος ὁ Θεογίτωνος μαραθώ-
νιος, ὁ καὶ τα καὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων πρά-
γματα ἴσιν, ὡς τότε μοι ὁρῶντι ἴδου-
ξεν. Φι, ἐπὶ μοι ἔ. Μένιππε, οἱ δὲ τῶν
πολυτελεῶν τούτων καὶ ὑψηλοῦς τάφους
ἔχοντες ὑπὲρ γῆς, καὶ εὐλας καὶ ἀκό-
ναι καὶ ἐπιγράμματα, ὅλην τιμὴν
τοιοῦτοι παρ' αὐτοῖς ἔσσι τῶν ἰδιοτε-
ρεστέων. Μέν. ληρῆς ἔ. ὅτι, ὅτι γὰρ
ἰθακάσω τὸν Μωυσολὸν αὐτὸν, λεί-
γω δὲ τὸν κάρα, τὸν ἐκ τοῦ τάφου πε-
ρὶσσητον, εὐ οἶδα, ὅτι ἔκ' αὖ ἐκ αὐτῶν
γὰρ, οὐ γὰρ ταπείνωδες ἔρρηκτοῖς ἐν πα-
ραλίῳ περὶ λαοθάλῳ ἐν τῷ λαιπρῷ
δῆμόν τῶν νεκρῶν, ἐμοὶ δοκῆν, ὅσων
τοῦ ἀπολαύου τοῦ μέγαντος, παρ'
ὅσων ἱεραύνωσι τηλικούτων ἀχθῶν
ἐπικέμελον. ἐπεὶ δ' αὖ γὰρ ἰταῦρα ὁ
Αἰακὸς ἀπομνησθεῖς ἑκάστω τὸν τό-
πον, οἱ δ' ὦσι δὲ τὸ μέγαν οὐ πλείον
ποδὸς, ἀνάγκη ἀγαπῶντα κατακτε-
νῆαι, πρὸς τὸ μέγαν συνιστάμενον
πολλῶν δ' αὖ, οἶμαι, μᾶλλον ἐγίλας,
ὅτι ἰθακάσω τὸν παρ' ἡμῶν βασιλέα καὶ
σατράπην, πῶς χεύοντες παρ' αὐτοῖς
καὶ ἢ τοι ταειχοπεδωῶντας ὑπὲρ ἀπορί-
ας, ἢ τὰ πρῶτα λιθάσκουσαι γράμματα
καὶ ὑπὸ φυχρόντος ὑβρίζοντες, καὶ κατὰ κορρῆς παρομύνας
ὅσων τῶν ἀφ' αὐτῶν τὰ ἀπαιρέτα. Φίλιπποι γὰρ τὸν
μακεδόντα

μακροδύνα ἐνὶ θηασάμενον· ὅ-
 δ' ἔκρατ' ἐν ἑμαυτῷ δ' ὠρατόε' ἦν.
 ἰδὲ χθονὶ δ' ἐμοὶ ἐργονιδίῳ ἔνι, με-
 νού' ἀκνύμενον τὰ σατὰ τῶν ὕ-
 ποδημάτων. πολλοὺς δ' ἐκρά' ἄλ-
 λους ἦ· ἰδὲν ἦν τοῖς τριούδοις με-
 ταποῦτας, Ξέρξαι λίγῳ, καὶ
 Δαρείους καὶ Πολυκράτας. Φιλ.
 ἔτοπα δ' ἡγῆ τὸ περὶ τῶν βασιλέων
 καὶ μακροῦ δὲν ἄπειτα, τί δ' ὁ Σο-
 κράτης ἔπρατ' ἔ, καὶ Διογένης,
 καὶ ἢ ἕτε' ἄλλ' τῶν σοφῶν; Μέν.
 ὁ μὲν Σοκράτης καὶ πειρίχου-
 ται διελίγχει ἅπαντας, σύνεσι
 δ' αὖτε Παλαμίδης καὶ Οδυσσε-
 ούς καὶ Νέστωρ, καὶ ἢ τίς ἄλλ' ὅ-
 λωλ' ἔκρηκε. ἔτι μὲν τοὶ ἐπιφύου-
 σιντο αὖτε, καὶ διωδύχαι ἐκ τῆς
 φαρμακοποιίας τὰ σκίλη. ὁ δ' ἔ-
 βίλπει' Διογένης παροικῇ μ' Σαρ-
 δαναπέλῳ τῷ ἄστυρίῳ, καὶ Μί-
 δ' ἔτ' ὅτ' ὀφρυγί, καὶ ἄλλοις τισὶ
 τῶν πολιτῶν. ἀκνύει δ' οἶμος
 ἵοντων αὐτῶν, καὶ τῶν παλαιῶν τύ-
 χῳ ἀναμνησκόμενον, γελᾷ τε, καὶ
 τέρπεται, καὶ τὸ πᾶν ὅππῃ ἔσται
 τακείμενον, ἄδ' ὅ μάλ' ἀπ' ἀρχῆς
 ἀπλῶς τῇ φωνῇ, τὰς οἶμους δ' αὖ-
 τῶν ἐπιπυλῆων, ὅσπερ οὐρανὸν
 τοὶ ἄνδρες καὶ σελασκίῃδαι με-
 τοικῇ, οὐ φέροντες τὸν Διογένην.

Φιλ.

inde atque vilissima man-
 cipia. Itaque Philippum
 Macedonem conspicia-
 tus connere me certe
 non potui, ostensus est
 mihi in angulo quodam,
 detritos calceos mercede
 refarciens. Quin alios
 praeterea multos erat vi-
 dere mendicantes in tri-
 uis, Xerxes videlicet,
 Darios, ac Polyctates.
 Philonides. Admiran-
 danas ista de rebus,
 peneque incredibilia, So-
 crates autem quid facit,
 ac Diogenes, & si quis
 est sapientum alius?
 Menippus. Socrates pro-
 fecit etiam ibi obuer-
 sat, omnesque redar-
 guit, versantur autem
 cum illo Palamedes, V-
 lysses & Nestor, & si
 quis alius loquax mor-
 tuus. Adhuc equidem in-
 fata sunt illi, & intume-
 scunt ex hausto veneno
 citra. At optimus Dio-
 genes Sardanapalo vici-
 nus Assyrio, Midaeque
 Phrygio, atque alijs nem-
 pluribus ex istorum sum-
 ptiolorum numero ma-
 net, quos quum eulan-
 tes audit, veteris fortu-
 nae magnitudinem reco-
 gitantes, & ridet & der-
 lectatur, ac supinus cu-
 bans, ut plurimum can-
 tas, aspera nimis atque
 inuicunda voce illo-
 rum eulantis oblocutus,
 adeo ut id egre fere-
 ret, nec Diogenem fer-
 re valentes de mutan-
 da sede deliberent.

Tertia
pars.

πρὶ το
ψήφισ
μας κα
τὰ τῶν
πλευσίον
ἀπὸ τῶ
ἀποπλα
γύστεαι
ἐπανό
στῆναι
ἀφ' ὧν
σίς.
ἡ ἐκκλη
σία.
οἱ ἐκκλη
σιασταί.
τὰ δὲ γ
ματα
προσλή
ψα.

Decretū
contra di
uites la
ctum.
ὅτι ἀνά
γνωσις
ψήφισ
ματῶ.
Dantū
propterea.

Philonides. De his iam satis quidem, ceterum quoddam illud decretum est, quod initio dixeras aduersus diuites esse sancitum. Menippus. Bene admones. nescio enim quoraisio, quum hac de re dicere proposuissem, ab instituto sermone procul abetraui. Dum igitur ibi verfabar, magistratus concionem aduocauerunt, his videlicet de rebus, quæ in commune conducere. Conspicientes ergo multos cōcurrere, cōmiscens me ipsum mortuis, statim vnus & ipse eram concionatorum. Agitata sunt igitur & alia multa, postremo vero de diuicibus negotium. In quos postea quam plurima fuissent obiecta, violentia, superbia, falsus, iniuria, afluens tandem ex populo primas quidam, huiusmodi decretum legit.

Decretum.

Quoniam, inquit, multa diuites perpetrant inuita, rapientes ac vim inferentes, incopesque omni modo despectui habētes. Curia populoque visum ē, ut cum iuncti vita fuerint, corpora quidem eorū penas cum aliis sceleratorū corporibus iuant, animæ vero sursum remissæ in vitam, in asinos demigrent, donec in tali rerum statu quinquies ac viciies decē annorū millia trāsegerint, asini

Φιλων. ταυτὶ μὲν ἰκανῶς. γὰρ δὲ τὸ
ψήφισμα ἦν, ὅπως ἐν ἀρχῇ ἐλεγόν
κεκυρωθεῖσα κατὰ τῶν πλευσίον
ἦεν. ἔγωγε ὑπέμνησαι. οὐ γὰρ οἶδ'
ὅπως πρὶ τούτου λέγον προέβ
μεν. πᾶσι μὲν ἐπεπλουνέμεν το
λόγου. σφραγίζοντες γὰρ μὲν παρ
αὐτοῖς, προὔθεισκα οἱ πρυτάνεις
ἐκκλησίας πρὶ τῶν κοινῶν συμφε
ρόντων. ἰδὼν οὖν πολλοὺς συνθίον
τας, ἀναμίξας ἑμαυτὸν τοῖς νέ
κροῖς, δυνόντες ἡμεῖς καὶ αὐτὸς ἦν τῶν
ἐκκλησιαστικῶν. διφρέθη μὲν οὖν καὶ
ἄλλα, τελούτων δὲ τὸ πρὶ τῶν
πλευσίον, ἐπὶ γὰρ αὐτῶν καταγέ
ρητο πολλὰ καὶ θανά, βία καὶ ἀλα
στονεία, καὶ ὑπερβολία καὶ ἀδικία,
τίλθε δὲ αὐασις περὶ τῶν δυνάμεων
ἀνέγνω ψήφισμα τοιοῦτον.

Ψήφισμα.

Επειδὴ πολλὰ καὶ παράνομα οἱ
πλευσίοντες ὁρῶσι παρὰ τὸν βίον, ἅς
πράττειν καὶ βιάσασθαι, καὶ πάντα
τῶν τῶν κοινῶν καταφρονοῦν
τόν, δίδωκεν τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ,
ἐπειδὴ ἀποθανέωσι, τὰ μὲν σώμα
τα αὐτῶν καταλείπειν, καθάπερ καὶ
τὰ τῶν ἄλλων εὐνοῦντες, τὰς δὲ ψυ
χὰς ἀναπνεύσειν αἰὼν ἐς τὸν βί
ον, καταλύειν ἐς τοῦτον ὄνον, ἄχρη
ἐν ἡ

ἐν ἧς τοῦτοιοῦτο σὺ γὰρ ὡσεὶ μὴ
 εὐαδόντες ἐπὶ πάντε καὶ ἵκεσιν, ὅ-
 νοι ἐξ ὧν γιγνόμενοι καὶ ἀχθοφει-
 ροῦντο, καὶ ὑπὸ τῶν πονήτων ἐ-
 λαυνόμενοι, τοῦτο δὲ τὸ πᾶν
 ἐξῆναι αὐτοῖς ἀποθνήσκειν. ἐπεὶ τὸ
 γνώμων Κροσίον σκυλετίον, ὅτε
 κυσιδὺς, φυλῆς ἀλυσαν, ἀδίδει. ὅ-
 τε ἀναγινώδεν, τὸ ψήφισμα ἔ-
 πιψέφισαν μὲν αἱ ἀρχαί, ἐπεχου-
 ροτόνησε δὲ τὸ πλῆθος, καὶ ἐνδο-
 μέσετο ὁ Βεσμῶ, καὶ ὑλάκτησαν ὁ
 Κρόβος. οὗτω γὰρ ἰνυλὴ γίγνηται,
 καὶ χύει τὰ ἀναγνωσμένα. ταῦτα
 μὲν δὴ σοι, τὰ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. ἵ-
 γὰρ δὲ ἐν πρὸς ἀφίγμων ἵνα, τοῦ
 Τερσίᾳ προσελθὼν, ἰκίτουν αὐ-
 τὸν τὰ πάντα διηγήσά μιν, ὅτε
 πρὸς με, ποτὶ ὅς ἡν ἡ γὰρ τοῖς ἀ-
 εῖον. ὁ γὰρ γέλασας, ἔειπε τοφλόν τι
 γερὸν ἔον, καὶ ὡχρὸν καὶ λεπρόφωρον.
 ὁ τέκνον φησὶ, τί μιν αὐτίσω οἶδ᾽
 εἶπες ἀπορίαι, ὅτι παρὰ τῶν σο-
 φῶν ἐγείρω, οὐτὰ γινώσκουσιν ἴσσω
 τοῖς. ἄταρ εἰ θέμις λέγειν πρὸς σε,
 ἀπείρητα γὰρ ὑπὸ τῷ Ραδάμάνθου.
 μηδὲ μὲν, ἔφην, ὁ πατέρων, ἀλλ' ἐ-
 πὶ, καὶ μὴ περὶ δὴ με σοῦ τοφλό-
 νος περιϊόντα ἵν' ἐγὼ εἶπω. ὁ δὲ λέ-
 με ἀπαγαγὼν, καὶ πολὺ τῶν ἄλλ-
 λων ἀποσώσκει, ἡρῆμα προσκύν-
 +

alini semper ex alinis re-
 nati, onera ferentes, atque
 a pauperibus agitati. De-
 in ut liceat illis e vita ex-
 cedere. Hanc sententi-
 am dixit Calvarius pater
 Aridello, patria Mani-
 centis, tribu Atibantia,
 de. Hoc recitato decreto,
 approbaverunt principes,
 scivit plebs, adfremuit
 Proserpina, allaturus Cer-
 berus, sic enim rata quæ
 inferi statuunt, authentica-
 que sunt. Quæ igitur in
 cōcione agebantur, erant
 huiusmodi. Tum ego sta-
 tim, cuius gratia veneram
 Tiresiam adeo, atque illi
 re, uti erat, ordine nar-
 rata, supplicavi, ut mihi
 diceret, quod nam opti-
 mum vitæ genus putaret.
 Hic vero subridens (est
 autem seniculus quispiam
 cæcus, pallidus, voce gra-
 cili) o fili, inquit, causam
 tuæ perplexitatis scio a
 sapientibus istis profe-
 ctam, haudquaquam in-
 dem invicem istis de
 rebus sentientibus, ve-
 rum haud fas est id tibi
 proloqui, siquidem quod
 Rhadamanthus interdixit.
 Nequaquā, inquam, o pa-
 tere, sed dic amabo,
 neque me contempnas, qui
 in vita te etiam ipso cæ-
 cior oberro. Abducens
 ergo me, procul ab alijs
 auferens, ad aures mihi in-
 clinans, Optima est, in-
 quit, idiotarum privato-
 rumque vita, ac pruden-
 tior. Ideo ab insipientia
 cessant

δ δα
 γνώμη
 αἱ ἐπὶ
 κρίσει

Clausula
 Secunda
 Dialogi
 pars sci-
 ficatoria

Sciscen-
 tio.
 Tiresias
 descrip-
 tio.

Tergium
 libro.

Instat ro-
 gando.

Respon-
 sio.

Summa
 & scopus
 totius ar-
 gumentii

ἐπεὶ γὰρ

Epicure-
um consi-
lium.

Conclusio

Discessus
ab inferis
& redi-
tus in Græ-
ciam.

Concludit
Dialogum

cessans alta cogitandi, &
fines & principia inspic-
endi, & vastos hosce syl-
logismos despuens, atque
id genus omnia nugas ze-
stinans, hoc solum in to-
ta vita persequere, ut pre-
sentibus bene compositis
minime curiosus, nulla re
solicitus, quamplurimum
potes, hilaris vitam ridens
que traducas. Hæc quum
dixisset, rursus in asphode-
lorum pratum sese corri-
puit. Ego igitur (nam &
nunc vespere erat) age, in
quam, o Mithrobarzane,
ne, quid cunctamur? ac
non hinc rursus abimus
in vitam? Ad hæc ille:
Confide, inquit, o Menip-
pe, breuem quippe faci-
lemque tibi monstrabo
semitam, & me pronus
abducens in regionem
quandam magis priore
tenebrosam, manu pro-
cul ostendens subobscurum
tenueque, ac velut
per rimam influens lumen,
illud, inquit, Trophonij
templum est, atque illac ad
inferos e Boeotio descen-
ditur, hæc ascendes, æque
illico eris in Græcia. Ego
igitur hoc sermone gauisus,
salutato Mago, diffi-
cile admodum per angus-
tas antri fauces subre-
pens, nescio quo pa-
tho in Lebadiam
perueni.

τὸν ἄετις εἶπεν καὶ σὺ φρονίως
ῥέει, ὅς τις ἀφροσύνης παροσέμνηται
τοῦ μεγαλολογεῖν, καὶ τίλη καὶ ἄρ-
χὰς ἐπισυναγῆναι, καταπύσας τὸ σῶ-
φρον τοῦ συνλογισμοῦ, καὶ τὰ τοιαῦ-
τα λήρον ἐγχεσάμην, τοῦτο μόνον
ἐξέπαυται θηράσει, ὅπως τὸ παρὸν
εὐθείμηναι, παρεθάρμηναι γὰρ τὰ
πολλὰ, καὶ περὶ μηδ' ἐσπυρίδα. ὡς
ἐπὶ δὲ, πάλιν ἔρτο κατ' ἀσφodelῶ-
λεσσιν. ἐγὼ δ' ἐπεὶ γὰρ ἔδην ὅτι
ἔστι, ἄγε δ' ἔτι Μιθροβάρζανη φη-
μί, τί ἐξομιλλήσῃ, καὶ οὐκ ἀπιδί-
αθῃ ἐν τῷ δόμῳ, δ' ἐπεὶ ταῦτα,
θάρρα, φησὶν ὁ Μένιππος, ταχέως
γὰρ σὺ καὶ ἀπεργασίῃς ὑποδείξῃς
ἀκράτῃ. καὶ δ' ἀπαγαγὼν με πρός
τι χερίον τοῦ ἄλλου (σφιστόδωρον,
δεδξας τῇ χερὶ πόρρωθεν ἄμυν-
ρόν τε καὶ λιπὸν δασὺ εἶς κλε-
πίαις ἐσρέει φθῆ, ἐκείτω, ἔφη ἐστὶ τὸ
ὄν τοῦ Τροφονίου, κακῶς κατὰ
χρὴ) αἰ ἀπὸ βροτῶν. τούτω δ' ἐν-
θι, καὶ εὐθὺς ἔσθ' ἐπὶ τῇ ἐλάτῳ, ἔδωκε
δὲ τοῖς ἐρημίταις ἐγὼ, καὶ τὸ μάγον ἀ-
σπασάμην, χαλκῶς μάλα εἶς
τοῦ σμίνε ἀνερπύσας, ὅς οἱ δ'
ὅπως ἐν Λεβαδίᾳ
γίγνομαι,

TIMON SI/ VE MISANTHROPOS.

Eraf. Rothero. interp.

Ornatissimo iuris vtriusque Doctori
Thomæ Ruthallo Secretario Re
gio, post Episcopo Dunelmensi, Eras. Rothe.
S. P. D.

Vide quantum audaciæ mihi suppe
ditet singularis quædam ingenij
tui, morumq; facilitas, humanissime
Ruthalle: qui cum neutiquam igno
rem te inter Aulicos primores, vel au
toritate, vel gratia, vel splendore, vel
eruditione præcipuum esse, tamen non
verear meas nugas rudes adhuc, vixq;
ẽ prima scheda repurgatas ad tuam ex
cellentiam mittere. Sed quid facerem?
Iam vrgebat nauita, ventos & æstum
nulli seruire clamitans. Itaq; ne nihil
mei

Luciani

mei apud hominem tam nostri studiosum relinquerem, id quod tum forte erat in manibus, Misanthropum misi, nimirum ad virum vnum omnium Philanthropotaton. Is est Luciani Dialogus, quo vix alius lectu, vel utilior, vel iucundior: versus quidem ille iam pridem ab alio nescio quo: sed ita versus, ut interpres hoc modo demonstrare voluisse videatur, sese neque Græcè scire, neque Latine: nec temere adeo quis suspicetur eum interpretem subornatum esse ab ijs, qui Luciano malè volunt. Tu nostram hanc audaciam boni consules, & Erasmus in eorum numero pones, qui tui sunt amantissimi. Vale, Londini Anno, D. M. III.

ARGUMENTVM.

Hoc Dialoꝑo de diuitijs tractatur. Quis scilicet verus Diuitiarum vsus sit, & quomodo retineantur. Quibus potissi-

potissimum obueniant, & quales reddant possessores. Occasio DIALOGI à persona Timonis sumpta est, quem Athenienses, quòd in humanus planè esset, hominumq; congressus ac societatem vitaret, imò etiam publicis malis gauderet, *μισάνθρωπος* appellarunt: cuius mortui quoque sepulchrum (vt scribit Suidas) inaccessum & inuium factum fuit, cum mare, tanquam ipsum quoq; perosum illius inhumanitatē, inundatione eam terræ partem, ubi sepultus erat, à reliqua abstractā seclusisset. In quo & tale Epitaphiū inscriptum fuisse fertur.

*Hic iaceo, uita miseraq; inopiā solutus,
Nomen ne queras sed malè tute peri.*

Huic igitur Timoni similes reddi & diuites, videtur intelligere velle Lucianus, vt pote quos diuitiæ et fastuosos et insolentes, & planè barbaros, efficere cōsueuerunt. Fingit autem ab initio diuitem fuisse, sed ob liberalitatem, & quòd absq; iudicio in quosuis benignus esset, ad paupertatem redactū esse.

Quam

Luciani

Quam rem cū Iupiter ex ipsius quere-
la, qua cū illo exostulādo, in hominū
malitiā & ingritudinē à principio in-
uehitur, cognouisset; misertus illius, eò
quòd & in deos pius fuerat, & multa
illis sacra peregerat, diuitē denuo face-
re statuit, ac Plutū cum thesauro ad ip-
sum mittit, Qui principio ire detrectat,
ostendens illum sua culpa pauperē fa-
ctum esse, & cum talibus hominib. mi-
nimè perdurare se posse, atque æquè o-
disse eos, ut fordidos atq; auaros illos,
qui nunquā omnino se utātur. Medios
critate enim utendi se gaudere. Atque
hic locus usum diuitiarum, & quomo-
do cōseruari eadē debeant, docet. De-
inde cum Iupiter in sententia persiste-
ret, atq; ita Plutus ducente Mercurio
ad Timonē pficisceretur, inter eundum
fingit claudicare, ibi, interrogāte Mer-
curio, causam eius rei reddit, q̃ quoties
à Ioue mittatur, tardè incedat, neq; vi-
deat quorsum eat, neque norit ad quos
eat: quoties autem á Dite mittatur, etiā
alatū esse, Quo figmento significare vi-
detur

detur, improbos ac malos semper meliorib. successibus frui: probos aut, & à Ioue dilectos, aut nunquã, aut tarde in hac vita felices ac diuites fieri Postremo interrogatus à Mercurio, cur deformis ac pallidus, tãto pereametur ab hominib. respõdet. Inscitia, ac cæcitate illorũ hoc fieri. Atq; ibi cũ alios affectus suos exponit, quæ omnia postremo actione, & quasi ipsa re cõprobatur, dũ Timonẽ ab initio, Plutum reijcere atq; auersari fingit, utpote ex paupertate modestũ ac temperantem iam factum, & agnoscentem superiora mala, in quæ ex Diuitiarum copia inciderat. Mox eundem acceptum eum summa cura asseruare, tumidumq; & insolentem, omnes homines alios vitare atq; contemnere. Additis ad finem etiam adulatoribus, scurris, assentatoribus, sycophantis, sumi venditoribus & id genus alijs, qui ut corpus umbra, sic ipsi diuitias atq; fortunam cõmittantur.

Luciani

TIMON, Η ΜΙΣΑΝΘΡΩ- ΠΟΣ.

Timon siue Misanthro- pos.

Querela, & expositio cum Ioue.

Exposu-
latio cum
Ioue, &
hominu
prauitate
et malitia
multam
linat.

προσαγο-
ρεύσει
ἑρωτική
καὶ βα-
ρύνει
ἑρώτησι
ἐπίκρι-
σις
καὶ κλ.

O Iupiter Phil &
hospitalis, soda-
litie, domesticæ,
fulgurator, iusiurandice,
pubicoge, grandistrepe,
&c si quod aliud tibi co-
gnomen attoniti Poetæ
tribuunt, maxime quum
hærent in versu. Nam
cum illis tu multinominis
factus, carminis ruinam
fulcis, metrique exples
hiatum. Vbi tibi nunc
magnitrepum fulgur,
grauitremum tonitru?
Vbi ardens, candens ac
terrificum fulmen? Nam
hæc omnia iam palam ap-
paret nugas esse, sumumq;
poeticum, nec omnino
quicquam præter nomi-
num strepitum. Sed de-
cantata illa tua arma e-
minus sententia exprom-
ptaque, nescio quo-
modo penitus extincta
sunt, frigentque, adeo
ut ne

Ζεὺς φίλη καὶ ξενία καὶ
ὀϊκίαν, καὶ ἰφίαν, καὶ
ἀστροπὴν, καὶ ὄρκον, καὶ
μεγαληγρίαν, καὶ ὀρίγδον, καὶ
ἄ τι σε ἄλλοι ἑμβρόντητοι ποίη-
ται καλέουσι, καὶ μάλιστα ὅττω ἀ-
πορῶσι πρὸς τὰ μέτρα. τότε γὰρ
αὐτοῖς πολυώνυμοι μερόμενοι ὕ-
περίθεσιν τὸ πῖπλον τοῦ μέτρου, καὶ
ἀνεπληροῖς τὸ κεχῶσι τοῦ ῥυθ-
μοῦ. ποῦ σοι νῦν ἡ βαρύνουσα ὄρον
τῆς, καὶ ἡ εὐθαλόος καὶ ἀργόος,
καὶ σμυδαλίος κορυμνός; ἀποσ-
τα γὰρ πάντα λῆρος ἔστιν ἀσπί-
σθαι, καὶ κενὸς ποιητικὸς ἀτιχθεῖς,
ἔξω τῶ πατάγῃ τῶν ὀνομάτων. τὸ
δὲ αὐοίδιμόν σου, καὶ ἐκκρόλον ὅπλων
καὶ πρόσθετον, ἐκείδ' ὅποι τιλίωσ
ἀπινύσκει

πίσβη, καὶ ψυχρὸν ἴσθι, μηδὲ ὀλίγον
 απιθῆρα ὀργῆς κατὰ τῶν ἀδικούντων
 σφραγίστην. θᾶττον γὰρ τῶν ἐπιτορκῶν τις ἐπιχερσύνων
 τῶν ἰωλῶν ἐσυαλλίσει φοβηθεὶς ἄν, ἢ
 τὴν τοῦ παυδαμοῦ τοῦ κοβαυτοῦ
 φλόγα οὕτω θαλόντινα ἱπποκτείνων
 ναδίμ δ' ἄκῃς αὐτοῖς, ὥς πῦρ μὲν ἢ κα
 πνὸν ἀπ' αὐτοῦ μὴ διδύναι, μόνον
 δὲ τοῦ τοῦ οἴκτου ἀπολαύειν τοῦ τραύμα
 τος, ὅτι πᾶσι πληροῦσινται τ' ἄσβεστον
 βόλῃ, ὥστε ἡδὴ σφραγίστην καὶ ὁ
 Σαλμωνίδης ἀνὰ βροντᾶν ἐτόλμα,
 οὐ πάντιν θοῖ ἀπιδάσθαι ὡς πρὸς οὕτω
 ψυχρὸν τὴν ὀργὴν Δία, θυμωρῶς
 φωνή, καὶ μεγαλοχούμην. πῶς γὰρ
 ὅπου γὰρ ἡσθ' ἀπὲρ ὑπὸ μασθραγόρα
 καθόδ' ἴσθι, ὅς οὕτω τῶν ἐπιτορκούντων
 ἀκούει, οὕτω τὸς ἀδικούντας ἐπισκῶ
 πῆς, λημέας δὲ, καὶ ἀμβλυώτῃς πρὸς
 τὰ γινόμενα, καὶ τὰ ὧτα ἐκκεκώ
 φασιν καθ' ἑπὶ οἱ παρῆκαστοί. ἐκ
 πύλινος γὰρ ἐπὶ καὶ ὀξείον μὲν ὡς καὶ
 ἄκ μὲν τὴν ὀργὴν, πολλὰ κατὰ τ'
 ἀδίκων καὶ βιάων ἱστοίαι, καὶ οὐ
 δὲ πᾶσι ἔστι τότε πρὸς αὐτοῖς ἐκεί
 ρισα, ἀλλ' αὖ ἐνερῶς πάντος δ' ἐκ
 ραυνὸς ἦν, καὶ ἡ αἰγὶς ἐπισείσο,
 καὶ ἡ βροντὴ ἱπποκτείνου, καὶ ἡ ἀστρα
 πὴ σωεχὴς ὥστερ' εἰ ἀκροβολισμοῖς
 σφραγιστίσθαι, οἱ δὲ σέμοι δὲ καὶ σκί
 ονδ' ἔστι

ut ne minimā quidem sum
 illud in iracundia aduer
 sus nocentes reliquam ob
 tineat. Itaque omnes quibus
 ex his qui peccantur sunt,
 extinctum eliditū metue
 ris, ὅτι flammam tubum om
 nia necans, adeo rationē
 quēpiam mentere vide
 ris eis, ut ignē quidem aut
 famū ab illo proficiscētē
 nihil quicquid, formidant, ut
 tum hoc salū vulneris in
 ferri posse iudicent, ut soli
 gine compleantur. Quibus
 rebus factū est, ut cum Sai
 monens tibi sit ausus etiā
 obtonare, ne quid admo
 dum ab te, quippe aduer
 sus Iovem usque adeo ita
 frigidum, ver ad facinora
 feruidus, audaciaq; tumi
 dus. Quid in enim facias,
 ubi tu perinde ac sub ma
 dragora iteris, qui neque
 peccantes exaudias, neque
 eorū qui flagitia cōmittūt
 respectū agis? Ceteris an
 tem spiritibus, & hallu
 cinatis ad ea quæ fiunt, au
 res ipsas tibi obstruē
 runt, instar horū, quæ tate
 defecti sunt. Quādoquidē
 cum puens adhuc eſſes,
 acutis animo, vehemēsq;
 ad iracundiam, per multa
 in homines maleficos ac
 violentos faciebas. Neque
 tum unquē tibi cum illis erat
 induciæ, sed perpetuo sul
 men erat in negotio, per
 petuo obstrahatur Ae
 gis, obstridebat tonitru,
 fulgur continenter iaculo
 rum in morem, densissime
 ex edito loco deuolentiū

Expona
 tio hyper
 bolica.

A conse
 quētibz
 & exam
 plo.

ἐπίπρ

σιν.

ἐτῆς αἰ

τίας.

ἐπιμονή

ἐν τοῖς

ἡδισμῶ

Ratio &

compara

tio actio

num actio

nis utiū

que.

τὰ πρᾶ

τόμνα,

καὶ παρα

λατόμω

να.

τὰ τ' ἐν

τητ'.

ἀνταδ

ἐκείν.

τὰ ἱκδάν
ἵα Deu
calionis
ναυfragi
um tēpo
re diluvij.

A conse
quentib,
& euentu

Inuehitur
in homi
nū nega
tudinē,
& impiet
atem.

ὄνειαυ
σμός.

torquebas, terrę quassatio
nes, cribri instar frequētes
ad hęc nix cumulari, nec
nō grādo saporū in morte,
atq; ut tibi moleste dīfer
tam, umbresq; rapidi, &
violenti, ac flumen quidie
exundans. Hinc tantū re
pente Deucalionis ætate
naufragiū ortū est, ut om
nibus sub aqua demerlis,
nix unica scapula seruare
tur, quę in montē Lycorē
appulsi, humani generis
quasi scintillas quasdam
seruās, unde sceleratius e
tiam genus in posterū pro
pagaret. Nimirū igitur di
gnū secordia premiū ab il
lis reportas, cum iam nec
sacra faciat tibi quisquam,
nec coronas offerat, nisi si
quis obiter in Olympicis
ac ita ne is quidē rem ad
modum frugiferam facere
uideretur, sed priscum quen
dam ritum magis referre,
ac pene Saturnum, o deo
rum generosissime, te red
dunt, magistratu abdican
tes. Omitto loqui, quoti
es iā templū tuū sacrilegio
cōpilant, cum tibi etiam
ipli in Olympicis manus
admoluti sunt. Atq; inter
ea tu altifremus ille pīgri
taharis, vel excitare caues
vel vicinos aduocare, ut
auxilio accurrentes illos
cōprehenderent, cum etiā
dum adornarent ad fugā,
sed generosus, Gigatūq;
extinctor, & Titanū vi
ctor sedebas, quum tibi
caesaries ab illis circum
tonderetur, decem cubi
tale fulmē dextera tenēs.

Horum

νηδ'όν, καὶ ἡ χιθὼν σφρηδ'όν, καὶ ἡ
χάλαρα πιτρηδ'όν, καὶ ἵα σοι ἰερ
τικῆς σφραγίσματα. ὁ ἐκείν τ' ἐστὶν. Δ' αὖ
οὐ καὶ βίαιοι, ποταμὸς ἰκάνηται γὰρ.
ὅστις τηλικαύτη ἴη ἀκαρῆς χιθὼν
καυαγία ἐπὶ τοῦ Δευκαλίωνος ἰγέ
νετο, ὡς ὑποβρυχίων ἀπάντων κατὰ
διδυκότων, μοχλὸς ἦν ἡ κιβώτιον περὶ
σοθῶσαι προθεῖλαι τὸν Διὸς ἀνδρῶν.
ἰώπυρρον ἦ δ' ἀνθρώπων σωδ' ἔργατος
σφραγίσματα ὅς ἐπιμονὴν κακίας
μείζονος, τοιγὰρ θεὸς ἀκύλευθα τ' ἔραθυ
μίας τὰ πύχιστα καμίσῃ παρ' αὐτῶν
οὔτε θύοντες ἐπὶ σοι τιμὸς, οὔτε σι
φάντες, εἰ μή τις ὅρα πάρος γον ὅς
λυμπίων, καὶ ἔτος οὐ πάνυ ἀναγκαῖα
ποδὶ δ' ὀκῶν, ἀλλ' εἰς ἔθ' ὅτι ἄρα
χάορ σφατῶν. καὶ κατ' ὀλίγον
κρόνον σε, ὡς θεὸν γυναιότατε, ἀπο
φάνυσσι, παρὼς ὁ μῦθος τῆς μητ' ἐδ' ἀ
γαθῇ, ὅς ποταμὸς ἔδ' ἔσθ' ὅσον νεὼν σι
συλήμασιν, οἱ δ' ἐκ αὐτῶν θεὸς τὰς χε
ρας ὀλυμπιάσιν ἐπιβεβλήμασι, καὶ σὺ
ὁ ὑψιβρεμέτης ὠκνησας ἢ ἀναστῆσαι
τῆς κύνες, ἢ τῆς γείτονες ἐπιπαλῖ
σαι. ὡς βροχὸς ἐσθ' αὐτῶν αὐτῶν
συλλοβοίαν, ἐπὶ συσκόλεισιν οἰκονο
μῶν τῶν φυχῶν. ἀλλ' ὁ γυναιότατε, καὶ
μηχανολίτος καὶ τιτανοκράτωρ ἐ
κάθισε, τὸν πλοκάμους περικερδῶ
ν ὅς ὑπ' αὐτῷ, δικάπηχ' ἡ κορυμνὴ
ἰχθῶν

ἔχωρ' ἐν τῇ δ' ἑξίᾳ. ταῦτα τοίνυν ἔ-
 θαυμάσιον πῶς παύσει τῇ οὐδ' ἄ-
 μελ' ὅς παρερῶμεθα; ἢ ποτε καλὰ σέ-
 ῃ τοσαύτῳ ἀδικίᾳ; πόθι Φαίθον
 τὸς ἢ Δούκελίδας ἐῖς οὗτος πρὸς οὗ-
 τος ὑπὸ βίᾳ ὑβρίν τῳ βίᾳ; ἵνα
 γὰρ τὸ κατὰ ἰάσκει, τὰ κατὰ ἰάσκει, το-
 σούτους Ἀθωάων ἐς ὑψίστην ἄρας, καὶ
 πλουσίους ἐκ παντὸς ἀποφύνας
 καὶ πᾶσι τοῖς διανοίᾳ ἐπιχειρή-
 σαι, μάλλον δ' ἐκ τῶν ἐς οὐδ' ἄ-
 σίαν τῶν φίλων ἐκχέει τὸ πλεον, ἵ-
 παθ' ἢ πένης οὐδ' ἐκ ταῦτα ἰγνώσκω,
 οὐκ ἔτι οὐδ' ἐκ γινώσκω πρὸς αὐτὸ
 οὗτα προσβλήπυσιν οἱ τίς οὐδ' ὑπὸ
 πῆλ' ὡς οὐδ' καὶ προσκυνοῦντο,
 καὶ τὸ ἐμοῦ νόματ' ἀνιηρμέντοι.
 ἀλλ' ἢν οὐ καὶ ὁ δ' ἐκ βαδίῳ ἐν τῷ
 χροῖν αὐτῶν, ὅσῳ ἐκ τῆς σήλῳ πα-
 λαοῦ νεκροῦ ὑπὸ τῆς χροῖν
 ἀνατετραμένῳ παρδύχονται, μὴ
 δ' ἀναγιόντο, οἱ δ' ἐκ καὶ πόρ' ὡς οὐ
 ἰδόντο, ἰδόντο ἐκ τῆς πέντης, δυν-
 σάντητον καὶ ἀποτρώπασαν θίαμα
 ὅτι καὶ ὑπολαμβάνοντο, τὸν οὐ
 πρὸ πολλῶν σωτῆρα καὶ οὐκ ἐκ τῆς αὐ-
 τῶν γαλῶν ἐκ τῶν, ὅς ἐκ τῶν κα-
 κῶν ἐκ τῶν τῶν ἰσχυρίων πα-
 πόμῳ, ἵνα τὰ καὶ δυνάμει,
 ὅς ἐκ τῶν τῶν γαλῶν ὑπὸ τῶν ὅ-
 καλῶν τῶν ὅς, τῇ δυνάμει καὶ τῇ
 δυνάμει

Hominem igitur, o preclare,
 quis tandem eris finis, que
 tu adeo secure despicias?
 Aut quando de tantis ma-
 leficijs penas sumes?
 Quos Phaethontes aut
 Deucaliones, satis idonei
 sint ad expiandum tam in-
 exhaustam morum iniqui-
 tatem? Etenim ut de com-
 muni bus fitear, de ijs que
 mihi acciderunt dicam,
 quum tam multos Athe-
 nenses in sublime euexe-
 rim, ex pauperum diui-
 tes reddiderim, cunctisque
 quotquot opus haberet,
 suppeditarim, imo semel
 universas opes in amicos
 iuvando effuderim, simul-
 latq; his rebus ad inopiā
 deveni, iam ne agnoscor
 quidē ab illis, nec aspicere
 dignantur me, qui dudum
 reverebantur, adorabāt,
 meoque de nutu pende-
 bāt. Quod si quando per viā in-
 gredieris, forte fortuna i eo
 tū quēpiā incidero, pinde
 ut enervam hominis iā o-
 lim desuncti statuā, ac tem-
 poris lōgitudine collapsā
 pretereūt, quasi ne norint
 quicquid. Alij vero & procui
 cōspecto me, alio sese de-
 torquēt, existimantes sese
 iauspicatū, abominā dūc-
 visurus spectaculū, quem
 nō ita pridē servatorē &
 adiutorē suū esse prædica-
 bāt. Itaq; prementib; ma-
 lis ad extrema redactus
 consilia, ligone arripio,
 certam exerceo quaternis
 cōductus obolis, atq; hic
 cum solitudine, cum li-
 gone philosophor. Hoe

αὐτῶν

Descendit
a deneru
lique re
la ad spe
ciem.δυνάμει
κα.ἀχαι
sua eoa
rū de qui
bus ipse
bene est
meritus.
Distribu
tio.Quæ
monia

Epilogus
per ex-
hortatio-
nem.

Interro-
gatio.

τὸ πρῶ-
τον αὐ-
τὸς αὐ-
τοῦ σώ-
ματος &
δύναμις.

προσφω-
νισμός.

πρὸς τὸν

φίλον τοῦ

αὐτοῦ, &

Μεταφω-
νισμός.

Qualitas

habitus

actus, si-

cutis dicta

Dubitatio

conje-

cturalis

Personae

descri-

ptio, &

occatio

dialogi.

Nomen

& facta

Animi &

fortuna

bona

περίπτε-

τα.

interim Iocri mihi videor
factura, quod posthac nō
minchor plerisque, praeter
meritum secundis fortunae
succelsibus utentes. Nam
illud vel maxime vat. Iam
igitur tandem aliquando
Saturni Rheaeque proles,
excussio promado iūo,
grauisq; somno (nam Ipi-
mendem quoque dormie-
do victi) demum iactato
fulmine, aut ex Oetaeae
daccatio, ingenti redenta
flamma, iram aliquā iūen-
ni illius ac tuentis Iouis
ostende, nisi vera sint quae
a Cretensibus de te, tuoque
sepultura feruntur. Iup.
Quis hic est Mercuri, quē
audio sic vociterantem
ex Attica, ad Hymettum
in radice montis, horru-
tus totus, ac squalidus.
pelleg; hūc una amicus Iō-
dit autē, ut auctoror, nam
promis incubit homo lo-
quax & cōfident, nisi ni-
philosophus est, neq; enī
alioquin adeo impia, neia-
tiq; in nos iuerat dictu-
rus. Mer. Quid ais pater,
an nō nosti Timonēdiche-
trandis filiū Colymētem?
Hic nimirū est, qui nos se
penumero in sacris legitu-
mis cōmuniō accepit, ille re-
pente diues factus, ille qui
totas Hecatombas, apud
quē splendide Iouiliata se-
sta consuevit agitare.
Iup. Rem quatenus ista re-
tū cōmutatio. Hic me ho-
neilus ille, diues, quē tam
frequenter cingebat am-
ci? Quid igitur accidit, ut
hoc sit habitus? Squalidus,

δαιμὴν προσφιλοσοφῶν ἔνταυθα.
τὸ το γὰρ μοι δοκῶ κερδαίνειν, μηκέ-
τ' ἔτιώει πολλὸς παρὰ τὴν ἀξίαν
ἔῶ πράττειντας. ἀνιπατορὸν ἢ τὸ
γὰρ ἡδὴ πρὶν οὖν ὧς ἔρποντο καὶ Ρέ-
ας ἔει, πένθετον τὸτον ὑπνον ἄπο-
σασάμενοι, καὶ νήδυμον, ὑπὲρ τὸν
ἐπιμυρίδην γὰρ κικλήμεθα, καὶ ἄ-
ναρρίπιδας τὸν κερδαίνον, ἢ ἔκ τῆς
Οἴτης ἰναυσάμεθα, μὴ γὰρ ποιή-
σαι τὴν φλόγα, ἐπεὶ δ' ἔξωκα ἵνα χρ-
λῆν αὐτῶς καὶ κιναικῶ Διὸς, ἢ μὴ
ἀλ-θὲς ἴσῃ τὰ ὑπὸ ἑρμῆων πόδι σε καὶ
ῥιζῇ σῆς ταφῆς μυθολογούμενα. Ζ.
τίς ἄλλος ἴσῃ, ὧς ἔρμῃ, ὃ κικραγὼς ἔκ
τῆς ἀττικῆς, παρὰ τὸν Ὑμηττὸν ἴ-
τη ὑπὸ ρείῃ, πινάρος ἔλθῃ καὶ αὐ-
λῶν, καὶ ὃ πεδίον ἔσῃ: σκάπῃ δ' ἔ-
οῖμαι, ἐπικεκυρῶς, λάλῃς ἀνθρώπων
καὶ θάρσυν: ἢ περ φιλέῃ ῥος ἴσῃ. ὃ ἂν
ὑπὸς ἀσπίδος τῆς λίγης δ' ἔλθῃ καὶ
ἡμῶν. Ερ. τί φῆς ὧς πάτερ: ἀγνοῶς
τίμωρα; Ἐχ. κεραιδῆς, ἢ κεραιδῆς
εὐτος ἴσῃ ὃ περ κεραιδῆς ἡμῶν καὶ ἴ-
ρῶν τιλήων ἴσῃ, ὃ κεραιδῆς, ὃ κεραιδῆς,
ὃ τῆς ὅλας ἰκατόμβας, πρὶν ὧς λαμ-
πρῶς οἰώθαμεν ἰερτάειν τὰ διάσια.
Ζδ. φῶς τῆς ἀλλαγῆς ὃ καλὸς ἐκεί-
νος, ὃ πλεῖστος, πόρῃ ὅρ οἱ τασούτοι
φίλοι: τί παθὼν ἔρ τοιοῦτος ἴσῃ,
αὐχμηρὸς, ἀθλιῶς, καὶ σκαπανόυς
καὶ

καὶ μειδιῶντες ὡς ἴσμεν, οὕτω ἐαρέ-
 σκεν καταφρόντων τῶν δίκαιων. Εἰ-
 οὕτως ἡ μὲν ἐπεὶ χηρὸς ἐπὶ τῇ
 ψυχῇ αὐτῇ, καὶ φιλοσφωπία, καὶ ὁ πρὸς
 τοῖς θεοῖς μίτον ἀπαντας οἶκτον. ὡς δὲ
 ἀληθὲς λόγος, ἀνοία καὶ δυνάμει καὶ
 ἀκείσια πρὸς τοὺς φίλους, ὥς οὐ συ-
 νίει, κόραξι καὶ λύκῳ χαρὶ δύνανται.
 ἀλλ' ὑπὲρ γυναικὶν τοσούτων ὁ κακὸς
 δόλιμον καὶ δύνανται τὸ ἔπαρ, φίλους
 εἶναι αὐτοῖς καὶ ἐταίρους ὥς, ὑπὲρ
 δυνάμει τῆς πρὸς αὐτὸν, χαίροντας
 τῇ βορᾷ, οἱ δὲ τὰ ὅσα γυναικῶσαντες
 ἀκείβῃ, καὶ πρὸς τὰς ἀνδράς, ἃ πρὸς καὶ
 μυελὸς ἐν αὐτῇ ἀμύνησαντες, καὶ τὸ
 πρὸς ἑὺ μάλα ἐπιμελῶς ὥς, αὐτοῖς
 αὐτοῖς καὶ τὰς εἴδους ὑποτεταγμένους
 ἀπολλύοντες, οὐδὲ γινώσκοντες ἔτι
 οὐδὲ προσβλῖσκοντες. πόθεν γὰρ ἢ
 ἐπιθυνοῦντες ἢ ἐπιδοῦντες ἐν τῷ
 μέρει, οὐδὲ ταῦτα δίκαιότητος καὶ δι-
 φθορίας, ὡς ὁρᾷ ἀπολιπὼν ὑπὲρ αἰ-
 χύνης τὸ ὅσον μισθὸν γὰρ, μελαγ-
 χολῶν τοῖς κακοῖς, ὅτι οἱ πλεονέκ-
 τες παρ' αὐτῷ. μάλα ὑπερβολικῶς
 παρδύχοντες, οὐδὲ τοῦτομα ἐν τῷ
 καλῷ τοῦ ὁδοῦ. Ζεῦ, καὶ μὴ οὐ
 παροπλίου ἀνὴρ, ὅτι ἀμειλίχως. ὅ-
 κότε γὰρ ἡ γανάκτης διυσεχῶν. ἐπεὶ
 καὶ ὁμοία ποιήσομεν τοῖς καταράτοις
 κόλαξις ἐκείνοις, ἐπιληλησμένοι οὐκ

ἔτι

æmulus, fessor condu-
 citus, vi cōiatio, cū tam
 græligonē gerat. Mer.
 Ad hunc modū illum quo
 danimodo probitas euer-
 tit, atq; humanitas, & in
 omnes quicūq; egeret mi-
 sericordia. At reuera ve-
 cordia potius facilitas p.
 nullusq; in suspiciēdis ami-
 cis delectus, qppē qui neu-
 triquā intellexerit, se cor-
 pū impis que largiri. Quin
 magis cū a multis tam
 multis miser tecum crede-
 retur, amicos esse eos &
 socios iudicabat, quali be-
 neuolentia erga se infice-
 rent, cū illos epulæ magis
 caperet. Ergo postea qd
 sapientius nudarent, circū-
 rorentq; deinde si qua
 medulla suberat, hanc qd
 admodū diligēter exuui-
 sent, aufugerunt, exsuccū
 & radicatus defectū desti-
 tuentes, adeo ut postea ne
 agnoscant quidē, aut aspi-
 ciant, tantum abest, ut sint
 qui suppedient, in partem
 autem. Has ob res fessor et
 fago, ut uides, opertus pel-
 lico urbē præ pudore sur-
 giens, mercede terrā exer-
 cet, aduersus ingratos atra-
 bile stomachatur, qui qui-
 dem sua benignitate dila-
 ti, admodū fastuose nunc
 prætereant, ac ne nomē qui-
 dem an Timon uoces, no-
 uerint. Iup. Atq; profecto
 uir uentiq; fastidiendus, ne-
 que negligendus, & iure o-
 rptio indignat, qui his tan-
 tis i malis agat. Quare sce-
 leratos illos adulatores
 ipū qd fuerimus imitari, si

Causarū
 indigna-
 tio.
 Redditio
 eorum.

i. Non li-
 beraliter
 sed par-
 simonia
 diuitias
 retineri.
 τὰ ἐκ
 βάν]α κα
 κά.

Cōclusio

ἐπὶ τῇ
 σις Ιο
 uis.

Promit-
 ut ultio-
 nem.

Causa

Occupa-
tio.

Digressi-
uncula in
Athenien-
sum mo-
res & phi-
losophos
cōtinens
excusatio-
nē negle-
cti Timo-
nis.

Cōclusio
occupa-
tionis.
Mandatū
omnis.

Commj-
natio.

εὖ οὐδὲν neglectimus, qui
canū taurorū & caprarū
pinguissimas quasq; no-
bis iuris adoleuerit. Qua-
rū nidor, etiā dum mihi in
narib. relidet. Tamen si pro-
pter negocia & turbam
maxima peierantiū, tū ui,
nō iure agentū, necq; non
aliena rapientū, praeterea
ob formidinem quā mihi
patitūre sacrilegi, q; quidē tū
multi sunt, cum obseruatu
difficiles, adeo ut ne mihi
mū quidē nos cōiungere si-
nant. Iam pridē p̄fecto ad
Athenā regionē oculos de-
cessitūm, maxime postea
q̄ philosophia & de ver-
bis digladiationes apud
istos increbuerunt, ita ut
pugnātib. inter se istis vo-
ciferantibusq; ne exaudire
quidē mortaliū uota liceat.
Vnde mihi necessū est, ut
auribus obturatis sedere,
aut diripi ab eis, cōficierq;
q; uirtutē quādā, & incor-
porea quēdā, inerasq; pu-
gas ingenti uociferatione
cōnectūt. hec in causa fue-
rūt, ut hūc quosq; neglexe-
rim, cū haud meritorie de
nobis sit meritis. Quod
reliquū est Mercuri, tu Plu-
tū adducēs, quantū potes
ad istū abeas. Porro Plu-
tus una tecū ducat et The-
saurū, & utriq; apud Ti-
monē p̄seuerēt. Necq; uisq;
adeo facile deinigrent, eni-
am si q̄ maxime rursus il-
los p̄ bonitatē ex xedibus
exegerit. Ceterū de palpo-
nibus illis, atq; ingratitudi-
ne qua in hūc sunt vsi, in
posterū consultabo, p̄ce-
ptasq;

οὐδὲν τοσαῦτα ταύρων τε καὶ αὐγῶν
πιότατα καύσαντες ἡμῖν ἐπὶ τῶν
βομῶν. ἐγὼ γοῦν ἐν ταῖς ῥῖσι πλὴν
κνίσαντων αὐτῶν ἔχω, πλὴν ὑπὸ ἀρχα-
λίας τε καὶ θερμῶν πολλῶν ἑπιόρων
κύνων καὶ διαζομένων καὶ ἀρπαζόντων,
ἵτι δὲ καὶ φόβου τοῦ παρὰ τῶν ἱε-
ροσυλεύοντων. πολλοὶ γὰρ ἔτι καὶ θε-
σφύλακτοι, καὶ οὐδὲ ἐπὶ ὀλίγον πα-
ταμύσαι ἡμῖν ἰφιάσι, πολλὴν ἔτι
χρόνον οὐδὲ ἀπὲλκεται ἐν τῷ Διὶ
κλῶ, καὶ μάλιστα ἐξ ἧς φιλοφροσύνη καὶ
λόγων ἱριδῶν ἐκπύλασται αὐτοῖς,
μαχομένων γὰρ πρὸς ἀλλήλους καὶ
κινηρότων, οὐδὲ ἱπακύνει ἐπὶ τῷ
χῶν. ὅστις ἢ ἐπιβυσσάμενος καὶ τὰ
ὅσα καθῆδω, ἢ ἐπιτηδεύσας πρὸς αὐ-
τῶν ἀρετῆν ἵνα καὶ ἀσώματα καὶ
λέρους μεγάλῃ τῇ φωνῇ ξυερόισ-
ται. οὗτοι πάντα τοι καὶ τοῦτο ἀμ-
ληθῶμαι σωείδω πρὸς ἡμᾶς, εὐφραίν-
οντα. ἔμωι δὲ ἐν Πλάτωνα ὦ Ερμῆ πα-
ραλαβὼν, ἀπιθὶ παρ' αὐτὸν κατὰ τὰ
χρῆ. ἀγέτω δὲ Πλάτωνα καὶ ἐν Θεσσα-
ρόν μετ' αὐτῷ, καὶ μνηύωσάν ἑμε-
φω παρὰ τῶν τίμωνι, μηδὲ ἀπαλ-
λατῆιδωσάν οὐτω ῥαδίως, ἵνα ὅτι
μάλιστα ὑπὸ χρηστότατοι αὐτοῖς ἐκδιδῶ
καὶ αὐτοὺς τῶν οἰκίας. περὶ δὲ τῶν κα-
λῶν καὶ κείνων, καὶ τῆς ἀχαρείας,
ἢ ἐπεδιδόσαστο πρὸς αὐτὸν, καὶ αὐ-
τοῖς

οὐδ' ἔτι σκίφομαι, καὶ δίκην δώσου-
 σιν, ἵνα δ' αὖτ' ἐκδραυνόν ἐπισκοπῶ
 σθαι κατεγμένα γὰρ αὐτῶ καὶ ἀπο-
 κομμένῃ ἐστὶ δὴν ἀγτὶνδὸς αἰμῆ-
 ρισκε, ὁπότε φιλοφρότητον ἡκόντι-
 σαι πρῶτον ἐπὶ τὸν Θρησὺν Αναξαγό-
 ρων, ὃς ἔπαθε τὸν ὁμιλητὰς, μηδ' ἔ-
 ὅλως ἐν αὐτῇ ἡμᾶς τὸς θεοὺς, ἀλλ'
 ἐκείνου μὲν διήμαρτον. ὑπερβί-
 γαυ γὰρ αὐτοῦ τὴν χεῖρα Περιχλῆς, ὃ δ' ἐ-
 κδραυνὸς ἐς τὸ ἀνέχεσθαι παρεκύν-
 ψας, ἡκόντος κατέφληξε, καὶ αὐτὸς
 ὀλίγον δ' ἐν σὺν, ὑπὲρ παρὰ τὴν πεί-
 ραν, πλὴν ἡκόντος ἐν ἐθύνῃ καὶ αὐ-
 τῇ τιμωρίᾳ ἔσκε αὐτοῖς, ὃ ὑπερβί-
 βηται τὸν Γίμωνος ἔρῳσιν. Ερ. εἴ-
 μιν τὸ μέγα κενεργεῖν, καὶ ὁ χλευρὸν
 εἶναι, καὶ θρασύν, οὐ τοῖς δικαιολογῶ-
 σι μόνοις, ἀλλὰ καὶ ὅτις ὑποχόμενοι πο-
 το χυθίσμον, ἰδού γὰρ αὐτίκα μάλα
 πλούσιος ἐκ πενήσιος καταθέσιντα
 ὁ Γίμων, βοήσας καὶ παρ' ἑρσιασάμε-
 νος ἐν τῇ ὑχῇ, καὶ ἐπιστρέψας τὸν
 Δία, ὃ δ' ἐσιώπῃ ἔσκαπεν ἐπικρυ-
 φῶς, ἵνα αὖτ' ἔσκαπτον ἀμειλύνοντο.
 Π. ἀλλ' ἔγωγε ἔκ' ἂν ἀπὸ λθοιμοὶ ὃ ἰδὺ
 παρ' αὐτῶν. Ζ. διὰ τί ὃ ἔρεται Πλῆ-
 ρι, καὶ ταῦτα ἡμῶν κλυδίσσαντος; Πλ.
 ὅτι καὶ Δία ὁ βεβῆκεν ἐς ἐμὴν, καὶ ἐξ-
 ὀφείλει, καὶ ἐς πολλὰ κατιμώρῃσι, καὶ
 ταῦτα παρ' αὐτῶν αὐτῶν φίλοι ὄντα.

καὶ

nasque daturū sunt, simulat
 que fulmen instauraret.
 Nam fracti sunt in eo recu-
 sa cuspide duo e radijs ma-
 ximi, cum nuper audis
 in sophistā Anaxagorā ia-
 cularer, qui iuis familiari-
 bus suadebat, nullo pacto
 esse ultos nos, qui dij vo-
 careremur. Ac illū quidem
 errore nō feriebā, propter
 reā quod Pericles obiecta
 manu eum protexerat. Ce-
 terum fulmen in Castoris
 ac Pollucis templū detor-
 tum, cum illud exuisset, in
 ipsum parū absuit, quin ad
 lorum comminueretur.
 Quamquā interim vel id
 supplicij satis magnam in-
 iuriam inuenit, si Timonem
 cōspexerint egregie locu-
 pletem factū. Mercurius.
 Quantum habet momenti
 alia vociferari, & obstre-
 perū audacemque esse! Idque
 non his modo qui causas
 agunt, verumetiam, qui vo-
 ta faciunt conducibile. En
 mox e pauperissimo diues
 euaserit Timon, qui se in-
 precādo clamorūm & im-
 probum praeiulerit, lo-
 uemque reddiderit atten-
 tum. Si uero silentio fodi-
 set nostras, etiā nūc foderet
 neglectus. Plu. At ego lu-
 piter haudquaquam ad istū re-
 diturus sum. Iup. Quid ita
 nō rediturus optime Plu-
 re, praesertim a me iussus?
 Plu. Quoniam p. Iouem
 iniuria me affecit eiciens,
 & in multa fragmenta duse-
 cans, idque quum illi pa-
 tetrus essem amicus, ac
 ne pene dixerim, suscinis

Excusa-
 tio quae
 nō statim
 prouiat
 nocentes
 locosa.

Corre-
 ctio.
 ἐπιφώνη-
 μα, αὐ-
 δακες αὐ-
 τῶν im-
 probos
 fortunam
 iuuare.

Ratio.

ὁ πῶς

Detrecta-
 tio Pluri-
 a qualita-
 te perso-
 nae.

Ratio.

Clausula
querelę
Fentio
cū cōpa-
ratioe p-
digorū,
& anaro-
rū usum
dimittatū
in medio
cittate cō-
suetū

Inficiatio

Ratio.

Ἰππίμω-
σι.

A cōpara-
tione, &
est fordi-
dorū de-
scriptio.

Comme-
morat
querelas
Plut.

ex ædibus extrusit, nec
alter quam h, qui e mani-
bus ignem abiecit. Num
mihi ad istum ibo, parat-
us, adulationibus &
scorus dogandus? Ad
eos me mitte, o Iupiter,
qui minus intellectu
sunt, qui amplexari, qui-
bus equidem in precio-
sim, & maiorem in mo-
dum exoptatus. Actus su-
perstitionis cum moria commet-
tum habeam, quam nob-
is anteponunt, ut ab ea
accepto iugo polliceo,
hæroneque, sit iaceant,
quam quatuor lictan-
tur obolos, decem ta-
lenta contemptum dono
dare solent. Iupiter. Ni-
hil istudmodi polliceo in
in te facturus est Timon,
quippe quem iugo abun-
de satis corripuerit, nisi
prius nullum dolorem
sentiant illius illa, quod
oporteat te pro penur-
tiarum expertate. At mihi
hi querulus admodum mi-
dens esse, qui nunc Ty-
monem incenset, quod
tibi parafactis soribus lu-
bere permittit vagari,
neque includens, neque
exiotypus in te. Porro
alias diversa de causa in-
dantes consueverunt,
cum diceres te ab illis
terrenis, claudis, ac
sperorum obiectibus
impetitis ita fuisse con-
clusum, ut ne progre-
re quidem in lucem tibi
liceret. Idigitur apud me
deplorabas, aliamans
prelocari te nimis re-
peditis,

καὶ μόνον εὐχὴ δικρίνοισ με ἱξιώσας
τῆς εἰκίας, καθ' ἃν εἰς τὸ πῦρ ἵκ τῶν
χαρῶν ἀποφθίῃσι οὐκ ὦν τὸν . αὐθις οὖν
ἀπέλθω, παρασίτοις καὶ κόλαξ καὶ
ἱταύραις παραδοθῆσόμεθα: ἐπ'
ἐκείνους δ' Ἐδὺ πέμπει με, τούτους αὖθις
σπαρμένους τῇ δωριᾷ, τούτους περὶ ψου-
τας, οἷς τίμιος ἵγῳ καὶ πόριπτόμε-
τος, εὐτοὶ δ' εἰ οἱ λάροι τῇ ποιίᾳ ξυ-
νέσονται, ἢν προστιμῶσιν ἡμῶν, καὶ
διφθόρῳ παρ' αὐτῆς λαβόντες, καὶ
δικιλλῶν, ἀγαπᾶτωσαν ἄθλιοι, τίτ-
ταρας ἐβελύουσιν ἀποφθόνοντες, οἱ δὲ
καταλέντους δωριᾷ ἀμειλιτὶ προΐ-
μενοι. Ἐδὺ. εὐδὲν ἐπὶ τοιούτῳ δ'
Τίμων ἐρχάσεται παρὶ σε, πάν-
τα γὰρ αὐτὸν ἡ δίκιλλα πεπαιδαγωγῇ
καὶ, εἰ μὴ παντάπασιν ἀνάληγτός
ἴσται δὲ σφῶν, ὥς χεῖν σε ἀπὸ τῆς
ποιίας ἀποφθῶν, οὐ μὲν τει πάν-
τα μιμψόμεθα ἕναί μοι δοκῆς, ὅς
καὶ μὲν τὸν Τίμωνα ἀπῶ, δ' ἵσται
σοι τὰς θύρας ἀναπτάσας, ἡρίε-
περὶνος δὲν ἰλδιθάρως, οὔτε ἀπο-
κλείων, οὔτε ἡλστυπῶν. ἄλλοτε δ' εἰ
τὸν αὐτίον ἡ γὰν ἀκτὴς κατὰ τῶν πλε-
σίῳν, κατακλεισθῶν λίγων πρὸς
αὐτὸν ὑπὸ μοχλοῖς καὶ κλεισί, καὶ
σημῶν ἐπιβελῶν, ὥς μηδὲ παρο-
κύψαι σοι ἐν τῷ φῶς δ' ὡσαύτως εἶναι.
ταῦτα γοῦν ἀπεδύρου πρὸς με, ἀ-
ποποιίῃ

ποπνίγας λέγον· ἢ πολλὰ ἑλίσκο-
 τω, καὶ εἴς τ' αὖτε ὤχρ'ος ἐμὴν ἱφάνη
 καὶ φροντίδος ἀνάπλιος, σωμασας
 κὼς τὰς δακτύλους πρὸ τοῦ ἰατρικοῦ
 συλλογισμῶν, καὶ ἀποφάσας ἀπὸ
 ἁλῶν, ἐκ κορυφῆς λαβοῖσιν παρ' αὐτῶν, καὶ
 ὅλως τὸ πρᾶγμα ὑπερδιδόνον ἰδὼς,
 καὶ οἱ ἐν χαλκῷ, ἢ σιδηρῷ θαλάμῳ,
 καθάπερ τὴν Δανάην παρθενεύου-
 σαι, ὑπ' ἀκριβοῦσι καὶ παμπόνηροις
 παιδαγωγοῖς ἀκτρεφόμενον, τῷ τὸ
 κω καὶ ἑλίσκομα, ἀποπαγεῖν ποι-
 εῖν ἱφάνη αὐτὴς, ὀφείδοντας μὲν ὅς ἐστι
 περιβολῶν, ἐξόν τ' ἀπολαύειν ὅτι πολλὰ
 μῶντας, ἐδὲ ἐπ' ἀλλήλας χρομένους
 τῷ ἱερῷ, κυρίως γὰρ οἶτας, ἀλλὰ φου-
 λάττειν ἐξηγορότας, ἐς τὸ σημῆον καὶ
 τὸν μοχλὸν ἀσκαρδία μνηστῆρας
 τας, ἰαομένους ἀπόλαυσιν οἰόμενους,
 ὅτι τὸ αὐτὴς ἀπολαύειν ἔχον, ἀλλὰ εἰ
 μυστῆρι μὴ ἀδιδόναι τ' ἀπολαύσεως,
 καθάπερ τ' ἐν τῇ φάτι, καὶ μέτε
 αὐτῶν ἐδιδόναι τῶν κριθῶν, μέτε
 τῷ ἱπποπαιδῶντι ἱππὶ ἐπιδόναι. καὶ
 πρὸς τὴν γὰρ καὶ καταγέλασι αὐτῶν
 φησὶ μένων καὶ φυλαττόντων, καὶ τὸ
 κακώτατον αὐτοῦς (ἐλκετύποντων
 ἀγνοούντων δὲ ὡς κατὰ ρατὸν οἱ
 κίττης, ἢ ἀκροῖα, ἢ παροδῶντι ὑπὸ
 σιγῇ λατρεύοντες, ἐμπαροινέσθαι τὸν κα-
 καλὸν αἰμόνα καὶ ἀνδράσιν ἀποτίλιναι,
 πρὸς

nebris, eoque pallidus
 nobis occurrebas, & eu-
 ris confectus, digitis etiam
 num ex assiduo colligen-
 di, coaceruandiq; usu con-
 tractis, contortisque: quod
 si quando daretur oppor-
 tunitas, aufugiturum quo-
 que ab illis te minitabare.
 In summa, rem supra mo-
 dum acerbam iudicabas
 in greco ferreoque thalamo,
 Danaes exemplo, virgi-
 nem asservari atque a sce-
 lestissimis educari pæda-
 gogis, scenore & compu-
 ro. Proinde absurde face-
 cere aiebas hos, quod te
 præter modum adonia-
 rent, cum liceret vero frui
 non auderent, neq; quum
 ipsis esset in manu, amore
 suo secute veterentur, sed
 vigilantes observarent, ad si-
 gnum ac feram oculis nun-
 quam conniventibus, ne-
 que usquam dimotis sem-
 per viventes, abunde ma-
 gnum fructum arbitrantes,
 non quod ipsis fruendi fa-
 cultas adesset, sed quod ne-
 mini fruendi copiam fa-
 cerent, non aliter quam in
 præscriptis, nec ipse ve-
 scens hordeis, nec equum
 famelicū id facere sinens.
 Quinetiam ridebas istos,
 qui parcerent & asservua-
 rent, & (quod esset absur-
 dissimum) ipsi quidem si-
 bi subtraherent veteren-
 turq; contingere, ut aut
 sceleratissimus famulus,
 aut dispensator, aut libe-
 rorum pædagogus fur-
 tim subiret, ludibrio habi-
 turus infelicem & inama-

ἀπὸς ἑ-
 σις-
 ὁμοίω-
 σις.
 Quo mi-
 hi fortu-
 να, si non
 concedi-
 tur uni.

Luciani

Cōclusio

ἀπαλογία.

Propositio,
Ratio.

συγκριτική.

ὡς ταύτην
δοκίμασον
ἀφ' ἑξῆς
αὐτῆς.

Cōclusio
Probat
mediocritatem.

Amplificatio
similitudine.

bilem herō, quem postea
sumat ad fuliginosam, & or-
tis angustis lucernulam, ac
lineulosam scriptulum usu-
tis inuigilare. Quid itaque
an non iniquum, cum hec
quondā inculaueris, nunc
in Timone diuersa his cri-
minari? Pluto. Atqui si
rem vere perpenderis, u-
tumque me iure facere iu-
dicabis. Nam & Timo-
nis ista nimia lenitas, ne-
gligentia potius, haud be-
nivolentia. Audiumque
quod ad me pertinet, me-
rito uideatur. At e diuer-
so, qui me ostijs ac tene-
bris inclusum seruabant,
id agētes, quo scilicet tras-
sior, saginatioresq, ac vehe-
menter corpulentia onu-
sus euaderem, quum in-
terim neque ipsi couinge-
rent, neq, in lucem produ-
cerent, ne vel aspiceret a
quopiā, hos dementes &
contumeliosos in me iudi-
cabam, quippe qui me ni-
hil cōmeritū toti inuincu-
lis coegerent situ carieque
putrescere, haud intelligen-
tes, quo mox demigrent,
me alijs cuipiā, cui fortuna
fauerit, relicturi. Nec hoc
igitur probo, sed ne illos
quidē, qui nimium facile mi-
hi manus admouēt. Sed q
(quod est optimū) medio-
critate utant, uti nec pro-
fus abstineāt, neq, penitus
profundant. Etenim illud per-
iouem considera Iupiter,
si quis ubi puellulam &
formosam lege duxisset
uxorē, postea neque ob-
scure, nec uia offitino ze-
lotypia

πρὸς ἄμαυρόν τι καὶ μικρότομον λυο-
χνίδιον, καὶ διψαλίον ξυαλλίδιον,
ἐπαχρυνῶν ἐάσας τοῖς πόκαις. πῶς
οὐκ ἄδικον, πάλαι μὲν σὺ ταῦ-
τα ἀπαλῶσαι, νῦν δ' ἐν τῷ τήμονι τὰ
ἐναρτήα ἐπιπαλῶν; Πλούτ. καὶ μὲν
ἔγωγε τὰ ληθῆ ἔξεταστοίς, ἄμφοσσι
ὑλοῖα δόξω ποιεῖν. τότε γὰρ τίς
μοι ὅτι τὸ πᾶν τοῦτο εὐνομίον, ἀ-
μύλις, καὶ οὐκ ἐννοϊκόν, ὥς πρὸς ἐ-
μὲ ἀκότως ἂν δοκίμῃ, τοῦτε τε αὖτε
τὰ κλέσους ἐν θύραις καὶ σκότῳ φυ-
λάττετε, ὥπως αὐτοῖς παχύτορ ὅ-
γωνομίῳ καὶ πιμυλῆς, καὶ ὑπερβό-
ρος ἐπιμυλευμένους, οὐτε προσεπῆ-
μένους αὐτῆς, οὐτε ἐς τὸ φῶς προά-
γοντας, ὥς μηδ' ἐφ' ὀφθαλμῷ πρὸς πινυ-
σίν, ἀνοήτως ἰσχυρίζεσθαι καὶ ὑβρίζεσθαι, ὅ-
τι ἐν ἀδικήνται μὲν ὑπὸ τοσούτοις δι-
σμοῖς κατασθῶντας, ὅκ' ἐδόξεως ὡς
μετὰ μικρὸν ἀπίασιν ἄλλῳ καὶ τῶν
ἐνδομύων με καταλιπόντες. οὐτ'
ἔν ἐκείνους, οὐτε τῆς πᾶν προχέ-
ρης ἐς ἐμὲ τοῦτος ἐπαισῶ, ἀλλὰ τοῦτε
ὅπως ἄεσόν ἐσθ' μίησος ἐπιθῶσόν-
τας τῷ πράγματι, καὶ μήτε ἀφ' ἑξομῆ-
της ἔσ' παρὰ πᾶν, μήτε προσεμῆνους
ἔσ' ὅλως. σκοπεῖ δ' ὁ (ὅς, πρὸς τὸ Διός,
ἔπε νόμος γέμας γυνώσκων νόον καὶ
καλῶν, ἔσθ' αὖτε μέγα φυλάττει. μήτε
ἰνδοτυποῖτο παρὰ πᾶν, ἀφ' ἑξῆς καὶ
βαδίζουσιν

βαδίζοντες ἔσθαι ἄν ἐθέλοι νύκτωρ καὶ
 μὴ ἡμέραν, καὶ ξωγῆσαι τοῖς βου-
 λόμενοι, μᾶλλον δὲ αὐτὸς ἀπάγοι
 μοι χυθυσσομένῳ, ἀποίγων καὶ θύε-
 ρας καὶ μαστροπούων, καὶ πάντα
 ἐπ' αὐτῶν παλῶν, ἄρα ὁ τοιοῦτος ἐρεῖν
 οὐδέστιν ἄν τις σὺν ἐμοὶ τῷ φάει
 ἄν, ἱραδίῃς πελάκῃς. ἔσθ' ἡς ἔμπα-
 ρη ἰλδούρου γυναικα εἰς τὴν οἰκίαν
 νόμῳ παραλαβὼν ἐπ' ἁρότῳ πά-
 ρῳ γησίῳ, ὅς μ' ὅτι αὐτὸς προσά-
 πλοιο ἀκμῆς καὶ καλῆς παρθένου,
 μήτε ἄλλῳ προσβλήπῃν ἐπιτρέποι,
 ἔγονον δὲ καὶ εἶραν κατακλείσκει
 παρθενόοι, καὶ πάντα, ὅσ' αὖ φά-
 σκων, καὶ ἄλλ' ὧν ἀπὸ τῆς χρεῖ-
 ας τῆς σαρκὸς ἐκτετακῆς, καὶ τὸ φ-
 θαλμῶν ὑποδιδυκότες, ἔσθ' ὅπως ὁ
 τοιοῦτος παραπώρῃ οὐδέστιν ἄν.
 εἴοι παιδοποιεῖσθαι καὶ ἀπολαύειν
 ἡμῶς, καταμαρῶν δὲ προσώπων
 οὕτω καὶ ἐπιδάσκον κόρῳ, καθάπρ' ἰ-
 ρῶν τῇ θεομορφῳ φέρεται σὺν πᾶσι
 εἰς τὴν βίαν πάντα καὶ αὐτὸς ἀγανακτῶ
 πρὸς ἐνίον μ' ἀπὸ μὲν λακτέλλῃ καὶ
 λαφυνάμῳ, καὶ ἱξαντλυνάμῳ.
 εἴπ' ἐνίον δὲ, ὅστις ἀγανακτῶ
 τῆς πεπρωμένης. τίς ἐστὶ ἀγανακτῶ
 κατ' αὐτὸν; διδάσκει δ' ἄμφορ καλῶν
 δίκων, οἱ μὲν ἔσονται τὰνταλτος ὅσοι
 τοὶ καὶ ἄλλοι, καὶ ἕτεροι δ' εἰς ὅσα, ἐπὶ
 καὶ χυθῶν

Isotypia prosequatur, uide-
 licet finēs illam noctu at-
 que interdū, quicunq; libi-
 tum sit ire, & quicunq; uo-
 lunset, cum his habere
 rem, potius uero ipse ab-
 ducat, ut adulteret, fores
 aperiens, prostitutusq;, Subie-
 & quoslibet ad illā inui-
 tans, num hic amare uide-
 bitur? Profecto hoc tunc
 quā dices Iupiter, qui se
 penumero amorē senseris
 Rursum si ingenuam lege
 domum deducat, uti libe-
 ros legitimos progeneret.
 ceterū nec ipse coniugat
 florentem etate, decorāq;
 virginē, nec aliū iurat aspi-
 cere, sed inclusam, orbam,
 steriliq; in perpetua virgi-
 nitate contineat, idē pro
 amore se facere praedicet,
 & hunc quidem praeferat,
 pallore, corpore exhaui-
 sto, oculis refugis, nū fieri
 potius est, ut huiusmodi nō
 delipere uideatur? quippe
 q̄ cum liberis oportuerit
 operā dare, fruiq; coniu-
 gio, puellā adeo formosā
 atq; amabilē sinat emar-
 cescere, per omnē uitam,
 tanq̄ Cereri sacerdotem
 alens. Huiusmodi & ipse
 indigne fero, quā a nonnul-
 lis ignominiose cedor cal-
 cibus, laniorq;, atque ex-
 haurior, a nonnullis edira-
 pinde ut stigmaticus fugi-
 tius cōpedibus vincior.
 Iu. Quid igitur indignaris
 cōtra illos? quandoquidē
 utrinq; poenas egregias lu-
 unt, alteri quidē dum Tan-
 talus in morē, necq; bibere
 sinuit, necq; edere, sed ore
 licet

Subie-
ctio.Altera si-
mililitudo.ὅτι τὰ
ὅσα.

ἀγανακ-

κτησῃς.

Plutonis.

ἀπὲρ ἡ-

σῆς.

ἀπὸ τῶν

ἡμῶν.

πρὸς τὸ

ὅσα.

αὐτὸς ἐκὸς
 ἰδὼς.
 ὁ πρὸς
 ξίς.
 Τερψιχ
 ἴκω.
 ὁ ἱκῶ
 οὐ κατὰ
 πλασόν.
 οὐδ' ἄλλος
 φησὶ τῆς
 ἐντολῆς.
 ὁ πρὸς
 φησὶ πρὸς
 σπυγκῶ.
 πρὸς κίς
 λδυσίς.
 ἁσπρῶς
 γία.
 Respon
 sio ad ro
 gationē.

Ecce duntaxat inhiant au
 to, alteri uero dum his seu
 Phynco cibos Harpyiae
 ipsis e faucibus eripiunt.
 Sed abi iam, Timone
 multo post hac usus cor
 datiore. Pl. an ille aliquan
 do desinet me seu forami
 noso cor; hinc, priusquam
 omnino inducerem, data
 opera exhaustire, quali co
 netur occupare, quod mi
 nus infuam, verius ne li
 coriolius infundar, ipsum
 undis obuiam? Quo fit,
 ut in Danaidum dolium
 aquam mihi videar allatu
 tus, frustra que infusus,
 vase non cōiunente liquo
 rem, imo prius prope
 modum effuso quod in
 fluit, quam infuxerit. Ad
 eo latus doli huius ad
 effusionem, ac liber exu
 nis. Inp. Proinde inhiat
 um istum obturauerit,
 perpetuamque perstillatio
 nem siltare studuerit, te
 propediem effuso, facile
 tamen et sagum rursus &
 ligonem in sece doli, sed
 interim abire, atque illum
 diuitem reddite. At tu
 Mercuri fac memineris,
 ut rediens Cyclopas ex
 Aetna tecū adducas, quo
 fulmen cuspidē restituta
 resarciat. Nam eo no
 bis acuminato opus fue
 rit. Mercurius. Eamus.
 Plute. Quid hoc? Num
 claudicas? Equidem igno
 rabam o praeclare, non
 caecum modo venimeri
 am claudum esse. Plut.
 Atqui non hoc mihi per
 petuum Mercuri, verum
 si quā

κενώτεις μόνον ἔσθ' χρυσίῳ οἱ δὲ
 καθάπερ ὁ Φιδίς, ἀπὸ τῆς φάρυγγος
 τῶν προφύων ὑπὸ τῶν ἐρηϊῶν ἀφαι
 ρεσόμενοι· ἀλλ' ἀπιθίῃθι, σωφρονεῖ
 ρω παραπολύ τῳ Τίμωνι ἐν τῷ ξόμε
 νος. Πλ. ἱκῶναι γὰρ οὐτι καύσας,
 ὅσους ἐκ κερφίνος τετυπημένους, πρὶν
 ὅλως ἐσφυλῶσθαι κατὰ πωδῶν
 ἱξάντων, φθάσαι βυλόμηνος ὅτι
 ῥέων, μὴ ὑπὲρ αὐτῶν ἐσπασθῶν ἐπι
 κλίσω αὐτὸν. ὅστις ἐστὼν τῷ Δωαί
 δῳ, πῖθον ὁρροφρήσει μοι ὁδεῶ,
 καὶ μάττω ἐκ αὐτῶν σφην, τὸ κῦτος μὴ
 εἰργόντος, ἀλλὰ πρὶν ἐσφυῖναι χεῖρ
 ἱκχυθῆσθαι τὸ ἐπιρρῶνθαι οὕτως
 δούτορον ὅτι πρὸς ὅτι κχυσιν κενώ
 νος τὸ πῖθον, καὶ ἀκώλυτον ἔξοδος.
 Ζ. ὅτι ἐν ὅτι μὴ ἐμφράξῃται τὸ κενώ
 νος τῶτο, καὶ εἰς ὅτι ἀπαξ ἀνὰ πηλᾶμιν
 ἰσθμὸν, ἱκχυθῇ τῷ ἐν βραχέ σου, ῥα
 δῖος ὑρῶσθαι τῶν λιθοδράκων αὐτοῖς καὶ
 τῶν δίκλων ἐν τῇ πυρρί τῶ πῖθον.
 ἀλλ' ἀπιτε ὕδην, καὶ πλατύνετε αὐ
 τὸν σὺν ὅτι μίμνησθαι Ἐρμῇ ἐπωιδῶν.
 πρὸς ἡμᾶς ἄγει τὴν κλέκλωπας ἐκ τῆς
 αὐτοῦ, ὅπως τὸν κενώ, αὐτοῖς ἐκενώσαν
 τες ἐπισκευάσωσιν, ὅτι ὅτι τεθ
 γμένον αὐτῶν ἀποσώμεθα. Ἐρ. πρὸς ὅτι
 μὴ ὅτι Πλῆτος. τί τῶτο ὑπεσπῶντος
 ἱκχυθῶς με ὅτι γωνιῶν αὐτῶν τῶν
 μόνον, ἀλλὰ καὶ χεῖρ ὅτι. Πλῆ.
 οὐκ

οὐκ αὖτις τοῦτο ἔρμαι, ἀλλ' ἐπὶ πότῳ
 μὲν ἀπὸ παρὰ τινος πεμφθεὶς ὑπὸ
 τοῦ Διὸς, οὐκ εἶδ' ὅπως βραδύς ἐ-
 μι καὶ χαλὸς ἀμφιπόροις, ὥς μάλιστα
 τελευτῇ ἐπὶ πόρῳ, προσηράσκειν ὅ-
 τινος τοῦ περὶ μίαν τὴν πόρῳ ὅ-
 ἀπαλλάξῃ· ἴδω δὲ πῶς ἔσται· ὅ-
 λυ τῶν δ' ὅτι, ὡς ἐκύττορος ἄμα γοῦν
 ἔποθεν ἡ ὑπὸ ληγῆς, καὶ ὡς ἔστιν οὐκ ἀκ-
 ρύ· ἴδωμαι νομικῆς ὑπὸρρηθῆσαι τὸ
 πᾶσι δὲ, οὐδ' ἐξ ἑνὸς ἐνίοτε τὸ θεῶν
 τῶν. Ἐρ. οὐκ ἀλλ' ἐπεὶ περὶ φησὶ· ἔ-
 δὲ καὶ πολλοὺς αἰετὸν ἔχοντες ὅ-
 χθις μὲν ἔστιν ὁ δολὸν ὅστις πρὶαδαι
 βρόχοι ἰσχυρότατοι, ἀφ' ὧν τὸ τέμερος
 πλασίσι καὶ πολλὰ ἔστι ἐπὶ λούκῳ
 ἴδωμαι ἐξελάνθοντες, οἷς ἔστι καὶ
 ὅν· ὑπὸ ἡρῆς πῶς τε, καὶ ὅμως πο-
 ροὶ καὶ χρυσόχρῳ περὶ πόρῳ,
 ὅτι αὐτοὶ πιστεύουσιν εἶμαι, ὅτι μὴ
 ὅναρ πλατύνειν. Πρὸς ἑτέρους τοῦ-
 ἐστὶν ἔρμαι, καὶ ὅτι τοῖς ἐμῶν το-
 ποσὶ βαδίζω τότε, ὅτι δ' ἴδωμαι, ἀλλ' ὅ-
 Πρὸς τὸν ἀποδείξαι με παρ' αὐτῶν, ὅ-
 τε πλατύνει καὶ μεγαλύνει καὶ
 αὐτὸς ὢν, δηλοῖ γὰρ καὶ τοῦ ὁρῶμαι.
 ἔπειθ' αὖ τοῖνυν μετακινῶμαι δὲ, καὶ
 με παρ' ἑτέρους πρὸς ἑτέρους, ἐπεὶ ἴδω-
 τον ἐμβαλόντες με καὶ κατασημαίνον-
 τες ἐπιμαλῶς, φερμένον ἀράμους
 μετακινῶντες. καὶ ὅτι μὲν μικρὸν ἐν
 σταθμῷ

si quando proficiscor a lo-
 ue missus ad quempiam,
 num nescio quo pacto tar-
 dus sum, & utroque clau-
 dus pede, ita ut aegre ad
 meta pertingere queam,
 sicut hominumquam inter-
 rim factum, qui me oppre-
 richatur. Porro cum disce-
 dendum est, alatum tacle-
 bis multo antibus celerio-
 rem. Unde fit, ut vix iam
 amoto repagulo, ego iam
 preconis voce victor pro-
 nuncier, saltu stadiū trans-
 mensus ne videntibus qui-
 dem aliquoties spectato-
 ribus. Mer. At illa quidē
 haud vera narras, imo ego
 tibi per multos cōmemo-
 rare queam, quibus heri
 ne obolus quidem erat
 quo restim emerēt, statim
 vero hodie diuites & sum-
 ptuosos in albo curru au-
 rigantes, quibus ante ne
 asellus quidem suppedita-
 rit. Ij tamen purpurati au-
 rumque manibus gestantes
 obambulant. Quine ipsi
 quidem, opinor, credere
 possunt, quin per somnium
 diuites sint. Phi. Isthaec a-
 lia res est Mercuri, neque
 enim tū meis ipsis ingre-
 dior pedibus, nec a Ioue,
 sed a Dite ad istos trāssinic-
 tor, qui & ipse nimirū o-
 pū largitor est, ac magna
 donās, id quod ipso etiā no-
 mine declarat. Itaque quies
 est mihi ab alio ad aliū de-
 migrandū, in tabellas ini-
 ciunt me, ac diligēter obli-
 gnantes sarcinē in morem
 sublatū transportāt. Inter
 ea delinctus ille alicubi in
 stadiū

ὅτι περὶ
 λῶ.

Obie-
 ctio.

ἡ λῶσις
 κατὰ με-
 τὰ σταθμῶν

ὅτι φησὶ
 σὺ με-
 κροτέρως

Heredi-
peræ.

τὸ ἱκο-
βάντα
πᾶν
betler-
reich
wirt
fā nie
mand
mit im
naher
fōmen

etiam tenebrosa parte
facet, veterē lineo in ge-
nua inieciō rectus, de quo
feles digladiantur. Porro
qui me sperauerāt obtine-
re, in foro oppetunt hian-
tes, nō aliter, quam hiru-
dinem aduolantē stridētes
pulli. Deinde ubi signum
detractum est, & lineus il-
le iuniculus incisus, aper-
tæq; tabellæ, iamq; no-
uus domūus, pronuncians
est siue cognatus quispiā,
siue adulator, siue seru-
lus obscænus, qui puerili
obsequio fauorē emerue-
rit, etiam cum mento sub-
talo, pro uarijs & opipa-
ris voluptatibus, quas illi
iam exoleuis suppeditaue-
rat, iugens scilicet præmiū
ferens generosius quā quis
ille tandem fuerit, nōnun-
quam me ipsis cum tabel-
lis arceptū, fugiens adpor-
tat cōmittit ito nomine, ut
qui modo Pyrrhias aut
Dromo, aut Tibius, iam
Megacles, aut Megaby-
zus aut Protarchus appel-
letur. Cæterū illos nequic-
quam hiantes, seque mu-
tuū intuentes relinquit, ac
ueterū lucrū agentes, quā-
uismodi Thygnus ex inti-
mo sagene sinu sit elapsus
q; nō parū magnā escā de-
uorat. At hic repente co-
tus in me irruēs, homo iu-
ta mūlietis atq; elegātio-
ris pudis, pinguis, illotaq;
tunc, q; edy pedes etiā dum
horreiscit, et si q; preteritēs
loco inreperet, arceptis itet
auribus, quicq; pistumū,
quidē uti iēpiū adoret, nō
est

σκοτανῶν πον τῆς οἰκίας πρόκειται,
ὑπὲρ τὰ νόνα]α παλαιᾷ τῇ ὀθόνησκει
πόμῳ θ', πειμάχῃ τῶς γαι-
λαῖς, ἐμὲ δ' ἐοἶπελπίσαντες, ἐν τῇ
ἀγορᾷ πειμίνουσι κελωτόδῳ, ὅσῳ
πὸ τῶν χελιδόνα προσσιζόμενῳ,
τεβρότης οἱ νεοττοί, ἐπεὶ δ' ἄν τὸ
σημείον ἀφανισθῇ, καὶ τὸ λῆνον ἐντμη-
θῇ, καὶ ὁ δ' ἐλτ' οὐοιχθῇ, καὶ ἀνακη-
ρυχθῇ μου ὁ κατὰς δισπότης, ὅτοι
συγγαυός τις, ἢ κόλαξ, ἢ καταπύγων
οἰκίτης, ἐκ παιδικῶν ἤμῃ θ', ὑπεξυ-
ρμίν' ἐπὶ τῶν γνάθων, οὐτὶ παικί-
λων καὶ πανόδαπῶν ἡσθόνων, ἔς ὅδ' αὖ
ἔξωρος ὤρ. ὁ κηρίτησον αὐτοῖ μίγας
τὸ μίδιωμα δ' γοναῖ θ' ἀπολαβῶν,
ἐκθ' ὅ μῶν ὅς τις ἄν ἢ ποτὶ ἀρπα-
σάμῃ θ' με αὐτῇ δ' ἐλτ' ὅθι φέ-
ρον, οὐτὶ τῶ τῶς πυρρῆς ἢ δρόμο-
ν θ' ἢ πβίον, μηχανῆς ἢ μεγάβυρος,
ἢ πρῶταρχ' ἢ μενομαδεῖς, τὸς μᾶ-
τῶν κελωτότας ἐκείνους εἰς ἀλλήλους
ἀποβλίστοντας καταλιπόν, ἀληθῆς
ἀγρο]ας τ' πένθος, οἷος αὐτὸς δ' ὀνέ-
ν' ἐκ μυχῶ τ' σαγῆνης δ' ἰφυγῶν,
ἢ κ' ὀλίγον τὸ δ' ἐλεαρ καταπιών. ὁ δ' ἐ-
μπισθὼν ἀφρόως ἐς ἐμὲ ἀπαρόχα-
λ' καὶ παχύδερμ' ἀβροπας, ἐπὶ
τῶν π' ἐλ'ω πιφεικῶς, καὶ ὁ παυδρ-
ᾶλλως μαεξέει τις ὄφθιεν ἱφισὰς τὸ
ἦς καὶ τὸι μυλῶνα, ὅσῳ δ' ὁ αὐτοῦ
ρον

ροι προσκυών, ἔκ' ἐπ' φορητὸν ἰσ-
τοῖς ἐντυγχάνουσιν, ἀλλὰ τοὺς τε ἐν
Λυδοῦνις ὑβρίσῃ, καὶ τὸς ὁμοφύ-
λους μαργοῖ ἀποπρόμνηθ', εἰ καὶ
αὐτοὶ τὰ τοιαῦτα ἔχουσιν, ἄχρησται ἢ
ἐς σφινδιδίον, πῆμπεσθων, ἢ ἰπποτρε-
φίας ἐπιθυμήσας, ἢ κόλαξι παραδόν-
τες ὁμύουσιν ἢ μὲν δὴ μορφόττον
μὲν Νιρίως εἶν' αὐτὸν, δὴ γὰρ σίερον ἢ
ἢ ἑκίκοπος ἢ Κόφης, σωσιώτορον
ἢ τὸ Οδυσεῖος, πλυσσιώτορον ἢ συ-
ναμα Κροίσον ἢ κεύδισα. ἐν ἄλλοις
ἢ χρόνῳ ἄθλιος ἢ κίχης τὰ κατ' ὀλίγον
ἢ πολλὰ ἐπισηκῶν καὶ ἀπαγαγὼν καὶ
πανουργῶν σωσιγμῖνα ἔρ. αὐτὰ
πᾶσι δὲ φῆς τὰ γιγνόμενα. ὁ πό-
πας δ' ἐν αὐτόπας βαδίζει, πῶς οὐ-
τω τυφλὸς ὡς εὐρίσκει τὴν ὁδόν, ἢ
πῶς σφραγισκῆς, ἐφ' οὓς ἂν σε ὁ
Ζεὺς ἀποδείλῃ, κρίνας εἶναι ἢ πλου-
τῆρα ἀξίους. Πλῶ. οἷος γὰρ εὐρίσκειν
μὴ οἷος εἶσι; ἔρ. μὰ τὸν Δία οὐ
πάνυ, ὅ γὰρ Λεϊκίδῳ καταλιπὼν,
ἰππονίκο καὶ ἑκαλῖα προσήσας καὶ
πολλοῖς ἄλλοις Ἀθηνάων, ὅδ' ὁ βο-
λὴ ἀξίους, πλὴν ἀλλὰ τί πράττεις κα-
ταπεμφθῆς; Πλῶ. ἄνω καὶ κάτω
πλῶμαι πεινοσῶς, ἄχρησται λάθῃ
πινὶ ἰμπισθῶν. ὁ δ' ἔρ. πῶς ἂν πρῶτος
μοι πόριτύχῃ ἀπαγαγὼν, πρὸς αὐ-
τὸν ἔρχεται τὸν ἔρμῳ, ἐπὶ τοῦ πα-
ραλόγῳ

est deinceps tolerāndus ijs
quibuscū vivit, & verū &
ingenuos afficit contume-
lia, & confertus flagris ce-
dit, experies, num & sibi
huiusmodi liceant, donec
aut scortulo cupiam irreci-
tis, aut equorū alendorū
studio captus, aut adula-
toribus lese permittens,
deieratibus Nireo formo-
siorem esse, Cetrope Co-
droue generosiorē, calli-
diorē Vlyssē, unum autem
vel sedecim pariter Cræ-
sis opulentiorē, momēto
tēporis semel profundat
infelix, quæ minutatim
multis ex periurijs, rapi-
nis, flagitijs fuerant colle-
cta. Mercurius. Ista ferme
sic habent, vti narras, ve-
rum ubi tuis ipsius ingre-
deris pedibus, qui tandē
crepus cum sis, uia inveni-
re soles? Aut q̄ dignoscis,
ad quosnā Iupiter te mise-
rit, dignos illi viros qui di-
uitijs abundant? Pl. Enim
vero, credis me reperire
istos ad q̄s mitto? Mer-
Per Iouē haudquāq̄. Ne-
que enim alioqui Aristide
præterito, ad Hipponicū
& Calliā accessissem, cum
ad alios Atheniēses, homi-
nes ne obulo quidem esti-
mandos. Ceterū qd facis
quandoquidē es emissus?
Pl. Sursum ac deorsum cir-
cūcursans obetto, donec
imprudens in quæpiā in-
curreto. Hic autem quis-
q̄s ille sit, qui forte primus
me nactus sit, abducit, se-
posidet, te Metean pro
lucro præter spem subie-
cto

Male pas-
ta male
dilabimē-

ἐκίκοπος.

Nova p-
positio.

Negati-
ua respon-
do.
Ratio.

Respon-
do affir-
mativa.

ὑποφω-
ρά. διοινετῶνς ἀτρε ἀδο-
τῶνς. Mercur. Num ergo
fallitur Iupiter, qui quidē
credat ex ipsius animi sen-
tentia, durari abis te hos,
quos ille dignos existima-
rit, qui ditescerent? Pluto.
Et iure quidem optimo
fallitur o' bone, quippe q-
quum me cecum esse non
ignoret, emittat vestigatū
rem usque adeo repertu
difficiliem, & iam olim e-
vita sublatā, quāne Lyn-
ceus quidem facile inveni-
ret, quæ nimirū adeo ob-
scura sit ac minuta. Itaque
cum rari sint boni, paucopro-
bi porro in ciuitatibus o-
mnia obtineant, oberrās
facile in huiusmodi mor-
tales incurro, ac retribui il-
lorū illigor. Mercurius.
At qui sit, ut quones eos
deseris, celeriter aufugias,
quum vie sis ignotis? Pluto.
Tum demum acur-
tum cerno, pedibusq- uar-
leo, ubi ad fugam tempus
inuitat. Mercurius. Iam
illud quoque mihi respon-
de, qui sit, ut quum sis o-
culis captus (dicendum
enim est) præterea palli-
dus, postremo claudus,
tam multos habeas aman-
tes, adeo ut omnes respici-
ant in te, & si possint,
felices videantur, sin frui
sintur, non sustineant ui-
uere? Ex his equidem nō
paucos nomi, qui sic per-
dite te amant ut se aceto
e scopulo piscolim æquo-
ris alta, precipites abice-
rit, rati fastidiri sese abste-
re, propterea quod illos nullo
pactō

ραλόγῳ τοῦ κέρδιεντος προσποιη-
ται. Ερ. ἔκῃρ ἰξήπατην ὁ Ζεὺς, οἶόν μιν
νός σε κατὰ τὰ αὐτοῦ δεικνύται πλα-
τίζαν ὅσους αὐτὸ οἶηται τῶ πλατύνει
ξίους; Πλού. καὶ μάλα δικαίως ὁ
Ζεὺς γὰρ τυφλοὶ ὄντα ἐδ' ὥς ἵππε-
πον ἀναζητήσουντα δυσδύσθον οὐ-
τω χρημα καὶ πρὸ πολλοῦ ἐκλῶν
πὸς ἐκ τῷ δίου, ὅπῃ δ' ὁ Λυγκεύς
αὐτὸν ἰξούρει ῥαδίως, ἁμαυρὲν οὐτὼ
καὶ μικρόν τιν' τοιγαρῶν ἅτε τ' μῦθον
ἀγαθῶν ὀλίγων ὄντων, σονηρῶν δὲ
πλήθων ἰν ταῖς πόλεσιν τὸ πᾶν ἐπε-
χόντων, ῥᾶθον ἵς τῆς τοιούτης ἐμπί-
πῳ πειρῶν, καὶ σαγλωδύομαι πρὸς
αὐτ'. Ερ. ἔπειτα πῶς ἵππεδ' αὐτὸν καταλί-
πης αὐτῆς, ῥαδίως φύγῃς, ἔκ ἐδ' ὥς
πῶν ὁδόν; Πλού. ὁξυδ' ὀρκῆς τότε
πῶς καὶ ἀρτίπες γίγνομαι πρὸς μό-
νον τὸν καυρὸν τ' φυγῆς. Ερ. ἔτι δ' ἡ
μοι καὶ τὸτο ἀπόκρισαι, πῶς τυφλὸς
ὢν, ἐρῆσινται γὰρ, καὶ προσίξω ὥχους
καὶ βαρύνει ἐκ τοῖν σκιλαῖν, τοσούτης
ἐρασὸς ἔχῃς, ὥστε πάντας ἀπεβλή-
παιν εἰς σέ, καὶ τυχεύοντας μὲν εὐδαί-
μοναν εἶδαι, ἃ δ' ἐὶ ἀποτύχουσαν, ἔκ
ἀνέχιδαι ἴδοντας. οἶδ' ἔτι γὰρ σιναις ἔκ
ὀλίγους αὐτῶν οὕτω θύει δυσδύσθους
ὄντας, ὥστε καὶ εἰς βαθυκύτια πόνο-
τον φέροντο, ἔξ' ῥ' ἵσαν αὐτοὺς, καὶ
πληθὺν κτηλιβάτων ὑπερβορέαδαι
νομίζοντο

οὐ μίσηται ὑπὸ σοῦ. ἔπειδ' οὐδέ
 ἔρχωμαι ἰδῆσαι αὐτούς. πλὴν ἄλλο
 ἀ καὶ σὺ αἶ, ἵνα οἶδῃ, ὅτι ὁμολογή-
 σθαι ἐπὶ ξυμῆς σῶντο, κρυβάν-
 ται αὐτοὺς, ἱερομίνω βιούτω ἐπι-
 μιμνέσθαι. Πλ. οἶδ' γὰρ ἔστιν, εἴ-
 ῃς ἐμὶν ὁ αὐτοῖς χαλὸν ἢ τυ-
 φλὸν ἢ ὅτι ἄλλα μοι προσέειπες. Ερ.
 ἀλλὰ πῶς ὦ Πλῦτε, εἰ μὴ τυφλοὶ καὶ
 αὐτοὶ πάντες ἐσὶν Πλῦ. ὁ τυφλὸς ὧ
 εἶπες, ἀλλ' ἢ ἀγνοία καὶ ἢ ἀπάτη, αἱ
 πρὸς αὐτὸν κατέχουσιν τὰ πάντα, ἐπι-
 σκιάζουσιν αὐτούς. ἵνα ὃ καὶ αὐτοὶ ὡς
 μὴ ποτ' ἀπάσιν ἀμορφος εἴη, προσ-
 σωπῆον περὶ δ' ἐμῶς ἱρασμιώτατον,
 διαχέουθιν καὶ λιθοκέλλητον, καὶ ποιο-
 κίλα ἰνδύς, ἰντυγχάνω αὐτοῖς. οἱ δ' ὃ
 αὐτοπροσώπων οἰόμενοι εἰσὶν τὸ
 κάλλος, ἱρώσι, καὶ ἀπόλλωται
 μὴ ἰντυγχάνοντες, ὡς εἰ γὰρ πρὸς
 αὐτοῖς ὄλβος ἀπογομνῶται, ἐπὶ δ' ἔστι
 με. δῆλον ὡς κατιγίνωσκον αἱ αὐ-
 τῶν ἀμεινότητος τὰ τηλικῶτα,
 καὶ ἱρώντας ἀνιράδων καὶ ἀμόρ-
 φον πραγματόν. Ερ. τί ἔρ-
 ὄν ἐν αὐτῷ ὅλην ἔσθ' πλουτήν γὰρ
 εἰμῶμαι. καὶ τὸ προσώπῳ αὐ-
 τὸ πειθίμωτος, ἐπὶ ἱξαπατῶνται,
 καὶ ἔρ πρὸς ἀφανῆται αὐτοῖς, θάτε-
 ρον ἄρ' ἔτι κεφαλῶν ἢ τὸ προσώ-
 πον προέειπες; οὐ γὰρ δὴ καὶ τότε
 ἀγνοῶν

ratio respexisset. Quam
 quam sit scio, tu quoque
 fateris, si quo modo in-
 digni notus es, fuere istos
 qui eamodi amore sunt
 dementati. Plur. At enim
 credis me, quid sit, ta-
 lem illis videri, nempe
 claudum aut cæcum, aut
 si quid aliud adesse mihi vi-
 detur. Mer. Quidni o Plur? ἀποκρί-
σις πρὸς
τὸν αὐτόν
φασκε.
 nunc forte & ipsi omnes
 cæci sunt. Pl. Haud cæci
 quidem, o optime, verum
 infusa erroris quæ nunc
 occupant omnia, illis
 offundunt tenebras, ad
 ad hæc ipse quoque per
 omnia deformis sum, per-
 sona vehementer amabili
 rectius narrata, geminiquæ
 picturata, ac vericoloru-
 bus amicis eis occuro,
 at illi rursus eadem vultus
 venustatem aspicere, amo-
 re caputunt, & percipere
 non potuerunt. Quod si
 quis me toto corpore re-
 nudatum illis ostenderit,
 dubio procul futurum sit,
 ut scripti dampnent, qui
 tantopere cæcuerint,
 ad amantes res nequaquam
 amandas ac fœdas. Me.
 Quid ergo posteaquam
 eo peruentum est, ut iam
 diuites euaserint, iamque
 personam sibi circumpo-
 fuerint, rursus falluntur.
 Adeo ut si quis illis de-
 trahere conetur, pene ca-
 put potius, quam perso-
 nam abiciant? Neque
 enim verisimile est etiam
 tum illos ignorare, aut o-
 bractatam esse formam

εἰς ἡμίσητον

Luciani

I I.
Vecor/
dia, super
bia, pro/
teritas,
κατὰ συ
ναγωγὴν
σμῆρ.

βίσι.

Cōclusio

Compz/
e mo cū
pauper/
tate.

Occupa/
tio.

quum intus cuncta inspe-
xerint. Pl. Ad id non pau-
tum multæ res, o Merenti,
intu sunt adiuncto. Mer.
Que nam? Plu. Simulacra
qui me primum natus
est, appetis foribus exce-
perit, clâculū una mecum
introit clano, recordia,
iactantia, mollities, vio-
lentia, dolus, atque alia
item innumera adilia, a quib-
us omnibus posteaq̃ est
animus occupatus, iam
admiratur quæ nequiquā
sunt admiranda, & apper-
tit ea quæ sunt fugienda, &
me cunctorum illorū par-
tem ingressorum malo-
rum stupuit, illorum satel-
lino vallatum, quidvis po-
tius passurus, quam vi-
nie compellatur reijcere.
Mer. Ut levis ac lubricus
es Plute, retentu difficilis
ac sagax, necq̃ villam præ-
bens ausam certam quo
præsus tenere, sed nescio,
quomodo anguillarum ac
serpentum in morem in-
ter digitos claberis. At e-
diuerso paupertas viscosa
prensus facilis, totoq̃ cor-
pore mille vncos gerit ha-
mos, ut qui tetigerint, illi-
co hæteant, nec facile queat
auelli. Verū interea dum
nugamur, rem haud paratā
omissimus. Pluto. Quam?
Mer. Nempe quia thesau-
rum nō adduxerimus, qd̃
vel in prunis erat opus.
Pluto.

αργῶτας ἡμεῖς πρᾶγμα ὃ μικρὸν δίδελαθε. Πλῶ. τὸ ποῖον; Εἰς
ἔτι τὸν θησαυρὸν εὐκὶ πηγαγόμεις, οὐκ ὅρ' ἔδω μέλιτες.
Πλῶ.

ἀγνοῶν ἐκός, αὐτῶς δὲ ἐπὶ χεῖρ' ἔ-
δ' ὁμορφία ἴσῃ, ἐκδοθῶν τὰ πάσ-
τα ὃ, ὄντας. Πλῶ. ἔκ ὀλίγα ὃ Εἰς
μῆ, καὶ πρὸς τοῦτο μοι συναγωνί-
ται. Εἰ. τὰ ποῖα; Πλῶ. ἐκδοθῶν
πρὸς ἐντυχῶν τὸ πρῶτον ἀπαπείρασ-
τ' ὄντων ἐσθλὴ χιτῶν με, συμπαρα-
σθῆχ' μετ' ἐμοῦ λαθῶν ὃ τύφος
καὶ ἡ ἀνοία καὶ ἡ μεγαλαυχία, καὶ ἡ
μαλακία, καὶ ὕβρις, καὶ ἀπάτη, καὶ ἄλλ-
λα ἄτ' αὖ μύρια. ὃ δ' ἡ τούτῳρ ἀπ-
πάντων κατὰ ληρθεῖς τ' ἡ χιτῶν, θάψ-
μαί' εἰς τὰ ὃ θαυμαστὰ, καὶ ὀρίγ' εἰς
τ' φθόκ' ὄν, καὶ μετ' ὃ πάντων ἐκείνῳρ
πατόρ' αὖ τῶν ἐσθλῶν ὄντων κακῶν
τίθηπ' εἰς, ἀορνοφοροῦ μύροι ὃ π' αὐτῶ
καὶ πάντα πρότερον πάθει ὃν ὃ ἐ-
μὲ προίω ὃ ὑπομένειν ὃν. Εἰ. ὃς δ' εἰ
λῆος ἔμ' ὃ πλῶν, καὶ ὃ λιδοκρὸς καὶ ὃ ν-
σκάθειν. καὶ ὃ σφδονικὸς, ὃ δ' ἡ μί-
ον ὃ ἀπειλαβῶν παρὶ χεῖρ' ὃ μύρος βιβαί-
ον, ἀλλ' ὃ σαρτ' ὃ γ' ἡ λῆος ὃ οἱ ὃ φρε-
σφδ' τ' ὃ ἀκτύλων ἀπαπείρ' ὃς ὃ κ
ὃ δ' ὃ πος, ὃ πονία δ' ὃ ἐμπαιρ' ὃ ἐξ ὃς
ὃ κ' εἰ καὶ ὃ βύλας, καὶ μύρια τὰ ὃ γ-
κισρα ὃ κ' εἰ φονκὸς ἐξ ὃ ἀπαιρ' τ' ὃ
σώματ' ὃ ὃ χουσα, ὃς πλῶν ὃ ἀπαιρ' τ' ὃ
ὃ δ' ὃς ὃ χιτῶν, καὶ μὲ ὃ χερ' ὃ σφδ' ὃ
ἀπολυθῆναι, ἀλλ' ὃ μεταξὺ ὃ δ' ὃ φλῶν,

Πλ. θάρσσε ταύτη γὰρ ὕμιν, ἐν τῇ γὰρ
 αὐτὸν καταλείπων ἀνδρόχουσα παρ
 ὁμᾶς, ἐπισκέψας ὑμῶν μίσην ἐν
 πικλίστάμηνον τὴν θύραν, ἀνείχων
 δὲ μηδ' αὖ, ἢ μὴ ἐμοῦ ἀκούσῃ βοὴ
 εἴη. Ερ. οὐκ οὖν ἐπιβάνοντι ὅ
 δ' ἡ τῆς ἀττικῆς, καὶ μοι ἔχον ἰχόμε
 ρος τ' ἡλαμύδ' ὅ, ἄχρ' ἂν πρὸς τὴν
 ἰχθυοῦ ἀφίκομαι. Πλ. ἔθ' ποῖός
 ὃ Ερμῆ χαρὰ γὰρ, ἐπὶ ὅν γὰρ ἂν
 πολήπῃς με, ὑπερβόλῃ τάχ' ἢ
 κλίωσι ἰμπισσόμεαι πεινοσθε, ἀλλὰ
 τίς ὁ φόβος ὅτ' οἱ κατὰ πόρ' εἰσὶ
 ρυπρὸς λίθον; Ερ. ὁ Γίμων οὐδ' οὐ
 σκῆπτρον πλησίον, ὁρᾶν δὲ ἐν πόλιν
 γόδ' ἴον, παπαί, καὶ ἡ πωίκα πάρεσθαι,
 καὶ ὁ πόνοις ἰκάνῃ, ἡ καρτέρια ὅ καὶ
 ἡ θφία καὶ ἡ ἀφία, καὶ ὁ ταῖντος ὅ
 χλας τ' ὑπὸ τῷ λιμῷ τατ' ὁμῖνοι ἀ
 πάντων, πολὺ ἐμάνει τῶν σῶν δ' οὐ
 ρυφύρων. Πλ. τί εἴη ἐν ἀπαλ
 λατόμεθα ὃ Ερμῆ τὴν ταχίστην;
 οὐ γὰρ ἂν π' ὁρᾷτ' ἀφ' ἀσχυμῶν ἀξιοῦ
 λόγον πρὸς ἄνδρα, ὑπὸ τῆς κούτου
 σκατοπίσθου περιεχόμενον. Ερ. ἄλ
 λως ἔδοξε τῷ Διὶ, μὴ ἀποδ' ἐλπί
 σθ' ὅν. Πω. ποῖ τοι ποῖ ἀπάγει ὃ
 ἀργαρίττα, χαρὰ γὰρ; Ερ. ἐπὶ
 τῷ τῷ Γίμωνι ἐπὶ μὲν ὁμῶν ὑπὸ τ'
 Διὸς. Πω. καὶ ὁ Πλῶτος ἐπὶ Γίμων
 ἡ, ὅτ' οἱ αὐτὸν ἐν τῷ ἀσχυμῶν ἰχοντα
 ἐπὶ

Pluto. Isthaec quidem ex
 parte bono sis animo.
 Nam non nisi in terra re
 licto dño ad uos ascende
 re soleo, iussu quibus ma
 nere foribus oclulis, ne
 que cuiquam aperire, nisi
 me vocerent audierit.
 Mercurius. Iam igitur Ae
 ticam adeamus. Et me se
 quere chilamydi adhaerēs,
 donec extremam uiam ac
 tegerimus. Plutus. Recte
 facis Mercuri, quoniam me
 per uiam ducis. Etenim si
 me defereres, forsitan ob
 errans in Hyperbolū aut
 Cleonem inciderem. Sed
 quis hic fridor cum ferri
 saxo impaci? Mercurius.
 Timon hic est, qui proxi
 me morituum & petreo
 lum fodit solum? Paup
 ertas. Adest. Paupertas, & La
 borille, tum Robur, Sa
 pientia, Fortitudo, atque
 id genus aliorum turba,
 quorum omnium agmen
 Fames cogit, longe prae
 stantius quam sui sint satel
 lites. Plutus. Quin igitur
 tur quam ocysime disce
 dimus Mercuri? Neque
 enim ullum operae precii
 um iecerimus cum homi
 ne eiusmodi uallato exer
 citu. Mercurius. Secus vi
 sum est Ioui? quare ne me
 tu deterreamur. Pauper
 tas. Quo hunc nunc Argi
 eida manu abductis? Mer
 curius. Ad hunc Timon
 nem, ad quem a Ioue sum
 mus ire iussi. Paupertas.
 Ita ne rursus Plutus ad
 Timonem? postea quoniam
 ipsam ego male habentē

Iusto.

Collatio
danos
Ratio.ὁρᾷτο
σι.

ἀποχρῖσ

σι πρὸς

τ' πρὸς

ου.

Collatio

paupertas

et eius

effectus.

τὰ φοβ

ρα.

ὁ φόβος.

Adhorta

tio.

ὁ τῆς πε

ρίας ὁρᾷ

τησις.

ἀποχρῖσ

σι.

ὁ αὐτὸς

σι.

Luciani

ἀγαθὰ
κτησῆς.

μετά
σ.ς, id
est remo-
tio.
Cōcessio
cū iussio
re.
ἐκπλη-
ξίς.
Pauper-
tatis cō-
mēdatio
als effe-
ctibus.

Hortatio
Indigna-
tio.

ob delicias recipiens, cō-
mandansque Sapientiae
& Labori, strenuum, mul-
tique precij virum reddi-
di. Adeo ne despicienda,
immitteque idonea vobis
Paupertas iudicor, ut hēc,
quae mihi unica erat pos-
sessio, eripitaris, iam exa-
cūsima cura ad virtutem
excultum, ut iustus iure
hi damno susceperit, per
contumeliam ē: arrogan-
tiam, illi manu iniecia, ta-
lem reddiderit, qualis e-
rat ductum, mollem & ig-
navum ac recordem, tur-
sum mihi restituat, ubi iam
nihil factus erit, & reſci-
tus. Mercurius. Sic o Pau-
pertas lomi placitum est.
Paupertas. Equidem a-
beo: at vos Labor & Sa-
pientia, reliquique conse-
quimini me. Porro hic
breui cognosceat, qualis in-
se fuerim, quam nunc re-
linquet, nēpe adiutrix bo-
na, & rerum optimarum
doctrinx, qui quum donec
habuis commercium, sa-
no corpore, valentiq; a-
nimo perseveravit, nihil
exigens vitium, & ad se
respiciens, superuacua au-
tem & vulgaria ista alie-
na, ita ut sunt, existimans.
Mercurius. Discedunt il-
li, nos ad eum adeamus.
Tim. Quinam estis o ſce-
lesti? Aut quid volentes
huc venistis homini ope-
ratio mercenarioq; nego-
ciū exhibitori? uerū haud
quaquā laeti abibitis, ſce-
lesti ut estis omnes. Nam
ego vos illico glebis &

faxis

ὑπὸ τῆς πυρρῆς παραλαβούσα, τῶν
τεισὶ παραδούσα τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ
πένει, γυνώσκον αἰσθα καὶ πολλὰ ἄ-
ξια ἀπιδέσξαι. οὕτω: ὅρα ὑμῶν
φρόνηται ὑμῶν ἡ Πρωία δοκῶ, καὶ
ἐκπληξίῃται, ὥς θ' ὁ μέγιστον κτήμα ἔ-
χον, ἀφαιρῶν με ἀκρωβῆς πρὸς ἄρ-
τίαν ἱεραρχαμένον, ἵν' αὐτοῖς ὁ Πλῆ-
ται παραλαβὼν αὐτὸν ὑβρίῃ καὶ τύ-
φῳ ἰγχαρίσας ὑμοί), τῷ παλαιῳ μαλ-
θακὸν καὶ ἀγανῇ καὶ ἀνόητον ἀπορή-
νας, ἀποδῶ πάλιν ἐμοὶ ῥάκῃ ἥδη
γεγενημένον. Ερ. ἴδοξί ταῦτα ὁ
Πρωία τοῦ Διὸς. Πρω. ἀπορῶμαι.
καὶ ὑμεῖς δὲ ὦ Πίτῃ καὶ Σοφίᾳ καὶ εἰ λαι-
ποῖ, οἱ ἀνελθόντες μοι. ὅτῃ δὲ τὰ
χαῖσται, οἶον με ἔσαν ἀπολείπει,
ἀγαθὴν σωδὴγον, καὶ διδασκαλὸν
τῶν ἀρίστων, ἡ σωτὴρ ὑγιεινὸς μὲν τὸ
σῶμα, ἱερόμινῃ δὲ τῶν γνώμων
διητίλεισσαν, ἀνδρὸς βίον (ῶν, καὶ
πρὸς αὐτὸν ἀποβλέπων, τὰ δὲ πε-
ριτὰ καὶ πολλὰ ταῦτα ἔσσαν ἱερί-
αλλότρια ὁ πρὸς ἀμείνων. Ερ. ἀπορῶ-
μαι, ὑμεῖς δὲ προσίωμεν αὐτῷ.
Τί, τίνοσδε ἱεὶς ἀσπάρκται; ἢ τί βου-
λόμενοι δούρο ἔκινῃ, αἰσθα ὀργά-
τῳ καὶ μισοφόρον ἐνεχλῆσοντες
ἀλλ' εὖ χάρωντες ἄπιτε μικρο-
πάντοσδε ὄντοσδε, ἵνα γὰρ ὑμεῖς αὐτίκα
μάλα βάλλον τοῖς βώλοισι καὶ τοῖς
λίθοις

λίθοις σωπρίψω. Ερ. μηδ' αμῶς ὦ
 Τίμων μὴ βάλῃς, ὅ γ' ἀνθρώπων ὄν-
 τας βαλεῖς, ἀλλ' ἔγω μ' Ερμῆς ἐμι-
 ῖται· δὲ δ' Πλῦτα· ἐπιμύει δὲ δ'
 (ὄντος) ἐπακούσας τ' ὀυχῶν. ὅστις ἀγα-
 θῇ τύχῃ δέχεται ὅλβον, ἀποστὰς τ'
 ποίων. Τί. καὶ ὑμεῖς εἰμώξετε ὅδ' η,
 καὶ τοι θεοὶ ὄντες, ὡς φασί. πάντας
 γὰρ ἅμα καὶ θεὸς καὶ ἀνθρώπους
 μισῶ, τοτονὶ δὲ τ' τοφλόν, ὅς τις ἀρ-
 ῆ, καὶ ἐπιπρίψῃ μοι δοκῶ τῇ δίκῃ λο-
 λῇ. Πλῦ. ἀπίστω μ' Ερμῆ πρὸς το-
 Διὸς, μεταρχολῶν γὰρ ὁ εἰς τὸ πᾶν
 ὃ μὴ πρίσας μοι δοκῶ, μὴ ἔτι κακὸν ἀ-
 πίλω προσλαβὼν. Ερ. μηδ' εἰ σκα-
 ῶν ὦ Τίμων, ἀλλὰ εἰ πάνιν τοῦτο ἀ-
 γριον καὶ βαρὺ καταβαλὼν, προτείνας
 τῷ χεῖρι λάμβδαν τῶν ἀγαθῶν τύ-
 χῳ, καὶ πλούτῳ πάλιν, καὶ ἰδὲ Ἀθη-
 ναίων τὰ πρῶτα, καὶ ὑπερβίβας τ' ἄ-
 χαρίσαν ἐκείνων μόνος αὐτοῖς ἐνδο-
 μοῖον. Τί. ὅδ' ἐν ὑμῶν δέομα, μὴ
 ἐνοχλῇ τί μοι, ἰκασὸς ἔμοι πλεῖστε
 ἢ δίκαια, τὰ δ' ἄλλα ἐνδομοῖο
 στατὸς ἐμὶ, μηδ' αὖτος μοι πλησιάζει
 ὢς. Ερ. οὐ γὰρ ὦ τῶν ἀποσβεσέων τ'
 δὲ φέρω δὴ μῦθον ἀπ' ὧς τα κρά-
 ρόντες; καὶ μὴν ὡς ἐν μισάνθρωπῳ
 μὴ ἐνός σι, ὅθεν τα ὑπ' αὐτῷ Λαίῳ
 πεπνευθότα, μισόθεν ὃ μηδ' αμῶς,
 οὐτῶς ἐπιμυλνμῖον σεν τῶν
 θεῶν

fixis petitos cōminuam.
 Mercurius. Nequaquam
 o Timon, ne serito, neq
 enim series mortales, ve-
 rum ego sum Mercurius,
 hic Plutus. Misit nos lupi-
 ter, votis tuis exauditis.
 Quare, quod bene ueritas,
 opes accipe desistens a la-
 boribus. Timon. Atqui
 uos iam ploraueritis, etiā
 si dii sitis, ut dicitis. Siqui-
 dem odi pariter omnes
 tum deos tum homines.
 Sed hunc egeum, quisquis
 hic fuerit, mihi certum est
 ligone imposito commi-
 nuere. Plutus. Abscimus
 per Iouem Mercuri quan-
 doquidem hic homio mi-
 hi uideretur non mediocri-
 ter insanire, ne malo quo-
 piam accepto discedam.
 Mercurius. Ne quid fero
 citer Timon, quā exue-
 potius poenitus illā fero-
 citatem, asperitatemque,
 ac manibus ohuijs exco-
 pe bonam fortunam, rur-
 sum diues esto, rursum A-
 theniensium princeps, &
 despicere ingratos illos so-
 lus ipse feliciter agens.
 Tim. Nihil mihi uobis
 est opus ne obturbare.
 Sat opū mihi ligo, preter-
 rea fortunatissimus sum
 temptus. si nemo propius ad me
 accesserit. Alere. Ad eone
 quæso inhumaniter? Hæc
 ego seua Ioui refero atq;
 immania dicta. Atqui
 par erat fortunā homi-
 nes tibi haberi inuisos, ut
 quātam multa indigna in
 te commississent, deos o-
 dio te psequi nequaquam

Dehorta-
 tio uel
 ἀπαρῶ-
 ρδυσ-
 ἀρῶν
 σιν.
 Inuisio.
 Repetit-
 imoas.
 Ratio.
 ὅτι μισῶ
 θιός, καὶ
 μισῶν
 βρῶν.
 Dehorta-
 tio ab i-
 sta fero-
 citate, &
 suadet ut
 Plutū re-
 cipiat.
 Recusa-
 tio, & cō-
 temptus.
 diuiniarū
 ἐκπληξ-
 κατηγος
 φίλ.

ἐπὶ πόρῳ
 εἰ καὶ
 οὐτὸς οὐ
 γὰρ ἔρ
 Ratio.
 Accusa-
 tio dicitur
 tunc ab
 effectu, &
 accidenti
 bus.
 εὐταπὶ
 ὁδῶν.
 Pauper
 tunc εὐ-
 μέδαριος.
 Vetus di-
 vitiis quæ
 δὲ καὶ
 ἀπορροῖ
 καὶ.
 Ab esse
 tu.
 Commo-
 da agri-
 cultura.
 Conclusio
 quia iterū
 repetitur.
 Primum.

erat consentaneum, quum
 illi tā opere tui cupā agāt.
 Tim. Ac tibi Mercuri, lo-
 mep quod respicis, plu-
 cupā equidem habeo gra-
 tiam, ceterum hunc Plu-
 tum nequaquā recepero.
 M. Quid ita? Tim. Quo-
 niam pridem innumerabi-
 lum malorū hic mihi fuit
 autor, quum me assentato-
 ribus proderet, invidiato-
 res in me inuitaret, cōstia-
 ret odiū, illecebris corrū-
 peret, iniuriæ obnoxium
 redderet, denique quū me
 adeo peritiae ac prodicio-
 rie destitueret. Cōtra pau-
 pertas optima, me labori-
 bus tuis dignissimis exer-
 cens mecumque vere & li-
 bere cōvivens, & quibus
 opus erat, suppeditaui la-
 boranti, & vulgaria ista
 cōdicere docuit, effecitque
 ut mihi vitæ spes omnis ex
 me ipso pēderet, demon-
 strans quænam essent opes
 vere meæ, necne quas nec
 adulator assentās, nec sy-
 cophanta minitans, nec
 plebs irritata, nec cōcio-
 nato suffragiorū autor,
 nec tyrannus intēsus insi-
 dijs, queat eripere. Itaque
 invalidus effectus ob labo-
 rē, dum hunc agellū graui-
 ter exerceo, nec quicquid eo-
 rum quæ sunt in civitate ma-
 iorū aspicio, abunde ma-
 gnū & sufficientē victū mi-
 hi iugo suppediat. Quan-
 tu Mercuri, q̄ venisti vitam
 temetiens, recurre, una te
 cum Plutū adducēs ad lo-
 uem. Illud mihi sat fuerit,
 si effecis, ut omnes mor-
 tales

θεῶν, τί· ἀλλὰ θὶ μὲν ὁ Ἑρμῆ καὶ
 τῷ Διὶ πλείων χάρις τῷ ἐπιμελείας,
 τιτονὶ δὲ τὸν Πλούτον ἔκ αὖ λάβοι
 μι. Ἑρ. τί δ' ἔτι τί, ὅτι καὶ πάλαι μοι
 ρίων κακῶν μοι αὖ ποτε ὕβρι κατῆκε,
 κολαξί τε παραδόνς, καὶ ἐπιβόν-
 λους ἐπαγαγὼν, καὶ μίσθ' ἐπω-
 γήρας, καὶ ἡδυπαθέα σφραγίσας,
 καὶ ἐπιφθονοῦ ἀποφύνας. τίλθ' ὅ-
 δ' ἄφρω καταλεπόν, οὕτως ἀπίσως
 καὶ προσεπικῶς. ἡ δὲ λήτεια δὲ πε-
 νία πόσις με τοῖς οὐδ' ἄφρονατοισι
 καταγυμνάσασα, καὶ μετ' ἀληθείας
 καὶ παρρησίας προθωμάσασα,
 τά τε ἀναγκῶς κάμνοντι παρῆχε,
 καὶ τῶν πολλῶν ἐκείνων καταφρο-
 νῶν ἐπαίδευσεν, ἐξ αὐτῶ ἐμὴ τὰς
 ἐλπίδας ἀπαρτήσασά μοι ἔβειν, καὶ
 δέξασα ὅς τις ἔτι, ὁ πλεῖστος ὁ ἰμὸς,
 ὃν οὕτως ἐκλαξέθωπδύων, οὕτως συκα-
 φάτης φοβῶν, οὐδ' ἡμῶ παροξυν-
 θείας, ἔκ ἐκκλησιαστικῆς ψυχοφασγίας,
 οὐ τύροισι ἐπιβελύσας ἀφελίως
 δύνατ' ἂν ἐρρωμένος τοιγαροῦν ἔ-
 πὸ τὸν πόρον, τιτονὶ δ' ὄργον φιλα-
 πόπως ἐπεργάζομαι, οὐδ' ἔτι ὁρῶν
 ἐν ὕσας κακῶν, ἰκαίᾳ καὶ σφραγῇ ἔ-
 χοντά ἄλφιστα παρὰ τῆς δίκης
 λης, ὅστις παλίνθρομ' ὁπιοῖ ὁ Ἑρ-
 μῆ, τῷ Πλῦτον ἀπαγαγὼν τῷ Διὶ.
 ἰμοὶ δὲ τοῦτο ἵκανόν ἐστι πάντα οὐ
 μέγα

ἄνθρωπος ἔκινδόν οἱ μῶλον πορεύσθαι.
 Ερ. μεδέμεναι ὡς γὰρ οὐ γὰρ πάντας
 εἶσιν ἐπιτελέσθαι πρὸς οἱ μὲν γέν. ἀλλ'
 ἴα τὰ ὀργήλα ταῦτα, καὶ μεθρακιδίη,
 καὶ τὸν Πλούτον παράλαβι, ἐνταῦθα
 πόδωντά μοι τὰ δῶρα τὰ παρὰ τοῦ
 Διός. Πλού. Εὖλα ἐπὶ Τίμω δίκαιο
 λογέσσομαι πρὸς σι, ὅ χαλιπαίσεις
 μοι λίγοντι; Τί. Λίγην, μή μακρὰ μὲν
 τοι, μή δὲ μὲν πρὸς οἱ μὲν, ὡς οὐ οἱ
 ἐπίπριπτοι ῥήτορες. ἀνέξομαι γὰρ
 σι ὀλίγα λίγοντα, ὅτι ἐπὶ Ερμῆ τοιοῦ
 οἱ. Πλού. ἐχρῶ μὲν τοι ἴσως καὶ μακρὰ
 πρὸς ἐπὶ, οὕτω πολλὰ ὑπὸ σι κατη-
 γορηθέντα. ὅμως δὲ ὅρα, ἔπειτα ὡς
 φήμι, ἡδίκησθαι, ὡς τῶν μὲν ἡδίστων ἀν-
 πάντων ἄλλος θικαίεσθαι, ὡς καὶ καὶ
 πρὸς οἱ μὲν καὶ σι φάνορ, καὶ τῆς ἄλλο
 λης πρὸς οἱ μὲν, περίβληπτος δὲ τοι καὶ ἄ-
 οἱ μὲν οὐδὲ ἐμὲ ἴδω, καὶ πόριον οὐ
 εἶδεν. ὅτι ἐπὶ χαλιπὸν ἐκ τῶν καὶ
 λάκων πίπτοντας, ἀνέτις ἐπὶ ὅτι
 μακρὸν δὲ αὐτοὺς ἡδίκησθαι τὸν τοῦ
 πόσιν, διότι με οὕτως ἀτίμως ὑπὲρ
 βαλὼν ἀνδράσι καταράσθαι, ἐπαινε-
 σι καὶ καταγοητεύουσιν, καὶ πάντα πρὸς
 ὡν ἐπιβυλεύουσιν μοι, καὶ τὸ γὰρ τῶ
 λούσων ἴφηναι, ὡς προδίδωκά σι.
 τὸν αὐτίον δὲ αὐτοὺς ἡγαλίσσασθαι
 θι πάντα πρὸς ἀπώλειαν ὑπὸ
 σι, καὶ τὸ κεφάλαιον ἡγαλίσθαι τὸ οἰκίας.
 τοῖγαρ

tales per omnē statem eiu-
 lēi. Mer. Nequaquā o bone
 neque enim omnes ad eiu-
 landum sunt accommodi.
 Quī tu ita cūda puerili ac
 ista missa face, ac Plutū
 excipe. non sunt tei ieiūda
 munera, quæ a Ioue p̄fici
 scūtur. Plu. Vñ Timō vi-
 cōtra te partes defendam
 meas, an graviter ferēs si
 qd dixerō? Ti. Dico, ne
 multis tamē, neque cū pro-
 omijs, quemadmodū per-
 ditissimi isti solēt Orato-
 res. Sustinebo enim te hu-
 ius Mercurij gratia paucis
 dicentē. Plu. Atqui multis
 mihi potius erat dicendū,
 tot nominibus abs te ac-
 cusato. Attamē vide, num
 qua in te te, quemadmodū
 ais, iēserim? qui quidē dul-
 cissimarū quarūque rerum
 tibi existerim autor, opi-
 sexque autoritatis, p̄sidiē-
 tis, coronatum, aliarū item
 voluptatū, mea opera con-
 spicius eras, celebris, &
 observandus. Cæterum si
 quid molesti ab adulatori-
 bus accidit, nō mihi potes
 imputare, quin ipse magis
 abs te sum affectus contum-
 elia. propterea quod me
 tam ignominiose vitis illis
 exertatis suppeditaris, q̄
 te mirabātur, ac p̄stigijs
 dementabant, mihiq̄ mo-
 dis omnib. insidias itue-
 bant. Porro qd extremo
 loco dixisti, te a me prodi-
 tū, desertumque fuisse, istud
 criminis in te possē retor-
 quere quā ipse sim modis
 omnibus a te reiectus, p̄e-
 ceptisq̄ exactis excedibus

Respon-
 det ad in-
 iustaque

ἀξίωσιν

δίνω

ματικῶ.

Assensus
 ad peti-
 tionem.

Occupā-
 tio ad

δικαιοσ

λογίαν.

καταδρα

ση, ὅ

εὐκλυσιο.

Ratio, &

minor ap-

positio.

Occupā-

tio & de-

seniora

remotio-

nē crimi-

nis in m.

le utentē

δικαίω

γορία.

Respon-

sio ad in-

iam acco-

sationem

p̄teritū

nationē.

ἡ ἔκβασις
 σίτη.
 πίσι δὲ
 τυχέ.

ἡ προσέτις
 ἄσπετος
 Ἀσπέντος
 ad obla-
 tum the-
 saurum.
 Repetit
 argumen-
 ta recusa-
 tionem.
 Suadet
 rogādo.
 A causa
 morali.
 Disces-
 sus Mer-
 curij.
 πρόσθε-
 ξις.
 προστρο-
 πή
 ἀποπρο-
 στήσις
 σπικτική
 ad The-
 saurum.
 Disces-
 sus Pluri

Unde pro molli chlamy-
 de, solum illud charissimum
 idcirco impetras circumpro-
 fuit. Itaque tellis est inibi
 hic Mercurius, quanteope-
 re Ionem orauerim ne ad
 te venirem, adeo hostili-
 ter mihi aduersum sum. Mer-
 curius. At nunc vides plu-
 re, in cuius sinu si hominem
 sit committatus. Promde
 audacter cum illo cōmecu-
 danem age. Tu vero fode
 ita ut facis. Tu interim the-
 saurum sub ligonem addu-
 cito. Audiat enim si tu ac-
 cessurus. Tim. Paten-
 dum est Mercuri, iurisper-
 ditescendum. Quid enim
 facias quomodo compels-
 tant tamen vide, in quas
 turbas me miserum conij-
 cīs, qui quidem quom ad
 hunc usque diem felicissi-
 me vixeram, tantum auti
 repente sum accepturus,
 nihil cōmeritis mali, tan-
 tumque curatum susceptu-
 rus. Mercurius. Sustine
 Timon mea gratia, tamen
 si grane est illi, atque
 intolerandum, quo vide-
 licet palrones illi prein-
 iuria impantur. Ego
 porro superata. Actum
 caelum retolauero. Plu.
 Adhuc ille quidem, sicut
 apparet, nam ex alatum
 renigio facio coniecū-
 ram. Tu vero hic oppre-
 rre siquidem digestus
 Thesaurnm ad te trans-
 mittam, sed sen fortius. Ti-
 bi loquet aurī Theusaure,
 Timoni huic audiens ei-
 so, offerque te met cūm
 dum. Fodi Timon alius

τοιχαρᾶν ἀντί μαλακῶ χλαμύδι,
 τάντῳ τῷ διφθόρῳ ἢ τιμιωτά-
 τη θι Πενία πόριτέθοκτο, ὅστι μάρ-
 τυς ἡ Ερμῆς σὺ τοσι, πῶς ἰκέτδου
 τὸν Δία μηκέθ ἔκφε παρὰ σε, οὐτα
 δισμυῶς μοι προσωλυγμένον.
 Ερ ἄλλὰ καὶ ὁρᾷ ὧ Πλέττι, οἷς ἔδω-
 γήγνηται ὥστε θαρρῶν ξωδότης
 βι αὐτῷ, καὶ σὺ μὲν σκάπῃ, ὥς ἔχῃς,
 σὺ δὲ τὸ θεσσαυρόν ὑπόγαγε τῇ δικίλ-
 λῃ, ὑπακούσιν γὰρ ἡμεῶν θι τισι.
 Τί, πρῶτοι ὧ Ερμῆ, καὶ αὖτις πλατ-
 τίσον, τί γὰρ ἂν πάθοι τις. ὁ πότος
 αἰθνοὶ διαίοντο ἔκπλῳ ὅρα γὰρ, ἔσ-
 οῖα μὲ πράγματα ἡμετέρας τὸν κακ-
 δαίμονα, ὅς ὄχει ἵν' εὐδαιμονίαν
 τα διαγῶν, χουσὲν ὅφω τοσέτορ
 λήφομα ὅδ' ἐν ὁδικύσας, καὶ ὅσα μὲ-
 τας θροντίδας ἀνελίξομα. Ερ, ὑπό-
 σθι ὧ Γίμων δὲ ἡμεῖ καὶ ἡ χαλιπὸν
 ποτο, καὶ οὐα εἰσένισα, ὅλω. αἰ νό-
 λακεῖ ἐκδόναι σιγῆ ῥ' ὅσον ὅτ' ὁ πο-
 φθόνος, ἐπὶ δὲ ὑπὲρ τ' αὐτῶν ἐς τὸ
 ραυδοῖ ἀναπλήσομα. Πλῆ ὁ μὲν ἄ-
 πελάτυσον, ὥς διοκῆ, τεκμαίρομα
 γὰρ τῇ ἐρῶν θι τῇ πῶν, σὺ δὲ αὐτῶ
 περίμει, ἀνακίμψα γὰρ θι τὸ θε-
 σαυρόν ἀπληθὺν, μάλλον δὲ πᾶν,
 εἰ φημι θεσσαυρὶ χουσῆ, ὑπακούσιν
 Γίμωνι τοτῆ, καὶ πάρα χι σαυρὸν
 ἀνελίξω, σκάπῃ ὧ Γίμωνι βαθείαν

παφρόδον. ἰγὼ δὲ ὑμῖν ἀποστέλλομαι. τί ἄγε δὲ ὦ δίκελλα, νῦν μοι ἐπὶ ῥῶθι σεσωτῶ, καὶ μὴ κάμης ἐκ τοῦ βάθους τῆ θησαυρὸν ἐς τοῦ μωφωῖς προκαλυνμίνη. ὦ (ὅν τῶρα σε, καὶ φίλοι κερύβαντες, καὶ Ἑρμῆ κεράωνι, πόθεν χρυσίου ἔσονται; ὅς περ ὄντα ταῦτά ἐστι, δίδικα γυν, μὴ ἀποθρασυεῖς ὑφ' αὐτοῦ γρόμῳ, ἀλλὰ μὴν χρυσίου ἐστὶ ἐπίσημον, ὑπόβυσσον, βαρὺ, καὶ τὸ πρόθυον ὑπὲρ ἡδύσσοι. ὦ χρυσί, δέξιόμα κάλλος βροτοῖς, ἀθρόμνον γὰρ πῦρ ἄτε διαπρίπτει καὶ νύκταρ καὶ μεθ' ἡμέραν. ἔλθι ὦ φίλτατε καὶ ἱερασιώτατι, νῦν πέεθρα μάλα καὶ Δία ποτὶ γυνίω χρυσόν. τίς ἂν ἔκ ἂν παρθινῶ ἀνακυσσάμεναις ὅις κόλποις ὑποδέξαιτο οὕτω καλὸν ἱοασκῆν, διὰ τῆ τίγος καταρρῖνόντα; ὦ Μίδα, καὶ ἱεροῖσι, καὶ τὰ ἐν δελφείοις ἀναθέματα, ὡς ἔδ' ἐν ἄρα ἦν ὡς πρὸς Τίμονα καὶ τὸ τίμονος πλεόν. ὦ γὰρ ἔδ' ἐ βασιλεύς, ὁ πῶρ σὺν ἱῶς. ὦ δίκελλα καὶ φίλτατε διφφρόα, ὑμᾶς μὲν τῶ πατὶ ζύτω ἀναθέσαι καλὸν. αὐτοὶ δ' ἔδ' ἡ πᾶσαν πριάμκος τὸ ἱχθυῶν, πυρρίον οἴκεδον, μυσάμμος ὑπὲρ τῆ θησαυρῶ μόνῳ ἐμοὶ ἱερὸν ἐσθιαστέον, τὸ αὐτὸν καὶ τὰ φρον ἀποθανόντων ἔχει μοι δοκεῖ. Λέδοχα δ' ταῦτα, καὶ ἰσομοθητέον πρὸς

impingens. Ceterū ego a vobis digredior. Tim. Age iā o ligo, nūc mihi mas uires explet, neq; defatigere, dum ex abdito Thesaurum in apertum euocaris. Hem prodigiorum autor Iupiter, amici Corybantēs, ac lucifer Mercuri, vnde nam auri tantum? Num somniū hoc est? Me tuo ne carbones reperiurus sim expectectus. Atqui aurū profectio est insigne, fulgum, graue, & aspectu multo iucundissimū, Pulcherrima Aurum fausticas mortalibus. Quippe, qd ignis in morem ardes, noctesq; & dies renides, Ardes o mihi charissimū desideratissimūq; nūc demū credo vel Iouē ipsum olim aurum esse factum. Etenim quæ tādem uirgo non exporrecto sinu usq; adeo formosum amatorē excipiat per regulas illasplumēo Mida Croeseq; ac munera Delphico in templo dicata, ut nihil eras si cū Timone, cumque Timonis opibus conferamini, cui ne Persarum quidem rex par est. O ligo, ligum charissimū, vos quidem Pani huic repone commodum. At ego quam maxime semotum mercatus agrum turriculaque seruandi auri gratia constructa, vni mihi affatim vixero, sepulchrum item iubi mihi defuncto parare est sententia. Hæc igitur decreta sumo, placitaque in

Inuentio thesauri, ἐκφώνησις exultantis & admirantis.

Ora tio uel sermocina no gestus prælectia.

Consilium.

ἔνομον
 ὅν ἔσθι
 γήσας
 τίμων ἔ
 μισάν
 ἔπακ

11

πρὸς τὸ ἐπίλοιπον εἶον, ἀμείψαι πρὸς
ἅπαντας καὶ ἀγνωσίᾳ καὶ ὑπερφία-
φίλοι δὲ ἢ ξίνας, ἢ ἰταῖρος, ἢ ἰλίου
βωμόν, ὕδατος πολὺς, καὶ τὸ οἰκτῆρα
διεκρύπτειν, ἢ ἐπικυρῆσαι διόμινον,
παραινομία καὶ κατάλυσιν τῶν ἰθιῶν.
μονήρης δὲ ἢ διατα, καθάπερ τοῖς
λύκοις, καὶ φίλῳ εἰς τίμω, οἱ δὲ
ἄλλοι πάντες ἐχθροὶ καὶ ἐπίβου-
λοι, καὶ ὅς προσομιλῆσαι ἐν αὐτῷ
μίσμα. καὶ ἵνα ἴδω μένον, ἀπο-
φράς ἢ ἑμίφα, καὶ ὅλας ἀνδριάων
λιθίων ἢ χαλκῶν μηδὲν ἡμῖν σφρο-
φίριτω, καὶ μήτε κήρυκα δεχώ-
μεθα παρ' αὐτῶν, μήτε σπονδὰς
σπονδώμεθα, ἢ ἱερμία ἢ ὄρω εἰς
πρὸς αὐτοὺς φυλῆται καὶ φράδρις
καὶ δημότης, καὶ ἢ παρὶς αὐτῶν, τυχὼν
καὶ ἀνοφιλέονόμαϊα, καὶ ἀνοήτων
φῶν φιλοπμέματα. πλεῖστον δὲ τί-
μω μόνῳ, καὶ ὑπερῶτα ἀπάν-
των, καὶ τρυφάτω μόνῳ καθ' ἑαυτὸν,
καλακίαι καὶ ἱππικὸν φορτικὸν ἀ-
πηνλαγμένῳ, καὶ θεοῖς θυῖτω, καὶ
δύωχέτω, μόνος ἑαυτῷ γάτοι καὶ
ὁμοροὶ ἐκσέων τ' ἄλλοι καὶ ἀπαξ
ἑαυτὸν διεξάγειν ἀδύχθω. ἢν δὲ
ἀποθῶν, ἢ αὐτῷ εἰρησὶ ἱππο-
γῆν, καὶ ὄνομα μὲν εἰς ὃ μισάν-
θρονοι ἔλπιον. τὸν πρὸς τὸ γινώσκει-
ται, δύσκολία καὶ φαχότης, καὶ σκα-
της, καὶ

Πῶς ἐξ ὁργῆς, καὶ ἀπὸ θυροπίας ἐδὲ ἕνα
 ἰδοίμε ἐν πυρὶ σὺ φθέρδμῳον καὶ
 σβεννύει, ἵκετὸντα πύργῳ καὶ ἐν
 λαίῳ κατασβεννύει, καὶ ἔν τινι ἔχει
 μῦθος ὁ σὺταμὸς παραφύει, ὁ δὲ ἴδῃ
 χάρει ὁρίγῃ ἀνέλαβὴ δὲ δέηται, ὅς
 θῶν καὶ τῶτον ἐπὶ κεφαλῇ πίπῃον
 τα, ὡς μὴ δὲ ἀκῆται δὲ ὠνηθῇ. οὐτὸ
 γὰρ αἰ τῶ ἴδῃ ἀπολάβοιεν. αἰσιν ὁ
 σὺ τὸν νόμον Τίμων Εὐκρατίδῃ
 κελντῖδῃ, ἐπιφύσει τῇ ἐκκλησίᾳ
 Τίμων ὁ αὐτὸς αἰσιν ταῦτα ὑμῖν δι
 σόχῃ, καὶ ἐν ἀφικῇ ἱμῖν αὐτῶν
 τοῖς, πλὴν ἀλλὰ πόρῃ πολλῇ ἔρ
 σι καὶ μέν ἅπανσι γινώσκῃ καὶ ταῦ
 τα γινώσκῃ. δὲ ὅτι ἐπεπλητῶ, ἔρχο
 ντῃ ἂν ἢ πρῶτον γίνετο αὐτοῖς.
 καὶ οἱ τῇ τῶτον φῶν τῷ τῶτον, πο
 ταχόθεν σωθῆναι, καὶ ὠνίμοι καὶ
 πνδυσθῆναι, ἐκ οἷα, ὅθεν ὁ σφραγῶ
 μῖνοι ἔχουσιν. πότῳ ὅν ὁ σὺ πᾶ
 ρον τῶτον ἀνέλας ἀπὸ αὐτῶν αὐτοῦ
 ὅς ἡ λίθοις ἐξ ὑπερλίτης ἀκροβολισ
 μῖνοι. ἢ τῷ γὰρ τοσῶτον παρατομέθ
 ῃν ὅσα παρὶ αὐτοῖς ὁμιλέειται, αἰ
 πλῆον αὐτῶν παρορώμῃνοι. ἔτο οἱ
 μα καὶ ὁ μῦθος. ὡς τῇ διχόμῃ καὶ ὁ
 αὐτῶν, ὅς τῶν αὐτῶν φῶν ἰδῇ, τίς ὁ
 σφῶν αὐτῶν ὅς τῶν ἰδῇ; Εὐαθροῖδῃ ὁ
 καὶ λαξ, ὁ σφῶν ἱερῶν αὐτίσῳ τῇ
 αὐτῶν ὅς τῶν ἰδῇ, πῶν ὅλῃς παρὶ μῖνοι πολλῶν ἱμῖν αὐτῶν.

iracondia, inhumanitas,
 quod si quem cōspexero
 incendio conflagrantem,
 obrestantem quo reslin
 guam, pice oleoq; reslin
 guere: rursum si quem fluv
 ium undis abstulerit, isq;
 manus porrigens implo
 ret, ut retineatur, hūc quo
 que demerso capite appel
 lere, ne possit emicare,
 nunc admodū par pari re
 laturus est. Hanc legē Ti
 mō tulit Echecratides Co
 lyttenis, & cōcionis sub
 scripsit suffragijs idem ille
 Timon. Agē hęc decreta
 sunt, & pro virili immo
 rentur eis. Cæterum vero
 magno emerim ut id om
 nibus innotescat, quod
 opibus abundo. nam illa
 res illos præfocauerit, sed
 quid illud? Hem quæ tre
 pidario? undiq; cōcurrūt,
 puluerulenti atq; anheli,
 haud scio, unde aurē odo
 rant. Verum igitur hoc cō
 senso colle saxi eos abi
 go, e sublimi deiaculās, an
 hac tantum in re legem
 violabimus, ut semel cum
 illis congregiamur, ut ma
 gis angantur fastidii, re
 pelli que? Ita satius esse du
 co. Itaque restemus, quo
 illos excipiamus. Age
 prospiciam, primus eorū
 iste quis est? Nempe Gna
 tonides adulator, qui mi
 hi nuper coenam peten
 ti, sinem porrexit, quum
 apud me sæpe numero
 solida dōtia vomuerit.

Sed

ἀλλ'

Cōclusio
 legis a Ti
 mone la
 ta.

ὁ δὲ

τὰ ἐπὶ
 μῦθα τῷ
 πλῶντῳ.
 Donec
 eris felix
 multos
 numeris
 bis audi
 cos.

Gnaton
 ides.
 Comites,
 seu acci
 dentia ad
 iutatum
 adulator
 res, & se
 cura.

Luciani

Commi-
natio.

ὁ κολαῖς

σκόμω
μαπκὺ
ἀπόκρτο
σι.

ἰσφώνη
οικετ
herari.
Gnatoni
da.

Alius af-
sentator.
Phila-
des
Assenta-
tores, &
simulati
amici.

Sed bene est quod ad me
venit, nam prius omnium
vapulabit. Gna. An nō
dixi Timonem virum ho-
num non neglecturos esse
deos? Salve Timon forti-
molissime, iucundissime,
cōuiuator bellissime. Ti.
Scilicet et tu Gnatonides,
uulturū omnium voracissi-
me, & hominum perditissi-
sime. Gna. Sēper tibi gra-
ta dicacitas. Sed ubi com-
potamus? Nam nouā tibi
adfero cantilenam, ex his
quos nuper didici dithy-
rambīs. Tim. Atqui ele-
gios canes admodum mise-
rabiles, ab hoc doctus li-
gone. Gna. Quid istuc? E-
ris o Timon? Attestor. o
Hercules, heh he, iniuste
voco apud Arcopagitas,
qui nihil dederis. Tim.
Atqui si cūctere pauli per,
mox cedis me tē agēs.
Gna. Nequaquā, quin tu
plane uulnere medere, pau-
lulo auri in uasce. Mārum
enim in modum presenta-
neum id est remediū. Ti.
Etiā manes? Gna. Ab eo.
At tibi male sit q quē ex
viro commodo tam sē-
uus factus sis. Tim. Quis
hic est qui accedit recal-
uaster ille? Philades, af-
sentatorum omnium exe-
cratissimus. Hic quum a
me solidum acceperit sup-
dum, tum filix in dotem
talenta duo, laudationis
præmiū, quū me canen-
tē reliquis silētibz omni-
bus solus maiorē in modū
exultasset deiciens me vel
olioribus magis canorū,
tibi

ἀλλ' ἔγωγε ἰσποίησαν ἀφικόμην, οἷο
μώξετε κ' πρὸ τ' ἄλλων. Για. ἔκ' ἐγὼ
ἔλεγον, ὡς οὐκ ἀμυλήσασσι Τίμων. Ὁ
ἀγαθὸς δὲ φρὸς οἱ θεοί; χαῖρε Τίμων
ἐν μορφώτατε καὶ ἑλίσι καὶ συμποσί-
κόταϊ. Τί. νῆ καὶ σί γε ὦ Γναθωνίδη,
γυπῶν ἀπάντων βορώταϊ, καὶ οὐ θρώ-
πων ἐπιτριπτότατε. Για. ἀνὶ φίλων
σκόμωρ σὺ γε. ἀλλὰ πρὸ συμπό-
σιον. ὡς καὶ νῦν π' ὀϊζύμαρ νιοδὶ
δῶκ' ὄν δι' οὐράμβων ἔλα κερμίον. Τί.
καὶ μὴν ἔλινγ' ἔχ' γε ἄσῃ μάλα πρὶ πα-
θῶς ὑπὸ τούτῃ τῇ δ' ἰκέλλῃ. Για. τί
τῷδε παίθεις ὦ Τίμων; μαρτύρομαι,
ὦ Ἡράκλεις, ἰ. ν. ἰού, προκαλῶμαι σε
π' αὐμάτος εἰς ἄρσεν πάγον. Τί. καὶ
μὴν ἄν γε μικρὸν ἐπιθραδύνῃς, φο-
ρε τάχα προκαλέσῃ με. Για. μη-
δ' ἀμῶς, ἀλλὰ σὺ πάντως εἰ παῦμα
ἔχου μικρὸν ἐπιπάθεις τοῦ χρυσίου.
δανῶς γὰρ ἔχου μόν' ἔσ' εἰς φάρμακον.
Τί. ἔπ' μὲν δή; Για. ἀπειμὶ σὺν ᾧ χα-
ρήσῃς οὕτω σκαυεῖς χρυσῷ γονόμε-
νος. Τί. τίς ὅτις ἔστιν ὁ προσίων, ὁ ἀ-
ναφαιλαυτίας; Φιλιάδης καὶ λήκων ἄς
πάντων ὁ βδελυρώτατος, ὅστις ὁ παρ'
ἐμῷ ὁ γρὸν ὅλοι λαβὼν, καὶ τῇ συζαρεῖ
προΐας δύο ταλαιών' ἐμῷ; καὶ ἰπώσ-
ιν, ὁ πότι ἄστα τά με πάντων σιω-
πώνων μόνος ἐπὶ δ' ἐπ' ἐπ' ἐπ' ἐπ' ἐπ' ἐπ'
σάμψρος ὠδ' ἀμώτ' ῥοι; εἴτ' τ' κήκων
ἐπ' ἀδ' ἡ

महानगरपालिका

20

Oratio
affentatio
ris.
Compro
batio fa
cti Timo
nis.
Redditio
ἀπαρ
σμός.
προβολή
παρόχη
σις.
Cōclusio
Minor.
ἐνθυμή
ματ' Θ'.
ἀνταπό
δοσις.
Cōclusio
Occu
ratio.
καλακάθ
ζέξ.
Hortatio
ἐρωτική
ἐκφώνη
σις μετ
berati.
Sycophā
te, heredi
petæ, &c
simi uen
ditores,
Demeas.

Luciani

ἀφ' ἧς
οὐκ.

Salutatio
dē lauda-
tio assen-
tatoria.

ἀξίωσις.

ἡ φήρι-
σμα.

Inficiatio
mēlatij.

Post inter-
pellatio-
nem est
recitatio-
nis conti-
nuatio.
Interpel-
latio alia
negantis
καλακία
ἄλλα.

talenta civitati dependit,
nam dānatus erat, ac vin-
ctus, at quū solvendo non
esset, ego misertus illū re-
dem. Porro quū illi forte
obvenisset, ut Erechtheidi
tribui distribueret gratiū,
atq; ego audiens id quod
ad me redibat, poscerē, ne
gabat se civem nosse. De.
Salve Timon, precipuum
generis tui presidū, sulci-
mentum Atheniensū, de-
fensor saculū Græciæ. Profer-
to iam dudū te populus
frequēs, et utraq; curia op-
peritur. Sed prius decre-
tum audi, quod de te con-
scripsi. Quandoquidē Ti-
mon Echecrædæ filius,
Colyttenis, vir nō modo
probus & integer, utrum
etiam sapiēs, quantū aliis
in Græcia nemo, nūquam
per omnem vitam desine
optime de Republica me-
reri, vicit autem in Olym-
picis pugil & lucia cursu
que die eodem, ad hæc so-
lemi quadriga, equestri-
que certamine. Tim. At
ego ne spectator quidem
in quā in Olympicis sedi.
Demen. Quā tum specta-
bis posthac, sed ista cōmu-
nia addisatus est. Tū an-
no superiore apud Achar-
nēses pro Rep. fortissime
se gessit, & Peloponensiū
duas acies concidit. Tim.
Qua ratione? Quippe qui
nec unq; arma gesserim, ne
que unq; militæ sederim
nomen. Dem. Modeste
tu quidē de teipso loq̃ris,
nos tamen ingratum luti-
sumus, nisi manuerimus.

Præterea

παρ' ἡμῶν τάλαντα μίση ὁμίρει ἐν
τίθῃ τῇ πόλει. καταδιδίξασο δ', ἢ
ἰδίῳ τοῦ ἀποδιδέει, καὶ ἰδίῳ
ὅς ἐλυσάμην αὐτῷ, ἵππῳ δὲ προὐν ἰ-
λαχὶ τῇ ἱπποχρόνῃ φυλῇ διατίμω
τὸ θεορικόν, κεύσας προσῆλθον αὐτῶν
ἐγχινομένων, ἢ ἐπὶ γινώσκον πολί-
τῶν ὄντα με Δη. χαίρει δὲ τίμων, ε-
μίχα ὄφελος εἶναι, τὸ ἔργον εἶ
ἀπολύειν, τὸ πρόβλημα τῆς ἱλλάδος,
ἢ μὲν πάλαι σε ὁ Λήμων ξωθαλιγ-
μῶνος καὶ αἱ βυλαὶ ἀμφοτέρω πρὸς
νῆσι. πρὸς τὸν δὲ ἀκαθὸν τὸ φέρισμα
μα, ὅ ὑπὲρ σου γέγραφα. ἵππῳ δὲ πρ-
μα ὁ ἱπποκράτης καλυττῶν, ἀ-
πὸρ ὁ μόνον καλὸς καγαθὸς, ἀλλὰ καὶ
ὁ φῶς, ὡς ἐκ ἄλλων ἐν τῇ ἱλλάδι, παρ-
ρὰ πάντα χρόνῳ διατελεῖ τὰ ἀείων
πράττων τῇ πόλει, καὶ ἵκαται ὁ πύξ
καὶ πάλιν καὶ δρόμῳ ἐν Ὀλυμπίᾳ μίση
ὁμίρας, καὶ τληῖν ἄρματα, καὶ σωφ-
ρίδι πολιτικῇ. Τι. ἀλλ' ὅδε ἐθεώρηθε
ἰσὺ πώποτε ἐν Ὀλυμπίᾳ. Δη. τί
ἐνθεωρήσας ὕβρον. τὰ τοιαῦτα δὲ
πολλὰ προσκῆθαι ἄμεινον, καὶ ἡρίεσθαι
σε ὁ ὑπὲρ τῆς πόλεως πένοντι πρὸς ἀ-
χαρίας, καὶ κατέκρητο πελοποννησί-
ων δύο μοίρας. Τι. πῶς οὖν εἶ τὸ μὲν
ἔχον ὄπλα, ὅδε προγράφει ἐν τῷ
καταλάφῳ. Δη. μίση καὶ πρὸς
σῶτα τοῦ λήγας. ὁμῶς δὲ ἀχά-
ρῳ ἄν εἴημεν ἀμνημονεύοντες

τίτις καὶ ψήφισματα γράφειν, καὶ συμ-
βουλεύων καὶ στρατηγῶν, ὃ μικρὰ ὠφελί-
μην κῶ πόλιν. ἐπὶ τούτοις ἄπαντες
δὲ δεκταὶ τῇ βουλῇ καὶ τοῖς νόμοις. καὶ
τῇ ἐλευσίᾳ κατὰ φύλιν, καὶ τοῖς νόμοις
ἰδίᾳ, καὶ κατὰ πᾶσι, χρυσῶν ἀ-
νταδία τὸν τίμονα παρὰ τῷ Ἀθην-
αῖσι τῇ ἀκροπόλει, κόρυμπόν τε ἱερ-
οῦς δέξιν ἔχοντα, καὶ ἀκτίναν ἐπὶ τῇ
κεφαλῇ, καὶ σφραγίσσει αὐτὸν χρυ-
σοῖς σφάνοις ἱππῶν, καὶ ἀνακηρυχθή-
σει τὸν σφάνον νόμον. Διονυσί-
οις βασιλεῦσι κατὰ τοῖς ἀρχαῖς καὶ δὲ
πᾶσι δὲ τὸ νόμον τὸν Διονυσίαν. ἔπει-
τα γυνὴ Δημίας ὁ ῥήτωρ συγγαῖς
αὐτῇ, ἀρχιερεῖς καὶ μαθητὰς αὐτῇ ὡς καὶ
γὰρ ῥήτωρ αὐτῇ ὁ Τίμων, καὶ τὰ ἄλ-
λα πάντα ὁ πόλις ἀνέστη, καὶ τὸ μῦ-
θον οἱ τὸ ψήφισμα. ἔγωγε οἱ καὶ τὸ
ἐν ἐλευσίᾳ ἀγαθὸν παρὰ σε, ὅς
ἐπὶ τοῖς νόμοις Τίμονα ὠνόμα-
σαι. Τί. πῶς οὖν Δημία, ὅς τις γὰρ ἀμύ-
και. ὅσα γὰρ καὶ ἡμεῖς ἐδίδου. Δη.
ἀλλὰ γὰρ μὲν, ἢν δὲ δὲ θεὸς ἐγνώσκει,
καὶ παλαιότερον ὄνομα, καὶ τὸ γυναι-
κευτικόν, ἀρρῶν καὶ ἔσαι, Τίμονα ἢ
Δημίας. Τί. ὅτι οἶδα, ὅτι γὰρ μὲν ἔ-
στιν ὅτι τῇ καὶ αὐτὴν παρὰ ἡμῶν πληγὴν
καμύσαν. Δη. οἶμαι, τί τὸς τυραννί-
δι Τίμονι ἐπιχρεῖται, καὶ τὸ πᾶσι τὸν
ἐλευσίαν, ὅτι παρὰ τοῖς ἐλευσίαν.

Præterea scribendis plebi
scitis, & in constitutioni-
bus, & in administrandis
bellis non mediocrem vi-
litatē attulit Reipub. His
de causis omnibus visum
est, curiæ, plebi, magistra-
tibus tributum, plebeijs
singulatim, cōmuniter uni-
uersis, aurum statuere Ti-
monem iuxta Palladē in
arce, fulmē dextera tene-
tem, radijs tempora ambi-
entibus, utque semper au-
reis coronis coronetur, et
promulgari coronas ho-
die in Dionysijs tragœdijs
novis. Agi enim per eum
oportet hodie Dionysia.
Dixit hoc suffragium De-
meas orator, propterea
quod cognatus illius pro-
pinquus, ac discipulus eius
sit. Nā ὁ orator optimus
Timō præterea quicquid
vulerit. Hoc igitur tibi
suffragiū, sed utinam & fi-
lium meū ad te pariter ad-
duxissem, quē tuo nomine
Timonem appellavi. T.
Qui potes Demea, quō ne
uxorē quidē duxeris un-
quam, quantū nobis scire
licuit. Demea. At ducam,
nouo meūte anno si deus
permiserit, liberisq; ope-
ram dabo. Tū quod erit
natū (erit autē masculus)
Timonem nuncupabo.
Tim. An uxorē tu sis du-
cturus, equidē haud scio,
tanta a me plaga accepta.
Dem. Hei mihi. Quid hoc
est rei? Tyrannidem Ti-
mon occipias? pulsas-
que eos qui sunt ingenui,
ipse nec ingenuus plane,
nec

τὸ ψήφισμα
τὸ.

Clausula
decreti.

τὸ ἄλλο
καλακω-
πία.

τὸ ψήφισμα
τὸ.

τὸ πρῶτον
χρῆν.

ἐκ πρώτης

οἰς, ὅτι
quærela
ab iniu-
sto.

Luciani.

Αἴτιον
μῖνα ob
iicit syco
phanta
qui prius
laudare
rat a mul
tis nomi
nibus Ti
monem.

ἰκφώνη
σι.
ἀπαρξή
ρδυσίς.
Αἰμαίο
τι.

Thrasyl
cles.
Sophiste
in Sapien
tiae pro
fessione
questum
captantes.
ἰκπληξίς
προσω
πογραφί
α.

nec cuius, uerū propediem
poenas daturus quū alijs
nominibus, tum q̄ arcem
incenderis. Ti. Atqui non
conflagrauit arx scelesse.
Proinde palā est te calūni
atorē agere. De. Sed et di
ues es etatum perfodiēs.
Tim. Non perfossum est
necq̄ isthuc, unde haec qui
dem probabiliter ads te
dicuntur. Democ. Verum
effodietur posthac, sed tu
interim omnia quae in eo
cōdita possides. Tim. Al
teram itaq̄ plagā accipe.
Democ. Hei scapulis meis.
Tim. ne nocilare, alioq̄
& tertiam tibi illidam. Et
enim res plane ridicula
mihi acciderit, si quum in
ermis duas Lacedaemoni
orum acies iuderim, ve
nunt scelerum hominem
non protriuero. Tum fru
stra vicerim in Olympijs,
& pugil & palæstrites.
Sed quid hoc? an non phi
losophus Thrasycles hic
est? Profecto ipse est, pro
missa barba, subductisque
supercilijs, & magnū quid
dam secum murmurās ac
cedit, Tirani cum obtuēs,
caesariē per scapulas fluen
tem ventilans, alter qui
dam Boreas aut Triton,
quales eos Zeulis depin
xit. Hic habitu fragilis, in
cessu moderans, amictu
modestus, mane mirū quā
multa de uirtute differit,
dānans eos, qui uolupta
te capiuntur, et frugalitatē
laudans, postq̄ lotus deue
nit ad cenā, puerq̄ ingen
tem illi calicem porrexit,

μετα

ἔδ' ἄσος ὦν: ἀλλὰ δῶσθε ἰν τὰ χεῖρ
δίκην, τάτε ἄλλα, καὶ ὅτε ἢ ἀκρόπολιν
ἐνέπηκα. Τί. ἀλλ' ἔκ ἐμπέπηκα
ὦ μικρὴ ἢ ἀκρόπολις, ὅστις δ' ἦλος ἔ
συνεφασάντων. Δη. ἀλλὰ καὶ πλατῆς, ἢ
ὀπιωδόδμον διωρύξας. Τί. ἢ δῶρυ
καὶ ἔδ' ἔστος, ὅστις ἀωίδων δ' σὺ καὶ
ταῦτα. Δη. δῶρυ χθρόσι τῇ μ' ὕστερον.
ἔδ' ἢ σὺ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ ἔχης.
Τί. εὐκὲν καὶ ἄλλω λάμβανε. Δη. οἴ
μοι τὸ μεταφρασθόν. τί. μὴ κίκαχο
θι, καὶ ὁἷσω γὰρ θι καὶ τρίτῳ, ἵππ' καὶ
γαστῆρα πᾶμπαν πᾶθαιμι, δύο μ' ἄλλο
κεῖται μετ' ὧν μοίρας κατακίψας ἄνο
πλος, ἢ ἢ μισρὸν ἀνθρώπινον μὴ ἵππ' οὐ
πρίψας, μάτῳ γὰρ ἂν ἄλλω καὶ νοσικη
κὼς ὁλύμπια πύξ καὶ πάλῳ. ἀλλὰ τί
τῆτος; οὐ Θρασυκλῆς δ' φιλόσοφος
ἔπος ἰσχυροῦ μ' ἔστι ἄλλο. ἰν πῆτα (α
γὲν ἢ πώγων, καὶ τὰς ὀφρῦς ἀνακί
νας, καὶ βραθυμόμους π' πρὸς αὐτὸν
ἔρχεται, ἔταυθός τις βλέπων, ἀναστῆ
βημένος πῶν ἐπὶ τῷ μετώπῳ κόμῳ
Αὐτοδορίας τίς ἢ Τρίτων, οἷους δ'
Ζεὺς ἔγραψεν. ἔτ' ὅ δ' ἔχῃ μαδῶ
σταλός, καὶ κόσμιος τὸ βάδισμα, καὶ
σοφρονικός ἢ ἀναβολῶν, ἔωθεν μυ
ρία ὅσα περὶ ἀρετῆς διξιδόν, καὶ τ' ἔδ' ὅ
νῃ χαριεντὸν κατηγόρῳ, καὶ τὸ ὅλι
γαρκίς ἰππῶν, ἵππ' δ' ἢ λυσάμεθ' ὅ
ἀφίχεται ὅ τὸ δῖον, καὶ δ' ποῦς με
γάλῳ

αὐτῷ, τῷ ἱσχυρότερόν τ' ἔχοντι μάλι-
στα, καθάπερ ἐλήθης ὕδωρ ἐκπιῶν
ἐν αὐτῷ τὰ ἐπιδεδεικνύμενα ὅτις ἐωθί-
νοις ἐκείνοις λόγοις, προαρπάξαι εἰς
πρὶν κτῖνος τὰ ὄψα, καὶ τὴν πλησίον πα-
ραγκωνίον, καὶ ὅτις ἐξ ἑωθίων
ὁ ἀπλῶς, καὶ ὁ ἐν ἑμφορῶν μῶτον,
ἐπικυφῶν, καθάπερ ἐν ταῖς λεπτῶσι
τὴν ἀρετὴν ἔχοντες προσδοκῶν. ἀλλ'
ὅτις τὰ πρῶτα τῷ λιχουῶν ἀποσμή-
χον, ὅτις καὶ ὁ δαίμων τὸ μὲν τῷ κα-
ταλίπῳ, μὲν φίμοιρος ἀνὴρ ὅτις τὴν πλα-
κῆντα ὄλον, ἢ τὸν μόνον τὸ ὅλον
λάβει, ὅτις πρὸς λιχτείας καὶ ἀπληθείας
ἐφύλατ, μέθυσος καὶ πάροινος, ὅτις ἄ-
χρῃς ὁ δὲ καὶ ὁ ὀρχήσων μόνον, ἀλλὰ
καὶ τοιοῦτος καὶ ὁ ὀρχήσων προσέτι, καὶ λό-
γοι πολλοὶ τῇ κύλικι, τότε δὲ καὶ
μάλιστα πρὶν σφροσύνης καὶ κοσμιότη-
τος, καὶ τὰ αὐτὰ φησιν, ὅτις ὑπὸ τῷ
ἀκράτῃ πονήροις ἔχον καὶ ὑποσημαί-
νον γὰρ οὗτοι. ὅτις ἑμὲς ἐπὶ οὗτοις,
καὶ τὸ τελευτάων ἀράμηνον ὡς ἐκ-
φύρῃσιν αὐτὸ ἐκ τῆς συμποσίης τῆς αὐ-
ληγίδος ἀμφοτέρωθεν ἐπὶ ἀλλήλους
πλῶν ἀλλὰ καὶ ὑφ' ὧν ὁ δὲ τὸν προ-
τῆος παραχωρήσας ἂν τὸ ὄψμα ὅτις
ἐν τῇ, ἢ ὁ ὀρχήσων ὁ φιλαργυρίας.
ἀλλὰ καὶ καλῶν ἐπὶ τὰ πρῶτα, καὶ
ἐπεὶ καὶ προχρότατα, καὶ ἡ γοητεία
προηγέτι, καὶ ἡ ἀναγκαστική παρο-
καρτῆ, καὶ ὅλοις πάντοτε τὸ χεῖμα,

metacore autē maxime
gaules, unde ut Lethes
aquā ebibēs, a diuicularis
illis disputationibus diuer-
sissima quæ sunt exhibet,
dū milui instar precipitob-
sonia, & proximum cubito
opposito arcēs, mēte me-
terim cōducit oppleto,
dum canū ritu ingurgitat,
pro incumbēs corpore,
pinde atq; in p. itinis uirtu-
tem inuenturū sese speret,
dūq; usq; adeo diligenter
catinos extergit indice di-
gitō, ut ne paululū quidē
reliquarū sinat adherere,
namq; non querulus, tanq;
deteriorem partē accipere
rit, vel si totam placētā,
aut suam solus omniū acci-
piat, qui quidē edacitatis
& insatiabilitatis est fru-
ctus remolentus, imo que
bacchatus, nō ad canum
modo, salutationēq; verū
ad cōmiciū usq; & iracu-
diā. Ad hæc multus inter-
pocula sermo (cū enim uel
maxime de tēperantia, so-
brietateq; atq; ista quidē
loquitur, quū iam a mero
male habens & balbutiēs
ridiculus. Deinde vomit
sup his. Postremo in-
blatū eum de cōmicio esse
rūt aliq; ambabus manib;
sibi cūq; inherente. Quan-
q; alioqui ne sobrius qui-
dem ulli primariorū cesse-
rit uel mendacio uel confi-
dētia, uel auaricia. Quin et
inter assentatores primas
tenet, preterat promptis-
sime, anteit impostura,
comitatur impudentia. In
summa proflus admiran-
dum quoddā spectaculum

est, omni ex parte exactū,
varieq; absolutū, prouide
non euulabit clarius uideli
cet quum sit modestus.
Qui hoc prapere, tandem no
bis Thrasycles? Thr. Nō
hoc animo ad te venio,
Timo, quo pleriq; isti, q
Thrasyl
his ora
tio.
Thrasyl
tio per
occupat
tionem
συγκρι
κέρ.
Ratio.
bis in
τίον
αλ
θεύς.
Ratio.
suasionis.
Confir
mano.
A modo

Thrasyl
his ora
tio.
Thrasyl
tio per
occupat
tionem
συγκρι
κέρ.
Ratio.
bis in
τίον
αλ
θεύς.
Ratio.
suasionis.
Confir
mano.
A modo

est, omni ex parte exactū,
varieq; absolutū, prouide
non euulabit clarius uideli
cet quum sit modestus.
Qui hoc prapere, tandem no
bis Thrasycles? Thr. Nō
hoc animo ad te venio,
Timo, quo pleriq; isti, q
Thrasyl
his ora
tio.
Thrasyl
tio per
occupat
tionem
συγκρι
κέρ.
Ratio.
bis in
τίον
αλ
θεύς.
Ratio.
suasionis.
Confir
mano.
A modo

καὶ πᾶσι χρόνῳ ἀκριβῆς, καὶ ποικί
λων ἰσχυρῶς. εἰ μὲν γὰρ τοιγαροῦν ἔκ
εί μακρὸν χρόνος ὢν. τί τοιοῦτο πα
παί, χρόνοι ἡμῖν Θρασυκλῆς; Θρ.
ἢ ἐκ τῶν ταῦτα ὧς Γίμων ὅτις πολλοῖς
τούτοις ἀφῆγμα, ἔπειτα οἱ τὸ πλεον
πὺν θι τεθνηπότις, ἀργυρίᾳ καὶ χρυ
σίᾳ καὶ δαίμωνι πολυτελεῖ ὡς ἱλασίᾳ
σωθείσθαι μήλας, πολλὰ δὲ ὅτις ἔλα
κῶν ἐπὶ δὲ ἡμεῖς πρὸς ἀνδρῶν εἶναι
εἰς ἀπλοῖκον, καὶ τῶν ὄντων καὶ ὄντων
κοῖν ὅτις γὰρ ὅς μάλα μὲν ἡμεῖς δὲ
τοῖς ἑαυτῶν ὅτις ὅτις ὅτις, οὐ μὲν ἡ
καὶ ὅτις, ἡ ὅτις πρὸς ὅτις ὅτις
τῶν ἀλῶν ὅτις, ὅτις ὅτις ὅτις. δ
δὲ πρὸς ὅτις, ὅτις βούλει πρὸς ὅτις
δὲ ὅτις ὅτις. τὸ χρυσίου μὲν ὅτις ὅτις
τιμιώτερον ὅτις ὅτις ὅτις ὅτις ὅτις
φίλων μοι ὅτις, σὺ δὲ αὐτὸς χάρι
ἐσθλῶν, ὅτις μὲν ὅτις ὅτις ὅτις ὅτις
τοῖς καὶ ἐπὶ βούλει ὅτις ὅτις ὅτις
πλεον, ὅτις πολλοῖς πολλὰ καὶ ὅτις
ὅτις ὅτις συμφορῶν γὰρ ὅτις ὅτις.
ὅτις γὰρ μοι πέποιτο, μάλα ὅτις ὅτις
θάλαττον ἐμβαλῆς αὐτὸν, ὅτις ὅτις
γὰρ ὅτις ἀγαθὸν ὅτις, καὶ τὸν φι
λαφίαν πλεον, ὅτις ὅτις ὅτις ὅτις.
μὲν τοῖς βαθῶν ὅτις γὰρ, ἀλλ' ὅτις
ἡ βούλει ἐπὶ μὲν, ὅτις πρὸ τῆς
κυματώδους γὰρ, ὅτις ὅτις ὅτις.
ὅτις μὲν ὅτις βούλει, σὺ δὲ ὅτις ὅτις
μὲν καὶ τὰς ὅτις ὅτις ὅτις ὅτις

72

οἰκίᾳ, καὶ μὲν ὁλοῦν ἐν τῇ αὐτῇ, διαδιδόντες ἀπασίν Λομίνοι, ἃ μὲν ἔστιν ἄρχαι, ἃ δὲ μὴ, ἃ δὲ τάλαντον, ἃ δὲ ἑς φιλόσοφος, ἃ δὲ μοιρίων ἢ τι μοιρίων φέρει, δίκαιος, ἡμοί δὲ, καὶ οὐκ ἐμαυτὴν χρεὼν αἰτῶ, ἀλλ' ἔπειτα μετὰ δὲ τ' ἰταίρων ἑὸς Λομίνοις ἰταρὸν ἐν ταύτῃ καὶ πύρον ἐμπλήρεις παρὰ τοῦ, ὅθ' ὅλως δύο μεδίμνους χωρῶντες ἀντιπνεύοντες. ὀλιγαρχίῃ δὲ καὶ μέγιστον χρὴ εἶναι τὸ φιλοσοφῆσαι, καὶ μὴν ὅπῃ καὶ πύρον φρονεῖν. τί, ἰπαινεῖται ταῦτα ὅτι Θερασύκλεις, πρὸ γὰρ τὸ πύρρας ἐστὶν ὁκλῆ, φέρει οἱ καὶ κεφαλῶν ἐμπλήρεις καὶ οὐδὲν, ἰπαινεῖται τῇ δὲ κίλλῃ. Θεραῖ δὲ δημοκρατία, καὶ τοῖς μοιρίων ἀντιπνεύοντες ὑπὸ τῇ κατὰ τὸ ἐν ἑλδύθῃ τῇ πόλει. Τ. τί ἄρα ἀκρίβειά γαθὲ Θερασύκλεις; μὲν παρὰ κ' κρησμομάσας; καὶ μὴν ἰπαινεῖται χρίμα; ὑπὲρ μέγιστον τί τ' ἄρα. ἀλλὰ τί τ' τοῖς πολλοῖς φανερὸν; Βλεψίας ἐκείνος, καὶ λῶχης καὶ Γρίφων, ἑλὼς τὸ σύνταγμα τὸ οἶμα ἐξομῶντες, τί οὐκ ἔστιν πύρον ταύτῃ αὐτῶν, καὶ μὲν δίκαιον ὀλίγον ἀντιπνεύοντες, πύρον καὶ πύρον; αὐτῶν δὲ ὅτι πύρον λίθους συμφορῶντες, ἰπαινεῖται χαλκῶν πύρον αὐτῶν; Βλε, μὲν βάλει δὲ Τίμων, ἔπιμῃ δὲ. Τί, ἀλλ' οὐκ ἀναιματί γὰρ ὑμεῖς, ἐπὶ δὲ αὐτῶν πύρον.

ΤΕΛΟΣ.

cito, ac ne oholā quidē nō
bī factis reliquū, unde fiet
largiēs ijs, quibz opus ha
bēt, huic quicqz drachmas,
illū minam, alij talentū. Si
vero qz philosophus fue
rit, duplā aut triplā portio
nē ferre dignus est. Quan
quam hoc quidē mihi nō
mea ipsius gratia peto, sed
quo amicis, si qui egebūt,
donē, sat est si modo petā
hanc largitione sua exple
ueris, ne duos quidē mo
dios Aegineticos capien
tē. Nam paucis contentū,
modestūque cōuenit esse
eū qui philosophatur, ne
que quicqz ultra petā cogi
tare. Tim. E quidem ita,
que dicis, probō Thrasy
cles, ergo si iudex, priusqz
petā expleam, age ubi ca
pit opplebo tubetibus,
posteaqz ligone sum men
sus. Thr. O libertas, o le
ges, pulsamur ab impotē
tino libera in ciuitate
Tim. Quid stomacharis o
hunc Thrasycles nū te de
fraudauit. Atqui ad hīcā vi
tra mēsurā Chionices qua
tuor, sed qd hoc negocij
Cōplures simul adueniūt,
Blepsias ille, & Laches et
Gniphō, breuiter agmen
eōrū qui uapulabūt. Itaqz
qz legb in tādā hāc cōscen
do, ac liggon quidē, pauli
spet interuēscere lino, du
dū fatiga t' ipse uero plu
rimis cōgestis saxis, petu
eos lapidū gradine peto.
Blep. Ne iace o Timō, a
bimus enim. Tim. At uos
quidem nec citra sanguī
nē, nec absqz uulnerebus

Altera
pars.

Occupa
uo.

Ratio:

παρὰ
κίλα.

Commis
nicatio.

ἐκφώνη
σις.
ab indi
gnitate.
τρίαινα.

Epilo
gus.

FINIS

ARGUMENTVM

duorum postremorum Dia-
logorum.

Argumentum Nevoματῆα.

Quum brevis hæc fumo leuior sit uita caduco:
Et tamen excedat quod facit omne modum,
Quam teneat callem, medium seruare Menippus,
Vt pote sit: cæcis curat adire domos.
Ergo refert primum diris quæ uidit in umbris:
Decretum infernum peruariosq; locos.
Consilium tandem Vatis, qua uita sequenda:
Cuius responsi, quisquis es, esto memor.

Argumentum Timonis.

Distribuens aurum Timon incautus amicis,
Mendicus subito è diuite factus erat.
Ira igitur motus falsos contempsit amicos:
Atque alios parcè uiuere constituens:
Iuppiter huic iterum succurrens grandia misit,
Munera, quæ tanti causa doloris erant.
Queis acceptatis, didicit dein parcere nummis.
Fabula, qui rectus, nos monet, usus opum.

LIBER

Index.

LIBER PRIMVS.

ΘΕΩΝ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

Deorum Dialogi.

Προμηθεύς, καὶ Διὸς. <i>Promethei, & Iouis.</i>	<i>fol. 1. a</i>
Προμηθεύς, ἢ Κόρυμβος <i>Prometheus, siue Caucasus.</i>	<i>fol. 3. a</i>
Διὸς, καὶ Ἑρμοῦ. <i>Iouis & Mercurij.</i>	<i>fol. 15. b</i>
Ἀπόλλωνος, καὶ Ἡφαίστου. <i>Apollinis & Vulcani.</i>	<i>fol. 16. b</i>
Ἡφαίστου, καὶ Διὸς. <i>Vulcani & Iouis.</i>	<i>fol. 18. b</i>
Ποσειδῶνος, καὶ Ἑρμοῦ. <i>Nepturni & Mercurij.</i>	<i>fol. 19. b</i>
Ἀφροδίτης καὶ Σελήνης. <i>Veneris & Lunæ.</i>	<i>fol. 21. b</i>
Διὸς, Ἀσκληπιοῦ, καὶ Ἡρακλείδου. <i>Iouis, Aescularij, & Herculis.</i>	<i>fol. 22. b</i>
Ἡρας καὶ Διὸς. <i>Iunonis & Latonæ.</i>	<i>fol. 23. a</i>
Ἡρας καὶ Διὸς. <i>Iunonis & Iouis.</i>	<i>fol. 24. b</i>
Ἀφροδίτης καὶ Ἐρωτος. <i>Veneris & Cupidinis.</i>	<i>fol. 26. b</i>

Index.

Θεῶν κρίσις.	
<i>Deorum iudicium.</i>	<i>fol. 29. b</i>
Ἀρεῖ, καὶ Ἑρμοῦ.	
<i>Martis, ☿, Mercurij.</i>	<i>fol. 37. b</i>
Ἑρμοῦ καὶ Μαια.	
<i>Mercurij ☿ Maia.</i>	<i>fol. 38. b</i>
Ζῆς καὶ Ἡλίου.	
<i>Iouis ☿ Solis.</i>	<i>fol. 40. a</i>
Ἀπολλοῦ ☿ καὶ Ἑρμοῦ.	
<i>Apollinis ☿ Mercurij.</i>	<i>fol. 42. a</i>

S R.

SECUNDVS LIBER.

ΕΝΔΑΛΙΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

Marini Dialogi.

Δορίδ' & Γαλατῆα.	
<i>Doridis, & Galatea</i>	<i>fol. 44. a</i>
Κύκλωπ' & Περσεΐδ'.	
<i>Cyclopi, & Perseui.</i>	<i>fol. 45. b</i>
Αλφειῦ, & Περσεΐδ'.	
<i>Alphēi & Perseui.</i>	<i>fol. 47. a</i>
Μενελάου, & Πρωτέως.	
<i>Menelai & Protei.</i>	<i>fol. 47. b</i>
Ραπορέ, & Γαλένης.	
<i>Rapores, & Galenes.</i>	<i>fol. 48. b</i>
Περσεΐδ' & Δελφίνωρ.	
<i>Perseidi, & Delphinum.</i>	<i>fol. 49. b</i>
Περσεΐδ' & Νηρηίδων.	
<i>Perseidi, & Nereidum.</i>	<i>fol. 50. b</i>
Ιριδ' & Περσεΐδ'.	
<i>Iridis, & Perseui.</i>	<i>fol. 51. b</i>
Ξάνθου & Θαλάσσης.	
<i>Xanthi, & Maris</i>	<i>fol. 52. b</i>
Δορίδ' & Θείτ'.	
<i>Doridis, & Thetidis.</i>	<i>fol. 53. a</i>
Τρίτων' & Νηρηίδων.	
<i>Tritonis & Nereidum.</i>	<i>fol. 54. a</i>
Ζεφύρου, & Νότου.	
<i>Zephyri, & Noti.</i>	<i>fol. 56. a</i>

Index.
TERTIVS LIBER.

ΝΕΚΡΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

Mortuorum Dialogi.

Διογένητος, καὶ Πολυδύσκου.	
<i>Diogenis, et Pollucis.</i>	fol. 58. b.
Πλάτωνι ἢ κατὰ Μενίππου.	
<i>Pluto, seu contra Menippum.</i>	fol. 60. a.
Μενίππου, Ἀμφιλόχου καὶ Τροφονίου,	
<i>Menippi, Amphilochoi et Trophonij.</i>	fol. 61. a.
Ερμού, καὶ Χάρωνος.	
<i>Mercurij et Charontis.</i>	fol. 61. a.
Πλάτωνος καὶ Ερμού.	
<i>Platonis, et Mercurij.</i>	fol. 63. a.
Τερψιάδου, καὶ Πλάτωνος.	
<i>Terpsiclenis et Platonis.</i>	fol. 64. a.
Ζηνοφάντου, καὶ Καλλιδυμίδου.	
<i>Zenophanta et Callidimida.</i>	fol. 65. b.
Κυβισίου καὶ Δαμνίππου.	
<i>Cnemonis, et Damippi.</i>	fol. 66. b.
Χάρωνος καὶ Ερμού.	
<i>Charon, Mercurius, Mortui, Menippus,</i>	
<i>Charmoleus, Lampichus, Damasias, Philoso-</i>	
<i>phus. Rhetor.</i>	fol. 67. a.
Κράτητος, καὶ Διογένητος.	
<i>Cratetis, et Diogenis.</i>	70. b.
	Ἀλεξάνδρου.

Index.

123

Ἀλεξάνδρου, Ἀντίδου, Μίνως, καὶ Σκίπιου.	
<i>Alexander, Hannibal, Minos, Scipio</i>	<i>fol. 72</i>
Διογένηος, καὶ Ἀλεξάνδρου.	
<i>Diogenis, et Alexandri</i>	<i>fol. 75. a</i>
Ἀλεξάνδρου, καὶ Φιλίππου.	
<i>Alexandri, et Philippi.</i>	<i>fol. 77. a</i>
Ἀχιλλεύου καὶ Ἀντιλόχου.	
<i>Antilochi et Achillis.</i>	<i>fol. 77. a</i>
Διογένηος, καὶ Ἡρακλείδου.	
<i>Diogenis, et Herculis</i>	<i>fol. 80. b</i>
Μενίππου, καὶ Ταντάλου.	
<i>Menippi, et Tantalii.</i>	<i>fol. 92. a</i>
Μενίππου, καὶ Ἑρμοῦ.	
<i>Menippi, et Mercurij.</i>	<i>fol. 81. a</i>
Αἰάκου, Προτεσίλαου, Μενελάου, καὶ Πάριδος.	
<i>Aeaci, Protesilai, Menelai, et Paridis.</i>	<i>fo. 86. a</i>
Μενίππου, καὶ Αἰάντου.	
<i>Menippi, et Aeaci.</i>	<i>fol. 87. a</i>
Μενίππου καὶ Κερβεῖδος.	
<i>Menippi, et Cerberi.</i>	<i>fol. 85. a</i>
Χείρωνος καὶ Μενίππου.	
<i>Charontis et Menippi.</i>	<i>fol. 88. a</i>
Διογένηος, καὶ Μαυσόλου.	
<i>Diogenis et Mausoli.</i>	<i>fol. 89. a</i>
Νιρέως, Θερσίτου καὶ Μενίππου.	
<i>Nirei, Thersea, et Menippi.</i>	<i>fol. 90. b</i>
Μενίππου καὶ Χείρωνος.	
<i>Menippi et Chironis.</i>	<i>fol. 91. b</i>
Διογένηος, Ἀντισθένης, καὶ Κράτητος.	
<i>Diogenis, Antisthenis et Cratetis</i>	<i>fol. 92. b</i>
5 5	Αἰώνος

Aiacis ὁ Ἀγαμέμνονος.

fol. 95. a

Miō ὁ Σαπφύου,

Minois, ὁ Σοφράου.

fol. 69. a

Μενίππος, ὁ Νυκταγῶν.

Menippus, *Philonides*.

fol. 99. a

Τίμας, ὁ Μυρτιάδου.

Timon sive *Misanthropos*.

fol. 152. b

FINIS.

VITA LVCIANI

vt Suidas habet.

ἡλικιωὺς Σαμοσκετῶνι, δ' ἐπαγαλάνη βλάσφημοι, ἢ δὲ
 βλάσφημοι, ἢ ἀπὸ ἐπὶ μᾶλλον, ὅτι ἐν οὗτοι βλάσφημοι
 γὰρ αὐτὸ γὰρ αὐτὸ καὶ τὸ πρὸ τῶν οὗτοι ἀπὸ
 μίαν παρατίθεται. Λέγεται δ' ἐπὶ τῶν Σ τῶν Κόσμοι
 πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐπὶ τῶν. ἢ δ' ἐπὶ τὸ πρὸς ἀπὸ τῶν. ἢ
 ἀπὸ τῶν τῶν οὗτοι: ἀπὸ τῶν οὗτοι δ' ἐπὶ τῶν, ἐπὶ τῶν
 γὰρ ἀπὸ τῶν, καὶ γὰρ ἀπὸ τῶν οὗτοι ἀπὸ τῶν, τῶν οὗτοι
 οὗτοι, ἐπὶ τῶν, Σ τῶν τῶν ἀπὸ τῶν ἐπὶ τῶν, ἢ γὰρ
 τὸν πρὸς τῶν ἀπὸ τῶν τῶν τῶν τῶν, καὶ οὗτοι
 βλάσφημοι τῶν τῶν ἀπὸ τῶν, δ' ἐπὶ τῶν τῶν τῶν ἀπὸ
 τῶν ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῶν δ' ἐπὶ τῶν, ἢ δ' ἐπὶ τῶν
 τῶν τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν
 τῶν τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν

LUCIANI VITA,

Ex fuida.

Lucianus Samosatensis, cognomento blasphemus, siue maledicus, aut atheos potius appellatus, eò quod in Dialogis suis ridicula etiam illa esse proponit, quæ de rebus diuinis et sacris prodita sunt. Dicitur autem uixisse temporibus Traiani Caesaris, et deinceps. Cæterum fuit ab initio caussidicus Antiochiæ, quæ in Syria est: sed cum ea res illi non satis ex sententia succederet, ad scribendum sese conuertit, scripsitque adeo infinita. Obiisse autem ipsum fama est, à canibus laceratum, quoniam et contra ueritatem uelut rabiem exercuisset. Nam in uita Peregrini Christiani smum quoque insectatur, ipsum Christum contumeliose incessit, scelestus ille. Quare et rabiei istius poenas sufficientes in præsentia uita dedit, et in futurum, hæres æterni ignis, unâ cum Satana erit. Hæc ille. Addit autem Volaterranus, nescio quo autore, cum ab initio Christianus fuisset, postea eiusdem religionis desertorem factum esse, delitantes se nihil ex ea consecutum, quam quòd nomen ipsius corruptum esset, ex Lucio, Lucianus, factum.

Fuit autem Samosata ut hoc quoque addamus, urbs, non longe ab Euphrate sita, Comagenes metropolis. Plinius, et Stephanus.

* * *

SEBAST. HEYD.

Lectori.

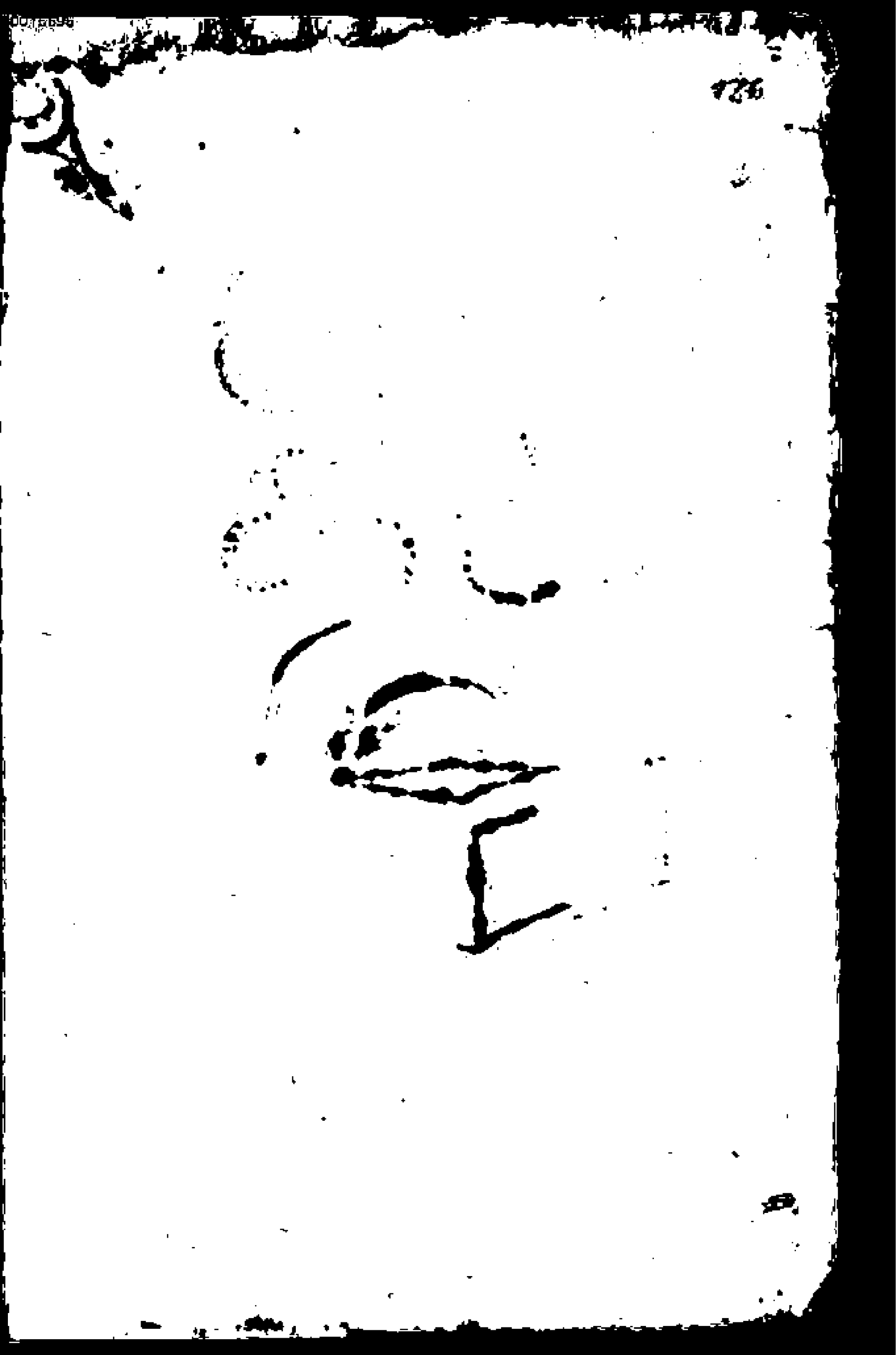
*Qui non Græca simul iungit documenta Latine:
Is uere doctus nomen habere nequit.
Ergo puer paruo cœmas hunc ære libellum:
Quo bene percepto, tum quoque Græca scies.*

LUCIANVS, DE
Seipso.

*Lucius hæc scripsi, prisci, stultiq; peritus.
Id quoq; enim stultum, quod sapit, esse solet.
Nulla homini constans de rebus opinio fertur:
Atq; eadem risu hic excipit, ille probat.*

ERRATA.

Fol. 1. l. penult. lege Tbetide. fol 11. b. 14.
Et Iudicem in hac causa. ibidem. l. 16. ἀποστροφῇ, καὶ
παράβασι. fol. 15. l. 22. conclusio, sed προσεκρίθη.
fol. 16. l. antepenultima lege, enumerationem, pro
enarrationem. fol. 22. b. l. 6. l. actu, situ, et habitu.
fol. 51. b. in margine sub finem. lege subiecti
tractatio.

1

